

శ్రీలక్ష్మిపాఠభాగవ్తులు

(ప్రవచన వారం)

సామవేదం షణ్మఖాతర్తు

బుధిపీఠం ప్రమరణ

శ్రీ లలితాపొల్చూన్సమ్
(ప్రవచన పాతం)

సామవేదం షణ్ముఖ శర్మ

బుటిపీఠం త్రచురణ

శ్రీ లలితోపాభ్యాసము

శ్రీ లలితోపాభ్యాసము

(ప్రపంచ పాతం)

సామవేదం షణ్ముఖర్మ

ప్రథమ ముద్రణః

శ్రీవిశంబి-కార్తికం

డిశంబర్-2018

డిజెనింగ్ : రాము వండా

ప్రచురణ:

బుపిఫీరం చారిటబుల్ ఇంజీనీర్స్

ముద్రణః

సంహిత గ్రాఫిక్స్, బైదురాబాద్

ప్రశులకు:

ఫ్లాట్ నెం-1-9-46,

పొల్.ఎ.టి 'ఎ'-40,

దాం ఎ.ఎస్.రావు నగర్,

బైదురాబాద్-20.

ఫోన్: 040-27134557

శ్రీలలితార్పణంగా...

శ్రీలలితాదేవి దివ్యాలిలామృతాన్ని ప్రవచనరూపంగా పలుశాపుల్లో కీర్తించే భాగ్యం త్రైమాత్యకట్టం వలన, గురుక్కుప పలన లభించింది. ప్రవచనరూపంగా వచ్చిన ఆ దివ్యగాథలను పుస్తకరూపంలో శీసుకురాపాలని బహుభాలం నుండి ఆశయం.

బ్రహ్మందపురాణంతర్వతమైన లలితోపాఖ్యానంలోని ఘుట్టలను పూర్వాపర పరిశీలనతో నమున్మయిస్తూ ప్రవచించడం జరిగింది. ఆయా సన్నిఖేశాలను, అసురగణ సంహరణానికి అమ్మ నుండి ఆవిర్యవించిన దేవీరూపాలను ఉపాసనాపరంగా, తత్క్షపరంగా వ్యాఖ్యానిం చడం ఈ గ్రంథ ప్రత్యేకత. కేవలం పురాణకథగా కాక ఒక తత్క్షపతిపాదనగా లలితా చరితను సంఖావిస్తూ ప్రసంగించిన విషయాలనే గ్రంథంలో పొందుపరచడమయ్యాంది.

ఆత్మియులు, పెద్దలు డా.వ్యాకరణం అంజనేయతాంత్రిగారు పట్టుపట్టి ఈ గ్రంథం ప్రవరణ కావాలని ప్రోత్స్థవేంచారు.

గతంలో విష్ణువిద్య, రుద్రనమక వైషణవం, దినీష్ ఆవర్ ఎటర్స్ థర్మ్ థర్మ్ - అనే పుస్తకాలు వారు ఆర్థికంగా తోడ్చడి ప్రచురించినవే.

ప్రవచనాల ధ్వనిముద్రికలను త్రఢ్గగా విని శ్రీమతి లక్ష్మీగ్ంారు(నెబ్లారు), శ్రీమతి రాఘ్వండి (విట్టాప్రగడ) లలితగారు(స్వాజీర్, యువన్వ), శ్రీమతి లలితాశ్రీరామ్ గారు (బెంగుళూరు) ఆక్షరభద్రం చేశారు. వాటిని పరిశీలించి పూర్తిగ్రంథంగా రూపొందిం చిన చిరంజివులు శ్రీమతి&శ్రీ విట్టిబాబుశర్మ, తమ్ముడు చిరంజీవి సత్యనర సింహా శర్మ అశేషాత్ములు.

గౌరీశంకర స్వరూపులైన మాతాపీతరులు రమణమ్మ, రామమూర్తి శర్మగార్ దీవేనలు, గురువర్యులు శ్రీ మహాదేవానందనాథుల అనుగ్రహ బిలం ఈ గ్రంథాన్ని తీర్చిదిద్దినవి.

పుస్తకంగా ప్రచురించడంలో ఆర్థికసహాయంతో ప్రోఫ్స్చులపరచిన డా. వ్యాకరణం అంజనేయ తాంత్రిగారు, వారి శ్రీమతి శారదమృగార్థకు లలితా కట్టాక్ష సిద్ధిరస్తు.

శ్రీమత్తే నమః.

నా సర్వ వాజ్ఞాయం వలె ఈ గ్రంథము కూడా గజానన పుదానన సమేత

శ్రీ ఉమామహేశ్వరార్పణమస్తు.

-సామవేదం ఘణ్ణుఖ శర్మ

సమర్పణకు ప్రేరణ...

ఆరుణం కటుణాతరంగితాశ్చీం
ధృత పొశాంకుశ పుష్పాణాపొం,
అహిమాదిభిరావ్యాం మయ్యాశ్చి:
అహిమిశ్చేవ విభావయే భవానీమ.

సమస్యలు సాప్రూట్ ల్రాప్యూక్లై సామావేదం పణ్ణుఫలర్చు గారు గత 16 సంవత్సరాలుగా బెంగుళూరులో ప్రవచన యిల్లం జరుపుచున్నారు.

2008 జనవరిలో జరిగిన ప్రవచనము 'లలితోపాభ్యానము'.

అమ్మవారి మీద ప్రవచనము నవరాత్రి లాగ, తొమ్మిది రోజులు జరిగినది.

బెంగుళూరు క్రోతలు కడు ఉత్సాహముతో పాల్గొని ఎంతో విజయవంతము జీసేనారు.
ఈ క్రోతలలో శ్రీమతి లక్ష్మీగౌరారు ఉత్సాహముగా వినిపి విన్నట్టగా ఖ్రాసీ, తరువాత సి.డి. పెట్టుకొని విని ధానిని మరల తీర్చిదిద్ది మాతు అందజేసేనారు.

ధానిని శ్రీ శర్వగారు చదివిన తరువాత నేను శర్వగారిని సంప్రదించి ఒక గ్రంథముగా తీసుకొని వచ్చిన బాగుండునని తలవితిని.

శ్రీ శర్వగారు ఎన్నో పఠులతో మరియు విదేశి ప్రయాణములతో షిరిక లేకపోవడం వలన మరియు 2010లో జరిగిన రుద్రవమక భాష్యము గ్రంథ రూపములో ప్రవరించుట వలన ఈ గ్రంథము ఇప్పుడు 2018లో తయారు అయినది.

రుద్రవమక భాష్యము మాదిరి ఈ లలితోపాభ్యానము కూడ శ్రీ శర్వగారి పోవ భావములను పట్టుకొని ప్రతి మాటకు ప్రతి అంశమును గ్రంథముగా తీసుకొని రాపటమే ఈ ప్రయత్నము. రుద్రవమక భాష్యమును పాఠకులు ఎంతో ఆదరించిరి.

అదే విధముగ ఈ లలితోపాభ్యాన గ్రంథము కూడా ఆదరించగలరని నా ఆశ.

ఏష్టువిష్ట ఒక పరిశోధనాత్మక గ్రంథము. దీని ఆధారముగ ఎంతోమందిచే పరిశోధనలు మరియు చర్చలు, సత్యంగములు జరుగుచుస్తాయి అని నాతు తెలుసు. చాలా ఆనందకరమైన విషయము.

శ్రీ లలితోభానుస్తు

అట్లే రుద్రమవక భాష్యమును మరియు లవితోపాభ్యాసము కూడ ప్రణాదరణ పొంద
గలపై ఆనుటకు సందేహము లేదు.

ఈ గ్రంథములు ప్రత్యేకత విషయంటే, ఇది చదువుతున్నప్పుడు శ్రీ శర్మారు మనము
కూడ వేదికపై కూర్చుని భాషించుచున్నట్లుగే భాషించగలము.

ఆ శ్లేషి నాకు నచ్చినట్లుగే మీకును ఆనందము కలుగజేయునని నా అభిలాష,
ఇట్లే సదవకాశము కలిగించిన శ్రీ శర్మారికి నా వ్యాదయు పూర్వక అభినందనములు.
నాకు చేదోడు వాధోడుగా ఉండి నా సంకల్పమునకు ఆండగా నిర్మిసు నా సతీమణి
శ్రీమతి శారదకు నా ఆశేస్సులు.

మున్మందు జరుగు ప్రణాళికలకు కూడ ఇట్లే ఆండగ ఉండవలెనని కోరుతున్నాను.
శ్రీ చక్రరాజ నిలయా శ్రీమత్తిపుర సందర్భ
శివా తివాచ్క్రోకరూపిణీ శ్రీలలితాంబికా

శ్రీ లలితాదేవికి సమర్పణ చేయుచూ....

భవదీయుడు
వ్యాకరణం అంజనేయ శాస్త్రి

శ్రీలలితోపాభ్యానమ్

(ప్రవచన పాతం)

బ్రిహ్మండపురాణములోనిది లలితోపాభ్యానం.

ఇదే బ్రిహ్మండపురాణములోనిదే ప్రసిద్ధమైన లలితాసహస్రనామస్తోత్రం.

లలితోపాభ్యానాన్ని ఆధారం చేసుకొనే ఆ స్తోత్రం ఏర్పాటు చేయబడింది.

ఈ ఉపాభ్యానాన్ని త్రిభుజాగా తెలుసుకొస్తువారు లలితాసహస్ర నామస్తోత్రాన్ని మరింత

ఆస్త్రాదనలో పొరాయి చేసే దివ్యమైన ఫలితాన్ని పొందగలరు.

లలితోపాభ్యానం అంతా మంత్రముయం, తత్త్వముయం,

మంత్రవిద్యలలో ఒకటైన శ్రీవిద్య, బ్రిహ్మవిద్య కూడా. అందుకే స్వతంత్రం తే తంత్రం' అన్నారు శంకరులవారు.

'స్వతంత్రా సర్వతంత్రేశి దక్షిణామూర్తిరూపిణి' అనే నామాలు ఇతర తంత్రాల కంటే ఈ శ్రీవిద్యాతంత్రం ఒక ప్రత్యేకమైనదని తెలియజేస్తున్నాయి.

దానికి కారణం ఇది మోక్షవిద్య కావడమే. 'అత్మవిద్య మహావిద్య శ్రీవిద్య కామనేవితా' అనే నామాలు ఇది అత్మవిద్య, మహావిద్య అని తెలియజేస్తున్నాయి.

మహావిద్య అంటే బ్రిహ్మవిద్య, మహాచృంభం బ్రిహ్మమును తెలియజేస్తుంది. అ కారణం చేతనే బ్రిహ్మవిద్యను ప్రతిష్ఠచేయడానికి బద్ధకంకణులైన ఆపరశంకరులైన ఆదిశంకర భగవత్సాధులవారు, ఈ శ్రీవిద్యనే ఉపాసనాతయత్రంగా ప్రతిష్ఠ చేసారు. ఉపనిషత్ పరమార్థం లోకి పర్వతసించే ఉపాసనా విద్య - శ్రీవిద్య. త్రిభుజాగా పరిశీలిస్తే ఈ లలితావిద్య అంతా ఉపనిషత్ ప్రతిష్ఠాధ్యమైన ఆత్మవిద్యగా స్ఫుర్షమౌతంది. ఇహనికి, పరానికి, పరమార్థానికి కూడా పనికి వచ్చే ఈ శ్రీవిద్యాస్ఫుర్షరూపాన్ని ఆవిష్కరించే ఉధ్రూంథమే శ్రీలలితోపాభ్యానం. శ్రీవిద్య అంటే ఏమిటి?...

'శ్రీ' అంటే వైతన్యం అని అర్థం. 'శ్రీవిద్య' అంటే వైతన్యవిద్య.

మైత్రేయోపాసనే 'శ్రీవిద్య', పరమార్థ అంటేనే మైత్రేయం. ఆత్మ అంటేనే మైత్రేయం. కాళీర మైత్రేయిధూతంలో మొట్టమొదటి సూతం 'మైత్రేయమాత్మా'.

శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

సృష్టిలో అంతట వ్యాపించిన ఆత్మచైతన్యం. ఆ చైతన్యమే శ్రీ. 'శ్రీ' అంటే చైతన్యం, శోభ, కళ, కాంతి ఇత్యాదులు. చైతన్యమే సిరి. అది లేనప్పుడు ఎన్నుంటే లాభం ఏముంది? ఆ చైతన్యయాపిణి అయిన మాత శ్రీమాతి అని కీర్తించబడుతోంది.

ఆ శ్రీమాతకు సంబంధించిన సూత్రం 'శ్రీసూత్రం'. ఆ తల్లికి సంబంధించిన మంత్రం 'శ్రీమంత్రం' ఆ తల్లి యొక్క అధిష్టానం 'శ్రీ యంత్రం-శ్రీ చక్రం'. ఇది శ్రీవిద్య.

శ్రీవిద్య - దశమహావిద్యలు

ఈ శ్రీవిద్య దశమహావిద్యలలో ఒకటి. దశమహావిద్యలకే సీద్ధవిద్యలని కూడా పేరు. ఏటిద్వారా ఆ పరమాత్మాన్ని ఉపాసించడమే ప్రధానమైనది.

ఈ దశమహావిద్యలు 1.కాశి, 2. ఆర, 3.త్రిపురసుందరి 4.చిన్నమంత్ర ర.బగణాముఖి 6.ధూమావతి, 7.మాతంగి, 8.మైరవి 9.కమలాత్మిక 10.భువనేత్యరి అని చెప్పబడుతున్నాయి. ఈ దశమహావిద్యలకు ఒక్కాక్షానికి ప్రత్యేకమైన తంత్రం ఉంది.

ఒక విద్యను పరిపూర్వంగా తెలుసుకోవడానికి జీవితం దాలనంత ఉంది. దశమహావిద్యలలో మూడవ విద్యని త్రిపురసుందరీవిద్య లేదా ఛౌదశశివిద్య అని అంటారు.

ఆ మూడవ విద్యయే శ్రీవిద్య.

ముఖ్యంగా భారతదేశమంతా ఈ శ్రీవిద్య వ్యాప్తి చెందినప్పటికి దక్కిణాదిన ఈ శ్రీవిద్య ప్రసిద్ధిగా కనపడుతుంది. మరికొన్ని ప్రాంతాలలో కాశి మొదలైన విద్యలు కనిపిస్తాయి. అన్ని విద్యలు గొప్పవే కాని మూడవ విద్యయైన శ్రీవిద్య వద్ద మిగిలిన తామ్మిది విద్యల సమస్యలుం కనిపిస్తుంది.

దీని పేరే సుందరీవిద్య అని చెప్పబడుతున్నది.

సౌందర్యమాసనే త్రిపురసుందరీ ఉపాసన

ఈ త్రిపురసుందరీ రాజరాజేశ్వరి, ఛౌదశి అయిన జగదంబికగా కీర్తించబడుతోంది. రామకృష్ణపరమహంస అమృతారి అనుగ్రహం పొందిన బ్రహ్మనిష్ఠుడు. ఆయనకు ఏ మంత్రమైన ఒక్కమాల తీవ్చేసరికల్లా మంత్రదేవత కనవదేది. అదే మిగిలినవారికి ఒక మంత్రం స్థిరిస్తాండాలంటే చాలా కాలం పడుతుంది.

ప్రతి తల్లి వచ్చి దర్శనం ఇచ్చి అనుగ్రహించిందని ఆయన తన అనుభవాన్ని చెప్పా, "అమృతారి అన్ని మూర్తులను చూసాను. ప్రతి మూర్తి దిష్టమే కాని నేను చూసిన మూర్తుల లోకాల్లా అత్యంత రమణీయమై, మనోహరమైన స్వరూపం శ్రీ రాజరాజేశ్వరి లలితా సామవేదం పుణ్యాశర్య.

శ్రీ లలతోపాఖ్యానమ్

మహా త్రిపురసుందరీ స్వరూపం, శ్రీవిద్యాస్నేహూపమ్మని రామకృష్ణపరమహంస స్వప్తంగా తెలియజేసారు.

గోచరాగోచరమైన ఈ అనంతమైన విశ్వమందంతటా ఏ అఖండ సౌందర్యం వ్యాపించి ఉందో ఆ సౌందర్యమే జగదుచీక, ఆ సౌందర్యోపాసననే త్రిపురసుందరీ ఉపాసన. ఈ తల్లి జగతిని అనుగ్రహించడానికి పలుమార్గుల ప్రకటితమైనది.. ఆ ప్రకటింపబడిన అవశారగాథము మర్మించేదే 'అలిటోపాఖ్యానం'.

ప్రథమ ప్రధాన శీలకం:

అస్తు వి క్రైయనే నిత్యం వస్తు వామాంగ సుష్ఠురమ్
యతస్తుశీయం విషుపాం తురీయం త్రిపురం మహాః

“మూడవదైన కామవురుపొర్టం తురీయంగా (నాల్గవదైన మోక్షవురుపొర్టంగా)
ఉపాసకులకు పర్వతసింహజీనే దీవ వామాంగసుందరమైన తేఱున్న-త్రిపుదీకి
పూర్వసేద్ధమైన తత్త్వం మీకు మోక్షరూపమైన (క్రైయస్నును అనుగ్రహించు
గాక”

అగస్త్యులవారి జాంట్రోత్తర గమనం

అగప్రోనామ దేవర్షిః ప్రేదవేదాంగపారగః
సర్వసిద్ధాంతసారళ్లః క్రమప్రస్తరసాత్మకః

అగస్త్యులవారి ప్రస్తావనతో ప్రించభాతుస్తుది. అగస్త్యుడు అనిది దేవర్షి, వేద వేదాంగపారగుడు, సర్వసిద్ధాంతాల సారం తెలిసినవాడు, ఎల్లవేళల క్రమప్రస్తరసాత్మకిలో ఉన్న ఆత్మవిష్ణుడైన మహాత్ముడు భారతదేశమంతా సంచారం చేస్తూ (చవారాద్యుత హేతుాని తీర్థాన్యాయతనాని చ) అనేకరకములైన తీర్థయాత్రలు చేస్తూ ఉన్నాడు. తీర్థయాత్ర, క్షేత్ర యాత్ర అత్యస్థద్వి కోసం చేయాలి.

భగవద్యావనామయంగా ఆ తాదాత్మస్తితి పొందడానికి కాక అనేక జన్మలనుండి సంక్రమించిన పాపాలు ప్రక్కాలన కావింపబడి చిత్రం శుధి కావడానికి తీర్థయాత్ర, క్షేత్రయాత్ర చేయాలి.

మహాత్ములు చేసే తీర్థయాత్రల వలన వారికి రావళ్చినది ఏదీ లేదు. కానీ వారు ఎందుకు సంచరిస్తారంటే 'తీర్థం కుర్చుంచి తీర్థాని' అని చెప్పారు. తీర్థాలను తీర్థంగా చేస్తారు వారు. వాత్సు వెళ్ళడం వలన, వారి ఉనికి, తపస్సుల చేత ఆ తీర్థాలు శక్తిమంత మహుతాయి. అలా శక్తిమంతమైన తీర్థాలకు చెంతే మనం ధన్యులమష్టాం. జగతిని

తరింపచేయడానికి ఈ మహాత్ములు సంచరిస్తా ఉంటారు.

ఆ విధంగానే అగస్టులవారు మంగళప్రదవైన తీర్మాలు, ఆయతనాలు సందర్శిస్తా ఉండగా కలియుగంలో ఉన్న భూలోకవాసులను అందరిని మాసి వేదనతు గురయ్యాడు. ఈ కలి యుగంలో మానవులందరూ భౌతిక దృష్టి కలవారు. కలియుగంలో భర్తం ఒంటిపాదంతో నడుస్తా ఉంటుంది. ఒంటి పాదమంటే పాశ్చికదృష్టి(partial view) అని అర్థం.

కేవలం భౌతికజీవన(materialistic outlook)పే నిత్యం ఆనుకొని, ఇంద్రియాలను సుఖపెట్టడమే పరమార్థంగా, దీనికి అతీతంగా ఒక భర్తముంది అనే ఎఱక లేకుండా ప్రాతికే బ్రాతుకు పేరే కచిత్ప్రాతుకు.

అలాంటి ఈ కలియుగంలో ప్రజలంతా పరతత్తున్ని తెలుసుకోకుండా భగవంతుడు ఇచ్చిన ఆయుషు అనే అద్భుతమైన ఆవకాశాన్ని పృథివీపరచుకొంటున్నారు.

‘శిశ్నేధరపరా త్వస్యై చింతయామాన శాస్త్రః’ - మానవులందరూ కేవలం ఇంద్రియాలను సుఖపెట్టడమే జీవితపరమార్థం అని బ్రాతుకుతూ పుణ్యపాప చింతన లేక అభర్య పరాయణలై ఉన్నారు. ఏరు ఎలా తరిస్తారని అలోచించి వేదన పడ్డాడు.

బుమలు మనకోసం వేదన పడ్డారు. మన సంస్కృతి అంతా బుమలు ఇచ్చిందే. మనం బాగుపడాలని తపోందారు బుమలు. మనం ఎవరి బుణమైనా శిర్మకోగలం కాని బుమల బుణం తీర్మాకోలేం.

పశుతుల్యమైన మానవులకు సంస్కూరాలను అందించిన వారు మహర్షులే. అలాంటి వారిలో అగ్రగణ్యాడు అగ్రస్తమహర్షి ఆ మహాత్ముడు మనమంతా ఎలా తరిస్తామా అని అలోచిస్తా ఈ దక్కించాపథంలో సంచరిస్తా...

**ప్రాత్ మాన్వహోపుణ్యం కాంచీనగరమద్యతమ్
కాంచీనగరం చేరుకున్నారు. కాంచీనగరం మోక్షపట్టణాలలో ఒకటి.**

ఇమోధ్య మధురా మాయా కాశీ కాంచీ అవంతికా

పురీ ద్వారావతీ వైవ సమైథా మోక్షపట్టణః

అలాంటి కాంచీక్షీత్రానికి చేరుకొని అక్కడ...

తత్ వారాణ కైలేప్ప మేతాప్రమనిలయం శివమ్

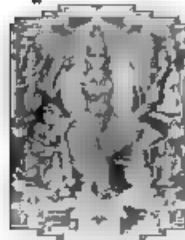
అక్కడ వారణాలైలపునే పర్వతం వద్ద వికామ్రవాథుడనే పేరుతో పరమేశ్వరుడు ఉన్నాడు. అనే విధంగా పరదాయస్వామివారు కూడా అక్కడే వెలసి ఉన్నారు. అక్కడ అమృతా సామవేదం పణ్ణిఖర్షు—

శ్రీ లలితోపాణ్ణినమ్

కామాక్షినామంతో ఉంది.

కావుక్కీం కలిదోషశ్శీం అప్పాజయదాత్మవాన్

‘ఆత్మవాన్’ అంటే రెండు ఆర్థాత్ ఉన్నాయి. ఆత్ముల సహాయం లేకుండా తనంత ఈనే గొప్పగా ఉండగాలిగేవాళ్లి ఆత్మవంతుడు అంచారు. ఆత్మవంతుడు అనేదానికి ఇక్కడ ఆత్మజ్ఞాని అని ఆర్థం. ఆత్మజ్ఞాని ఇంచున అగ్నస్యాదు కలిదోషంపోరిణ అయిన కామాక్షిదేవిని పూజించాడు. కలిదోషమ్మి ‘ అని చెప్పడంలోనే అయిన ఏ వేదనతో ఉన్నాడో అ వేదనకి అక్కడ సమాధానం లభిస్తోందని తెలియబడుతోంది కలిలో ఉండే అన్ని దోషాలను పోగొట్టగలిగే లలితాత్రిపురసుందరి, తన యుధాస్వరూపంతో కామాక్షిదేవిగా ఉన్నస్తలం కాంచీపురం.

అరుణం కరుణారంగితాక్షీం దృతపాకాంకుశపుష్పబాంఘాం
అభిమాదిప్రియావృతాం మయ్యాత్మిః అహామిత్యేవ విలాపయే భవానీమ్
—అని ఏ తల్లిని కీర్తిస్తున్నామా ఆ స్వరూపంగా ఇక్కడ ఉంది. చెరకువిల్లు,
అయియ పుష్పుల బాణాలు, పాకాంకుశాలు ధరించి లలితాంబిక కామాక్షి
నామంతో ఉంది.

లలితాసహస్రం పరిశీలిస్తే అమృతారు చిదగ్నికుండంలోంచి ఉద్భవించిన
తర్వాత అమృత పేరు ‘శిఖస్వాధినవల్లభా’ అని చెప్పు క్రమంగా అవిడ
నివాసస్తలం ‘సుధా సాగరమధ్యస్తా’ అని చెప్పు, తర్వాత ‘కామాక్షి కామ దాయస్’ అని
చెప్పారు. అంటే మొదటి అమృత పేరు ‘కామాక్షి’ అని చెప్పారు. లలితామనస త్రిపురసుందరి
పేరు ‘కామాక్షి’ అని చెప్పబడుతున్నది.

ఆదిశంకరభగవత్ప్రాదులవారు అమృతారి దివ్యదర్శనాన్ని మూకాంబికా మొద్దైన
క్షేత్రాలలో పొందినపుటకీ కాంచినగరం రాగానే అయిన పరవశించిపోయారు. అందుకే
అయిన అమృతారి ముందు శ్రీచక్రాన్ని ప్రతిష్ఠ చేసారు. ఆ విధంగా ఆదిశంకరుల విష్ణుతీ
కాంచీక్షేత్రంలో ప్రతిష్ఠింపబడి జగత్తిని కూపాడుతూ ఉంది.

వి సంప్రదాయానికి చెందిన వార్ణవపుటకీ గమనించాల్సినది. ఆదిశంకరుల ఇష్టాత్మకత
నామాలలో ‘కాంచీక్షేత్రంలో శ్రీచక్రం ప్రతిష్ఠించారు’ అనే నామం కూడా ఉంది.

“కాంచ్యున్ శ్రీచక్రమాజ్య యుంత్ర స్తాపన దీక్షితాయ నమః” (४१వ నామం) కామకోటి
అని కాంచీ క్షేత్రానికి మరొక పేరు ఉంది.

లలితాసహస్రనామస్తుతంలో ‘ప్రికూటా కామకోటికా’ అని కూడా ఉంది.

ఎలితోపాఖ్యానంలో కూడా 'కామకోచీపీరస్తూతా' అనే నామం ఉంది.

కాంచీనగరం అమ్మవారి శక్తిపీతాలలో ఒకటి. ఆ శక్తిపీతాల్లో ఈ శక్తిపీరం పేరు కామకోచీపీరం అలాంటి కామకోచీపీరాన్ని తర్వాత శంకరులవారు ఆరాధించారు.

దీనికి స్వతఃసేద్ధమైన నామమే 'కామకోచి' అని శాస్త్రాలు ఆధారంగా ఉటుస్తుస్తుది.

అలాంటి కాంచీనగరానికి అగ్నయులవారు చేరుకొని అమ్మవారిని ఆరాధించి...

"లోకహాకోర్ధమ్యార్థప్యు చివ్రయానష్టధిమహః,

విరకాలేవ తపసా కోషిలోఽభూ జ్ఞావార్థసు"

పిల్లలకు వారి ఇబ్బేంటో, దానికి ఏం మందో వారికి తెలియు. కానీ పెద్ద వాళ్ళు వారి జబ్బు తెలుసుకొని దాని మందు ఎలా ఇస్తారో, అదే విధంగా మనకి అజ్ఞానం అనందే జబ్బు ఉంది అది గమనించిన మహాసీయులైన మహార్షులు ఇలాంటి దేపథంలాంటి గొప్పవిద్యలను తపస్యు ద్వారా అందిస్తున్నారు. అయితే జబ్బు నుంచి బయట పడే యోగం ఉన్నవారికి మందు దక్కుతుంది. అలాగే తరించే యోగం ఉన్నవారికి ఈ గ్రంథము లందు విశ్వాసం ఉధిస్తుంది.

అగ్నయైని మాట యందు గురి కుదిరి అ మార్గాన్ని మనం అవలంబిస్తూ అయిన చాలా కాలం కాంచీక్షేత్రంలో తపస్యు చేసారు.

కాంచీక్షేత్రం గురించి ఇతర పురాణాలు కూడా పరిశీలిస్తే అక్కయ చేసే కొద్దిపాటి జపం అనంత కోటి ఘలితాలను ఇస్తుందని చెప్పారు.

అటువంటి దివ్యక్షేత్రం కాంచీనగరం.

ఆ కారణం చేతనే అయిన కాంచీక్షేత్రంలో తపస్యు చేసారు.

పాయగ్రీవ ప్రాణుర్ధ్వవం

అయిన తపస్యకి సంతోషించి నారాయణుడు ఎలా సాక్షాత్కారించారో చేస్తా...

పాయగ్రీవాం తనూం కృత్యా సాక్షాత్కార్యాత్మవిగ్రహమ్

శంఖచ్ఛాక్ష్మపలయపుష్టికోజ్ఞాలబాహుకామ్

నారాయణుడు పాయగ్రీవస్సామోగా గోచరించాడు. మనకి ఏ ప్రయోజనం కావాలో దానికి అనుగుణంగా భగవంతుడు రూపం థరిస్తాడు. నిజానికి ఆయనకి ఏ రూపం లేదు కనుక ఏ రూపమైనా థరించగలడు.

భగవంతుడు మనల్ని అనుగ్రహించాడానికి అనేకరూపాలు థరిస్తాడు. బ్రహ్మవిద్యను ప్రధానం చేయడానికి నారాయణుడు థరించే ఆకారం పేరే పాయగ్రీవస్సురూపం.

సామవేదం షష్మఫశ్ర్య-

శ్రీ లలితామాల్యానమ్

సారాయణతత్త్వంలో గురుతత్త్వం హాయగ్రీవుడు. శివతత్త్వంలో గురుతత్త్వం దక్షిణామూర్తి. దేవితత్త్వంలో గురుతత్త్వం శారదాంబికా.

సారాయణుడు హాయగ్రీవస్వరూపంలో దర్శనం ఇచ్చాడంటే అర్థం సాక్షాత్తు బ్రాహ్మణ విశ్వాస్యామంగా కనపడ్డాడు. చెప్పటియేది బ్రాహ్మణియేసని ఆయన రూపమే చెప్పస్తుది. ఆయన స్వస్వరూపం ‘సాక్షాత్ చిన్మాత్మవిగ్రహోహ్’ ఆయన విగ్రహం అంతా జ్ఞానమయమైన విగ్రహం.

జ్ఞానానందమయం దేవం నిర్మలస్వచ్ఛికాకృతిం

ఆధారం సేర్వవిచ్ఛానాం హాయగ్రీవముహాస్ముహే॥

జ్ఞానానందమయమైన విగ్రహంగా గోచరిస్తూ, స్వదీకం వంటి కాంతితో, నాలుగు చేతులలో పై రెండు చేతులలో శంఖచక్రాలు, క్రింది రెండు చేతులలో అశ్వమాల, పుస్తకం ధరించి శోభిస్తున్నాడు.

ఈ అశ్వమాల దాల్చిన హస్తంలోనే చిస్ముద కూడా స్వామికి ఉంది. ఆయన శరీరం సుంచి వస్తున్న కాంతితో దిక్కులన్నీ వెలిగిపోతున్నాయి.

పూరయం ప్రైఖగత్యైత్త్వం ప్రభయా దేహాతయా

ప్రాదుర్భువ పురతో మునే రమితతేజసః

తం చృష్టుయి నందభరతః ప్రణమ్య చ ముహుర్ముహః

హాయగ్రీవ పరమాత్మనం

మహాతేజస్య అయిన అగస్త్యమహార్థి ఎదురుగా హాయగ్రీవస్వామి ఎప్పుడై దర్శన మిచ్చాడో ఆయన్ని చద్చించిన అగస్త్యాడు పరమానందభరితుడై మాటి మాటికి సమస్యలిన్నా స్తుతం చేసి వినయంలో రెండు చేతులు దోయిరించగా...

అగస్త్యనితో స్వామి మాట్లాడుతా...

తథోవా ఇగస్త్యాథ స్తుప్యోత్స్నీ తపసా తపా

పరం పరయ భీఢుం తే భవితా భూసురోత్తమ్॥

“ఓ అగస్త్యమహార్థి! నీ తపస్యకి చాలా నంతోషించాను. నీకు ఏది క్రైష్ణమని అను కుంటున్నామో దాస్తి అడుగు. నేను అనుగ్రహిస్తాను” అన్నాడు. మహాత్ములు తమకోసం ఏదీ అడుగు. వారు ఆశ్చర్యములు. వారికి కావల్చింది ఏమీ లేదు. కాని జగత్తు హితం కోసం ప్రపార్థిస్తారు. తమకున్న జ్ఞానం, తపస్సు అంతా ఇగత్ హితరం కోసం ఎవరు చెచ్చి స్తున్నారో వారే బయపులు

అగస్తులు హాయగ్రీవస్సామివారికి నమస్కరిస్తా ..

యది తుష్టేషి భగవస్తిమై పాపుర జస్తవః
కేవోపాయేవ ముక్తాస్సురేత్స్నేపక్తమర్పై
జతిష్ఠాషై ద్విజేషాప దేవదేవో జవార్థవః

“నిజంగా నా తపస్సుకి నువ్వు సంతోషం చెందినట్టిఁ ట భగవానుడా ఆజ్ఞానంతో ఉన్న ఈ మానవులందరూ ఏ ఉపాయంచేత ముక్తి పొందుకారో దానిని నాకు తెలియజెయ్యా” అని ఆడగానే దేవదేవుడైన జసార్థసుడు చెత్తున్నాడు.

నీకు నేను ఒక ఉపాయం చెప్పాడు. ఈ ఉపాయం ఏం కొత్తది కాదు. అనాదిగా అవిద్య చేత చుట్టబడిన మనకి అనాదిభ్యాన విద్యయే తరింపచేయగలదు తప్ప కొత్తగా పుట్టుకొచ్చే వేవీ తరింపచేయలేపు సంప్రదాయసిద్ధమైన, సాతనమైన ఒక ఉపాయం చెప్పాలి. మన పెద్దవాళ్ళ ఎది చెప్పేనా సాతనమైనదే చెప్పున్నానని చెప్పారు. కృష్ణపురమాత్మ అర్థనివితో నేను చెప్పే ఈ భర్యం కొత్తది కాదు స్ఫుర్యాదిలో దీన్ని నేను సూర్యునకు చెప్పాను.

సూర్యుడు మనుషుకి చెప్పాడు. మనువు ఇక్కాక్కడికి చెప్పాడు. ‘ఏవం పరంపరాప్రాప్తం’ అలా పరంపరగా వచ్చిందని చెప్పాడు. ఇక్కడ కూడా అగస్తువితో హాయగ్రీవస్సామి చెప్పు..

ఏష ఏవ శుల్చ ప్రత్య శ్రీవేస రచితో మమ

అయమేవ కృతః ప్రత్యో బ్రహ్మాంధాతు తతః పరమ్

ఈ ప్రత్య ముందు పరమేశ్వరుడే వేసాడన్నాడు. పరమేశ్వరునికి ప్రత్య వచ్చిందా అంటే మన కోసం ఆయనే ప్రత్య వేసి సమాధానాన్ని మనకి అందించాడు. కనుక ఆయన నుండి వచ్చిందే బ్రహ్మవిద్య దీనిని అనేకమంది మహర్షులు, దేవతలు కూడా అనుసరించి తరించారు. అలాంటే ఒక సాతనమైన విద్యను నీకు తెలియజేస్తున్నాను. దాని వలన తప్పకుండా ముక్తిని పొందుతారు సుమార్చి అది జగదంబిక ఆరాధన. ఇది ఒక్కటే ఈ కలిదోషాలను నశింపజేయగలదు

రట్టోగుడ తమోగుణాలు బాగా పెచ్చు పెరిగిన యుగం పేరు కలియగం. తమోగుణం అంటే అజ్ఞానం, రట్టోగుణం అంటే అహంకారం. ఈ రెండు ప్రమాదమే.

అజ్ఞానం ఉంటే నాకేం తెలీదు అంటారు. కనీసం నాకేమి తెలియదన్న విషయమన్నా వాదికి తెల్పు కనుక దానికి సంతోషించవచ్చు. కానీ తనకేమి తెలియకపోయినా అన్ని తెలుసు అసుకుంటారు. అది అహంకారం. అది చాలా ప్రమాదకరం.

శ్రీ లలితోహన్నానమ్

అజ్ఞానం పేరుకుపోవడం చేత శారిలో పరతత్వం అనే వెలుగు కొద్దిపూటి కూడా భాసించదు. అంత భయంకరమైనది ఈ కలియుగం. మనం ఇందులోనే పుద్ది ఇందులోనే పెరుగుతున్నాం కనుక దీని భయంకర లక్షణం మనకి తలియదు. దీని గొప్పతనం తెలియాలంబి కొంతైనా బయటికి రావాలి. దీని నుంచి బయటక రాజదం మనవల్ల కాదు. ఆగస్టునిలాంటి వారు పోల్చుకున్నారు. అయ్యయ్యా! దీనిలో ఉండిపోయారు వీళ్ళు ఎలా బాగుపడతారని అనుకున్నాడు. దీనికి ఒకటే ఉపాయం అమ్ముఖారి ఆరాధన.

‘కలికల్పణాలీసీ’ అనేది లలితాసహస్రసామం. ‘శామాక్షీ కలికిషఫ్ఫీన్’ అన్నారు. త్రిశతిలో కూడా ఈ సామం వస్తుంది. ఆ కలిదోషఫ్ఫీన్ అయిన జగదంబికను ఆరాధిస్తే తప్పకుండా తరిస్తారు సుమా! ఈ ఆరాధన దేవతలు కూడా చేస్తున్నారు.

ప్రతి దేవత శక్తి కలిగి ఉంటేనే దేవత అనిపించుకుంటారు. శక్తి ఉండటం వలనే బ్రహ్మగాని, అగ్నిగాని, వరుణుడుగాని, ఇంద్రుడుగాని వని దేయ గలుగుతున్నారు. ఈ విషయమే వేదంలో కేవోపనిషత్తులో ‘ఉమా ప్రామాణికా బహుశోభమానా’ అయిన ఆ వరభూప్రాశక్తి చేతనే సర్వదేవతలు వ్యవరింప బధుతున్నారని స్ఫుర్తంగా తెలియజేయబడింది. ఉపనిషత్ త్రథిపాద్యమైన అమృతారే బ్రహ్మవిద్య అని చెప్పడం కోసమే ఉపనిషత్తుల్లో అమృతారి గురించి తెలియజేసారు.

కొంతమంది ఉపనిషత్తుల గురించి, వేదాంతం గురించి మాట్లాడికి తమని గొప్పవాళ్ళని అవతలివాళ్ళు అనుకుంటారేమౌని దేవతలు, పూజలు ఇవన్ని కావండి లోకైన ఉపనిషత్తులు కావాలంటారు. కానీ అది సరైనది కాదు.

కంచి మహాస్మామివారైన శ్రీశ్రీచంద్రశేఖరేంద్రసరస్వతి స్మామి వారు ఒక మాట చెప్పు ఉండేవారు “ఈ రోజుల్లో జరుగుతున్న ఉపనిషదువ్యాపాలు ఎప్పుడూ జరిగి ఉండవు. కానీ ఏ ఒక్కరిలో చిత్తపుర్ణగాని, సత్త్వపుర్ణగాని కనిపించడం లేదు. ఎందువల్లంబే ఉట్టి కెగరలేని అమృతస్ఫూర్ణానికి ఎగిరివట్టుగా, పూషనమైన భగవంద్రుక్కి, పత్సర్పు ఇవి లేకుండా ఏకంగా దాని గురించి మాట్లాడికి అది ఒంటికి పట్టదు సరికదా ఒకదానికొకటి అర్థమై అపొర్చం చేసుకొని పతనం చేయస్తాయి”. ఆ బ్రహ్మవిద్యాస్ఫూర్హాపిణి జగదంబిక అని మనకి సామవేదాంతర్థతమైన కేసోపనిషత్తు చెప్పేంది. అలాంటి బ్రహ్మవిద్యామైన ఆ తర్వాతిక్కు శక్తి చేతనే దేవతలంకా పని చేస్తున్నారు. ఆ రథిని ఆరాధిస్తే ఈ కలికల్పణాలన్నీ పోయి, ‘లోకయుత్రావిధాయనీ’ అని చెప్పబడినట్టుగా ముందుగా జీవుడికి ఇహంలో

అవసరపునవన్నే ఉచ్చి, అని చిత్తచుద్దికి హీతువలై తమంగా బ్రహ్మజ్ఞానం కూడా లభిస్తుంది.

అమృతారీ ఉపాసనే తరించడానికి సాధనం. ఇది పరంపరాగతమైన భర్త. అమృతారీ ఉపాసన గురించి చెప్పు.

శస్త్రాదచేషణలోకానాం త్రిపురారాథనం మినా
నష్టా భోగాపవర్గో కు యోగిష్టేన కుత్రచిత్

భోగము అంటే ఇహాలోకంలో అనుభవించబడినవి కూడా అమృతారీ ఇస్తారు. అపవర్తము అంటే మోక్షముకూడా అమృతారీ ఇస్తారు.

సృష్టిలో ఒతర ఉపాసనలు ఇస్తే మోక్షం లేదా భోగాన్ని ఇస్తాయి. కానీ అమృతారు ఈ దండిచిని ఇస్తారు. ఇది ప్రత్యక్షించి రాజరాజేశ్వరి విద్యకి చెప్పినది. తొరంభంలోనే ఇంత వక్కూ భోగాపవర్గాలు ఒకే చేంబ ఇచ్చే విద్య మరొకటి లేదు' అని చెప్పాడు. అమృతారీ చివ్వ మంత్రాన్ని ఉపాసించేవారు, అమృతార్థి ఆరాధించేవారు తప్పుకుండా తరిస్తారని చెప్పగానే ఎంటనే అగస్త్యమహర్షి నమస్కరించి అడుగుతున్నాడు.

భగవ్యుద్ఘం దూతం భవతా యత్పురోదిషమ
కిం చిపోరం కిం ప్రేభావ మేత్యే వక్త మర్మసి

"ఓ! భగవాన్! సువ్యు ఇప్పుడు చెప్పిన అమృతారు మేము ఉపాసించాలంటే అందుకు అనుగుణంగా తాను రావాలి అలా అమృతారు ఏ రూపాలతో ఉంటో మాకు తెలియ చేస్తారా" అని అడిగాడు.

దానికి హాయగ్రీవస్త్రామి అగస్త్యులవారితో "సువ్యు నా ఆత్మమానికి రా అక్కడ చెప్పాను" అని హాయగ్రీవస్త్రామి తన స్వరూపాన్ని ఉపసంహరింపజేసుకొన్నాడు. ఎందుకంటే కాద్ది రోజులపోటు అమృతారీ కథని ప్రశాంతంగా హాయగ్రీవస్త్రామి అగస్త్యులవారికి చెప్పాడని అనుకున్నారు. దానికోసం ఆయన కూడా కాంచి క్షేత్రంలో ఒక ఆత్మమాన్ని ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు.

ఒక సుహంమార్పంలో అగస్త్యుమహర్షి ఆ ఆత్మమానికి చేరుకుని మహర్షీగా ఉన్న హాయ గ్రీవస్త్రామివారికి సమస్తారం చేసి అమృతారీ కథని చెప్పమని అడిగితే ఆయన చెప్పుడం మొదలు పెట్టాడు.

ఈ కథని హాయగ్రీవస్త్రామివారు కాంచిక్షేత్రంలో చెప్పారు. ఇప్పుటకీ కాంచిక్షేత్రంలో అగస్త్యులవారు హాయగ్రీవస్త్రామి సుంచి ఈ లలితోపాభ్యాసం, లలితా సహస్రసామాలు

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

విన్న చేటు ఉంది. కానీ కాంబీక్షేత్రంలో అమృతారి ఆలయాలే కాకుండా మాడవలసిన ప్రదేశాలు చాలా ఉన్నాయి. అవి మన యోగం ఒక్కి గేచరం అఫుతాయి.

కాంబీక్షేత్రంలో ఉనిషద్ త్రయోంద్రస్యామివారి ఆత్రమంలో అగ్నేశ్వర ఆలయమని ఒక విన్న ఆలయం ఉంది ఆ ప్రాంతంలో అగ్న్యులవారికి హాయుగ్రివస్యామివారు లలితోపాధ్యానం, లలితా సహస్రనామాలు చెప్పారు

ఈ విషయాన్ని చెప్పాలంటే మహార్థితుల్యాలైనవారే తెప్పగలగాలి అలాంటి మహార్థి కాంబీయతీంద్రులు శ్రీశ్రీ వంద్రశేఖరేంద్రసరస్వతీస్యామి వారు ఈ రహస్యాన్ని చెప్పి చాలా కాలం అక్కడ తపస్య కూడా దేసారు.

ఆ ప్రాంతంలో ఇప్పటికే కూడా రామదశావరణ యంత్రం పూర్తి సాఱగ్రామశిలతో చెక్కినది ఉంది.

అక్కడ హాయుగ్రివస్యామివారు అగ్న్యులవారికి చెప్పు అమృతారి స్వరూపం గురించి మొదట ఆవిష్కరిస్తున్నారు. చెట్టుకి ప్రారంభం విత్తనం విత్తనంలోనే చెట్టు శక్తంతా ఉంటుంది. అలాగే దేవికునా ప్రారంభం చాలా ముఖ్యం. ఇక్కడ కథ కంటే ముందు అమృతారంటే ఏమిటో చెప్పున్నారు.

మంత్ర-యంత్ర-తిర్యగ్రా రహస్యాలు

లలితాంణ ఆనానే మనర్థి అసుగ్రహించదానికి ఆవిడ సగుణంగా ఒక రూపం థరించింది కానీ ఆవిడ ఆనలు స్వరూపం మాత్రం నిర్మించే.

లలితాసహస్రనామం తదివితే ఆకారంలేని పేర్లు కనపడతాయి. నిర్మళ్లనామాలు ఉన్నాయి. ‘స్తోషా నిర్మలా నిశ్శా నిరాకారా నిరాకులా’ అని వస్తాయి. అమృతారిని ‘నిరాకారా’ అని కామాక్షీదేవి తగ్గర కూర్చుని పమస్యారం చేస్తున్నారు.

నిరాకారా అంటే తత్త్వతః ఆకార రహిత కానీ, థక్కాసుగ్రహిర్భూం ఆకారం థరించింది ఏదో ఒకటి అని మాత్రం ఎప్పుడూ అనుకోరాదు. నిర్మణమే మన యొదల కృపతో సగుణంగా కనిపించింది అనే రహస్యాన్ని ఉలుసుకోవాలి.

అమృతారి పంచదక్షి, భైషజీ మంత్రాలు ఉన్నారికి ఈ విషయం స్వస్తంగా తెలుస్తుంది. పంచాక్షరిలో శివామం, అష్టాక్షరిలో నారాయణ నామం కనపడతాయి. కానీ అమృతారి విద్యలో ఏ నామమూ లేదు. దివ్యమైన అక్కరసముద్యాయం ఉంది. అక్కడే ఇది నిర్మణమైన మహాశక్తి అని చెప్పబడుతోంది. దేవతకి ప్రధానంగా నాలుగుస్వరూపాలు ఉంటాయి. మొదటి స్వరూపం అప్పక్కమ. అప్పక్కం గురించి ఎంత చెప్పినా అర్థం కాదు.

ఆ మాటలిని కృష్ణపరమాత్మ గీతలో ఉప్పు
క్షేచోధిక తరస్సేపామవ్యక్తానిక్త చేతనాం
అప్యక్తాపొ గతిర్థుఃఖం దేహవద్విరవాప్యతే - అన్నాడు.

ఆ అవ్యక్తతల్యాప్యే నిత్యభూమాట్లో లిలితాసహాప్రం తెలియజేసింది. అప్యక్త శైన
తల్యానికి ప్రధానంగా మూడు రూపాలు చెప్పేయాడు.
అవి శబ్దరూపం, రేఖారూపం, కుండలినీ రూపం.

శబ్దరూపం అంటే మంత్రం, ప్రతిదేవతకి ప్రథమంగా శబ్దరూపం ఉంటుంది. శబ్దం
ద్వారానే రూపం ఆవిష్కరింపబడుతుంది. ఒక శబ్దాన్ని ఉచ్చరించినపుడు ఏ ప్రకంపనలు
ఏర్పడతాయి అవి యాగకేంద్రాలలో దిష్ట్యుషేన స్పందనయ్యి దేహి అమ్మవారి ఆకారాన్ని
ధరిస్తాయి. మంత్రం జంపం చేస్తున్నప్పుడు ఏదో ఒక శబ్దాన్ని జపిస్తున్నామని అనుకోరాదు.
శబ్దరూపంలో ఉన్న ఆమ్మవారిని ముట్టుకొంటున్నామనే స్పృహ కలిగి జపాన్ని చెయ్య
గలగాలి

మంత్రం జపిస్తున్నామని ఆ మంత్రం దేవత యొక్క శబ్దస్వరూపమని గ్రహించగలారి.
మంత్రం వేరు, అమ్మవారు వేరు కాదు. భగవాన్నామాలు, భగవస్యంత్రాలు అన్ని భగవంతుడు
ధరించిన శబ్దపత్రాలు. ఆయనే శబ్దరూపంలో దొరికాడు. మంత్రం జపించేటప్పుడు,
నామం అనేటప్పుడు తద్ద, ఏకాగ్రత అవసరం. ఆ శబ్దంలో అమ్మ కనిపిస్తుంది.

కేవలం త్రద్ధతోనే భగవంతుని పొందగలం. పొందితాలు పల్ల భగవంతుని దొరకమయ్య
కోలేం. ఈ విషయాన్నే ఎర్రుతీదేవి పరమేశ్వరుని అడుగుతూ, “స్నేహి! సువ్య దేవికి
దొరుకుతావు” అని అడినట్టుడు పరమేశ్వరుడు చెప్పాడు

న కర్మణా న తపసా న ఇష్టిః న సమాధిః!

త్రద్ధ మయ్యస్తి చేతి పుంసాం యేన కేనావి హేతునా (కివపురాణం)

అంటాడు. కర్మలకి, తపస్యలకి, తర్మాలకి, ధ్యానానికి దొరకను. త్రద్ధకి మాత్రమే దొరుకు
ఖాను-అనీ. త్రద్ధ అంటే “శాప్రపాత్మాల యందు ఆస్తిక్య బ్యాట్” అని నిర్మచనం. ఇది
ఖాప్రం చెప్పింది కనుక ఇది నిజం అనే భావానికి త్రద్ధ అని పేరు

రెండవది యంత్రరూపం. యంత్రం అంటే రేఖలతో ఉన్న ఆ దేవత యొక్క మరొక
రూపం. అది శబ్దం తరువాత రూపం. ఛాని తరువాత రూపం విగ్రహం. విగ్రహంలో
అప్యక్తతల్యం, శబ్దం, యంత్రశక్తి ఈ మూడు కలిగి ఉంటాయి.

భగవంతుని విగ్రహం అనగానే గుర్తుంచుకోపలసినవి... దానిలోనే యంత్రం, మంత్రం,

శ్రీ లలితోచాన్యానమ్

దేవత యొక్క పరతత్వం అంతేకాకుండా ముఖ్యంగా కుండలినీస్వరూపం ఉంటుంది. విశ్వమంతా కూడా కుండలినీస్వరూపం వ్యాపించి ఉంది. ఆలాగే ప్రతి జీవుడి యొక్క సీండాండంలోను వ్యాపించి ఉంది.

హృత్కి కుండలిని, సమిష్టి కుండలిని అంతా కూడా ఆ తల్లే పరిశీలిస్తే ఈ క్రమమంతా కూడా మనకి లలితాసపూర్ణామాల్లో కనపడుతుంది.

ముందు అమ్మవారి రూపాన్ని వర్ణిస్తూ “ఉడ్యానుసహారా చమర్యామాసమవ్యాపా” అని చస్తూ తరువాత నామాల్లో “క్రీమద్యాగ్నివక్రాత్మికస్వరూపముఖపంకజా, కంతాధః కచ్చిపర్యంత మధ్యకూట స్వరూపిణి, శక్తికూత్మికాభాషన్నాకట్టుధోభాగధారిణి” ఇదంతా మంత్రమే అమ్మస్వరూపమని చెప్పేదం.

“మహాసక్తిః కుండలినీ బిసంతంతుణీయసీ” అని కుండలినీ స్వరూపం చెప్పేబడింది.

అటు తరువాత ‘విర్యులా... విశ్వా’ ఇత్యాది నామాలు వస్తాయి. మొత్తం ఇలా అమ్మవారి యొక్క వాలుగుస్వరూపాల్ని ఆవిష్కరించారు. లలితాదేవి విగ్రహాన్ని నమస్కరించేటప్పుడు మిగలినవన్ని గుర్తులావాలి ఇలా అమ్మవారి తత్త్వాన్ని ముత్తం హాయుగ్రివస్యామి వారు అగస్త్యలవారికి చెప్పి తర్వాత అమ్మ అంటే ఎవరో చక్కని నిర్వచనాన్ని చెప్పారు

లమ్మవారి తత్త్వ విచారణ

అనాదిః అభిలాధారా సదసత్యరూపిణీ
ధాష్ట్రోకట్టుశ్వా జ్ఞానిగి విశ్వాంగి వ్యావయాస్వదా

ఈ ఒక్క శ్లోకాన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలిగించే అమ్మ అంటే ఏవరో తెలుస్తుంది. అమ్మ గురించి చెప్పిన ముదచి మాట ఈ శ్లోకం.

అనాదిః

‘అనాదిః’ అంటే అది లేనిది. మనకి కనిపిస్తున్న సృష్టి అంతటికి అది, మధ్యం, అంతం ఉన్నాయి. ఈ సృష్టికి అది, మధ్యాలంతములు అనాదియైన అమ్మని అధారం చేసుకొనే జరుగుతున్నాయి.

ఈ విషయం మనకి సులభంగా అర్థం కావాలంటే కెరటానికి అది మధ్యాలంతములు ఉన్నాయి కానీ కెరటానికి అధారమైన సముద్రానికి లేవు. అదేవిథంగా ఈ జగత్తులో సృష్టి అంతటికి కూడా అది, మధ్య, అంతములు ఉన్నాయి కానీ సృష్టికి అధారమైన పరమ వైతన్యం మాత్రం అనాదిః.

అధిలాధారా అయిన తల్లి అమృతారేవని ఆవిడ చేసే పణిని అనుసరించి తెలుసుకోవారి. విశ్వనిర్వహాడే అమృతారీ పని. ఆ నిర్వహాడు పదసంతృప్తురూపిణి. సతీ, అసతీ అనే రెండు కర్మలని చెప్పారు. ఉపిషతీ శబ్దాలే ఇక్కడ వాడబడ్డాయి.

ఉనికిగా కనిపించే ఈ జగత్తు అంతటిని “సతీ” అంటారు. ఈ ఉనికికి ఆధారపున మూలప్రకృతిని “అసతీ” అంటారు. అసతీ, సతీ ఈ రెండూ కూడా అమృతారీ రూపాలే. అసతీ అంటే అసత్కం. సతీ అంటే వ్యక్తం. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూపిణి అని లలితాసుహాస్రామాల్లో ఎవరిని చెప్పుకుంటుస్వామీ ఆ తల్లినే ఇక్కడ చెప్పుస్వారు.

తరువాత ఈ తల్లిని ఎలా చూడగలమో చెప్పు ‘ధ్యానేకట్టుక్కా’ అన్నారు. ముందు ఆవిడ స్వరూపాన్ని చెప్పి, ఆవిడ చేసే పని చెప్పి. చూడవలసిన విధానం చెప్పుస్వారు. ధ్యాన-ఎక-ధ్యాన ధ్యానం చేత మాత్రమే చూడబడుతున్నది. ఏకాగ్రమైన దృష్టి ధ్యానం. ఏకాగ్రమైన దృష్టి అంటే ఆర్థం సూచించు చేత పవిత్రమైన ఏకాగ్రధృష్టి అని శాస్త్రకారుల నిర్ణయం.

ఆలా నిలకడ కలిగిన బాధ్యకి మాత్రమే గోచరిస్తుంది కనుక ‘ధ్యానేకట్టుక్కా’

ఆవిడ యొక్క రూపంలో ఆకారం చెప్పు ‘జ్ఞానాంగి’, ‘విద్యాంగి’ అని రెండు అధ్యతమైన పదాలు చెప్పారు. జ్ఞానమే శరీరమూగా కలది. చిన్నాత్మవిగ్రహం... అంటే ఇదే.

మన ఇంద్రియాలన్ని జ్ఞానం ప్రసరిస్తే పనిచేసేవాని స్వతన్మిధ్యంగా జ్ఞానం కావు. కానీ అమృతారు రూపం ధరిస్తే అందులో భ్రత్యంగమా జ్ఞానమే.

ఈ విషయం మనకి సులభంగా ఆర్థం కావాలంటే చక్కని ఉదాహరణని చెప్పుకోవచ్చు. మనం పంచదార పొట్లాలలాంటే వాళ్ళమైతే అమృతారు పంచదార చిలక లాయిది.

ప్రతివారిలో ఉన్న పరమాత్మే పంచదార. అ తీపిదనం అంబుకొని ఈ శరీరమనే పొట్లానికి తియ్యదనం వచ్చింది. అంతేగాని ఈ శరీరానిదేం లేదు. కానీ అమృతారు మాత్రం ముత్తం తీపి - ‘జ్ఞానాంగి’ అమృతారీ విగ్రహసికి సతీ చిత్త అనందవిగ్రహం’ అని పేరు. విగ్రహం అంటే కనిపించే రూపం. విశేషంగా గ్రహించబడుతోందో అది విగ్రహం. ఆ గ్రహించబడిన స్వరూపం మొత్తం జ్ఞానమయం.

రెండవరి విద్యాంగి, జ్ఞానాంగి, విద్యాంగి అని చెప్పడంలో ఒక విశేషం ఉంది. ఇక్కడ జ్ఞానము అంటే పరమాత్మతత్త్వము అని ఆర్థం. విద్య అంటే మంత్రమని ఆర్థం. తంత్రశాస్త్ర సంప్రదాయంలో విద్య అంటే మంత్రము. స్త్రీచేపత్రాకములైన మంత్రాలకి విద్యలని పేశు.

శ్రీ లక్ష్మిచాళ్నానాయ

ఆది సంప్రదాయం చెప్పున్న అర్థం.

విద్యాంగీ అంటే మంత్రస్వరూపాపిడి అని అర్థం. అమృతార్థి విగ్రహస్ని చూస్తే అది మొత్తం పంచదారీ మంత్రస్వరూపమని తెలియాలి.

ఎన్న మంత్రాలు ఉంటాయి అందరు దేవతలు ఉంటారు. కనుకనే అమృతార్థి విద్యాంగీ ధ్యానము ద్వారా ఎలా కనపడుతుందో చెప్పు ఆ కనపడిన స్వరూపం జ్ఞానాంగీ, విద్యాంగీ అని చెప్పి, ఆ తర్వాత ఎక్కడ ఉండో చెప్పు ‘పూర్వదయాస్వదా’ అన్నారు.

పూర్వదయమునందు ఉన్న తర్వాత చివరకి ఈ మాట చెప్పుడంలో ఉద్దేశం ఈ ముందు చెప్పిన ధ్యానము మొదలైనపి చేస్తే ఆ తర్వాత పూర్వదయంలో కనపడుతుందని అర్థం. పూర్వదయాంగీ దహరాకాశరూపిడి అనే నామాలు లలితాసమాప్తంలో ఉన్నాయి. ఈ నామాలకి అర్థం పూర్వదయంలో ఉండే బైతస్వమే అమృతార్థి. మన పూర్వదయంలోనే ఉన్న అమృతి చూసే సాధన ధ్యానం. ఈ శ్లోకాస్ని చెప్పి ఇంకా ఆమృతార్థిని ఎలా ఆవిష్కరించుకోగలమో చెప్పు..

“అత్మిక్యాధ్వర్యక్తి మాయాతి చిరాసుష్టానగౌరవాతీ” అన్నారు. అర్థమునా, అర్థంకాక పోయినా జీవాత్మ, పరమాత్మ అనే మాటలు మాత్రం వాటాలుంటారు. దేని యందు ‘నేను’ అనే భావం వ్యాపిస్తుందో అది అత్మ నేను అనుకుంటున్నామి. అప్పుడు దాన్ని ‘దేవత్తు’ అని అన్నారు. బుద్ధినే నేను అని అనుకుంటే అది ‘బుధాత్మ’ అని చెప్పుకుతుంది. ఇస్తు రకాల ఆర్యాలు ఉన్నప్పటికి ఏది వ్యాపించడం చేత ఈ దేహాస్ని ‘నేను’ అని అనుకుంటున్నామో దాన్ని పట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి.

ఇదీలాంటిదంటే సూర్యకొంచె ఒక సీటి కడవలో ప్రతిఫలించినపుడు మొదటి సీటి కడవనే చూసే ఆ సీటికడవలో సీటి నిండా ఉన్న సూర్యాద్యి చూసే, కుండనిండా సూర్యుడు ఉన్నాదనుకోవడం ఎంత అజ్ఞానమా ఈ దేహమునందే అత్మభూమాన్ని చూపిం చడం అంతే ఆజ్ఞానం. పైన ఉన్న సర్వవ్యాపకుడైన సూర్యుడే ఆ కడవలో ప్రతిఫలిస్తున్నాడని తెలుసుకోవాలి.

సర్వవ్యాపకపైన అత్మయే ఈ దేహమునందు ప్రతిఫలిస్తోంది. దాని చేతనే పని చేస్తున్నాం. కుండలో ఉన్న సూర్యుడికి, పైన ఉన్న సూర్యుడికి ఏకత్వం తెల్పుకోవాలి. ఏకత్వం కవ్వుడం కాదు. ఏకత్వం ఆక్షుడ ఉండి, ఆ ఏకత్మాస్ని గ్రహించగలగాలి. అదే విధంగా మనలో ‘నేను’ అనబడే బైతస్వమే మనలో ఉన్న ‘అత్మతత్త్వం’ ఏదైతే ఉండో

అనగా ఏది మనలో ఉండదం వల్ల నేను' అని మనం అనుకుంటున్నామో అదే పరమాత్మ రఘువులవారు చెప్పింది ఇదే ఆ నేనుని 'అహం'తో కలపారి.

మనలో ఉన్న 'అహం' అనేదాన్ని నేనుతో కలిపితే అదే 'అహమిత్యేవ విభావయే భూసేషి'. 'భూసేషి' అంటే ఉన్న తల్లి అని అర్థం. అమృతారు ఎప్పుడూ ఉంది. ఆ ఉన్న తల్లితో మన అహం కలిసిపోవాలి. అప్పుడే అమృతారు గోచరిస్తారు.

బ్రహ్మందపురాణంలోనే ఉన్న లలితాత్రిశతి చివరలో చట్టు 'స్తోత్రువ దేవతా ప్రోక్తా లలితా విశ్వవిగ్రహా' అన్నారు. మనలో ఉన్న ఆత్మయే లలిత ఆ ఆత్మాతన్యమే లలిత. ఆ ఆత్మాతన్యంతో మనలో ఉన్న నేను' అనేది శాధాత్మం చెందాలి దేహంతో శాధాత్మం చెందదం కాదు.

ఈ దేహాంగులన్నీ ఏ వెలుగు వల్ల వెలుగుతున్నాయో ఆ వెలుగుతో శాధాత్మం ఉందితే అప్పుడు అమృతారి స్వరూపం హర్షంగా తెలుస్తుంది. అది ఎలా తెల్పుకోవాలో చెప్పు 'చిరానుష్టాన గౌరవాతీ' అన్నారు. 'చిరా' అంటే దీర్ఘకాలము అని అర్థం.

ఏదో 40 జాలు లలితానహస్తాన్ని చదివినంత మాత్రాన ఆత్మతల్యాన్ని అర్థం చేసుకో లేదు. భోతికంగా ఉన్న రోగం పోవచ్చునాని తీవ్రంగా అవాదిగా వస్తున్న అవిర్య అనే జాయి పోవాలంటే మాత్రం చాలా కాలం అనుష్టానం చెయ్యాలిందే. నిజంగా తరించాలనే కోరిక బిలంగా ఉంటే ఈ వాక్యం అర్థం అపుతుంది.

'చిరానుష్టాన గౌరవాతీ' - చాలాకాలం అనుష్టానం చెయ్యాలి. గౌరవం అంటే బచ్చవు. గురుత్వభావమే గౌరవం.

లోకంలో ధనవంతుడు అనిహించుకోవడానికి చాలా కాలం ధనం పోగుచేస్తారు. అదే విధంగా చాలాకాలం సాధన చేసి గౌరవాన్ని పంచుకోవాలి. ఆ చిర అనుష్టానం మన అత్మ స్వరూపిణియైన అమృతత్త్వం తెలియబడుతుంది.

దీన్నే పతంజలి యోగశాస్త్రంలో చెప్పు 'సతు దీర్ఘకాల సైరంతర్య సత్కారాఽ సేవితో ధృఢ భూమి' అంటారు.

'దీర్ఘకాల సైరంతర్య' - చాలా కాలం ఎదలెగకుండా సాధన చేస్తే అప్పుడు ధృఢత్వం ఏర్పడి సత్యం ఉఱస్తుంది. ఆ సత్యమే అమృతారు అలాంటి అమృతారిని అనేక మంది ఉపాసించి రకరకాలుగా సాక్షాత్కరింపజేసుకొన్నారు. ఆ సాక్షాత్కరింప జేసుకొన్న వాలీనే మనం రూపాలు అని చెప్పి ఉపాసన చేస్తున్నాము. మనం అమృతారు రూపాలు ఎన్నోన్ని చెప్పున్నామో వాటన్నిచేసి చూసినవారు ఉన్నారు. వాళ్ళకోసం అమృతారు ఆ రూపం సామవేదం షష్మాఖశర్మ —

శ్రీ లలితోచాల్మ్యావమ్

ధరించి వచ్చారు. కనుక ఎవరపరికి ఎప్పుడ్పైదు ఎలా కనపడిందో అది మనకి చెప్పారు.
సర్వవ్యాపకమైన ఆత్మప్రేతస్వానే అమృతార్థాని చెప్పారు.

లలితాదేవి అమృతమం పంచ మహాత్మలు

అలాంటి ఆ తల్లిని తెలుసుకోహాలంబీ చిరానుష్ణానగోరహము, ధ్యానము ఉండాలి.

లలితాసహస్ర నామాల్చి ఆగ్రహగా పరిశేఖిస్తే అమృతార్థ దొరికే మార్గాలు కొన్ని చెప్పారు.

‘భక్తిగమ్యా, ధ్యాత్వగమ్యా, జ్ఞానగమ్యా, భావనాగమ్యా, భక్తివచ్ఛా’ అలాగే ‘షైల్మ్యాది వాసనాలభ్యా’ ఇత్యాది నామాలు. భక్తిగమ్యా భక్తికి దొరుకుతుంది. భావనాగమ్యా భావనకి దొరుకుతుంది. ధ్యాత్వగమ్యా-ధ్యానానికి దొరుకుతుంది. జ్ఞానగమ్యా - జ్ఞానానికి దొరుకుతుంది. మరొక చోట షైల్మ్యాదివాసనాలభ్యా-జపస్తో ఒకచోట చేర్చుకుంటే అధ్యాత్మ మైన భావం కనపడుతుంది. ధ్యానము, జ్ఞానము, భక్తి, భావన-తు లాలుగు సాధనలు.

ఆ తరువాత షైల్మ్యాది వాసనాలభ్యా వాసన అంటే సంస్కారం. మన మనస్సుకి ఉండవలసినవి షైల్మ్యా మొదలైన సంస్కారములు. షైల్మ్యా అనగా సర్వజసులయందు స్నేహాల్భావం, రండవది ముదిత అంటే ఎల్లపేళలా అనందముగా ఉండడం. దుఃఖపడదానికి జీవితంలో కారణాలు ఉంటాయి. సుఖపడదానికి కారణాలు ఉంటాయి. కానీ రెండూ ఎవరికి నిజానికి లేవు. ఎప్పుడూ కూడా ఇనందముగా ఉండాలి. అది కొందరి సంస్కారపంతులకి ఉంటుంది ఇతరుల సుఖ సంతోషాలను. అభ్యుదయాన్ని చూపి ఇనందించేడమే ‘ముదిత’ లక్ష్మణం.

దాని తరువాత కరుణ: ఇతరుల దుఃఖం చూస్తే తట్టుకోలేక వారికేదైనా సాయం చేయాలనే స్పందన ఎవరిక్రైతే ఉంటుందో దానికి కరుణ అని పేరు. నాలగవది ఉపేక్ష. అందరితో షైల్మ్యాలో ఉండమని చెప్పున్నారు కానీ లోకంలో చాలామంది దుర్గార్థులు ఉన్నారు మరి వాళ్ళనేం చేయాలంటే, వారిపట్ల ఉపేక్ష వహించాలి. వాళ్ళ గురించి చర్చించకూడదు. వాళ్ళని మనస్సులోకి తెచ్చుకోకూడదు. అది ఉపేక్ష షైల్మ్యా, ముదిత, కరుణ ఉపేక్ష ఇవి షైల్మ్యాదివాసనాలభ్యా ఏలీని ఎవరైతే తెచ్చుకొంటారో వారికి అమృతార్థ దొరుకుతుంది. ఇలాంటి విషయాల్చి తయసుకోమండా ఏదో కోరికలు తీర్చుకోవానికి చదువాలి కనుక లలితాసహస్రనామాల్చి చదివితే అమృతార్థ ఎలా అనుగ్రహిస్తారు?

ఇప్పుడు సాధనలు చెప్పు ఆ తల్లిని చిరానుష్ణానగోరహాతీ చెప్పారు. ఏటన్నిటిని తెచ్చుకోగా అక్కడన్న తల్లి కనిపిస్తున్నది.

అమృతార్థ ప్రధాన రూపాలు

అనాదియైన ఆ తల్లిని ప్రధానంగా మూడు రూపాలుగా విభజించి చూపిస్తున్నారు.

ఆదో ప్రాదురథాచ్ఛక్తిర్షమ్యాతో ధ్యానయోగతః

ప్రకృతిర్భవ సా భ్యాకా దేవానా మిష్టసిద్ధిదాక్

సృష్టికి ప్రారంభంలో బ్రహ్మారు ధ్యానయోగంలో ఉండగా ఆయనకి ఈ తల్లి కనపడింది. ఆవిడ పేరు ప్రకృతి. సృష్టికి అవసరమైన శక్తిని ప్రకృతి అన్నారు. సృష్టి అంటే సామాన్యంకాదు అందులోనే అన్ని ఉన్నాయి. వీటన్నికి ఏది మూలమో ఆ తల్లి. ప్రకృతి అంటే సాధారణంగా 'మూలం' అనే అర్థంలోనే వాడతారు. కనుక అమృతార్థమే మొట్ట మొదటిస్వరూపం ప్రకృతి.

రెండవది శ్రీరసాగరంలో పుట్టిన జగన్నాహోని స్వరూపమని చెప్పు

ద్వితీయమథివధ్రూపం ప్రవృత్తిత్తమ్యతమ్యస్తసే

పర్వతమ్మాపూజనకమవాయ్యానన గోవరమ్

మూడవది భండాసుర సంపోరం కోసం ఉద్యవించిన లలితాస్వరూపం. ఈ మూడు అమృతార్థ రూపాలని స్వస్థంగా విభజించి హయగ్రివస్యామివారు చెప్పారు. అవ్యక్తమై అనాదియైన తల్లి ఈ జగతి కోసం మూడు రకాలగా వ్యక్తమైంది.

ప్రకృతిగా వచ్చిన తల్లి జగన్నాహోనిగా వచ్చింది. భండాసురసంపోరం కోసం పుట్టిన తల్లి ఆ అనాదియైన తల్లే అని చెప్పారు. ప్రకృతిగా వచ్చింది అనే మాట అర్థం కావడానికి కేవలం లలితోపాథ్యానం సరిపోదు.

జివరములైన దేవీభాగవతాది గ్రంథాలన్నీ పరి శీలించాలి.

ప్రకృతిగా అమృతార్థ

మనకి అర్థం కావడంకోసం ప్రకృతి అని ఒకమూటతో చెప్పారుగాని ఈ ప్రకృతిలో మళ్ళీ చాలా విభాగాలు ఉన్నాయి. ప్రకృతిరూపిణీయైన ఆ తల్లినే మనం అనేకరూపాలతో కొల్పుకొంటున్నామని విషయాన్ని గ్రహించగలగారి.

ప్రకృతి అనే మాటకి దేవీభాగవతం అత్యధ్యమైన అధ్యాన్ని చెప్పింది. ఆ శాస్త్ర సమ్మతమైన అర్థాన్నే ఇక్కడ పరిశీలించాం. ప్ర-కృతి 'ప్రకృతి'. కృతి అంటే 'చెయ్యబడినది' అని ఆర్థం చెయ్యబడినది అంటేనే చేసేవారు ఒకరు ఉన్నారని తెలుస్తునే ఉంది. ఈ చెయ్యబడినదంతా ఎలా ఉండంటే ప్ర - కృతి అనగా ప్రకృతమైన కృతి అంటే విస్తారమైన అనంతమైన ఈ విశ్వమే ఆమృతార్థ రూపము.

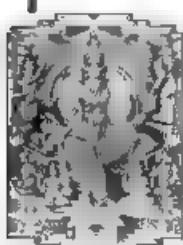
శ్రీ లక్ష్మిహాన్సమ్

ప్రకృతి అంటే అనంత విశ్వరూపిణి అని ఒక అర్థం.

‘ప్ర’ అనే శబ్దానికి ప్రథమం, ప్రధానం అని రెండు అర్థాలు ఉన్నాయి ఈ స్ఫుర్తి అనే కృతికి ముందు ఎవరు ఉన్నారో అవిడ ప్రకృతి.

కృతేః ప్రథమం ఇతి ప్రకృతి - కృతేः ప్రధానవితి ప్రకృతి. ఇంత స్ఫుర్తి వెయ్యాఖండింగంలే దీనికి ముందు ఉండడమే కాకుండా ప్రధానంగా ఉన్నది. ఇంత స్ఫుర్తికి అవిడ ప్రధానం. అవిడ లేకపోతే ఈ స్ఫుర్తి లేదు.

నేతగాడు ఒక పెద్ద వస్తూన్ని నేత నేసాడు. వస్తుం ఎంతో విస్తారంగా వచ్చింది. అంత వస్తుంలో ఘతి ఇబువులోను దారం ఉంది అంత దారమంతా ఒక్క దూది కండెలోంచే వచ్చింది. ఒక్క దూది కండెలోని దూడే మొత్తం వస్తుమంతా పరచుకొని ఉంది. దూది ఎక్కుడండంటే వస్తుమంతా అదే వ్యాపించి ఉందని చెప్పాం.

అలాగే అమృతారు ఎత్తుడున్నారుంటే ప్రవంచమంతా ఆ తల్లే వ్యాపించి ఉందని చెప్పాం. వస్తుం తయారు కాకముందు దూది ఉంది. ప్రవంచం తయారుకాక ముందూ ఆ తల్లి ఉంది. ప్రవంచంలో తానూ ప్రధానమై ఉంది. ప్రకృతి అనే పామానికి ఇంత విస్తారమైన అర్థం ఉంది. కసుక ప్రకృతి అనేది అమృతారికి మొదటి పేరు.

అమృతారికి ప్రకృతి అవి పేరు చెప్పడమే కాక. ఆ ప్రకృతి ఎన్ని దూపాలూగా ఉందో కూడా చెప్పారు. స్ఫుర్తిలో పనిదేసే పరిప్రమ్మ శక్తి ప్రకృతి ప్రకృతిని మనం ఉపాసినే ఈ ప్రకృతిలో ఉన్నంతకాలం ఔమంగా ఉంటాం. అంతేకాకుండా ప్రకృతికి అతీతమైన ఆ తల్లినే మళ్ళీ చేరుకోగలం. ప్రకృతిని ఉపాసించడమే ప్రధానమైన ఉపాసన అని చెప్పారు. ఈ ప్రకృతి ప్రధానంగా ఐదు దూపాలుగా ఉంటుంది. ఈ ఐదురూపాల్ని పూర్ణ ప్రకృతులు అంటారు. ఇందులో ఏది గొప్పది! అని చెప్పడానికి లేదు.

ఈ ఐదు గొప్పవే. అవి దూర్మా, లక్ష్మీ సరస్వతి, గాయత్రీ, రాధ.

ప్రకృతియైక్క అయిదు దూపాలు

ఈ ఐదు ఎవరు? స్ఫుర్తిలో ఉన్నది ఒకే పరమాత్మ ఆయన శక్తి అమృతారు. వంచధారకి, తీవ్రికి ఎలా భేదం లేదో శక్తికి, పరమాత్మకి భేదం లేదు. ఈ శక్తి స్ఫుర్తి కేసేటట్టుచు, స్ఫుర్తికి అవసరమైన జ్ఞానంలో ఉన్నపుడు స్ఫుర్తికి సమాకరించే తల్లి పేరు సరస్వతి. ఈ స్ఫుర్తికి అవసరమైన సంపదము ఎన్నో కావాలి. ఆ సంపదమ శక్తి లక్ష్మీదేవి.

ఆ తరువాత జప్ప, జ్ఞానం, క్రీయ అనే మూడింటిలో ఈ సృష్టిని నిర్వహించే పటుత్వశక్తి దుర్ద. మొత్తాన్ని నియమించే శక్తి దుర్ద.

ఇలాంటి ఈ సృష్టికి వేదమనే ఒక మహావిజ్ఞానం ఆధారమై ఉంది. ఆ వేదస్వరూపిణి సౌరమందలాంతర్గతమైన శేఖస్సు.

ఆ తేజస్సు గాయత్రీ దేవి.

పరమేశ్వరుని బ్యాధి శక్తి సరస్వతి. సంపర శక్తి లక్ష్మీ పరమేశ్వరుని నియూమక శక్తి దుర్ద. పరమేశ్వరుని వేదశక్తి గాయత్రి. పరమేశ్వరుని ప్రోమ శక్తి రాథ.

ఈ ఐదు అమ్మవారి ప్రధాన హృద్యరూపాలు.

ఒకే పరమేశ్వరుడు, ఒకే శక్తి. వ్యవవహరం ఓట్టి 'బహు' దెవ్తున్నాం.

ఈ ఐదింటిని పూర్వాశక్తులంటారు.

ఈ పూర్వాశక్తులలో దేవీ ఉపాసించినా మిగిలిన సలుగుర్లు ఉపాసించినట్టే.

అటు తరువాత అమ్మవారి ప్రధాన అంశరూపాలని ఉన్నాయి. అందులో కంటికి కన వదే అమ్మవారి ప్రధాన అంశరూపాలలో మొదటిది గంగ.

ఈ గంగ ఇలాలన్నిటికి అధిష్టానమై ఉన్న తల్లి. 'ప్రోత్సామస్సు జావ్యాహీ' (ప్రఖాహోల్లో గంగని వేసు) అని గీతలో పరమాత్మ విభూతి యోగంలో చెప్పాడు.

గంగ తరువాత తులసి, మానసాదేవి, మంగళచందీ, కాళీ, వసుంధరా (భూదేవి) వీరంతా అమ్మవారి ప్రధాన అంతస్సురూపాలు. అటు తరువాత అమ్మవారి యొక్క శేఖస్సు కొండరిలో ప్రస్తుతంగా కనిపిస్తుంది అటువంటి ఉత్తమములైన వారంతా అమ్మవారి యొక్క ఆంశలతో వచ్చినవారు. వారు అనసూయ, అరుంధతి ఇత్యాదులు.

తరువాత అమ్మవారి యొక్క కళాంశాలలో ఉన్న స్వరూపాలు చెప్పు ప్రతి స్త్రీ కూడా అమ్మవారి కళాంశాలో ఉన్నవారే అచి చెప్పారు.

ఇలా ప్రకృతి అనగానే ముందు చెప్పిన పదింటిలో మొదలుకొని సర్వ స్త్రీల పరకూ విస్తారమైన స్వరూపాలన్ని కలిపి "ప్రకృతి" అని ఒక్క పేరుతో చెప్పారు హయగ్రీవ స్వామివారు. కాని మనకి ఆర్థం కావడం కోసం దేవిభాగవతాన్ని ఆధారం చేసుకొని జంత విస్తారంగా తెలియజేయదమయింది.

ఈ అమ్మవారి శక్తులలో ఏ ఒకడి సహకారం లేకపోయినా మనం ఈ ప్రకృతిలో మనలేము. మన ఉనికి అంతటికి ఆధారం ఈ ప్రకృతి ఇలాంటి ప్రకృతి ఈ జిగత్తుని నియమించడానికి పటు సమయాల్లో పటు విధాలుగా వచ్చింది.

జగన్మహిసీ అవతారం

అలాగే క్షీరసాగరమథన వేళ ఆ తలై జగన్మహిసీరూపంతో ఉద్యమించింది అని హయగ్రీవస్వామివారు అగస్యులకి చెప్పారు అ కథని వివరంగా చెప్పమని అగస్యులవారు హయగ్రీవస్వామిని అడుగుగానే ఆ అద్భుతమైన కథని వివరిస్తున్నారు.

మహర్షులు చెప్పిన ప్రతి పూరాణభర్తలోను జీవితానికి కావలసిన అన్ని అంశాలు ఉంటాయి. వారి వారి స్తోయిని బట్టి దాన్ని అందుకొంటూ ఉంటారు.

జగన్మహిసీ అవతారం గురించి చెప్పు....

పూర్వ మరపూరాధీశః విషయాత్మ సమృద్ధిమాన్

క్రైస్తవుం పాఠయామాప సదేవాహురమాసుషమ్

ఒకానొక సమయంలో స్వరూపులో ఇంద్రుడు చాలా ఆసందరంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు.

మనకి పూర్వాన్ని సుకృతం న్యాసి, లేదా ఈ జన్మలో చేసుకొన్న పుచ్ఛాల ప్రభునో కొన్ని సంపర్దలు వస్తాయి. అవి పచ్చిన తరువాత నెమ్ముదిగా ఎలాగైతే కొఖ్యారికాయలో ముందు లేతగా ఉండి తరువాత పెంకు తయారో తుందో ఆలా అహంకారమనే ఒక పెంకు తయారోమంది. దాన్ని పగులగొట్టుడం మహి కష్టం. అది పగలగొడితేనే స్వాదుబైన రసం మనకి ఆస్వాద యోగ్యం అవుతుంది.

అలా ఇంద్రుడికి కూడా ఒకసారి ఈ అహంకారమనే పెంకు కట్టింది.

దేవతలకి మాత్రం అహంకారం వస్తే భగవంతుడు వెంటనే సరి ఏస్తాడు. ఇదొక పెద్ద రహస్యం. ఈ రహస్యం మునువు చెప్పుకున్న కేవోపచిష్టతులో కూడా చెప్పబడింది

దేవతలు అహంకరిస్తూ ఉంచే అమృతారు చెప్పారు ‘సాయుసాి అహంకరిస్తే అమరులైసా ఆసురులైశారు’ అహంకారం వస్తే ఆసుర ప్రవృత్తి మెరదౌతుంది. అందుకే దేవతల లాంటి వాళ్కి అది మొలిస్తే భగవంతుడు వెంటనే కత్తిరిస్తాడు.

భగవంతుడు కొంతమందికి అహంకారం ఎంత మొలిచినా పట్టించుకోదు. కాని దేవతలు లోకరక్షకులు. వారికి అహంకారం వచ్చిందో లోకానికి ప్రమాదం. దాని వల్ల వెంటనే కత్తిరిస్తాడు కొండరికి ముదిరితేగాని కత్తిరించడు. కొండరికి లేతరశలోనే కత్తిరిస్తాడు. ఇంద్రాది దేవతలకి ఇలాంటివి వెంటనే జయగుతూ ఉంటాయి.

ఇంద్రునికి ఈ సంపర్దలన్నీ నావి అనే ‘అహం’ తయారైంది.

దానితో మదోన్నత్తుడయ్యాడు. ఇంప్యూ ధనమందాంధత వల్ల వచ్చేవి.

కానీంత దబ్బున్నవాడికి అంత మదాంధత వచ్చినప్పుడు ముల్లేకాల బశ్వర్యం ఇంద్రుడి దగ్గర ఉంది కాబట్టి ఆ అహంకారం వచ్చింది. దానికి తేడు ఆయన దేవతలందరిలో కలిసి జంథాసురుడు అనే ఒక రాక్షసుని సంహరం చేసి ఉత్సవాల్ని చేసుకొంటున్నాడు. ఇంద్రుడు బరావతం మీద కూర్చుని ఊరేగింపుగా వస్తూ ఉండగా దారిలో గొప్ప తపస్సంపన్నుదైన దూర్భాస మహార్షి ఎదురుపడ్డాడు. విద్యాధర మార్గంలో దూర్భాస మహార్షి వస్తూ ఉంచగా ఆయనకి ఒక విద్యాధరాంగన కనిపీంచింది.

ఆవిడ దూర్భాసమహార్షి చూడగానే నమస్కారం చెయ్యానే ఆయన ఆశీర్వదించి ఎక్కువించి వస్తున్నావని అడ్డానే “జప్పుడే అమృతార్థి హాజించి వస్తున్నా”నని చెప్పింది.

“చాసీథూత సమస్త దేవవనితాం” అని అమృతార్థికి పేరు కనుక విద్యాధరాంగనలంతా అమృతార్థి వ్యాఖ్యాని అలానే ఈ విద్యాధరాంగన కూడా అమృతార్థి వ్యాజించి ఆ అమృతార్థి యొక్క పూజా నిర్మాల్యాన్ని తీసుకొన్నా ఉంది. దూర్భాసుడు నాకు ఆ ప్రసాదాన్ని ఇస్తూవా!” అని ఆవిడ్ అడిగాడు.

అది అమృతార్థి ప్రసాదం. దాని విటువ బుణికి తెలుసు. వెంటనే ఆవిడ భక్తిలో ఇచ్చిన ఆ ప్రసాదాన్ని దూర్భాస మహార్షి పుచ్చుకొని కళ్ళకి అడ్డుకొని కృతార్థుడ్ది అయ్యానని ఆ ప్రసాదాన్ని పట్టుకొని క్రమంగా విద్యాధర మార్గం దాటి దేవతలు ప్రయాణించే మార్గంలోకి ప్రవేశించాడు. అక్కడ ఇంద్రుని ఊరేగింపు సాగుతోంది.

ఆయన ఆ ఉత్సవాన్ని చూసి అపో! ఇంద్రుడు రాక్షసుని సంహరించి ఎంత లోకోపకారం చేసాడు కనుక ఈయనకి ఏర్పైనా ఒక మంచి కానుకని ఇవ్వాలనుకొన్నాడు. మహాత్ములు దగ్గరకి వెడితే ఏమిస్తార్థి ప్రసాదమో, విభూతో ఇస్తార్థి.

స్వరకస్థాం తతో మాలాం శక్రాయ ప్రవదో మునిః

తాం గ్రహీతాం గజస్థుచ్ఛే స్థాపయామాస దేవరాత్

గజస్థు తాం గ్రహీతాంధ్ర ప్రేపయామాస భూతతో

అలానే ఆయన కూడా తన వేతలో ఉన్న అమృతార్థి నిర్మాల్యాన్ని ఇంద్రునికి ప్రసాదంగా ఇచ్చాడు. ఆ ప్రసాదాన్ని ఇంద్రుడు తీసుకొని ఏనుగు కుంభస్తులం మీద పెట్టాడు. ఇంద్రుడికి ఆ సమయంలో దూర్భాసమహార్షి ఇచ్చిన దాని మీద పదార్థద్వష్ట ఉంది గానీ ప్రసాద ధృష్టిలేదు. మనకి కూడా ఉంటే నిండా తినదానికి చాలా వస్తువులు ఉంటాయి. ఎవరైనా జంగో తీసుకో! అని ప్రసాదంగా ఒక అరచిపండు ముక్కే ఖర్మారమో ఇస్తే త్రసాదమే కడా! అని ప్రక్కన పెడతారు.

శ్రీ లక్ష్మిపోషాఖ్యానము

అలా చేస్తే మనహించం. ఆ ప్రసాదం వల్లే ఇన్ని సంపదట వచ్చాయని గ్రహించగలగాలి. అదే కటీక పేదరికంలో ఆకిలితో ఉన్నవాడాడికి ఒక్క అరటిపండుని ఇస్తే దాన్ని వాటు ఎలా పుచ్చుకొంటాడో అలా భగవత్ ప్రసాదాన్ని తీసుకోవాలని చెప్పారు. ఇదే నా సర్వస్సుం అన్నట్టుగా ప్రసాదాన్ని స్వీకరించాలి. పదార్థం వేరు. ప్రసాదం వేరు అది అంతవరకూ పదార్థమే తాని భగవంతునికి ఇచ్చిన తరువాత ప్రసాదమైంది. భారతీయ సంస్కృతిలో ప్రతి భారతీయుడు ప్రసాదమే తీసాలి తప్ప పదార్థం తినకూడదని శాస్త్రం చెప్పేంది.

ప్రసాదం తిని ఖుతకగలిగిన జాతి భారతజాతి. అంతేకాని ఏదో వండుకొని ఏదో తింటూ ఉంటే అది పశుప్రాయమైన జీవితమని గితలో కృష్ణపరమాత్మ చెప్పాడు.

యజ్ఞశిష్టాచినః సంతో ముహూర్తి సర్వకిల్పిణిః

భూంజవే కే హృషుం పొపొ య్యె పవంత్యుల్కారణాక్

భగవంతుడికి ఆర్థించిన ప్రసాదాన్ని మనం స్వీకరించాలి. అది తంత్రవరకూ పదార్థమే కాని దాన్ని భగవంతుడి దగ్గర పెట్టడం వల్ల, ఆయన దృష్టిపాతం చేత అది శక్తిమంతం అవుతుంది. అది మనం పుచ్ఛకొంటే మనలో ప్రాణశక్తి, సత్కామ శుద్ధమౌతాయి. నత్తుపుట్టి జరిగితే చిత్రశుద్ధి జరుగుతుంది. చిత్రశుద్ధి జరిగితే ఇంచం లభిస్తుంది. అందుకే ఆహారపుట్టి, ప్రసాదపుట్టి ఉండాలి.

ఒక్కర్మమదంతో ఉన్న జందుచేకి దూరాన్న మహార్థి ఇచ్చిన పుష్టుల నిర్వాల్య ప్రసాదం ఒక పూల చెండులా కనిపించింది కాని అమృతారి ప్రసాదంగా ఖావించలేదు. దానితో దాన్ని అయిన ఏనుగు తలపై నిర్మలక్ష్మింగా పెట్టాడు. ఆ ఏనుగు అయిన్ని మించిపోయిన మదంతో ఆ ప్రసాదాన్ని తొండంతో తీసి ట్రైందవేసి కాలితో శాక్షీ వెళ్లిపోయింది. దాన్ని మాసిన దూరాన్న మహార్థి “ఓరి త్రప్పుడా! ఒక్కర్మమదాంధత వల్లనే నుప్పు ఇలా ప్రవరించావ”ని అనుకుంటూ

మనచేండ్ర దృగు మాల బ్రహ్మదేవ వ్యాఖ్యాపి సా

ప్రెలోత్తుశర్మ మతేన భవతా హ్యవమానితా

“అది ఎటువంటి మాలో? తెలుసా? అమ్మారి పాదాల నుంచి వచ్చిన మాలని కిష్కుడు కూడా తలమీద పెట్టుకొంటాడు. బ్రహ్మదేవుడు, నారాయణు కళ్ళకి అద్దుకొని నమస్కరిస్తారు. దేవతలు స్తోత్రాలను అంత పవిత్రమైన ఆ మాలని ఇంత నిర్మల్యం చేస్తాయి! ఏ తలి యొక్క కృప చేత ఈ లక్ష్మీ నీకు లభించింది, అ అమ్మ యొక్క ప్రసాదాన్ని

నిద్రక్ష్యం చేయడం వల్ల సేకు లభించిన సంపదంతా సీబీపాలు అగుగాక?" అని దూర్మాసు
మహార్థీ ఇంద్రున్ని శిఖించాడు

మహార్యుల శాపాల అంతర్జం

సాధారణంగా పురాజకథలలో దూర్మాసుడు, విశ్వామిత్రుడు, వారముడు ప్రస్తుతవన
వస్తే చాలా మంది ఒక వెక్కిలి నవ్వు నవ్వుతూ ఉంటారు.

దీనికి కారణం మన బుముల గురించి నరియైన అవగాహన లేకపోవడం, అంతకంటే
మహాపాపం ఉండదు. దూర్మాసుడు సామాన్యుడు కాదు.

పాయుగ్రీవస్యామి వారు ఈ కథని దూర్మాసునితో ప్రారంభిస్తున్నాడు. కారణం అమృతారి
ణపాసకులలో దూర్మాసుడు చాలా గొప్పవాడు క్రోధభట్టారకుడు అని దూర్మాసునికి
పేరు. రుద్రుని యొక్క మన్మశక్తి స్వరూపదే దూర్మాసు మహార్థీ.

జగత్కులో ఎవరైనా ధర్మాధర్మాలు వ్యతిస్యాసు చేస్తే అలాంటి వారిని నిగ్రహించడానికి
వచ్చిన మహాశ్యులు బుములు అని గ్రహించాలి. అయిన్ని తలచుకొంటే చాలు లలితాదేవి
కృప కలుగుతుంది. లలితమ్మి భక్తుల్లో గొప్పవాడు దూర్మాసు మహార్థీ ఈయన రచించిన
గ్రంథాలలో 'అర్యాద్విషతి' అని 200 శోకాలు అమృతారికి చెందిన అధ్యాత గ్రంథం.

అందులో అమృతారి శ్రీమత్తుగుర వర్ణన, శ్రీచక్త రఘుస్యాలు ఉన్నాయి. లలితా కమచాన్ని
రచించాడు.

మహార్యుల శాపాలకి గల లోతైన అర్థాన్ని తెలుసుకోగలగాలి. బుములు శిఖించారంటే
అర్థం తిట్టరో, కోపగించుకొన్నారో అని కాదు. చేసిన తప్పుడు పనికి ఇది ఫలితం అని
చెప్పారు. ఒక వేళ వాళ్ళ అలా అనకపోతే ఏమోతుందంటే తప్పకుండా అనుభవిస్తారు
గాని చాలా సమయం పడుతుంది. కాని బుములు శిఖించడం చేత ఎప్పుడో రాణో యేది
వెంటనే జరుగుతుంది. వెంటనే జరగడం వల్ల అక్షాంశికక్ష్యదే కర్మ క్ష్యయం జరిగివాడు
ఓగుపడడానికి అవకాశం దొరుకుతుంది. అంటే ఎంతో పుణ్యముంటేనే తప్ప శాపమనేది
దూరకడు. కారణం ఆ వచ్చిన పాపం నుంచి శాపం వల్ల వెంటనే బయటపడతారు.

కొన్ని పాపాలు పశ్చాత్యాపం వల్ల పోతాయి. కొన్ని పాపాలు కర్మానుభవం చేత పోతాయి.
శిఖించడం వల్ల నేను ఈ తప్పు చేసాను కమక నాకు ఈ దుఃఖం వచ్చిందని స్వస్థంగా
ఉఱుస్తుంది లేకపోతే ఆలీరు. మనం కూడా దేవీకో బాధ పడుతూ దేవుడికి నా పీచ
దయలేదని దుఱిపడుతూ ఉంటాం. కానీ దెయ్యునిదేది అయిన ఇవ్వడు. కానీ ఎందువల్ల

శ్రీ లలితామానమ్

మనం అది అసుభవిస్తున్నామో మనకి తెలీదు. అదే కావం ఉంటే సృష్టింగా తెలిసి అసు భవిస్తున్నంత సేపు అయ్యా! ఆ తప్ప చేసానే అనే పశ్చాత్యాపం ఉంటుంది. శౌందరగా దానిసుండి బయట పడతారు. మహాత్ముల కావమంటే అంత గొప్పది. ఇంద్రుడు శౌందరగా భాగపదార్థి కముక తల్లూర్పైరణి చేత ఆయన నోటింటి ఆ మాట వచ్చింది.

దేవీ ప్రసాదాన్ని నిర్మక్కుంట ఏయ్యడం వల్ల ఇంద్రుడు ముత్తుం సంపదని పోగొట్టుకొన్నాడు. అప్పుడు ఇంద్రుడు పశ్చాత్పుడి ఆయన్ని క్షమించమని ఆడిగే లోపే ఆ మహార్థి ఆక్షమీంచి వెళ్లిపోయాడు. ఎప్పుడైనా అడుకొనే వాడు గురువు. ఆయన పాదాలపై పడితే ఆయన ఎటువంటివాద్దైనా క్షమిస్తాడు.

ఇంత్రుచు బృహస్పతిని శరణువేదదం, బృహస్పతిచే ధర్మభేద

శివేరుపై గురుప్రాతా గురురుష్టే న కశ్యవ

ఱాయ్ కులగురుం సమ్మగ్నిరుమేవ సమ్మతయేఽ

శివుడికి కోపం వస్తే గురువు రక్షిస్తాడు. గురువుగాని కోపం వస్తే శివుడు కూడా రక్షించడని గురుగీతలో వెప్పారు. ఇంద్రుడు బయటదేశి తన గురువుగారైన బృహస్పతి దగ్గరకి వెళ్లాడు.

భగవన్ పర్మధర్మై! త్రికాలమ్మానకోవిద

దృష్ట్యైత్తాప్రపాణ్యాణి నిమిత్తాస్యప్తభాని నః

కాశీలో తపస్సు చేసుకొంటున్న బృహస్పతి పాదాలపై పడిన ఇంద్రుని లేపి ఎమైందని అదిగితే జరిగినదంతా చప్పు నేను జగదీకమాత, శ్రీమాత ఐన అమృతార్థి ప్రసాదాన్ని నిర్మక్కపరవడం వల్ల నాకు ఉన్న 'శ్రీ' అంశాఖోయింది.

ఇంద్రుడి దగ్గర 'శ్రీ' మూడు విధాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి 'స్వర్ణశ్రీ', రెండవది 'శీత్యశ్రీ', మూడవది 'విజయశ్రీ'.

విజయశ్రీ ప్రతస్తస్య దైత్యలోకమథావ్యాతి

నిత్యశ్రీ నిత్యపురుషౌ వాసుదేవ మదాస్యార్

నేను చేసిన తప్పిదం వల్ల నా విజయశ్రీ రాక్షసుల వద్దకు వెళ్లిపోయిందన్నాడు విజయశ్రీ వాళ్ల దగ్గరకి వెళ్లిపోవడం వల్ల రాక్షసులకి గెలువు వచ్చింది. నిత్యశ్రీ విష్ణువు వద్దకు వెళ్లిపోయింది. స్వర్ణశ్రీ సముద్రంలోకి వెళ్లిపోయింది నిత్యశ్రీ అంటే నిత్యము ఉండే శ్రీ ఇమా నాభాయమని దగ్గర నిత్యమూ శ్రీ ఉంటుంది.

ఎవరైతి భగవంతుడి కోసం తవిస్తారో లేదా పూర్వజన్మ సుకృతం ఉంటుందో హరికి అ నిత్యశ్రీ నుంచి ఒక కిరణం వెళ్లి వారి దగ్గర ఉంటుంది.

ఆపిద అక్కడ ఉంటేనే విజయులై ముద్దునవన్నీ అక్కడ ఉంటాయి. వారు ఎప్పుడైతే త్రష్టుపోతారో మళ్ళీ ఆ నిత్యశ్రీ నారాయణులి దగ్గరకి వెళ్లిపోతుంది నిత్యశ్రీ నిత్య పురుషుడైన పాసుదేవుని పద్మకు వెళ్లిపోయింది. విజయులై ద్రైత్యలోకానికి వెళ్లిపోయిందయ్యా! అని మొత్తం జరిగిందంతా తన గురువైన బృహస్పతికి చెప్పాడు.

ఇంద్రుడు చెప్పిన దానికి బృహస్పతికి సమాధానం చెప్పు.

కృతస్య కర్మణఽ రాజన్ కల్పకోటిశత్రారపి

ప్రాయశ్శత్తులోపథోగాభ్యం వినా నాశో వజ్రాయశే

“నాయునా! చేసిన దానికి అనుభవించక తప్పదు”. ఇక్కడ జరిగిన బృహస్పతి ఇంద్ర సంవాదంలో చాలా అద్భుతమైన విషయాల్ని మనకి మహర్షి అందించారు. ఇవన్నీ జీవితం తీర్మానికి పనికాచ్చే చక్కని మాత్రాలు.

చేసిన కర్మ నథించాలంటే రెండే మార్గాలు. ఒకటి అనుభవించడం. రెండవది ప్రాయ శ్శత్తుం చేసుకోవడం. ఒకటి భోగము అనగా అనుభవము అని ఇక్కడ ఆర్థం. ప్రాయశ్శత్తు మనగా చేసిన పాపం తొలగించుకోవే ప్రతియి.

నేనేం పాపం చేయలేదు కనుక నేనేం ప్రాయశ్శత్తుం చేసుకోనక్కొన్నదని అనుకోరాదు. అది ఇప్పటిది కాకపోయినా ఎప్పుడో పోగుచేసుకొన్నది ఉంది. అందుకే కల్పకోటి శత్రారపి’ అని లోకైన మాట చెప్పారు. అలోచించడం అంటూ మనకి అలవాటు ఉంటే ఈ మాటలకి మాత్రాలు మస్తుంది.

మనం ఈ ప్రకృతిలో ప్రవేశించి ఎప్పులే పరకూ ఎన్నీ జన్మలు తీసుకొన్నామో ఆ లెక్క మనకి తెలీదు. కల్పకోటి శత్రారపి - అప్పుడ్నంచి ఈ స్తుప్పిలో ఏదుతూ. చస్తూ మన్మానే ఉన్నాం. ఇందులోనే పడి కొట్టుకోవడం అలవాత్మపోయింది. అందువల్లనే పరతత్త్వం గురించి చెప్పే వెంటనే అర్థం కాదు.

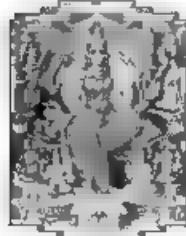
మానవజన్మ చిత్త మధ్యికసం పచ్చింది. నా చిత్తం చాలా శుద్ధమంది అని కౌండరం బుంటారు. నిజానికి వారికి చిత్తమంటే ఏంటో తెలీదు, శుద్ధమంటే అసలు తెలీదు.

చిత్తము అంటే ఘైతన్యభాషిక. అనేక జన్మల సంస్కారాల చేత అ ఘైతన్యభాషిక మాలిన్యాలతో కూడుకుపోయింది. అది శుద్ధమవ్యాపి అది శుద్ధమవ్యాపికి మన వేద సంస్కారి సంస్కారాలు అనే చక్కని ప్రక్రియని ప్రవేశ పెట్టింది.

శ్రీ లలితామానమీ

సంస్కారాలు, సదాచారాల వల్ల మన చెత్తం బుద్ధమౌతుంది. చిత్తం బుద్ధమైతేనే భక్తినా, జ్ఞానమైనా లభిస్తుంది. మనకి పెద్దలు చెబ్బిన అన్ని క్రియలు చిత్తవద్ది కోసమే. శంకరుల వారు మనం చదువుకొనే సంకల్పానికి ముందు రండేమాటలు ఎప్పు “మను ఉపాత్మ దురితశ్శయ ద్వారా, శ్రీపరమశ్వరప్రాతిష్ఠాం” అన్నారు. మన సంకల్పంలో ఇంటే ఉండాలి. ఒకటి చేసుకొన్నపూఛాటిని కడుకోవదం. రెండవది ఈశ్వరప్రాతి. ఈ రెండు ఉంటే బాగుపడు శామని చెప్పారు. చిత్తము బుద్ధమైతే అన్ని దుఃఖాలు పోశాయి. చిత్తవద్ది చేసుకోవదమే ప్రాయశ్శిత్తం.

కర్మలన్నీ కూడా ప్రాయశ్శిత్తార్దం, చిత్తవద్దికోసం చెయ్యాలి. అలా చేస్తే అవి మనభ్రూవులాత ఇస్తులలోకి తీసుకెళ్కుండా ఈ జన్మలో అనుభవించాలినవి కూడా అందులో దహింపబడి, శుభంగా పరిణమిస్తాయి. ప్రాయశ్శిత్తం గరజన్మలలో చేసిన వాదీకి మాత్రమే కాదు. ఈ జన్మలో కూడా మనం కొన్ని పాపాలు చేస్తాం కానీ ఎప్పటికే మేల్గుటాం.

అయ్యా ఇన్ని తప్పులు చేసేనే అని వేదన పదిశే శాస్త్రం దానికి ప్రాయశ్శిత్తం చెప్పింది. అది చెయ్యాలంబే ముందు పాపం చేసాననే పశ్చాత్మాపం కలగాలి. దాని మంచి తరువాత బయల పడాలనే తపన ఉండాలి. అప్పుడు మాత్రమే ప్రాయశ్శిత్తం పనిచేస్తుంది.

ప్రాయశ్శిత్తానికి అర్థత పాపం చెయ్యడం కాదు, పశ్చాత్మాపం పడడం. కొంతమంది పశ్చాత్మాపమే ప్రాయశ్శిత్తం అనుకొంటారు కానీ అది కాదు. పశ్చాత్మాపం ప్రాయశ్శిత్తానికి అర్థత. కొంతమంది ప్రాయశ్శిత్తం చేసుకోవచ్చని పాపం చేస్తారు. అటువంటివారికి పశ్చాత్మాపం లేదు కనుక ప్రాయశ్శిత్తం ఇరుగు. పాపం చేసానే అని బాగా తపన పదితే ఆ భగవంతుడు దయామయుడు కనుక ప్రాయశ్శిత్తం మాపిస్తాడని చెప్పారు.

అనఱు పాపమంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. ఎందుకంటే ఏనేవి చేసుకొన్నామో మనకి ఉట్టిదు. అప్పుడు అవి దయుకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

ఇంద్రుడు బృహస్పతిని పాపానికి ప్రాయశ్శిత్తం ఏమిటని అడిగితే బృహస్పతి నమాధానం చెప్పు, “నాయునా! ఒకడిని హింసించడం మహోపం. ఆసత్యమాచడడం పాపం. అక్రమార్థస పాపం. ఈవి ప్రథానమైన పాపాలు. ఇంక మిగిలినవి చాలా ఉన్నాయి. గురువులని నించించడం, పెద్దల పట్ల ఆమర్యాధగా ప్రవర్తించడం ఇత్యాదులు కూడా పాపాలే. ప్రాయశ్శిత్తం కోసం శాస్త్రాలు ఎన్నో చెప్పాయి. ఎట్టాన్నిటిని తెలిసించుంత మేరకు చెయ్యాల్సిందే.

ఇనీ ఎన్ని చేసినా ఇంకా చెయ్యాల్సింది చాలా ఉంటుంది.

ప్రాయశ్శిత్తకర్మన్నే ఎవరూ పరిష్కారంగా చెయ్యలేదు బ్రో ప్రాయశ్శిత్త కర్మని సరిగ్గా చేసుకోకపోతే దానికి మరో ప్రాయశ్శిత్తం చేసుకోవాలి.

మనం ఎన్ని ప్రాయశ్శిత్తకర్మలు ఉండుకొన్నా పశ్చాత్పత్తులపై అమ్మవారి పాదాలని అంధిం చదమే అన్నిచికంబే గొప్ప ప్రాయశ్శిత్త కర్మ” అని చెప్పాడు బృహస్పతి. చిత్తశుద్ధికి తలి పాదాల అర్పనే ప్రాయశ్శిత్తం. అమ్మా ..

అపరాధసహాయాణి క్రియంతే అపార్మిశం మయి

పుత్రోమమితి మామ మాన్య క్రమస్త పరమేశ్వరి!

అని అవగరిగితే అన్నిచిని క్లమించి దయాముయియైన తల్లి అనుగ్రహిస్తుంది. వశ్వాల్తా పమే పొపానికి ప్రాయశ్శిత్తం కాదు కొంతమంది పశ్చాత్మాప పది మళ్ళీ పాపం చేస్తూ ఉంటారు. దాని వల్ల ప్రయోజనం లేదు. పశ్చాత్మాపమంబే ఏదో చేసాను ఇక మీద చెయ్యననే నిత్యయించుకొని అప్పుడు ప్రాయశ్శిత్త కర్మ చేస్తే ఇక మీద దేసినవన్నీ సరిగ్గా పరిచేస్తాయి.

ఈ దేహంతో ఉండే ఉనికి చాలా చిన్నది. ఈ దేహం లేని ఉనికి చాలా పద్ధది. ఈ చిన్న ఉనికిలోనే పెద్ద ఉనికి క్లేమాన్సి బ్రాగ్రత్రగా చూసుకోవాలి. అది మన శాస్త్రం చేస్తున్న పూచ్చరిక.

పృహస్పతి ఇంద్రునికి చెప్పు - పొపాలు అనేకం ఉన్నప్పటికీ హింస అనేది పెద్ద పాపం. హింస వసికిరాదు. మాటలోగాని. మనస్సుతోగాని. క్రియతోగాని ఎదుటవారిని బాధించడం హింస అవుతుంది. అది లేకపోవడం అహింస. అహింస చాలా త్రథానం ఏ ఒక్కరిని చంపరాదు. కొన్ని పనులలో ఉన్నపారికి నియమాలు ఎక్కువ ఉంటాయి. అందరికీ అన్ని నియమాలు ఉండవ దర్శం సాపేక్షం అంద రికి ఒక ధర్మమని ఎక్కుడా ఉండదు. కొన్ని వృత్తులకి. కొన్ని క్రియలకి. కొన్ని పర్మలకి. కొన్ని అశ్రమాలకి కొన్ని నియమాలు ఉంటాయి.

గృహస్త శ్వత్సాల్యాల్యనే ప్రాయశ్శిత్తం కలిసిపోయింది. అదెలాగంటే ప్రతిరోజు ఉదయాన్నే స్నానం చేసి దేవపూజ, పితృపూజ, అతిథి పూజ చెయ్యడం చేత అనివార్యమైన హింస చేసిన పాపం ఓటుంది.

ఇక్కు తుడిన్నే ఒక హింస. స్నానం చేస్తే మరొక హింస కూర తరిగితే ఒక హింస. అలా అని నోరు కట్టుకొని కూర్చోలేం. ఆప్స్త్మి హింస అని చెప్పునే ఏటి సుంచి ఉయట పడదానికిగాను పంచయజ్ఞాలని చెయ్యాలని మనకి చెప్పారు.

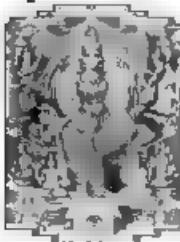
శ్రీ లక్ష్మీపాల్కుమార్మే

ఆ హింసల నుంచి ఐయటపడదానికి విధానాలు అన్ని పట్టారు. జీవజాతుల్లో ప్రాజమన్సు వాటిని ఎప్పుడూ హింసింపరాదు. ముఖ్యంగా శరణవేడిన వారిని హింసింపడం మనోపాపం అని చట్టారు.

అక్రమార్థన గురించి చెప్పారు. దొంగతనము అంటే దోచుకోవడమే కాదు. అక్రమంగా సంపాదించింది కూడా దొంగతనం క్రిందికి వస్తుంది. అంతేకాదు మనం సక్రమంగా సంపాదించింది కూడా మనల్ని నమ్ముకోవువారికి. ధర్మకార్యాలకి వినియోగించకుండా మనం తీవ్రాలు, అది దొంగతనం క్రిందకి వస్తుంది.

“స్త్రీనయైవ స్తు” అని గీతలో కృష్ణపరమాత్మ చెప్పాడు.

అక్రమార్థతో దేసిన ధర్మకార్యాల వల్ల పుణ్యం వస్తుండా అని అడిగిన ప్రత్యుత్తు సమ్మాధానం ఇంద్రుడితో బృహస్పతి చట్టు, “సాయనా! దీనికి సంబంధించిన ఒక కథ ఉంది చెప్పాను.

పూర్వం కాంచీక్కెతుంలో వజ్రాడు అనే దొంగ ఉండేవాడు. వాడు అనేక మంది దగ్గర చాలా ధనాన్ని దోచుకొని ఒక అరణ్యంలో తవ్వి పొతి పెట్టాడు. అది ఎవరికి కనపడ కూడదని తాను చూస్తే పోల్చుకోవడానికి ఒక రాయసి దాని మీద పెడచామని రాయసి తేవడానికి అరణ్యంలోకి చెళ్లాడు.

ఆ సమయంలోనే ఒక కిరాతుడు ఇంచుపుల పేలకోసం వచ్చినవాడు దాన్ని చూసాడు. ఈ దొంగ రాయి తెఱ్ఱుకొనే లోపులోనే ఆ ధనంలో కొంత డబ్బుని మాత్రమే తీసుకొని వల్మీ దాన్ని యథాతథంగా క్షేపిసి వెళ్లిపోయాడు.

ఈ లోపు ఆ దొంగ వచ్చి ఆ రాయిని ఆ తవ్విన ప్రదేశంపై గుర్తుగా పెట్టుకొని వల్మీ పోయాడు. ఆ పెట్టిన గుర్తు తరువాత కిరాతకుడికి పనికొచ్చింది. తరువాత ప్రతి రోజు వల్లాడు దబ్బు తేవడం ఆ గొయ్యలో వేసి రాయి వైన పెట్టడం జరుగుతోంది.

ఈ కిరాతకుడు వాడు దొంగిలించిన దబ్బుని తిస్సుగా తీసికిట్టి వాళ్యానిదకి ఇచ్చాడు.

అల్సం ధనవిదం భీరు సమాధత్తు ధనార్థిని

శత్రువు వస్తుమాదాయ నిధాయాభ్రమరే తః:

“మహ్య ఎప్పుడూ దబ్బు కాపాలి అంటుంటాపు కథా! నాకు దబ్బు దొరికింది చూడు అన్నారు”. దోచుకొచ్చి దొరికింది అంటున్నాడు.

దానికి భార్య, “ఆ మహ్య కొంతమంది బ్రాహ్మణులు మన ఇంటి ముందు నుంచి వెళ్లు ఒకాయన నన్ను చూసి నీకు కొర్కెకాలంలో అద్భుతమైన ధనం లభిస్తుంది” అని

చెప్పి వెళ్లిపోయారు. ఆ మాట నికం ఆయ్యాంది. ఒక్క మాట గుర్తు పెట్టుకోి

అథవాత్మప్రయాసేన కృత్యాద్యులుభే ధనమ్

తదేక తిష్ఠతి చిర మహాద్యభుతి కాలతः

న్యాయయద్యంగా కష్టపడి సంపాదించిన డట్టే చిరశాలం ఉంటుంది. ఇతరముగా సంపాదించినపన్ని కాలక్రమంలో తొందరగా నశించిపోతాయి. సుష్మా ఇష్ముడు ఆక్రమార్థం చెయ్యలేదుగానీ

స్వయం మాగళవిత్తం ఈ ధర్మార్థే వినియోజయేవ్

కురుష్య తేన తస్మాత్ప్రయం వాపీకూపాదికాశ్యభాః

మన క్రమ మొదలైనవి లేకుండా ఏదోలా మన దగ్గరకి దబ్బు రావచ్చ. అలా వస్తే దాన్ని ధర్మకార్యం కోసం వినియోగించాలి కాబట్టి నీకు దొరికిన ఈ దబ్బుని ధర్మకార్యం కోసం వినియోగించము”ని దొంగతో తన భార్య చెప్పుంది.

దబ్బు అలా స్వయంగా వస్తే ధర్మరూపకోసం వినియోగించాలి. కానీ ఒక పొపొత్తుడు దగ్గర్చించి మాత్రం దబ్బు వస్తే దాన్ని తిష్మగా తిసికట్టి సీటిలో కలిపేయమని చప్పారు అసత్యురుషుల నుంచి వచ్చిన సంపదకి అంత దోషం ఉంటుంది.

ఖారతీయ సంస్కృతిలో ఎంత సంపాదించావనే దాని కంటే ఎలా సంపాదించావనేది చాలా ముఖ్యంగా చెప్పారు. ఆ సంపాదనే జీవితం మీద, వంశం మీద ప్రేరణం చూపిస్తుంది. పురాణం ప్రపంచం కోసం, బ్రతుకుతున్న మానవుల కోసం, అవసరానికి మించిన సంపద వస్తే ఏం చేయాలో చెప్పారు కొంతమంది ఆకలితో బాధపడుతున్నవాళ్ళు ఉండాచ్చుగాని చాలా మందికి అవసరానికి మించే వస్తోంది. అది ఎలాగో అనేది ఎవరికి వారికి తెలుసు. వచ్చిన దాన్ని సత్కార్యాలకి, దానానికి వినియోగించాలి.

సమసమాజం అనేది సిద్ధాంతాలతో రాదు. సమాజం ధర్మంతో వస్తుంది. సాచీవారికి పంచి బ్రతుకు అని మన సమాజమైన వేదమతం చెప్పోంది. “సంగచ్ఛర్యం పంపదభ్యాప” - కలిసి ఆనందంగా పంచి బ్రతుకు అని వేదమంత్రం శాసిస్తోంది. ప్రతివాదు తన సంపాదనలో వది శాతం దానానికి. ధర్మకార్యాలకి వినియోగించాలని చెప్పింది. రూపాయి తెచ్చుకొన్నవాడు వది ప్రైసలైన వినియోగించాలని మన పెద్దవాళ్ళు కొన్ని నియమాలు ఏర్పరిచారు

అవసరానికి మించి వచ్చిన రుసం కనుక ఏదైనా ధర్మకార్యానికి వినియోగించమని చెప్పిన భార్య మాటకి అంగీకరించి ఆ ధనంతో ఒక తటాకాన్ని నిర్మించి చేసి అక్కడే

సామవేదం పెఱ్పుభాషర్యు

శీలరితోపాత్మానమ్

ఒక శివాలయం, ఒక విష్ణులయం నిర్మాణం చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. అలయాలు కొంత నిర్మాణం జరిగేటప్పటికి అతని దగ్గర ఉన్న ఉషఃపాత అయిపోయింది. మళ్ళీ వల్లాడు రాబి పెట్టిన దొంగసామ్యన్ని తెచ్చి వాటి నిర్మాణాన్ని పూర్తి చేస్తాడు. భూహృతులను, పండితుల్ని పిలిచి ఆరికి వప్రాలను, బంగారాన్ని, ధూస్నీ నమర్పించి, దేవరాతుడనే బ్రాహ్మణుని ఆ దేవాలయాలలో నిత్య ధూప దీప గైవద్యాలని జరిపించమని కోరాడు.

ద్విజవర్యుః నామ్యాస్తే తప్యై శీలవతీతి చ

శత్రు స్పృంతుష్ఠుమనసో మహాత్మాసో మహాషః:

దేవరాతుడు కిరాతుడని, అతని భార్యను ఇటువంటి సత్కారం చేసినందుకు అభినందించి వారికి ద్విజవర్యు, శీలవతి అని పేట్లని పెట్టి అశేర్పుదించాడు.

తతః కాలవశం ప్రాప్తో ద్విజవర్యాంగసాస్థః

యమస్య బ్రాహ్మణో విష్ణో ర్ఘ్వా రుద్రస్య చాగతాః

కొంతరాలానికి ద్విజవర్యు మారణించాడు. అతని నూక్కుదేవోన్ని

తీసుకుచోవడానికి యమ దూతులు, విష్ణు దూతులు, రుద్రదూతులు వచ్చారు.

ఉన్నోస్య మథవత్తేషాం యుద్ధం దేవాసురోపమమ్

అత్మాస్తరే సమాగత్య నారదో వాక్యమధ్యావీక్

మాతుర్వస్తు అథో యుద్ధం శృంగారం మచనం మమ

యమదూతులు, విష్ణు, రుద్ర దూతులు గొడవ పడ్డారు. పుణ్యకర్మలు చేసాడు కనుక మేం తీసుకెడతామని దేవదూతులంటే, దోషకుని చేసింది పుణ్యమేసా అని యమదూతులు అంటున్నారు. ఆ సమయంలో అక్కడకి నారములవారు వచ్చి వారిని వారించి శాస్త్ర సమ్మతమైన విషయం చెప్పాడు ఇంత కాలం వాయు శరీరుడై తిరగాలని చెప్పాడు

అయం కిరాతశ్శైర్యేఽం చేతుఃస్థం పురాకరోక్

వాయుభూతశ్శరే దేకో యావద్ధవ్యహతో మృతిః

వాయువు అంటే భూతశ్శైత శరీరాలు. వాటిని మనం గొలిపోకిందని అంటుంటాం. ఇతడు దొంగ సామ్యన్ని తీసుకొని ఇదంతా కట్టాడు. ఎవరి సామ్యన్ని దొంగిలించాడో వాడు చచ్చేవరకూ, వీడు వాయుశరీరుడై తిరుగుతాడని చెప్పాడు. అక్కమార్పున చేసిన ఫరితం ఎంతటే ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందో ఈ కథ ద్వారా గ్రహించవచ్చు.

టాలే వల్లాడు కూడా దొంగతనం చేసే సంపూర్ణించాడు కనుక అతను కూడా తను ఎవరెవరి దగ్గర దొంగతనం చేసాడో వారందరూ ఈ భూమి నీద ఉన్నంతవరకూ

వాదు కూడా వాయువై తిరుగుతాడని చెప్పాడు. ఆదంతా జీవుడి రాతపోకలకి సంబంధించిన సూక్ష్మానైన విజ్ఞానం.

ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న భౌతిక విజ్ఞానం ఈ కట్టి గురించి చెప్పాంది. ఈ కట్టిలో ఉన్న జీవుడి రాకబోకల గురించి చెప్పే అద్భుతమైన విజ్ఞానాన్ని భారతీయ మహర్షులు అందించారు. ధాన్యి అసుసరిస్తే బాగుపడతాం లేకపోతే భాధపడతాం.

నారదుడు ఆ దూతులకి ఈ విషయం చెప్పగానే వారు సరేనన్నారు. ఈ కిరాతకుడు వాయు శరీరుడై భూమండలం తిరుగుతూ ఉన్నాడు. ఈ లోపల కిరాతుని భార్యకి మరణం వచ్చింది.

ఆవిడకి నారదుడు కనపడి, “అమ్మా! భర్త చేసిన పాపంలో భార్యకి భాగం రాదు. భర్త చేసిన పుణ్యంలో మాత్రం భార్యకి భాగం మస్తుంది. కానీ భార్య చేసిన పాపంలో భర్తకి భాగం వస్తుంది. భార్య చేసిన పుణ్యంలో మాత్రం భర్తకి భాగం రాదు. కనుక నీవు భర్త అటుగుజాదలలో నడిచిన చాలా ఉత్తమురాలవు. భర్తవి బాగుచేసావు. ఆయన స్వయమగత విత్తం-పొరికిన సింఘు అని చెప్పాడు. సుష్మ దాన్ని భర్యాఫ్రం వినియోగించమని ప్రేరించావు. కాబట్టి సీకు బ్రహ్మలోక ప్రాత్మి ఉండమాళ్ళ” అని చెప్పాడు.

రాముడు రామాయణంలో, “స్త్రీ ఎ సాధనా చెయ్యకుండా కేవలం తాను చేయవలసిన గృహశక్తయైలని ఈశ్వరార్పణ బ్యాటితో చేస్తే ఆవిడకి బ్రహ్మలోకపూర్తి వస్తుంద”ని చెప్పాడు. అక్కడ కూడా ఆవిడ ఆధ్యాత్మిక సాధన చేసినట్టుతో బ్రహ్మలోకంలో సనకాది మహర్షులు బ్రహ్మజ్ఞానాన్నిపరేశం చేసి మరి పుట్టుక లేని మాజ్ఞాన్ని ఇస్తారు. ఒకపేక ఈ ఆధ్యాత్మిక సాధనలేపి లేకపోతే బ్రహ్మలోకంలో కొంతకాలం ఉండి తరువాత జన్మ మహాయాగ జన్మ వచ్చి మోక్షం వస్తుందని కాస్తుం చెప్పాంది.

నారదులపారితో ఆ కిరాతుని భార్య మాట్లాడుతూ, “స్వామీ! నా భర్త ఎక్కుడున్నాడ”ని అడిగితే, ‘నీ భర్త వాయు మండలం దాచి వెళ్లిదమ్మా! భూతమై తిరుగుతున్నాడు. నీకా భాధలేదు సుష్మ బ్రహ్మలోకానికి వెళ్లిపు’ అన్నాడు.

“ఆయన భూతమై తిరుగుతుంటే నేను బ్రహ్మలోకానికి వెళ్లగలనా! నేను వెళ్లమ” అంది. ఎంత గొప్ప ప్రేమా మాసారా! ప్రేమ సిద్ధాంతమంటే ఇది.

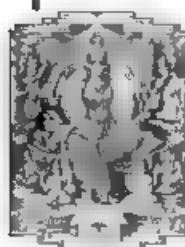
ఆ మాటకి నారదుడు ఆనందపడి, “మీ ఆయన ఈ భూతస్తోతి మంచి బయటపడే ఒక మార్గం చెప్పానుని నారదుడే స్వయంగా ఆవిడకి ఆయుషుని ఇచ్చి, పంచాక్షరీ మంత్రాని ఉపదేశించి రుద్రార్పన చేస్తూ, ఆహారనియమంతో పరమేశ్వరుడ్ని ధ్యానం సామవేదం పుణ్యాఖశర్మ —————— | 37

శ్రీ లలితోషాఖ్యానమ్

చేస్తూ కొంతకాలం అనుష్ఠానం పెయ్యుమన్నాడు. నువ్వు ఇలా చెయ్యడం చేత కొంతకాలానికి మీ ఆయనకి పిశాచత్వం పోతుందని చెప్పాడు. శివారూధనకి ఉన్న పైకిష్ట్సన్ని నారదులవారు చెప్పారు. నిజానికి ఆయన కోసం ఈవిడ చేస్తే అందరుగాని సంకల్పంలో ఆయనకి ఈ వాయుహూప ప్రేతత్వం పోవాలని చేసింది.

భర్త క్షేమం కోసమని అవిడ పంచాక్షరీ మంత్రం జపించడం చేత అతనికి క్రమంగా ఆ ప్రేతత్వం నుంచి విముక్తి పొంది ఉత్తమమైన తైలాసలోకానికి చేరుకొన్నాడు. భార్య చేసిన సత్కర్మపల్ల ఆ కిరాతుడి మొత్తం పాపం పోయింది. ఆలయాలని నిర్మించే పుణ్యం వచ్చింది.

ఈ కథని శతర్థగా ఏంటున్న ఇంద్రుడికి వెంటనే ఒక సందేహం కలిగి ఆ కిరాతతుడికి పుణ్యం ఎంత వచ్చిందో చెప్పమని బృహస్పతిని అడిగాడు.

దొంగసామున్ని అలయాల్ని కట్టడానికి వినియోగించాడు కనుక ఆ చేసిన తనిలో నగం పుణ్యం కిరాతుడుకి వచ్చింది. మిగిలిన నగంలో పావుభాగం ఆ ధనాన్ని దొంగిలించిన వజ్రాడుకి, మిగతా పావుభాగం వజ్రాడు ఎవరిదెవరి దగ్గర ఆ సామున్ని దొంగిలించాడో వారందరికి పంచదింది. సృష్టిలో కర్మల లెక్క ఎంత చక్కగా నడుస్తుందో దీన్ని బల్టి తెల్పుకోవచ్చు. అక్రమార్థన ఎప్పుడైనా దోషమే. అక్రమార్థనతో చేసిన పుణ్యాల ఘలిశాలు ఇలా ఉంటాయని చెప్పి తరువాత బృహస్పతి ఇంద్రునితో ఆఫోరడోపాల గురించి చెప్పున్నాడు.

మష్యపాశ దోషం గురించి పురాణాలలో ఎంతో విస్తారంగా చెప్పారు. అందులో శుక్రాచార్యులవారు శహించిన శాపం ఉంది. మర్యాదానంలో కూడా ఉత్సమ, ఆధమ, మర్యాదం - అని రకాలు ఉన్నాయి. పిండి నుంచి తయారుచేసేవి, తాబి నుంచి తయారు చేసేవి, విష్ణు నుంచి తయారుచేసేవి, బ్రాhma నుంచి తయారు చేసేది ఇలా రకరకాలు చెప్పుబడ్డాయి. ఇందులో ఒకధానికంబో మరొక ధానికి దోషం తక్కువగా ఉండవచ్చు.

ఇందులో వెదైతే దోషం తక్కువ అని చెప్పుబడుతున్నదో అది తీసుకోవడం కొన్ని వృత్తులవారికి, క్రాతము మొదలైన పనులు చేసేవారికి దోషం రూదని చెప్పారు.

కానీ ఎవరైతే విప్రులో వారు ఏ రకమైన మద్యాన్ని సేవించరాదు. ముఖ్యంగా వామా చారంలో అమ్మవార్చి ఆరాధించే ఆయా ధర్మం కలవాట్టు అంటే అది తప్పు ఒప్పు అని కాకుండా అది వాళ్ళకి సిద్ధమైనది అది చేసేవారు వాటికి తగ్గ విధానాలలో చేస్తారు

కానీ సూత్రిక పద్ధతిలో అమృతార్థిని ఆరాధించే దక్కిఖాచారంలో పంచవళిని లేదా గాయత్రిని ఎవరైతే చేస్తూ ఉంటారో వారు మద్యపానం చేస్తే మహాపాపం వస్తుంది.

దానికి ప్రాయశ్శిత్తం అడిగిన ఇంతుడికో బృహస్పతి తెప్పు, “నాయనా! భోగేర్పతో భ్రాహ్మణుడు ప్రాయశ్శిత్తం చేస్తే ‘ప్రాయశ్శిత్తం నేనై వాచ్యం తిలాగ్నిషతనా దృతే’ – కొండ మీంచి క్రిండక దూకాలి లేదా నిప్పుల్లో పడాలి. అదే ‘ప్రాయశ్శిత్తం’ అన్నారు.

ఎంతో జాగ్రత్తగా కాపాదుకుస్తు ఒక పవిత్రమైన తపస్సనే సంస్కారాన్ని కేవలం భోగ లాలనలో క్రూరాల్లో నాశనం చేసుకోంటున్నారు. ఏ మార్గంలో మనం ఉన్నామో అది పస్పుకావాలంటే నిరంతరం మనం ప్రతికి తీరులో జాగ్రత్తని పాటించాలి. ఒక మంత్రాన్ని ఉపాసించేవాడు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మంత్రం అంటే దేవత యొక్క తల్లిరూపమని చెప్పుకొన్నాం. శబ్దం ఉచ్చరించినపుడు మన శ్యాసలోంచి అది వస్తోంది. మన ప్రాణశక్తిలో దేవత ఉంటుంది.

మన ఇందీకి ఒక పెద్దవారు వచ్చినపుడు ఎంతో జాగ్రత్తగా ప్రవర్తిస్తాం. మన ఒంట్లో ఒక పెద్దాయన వచ్చి కూర్చున్నపుడు మనం ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాం. అదేవిధంగా దేవతోపాసనలో దేవతాసామ్రాద్యం ఉంటుంది కనుక మర్యాదలు, నియమాలు అవసరం. అలాగే అన్నగతమైన దోషాలు కూడా చాలా చెప్పారు. అవస్త చేస్తే ఈ రోజుల్లో చాలా మందికి నచ్చుమ పొకాన్ని సిద్ధం చేసినపారి దగ్గర్న్నించి దోషాలు చెప్పారు. ఏ వర్షంలో ఉన్నవారు ఎలాంటే భోగవం చెయ్యాల్సి చెప్పారు.

విప్రాదుల భోగవం వేరు. తదితరుల భోగవం వేరు. ఉపవయన సంస్కారమై, మంత్రపూతమైన అన్నాన్ని ప్రాణాహాతులతో స్నేకరిస్తాడు విప్రుడు. ఇతరులు వారి సంప్రదాయ ములు, వారి పద్ధతులు వారికి ఉండవచ్చి. వాళ్ళు ఆలా తరిస్తారు. ఆంలేకాని దాన్ని, దీన్ని కలపనవసరం లేదు. వారి వర్ధనికి సంబంధించిన ఆహారాన్ని వారు శుద్ధిచేసుకొని అమృతార్థికి నివేదన చేసి దాన్ని స్నేకరించాలి.

విప్రునికి వర్షపీయమైన పదార్థాలలో సీదుల్లి, పుట్టగౌడుగు, ఎర్ర ఉల్లి, తెల్ల ఉల్లి ఇలా కమంగా కొన్ని కొన్ని పదార్థాలు గురించి చెప్పు అవన్ని ఒకదాని కంటే మరొకటి దోషం తక్కువ అని మళ్ళీ చెప్పారు.

మహా తామసికమైన లత్తుంం కలిగిన వాటిని చెప్పు లతునం కలంజం గ్రంజనం అంటే వెల్లుల్లి, నీరుల్లి, ఎర్ర ఉల్లి ఇవన్ని అమృతార్థి ఉపాసకులు వ్యక్తించాలి

అన్నం యొక్క స్ఫూర్తి భాగం మలు, సూక్ష్మభాగం ప్రాణం, అత్యరుత సూక్ష్మభాగం

శ్రీ లలితోదాభ్యాసమ్

మనస్యా మారుతుందని ధాండోగ్యేపనిషత్తు చెప్పింది.

మనం తినే అన్నం బట్టి మనస్య ఏర్పడుతుంది గనుకనే అన్నం విషయంలో ఇన్ని జాగ్రత్తలు చెప్పారు. ఇన్ని నియమాలు ఛాదస్తుం కాదు. నాగరికత ఎక్కడ ఉంటుందో నియమాలు అక్కడ ఉంటాయి. అంత గొప్ప నాగరికత సాధించింది ధారతజాతి. అందుకే అన్ని నియమాలని ఇక్కడ చెప్పారు.

పాకం కుండిన వాళ్ళ, వడ్డించిన వాళ్ళ వీరందరి ద్రుఖావం కూడా తినేవాడి మీద ఉంటాయి. ఎంతైనా మనం ఉన్నది కలియుగం. ఎన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకొన్నా అనాచారం వచ్చి కలుపుంది. కలియుగంలో మనం చెయ్యగలిగినంత చేసినా మనం చెయ్యవల్సినంత చెయ్యలేం. అలాంటప్పుడు చెయ్యగలిగినంత చెయ్యదానికి ధర్మబద్ధంగా ఉన్నాం కనుక మనకి తెలియకుండా ఏ దోషం వచ్చిందో అది కొలగింపబడుతుంది.

పల్చుత్తాపం కలిగిశే ఇప్పుడు చెప్పిన దోషాలన్నిటికి ప్రాయశ్చిత్తం చెప్పున్నారు. గంగాది పుణ్యమందిలో స్నానం చేసి, మొలలోతు నీలిలో నిలబడి గురువుల ద్వారా ఉపదేశింపబడిన పంచదక్షి మంత్రాన్ని 108 మార్పులు జపం చేస్తే ఈ పాపాలన్ని తొలగింపబడుతాయి అని చెప్పారు.

అమ్మవారు కలిదోషార్థి తొలగిస్తుంది. పంచదక్షి ఇశ్వరి మంత్రాచులు ఉపదేశం లేకపోతే 'ప్రీమాత్రే నమః' అనుకోవచ్చు.

మనన్ని తరింపణేయదానికి అమ్మవారి నామం ఒక్కటి చాలు.

లలితామహాత్మిపురసుందరిని నమస్కరిస్తే చాలు పొపొలు తొలగిపోతాయి.

ఎంత మనం జాగ్రత్త తీసుకొన్నా అన్న దోషం ఉంటుంది. ఆర్థన వల్ల వచ్చే దోషం, పదార్థం వల్ల వచ్చే దోషం అన్నానికి సంకుమిస్తుంది. అన్నానికి దోషాలు ఎక్కువ ఆత్మ యించుకొని ఉంటాయని చెప్పారు. సూక్ష్మానైన త్కని ఇష్టుడం అన్నానికి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉండి కనుకనే పీతరులకి ఉత్సవులోకాలకు వచ్చుదానికి కూడా అన్నాన్ని పీందంగా చెయ్యడంలో అంతర్యం.

ఇది చాలా గొప్ప విజ్ఞానం.

ఇవన్ని నియమాలు మనకి పురాణంలో చెప్పబడ్డాయి. పురాణం మనల్ని ఎంత భయపెడుతుందో అంత ఓదార్ఘుతుంది. ఎంత పొచ్చరిస్తుందో అంత జాగ్రత్తని చెప్పంది. ఇవన్ని పొచ్చరికలు, జాగ్రత్తలు, తలిదండ్రులు పిల్లల్ని, గురువులు కిమ్ముల్ని ఎలా మందలి స్తులో అలా పురాణచేత్త అయిన వ్యాసుడు మనకి చెప్పున్నాడు. బృహస్పతి ఇవన్ని ఇరిపుడితో

చెప్పున్నాడంటే ఆయన ఇవన్నీ చేస్తున్నాడని కాదు. ఎఱు మాట్లాడుకున్నారంటే మన కోసం చెప్పున్నారని బ్రహ్మించగలగాలి.

అన్నం తినేటప్పుడు కొన్ని సూచనలు చెప్పున్నారు. కలియుగంలో ఆచారం పాలించినా దురాచారం కొపిష్టుంది. కోపాదులకు లోసుకాకుండా మనం వెయ్యిగినంతచేసినా దోషం వచ్చిందనుకున్నప్పుడు దుష్టమారా దురాచారమనీ దోషపర్చితా, సదాచారప్రపంచితా' అయిన అమృతార్థి తలంచుకోవాలి.

అన్నసూక్తం జపిత్తుటు శృగుర్వై వారుజీతిజ
బ్రహ్మిర్వంధమితి క్లోకా స్వప్తా ఘక్క్యా న దోషాక్

వేదం తెలిసినంత్య అన్నసూక్తాన్ని, శృగువల్లిని, ఎఱుడి మొదలైన ఉపనిషత్తు విద్యల్ని చెయ్యాలి. మిగిలిసనవారు

బ్రహ్మిర్వంధం బ్రహ్మాహావిః బ్రహ్మాగ్ని బ్రాహ్మణాహుతం
బ్రాహ్మావ శేన గంతపూరం బ్రహ్మకర్మసమాధినా

అని చెప్పుకొని అన్నాన్ని బ్రహ్మగా, మౌనంగా భూజించాలి.

ఉపనయన సంస్కారాచులు కలిగి గాయత్రిని ఓందినవారు మాత్రం గాయత్రితో పరిషేషన వేసి ఇవన్నీ చెయ్యాలి.

ఇని దాన్ని వడికేసి 'బ్రహ్మిర్వంధం బ్రహ్మాహావిః' చేస్తే ప్రయోజనం లేదు. ఉపనయన సంస్కారాచులు లేనివారికి బ్రహ్మిర్వంధం బ్రహ్మాహావిః మంత్రాన్ని చెప్పారు.

"ఇదం విష్ణురితి మంత్రేణ సమ్మాధారిమంత్రితమ్" - "ఇదం విష్ణుమ్ విశక్తమ్ త్రేధానిదధీ పదం" అని విద్యతే విష్ణుసూక్తమంత్రం ఉందో దాన్ని ఏదుమార్గు సీరు తీసుకొని సంప్రోక్షిస్తే అన్నం పుద్ది అవుతుంది.

"అథవా శంకరం ధ్యాయేత్ జప్త్వై సై త్ర్యంబకం తథా" - శంకరుని ధ్యానం చేసి త్ర్యంబక మంత్రాన్ని చెప్పుకుంటే అన్నపుద్ది అవుతుంది.

"ధ్యాత్వా దేవీం పెరాం శ్క్రోం జప్త్వై పంచదశాక్షరీమ్" - అమృతారి పంచదశేవిద్యతో అన్నాన్ని అభిమంత్రించి స్వితరిస్తే అన్నదోషం ఉండదు. అన్న దోషం పోవడమే తాకుండా నాస్యాన్న దోషజం కించిన్న దారిద్ర్యభయం తథా పారికి దారిద్ర్యము, భయము ఉండవు.

న వ్యాధిజం భయం తస్య న చ శత్రుభయం తథా - ఏ వ్యాధులు రావు, పారికి తత్తు భయం ఉండదు. అంతేకాకుండా 'జపతో ముక్తిరేవాస్య సదా సర్వతమంగటమ్' - పాపాలు ఎన్నీ ఉన్నప్పబీకి ప్రాయశ్చిత్తానికి అమృ ఉంది. మనం దీది తీసుకొన్నా

శ్రీ లలితోహానుమ్

యత్కరోతి యదశ్శాతి యజ్ఞహోతి దదాతి యక్
యత్వస్మాతి తత్పర్యం యః కరోతి మదర్యామ్

అమృతమంత్రాన్ని, అమృతాన్ని జిహేంచి మనం ఆహారాన్ని తీసుకొంటే ఆహారగతమైన రోషం చోటుంది. పశ్చాత్యాహంతో అమృతార్థి స్తుతి మనం ఇంతపరథా చేసిన రోషాలన్నిటియా చిత్తపుద్ది ఏర్పడుటుంది.

ఆదంతా హాయగ్రిహస్తామి అగ్నస్తుమహాద్యక్తి చంపున్నాడంటే “కలికల్యాషాలన్నీ పోగాట్టే శక్తి అమృతార్థి నామానికి, అమృతార్థి మంత్రానికి, అమృతార్థి ఉపాసనకి ఉంది.

లలితాదేవిని ధ్యానించు ఆ తల్లి సీకేది తోచేలా చేస్తుండో దాన్నమునరించి ఇప్పుడు చేసిన ఈ దోషం సుంది ఐయటపద్మ” అని ఇంద్రునికి బృహస్పతి ఉపదేశం చేసి ఎప్పుడైతే ఓదార్ఘాడో అప్పుడు ఇంద్రుడు మాట్లాడుతూ, “నాకు సంపద పోయించనే దుఖం కంటే

నేను ఎంత తప్పుపని చేసానోనని పశ్చాత్యాప పదుతున్నాను” అన్నాడు.

“నాకెప్పుడు సంపద రావాలనే కంటే ఆత్మజ్ఞానం కావాలి, నేను శర్షాట్టి కావాలా”ని ఎప్పుడైతే తపించాడో అమృతార్థ అనుగ్రహించారు. అమృతార్థ అనుగ్రహాంచేత ఇంద్రుడికి నారాయణుడు మార్గాపదేశం చేసాడు. అప్పుడు వచ్చింది నారాయణుని యొక్క భవ్యమైన జగన్మహామీ అవకారం.

అమృతార్థి అనుగ్రహాము చేత నారాయణుడు ఇంద్రునికి చెప్పిన మాట ప్రకారంగా క్షీరసాగరమధునానికి అందరు శూమకొన్నారు. అప్పుడు రాక్షసుల సాయం కూడా కావాల్సి వచ్చింది. ఎంత దైషమ్యం ఉన్న క్షీరసాగరమధనం కోసం వాక్యకి కొన్ని అవసరాలు ఉన్నాయి కనుక ఆ అవసరాల కొద్ది ఇద్దరూ కలిసారు.

క్షీరసాగర మధనం జరుగుతూ ఉంది ఒక ఆత్మధ్వమిత్రమైన భావాన్ని ఈ క్షీరసాగర మధనంలో మనకి ఆవిష్కరిస్తున్నారు.

అన్ని శురూచాలలోను క్షీరసాగరమధనం గురించి వెప్పారు భాగవతంలోను, శక్తిపురాణంలో, శివపురాణంలో కూడా ఇది కనిపిస్తుంది. క్షీరసాగర మధనం సాగుతూ ఉండగా మొదట హోలాహలం ఉర్ధువించింది. దానితో ఎక్కడివారక్కడ ఆ చనిని చిదిచి పుట్టి ఎవరు రక్కుకుడు అని పరిగెదుతుంబే ఆగ్రద్రక్షుదైన పరమేశ్వరుడు అక్కడ ఆవిర్భవించి విపోన్ని పొనం చేసి అందర్ని రక్కించి నీలకంఠుడై విలసిల్లాడు.

ఆటు తర్వాత మళ్ళీ మధనం ప్రారంభమైంది.

అనేక రకాల సంపదలు క్షీరసాగరమధనంలోంచి వచ్చాయి. వాటిన్నిటిని దీపతలు,

అసురులు పంచుకొంటు వచ్చారు. చివరకు అమృతం వచ్చింది. ఈ అమృతాన్ని ధన్యంతరి పట్టుకొచ్చాడు.

ధన్యంతరి అమృతం తేగానే రాక్షసులు దూకుషుగా వచ్చి దాన్ని లాప్పున్నారు. దూకుడు రాక్షసస్వభావం దేవతలు సాత్మ్రికులు గనుక అలా దూకే అది తీసుకోవాలనే ఆలోచన పారికి తట్టలేదు. రాక్షసులకు దక్కింది - ఆదొక ప్రమాదం. అందులో ఎవరైనా త్రాగితే మరి ప్రమాదం. రాక్షసస్తువుంటే స్వార్థపరత్వం.

తన స్వార్థం కోసం పదిమంది క్షేమాన్ని పాడు చేసేవాడు రాక్షసుడు. పదిమంది క్షేమం కోసం తన స్వార్థాన్ని ఆశాగం చేసేవారు దేవతలు.

దైవికశక్తులకు అమృతం లభిస్తే లోకానికి క్షేమం. అసురులకి అమృతం దక్క కూడదని విష్ణువు ఆలోచిస్తా ఆ ఆలోచన స్వార్థం లోపల ముందు ఈ రాక్షసులెవ్వరూ అమృతం త్రాగుకుండా ఆపాలని వెంటనే ఈలి పురుషుని పిలిచాడు.

కలి ఆనే శఖ్మానికి అర్ధం శక్యంతే కలహం కుర్చుంచి అస్మిన్ ఇతి కవి: -

ఏ కాలంలో ఒకరికొకరికి పదదో ఆ కాలం పేరు కలి. ఇది ప్రవేశించాకే ఉమ్మడి కుటుంబాలు చీరిపోయాయి. దాని తర్వాత భార్యాభర్తల మర్యాద కూడా విదాకులు వచ్చాయి. సంఘాల దగ్గర్దించి అన్నిటిలో కలి ప్రవేశిస్తాడు. ఎవర్కొ కలిసి బ్రతకనివ్వుదు. ఇష్టుడు వాడి అవసరం వచ్చింది కనుక విష్ణువు వాడ్ని పిలిచి నుప్పు రాక్షసులలో ప్రవేశించు అన్నాడు. దాంతో అంతపరకూ కలిసికట్టుగా పని చేసిన రాక్షసులు వెంటనే ఒకరి కొకరు శత్రువులైపోయారు. ఇది విష్ణువు చేసిన తెలిపైన పని. ఆ కలి ఎప్పుడైతే రాక్షసుల్లోకి ప్రవేశించాడో వాక్య అమృతం తాగుదామనే దానికంటే ఇంకొకట్టు త్రాగుకుండా ఉండచానికి ప్రద్రో తీసుకోన్నారు.

అందరూ కలిస్తే తలో కొంచెం పంచుకొంటారు. అది జరక్కుండా కలి వచ్చి ఆపాడు ఆ సమయంలో నారాయణుడు ఏం చేయాలా అని ఆలోచిస్తా

సమ్మారాధుయామాస లలితాం స్వీకరుణాపిణీమీ

వితస్మిన్స్తుర్చే విష్ణుస్సర్వలోకైక రక్షక:

సర్వలోక రక్షకుడైన నారాయణుడు అప్పుడు లలితాదేవిని ఆరాధించాడు. అమృతారూపాన్ని చెప్పు స్వీకరుణాపిణీమీ అన్నారు. అనగా నారాయణుని యొక్క శక్తి రైన లలితాదేవి అని చెప్పారు. దేవతల శక్తి అమృత నారాయణుడు తన శక్తియైన జగదంచికను అరాధన చేసాడు. ఉపాసించాడు. క్రమంగా...

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

శదేకధ్యానయోగేన తప్రూప ప్రమఖాయత

సర్వసమ్మాహనీ సా ఈ సాక్షు చ్ఛంగారనాయకా

లలితాంబనే ధ్యానించడం చేత తమంగా ఆయన రూపం మారిపోవడం మొదలు పట్టింది. ఎలా మారిపోయాడంతే 'శ్ఛంగార నాయకలా' అన్నారు.

'శ్ఛంగారనాయకా' అనేది అమ్మవారి నామం. శ్ఛంగారము అంటే మంచి అలంకారమని అర్థం. అందమైన అలంకారాన్ని భరించిన సర్వసమ్మాహనా కృతిని భరించాడు.

సర్వశ్ఛంగారవేషాధ్య సర్వశరణభూషితా

సురాజా ముసురాజాం చ వివార్యాంమధ్యతం

ఒక అధ్యుతమైన జగన్మోహనీయాపాన్ని నారాయణుడు భరించాడు. ఈ జగన్మోహనీ అపతారం ఎవరిది? అమ్మవారిదా! నారాయణునిదా! కానీ పురుషుడు స్త్రీగా మారాడంతే ఆయనలో స్త్రీత్వం ప్రవేశించింది.

ప్రవేశించిన స్త్రీత్వం ఎవరంటే తాలి స్త్రీ ఆయన అమ్మవారే. స్త్రీగా మారాలంటే నారాయణుడు ఆ పరాశక్తి అనుగ్రహం పొందితేంచి మారలేదు. ఎలా స్త్రీగా మారాడో అస్వదానికి ఉపాస్మా పరమైన మర్యాదలు తెల్పుకోవాలి. స్త్రీరసాగరమథనం అవేక రకాలైన అంతర్మాలను తెలియజేస్తుంది.

ప్రశ్నేకించి ఈ జగన్మోహని స్వరూపం గురించి చెప్పు-

'యా ఉమా సా స్వయం విష్ణుః' అని శాప్తాలు చెప్పున్న మాట. విష్ణువు, అమ్మవారు ఇద్దరిది ఒకటే తత్త్వం. లలితాసపూర్వనామాల్స్ పద్మాభసహస్రదరీ' అనే నామం ఉంది.

వాగ్గేయకారులు 'సరసిజనాభ సోదరీ' అని కీర్తించారు. అలాగే త్యాగరాజ స్వామివారు తూడా 'రామసహస్రదరీ రాజరాజేశ్వరీ' అని కీర్తించారు.

సహాదరి అంటే అర్థం మనకు లోకంలో అన్నాచెల్లెల్లు అపుకుస్తుల్లు కాదు. దేవతల యొక్క బాంధవ్యాలు వేరు. మానవుల బాంధవ్యాలు వేరు. ఇద్దరిలో ఒకే తత్త్వం ఉండని ఇక్కడ అర్థం. అమ్మవారు పురుషరూపంలో కనిపిస్తే విష్ణువు. విష్ణువు స్త్రీరూపంలో కనిపిస్తే అమ్మవారు. ఆమె పేరు కైష్మి. ఆయన పేరు విష్ణువు. ఇద్దరూ ఒకటే పనులు చేస్తారు.

రాక్షసులు ఖాధిస్తే రూపం భరించి వచ్చి రక్తించే పని పీచ్చిద్దరిదే విష్ణువు ఉగన్మోహనిగా మారాడంతే 'ఆయన తత్త్వమే ఆవిడ' అని చెప్పడం ఇంటలోని అంతర్మా.

ఆ కారణం చేతనే ఆ యోగమాయా స్వరూపిణియైన అమ్మవారి కృపతో విష్ణువు ఇగ న్మోహనీయాపాన్ని భరించాడు. ఆ మోహనీయాపం చూడగానే అందరూ ఆశ్చర్యచక్కితు

— శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ఉయ్యారు. ఆ జగన్మహాసీదేవి తిస్సుగా రాక్షసుల ఘషుకి వచ్చింది.

ఆమె చూపిస్తున్న సాందర్భ విలాసాల మాయలో పడి అమృతం విషయం మర్చి పోయారు. ఏమిటి మీలో మీరే గొడవ పదుతున్నారని టర చూచులు విసరుతూ, విలాసంగా నశ్యతూ అడిగాడు నారాయణుచు.

ఏం లేదు అమృతం వచ్చింది. ఇది ఎవరు ఎలా పంచుకోవాలో తెలియక గొడవలు పడిపోతున్నాముంటే ‘నన్న పంచమంచారా?’ అని అడిగింది.

అవిడ ఎలా అడిగిందోగాని ‘సువ్యే పంచు’ అన్నారు.

ఏమో తీరా నేను పంచిన తరువాత మోసం చేసావని అంటారేమో అంటే “మేము అలా అనము. నుప్పు ఎలా పంచితే అలాగే” అన్నారు రాక్షసులు.

“మీరంతా అలా మీడ పడితే నేను పంచలేను! మీరంతా బంచులు తీర్చి కూర్చోండి” అంది. దాన్నే పంక్తి అయింది. కూర్చోండని చెప్పే సరే నని రాక్షసులంతా ఒక పంక్తిలో దేవతలంతా ఒక పంక్తిలో కూర్చున్నారు.

జగన్మహాని వద్దించడం మొదలు పెట్టింది. ఆ వద్దన ఉండే

కవతుసకదర్శికా క్షుణుంగళికంకణా

కమసీయవిభూషాద్యా కణ సా పరమో ఖభో

జగన్మహాని అనగానే మనం పద్ధతి అవకారం క్రింద చూడకుండా దాటేస్తూంగాని ఇక్కడే చాలా రహస్యం ఉంది. ప్రతి పురాణకథలో ఒక ప్రతీకవాదం ఉంది. దాన్ని మనం ఔగ్రత్తగా తీసుకొంటే ఒక అద్భుతమైన బోధన అందులో మనకి కనిపిస్తుంది.

ఒక చేతో బంగారు గరిట పట్టుకొని మరొక చెతో అమృతకలకం పట్టుకొన్న ఆ స్వరూపం చూస్తే సాక్షాత్తు తన్నపూర్వాస్పర్శులపిటియైన జగదంక కనిపిస్తుంది. ఈ జగన్మహాసీదు నాక్షాత్మక జగదంబస్పర్శుయాపం. ఐతే ఆవిడ ఎవరికి అమృతం వద్దిస్తోంది? దేవతల్నానికి అమృతం కానీ అసురతల్నానికి అమృతం ఉండదు, దక్కము.

ఎఱ్చు మథనం చెయ్యగా కొన్ని నంపదలేవో వచ్చాయి కానీ, అమృతమనే పరమ సంపద మాత్రం అసురతల్నానికి ఇష్టుచాడు. కసుకనే నారాయణుచు జగన్మహాసీదుపంటే అమరులకు అమృతం వద్దిస్తున్నాడు మరి మాకో! అని రాక్షసులు అడిగే లోపల యారి పైటు చూస్తూ చిన్న నవ్య నవ్యతున్నాడు. ఆ నవ్యలో వారు మర్చిపోతున్నారు.

ఇలా విలాసాలన్నీ రాక్షసులకు వద్దించాడు. అమృతం దేవతలకు వద్దించాడు. మొత్తానికి వద్దనంతా హర్షయ్యింది. ఇందులో అంతర్యాన్ని ఏకాగ్రంగా పరిశీలించాలి. ఘరాణకథలు

సామవేదం షష్మామశర్మ —

శ్రీ లలితోపాల్యానమ్

అర్థం చేసుకోవడానికి ఏటాగ్రత కావారి.

మన జీవితం ఒక పెద్ద క్షీరసాగరమథనం. దీనిలో మథనం చేస్తేనే మనకి అమృతత్వం లభిస్తుంది. స్ఫ్రేంట్ ఎంతో సంపద ఉంది కానీ మనకు దక్కాలంటే మథన పడారి.

ఈ మథనం మనలో ఉన్న మూడు రకాల గుణాలైన సత్యరఘ్నమా గుణాలతో దేశ్త్రం. రాజన, తామస గుణాలే అసురులు. సాత్రిక గుణాలే దేవతలు. ఈ మూడు గుణాలతో మథనం సాగుతుంది. అలా సాగినప్పుడు మొట్టమొదట విషమే వస్తుంది. అంటే భరించలేని విష్ణుం. ఇక పని ఆపేద్యమా? అనేంత విష్ణుం వస్తుంది.

కానీ భగవంతుని ఆత్మయైస్తే దాన్ని తొలగిస్తాడు. ఆ తర్వాత సంపదమన్ని వస్తాయి. ఇస్తే వస్తాయాని చిహ్నరకు అమరత్వం కావారి. అమరత్వమంచే జన్మదాహిత్యమైన కైవల్యం అదే ఆత్మజ్ఞానం. ఆసురీధ్వమిత్రి ఉన్నవారికి ఆత్మజ్ఞానం లభించదు

అత్మజ్ఞానం అమృతారే ఇవ్వాలి. ఆన్వపూర్వాదీవి వద్దించే అమృతాన్నం ఇదే.

ఇహజ్ఞానమే అమృతం. సర్వం బ్రహ్మానుయం అనే అవందానుభవమే అమృతం. అది ఆసురీ గుణాలు ఉన్న వారికి రాదు.

ఇగ్నోర్సోనీ అనే మాటకు అర్థం ఇగలిని మోహింపజేసేది అనే అర్థమే కాక, ఇగ్నైస్ మోహిని అనే ఆర్థాన్ని తీసుకోవారి.

ఇగమే ఒక మోహిని. ఇగన్నాథుడే ఇగము. కానీ మనం ఇగత్తులో ఇగన్నాథుడ్దీ చూడడం లేదు. ఇగలినే చూస్తున్నాం ఇగన్నోర్సోనిగా నారాయణు రాగానే ఆ మోహినం చూస్తూ ఆయన నారాయణుడని మర్మిపోతున్నాం. అదే విధంగా ఈ ప్రపంచంలో దొరికే విషయాలు, హాంధలు, ఈ సుఖాలు, ఈ లాలనలు... ఇవన్నీ చూసి ఇవి నారాయణుని స్వరూపాలే అనే జ్ఞానాన్ని మర్మిపోయి ఆ సుఖాల వెంట వడిపోవడం వల్ల మనకు అసలైన అమృతం లభించడం లేదు. ఈ ఇగన్నోర్సోనిని ఇగన్నాథుడుగా ఎవరు మాస్తున్నారో ఎరికి అమృతం పట్టంది. దేవతలు ఒక నరుసలో ఉన్నారు. ఆయన ఎన్ని మోహిలు చూపిస్తున్నారు. ఆయన ఇగన్నాథుడనే స్మృత దేవతలకి ఉంది

ఆ మోహిలు చూసి ఆయన్ని మోహిని అసుకుంటున్నారు రాక్షసులు. అసురీధ్వమిత్రి ఉన్నవారికి ఇగత్తు ఇగన్నోర్సోనిగా, దైవిధ్వమిత్రి ఉన్నవారికి ఈ ఇగన్నోర్సోనియే సాక్షాత్కార్తు ఇగన్నాథుడు, ఇగదంబిక. వారికి అమృతారు అమృతం వద్దిస్తుంది.

ఎవరికి దైవిగుణాలు ఉండూచో వారికి ఆత్మజ్ఞానం లభిస్తుంది.

భగవద్గీతలో దైవసురసంపద్యిభాగ యొగం ఇక్కడ అన్నయించుకోవాలి, ఆసురీ సంపద ఉన్నవారికి బ్రహ్మజ్ఞానం లభించదు, ఈశ్వరజ్ఞానం కలుగదు. వారికి ఎంత చెప్పినా లోపలకి వెళ్లయ దైవి ప్రపృతి ఎవరికి ఉంటుందో వారికి మోక్షం లభిస్తుంది. మోక్షమే అన్యతం. “దైవిసంపద్యిమోక్షాయ” అని గతలో కృష్ణపరమాత్మ చెప్పాడు దైవినంపద ఎవరికుంటుందో వారికి మోక్షం లభిస్తుందని చెప్పి అర్థసుడికి పంచనే అథయం జాస్తాడు. “నువ్వు భయపడకు నువ్వు దైవిసంపదతో పుట్టావు కనుక నీకు తప్పకుండా ఆ క్రైపల్యం వస్తుందని చెప్పాడు.

లోకంలో ఉండే సంపదయ వాళ్లూ, వీళ్లూ కూడా పంచుకోవచ్చు కాని అసలు సంపద మాత్రం దైవినంపద ఉన్న వారికి లభిస్తుందని ఇందులో ఉన్న ఆంతర్యం. అ జగన్నోహినీస్వరూపం దైవిసంపద కలిగిన వారికి ఆత్మజ్ఞానాన్ని, కైపల్చాన్ని, ప్రదానం చేస్తోంది. జగన్నోహినీయాపర అమ్మపారి రెండవ అవతారంగా చెప్పన్నారు. ఎప్పుడైనా ఆసుర గుణాల్ని సంపరించి, దైవిగుణాలను రక్కించడానికి అవతారాలు వస్తాయి.

భౌతికమైన సంపదచే సర్వస్యం అనుకుని భర్తాచ్ఛి విడిచి పెట్టే పాపతు రోజులు రజో గుణ, తమోగుణ విజ్ఞంభణ పల్లే పస్తాయి వాటిని విగ్రహించగలిగే శక్తి మనకు లేదు. అభింద ఆత్మశక్తియైన ఆ తల్లిని అక్రయిస్తే ఆ తల్లి ఈ రెంలెని విగ్రహించి దైవిగుణాన్ని రక్కిస్తుంది. అప్పుడు మనకి కావాల్చిన ఆమ్యతత్త్వం లభిస్తుంది.

లోకంలోగాని, మనలోగాని శాంతి కావాలంటే ఈ రజోగుణ తమోగుణాలు విగ్రహింప బడాలి తమోగుణం అజ్ఞానం రజోగుణం అహంకారం. ఈ రెండూ ఆజయబడి సాత్మ్యక గుణం రక్కింపబడితేనే మనకి శాంతి, ప్రపంచానికి శాంతి ఆ శాంతి పొందడానికై చంపి సప్తశతాలు, లలితోద్ధూషానం చదువుకోమంటారు. ‘అశేషణనమోహినీమ్’ అనే మాటే సర్వజగన్నోహినైన జగదంబిక

అనురీ శక్కల్ని రిండు రకాలుగా కాట్టాచ్చు. ఒకటి వాళ్లతో యుద్ధం చేసి ప్రతాపం చూపించి చంపడం. రండు మాహింపణేని వారి బుద్ధిని ప్రకృధారి మళ్లించి అణచి వెయ్యుడం. రెండూ యుద్ధంలో వ్యాపాలే

మాహాంతో కూడా శత్రువుల్ని ఆజయచు అనేది మాపిస్తున్నారు.

అశేషజనమోహినియైన ఆ తల్లి మాహాశక్తిని వినియోగింపజేసి ఇక్కడ ఆసురీగుణాల్ని అణచి వేసింది. ఇది ఇందులో ఉన్న అద్యాత్మమైన అంతర్యం. జగన్నోహినీస్వరూపం ఇంత దివ్యమైనది కనుకనే అది ఉపాస్తమూర్తి అయింది. ఈ అశేష జనమోహినీస్వరూపమే సామవేదం ప్రశ్నాశర్మ -

శ్రీ లక్ష్మిపాల్కునమ్

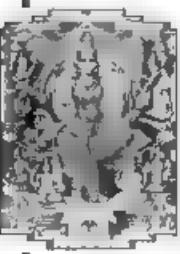
సర్వసౌందర్యాళియైన లలితామహాత్రిపుర సుందరి యుక్త రండు అవతారంగా ఉప్పారు.

ఈ విధంగా విష్ణుమూర్తి చేసి అంతర్మానం ఆయ్యాడు. అమృతం పంచదం హూర్తి అయ్యింది. దేవతలంతా సంతోషించారు గాని అసురులకి కోపం వచ్చింది. అప్పుడు అసురులకి, అమురులకి యుద్ధం మొదలైంది.

అమృతం తాగిన దేవతలు సులభంగానే అసురుల్ని నిర్మించారు. అప్పుడు ప్రశాంతత నెఱకొంది.

శివమోహిని ప్రాదుర్భావం

నారదుడు క్రమంగా కైలాసలోకానికి చేరుకొని శివునితో చెప్పున్నాడు, “సాగరమథనంలో విషం రాగానే వాళ్ళంతా నిన్ను పెలిచారు. నువ్వు భోగ శంకరుడిపి కనుక వక్కగా వెళ్లి విషం మింగేసి వచ్చి కూర్చోన్నాడు. ఆ తరువాత ఎన్నో సంపదలు వచ్చాయి. అప్పుడు మాత్రం వాళ్ళ నిన్ను పీలిపలేదు” అని చెప్పాడు.

 విషం వచ్చినప్పుడు విశ్వేశ్వరా! అన్నారు. తరువాత బావతం, చింతామణి, ఉచ్ఛ్వికపం, కామధేనువు, కల్యాపుష్టం అమిత్తి వచ్చాయి. అప్పుడు శివ శివా దేదు. సీకా! నాకా! అసుకొన్నారు. మనమైనా అంటే కష్టాలు వచ్చినపుడు పరమేశ్వరా! సుఖాలు వచ్చినపుడు మాత్రం ఎవరితో పంచ కొండామా! ఎలా పంచకొండామా! పరమేశ్వరుడు చెయ్యామయ్యాడు గనుక ఏమీ కట్టించుకోకుండా కైలాసంలో కూర్చున్నాడు.

పరమేశ్వరునికి అమృతం అషురం లేదు. ఆయనే మృత్యుంజయ్యాడు.

నారదుడు చెప్పు, “అక్కడ ఒక అద్భుతమైన వింత జరిగింది సుమా! నారాయణుడు అద్భుతమైన జగన్మహిసీరూపం ధరించాడయ్యా! ఆ రూపం ధరించి ఎంతో అందంగా చాలా బాగున్నాడు” అంటే “అప్పుడా నేనూ చూడాలి” అని పరమేశ్వరుడంచే “ఇంకేం చూస్తావయ్యా! అవతారం అయిపోయింది!” అన్నాడు. నేనిప్పుడే ప్రైకుంటానికి వెళ్లానని పరమేశ్వరుడు ఒయలుదేరి వైతుంటానికి వెళ్లాడు.

నారాయణుడు ఆయన్ని చక్కగా ఆప్పునించి రా! పరమేశ్వరా! అని గాఢంగా ఆలింగనం చేసుకొని కూర్చోపెట్టి ఏమిటి విశేషం తమరు ఇలా విచ్చేసారని అడిగితే, పరమేశ్వరుడు, “నేనో వార్త విన్నాను. నువ్వు అద్భుతమైన మోహిసీరూపం ధరించావుట. నాకది చూడాలని ఉంది. ఒక్కసారి అది చూకిస్తామా!” అని అడిగాడు

విష్ణువుకి సిగ్గు చేసి అంతర్మాసమైపోయాడు.

— శ్రీ లక్షోంబున్నాన్

ఇదేమిచి! అడిగిలే అంతర్థానపుటోయాడని వైకుంరంలో శివుడు తిరుగుతున్నాడు.

అప్పుడు ఆయనకి ఒకచోట నుంచి పాట వినిపించింది.

ఏమిటా ఆ పాటూ అని చూస్తూ ఉంటే వైకుంరంలో విరజానది లీరంలో ఒక అత్యద్యుత బైన ఉబ్బావనం, ఆ ఉద్యానవనంలో మోహినీయావంతో సారాయిఖాడు కనిపించాడు.

**పారిజాత తరోయ్యలే కాన్న కావి దధ్యశ్వత
బాలార్ఘప్రాటలాకారా సవయోవనదర్శితా**

కల్పవృక్షాలలో ఒకటి పారిజాతం. ఆ పారిజాతవృక్షమూలంలో ‘బాలార్ఘప్రాటలాకారా’ - అంటే ‘సర్వారుణా’ ‘అవద్యాంగి’ అన్నట్టే లేత ఎవరిని రంగుతో ఉన్నాడు.

‘సవయోవనదర్శితా’ - మంచి యోవనంతో ఉంది.

**ఉత్సప్పపద్మరాగాళ చరణాభుస్తశ్చట
యావకళీ నిర్మిపేశ్చపదలోపాత్యవాహినీ**

పద్మరాగాల వంటి పాదాలతో ప్రచాశిస్తున్నాడు. అవి ఎంత ఎత్రగా ఉన్నాయింటే పారాది ఆవసరం లేని ఎవరదనం అన్నారు. ఆ పాదాలు ఎంతో అందంగా ఉన్నాయి ఆ పాదాలకి

కలనిస్సునమంజీర క్షుణత్యంకిదేమందికా

చూగాచున్న ముఖ్యులతో కూడిన సూపురాలతో ఉన్నాడు. ఇలా ఆయన సౌందర్యాన్నంతటిని హాయగ్రీవస్యామి వద్దించారు. కారణం ఆయన ధరించిన రూపమే అది. ఆటువంటి రూపాన్ని చూడగానే శివుడు మోహితుడయ్యాడు. ఇక్కడ మరో ఆంతర్యం ఉంది. ముందు దేవతలకి కనపడిన రూపం జగన్నేహినీరూపం. అప్పుడు శివమోహినీ. జగత్కుని మోహింపజేయడం వేరు. శివుని మోహింపజేయడమంటే సామాన్యం కాదు. మళ్ళీ ఒక్కాంశి అమృతారిని గాఢంగా ధ్యానించుకొన్నాడు విష్ణువు. అష్టదేవో నీ దయవల్ల ఒకరూపం ధరించాను. ఎప్పుడు ఈయనగారు వచ్చి నన్ను రూపం ధరించమంచున్నారు కనుక నూ ఏల్ల కాదమ్మా! అంతే వెంటనే అమృతారి అనుగ్రహించేత ఆ రూపాన్ని ధరించాడు.

రెండు మోహినీయాపాలు ఒకటి కాదు. ఇది శివమోహినీరూపం. స్వాత్మ నిర్మికారుడైన పరమాత్మని మోహింపజేయాలి. శివుడు నిర్మికారుడు. ఆయన్ని లోకంలో ఉన్నపేటి మోహింపజేయలేవు. కనుకనేగా మన్మథుడు తగులబడ్డాడు. మన్మథుడు తగులబడ్డంటే అర్థం ప్రపంచంలోవేపీ నన్ను మోహింపజేయలేవని చెప్పాడం.

శ్రీ లలతోపాథ్యానమ్

పరమేశ్వరుడు మన్మథుని తగులబెట్టగలిగాదేగాని అమృతారి దగ్గర లొంగిపోయాడు.
శివుని మాహింపజేనే శక్తి ప్రవంచంలో అమృతారికి ఒక్కరికే ఉంది. అందుకే

కామపరిపంథి కామిని కామేశ్వరి కామపీతమధ్యగే
కామరుథూ భవ కమలే కామకలే కామకోటి కామాక్షి

అని మూకకవి అద్యంతంగా అమృతారిని కీర్తించారు. కామపరిపంథి అంటే మన్మథుడి
శత్రువైన శివుని మాహింపజేసిన ఓ తల్లి! ఎవరు లొంగదీయలేరనుకొన్న శివుని తఱిడ
లొంగదీసింది రండి చూపిస్తానని మూక శంకరులు చెప్పు

పంచశరశాష్ట్రాలోభవపరమాచార్యేణ దృష్టిపాతేన

కాంచీసిమ్మి కుమారీ కాదన మోహయతి కామజోయి

కాముని జయించిన శిపుని ఒకావిడ కాంచీశ్వరులో మాహింపజేసిందని చెప్పున్నాడు.

ఆవిడ చూపులతో మోహింపజేసింది. ఆవిడ చూపులతో చూడగానే శివుడు
లొంగిపోయాడు కనుకనే కామాక్షి. అమృతారు ఆవిడ కళ్ళల్సెంచి
స్నాయింపజేసిన ఆ కామనాశక్తిచేత శివుడు లొంగిపోయాడని చెప్పారు.

ఆ తల్లి యొక్క కృప చేత నారాయణుడు మళ్ళీ శివమోహిసీరూపాన్ని
ధరించాడు. ఆ శివమోహిస్తుయాచ్చాన్ని చూసి పరమేశ్వరుడు స్వందించాడు.

ఆయన ఏందుకు స్వందించాడంటే... ఆయన ఆవిడ దగ్గరే స్వందిస్తాడు...
అక్కడ అ వైకుంఠంలో విరజనదితిరంలో కనిపించినది సాక్షాత్తు నారాయణిష్టున ఏ
ఇగదంబిక ఉందో ఆ తల్లి.

ఈ రహస్యం శంకరభగవత్పాదులవారికి తెలుసు ఆయన శివానందలవారిలో ఒక
అత్యద్యుతమైన భేట్కాన్ని చెప్పారు.

బాణశ్వరం వృషభశ్వర మర్మవపుషా భార్యాశ్వ మార్యాపతి
భోటిత్యం సభితా మృదంగవహతా చేత్యాది రూపం దఢా
శృశ్యాదే వయవార్ఘణం చ కృపవాన్ త్వదైపూభాగో పారిః
పూభ్యాత్ పూభ్యాతర ప్య విషాకా నచేత కోవా తదవ్యోధికః

ఆ నారాయణుడికి మహ్యంటే ఎంత ఇష్టం పరమేశ్వరా! ఎప్పుడూ నీ దగ్గరే ఉండాలని
నుమ్ము యుద్ధానికి బయలుదేరితే నీకు ఆయన బాణమయ్యాడు. అక్కరుస్తు నందీశ్వరుడు
కూడా నారాయణాంశసంభూతుడు. అంతేకాదయ్యా! ఆయనే స్త్రీగా మారి భార్యాయై
నీలో అర్థభాగాన్ని తీసుకొన్నాడు. పార్వతిదేవి స్వయంగా విష్ణుస్వరూపిణి.

దేవీభాగవతంలో దీని గురించి చక్కని నమస్యయాన్ని చెప్పారు. సృష్టికి పూర్వం ఒక పరంబ్రేహి ఉండేది. ఆ పరంబ్రేహి నుంచి మూడురకాలైన కపలలు వచ్చారు. ఖమ్మ, లక్ష్మి వీరిద్దరూ బంగారు కాంతులతో ఉన్నారు. వీరిద్దరూ అక్కాతమ్ముల్ను లేదా అన్నాచెట్టుల్ను అముకోవచ్చు. ఇట్టరూ ఒకేసారి వచ్చారు.

తథువాత విష్ణువు, పార్వతి, మూడవ కపలల జంట శివుడు, సరస్వతి, వీరు జ్ఞాన స్వరూపులు. తిథిని యొక్క శక్తి అయిన సరస్వతి ఎళ్ళి ఖ్రమాగారికి పత్రి అయ్యాంది. దీని అర్థం లయజ్ఞానం ఉంటేనేగాని సృష్టి చెయ్యలేదు ఖ్రమాగారు. సృష్టిలో అనసరమైన లక్ష్మి ఖ్రమాగారికి సోదరిగా వచ్చింది. సృష్టిలోపాటు వచ్చింది ఖశ్వర్యం ఆ ఖశ్వర్యం స్థితికారకుని దగ్గరకి వస్తేనేగాని స్థితి జరుగదు కనుక లక్ష్మిదేవి విష్ణువు దగ్గరకి వచ్చింది. ఈ స్థితిని ఎటుతీసుకెళ్ళాలి? లయం వైపు తీసుకువెళ్ళిది స్థితి. స్థితి జ్ఞానం ఉంటేనేగాని లయ జరుగదు అందుకోసమే విష్ణువుతో పాటు వచ్చిన తల్లి శివుని చెప్పేంది.

అమృతారు, నారాయణుడు సోదరీ సోదరుల స్నానంగా చెప్పారు గనుకనే అమృతారి రెండవ అవతారం జగన్నామైని అవతారం లేదా శివమాహిమి అవతారమని చెప్పుబడు తేంది. ఇది మనకి పురాణాలు ఇచ్చిన అద్భుతమైన ప్రతీకవాదం.

ఈ రహస్యాన్ని శంకరులు సౌందర్యలవారిలో చెప్పు-

హరిస్త్రూపం ఆరాధ్య ప్రభుతజనసోభాగ్యజననీం
పురా నారీ భూత్యా పురపిష్ఠమహి క్లోభమనయుత్
స్వరోచ్చిత్తాం సత్యా రతినయనలేవ్యాన వపుచౌ
మయీనాం అష్టస్తః ప్రభువతి హీ మోహియ మహామ్

‘ప్రభుతజనసోభాగ్యజననీమ్’ అనేదానిలో సోభాగ్యవిద్య అనే దాన్ని శంకరులు ధ్వనింప జేసారు. ‘హరి’ అని మొదలు పెట్టి ‘జననీమ్’ అని పూర్తి జేసారు. చివర వచ్చిన ‘తుం’ని మొదట వచ్చిన ‘హరి’ని కరిపిణి ‘ప్రొం’ అనే బీజాక్షరం ధ్వనిసుంది

ఆ బీజాక్షరమంతుశక్తిని అందులో నిక్షిపుం జేసారు శంకరులు. అమ్మా ఆ నారాయణుడు నిన్ను ఆరాధించి త్రిపురాసురసంహరకుని కూడా మోహపెట్టడన్నారు. మోహింపజేసే మస్తువులన్నీ త్రిపురాలలోనే ఉంటాయి. త్రిపురాలు అంటే స్వాల, స్వాక్ష్మ, కారణ కరీరాలు-ఉర్ధ్వ, మధ్య, ఆధో లోకాలు- లేదా భూత భవిష్యత్తి వర్తమానాలు.

ఈ మూడించిని పరమేశ్వరుడు తగులపెట్టేసాడు. ఇంక అయిన్ని ఎవరు మోహింప జేయగలరు. అందుకి ‘పురపిష్ఠమహి’ అనే మూడుని శంకరులు త్రయోగించారు. త్రిపురాలని

స్వామివేదం చెఱ్చుఖచ్చర్య—

శ్రీ లక్ష్మిపాల్నాయమ్

తగులబెట్టిన పరమేశ్వరునిలో 'జ్ఞైభవనయత్' కలవరం పుట్టించాడు నారాయణుడు అన్నారు. ఎందువల్ల అంటే అమృతార్థి ఆరాధన చయ్యాడం వల్ల అనే ఒక విషయాన్ని శంకరులు సౌందర్య లహరిలో దెబ్బారు. దానికి ఆధారం ఈ వృత్తాంతం.

పైకుంతంలో శివమూర్తిని చూసిన కిందు మాహితుడమూ వారు ఉభయులు యొక్క తేజమూ కలిపి ఒక అద్యుతమైన ఆకాశాన్ని ధరించింది.

తత స్నముదితో దేవో మహాశాస్త్రా మహాషాఖలః

అనేకకోటి దైత్యేష్ట గర్వవిర్మాపణక్షమః

ఆ సమయంలో వారిరువురి రేజస్సులో ఉద్ధవించినవాడే 'మహాశాస్త్రా' అనటదే మహాబలుడు అన్నారు. అయ్యప్పస్వామి అని మనం ఎవర్రెలే కీర్తిస్తున్నామో ఆయనకి మహాశాస్త్రా అని పేరు.

కొంతమంది ఆరకొర మిడి మిడి జ్ఞానం కలిగిన పాశ్చ్య, శివకేశవుల అభేదాన్ని అంగి కరించనివాశ్య అయ్యప్ప అవతారాన్ని విశ్వసించరు. అంతేకాదు అయ్యప్ప అవతారానికి పురాణంలో ప్రమాణం లేదంటారు. సరిగ్గా ఖ్రమాండలపురాణంలో అయ్యప్ప అవతారం గురించి రెండుసార్లు చెప్పబడింది.

అయ్యప్ప-ఆయన అసలు పేట శాస్త్ర శంకరులు 'శాస్త్రార్థమ్ ప్రణమా మ్యాఫామ్' అని ఈయన్ని కీర్తించారు శాలదీలో శంకరుల ఇంటి దగ్గర కృష్ణమందిరం, శాస్త్రమందిరం రెండూ ఉంటాయి. ధర్మశాస్త్రా.

శాస్త్ర అంటే శాసించువాడు. 'శాస్త్రా' శభ్దానికి రెండు అర్థాలు ఉన్నాయి. శాసించువాడు అంటే ఎవరి దగ్గర శక్తి ఉంటుందో వాడు శాసిస్తాడు. అనేకకోటి దైత్యేష్ట గర్వవిర్మాపక్షులు - లక్ష్మిన్ని దైత్యేష్టున్ని ఆయన విగ్రహాంచగలిగే శక్తి గలవాడు.

ఆదేవిధంగా 'శాస్త్రా' అంటే గురువు అని అర్థం. శాసించువాడు. జీవుడికి, ఈశ్వరుడికి భేదంలేదని చెప్పేది అద్యుతం. ఆ స్థితిలో ఆలోచిస్తే శివకేశవుల మధ్య భేదం లేదనేది కూడా అద్వ్యతంతులో ఒక సూత్రం. ధర్మశాస్త్రానికి ప్రతీకగా కూడా చెప్పారు. ఆయన స్వరూపాన్ని మనం భావిస్తే అద్వ్యత తత్త్వం కనిపిస్తుంది. ఆ విధంగా చూడాలి తప్ప ఏదో దీక్ష పట్టాం గమక నలటైరోజుల్లో మొత్తం కోరికలన్ని తీరిపోతాయనే దృష్టితో చూడరాదు. ఆయన స్వరూపంలో ఉన్న తల్లుప్పన్ని పరిశీలన్నే ఆయన యోగస్వరూపుడు, గురు స్వరూపుడు అని తెలుస్తుంది.

అయ్యప్ప మూర్తిని పరిశీలిస్తే యాగవళ్లంలో కూర్చుని ఉంటాడు.

అది యోగాననము. అటుతర్వాత చిన్నుదని ధరించి ఉంటాడు. జీవులు స్నేహిన్ని తలియజేసేదే ఆ చిన్నుదు. ప్రగా ఆ క్షేత్రం వద్ద 'తత్త్వముని' అనే మహావాక్యం కూడా రాశి ఉంటుంది. దీన్ని లభ్యి ఆయన సౌక్షమ్యత్తు బ్రహ్మజ్ఞానప్రదాయకుడైన స్వరూపం.

అలాంటి కోరికతో అయ్యప్పని ఉపాసిస్తే బ్రహ్మజ్ఞానం ప్రసాదిస్తాడు.

జలూ ధర్మశాస్త్ర అవతారాన్ని ఇక్కడ వివరించారు.

జగద్గోపైని అవతారం కారణంగా ధర్మశాస్త్ర ఉధృవించాడు నాయనా! ఇదే శివమోహినీ, అశేషజనమోహినీ రైన అమృతారీ రెండవరూపము అని చెప్పారు అగ్న్యులపారికి హయగ్రీవస్వామివారు.

లలితామహాత్రిపురసుందరీ ప్రాణుర్ధ్వావ నేపథ్యం

కరువాత మూడవ రూపం చెప్పాలి. అదే అసలు కరైన లలితామహాత్రిపురసుందరీ అవతారఘుట్టం.

యము భుక్తిప్రదం బైషం వతమ్మక్కిం ప్రయభ్యామి

యత్ను ముక్కిప్రదం బైషం నతమ్మక్కి ప్రదమీ భవేత్తి

ముక్కినిచ్చేవారు భుక్కిని ఇష్టులేరు. భుక్కి అంటే అర్థం అనుభవము. కర్మానుభవము, భోగము అని అర్థం. హయగ్రీవస్వామివారు చెప్పు.

ఉథే తే భుక్కి ముక్కి వ యా దాతుం దేవతా పటుః

సా భవే భువిలాదేవి శక్తిచక్రక నాయికా

అని గొప్ప సారవంతమైవ వాక్యాన్ని చెప్పున్నారు. 'ఉథే తే భుక్కి ముక్కి వ' - భుక్కి, ముక్కి ఉథుయమనూ కూడా 'యా దాతుమీ' ఇష్టుగలిగే పటుత్వం కల దేవత లలితాదేవి అని చెప్పారు. ఆవిడ ఎవరో చెప్పు 'శక్తి చక్ర ఏక నాయికా' అన్నారు.

శక్తి చక్రానికి ఏకనాయక అయిన తల్లి

సా సౌక్షమ్యరమం గ్రహ్య తయా స్నేహం అగ్రత్తయమ్

ఆవిడ సౌక్షమ్యత్తు పరబ్రహ్మస్వరూపిణీ. ఆవిడ వల్లనే ఈ జగతు అంతా నడుస్తూ ఉన్నది. బ్రహ్మవిష్టమహేశ్వరాదులు కూడా ఆవిడ శక్తి చేతనే పని చేస్తున్నవారు.

అలాంటి ఆ తల్లి చరిత వినాలని సంకల్పం నీకు కలగడమే అనేక జన్మల పణ్ణ వికేషమని ఆగ్న్యులతో హయగ్రీవస్వామివారు, 'ఆ తల్లి చరితని చెప్పున్నాను. తర్ఫగా విను' అని చెప్పారు.

సామవేదం పణ్ణులుశర్మ

శ్రీ లక్ష్మీపాథ్యానమీ

ముందుగా ఆ తల్లి యొక్క ఆవిరాళావానికి ఏది నేపథ్యంగా దాన్ని వివరిస్తున్నారు దక్కుపూజాపతి ఖమ్మం ద్వారా చెయ్యాలని యొక్క పుత్రులలో ఒకడు. ఆ దక్కుపూజాపతి శివదోషి. అయిన కుమార్త సాక్షాత్తు జగదంబిక. సృష్టి చెయ్యడానికి నియమించబడ్డవాడు దక్కుడు. దక్కుడు త్రిహృషారి కుమారుడు. అయిన ప్రభుపతి. సృష్టి చెయ్యగలిగి శక్తి కాంచాలంబే ఆ శక్తి అముగ్రహం ఉండాలి.

“నువ్వు ఉత్తమ సంతానం ద్వారా సృష్టిని చెయ్యాలి. ఆ శక్తి నీకు ఉత్తమ సంతానంగా లభిస్తేనే అచ్చుతమైన సృష్టిమిస్తారం జరుగుతుంది ఓ దక్కుపూజాపతి! అమ్మారి కోసం తపస్య చెయ్యము”ని బ్రిహమ్మగారు చెప్పారు.

దక్కుపూజాపతి తపస్య చెయగా ఆ జగదంబిక సాక్షాత్కర్తించింది.

అయిన అమ్మా నువ్వు నాకు పుత్రికా పుట్టులని అడిగాడు పుత్రికా పుడలానుగాని ఎప్పుడైనా నేను పరమేశ్వరుని శక్తినే. ఆప్పుడు నేను నీకు పుత్రికగా ఉధృవిస్తాను. అప్పుడు కూడా నువ్వు నన్ను పరమేశ్వరుడికి ఇచ్చి వివాహం చేయాలని ముందే చెప్పింది.

అమ్మారు పుత్రికగా పుట్టుక ముందేమో అమ్మారు. పుట్టేన తయాత నా కూతురు అనే భావం వీర్పింది. అది పచాజం. అది పూనసిక ధోరణి. ఆ ధోరణి ప్రమంగా బలపడి నా కూతురు గమక నేను చెప్పినట్టు వినాలను కున్నాడు. నాకు ఇప్పుడైనవారినే అల్లుడిగా తెచ్చుకుంటాను అనుకున్నాడు.

దక్కునికి శివతత్త్వం తెలీదు కనుక ఆయనంటే పదదు. అమ్మారు మాత్రం ఆ శివునే ధ్యానిస్తూ ఉంది.

దక్కుడు స్వయంవరం ఏర్పాటు చేసాడు ఆ స్వయంవరానికి అందరూ వద్దారుగాని శివుని దక్కుడు చీలవలేదు కనుక ఆయన రాలేదు.

ఆ తల్లి శివునికోసం చూసి ఆయన రాకపోయేటప్పటిక చేతిలో ఉన్న పరమాలని తీసుకొని శింసమశ్శివాయు అని చిదిచిపెట్టేసింది.

సర్వాంతర్మామియైన పరమేశ్వరుడు ఎంటనే అక్కడ ఆవిర్భవించి, ఆ పరమాల క్రింద పడకుండానే పుడలో వేసుకొని అంతర్మానమయ్యాడు.

ఆటు తర్వాత బ్రిహమ్మవ్యాపులు బోధించే దక్కుపూజాపతి ఆ సతీదేవికి శివుని ఇచ్చి వివాహస్త్రం జరిపించాడు

కానీ దక్కుని మనస్సులో మాత్రం బాధ పోలేదు. ఆ తర్వాత శివుని హీడ ఉన్న ద్వేషంతో

శ్రీ లలతోపాథ్యానమ్

శివరహితమైన యజ్ఞాన్ని తలపెట్టాడు. అలాంటి మనులు చెయ్యుకూడదు - అది అస్మేదికమని ఎందరో బుద్ధి చెప్పారు. కర్మఫలప్రదాత ఈశ్వరుడు. నీకు ఆయన తత్త్వం అర్థం కావడం లేదు. ఏ క్రైస్తవ ప్రారంభించడం, కొనసాగించడం, ఘంట రావడం ఉంటుంది. యజ్ఞం ఘలంతో పూర్తిపుతుంది. ధాన్యి పూర్తి చేయడం దరకే మనకి తెల్పు. కానీ రాని ఘలము ఎపరిస్తారో అది మనకి తెలీదు. పూర్తయ్యాక ఏది ఉంటుందో ఆదే ఘలము.

అది ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడు.

అందుకే స్ఫుర్తికి బ్రహ్మ అనగా యజ్ఞం యొక్క ఆరంభం త్రాప్యా. సాగించడం విష్ణువు. యజ్ఞఫలప్రదాత ఈశ్వరుడు. యజ్ఞఫలప్రదాత అయిన ఈశ్వరునే నువ్వు అపమానిస్తే దుష్పలితాలు ఉంటాయి జాగ్రత్త అని పోచురించినా దక్కుడు వినలేదు. యజ్ఞం చేసాడు.

అమృతారికి కబురు వెళ్లింది. వెంటనే ఆవిడ దక్కయజ్ఞ భ్రంసం కోసం బయలుదేరి వచ్చింది.

కథలో ఏం కనిపిస్తుందంటే పుట్టింటి మీద మమకారం కనుక పుట్టింటి ఖారు చేసే యజ్ఞం కోసం వాళ్యాయన చెప్పున్నా కూడా ఆయనే ఒప్పించి ఆవిడ వచ్చింది. కానీ అనులు సంకల్పం శివనించాపరుద్దున దక్కునికి ఇంక పుత్రికగా ఉండరాదని అమృతారు నిర్మయించుకొంది. ఆలా వచ్చిన ఆ అవతారాన్ని చాలించి మళ్ళీ హిమవంతునికి పుత్రికగా ఉచ్చచించ దలచుకొంది.

‘రాక్షాయణీ దైత్యవాంశీ దక్కయజ్ఞవినాశిసీ’ అయిన ఆ తల్లి దక్కయజ్ఞవినాశనానికి బయలుదేరి వచ్చింది. వస్తూ ముందు దక్కునికి పాతం చెప్పింది “ఎంత తప్ప పని చేస్తున్నావు..”

శివ ఇత్యక్షరభ్రంద్యసమ్మితం యస్తు కీర్తనం

స్వరతామవీ కైపల్యం తం నిష్ఠసీ దురాశ్రయ

ఓ దుర్మాద్యి కలహాదా! శివ అనే రండక్కరాలు కీర్తించినవాడు మాక్షాన్ని పొందుతున్నాడే అలాంటి శివుని నువ్వు నింద చేస్తున్నామా!

తం విశుద్ధచిదాతారం నిష్ఠసీస్తు శిఖామణిమే

అహాపొప మహాపాపం శాస్త్రం పాపం హతం హతం

జందుశిఖామణి - చంద్రశేఖరుడైన, విశుద్ధమైన ఆ ప్రేతస్యస్వరూపునే నువ్వు నింద చేస్తున్నావు ఇంత కంటే పాపం ఉంటుందా! దీనికి ఘలితం అసుఖవిస్తావు మమా! అని చెప్పి సతీదేవి తన దేహాన్ని త్యాగం చేసింది. దానితో పరమేశ్వరుడు త్రండ్రుడయ్యాడు.

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

పరమేశ్వరుని కోపమంజు అయ్యుతపైన ఒక ఆకారాన్ని ధరించింది అదే వీరభద్రాకృతి. ఆ వీరభద్రుడు ఎన్నో రుద్రగజులతో భద్రకాళీ నమేతుడై దక్షయజ్ఞానికి పచ్చి అక్కయన్న దేవతల్ని అందర్ని శిక్షిస్తూ ఉన్నాడు.

అప్పుడు ఆ సమయంలో యజ్ఞరక్షకుడైన విష్ణువు ఆయన్ని అట్టుకొన్నాడు. తన యజ్ఞాన్ని రక్షించమని దక్షుడు విష్ణువుని పేరిచాడు. విష్ణువు పచ్చి కూర్చొన్నాడు. కనుక తన రక్కడా బాధ్యతగా విష్ణువు సుదర్శన చక్రాన్ని తీసి వీరభద్రుని పై ప్రయోగించాడు

ఫూర్ధ్వమానం వభశ్చర్త్రి తరూలోక్య సుదర్శనం

వ్యాత్మేవ నిజపత్రీణ వీరభద్రస్పష్టాగిలర్

వీరభద్రుడు వెంటనే నోరు తెరచి విష్ణువు ప్రయోగించిన సుదర్శనాన్ని చక్కిలంలా తినేసాడు. విష్ణువుకి ఎట్టిన దెయ్య అలా స్వంభించిపోయాంది.

అప్పుడు నారాయణుడు మందహసం చేసి అంటున్నాడు.

వీరభద్ర మహాపీర స్థానే తప పాకమ

స్థానే త్వయా కృతా శిక్షా దక్షస్యాస్య దురూత్పః

వీరభద్రా! సువ్యు ఇప్పుడు చూపించిన పరాక్రమం సరియైనది. అందువల్లే నా సుదర్శనం కూడా నీ నోటిలోకి వెళ్లిపోయింది ఎవరైశే శాప్తవిరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తారో పారిని దేవతలూ రక్షించరు, నేనూ రక్షించను అన్నాడు. నేను రక్షించను - అంటే రక్షించలేనని కాదు రక్షించను అన్నాడు. ఈ దెండిలేకి తేడా ఉంది. మరి ఇంతవరకూ ఎందుకు రక్షించావంటే నన్ను పేరిచాడు కనుక ఇంతవరకూ రక్షించాను. కానీ దక్షుడు ఘరితం అనుభవించాల్సిన సమయం ఎప్పుడోచ్చిందో వాడి శిక్షకి నేను తూడా సహకరిస్తాను అన్నాడు.

శివదోషుల్లి విష్ణువే శిక్షిస్తాడు. ఆ కారణం చేతనే నా చక్తం నీ కదుషులోకి వెళిపోయింది. అప్పుడు సువ్యు తెల్పి నీ పచి సువ్యు చేసుకో! అన్నాడు.

ఎప్పుడై విష్ణువు వీరభద్రుని విడిచి పట్టుచో అప్పుడు ఆయన చెయ్య మామూలుగా పచ్చింది.

మరి వీరభద్రుడు కచుపులోకి వెళ్లిన చక్తం ఎలా వస్తుందంతే ‘సువ్యు ఎవర్చించి వచ్చాలో ఆయన్నే నేను మళ్ళీ ఉపావన చేసి ఆ చక్రాన్ని తెచ్చుకుంటాను సుమా?’ అని చెప్పాడు

ఈ రహస్యమే మనకి శివమహిమ్మస్తోత్రంలో పుష్పదంతులవారు చక్కగా చెప్పారు.

హరిస్తే సౌహస్రం కెమల ఐలిమాదాయ చదయోః,
యదేకేనే తస్మినే నిఃముదహరన్నైతకములమ్
గతో భక్తుదైకః పరిణితిమసౌ చక్రవపుషః,
త్రయాఃాం రక్షాయై త్రిషురహర జాగ్రి జగతామ్

తర్వాత నారాయణుడు కొంతకాలానికి తపస్సు చేసి వెయ్యై కమలాలతో శివుని తరా
ధిస్యు ఉండగా అందులో 999 కమలాలు అవగానే వెయ్యై కమలం కనపడలేదు. అది
శివలీవిలాసం. ఆ తర్వాత పరమేశ్వరుని ద్వారా తన సుదర్శన భక్తాన్ని విష్ణువు
పొందుతాడు.

ఆ తరువాత విష్ణువు వీరభద్రునితో కొన్ని విషయాలు చెప్పేదు అచి మనం దరికి
పనికాస్తాయి.

తస్మైదిషం తివద్రోహసమ్పన్సం బహుపాతకం
దేవిద్రోహా చాత్యంతపాపిష్టం ఇహి రుధియమ్

శివద్రోహి అంటే దేవి ద్రోహా. దక్కుడు శివద్రోహి, దేవి ద్రోహి కనుక ఆ పాపిష్టుని ఉ
వీరభద్రా! నువ్వు శిక్షించు. నాకు, శివునికి భేదము లేదని ఇక్కడ విష్ణువు స్వయంగా
చెప్పున్నాడు. ఇక్కడ అమృతత్త్వం విష్ణుతత్త్వం రెంధూ మనకి కనిపిస్తాయి.

అతస్మాత్ మహావీర వీరభద్రి! ప్రజామృహమ్
సంపాథయ తివస్యాజ్ఞాం రుష్టం రక్తం చ భక్తయ
దుష్టుదైన ఆ దక్కుద్దీ నశింపజేయు! కొళ్ళు వేరు, ఎా ఆళ్ళు వేరు కాదు
యాచ్యుగాళ్ళ మహేశ్వర్య శాంతిగేవ మహాపి సా

అయిన అజ్ఞ ఏమిలో నా అజ్ఞా అదే నేను, అయిన ఏవరహి ఉల్సు అని అచ్యుతమైన
రహస్యాన్ని చెప్పున్నాడు.

నాపయో ర్యుద్యతే భేదః పురాణేష్యగమేషు చ
మా ఇద్దరికి పురాణాల యందుగాని, మంత్రశాస్త్రముల యందుగాని, వీధాది శాస్త్రముల
యందుగాని భేదము లేదు

అహం శక్తిః శక్తి మాం తృ విశ్వాయై మహేశ్వరః
నేను శక్తిని. ఆయన శక్తిమంతుడు. ఇది శివునికి, విష్ణువుకి ఉన్న సంబంధం. శక్తి
వ్యాపిస్తుంది. శక్తిమంతుడు ఉన్నచీల ఉంటాడు. ఇది మనకి అర్థం కావాలంటే ఒక
దీపం వెలిగిస్తే ఆ దీపం నుంచి పచ్చెది కాంచి. అప్పుడు దీపాన్ని కాంతిమతి అంటాం.

శ్రీ లలితామానమ్—

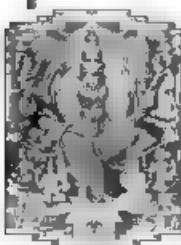
కాంతిమంతుడు దీపం. శక్తిమంతుడు శివుడైనట్టుగా, కాంతిమంతుడు దీపం అయ్యంది. దీపం అక్కడే ఉండికాని కాంతి మాత్రం వ్యాపించింది.

అలాగే పరమేశ్వరుడు స్నేరఘై ఉంటాడు ఆయన యెఱక్క శక్తి ప్రపంచమంతా వ్యాపి స్తుంది. మనం దీపాల్మి వేరుగా, కాంతిని వేరుగా మాడగలమా! దీపం అంటూ లేకపోతే కాంతి అనేదిలేదు విశ్వమంతా ఉన్న ఈ శక్తులన్నీ వెలుగులే. ఈ వెలుగులన్నీ శివజీవి నుంచి వచ్చిన వెలుగులే. ఆ వచ్చిన శక్తి అంతా విష్ణువు విష్ణువు అంటే వ్యాపించువాడు అని ఆర్థం.

స్వరంగా ఉన్న శివం శక్తిగా వ్యాపిస్తే విష్ణువు. ఈ మాటే 'శివాయ విష్ణురూపాయ శివరూపాయ విష్ణువే'. వ్యాపించిన శక్తి విష్ణువు.

ఎవరి సుంచి వ్యాపించిందే ఆయన శివుడు. ఈ శివుడు ప్రపంచాలీసుడు. ఆయన్నుంచి వ్యాపించిన శక్తి ప్రపంచమంతా ఉంది.

ప్రపంచమంతా, ప్రపంచంగా పరమకొన్నది ఆయన వెలుగే. శివుడు విశ్వవ్యాపకుడైతే విష్ణువు వ్యాపించినవాడు పరమశశస్తురూపుడు కనుక శివుడు. శివకేశవులకి ఇదీ సంబంధం. ఆ మాటని స్తోత్రాలును వెపున్నాడు.

అహం శక్తిః శక్తి మాం త్జ విష్ణువ్యాపే మహేశ్వరః
శక్తి శక్తిమతోర్ధైదం కో ఇన్ఫిర్మిషన్స్ కే

శక్తికి, శక్తిమంతునికి భేదం ఎవరు చెప్పారయ్యా! అదెలాగంటే
వమ్ముత్త దాఖిశాయాశ్చ భేదః కోసు సమిత్యుకే

అగ్నికి, దాని యొక్క వేడిమికి ఎవరైనా భేదం చెప్పగలరా! అలాగే నాకు, శివునికి
ఎవరైనా భేదం చెప్పగలరా! మరి అమృతారు ఎవరనే త్రశ్చ రాపచ్చా! దానికి సమాధానం
చెప్పు

అద్యాశక్తిర్థమేశస్య చతుర్మాఖ్యిన్విగ్రహః

మహేశ్వరుని యొక్క అద్యాశక్తి అనగా ప్రథమమైన ఆయన శక్తి నాలుగు రూపాలతో
ఆరాధింపబడుతుంది. ఆ నాలుగు రూపాలు

థోగే భవానీ రూపా సౌ దుర్గారూపా చ సంగరే

కోపే చ కాలికాచేషా పుంరూపే చ మదాత్మికా

శివుని యొక్క అద్యాశక్తిని భోగరూపంలో ఆరాధిస్తే భవానీ అన్నారు.

— శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

భహానీ దేవిని ఆరాధిస్తే భోగాలు లభిస్తాయి. భోగాలంబే సుఖాలు, మంచి అసుఖపాలు, ఈత్యుర్మాలు ఇవన్నీ ఇచ్చేది భవానీ, భోగంలో భవానీ. ఆ తల్లే యుద్ధంలోకి వచ్చేటప్పటికి పరాక్రమ స్వరూపం. ఆ పరాక్రమస్వరూపం దుర్ద. ఇందరి దేవతలా అంటే నిషాణికి ఉన్నది ఒక్కటే. ఉన్నది ఒక్కటే. దాని శక్తి అన్నప్పుడు రెండు అయ్యాలు.

ఈ శక్తే రకరకాల అవసరాల కోసం రకరకాల రూపం ఘరించింది.

ఇన్ని దేవతారూపాలు ఎందుకంటే మనకి ఎన్ని అవసరాలో అమృతి అన్ని రూపాలు ఉంటాయి. ఏదో ఒక్కర్ని ఉపాసిస్తే చాలా! అంటే చాలాడు. వంచభూతాలు ఒకే పరమేశ్వరుడు కాని ఏదో ఒక్క భూతం చాలా! అగ్ని ఒక్కటి చాలు అనగలమా! మన శరీరమంతటా ఒకటే అత్యునితస్యం ఉంది. కాని ఏదో ఒక్క అవయవం చాలు అంటామా! అన్ని కాషాలి, ఏ అవసరం వచ్చినప్పుడు అది కాషాలి, నడ్డాల్చినప్పుడు కాలు అవసరం. పట్టుకోవల్సినప్పుడు చెయ్యి అవసరం.

దేవి అవసరం వచ్చినప్పుడు అరే దేవుడు.

ఏకత్వం చెప్పింది హిందూమతమే. అనేకత్వం చెప్పింది హిందూమతమే.

ఆకారం చెప్పింది హిందూమతమే.

నిరాకారం చెప్పింది హిందూమతమే.

కాలట్టే ఎవరో వచ్చి మనకి ఏకత్వం చెప్పుక్కుదేదు. నిరాకారం చెప్పుక్కుదేదు. దైవం గురించి ఎన్ని రకాల అవిష్టరణలు జరగాలో ఇన్ని రకాల అవిష్టరణలు భారతదేశంలో జరిగాయి. సృష్టి యొక్క రహస్యం గురించి ఎన్ని అలోచనలు జరగాలో ఇన్ని అలోచనలు భారతదేశంలో హిందూ మతంలో జరిగాయి. మనకెవడో కొత్త మతం ఇవ్వుక్కుదేదు. మనం వెళ్లనక్కుదేదు. గంగానది దగ్గరకి వచ్చి సీసాలతో నీళ్ళు అమృతాల్చేదు. అలాగే హిందూమతం దగ్గరకి వచ్చి ఇంకెవడి మతమా ఇవ్వుక్కుదేదు. ఇత్తడ అన్ని భావాలు ఉన్నాయి.

అదే తల్లి సాభాగ్యాల్ని, భోగాల్ని ఇచ్చినప్పుడు భవానీ. ప్రతాపం చూపించే ఉప్పుడు దుర్ద ‘కోపే ర కాళికావేషా’ - అమృతారి యొక్క కోపశక్తి కాళిక సృష్టిలో ఈ కాలికుడూ అవసరమే. మనం సూర్యుని పరిశీలిస్తే ఒకే సూర్యుడు ఒక సమయంలో భరించే విధంగా, మరొక సమయంలో భరించ లేని విధంగా ఉంటాడు.

వేసవిలో సూర్యుడు తీవ్రంగా లేకపోతే తరువాత వాసలు పడవు. అలాగే ఒక వది కొండలపై నుంచి ప్రవహించేటప్పుడు ఎంతో వేగంగా దూకుతుంది. తరువాత షైదాసంలోకి

సామవేదం షష్మామశర్మ —

శ్రీ లక్ష్మీపాల్గుణమ్మె

వచ్చేటప్పుడు ఎంతో నెమ్ముదిగా ఉంటుంది. అదే నది. అక్కడ అంత వేగంగా దూకకపోతే, ఇక్కడ ఇంత నెమ్ముదిగా అది రాలేదు. ఆ వేగంగా దూకినపుడు కాళి కనిపిస్తుంది. నెమ్ముదిగా ప్రవహించినపుడు గౌరి కనిపిస్తుంది. కానీ ప్రవాహం ఒక్కటే.

సృష్టిలో ప్రతిధాంత్యో కూడా ఈ దండు వక్కలు ఉంటాయి. ఆ మన్మశక్తి(కోపశక్తి) కాళి అంటారు. నారాయణుడు చప్పున్న శివుని యుక్క ఆదిశక్తి భోగములో భవానీ సంగరంలో దుర్గ కోపంలో/ప్రతయంలో 'కాళీ'

'పుంరూపే వ మదాత్మిక' . "ఆ శక్తి పురుషరూపం ధరిస్తే నేను" అన్నాడు వెష్టువు. శక్తికి ఏ రూపం లేదు.

శక్తి స్త్రీకాదు, పురుషుడు కాదు. ఆ రఘుస్వం దేవిపురాణంలో చెప్పాడు.

పుంరూపం వా స్వరేష్టేమిం స్త్రీ రూపం వా విచిన్యంతే

అథవా నిష్పుత్తాం ధ్యాయే త్పుచ్ఛివాపంద లభ్యణామ్

ఉన్నదొక్కబే నచ్చిదానందవిగ్రహా అయిన శక్తి, ఆ శక్తిని కొంతమంది పురుషరూపంలో ధ్యానిస్తారు. కొంతమంది స్త్రీ రూపంలో ధ్యానిస్తే, కొంతమంది ఏ రూపంలేని నిష్పుత్తాగా ధ్యానిస్తారు. ఎలా ధ్యానించినా పుచ్ఛిదానందవిగ్రహమే' అని చెప్పారు.

తస్యాన్యమ చ శమ్భవాశ్చ మా భేద మహారాయ

శమ్భూ ధామ్మా మమైవామ్మా దక్షం మర్దుయ నిర్ద్యయి

నాకు, శివునకు భేదం ఉందని అనుకోకు అని చప్పి వీరభద్రుని పంపించాడు. ఆయన వెళ్లి దక్షయజ్ఞాన్మి ధ్యంసం చేసాడు. అటు తర్వాత పార్వతీదేవి అవతరించింది దక్షుని పుత్రికగా ఉన్నప్పుడు ఆవిడ పేరు సతీదేవి. ఇప్పుడు పార్వతీదేవిగా, హీమవత్పుత్రికగా ఉధ్విచించింది.

క్రమంగా ఆ తల్లి అక్కడ తపస్సు చేసుకొంటున్న శివుని వద్దకు ఎళ్లి తన సేవతో, సాందర్భంతో ఆయన మనస్సుని ప్రసన్నం చేసుకోండి. ఆమె విల్ప కాలేదు.

ఈ లోపు దేవతలంతా కంగాదు పడుతున్నారు. కారణం తారకాసురుడనే రాక్షసుని బాధని ఎరుంతా తట్టుకోలేకపోతున్నారు. ఈ తారకాసురుడు ఎలా పచ్చాడో చెప్పు-దక్షుడు శివనిందకి పాల్పడి నిరీశ్వర యాగం చేసాడు. ధానిలో దేవతలంతా పాటు పంచుకొన్నారు.

శివుడు దయతో మట్టి అనుగ్రహించి దయతో దక్షుడికి మేక తలకాయ అతికించి

శ్రీ లలితోపాఖ్యానమ్

యజ్ఞం పూర్తి చేయించాడు. శిష్టుడు దయ చూపించాడు గాని, శివద్రోహం చేసిన పాపం పల్ల ప్రకృతి ఉఱకోడు ఆ దుష్టార్థుంలో పాలు పంచుకొన్న దేవతలందరికి దుర్గతులు మచ్చాయి.

ఈ చెద్ద వని చేసేవాదే కామందా ప్రోత్సహించేవాడు. దానిలో పాలు పంచుకొనేవాడు. బాగుంది అనేవాడు కూడా ఘలితం అమభవించాల్సి వస్తుందన్నారు. అందుకే

కర్తృ కారణం దైవ ప్రేరకశ్శ అనుమోదక:

సుకృతం దుష్టుతం దైవ చత్వారు: సమఖాగినః అని చెప్పారు.

మంచివనికైనా, చెష్టువనికైనా - అమోదించేవాడు, చేయించేవాడు, ప్రేరేపించేవాడు ఆ నయగురికి సమఖాగం వస్తుంది. దేవతలు దక్కయజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు కనుక అప్పుడు వీరభద్రుడి చేత తస్యులు తిన్నా, వారికి ఆ దుర్గతి ఎంత భయంకరంగా పట్టుకొందంబే తారూకా సుధుడై రాష్ట్రసుడు బ్రుకోపించాడు. వారందరికి తేజస్సు క్రీచించింది. అవతలివాడు మన మీద గెలుపు పొందగలిగాడంబే అర్థం మనలో తేజస్సు, తపస్సు, ధర్మం దెబ్బతినడమే కారణం. తపశ్చక్తి క్రీచిస్తునే అవతలివాడు దాడి చెయ్యగలడు. దేవతలంతా వెట్టుకీ, పుట్టుకీ చెదిరిపోయారు. ఈ ఆపదనుండి కాపాడేవాడవదంబే శివశక్తుల పుత్రుడు మాత్రమే కాని శక్తి ఇప్పుడు సాకారంగా అవిర్భవించి విడిగా ఉంది. శిష్టుడు విడిగా ఉన్నాడు. వీరిద్దర్ని ఏకం చెయ్యాలి.

పార్వతి పరమశ్వరుల్ని ఏకం చెయ్యడం కేసం దేవతలంభా కరిసి మన్మథుని పంచించారు. మన్మథుడికో విశేషం ఉంది. శ్రీవిద్యకి మన్మథుడు చాలా అవసరం.

‘ఆత్మవిద్య మహావిద్య శ్రీవిద్య కామసేవితా’. మన్మథుడు ఉపాసించిన శ్రీవిద్యనే అందరూ ఉపాసిస్తున్నారు.

‘పంచదళి’ అంటా ‘కామురాజ విద్య’. అది మన్మథుడు ఉపాసించిన విద్య

శ్రీవిద్యలో అవే పదిహేను అక్షరాలు. ఇది కామురాజవిద్య.

మన్మథుడు ఎలా వచ్చాడంబే బ్రహ్మదేవుడు సృష్టివి చేసాడు. ఈ సృష్టి నిరంతరం కొన సాగాలంబే ఏం చేయాలి? అనుకొన్నాడు. కర్మకి ప్రేరణ ఉంచేనే కాని కర్మని ఎవ్వరూ చేయాలి. కర్మకి ప్రేరణ కోరిక, కోరిక అనే ఒక శక్తి.

సృష్టిలో ఏదు భావాలు ఉన్నాయో, ప్రతి భావానికి ఒక అధిదేవత ఉంటారు. ఆ అధిదేవత ప్రభావం చేతనే గ్రతిపారిలో ఆ భావాలు ప్రభ్లురీల్చుతాయి.

ఆ కోరికని సృజింప జేయడానికి బ్రహ్మగారు నారాయణుని ప్రార్థన చేస్తే లక్ష్మినమేతుడైన

సామవేదం షష్ముఖశర్మ—

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

నారాయణుని మనస్సు లోంచి ఉద్ధవించాడు మనుభుదు.

నారాయణునికి మనుభుదు తండ్రి అని, లక్ష్మీదేవిని మనుభుని తల్లి అని అంటారు.

“కమలజా కన్న తల్లి కాముని కన్న తల్లి అమరులగన్న తల్లి ఆదిమంక్షై” అని అన్నమాచార్య తీర్థించారు.

ఆ విధంగా మనుభుదు ఈ సృష్టి యందు ప్రవర్తించాడు.

ఆ మనుభుని దేవతలు పట్టుకొన్నారు. సృష్టిలో అందరి మనస్సుల్లో కోరికల్ని ప్రాయారిల్ల జీసే దేవత ఆయన.

కేవలం వైరాగ్యంతో అంతర్యాబుడైన శివుని ఐటు తిప్పాలంటే మనుభుని సహాయం అవసరం అనుకోని దేవతలందరూ ఆయన్ని వంపించగా ఆయన ఐయలదేరాడు.

“ప్రగా నీ అవసరం ఉంది నాయనా” అని పద్మవాళ్ళే ఆదిగిఁ ఆయనకి అహంకారం వచ్చింది. ఆ అహంకారంతో పరమేశ్వరునికి ఎదురుగా నిలబడి బాణం సంధించబోతుంటే కాళ్ళూ చేతులు వచ్చికాయి. ఏదో అసుతున్నాను గాని ఈ మూర్తిని చూస్తే భయమేస్తోందమ కున్నాడు.

అప్పుడే పార్వతీదేవి ఐటు వచ్చింది.

అమృయ్యా ఇంత ఐగదేకసొందర్యరూకి ఎదురుగా ఉంటే నా బాణం పనిచేస్తుందనుకొని బాణప్రయోగం చేసాడు. కానీ ఆ పరమేశ్వరుడు ఆ తల్లి దగ్గర్చున్నచి కానుకలు తీసుకోబోతూ మనుభుని చూసాడు. వెంటనే ఆయన తపః పూతమైన దృష్టి చేత ఆ ఘాలనేత్రాగ్ని చేత మనుభుదు దగ్గరైపోయాడు.

ఎప్పుడైతే మనుభుదహనం అయిందో శివుడు వెంటనే అంతర్ఢానమయ్యాడు. పార్వతీదేవి దుఃఖితురాలై నేను ఇంతకాలం పరమేశ్వరుని సేవలతో ప్రసన్నం చేసుకోపచ్చముకొన్నాను గాని, స్వామిని సేవతోగాని, సౌందర్యంతోగాని ప్రసన్నం చేసుకోలేనుని అసుకుంది చివరకి హోహస్తి పంచగలిగే మనుభుడే దగ్గరైపోయాడప్పుడో, నీంకి స్వామిని ఎవిధంగా మాఫించ చేయగలను అనుకొని ఆమృతారు కూడా తపస్సులో కూర్చుంది.

పరమేశ్వరుడు అక్కడించి తన నిజధామమైన కైలాసానికి వెళ్ళి ఆయన తపస్సులో ఉన్నాడు.

అప్పుడు పూర్తిగా వాళ్ళు అంతర్యాబులై ఉన్నారు. దేవతలకి ఆది మరీ కష్టమైంది.

ఆ సమయంలో త్రిపూర్మేవుడు కాలం కోసం అగుదాముని దేవతలకి చెప్పాడు.

భందాసుర వృత్తాంతం

ఆప్యుదు ఒక వింత జరిగింది మన్మథుడు తగలబడిపోయాడు. ఇందులో పరిశీలించాల్సిన విషయాలు చాలా ఉన్నాయి.

మన్మథుడి స్వాలాశరీరం ద్వారా పడి ఉంది కానీ సూక్ష్మశరీరంలో మన్మథుడు ఉన్నాడు. మళ్ళీ ఆయనకి ఏదో శరీరం వచ్చే వరకూ ఆయన ఉండాల్సిందే. ఈ స్వాలాశంలో అంతకాలం మన్మథభావం వ్యాపించిపోయింది. ఆప్యుదది పూర్తిగా ద్వారా బాధిస్తోయింది. అహంకారంతో వచ్చిన మన్మథ దేహం శివుడి కంటి మంటల్లో కాలిపోయింది. ఆ బూడిద టుప్ప అక్కడ వడి ఉంది.

శివుని గడ్డాలలో చిత్రకర్మ అని ఒక ప్రమథుడు ఉన్నాడు. చిత్రకర్మ - చిత్రం అంటే అత్యర్థం. ఆశ్చర్యమైన పసుర్లు చేసేపాడు. ఆయన తిస్సూ పర్చి ఈ బూడిద అంతలేని కలిపి ఒక దొమ్మగా చేసాడు ఆయన సామాన్యుడు కాదు. ప్రమథగణాలలో ఒకడు. ప్రమథులు ప్రపంచమంతా వ్యాపించి ఉంటారు. మథనం అంటే మనం మళ్ళీగని చిలికి వెన్న తీసి నెఱ్యు చేస్తాం. మళ్ళీగని మథనం చేస్తే వెన్న ఆవిర్భవించింది. మార్పు జరిగిందని అర్థం. మథనం అంటే మార్పు. ఎలాంటి మార్పు అంటే త్ర-మథనం అడ్యుతమైన మార్పు చేస్తారు. స్ఫుష్టి అంతా దీనితోనే నడుస్తాంది. వస్తువు ఉన్నట్టు ఉంటే ఏం లాభం లేదు. అది మళ్ళీ పరిణమించాలి. ఈ నిరంతరం పరిణామం జగత్తులో చేసే శివ శక్తి ప్రమథశక్తి. అలాంటి ప్రమథులలో చిత్రకర్మ ఒకడు, కనుక ఆయన బూడిదలోంచి కూడా తయారుచేసాడు.

చయ్యగల్గిగే శక్తి ఉంటే బూడిదలోంచి కూడా జీవితాన్ని పీసుకురావచ్చిని ఒక వీళ్ళానాన్ని అవిష్కరించారు. ఆయన ప్రమథుడు కనుక ఆ బూడిదని దొమ్మగా తయారుచేసి తన శక్తిలో దానికి ప్రాణం పోసి, ఆ దొమ్మని విక్ష్యాతారంగా తయారుచేసాడు. శక్తిని ఇచ్చాడు. ఆ రూపంలో వెంటనే ఒక కదలిక ప్రారంభమైంది. చిత్రకర్మ చాలా ఆనందపడి వాడితో “నేతు నేను కొన్ని శక్తిల్లి ఇస్తున్నాను”ని వాడికి కూడా రుద్రమంత్రాల్లి ఉపదేశించి జవతపాదులు వెయ్యమన్నాడు వాడికి తపస్సు వెయ్యానే చాలా శక్తులు వచ్చాయి. ఇరంతా బ్రహ్మాదేవుడు చూసి ఆశ్చర్యపోతున్నాడు. ఒక దుమ్ము ధూళి అంతా కలిసిపోయి రాక్షసుడుగా మారడం, పాడు తపస్సు చేసి ఇంత ప్రతాపపంతుడై ఐలవంతుడవ్యుదమేంటి అనుకొని .

చిత్రప్రూణాఖు చరితం ధాతా భట్టీతి భట్టీతి
యదువాచ తలోసామ్మా భక్తో లోకమ కథ్యతే

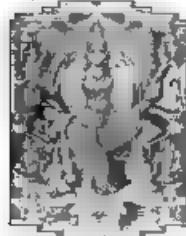
శ్రీ లలితామాల్యానమ్

ఇలా బూడిదతో తయారైన రాక్షసుడ్ని చూసి బ్రహ్మదేవుడు భండ, భండ అంటే ఆశ్చర్యం, ఆశ్చర్యం అన్నాడు. దీనికి చీడరింపు అనే అర్థం ఉంది. అది చిత్రకర్మ చూసి బ్రహ్మగారితో అలా అన్నారు కనుక వీడి పేరు భండాసురుడని అన్నాడు.

వాడి పేరు భండాసురుడు అంటే ఆశ్చర్యకరమైన రాక్షసుడు. ఇతర రాక్షసులందరి కంటే వీడికి కొంత ప్రత్యేకత ఉంది. భండ అనేదానికి తెలుగులో చూస్తే ఇండ ఇండ అంటే ముద్దుబారుడుతనం అని అర్థం. చీడరించుకోదగిన దుర్ఘాటముపై భండాసురుడు.

పోతపోసిన తమోగుడం, రజ్జీగుడం కరమగట్టుకుపోతే బండతనమే. వాడిలాగే ఉంటే వరపాలేదు గాని ఎడికి కూడా తపస్సు ఒకటి ఉంది. అది శామసీక తపస్సు. ఎచూ కింఫుక్కుడే. వీటూ శివభక్తుడే అంటే ఎడు శామసీ, వీటు సాత్మ్యకి. అంతే తేడా, సాత్మ్యకమైన

భక్తి, తపస్సు మోళ్లాన్ని ఇస్తాయి. శామసీకమైన భక్తి వాడికి ఖప్పబీకి సుఖంలా కనిపించినా ప్రపంచానికి ప్రమాదం. తరువాత వాడికి ప్రమాదం. రాజసభక్తికి ప్రయోజనం లేదు. అది మోళ్లాన్ని ఇష్టుదు. కనుక సాత్మ్యక భక్తి వైపు మనం వెళ్లాలని పెద్దలు చెప్పు ఉంటారు. శామసీక భక్తుడైన ఈ భండాసురుడు ఈ విధంగా శక్తిని సంపాదించాడు. ఆ శక్తివల్ల ఆశ్చర్యసరంగా వాడు సంకల్పించుకోగానే వాడి సుంచి మరో మగ్గరు వచ్చారు. ఇద్దరు మగ్గ రాక్షసులు. ఒక ఇడ రాక్షసీ. ఆ సోదరుల పేర్లు మిశుక్కుదు, విషంగుడు. లలితాసహస్రంలో వీరి పేర్లు వస్తాయి.

వీరిద్దరు ప్రధానంగా ఒకడు మంత్రి, ఒకడు సైన్యదుర్గక్కుడు.

వీరిద్దరు భండాసురుడికి కుడి, ఎడమల శక్తులు. వీరిద్దరితో భండాసురుడు ఎలా ఉన్నాడో వ్యాపదేవుడు చెప్పున్నాడు.

పంచుక్తః పాపలోభాభ్యం మహిమాహి ఇవోద్దతః:- మోహమంటే ఆజ్ఞానం. ఆజ్ఞాన రూపమైన మోహసీకి పాపం, లోభం రెండూ ఇరకలిన్న ఎలా ఉంటుందో భండాసురుడు. వాచిద్దరు తమ్ముళ్లు అలా ఉన్నారని చెత్తున్నారు.

పాపం ఉంటే పాపం, లోభం రండూ ఉంటాయి. భండాసురుడంటూ ఉంటే విశుక్కుదు, విషంగుడు ఉంటారు.

వచ్చిన వస్తువు నాదేనని దాచుకోవాలని శాపత్రయం లోభం. అది ఇంకొకరి దగ్గరికి వెళ్లకుండా ఉండడానికి లేదా వాడిది కూడా తనదిగా పేసుకోవడానికి చేసేవి పాపాలు.

శ్రీ లక్ష్మీపాల్గుణమ్

పొము, లోభము మూహనికి ఇస్కుదమ్ములు. ఎంత అద్భుతమైన ప్రతీకవాడాన్ని అందిస్తున్నారో గమనించాలి.

'మహా మూహము' అనే మాటకి ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో 'అవిద్య' అని ఆర్థం. అవిద్య అనే రోగ క్రిమి ఉంటే పాపలోభాది జబ్బులు వస్తుయి. ఆ రోగం వస్తే, ఏదో ఒక జన్మ ఎత్తుతూనే ఉండాలి. ఆ రోగరూపుడే భండాసురుడు. వాడ్చి చంపాలి అంటే అవిద్య నాకనం కావాలి.

ఈ కథనంతా ఆధ్యాత్మిక సాధనాపరంగా అన్వయించుకోవాలి. కథాపరంగా అనందించాలి. భర్యపరంగా స్వీకరించాలి. ఒకేసారి ఈ మాండిటీని చేస్తూ ఉండాలి. అమృతారీ ఓపానన భండాసుర సంహరం కోసమే. అప్పుడు భండాసురుడు వచ్చాడంటే ఇప్పుడు మనలో బ్రతికి ఉన్నాడు. ఒక్క భండాసురుడేనా అని లోపలకు చూస్తే, ఎందరో రాక్షసులు కనిపిసారు.

"కరదుగల్గేన రజోగుణ, తమోగుణ వికారుడైన భండాసురుట్టి చంపమా! ఎట్టి చంపితేగాని నాకు మోష్టం రాదు, సువే తల్లి! దిక్కు" అనుకోవాలి.

ప్రతిఖారు భండాసుర సంహోరం కోసం ఉపాసన చెయ్యాలి అ భండాసురుడికి ఎన్నోన్ని రకాల అజ్ఞానశక్తులు ఉన్నాయి, వాటస్తిలైని సంహరించడానికి అఖండాత్మశక్తి స్వరూపిణి అయిన జగదంచిక నుంచి ఎన్నోన్ని శక్తులు వస్తున్నాయి పరిశీలించాలి.

ఆవిడ నుంచి వస్తున్న ప్రతి శక్తికి నమస్కారం చేస్తే, అ శక్తి శ్రవణ ధ్యానాదుల ద్వారా మనలోపలికి ప్రవేశించి మన లోపల ఉన్న భండాసురుడి సైన్యాన్ని నాకనం చేసి మనల్ని రక్షించాలి.

భండాసురుడు రాగానే రాక్షసులందరికి పండుగ జరిగింది. ఇప్పటి పరకూ వారందరికి సరియైనవాడు దొరకలేదు ఇప్పుడు వారంతా కుత్రాచార్యుని తీసుకొచ్చారు. రాక్షసులందరికి గురువు కుత్రాచార్యుడు.

అయిన వచ్చి భండాసురుని రాక్షసులందరికి రాజుగా పట్టాభిషిత్తుని చేసాడు.

అభిషిష్ట మహారాజం భణ్ణం చెఱ్చ పరాక్రమమ్

మహేష్ఠపర్వతోపాస్తే శూన్యకం నామ పట్టజమ్

"మరి నన్ను రాజుని చేసేయు, నాకు ఒక రాజుధాని ఉండాలు"నీ భండా నురడంబీ, ఇక్కడి దగ్గర్లో మహేంద్ర పర్వతమని ఒక పర్వతం ఉంది అక్కడ ఒక పట్టణం కట్టండని

సామవేరం చుఱ్ఱుఫశర్మ

శ్రీ లలితోహామ్యానమ్

చెప్పారు. వెంటనే రాక్షసులందరూ కలిసి అద్భుతమైన పట్టణం కల్పారు. దాని పేరు శూన్యక పట్టణం. అతనికి రాక్షస నేనలన్ని సమకూరాయి. రథ, భట, గజ, తురగ ఇత్యాది దళాలన్ని సమకూరాయి. పైగా నలుగురు భార్యలు దొరికారు.

చతుర్థ వినిః ప్రస్తుతః పథ్మాహృతః ప్రియదర్శునః

సమౌహినీ కుముదినీ చిత్రాంగి సువ్యార్థి తథా

వాడి భార్యల పేర్లు సమౌహినీ, కుముదినీ, చిత్రాంగి, సువ్యార్థి. ఈ నలుగురితో కలిసి వారు శూన్యక పట్టణాన్ని ఏలుతున్నాడు.

భండాసురుడు ఇప్పుడు దేవతలపైకి దండెత్తాలి. దేవతలపై దండెత్తాలందీ సామాన్యం కాదు. మచ్చి వాస్తు తన మీదకి రాకుండా కొన్ని జాగ్రత్తలు లీసుకోవాలి. తన రాజ్యంలో అంతటా ధర్మరథమైన పాలన చెయ్యాలని ఒక ఆళ్ళ చేసాడు.

గృహో గృహో చ యజ్ఞాశ్చ సమ్మఖ్యావ స్ఫుమ్తతః

శాచో యజ్ఞాండి సామాని మిమాంసాన్యాయకాదయః

ప్రతి ఇంట్లో యజ్ఞాలు జరుగుతున్నాయి. ప్రతివారు శివార్పన చేస్తున్నారు. భండాసురుడు కూడా నిత్యం శివార్పన ఇత్యాదులు చేస్తున్నాడు. ముందు దైవిలం ఉంటే ఏదైనా సాధించవచ్చు. భండాసురుడు ఇలా అర్పన ఇత్యాదులు చేస్తూ వెమ్ముదిగా రాక్షసులందర్నీ సమావేశపరచి చేపున్నాడు.

“దేవతల్ని వాశనం చెయ్యడమే మన వని వా దగ్గర తపశ్చక్తి కూడా ఉండి ఇప్పుడు మనం ముల్లోకాల్చి అల్లుల్లాడించాలి. దాని కోసం మనం కొత్తరకమైన యద్దం చేయాం. అంతవరకూ మన వాట్టంతా చాలా పొరపాట్లు చేసారు. మొరటుగా నేరుగా ఆయుధాలు పట్టుకొని దేవతలపైకి వెళ్ళారు. మనం అలా చెయ్యడ్చు” అన్నాడు.

మనకి ‘బయాబిర్రిషమ్’ అని కొత్తగా వస్తోంది. దీన్ని ఆనాడే భండాసురుడు చూపించాడు. ఆ భండాసుర తీవ్రవాదాన్ని నంపుర్చంగా అంతమొందించమని మనమంతా అమృతార్థి ప్రార్థించాడు. అందర్నీ సమావేశపరచి తన ఇద్దరి తములైన విషభూతిని, విషంగుని పిలిచాడు.

“మనమేం చెయ్యాలంతే కనపడకుండా వాయురూపంలో వెళ్లి ప్రతివారి ఊపిరిలోకి ప్రవేశించి లోపలకి వెళ్లాడం. వారి లోపలకి వెళ్లి వారిలో ఉన్న రసశక్తి తీసేద్దాం. రన శక్తి ప్రాణశక్తికి అధారం. ప్రాణశక్తి ఇంద్రియతక్కులకి ఆధారం. దాని పల్ల శరీరం వని చేస్తుంది కనుక రసం గాని తీసేస్తే నీరసం అవుతారు. ఇలా ప్రతివారిలో రసం లాగేస్తూ

లీ లతింపాఖ్యానమ్

ఉంటే వారు ఎండిపోతారు. బలహీనులైపోతారు. అప్పుడు మనం అన్నిదినీ ఆక్రమించు కోపచ్చు. కాబట్టి ముల్లోకాలట్ట దాడి చియ్యాలి" వాడి తమ్ముళ్లతో చెప్పా.

"మీరిద్దరూ భూలోకం, పాతాళలోకం వెళ్లండి. నేను స్వర్గలోకానికి వెదతాన"న్నాడు.

వాయిదా పా అద్భుతాత్మక ప్రవేజ్యామస్తమాత్మత:

"ప్రతివారి శరీరంలోకి మనం ప్రవేశిద్దాం. వారి యొక్క తేజస్సుని, శక్తిని క్రమంగా క్లీంపశేధాను" నగానే అన్నదమ్మయిద్దరూ మహాత్మాపాంగా సేసలతో పాటు బయటదేరారు.

అథ తే సోదరా స్వర్యే లోకాశనతత్పరాః

సహస్రాక్షాపాణీ యుక్తా ఏకైకం ప్రతీతితా త్వదా

వారంలా వేలకొలది అక్షాపాణీ అసురనేనలలో బయలుదేరారు. అందరూ ఇలాంటి కపట విద్యుప్పిటులే. స్వర్గలోకాన్ని కొట్టడం మహాకష్టం కనుక ముందుగా భండాసురుడు అక్కడకి వెళ్లాడు.

ఒభూతు రతిసంక్లోభ తములీకృత చేతసామ్

అవిశ్య మరుతాం విత్తం శోషయమాస తద్దనమ్

వారందరి ఈపెరి లోంచి లోపలకి ప్రవేశించి, వాళ్ల చిత్తంలోకి చేరి వారిని నెమ్మిదిగా చుమ్మింపజేయడం ప్రారంభించాడు. దానితో అందరూ నీరసులైపోయారు. రసశక్తి ఉంటేనే మనస్సు పని చేస్తుంది. రసం క్లీంపే అన్ని పోతాయా రసం క్లీంపే అద్భుతమైన రస వంత్మన వస్తువుల్ని అస్మాదించలేని లక్షణం వస్తుంది. రసళ్లత లేకపోవడం కూడా దుర్దక్షమే. కలియుగంలో ఇది భాగా కనిపిస్తుంది. ఎంతసేపు ఇందియాల్ని సుఖపెట్టే విషయాలే తప్ప మంచి సాహిత్యం, సంగీతం, అద్భుతమైన, లోతైన, రసవంతమైన విషయాల్ని అస్మాదించే లక్షణం రాను రాను పోతోంది.

పిల్లల్ని కూడా డబ్బు తయారుచేసే యంత్రంలా తయారు చేయడానికి సాయశత్రుల క్షమి చేసున్నారు. దానితో శరీరాన్ని సుఖ పట్టడమే జీవితం అని చెప్పున్నారు. దాని వల్ల వ్యాచయమని ఒకటుందని, దానికి ప్రాణమని, ఆ ప్రాణానికి రసమని ఒకటుందని మర్మపోతున్నారు. భండాసుర సంస్కృతి ఎంత వ్యాపిస్తోందో కనపడుతోంది.

దేవతలందరిలో ఈ భండాసురుడు ప్రవేశించడం చేత అందరూ ఎలా తయార య్యారంటే-

ఉత్సాహం స్వకలా నష్టా మహా ధారణ్య మాగతమ్ -ఎవరికి ఉత్సాహం లేదు.

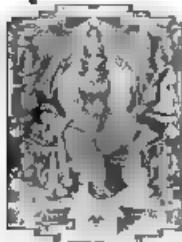
శీలతిపాఖ్యానమ్

ఉత్సాహమంటే ఒక వనికి ప్రేరణ. ఏదైనా వని చయ్యాలంటే ఒక ఉత్సాహం ఉండాలి. ఉత్సాహం రన శక్తిలో మొదటిది. సృష్టికి ఇవన్ని కావాలి. మనుధుడు పోయాడు అంటే కోరిక పోయింది. దీన్ని కామప్రశయం అని అంటారు. దాని వల్ల మనిషికి ఉండాల్సిన రసనిద్ది, రసక్రితి లేదు. అందరికి ఉత్సాహం పోయింది. ఐర్థకం వచ్చింది.

‘మహాత్మావో మహోబలః’ అని విష్ణువాస్తవమాలు. భగవచ్ఛక్తి మహాత్మావాం. అది క్షీంచిపోయింది. రసస్వరూపుడు నారాయణుడు. ‘రసోనై సః’ అని ధాంధగ్యోపనిషత్తు చెప్పింది.

రసమే నారాయణుడు. రసం క్షీంచే ఉత్సాహం లేదు, బలములేదు. మహాత్మావాం ఉంటే బలం ఉంటుంది.

ప్రమానవదనాత్మాపి మథూరు స్వర్ణవాసినః

స్వర్ణవాసుల ముఖాలన్ని ఎండిపోయాయి. ఒక్కడి మొహంలో కూడా చిరునవ్వు రసము కనిపించడం లేదు. శాందర్భమంత్రమైన అవృరసలు తిరుగుతున్నా ఒక్కరిలోనూ స్పందన లేదు. రసజ్ఞత లేదు. శ్రీలకి కూడా భీగాలపై ఇసక్కి రేకుండా ఉంది. సంగీతంగాని, ఇమ్మితంగాని వేచి మీద వారికి తుటూహలం లేదు. వారి ముఖాలు ఎలా ఉన్నాయి చెప్పు “అలక్ష్మీ కమ్” అన్నారు.

పెద్దవాళ్ళు పెప్పిన ప్రతికవాఢాన్ని మాడాలి కాముడి తల్లి లక్ష్మీదేవి సంపదంటూ ఉంటే కోరికంటూ ఉంటుంది. కోరికంటూ ఉంటే సంపదంటూ ఉంటుంది. కోరికను కూడా అనుకూల దృక్కథంతో చూస్తే, “ధర్మావిరుద్ధో భూతేషు కామోన్నీ భరతర్భధ-ధర్మవిరుద్ధం కాని కామం నా స్వరూపం” అని గీతావాక్యం.

విష్ణువాస్తవముల్లో కామః కామవ్రదః కాంతః కామహో కామకృత్తః అని చెప్పారు. ధర్మసముత్సున కామం నారాయణస్వరూపము. అధర్మమైన కామాన్ని తొలగించేవాడు ఆయనే. ఎప్పుడైతే భండానురుదు అందరిలో వ్యాపేంచిపోయాడో అందరిలో లక్ష్మీకూళు పోయాయి.

వానరీహ మివ ముఖ మమరీహ మశాయత

దర్శగాత్ కృతా స్వర్వా న కాతి తృథగాప్వరా:

దేవతా శ్రీ ముఖాలన్ని కోతి ముఖాల్లూ తయారయ్యాయి. ఒక్కరి ముఖంలో కూడా కలేదు. సాభాగ్ర చిహ్నాలేవి ముఖంలో కనిపించడం లేదు.

అక్కడున్న ఉద్యానవనాల గురించి చెప్పు—

నస్తనోద్యానవృక్షాచామపి శోభ మహా సథూత

రసం కేవలం జీవుల్లో, మానవుల్లోనే కాదు. వృక్షాలలో, శిలల్లో కూడా ఉంటుంది. ఆ రసం బట్టి శిలకి కళ ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే వాటిలోకి కూడా ఈ అసురులు ప్రవేశించి పోయారో చెట్లు, లతలు ఇవన్ని వాడిపోయాయి. పట్లు లేవు, చిగుళ్ళు లేవు. అలాగే చక్కబీ జలాశయాలు, మొలకలు లేవు. స్వర్ణంలో ఉన్న ఉద్యానవనం పేరు నందనోద్యానవనం. అదంతా ఆశ్చర్యకరంగా పుష్పాలు, తుమ్మెడలు లేకుండా శోభా విహీనంగా మారిపోయాంది. స్వర్ణంలో పరిస్థితి అలా ఉంటే, భూలోకంలో ఉన్న మానవుల పరిస్థితి చెత్తున్నారు.

శూస్యకం పుర మాయాత స్వమం సరైశ్చ ఐనైకి:

విమర్శయిష్య స్వాలోక మధు భజ్యసుమానుజః

శూస్యకం నుంచి బయలదేరి భండాసురుడి సోదరుడు విశుక్రుడు భూలోకానికి వచ్చాడు. వీడు మొత్తంగా భూమిలో ప్రవేశించగానే ఇక్కడా ఇంచుమించు అదే పరిస్థితి. అన్యేన్నంగా ఉండాల్చిన అనురాగం పోయాంది. సీరస స్త్రి ఉంటే ఇవన్ని వస్త్రాయి.

ఎప్పుడైతే రసం పోయాందో ఒకరంటే ఒకరికి పడని స్థితి, విముఖత వచ్చింది. ప్రేమ అనేది దెబ్బ లిస్టుది. మానవనంబంధాలన్ని చెల్లాచెదురైపోయాయి. భర్త అంటే భార్యకి, భార్య అంటే భర్తకి విముఖత ఏర్పడి క్రమంగా అది ఇంకా విస్తరించి గురువులకి శిష్యులకి ఇలా అన్ని సంబంధాలు చెల్లా చెదురైపోయాయి. ఇవన్ని ఖాగుపడాలంటే అమ్మవారు రావారి.

న రాగః ఛ్వాషి కస్యాషి న చ శిశోర్భాషితం

ఒకరితో ఒకరు ప్రేమగా మాటలుడుకోవడం లేదు విశుక్రుడు చేస్తున్న పనివల్ల

స్వితపూర్వా స్వమాచారా వావర్తిస్వత కస్యాచిత్

దౌర్యుభూమఱని స్త్రీణం పుంసాం దైవాలపాత్మామ్

ఒక్కడు కూడా నమ్మతూ మాటలుడడం లేదు. దుర్ముఖం అంటే చూడాలనిపించే లక్ష్మాం శారి ముఖంలో ఉండడం లేదు. సంపఱల మీద కోరికలు పోయాయి. కోరిక ఉన్న, లేకపోయనా ప్రమాదమే.

ఇప్పుడు భండాసుర లక్ష్మాంల్ని వైరాగ్యలక్ష్మాచాలుగా చూపించేవారు చాలామంది మనకి కనిపిస్తారు. ఒకరంటే ఒకరికి పడుడు ఏమైనా అంటే 'వాకు ఎవరి మీద మమకారం

సామవేదం పుష్పుభాక్త్యు—

శ్రీ లక్షోపాఖ్యానము

లేదండీ అంటారు. మాచు పూటలా తిండి పెదుతూ ఉంటే ఈ మాట వస్తూ ఉంటుంది. ఆ తిండి ఆపితే ఎవరు పెడతాడా అని మమకారం అప్పుడొస్తుంది. ఒకరి పట్ట ఒకరికి ధర్మబద్ధమైన మమకారం లేకపోవడం ద్రోహం. ప్రవంచానికి అది చాలా ప్రమాదం.

వైరాగ్యం కూడా వికారంగా ఉండే యుగం పేరు కలియగం.

మన పెద్దవాళ్ళు జ్ఞాన వైరాగ్యాలు అన్నాయాని వైరాగ్య జ్ఞానాలు అనలేదు. జ్ఞానంతో కూడిన వైరాగ్యం వేరు జ్ఞానంతో కూడిన వైరాగ్యంలో సృష్టి మీద ప్రేమ ఉంటుంది. మోహం బోసుందేమోగాని ప్రేమ ఉంటుంది.

ఈ రెండిటికి చాలా తేడా ఉంది. ‘ప్రేమరూపా - ప్రీయంకరీ’ అని అమృఖారికి పేరు.

సృష్టిలో ఒక గొప్ప సిద్ధాంతం వెనకాల కూడా ఒక భయంకరమైన విపరీత కోణం ఉంటుంది. దాన్ని జాగ్రత్తగా అలోచించాలి. ఏం ఉంది ఈ జీవితంలో అని పనికిరాని వేదాంతం మన సంస్కృతి చెప్పలేదు. రసవంతంగా గ్రాతకాలని చెప్పింది. ఇది అర్థం చేసుకోలేక ఆధ్యాత్మికవాదమనే పేరుతో ఒక నీరనవాదం తయారోతోంది. దీనినుండి బయట పడాలి

ఈ రాక్షసులు ఆ మానవసంబంధాల్ని తెల్లాదెరు చేస్తున్నారు. మళ్ళీ అరోగ్యవంతమైన మానవ సంబంధాలు ఏర్పడితేనే ధర్మం ధ్రతిష్ఠతమాతుంది. ధర్మం ఉంటేనే లోకం ఉంటుంది చక్కని ధర్మం. చక్కని కర్మ ఉంటేనే చిత్రతుద్ది ఏర్పడుతుంది.

చిత్రతుద్ది ఏర్పడితేనే జ్ఞానం... వీటన్నిలికి ఒకదానికొకటి అంతరంగికమైన సంబంధం ఉంది.

భాలోకంలో ఉన్న జక్కల్లో ఈ రాక్షసుల పని వల్ల అన్ని చోట్ల మొత్తం కళలన్ని పోయాయి. పరస్పరమైన అపూర్వాలు లేకపోతే కలపేలు ఉంటాయి. కలపం ఎక్కడుంచే జ్యోష్ట్రదేవి అక్కడుంటుంది. పరస్పరం పడని మనుషులు ఒక చూరుక్కింద బ్రతికిలే అక్కడ అలక్కి వచ్చి కూర్చుంటాంది. ‘అలక్కిస్తే కలపోధారా’ అని చప్పొరు అలక్కి అంటే దరిద్రం. అలక్కి చాలా రూపాలు.

ఈ విధంగా భాలోకంలో ఉన్న గృహాలన్ని ఎలా అయ్యాయా చెప్పు

పత్రుమ్మా: కర్మశ్రుత్యష్టుష్టిలక్ష్మిర్మాట:

ఇత్త మీద త్రణ లేదన్నారు డాని వల్ల ఇత్తు పాడైపోయాయి. జక్కల్లో మొలవరాని మొక్కలు మొలుస్తున్నాయి. విషప్పుకూలు మొలుస్తున్నాయి. ఎక్కడ పడితే అక్కడ గడ్డి

మొలదిపోతోంది. జిల్లాభు మొలస్తున్నాయి.

జక్క పీద గ్రద్దులు, కాకులు మొదలైనవి అరుస్తూ తిరుగుతున్నాయి పైగా తిండి తిందామా అంటే అన్నప్రస్తీ పోయింది.

ఇప్పుడు మనం చూస్తే ఇలాంటివ్వీ నేడు కనిపిస్తున్నాయి. వెచిలోసు రసము ఉండదు. ఈ యగుగంలోనే పీటిని మనం చూస్తున్నాం. కృతిమ పద్ధతిల్లో పండించే నేటి పంటలకు కూడా రసం లేదు. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్నది కొన్ని లక్షుల సంవత్సరాల క్రితం భండా సురుదు దేసి చూపించారు. ఇలాంటి ద్విపరీత్యాగు కాలంలో ఎన్నో మార్పు జరిగాయి. ఆ జరిగిన వాటిల్లోంచి పాచాలు నేర్చుకొంటే, ఇప్పుడైనా బాగుపడే అవకాశం ఉంటుండని దాన్ని ఇక్కడ వివరిస్తున్నారు.

ఖాలోకంలో ఉన్న సస్యాలన్ని స్ఫురితోతున్నాయి. ఉద్యానవసాలు నీరస పడిపోతున్నాయి. పద్మాలు వికసించడం లేదు. కొలసులన్ని పాచిపట్టి పూడై పోయి ఉన్నాయి. ఎక్కడ పడితే అక్కడ జల, వాయి, భూమి మొదలైనవ్వీ కాలుప్యంతో ఉన్నాయి

భుత్కం న పోషకం తేజా మున్నా ద్వాజని దేహివామ్

అన్నానికి పోషకత్వం పోతోంది అలాంటి పోషకవిలువలు లేని ఆహారాన్ని చూస్తూ ఉంచేనే రుచించడం లేదు.

న రుచిర్మాయతే తస్మాద్వేష్యమస్తుష్ట దేహివామ్

ముఢే చ శ్వాసురహితా శ్వాసురుధ్వ పరాష్మాః

సర్వతోఽపర భూయిష్టా పుణ్య ఇన్న విపర్మితా

అద్యాతమైన భోజన పదార్థాలు ఉన్నప్పటికి రుచి కలుగడం లేదు. అందరి ముఖాలు పొలిపోయి కనిపిస్తున్నాయి. పురుషుల ముఖాల్లో గడ్డాలు, మీసాలు లేవు. శౌర్యం పోయి యుద్ధభీయువైపోయారు. భూమి అంతా బీడుగా మారిపోతోంది. ఏష్య ఇంతువలు కనిపించడం లేదు. మనకి ఈ రోజుల్లోనే పుణ్యజంతువులైన గోవులు కనిపించడం తగ్గి పోతోంది. ఒక పర్వదినం వ్యాప్తి ఆపు పాల కోసం ఎన్నో పాట్లు పదుతున్నారు. పుణ్యజంతువులు లేకపోతే భూమికి శక్తి ఉండదు. భూమికి శక్తి లేకపోతే రసం ఉండదు. గోరక్షణ కోసం ప్రతివారు పూనుకోవాల్సిన సమయంలో మనం ఉన్నాం.

ఇక ఏపైతే ఇంట్లోకి వస్తే ఇంట్లో ఉన్న దేవతాబింబంలోంచి తక్కులు పోతాయో వాటిని ఇణ్ణల్లో త్రిపుతుంటూ ఉన్నారు.

ఖనక సూకర మార్పుల కుక్కుటములు - కుక్కలు, పండులు, పిల్లలు, కోళ్ళు పీటిని సామవేదం పుణ్యభుజర్మి

శ్రీ లక్ష్మిపాణ్డుపండితులు

ఇశ్వరీ, ఒకో పట్టుకొని ముద్దులు ఉట్టుకొనేవారు, వాటి వల్ల జబ్బులు తెచ్చుకొన్న వార్షి లనానరే వాటిని వదలనిషాఖ్యాన్మార్గము.

అస్త్రి గొప్పవే కాని ఏవి ఎక్కుడ ఉంటే అక్కుడ అవి గొప్పవి అవి కూడా భగవత్పురూపాలే. ‘శ్వాశ్వత్తు త్వపతిభ్యత్తు హో నమానము’ అని సమస్యారం చేసిన గొప్ప సంస్కృతి మనది. కుక్కల రూపంలో ఉన్న రుద్రునికి సమస్యారమని రుద్రం చెప్పేంది.

ప్రతిదాన్ని ఉండవల్సిన స్థానంలో ఉంచాలి. క్షేత్ర రక్తజక్కి, ధన రక్తజక్కి కుక్కల్ని పోచిస్తే ఒక పుణ్యం చెప్పారు. బలిబుక్కలు అని వాడికి ప్రత్యేకమైన స్థానాన్ని ఇచ్చారు. అమృతారికి అర్పిన చేసిన తర్వాత ఒలి భోజనం వాటన్నిటికి పెట్టాలి.

వేదములు కూడా శ్యామములై(కుక్కలై) కనిపెంచాయన్నారు. అక్కి వరకే ఆ మర్యాద. అలా కనపడ్డాయని చెప్పి మన ఇంట్లో దేవతా మందిరాల్లోకి తీసుకొన్ని సంప్రోక్షజ్ఞానయ్యాలని తాప్తం.

ఈ విధంగా విశుఫ్రదు భూలోకంలో ఉండర్ని నిర్విర్యావ్రి చేసాడు.

రసాతల మనుధ్రావ్య నాగానాం సంక్షయం ష్యాంత్

ఉవావ్యవ్య స్వాళావాశ్చ దుఃఖమాత్రపరాయణః

పొతూళలోకంలోకి వెళ్లిన విషంగుడు అక్కుడున్న నాగశాతులు అందరిలో కూడా అనంద మనేరి లేకుండా చేసాడు. ప్రతివాడిలో దిగులు, కోపం. వీలు దూరికితే విదుదలం, కరిలిస్తే కోపగించుకోవదం, ఈ రెండు గుణాలే అందరిలో కనిపిస్తున్నాయి.

విశుఫ్రదు అంటే తేజోరహితుడు అని అర్థం. విషంగుడు - సంగము అంటే సంపర్కం. సంగము, సత్యంగము, దుస్సంగము, నిస్సంగము, విషంగము.

స్వాషిలో సంగము లేకుండా ఎవరూ ఉండలేదు. ఏ సంగము లేకపోవదం నిస్సంగం. నిస్సంగమునేది చాలా గొప్పమాట. సంగము లేకపోవదం వేరు. సంగము అవసరము లేకపోవడం వేరు. మనం లేనివాళ్యమూ! ఆవసరం లేనివాళ్యమూ! ఆని ఆలోచించుకోవాలి.

జ్ఞానస్థితిలో కైవల్యానికి ఎవడైతే చేరాడో వాడు ఆ పరమాత్మతోనే సంగం పెట్టాడు కనుక వాడికేం అక్కుడైదు. కాని ప్రపంచంలో తిరుగుతున్న మనకు సంగం ఆవసరం కనుక సత్యంగం కావాలి.

“అనఱు ఎవరూ నాకు పదరు! నా మావాన నేను ఉంటావం” వే వాడ్ని విషంగుడు అంటారు. అలాంటి వాడికి ఏ ఒక్కడితో సత్యంభంధాలు ఉండవు. సత్యంభంధాలు

ఉండు ఉండే స్వభావమే విషంగుదు. ఏరంతా ఇలా ముల్లొకాల్చి పీడిస్తా ఉన్నారు.

జగస్తి త్రీం దుర్మాధ్యి ర్ఘాథశే భూరివిత్రమః

ధర్మశ్చాప్రశ్చ కామశ్చ త్రివర్గోత్థయం రసే స్థితః

రసము ఎప్పుడైతే పోయిందో ధర్యం, అర్థం, కామం త్రివర్గాలు క్షీణించియాయి. మూడు పర్గాలు రసాన్ని ఆధారం చేసుకొని ఉంటాయి. ఇక్కడ రసవైఫవం గురించి లితోపాఖ్యానం అద్యాతంగా వివరించింది మనలో రసమంటూ ఉంటేనే ప్రేతి, ఉత్సాహం ఇవి కలుగుతాయని చెప్పేంది. చివరకి భగవంతుడి మీద ప్రేతి కలగాలన్నా మనలో రసం ఉండాలి.

భగవద్గుర్తి కూడా రసమే.

‘రసో వై సః’ అంది వేదం. ‘రసగ్ని హ్యావాయం లభ్యై అవస్తి భవతి’ అని వేదవాక్యం. ఆ రసాన్ని ఎవరైతే పొందుతున్నారో వారు అనందిస్తున్నారు. రసమంటే అముఖూతి. అనుభూతి అంతే అనందం పరమేశ్వరుడే రస స్వరూపుడు మనలో రసమంచేనే ఆ మహారసాన్ని అందుకోగలం. రాముడి కథో లేదా కృష్ణుడి కథో చెప్పు ఉంటే మనము కరిగి ఆ పరమాత్మ ఘ్రంతి ప్రేమ పుట్టులంతే మనలో రసమందాలి.

శాస్త్రాంశి కాప్యవాచ్యాని గీతాని హసితాన్యాపి

లోకంలో కావ్యాలు, శాస్త్రాలు, సంగీతాలు, సాట్యాలు అన్ని పోతున్నాయి. ప్రాగా అద్యాతమైన వస్తువులు ఎవరూ సేకరించడం లేదని చెప్పాయి. రసప్రకృతి క్షీణించడం వల్ల ఇంటిన్నీ నెమ్ముదీగా పోయాయి.

శాని పరామ్రాత్తి భక్తినే నాకీతాని తమాభ్యామ్

ఇలా అన్ని లాశనం అయ్యాయి. జిట్టు అనేది పోయిందున్నారు. జిట్టునే స్నేహం అంటారు. స్నేహం కూడా వదలకుండా జిట్టులా అంటుకుంటాడి. దాన్ని తెలుగులో నెయ్యము అంటారు. నెయ్య అని కూడా అంటారు. హాటీ మీద కూడా వాడు ప్రభావాన్ని చూపించాడు. ఉండాల్చిన జిట్టుతనం హాటీల్లో కూడా పోయింది. చెఱ్లకి, విత్తనాలకి త్రమంగా జీవం పోయింది. ఇక్కడ రసం గురించి చెత్తున్నాడు.

రస ఏవ పరం బ్రహ్మ రస ఏవ పూర్తా గతిః

రసోహి కావ్యిదః పుంసాం రసో దేశ ఇతి స్వీతః

రసో వై స రపం హ్యావాయం లభ్యై స్వీభవతి

పేద ప్రామాణ్యానంసిద్ధ్య రసః ప్రాణతయా ప్రేతః

శ్రీ లక్ష్మీపాల్కున్నాన్

అని చెప్పారు. ఈ రసమే జీవులలో ప్రాణస్వరూపంగా ఉంటుంది. ఈ రసం ప్రతివారిలో ఉండి గసుకనే జీవితం సాగుతోంది.

‘శాఖానః ప్రాణదః ప్రాణో జ్యేష్ఠః త్రేష్ఠః ప్రజాపతిః’ అని విష్ణుసరూపం చెప్పోంది. అ ప్రాణస్వరూపమే రసం. ఆ ప్రాణరక్తి క్షీణించి పడం వల్ల అన్ని అలా కనపడుతున్నాయి.

ఆ రసాన్ని ఆరాధించాలి.

రసస్వరూపిణి తర్వి. ఆ చిదేకరసరూపిణి రావారి.

కోహ్యావాన్యాభ్య కః ప్రాణ్య దిత్యపి ప్రుతిభాషిత్తుః

పురాణాలలో వేదమంత్రాన్ని చూపిస్తున్నారు ‘కోహ్యావాన్యాభ్య కః ప్రాణ్య’ అనేది వేదమంత్రం. ప్రాణం అంటే చేష్టను కలిగించునది ‘ప్రాణికి చేష్టం కరోతి’ అని అర్థం.

ప్రాణము అంటే చేష్ట చేయునది. చేష్టను కలిగించాలంటే లోపల రసము ఉండాలి.

నీరసంగా ఉన్నఫాడు ఏ చేష్ట చెయ్యాలేదు. కనుక చేష్ట అంతటికి ఆధారమైనది రసం. అది క్షీణించుకుపోతోంది.

ప్రాణాత్మకో రసఃప్రోత్సః ప్రాణదః కుష్ణసమ్మాప

రసము ప్రాణాత్మకం. అదే ప్రాణదము. రసమే ప్రాణాన్ని ఇస్తుంది. రసస్వరూపాప్రాన్ నారాయణిని ‘ప్రాణదః ప్రాణః’ అనవడం ఈ మాటలో అర్థమాతుంది. ఈ విధంగా ఎప్పుడైతే ఘర్షణ నీరసం అయిపోయాండో దేవతలంచా కలసి స్త్రీతికారకాప్రాన్ నారాయణిని దగ్గరకి వెక్కారు. ‘స్నామీ రక్తించవయ్యా’ అని ప్రార్థించారు.

ముందు చేయాల్సింది ఆ రాక్షసుల్సి సంహరించాలి. ఎంత ప్రతాపాన్ని చూపించినా వాళ్లని ఏం చెయ్యాలేం ఎందుకంటే వీళ్లందరూ వాళ్ల రాజ్యంలో మాత్రం ఘర్షణానే ఉన్నారు. నేరే వాళ్లనై దాడి చేసున్నాడు. అది రాజధర్షణలో భాగమే కనుక వాడ్చి ఏం అనలేం. వాడి దగ్గర ఘర్షణ బాగుంది కనుక నేను వాడ్చి ఏం చెయ్యాలేనని చెప్పాడు నారాయణాడు.

ఘర్షణలం ఉంటే దేవతలు కూడా ఏం చెయ్యాలేరు. అఘర్షణ వస్తే బలహీనమైపోతారు. శివగీతలో రాముడు శివుని ప్రత్యక్షం చేసుకొంటే, ‘నన్నుందుకు కీర్తిచావయ్యా’ అంటే రాముడు. నేను ఎవర్రెతే కొట్టాలో వాడు నీ భక్తుడే, నేను నీ భక్తుద్దే ఇప్పుడేం చెయ్యాలో చెప్పు’ అని అడిగాడు. అప్పుడు రామునితో కిపుడు, నీ శతువులో అఘర్షణ ఉంది. అది నీ అధ్యాత్మమయ్యా’ అన్నాడు. అఘర్షణ ఉంటే వాడ్చి తొందరగా కొట్టపచ్చ. మరి నిన్ను

ఐదు నమ్మకాన్నాడు కదా! అంటే, నమ్మకాన్నాడు కాబట్టి నీ చేతిలో ప్రాణాలు వదలి ముక్కి పొందుతాడు అన్నాడు. ఇవన్నీ రహస్యాలు. దైవం యుక్క రఘన మన ఊహకి అందదు. ఆదో అద్భుతమైన ప్రభాగిక.

అధర్యం అన్నిటికంటే బలీయమైన శత్రువు. సుందరకాండలో హానుమంచుడు లంకా రాజుంలోకి ప్రవేశించి సభలోకి ఎక్కేటప్పటికి రావణుని చూసి ఆశ్చర్యపోతాడు. అపో తేజం అపో దైర్యం - ఏమిటా తేజస్సు? ఏమిటా దైర్యం? ఏమిటా పరాక్రమం? ఈయన మర్లోకాలని కలకాలం ఏలేటుంత గొప్పవాడు. కానీ ఏం లాభం? అధర్యం అనేది వీడి దగ్గర భాగా ఉండి కనుక వీడికి వినాశకాలం వచ్చింది అన్నాడు.

అన్ని బలాల కంటే ధర్మభాలమే గొప్పది అని రామాయణం నిరూపించింది. ఇక్కడ భండాసురుడికి ధర్మభాలం గట్టిగా ఉంది. కానీ ఇతరుల పీడ దాడి శెయ్యుడం అధర్యమైనప్పటి కృతియరాజిధర్యంలో అన్యాక్రమం అనేది పద్మ దోషంగా కనపడదు. కానీ వరిణమంలో అది దోషమే. చివరకు భండాసురుడు ఎలాగు దెబ్బ తింటాడు అది వేరే విషయం. కానీ అప్పుడేం చెయ్యాలా అని ఆలోచించి నారాయణుడు వెంటనే తన సుంచి ఒక మాయాశక్తిని స్ఫుజించాడు.

శామువాచ తలో మాయాం దేవదేవో జవార్యనః

ఆయన మాయని స్ఫుజించి దానితో, 'సువ్య తిస్యగా శూస్యక పట్టటంలోకి వెళ్ళి వాళ్ళని మోహంలోకి లాగు' అని పెప్పాడు. మన జీవితంలో సాధనకి కావాల్సిన చాలా ముఖ్యమైన అంశాలు ఇందులో చెప్పున్నారు. భండాసురుడు కూడా తిపోపాసన ఇత్యాములు చేస్తాడు. అవిద్యలో కూడిన జీవుడు కూడా భగవదుపాసన చేస్తాడు. ఎందుకంటే ఇహంలో సుఖంగా ఉండాలి, నాకు అస్తీ బాగుండాలని చేస్తాడు. మనలోనే వాడు ఉన్నాడు. అలాంటి వాళ్ళకి ఇలాంటి స్థితి ఏర్పడుతుంది.

నారాయణుడు పంపించిన మాహానీ బయలుదేరింది. ఈ మాహానీ ముందు చప్పుకొన్న శీహమాహానీ, ఇగ్నోర్సాని కాదు. ఆవిడ వారాయిలుది సుంచి వచ్చిన ఒక మాయాచిలాసం. ఆవిడ వెళ్లి ఆ శూస్యకపట్టటంలో ఒక తోటలో కూర్చుని పాడుతోంది. వాళ్ల తోటలు, వాళ్ల రాజ్యాలు మాత్రం భాగానే ఉన్నాయి. రాజుసుద్రోవా వాళ్ల రాజ్యాల్ని భాగా ఉంచుకొని ఇంకోడిది నాశనం చేస్తారు. కానీ తమ స్వార్థం కోసం తమ రాజ్యాన్ని కూడా నాశనం చేస్తున్నవాళ్లు మనకి కలియుగంలో కలిపిస్తున్నారు. వీళ్లని రాక్షసులతో కూడా పోల్చు కూడదు. భండాసురుడు కంటే భయంకరమైన వీళ్లని సంపూరించడంకోసం ఎంత బలంలో

శ్రీ లక్షోంపాణ్ణవమ్

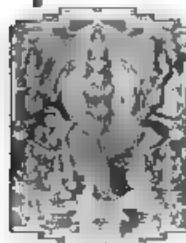
రాపాలో అమ్మవారు।

తోటలో పాట పాడుతున్న ఆ మోహిని దగ్గరకి భండాసురుడు వెళ్ళాడు. మొత్తం అన్ని మర్మిఖోయదు. ఆమె యొక్క మోహంలో పడ్డాడు. అటు తర్వాత ఆ మోహినితో పాటు కొన్ని శత్రులు చూయాయి. ఏరితో అనుధమ్ములందరూ ఆనందిస్తున్నారు. ఎప్పుడైతే నుఖం మరిగాలో తపస్సు పక్కకి బోతుంది.

లోకంలో కూడా ఎవరైనా దరిద్రంలో ఉన్నప్పుటు ఫూజలు, పునపూర్వాలు చేప్పారు. అవి తీరాక మనిషిలో ఆలసత్యం ప్రవేశిస్తుంది నుఖం మరగ్గానే భగవత్పూర్వాలకి సంబం ధించిన పసులు విడిచి పెడతారు. భగవత్పూర్వం మరవగానే తపస్సులు క్షీణిస్తాయి.

అప్పుడు ఎదుయీవాడికి దాడి చెయ్యిదం సులభం. నారాయణుడు అదే చేస్తున్నాడు. ఇదే వ్యుత్తాపం. భండాసురుడు, ఆతడి వారు అందరూ ఈశ్వరార్థాన మానేసారు. అంత కాలం చేసిన యజ్ఞాలు పక్కకి బోయాయి. యధారాజు తర్వాప్రాణ. అప్పుడు అక్కడ ఆ రాజ్యంలో భర్తుం క్షీణించింది. వాళ్ళకి వాశన కాలం మొదలైంది.

ఇంద్రాండులచే అమ్మవారి ఆరాధన

ఆ సమయంలో ఇంద్రుని దగ్గరికి వెళ్లి నారదుడు చెప్పున్నాడు, ‘ఇంద్రా! ఇదే సరియైన సమయం. దిగులు పడి కర్మపూం మర్మిఖోయనా ప్రమాదమే. మోహంలో పడి కర్మపూం మరచినా ప్రమాదమే. రింపూ ప్రమాదమే.

విశాధనతో దేవ్యాః పరాక్రో స్తుథా సతి
అశక్యో స్వేన తపసా కల్పకోభి శత్రీరపి

ఇంద్రా! భండుడు విష్ణుమాయ చేత మోహితుడై ఉన్నాడు. ఇదే సరియైన సమయం. నువ్వు అమ్మవారి ఆరాధన చెయ్యాలని నారదుడు చెప్పాడు. అప్పుడు ఇంద్రాది దేవతలంతా కలసి పవిత్రమైన హిమవత్పూర్వానికి చేరుకొన్నారు.

దేవతాశక్తిని తొందరగా జాగ్రతం చెయ్యాలంటే హిమాలయాలే ప్రధానం. అది భారత దీశానికి లభించిన గొప్ప వరం. అక్కడే ప్రపంచానికి జ్ఞానశ్శోభిని ప్రకాశింపజేసే సిద్ధపురుషులు ఉన్నారు.

అమ్మవారి పట్టిల్లు హిమవత్పూర్వతం. ‘హిమాచల మహావంతహిమానమః, ఉమాత్రైంధ్ర తనయా గారిగంధర్వనేవితా’ అన్నారు.

ఇంద్రుడుతో దేవతలందరూ కల్పి హిమశ్శూర్వానికి వెళ్లి ప్రార్థనలు చేసారు అక్కడ వారు అమ్మవార్మి ఎలా ఉపాసన చేసారో చెప్పున్నారు.

తత్ భగీరథి తిరే సర్వర్యకుసుమోజ్ఞాతే
పరాశక్తే ర్ఘోష్మాణం చక్రోత్థిలస్తరై స్ఫుహ

కొంతమంది హోమారులలో ఆరాధిస్తే, మరికొంతమంది జపాదులు, కొందరు పారాయణలు, కొందరు స్తోత్రాదులు, కొంతమంది ధ్యానాదులు ఇలా అందరూ కలిసి అమ్మా వార్షీ ఆరాధిస్తున్నారు ఈ మాతే దేవిభాగవతంలో కనిపిస్తుంది. ఇందులో ఉన్న మర్యాద ముచ్చా ఏరో ఒక్కటి చెయ్యడం కాదు అన్ని కలిపే ఆరాధన.

ఈ రోజుల్లో ఎవడైన ఒకదు అమృపారి జపం చేసుకొంటుంటే మరొకదు వచ్చి ‘ఈ జపాలు ఇవన్ని లాభించేదు. మెడిటేషన్ - ఊపరి మీదే దృష్టి పెట్టు’ అని చెప్పాడు.

ఇలా మనం చేసే సాధనాల్ని పక్కారి పట్టించేవారు తయారై మొత్తానికి దేవికీ కాకుండా తయారుచేసేవాట్టు ఈ కలియుగం చాలా మంది ఉన్నారు. కానీ మనకి పెద్దవాళ్ళు ఏం చెప్పారంటే, ‘శాప్రబద్ధమైనది నువ్వు ఏది చెయ్యగలిగితే ఆది చెయ్యి నీ మనస్సు దేనిలో రహిస్తే ఆది చెయ్యి నీకు స్తోత్రం చేస్తే ఆనందమైతే ఆదే చెయ్యి’ దీని గురించి శంకరులు పెప్పు.

కంచితగ్యాల ముహాముహేశ భవతః పాదారవిన్నార్పైః
కంచితగ్యాన సమాధిభిశ్చ సతిభిః కంచిత్ కథాకర్మనిః
కంచిత్ కంచితపేత్కషణశ్చ సుతిభిః కంచిద్వాహమిష్టుశీం
యః ప్రాప్తోర్థి ముదా త్రుధర్మిత మనాః జీవన్ స ముక్తః ఖలు

ఓ పరమేశ్వరా! కొంతసేపు నిన్ను పూజిస్తూ! కొంతసేపు నిన్ను కీర్తిస్తూ! కొంతసేపు నిన్ను ధ్యానిస్తూ! కొంతసేపు నీకు నమస్కారం చేస్తూ! కొన్ని రోజులు నీ క్షేత్రాదులు తిరుగుతా! ఒక్కత్వసారి ఒక్కత్వటి చేస్తూ ఉంటీ ప్రతిసారీ నా మనస్సు నీతోనే ఉంది పరమేశ్వరా! అలా బ్రాతికేవాదీ ఓమమ్ముత్సుడని శంకరులువారు శివానందలహరిలో చెప్పున్నారు.

కొంతమంది ‘ఏంత కాలమయ్య ఈ కర్మలు? అప్పే బ్రహ్మాము. అదే సుఖ్యు’ అంటారు. అలాంటి వారికి సగం అర్పమౌతుంది. సగం అర్పం కాదు. దాని వల్ల మరో త్రమాదం. ఇలాంటి వారంతరి దగ్గరించి మనాల్ని కాపాడమని మనం అమ్మారిని ప్రార్థించాలి నాస్తికుల మంచి కాదు ముందు సంప్రదాయం లేని ఆస్తికుల మంచి మనాల్ని కాపాడమని అమ్మారాల్ని ప్రార్థించాలి.

కలియుగంలో ఇలాంటివారు ఎక్కువైపోతారు. జపం, ధ్యానం, అర్పన, స్తోత్రం ఇవన్ని కూడా ఒకదానికాకటి పరస్పర సహకారాలు. భాష్యార్థిన చెయుడం వల్ల శరీరం తద్దా సామవేదం షష్మామిశ్రు -

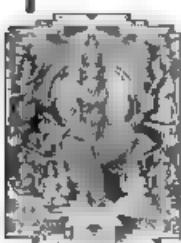
శ్రీ లక్ష్మిహాన్సమ్

తుంది. హాక్కులో స్వీత్, జపాములు వల్ల వాక్కు పుద్దమౌతుంది. ధ్యానం ఇత్యాముల వల్ల చిత్తం పుద్దమౌతుంది. ఏదీ ఒక్కసారి సిద్ధించటు. ఒకమానితో ఒకబెట్టి పరస్పర అనుబంధం కలిగి ఉంటాయి.

శుక్రాచార్యులవే భండువుతు బోధ

చలా దేవతలంతా రకరకాల పుద్దతులలో అమృతారిని ఆరాధిస్తున్నారు. గురువు ఎప్పుడూ శిష్యుని కనిపెట్టుకొని ఉండాలి కనుక భోగాలలో మునిగి ఉన్న భండాసురుని దగ్గరకి ఆయన గురువైన శుక్రాచార్యులవారు వచ్చారు. నారదుడు వచ్చి దేవతల్ని జాగ్రత్తం చేసాడు. అలాగే వాళ్ళ గురువుగారు వెళ్ళి వాళ్ళని కూడా జాగ్రత్తం చేయ్యారి.

....భృగుపత్రో మహా మతిః భండాసురం సమఖ్యేత్య నిజాద పురోపితః
భవతం మోహితం దృష్ట్యా రఘ్ణాస్వాషణతప్తరః

‘ఏం వాయనా! మోహంలో పడిపోయావు...లే..లే..నృష్టిలో పెద్ద అధికారంలో ఉన్నఖాదు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి సుమా! ఎత్కుడ అవకాశం దొరుకుతుండా? దెబ్బతిద్దుమా?’ అని చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళ చూస్తూ ఉంటారు వాళ్ళ నీ మీద దాడి చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. సువ్యు మోహితుడవై వెళ్ళిపోతున్నావు.’ ఇప్పటికి ఆను పాలన చేస్తూ కొన్ని వేల సంవత్సరాలు అయిపోయింది. తప్పకు ఎవరూ ఆమరోధం తారని భండాసురుని మనస్సుకి ఒక సమ్మక్కం ఏర్పడింది. అదెప్పుడైతే వచ్చిందో మనిషిలో అజాగ్రత్త వస్తుంది. అజాగ్రత్త వస్తే దాడి చియ్యడం సులభమౌతుంది.

భవతాం విషయార్థాయ కరోత్తిన్నో మహాత్మః

యది ఈష్టా ఇగద్ద్యాత్రి తప్పైవ విషయా భవేత్

“భాగా గురువెట్టుకో! ఎవరికైనా శక్తి సహకారం ఉంచే వాడ్దీ ఎవరూ నిరోధించలేదు. ఇప్పుడు నీ పై విషయం సాధించడానికి ఇంద్రుడు దేవతలతో కలిసి హిమవత్పర్వత ప్రాంతంలో చాలా పెద్ద తప్పు దేవున్నాడు. ఆయనకిగాని అమృతారు ప్రసన్నభూలయ్యాండా సువ్యు దెబ్బతియావు జాగ్రత్త” అని శుక్రాచార్యుడు భండాసురునికి చెప్పాగానే వెంటనే భండాసురుడు సమాపేతాన్ని ఏర్పాటు చేసి ఘ్రనికులని, సేనాధిపతులని పిలిచి ఇప్పుడేం చేద్దామని అడిగితే వాళ్ళలో త్రుతపర్చ అనేవాడు లేచి చెత్తున్నాడు.

తప్పుత్వా స్వపెతిం ప్రాహు త్రుతపర్చ విమ్మశ్చ

ప్రస్తుత్వర్ష సహస్రాం రాజ్యం తప కిషార్పితం

శ్రీ లలితోచాభ్యాసమ్

అరవై వేల సంవత్సరాలు ఏలన చేసావు. ఈ అరవైవేల సంవత్సరాలలో మనల్ని ఎవరైనా ఏదైనా చయ్యగలిగాడా! చయ్యలేకపోయాడు కనుక మనకేం ప్రమాదంలేదని నేను అనుకొంటున్నానీ త్రుతవర్ష ఎప్పుడు అప్పుడు అందులో భీమకర్మ అనేవాడు రేవి చెప్పున్నాడు.

**థడాఉహా భీమకర్మాభ్యో నోప్పేశ్వైషారి ర్ఘాజలం
క్రిమావిష్ణు కృతేం స్తోభి రింజయస్తే భవిష్యతి**

మనం అన్ని బాగున్నాయని అనుకోవడానికి లేదు. ఎప్పుడు ఏ ప్రమాదం వస్తుందో తెలీరు. ప్రాగా త్రుతువనే వాడు ఎంత బలహీనుడైనప్పటికీ మనం చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాల్సిన అవసరం ఉంది. కాలం ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండదు. మనం ఇప్పుడు దేవతలకి సరియైన ప్రతీకారం చెయ్యాలని భీమకర్మ చెప్పాడు. భండాసురునికి ఆ ఉపాయం నద్దింది.

భండాసురుడు మాయాముద్దువిశారదుడు. దేవతలతో మళ్ళీ నేరుగా డాడి చెయ్యకుండా భయంకరమైన విఘ్నాలని కలిగించడం ముదలు పెట్టాడు. వాళ్ళకి సాధన దశలోనే విష్ణుం కలిగిస్తే అమ్మవారు ఇంక వాళ్ళని అనుగ్రహించడు కనుక సాధనకి విష్ణుం కలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

దీనిలో ఉన్న ఆంతర్యం పరిశీలిస్తే లోపల ఉన్న ఆవిద్యని నిర్మారించడానికి మనం సాధన చేస్తూ ఉంటే లోపల మంచే అవిఘ్నాలు వస్తూ ఉంటాయి. ఆ అవిఘ్నాలు వస్తూ ఉంటే అప్పుడు అమ్మనే శరణని వేడితే తప్పకుండా అమ్మవారు కాపాడుమందనే అభయం ఇక్కడ కనపడుతుంది.

‘ఇలంఘ్నమకరో దగ్గే మాయా ప్రాకార ముఖ్యాలం’ అమ్మవారు ఏం చేసారంటే ఆ విఘ్నాలు దేవతలకి కలగకుండా మాయాప్రాకారం దేవతల మట్ట నిర్మించారు. విఘ్నాలకీ అనే నామం లలితాసహస్రంలో కనిపిస్తుంది. అప్పుడు దేవతలకి రాక్షసులు కలిగిస్తున్న విఘ్నాలన్నే వెనుకిరిగిపోయాయి. రాక్షసులు ఇంక చేసిదామి లేక

**ఇం చ దృష్ట్యా జగద్ధాత్రిం దృష్ట్యా ప్రాకార ముఖ్యాలం
భయా దృష్ట్యువిరే దేవా విముక్తసకలక్రియా:**

ఆలా అట్టుకొన్న అమ్మవారు భండాసురునికి కనిపించలేదు కానీ అట్టుకొన్న మాయా ప్రాకారం మాత్రం కనపడింది. ఈ మాయాప్రాకారం దేవతలకి కనపడలేదగాని రాక్షసులకి సామవేదం విష్ణుభాకర్మ.—

శ్రీ లలితేషాభ్యానమ్

కనపడింది. అమృతారు దేవతలకీ ఇంకా గోచరించలేదు. రాక్షసులంతా ఎరిపోయారు. దేవతలంతా రాక్షసులు పారిపోయారనే విషయాన్ని తెల్పుకొని అమృక్రష చేతే మనం కాపాదబ్దామని అనుకున్నారుగాని మానసికంగా బలహీనమైపోయారు.

దేవతలు నారాయణులి ఆత్మయించుట, నారాయణులనే కర్తృష్టుభోధ:

రాక్షసులు వచ్చి మన సాధని విష్ణుం చెయ్యడానికి ప్రయత్నించారని దేవతలంతా భయపడి మళ్ళీ నారాయణుని దగ్గరకి బయలుదేశారు.

“మేందో మాకు తోచిన సాధన చేస్తున్నాంగానీ స్వామీ! ఎప్పుడు మా సాధన సిద్ధిస్తుంది? మా కొద్దిపాటి సాధనకు అపురులు విష్ణుయు వస్తున్నాయి. ఈ నారాయణో మొత్తం దేవతలంతా నిర్విర్యుల్పాయారు. ఇంద్రుని వ్యజాయుధం కూడా విషం లేని సర్వంలా అయిపోయింద”న్నారు. విషం లేకపోతే పాముకి విలువ విముంటుంది. దానికి ఎవరూ భయపడరు. అలాగే దిక్కులకుల ఆయుధాలన్ని నిర్విర్యుల్పాయాయి. వారి స్వతస్సిద్ధమైన లేఖస్థలు క్రీతించిపోయాయి. ఐగత్తంతా ఒక విధంగా ఎండిపోయి వీరసమైపోయింది. కాబట్టి మేమే విధంగా దీవినుండి ఇయలపడతాం! అమృతారి అనుగ్రహం మాకు పరిపూర్ణంగా ఎలా లభిస్తుందో మీరే చెప్పండి” అని అచార్యస్వరూపుడైన నారాయణుని దేవతలు ఆక్రయించి అడిగితే, నారాయణుడు చెప్పున్నాడు

“మనం అందరం కలిసి త్రివ్యందానికి ఆవల ఉన్న పరిశుహ్యాని ఆరాధించాలి.

‘అహం బ్రహ్మ చ రుద్రశ్చ వయం కారణపూరుషాః’ నేను, బ్రహ్మ రుద్రుడు మా ముగ్గుర్చు కారణపూరుషులు అంటారు. ప్రతి బ్రహ్మందానికి మాలానే ముగ్గురు ఉంటూ ఉంటారు”.

బ్రహ్మందాలు ఎన్ని ఉన్నాయింటి లెక్కలేవు. ‘అనేకోటిబ్రహ్మందజననీదివ్యవిగ్రహః’ అని అమృతారికి పేరుంది. కోట్టుది బ్రహ్మందాలు ఉన్నాయిన్నారు.

మనం ఉన్న ఈ బ్రహ్మందంలో ఈ భూమిని మనం చూస్తున్నామి. ఇంకా గ్రహస్తులూ ఇత్యాదులు మన కంటికి కనిపించేవి సూక్ష్మంగా కనిపిస్తున్నా అవి చాలా విస్తారమైనవని మన విజ్ఞాన శాస్త్రం బట్టి మనకి తెలుస్తోంది, ఇంకా కలిసి ఒక బ్రహ్మందం. ఇలాంటి బ్రహ్మందాలు ఎన్ని ఉన్నాయా లెక్కలేదు.

మనం చూస్తున్న నష్టభాయి, గ్రహాలు ఇవన్నీ ఒక ఆకాశంలో ఉన్నాయి ఇలాంటి ఆకాశం చేత అమృతమైనది ఒక బ్రహ్మందం. ఇలాంటిని ఎన్ని బ్రహ్మందాలు ఉన్నాయా

శ్రీ లలితామానమ్

లక్ష్మీదు. ఒతే ఎవరి బ్రహ్మందం లోపల బ్రతుకు ఏరిది. ఏరి కదే బ్రహ్మందం. దినికి ఉహారణగా ఒక మేడి చెట్టుని వెప్పారు.

మేడి చెట్టుకి రకరకాల పత్రు ఉంటాయి. ఆ పళ్ళుల్లో చాలా పురుగులు ఉంటాయి. అందులో పురుగుకి ఆ పండి ప్రపంచం. ఆ పండు యొక్క పై కమ్మ దాని ఆకాశం. అంతకు మించి మరో ప్రపంచం ఉండన్న స్ఫుర్తా దానికి ఉండదు. ఒక వేళ ఏ పురుగు తపస్సు చేసి తెల్పుకొని మిగిలిన వాటికి చెప్పినా అవి నమ్మవు.

ఆదేవిధంగా మహార్థులు వచ్చి చెప్పినా మనం నమ్మము.

కానీ ఇన్ని బ్రహ్మందాలకి ఆవల ఒక మహాశక్తి ఉంది. 'అవల' అంటే ఆధారమై అని అర్థం. ఆ ఆధారమై ఉన్నదే ప్రతి బ్రహ్మందంలో ఉంది. ప్రతి బ్రహ్మందంలో వ్యాపించి బ్రహ్మందానికి ఆవల సిరాహరణమైన ఆసగా ఏ హార్ధులు లేని ఒక పరంజ్యోతిస్ఫురుషం ఉంది. మిగిలినవన్ని బ్రహ్మందం లోపల సంగతులే.

ప్రతి బ్రహ్మందంలోను కూడా మూలభూతమైన తస్వర్వైతన్యమే బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులుగా వస్తుంది. కాబట్టి మనం ఈ విష్ణువునే మహావిష్ణువు అనుకొన్నా, ఈ రుద్రుమై సదాతితుడను కొన్నా ప్రమాదమేమీ లేదు.

ఆ తస్వర్వైతన్యమే ఒకొక్క బ్రహ్మందంలో ముగ్గురు రూపంగా ఉండి అక్కడున్న బ్రహ్మందంలో సృష్టి స్థితి లయులు నిర్వహిస్తూ ఉంటుంది.

బ్రహ్మందంలోనే కాక మన శరీరంలో ప్రత్యుషపులో కూడా సృష్టి, స్థితి, లయులు ఉన్నాయి వాటికి అధిదేవతలు కూడా ఏకే సృష్టిలో ప్రతిదానికి సృష్టి, స్థితి, లయ ఉంటుంది.

ఆ మూడు నిర్వహించే తస్వర్వైతన్యమే బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులు. ఇలా అన్నయించుకోవాలి. వీరిని అలా అనుకొన్న దోషమేమీ లేదు.

వీళ్ళు అక్కడికి అనుభంధం చేయబడతారు. దేవతలకి విష్ణువు చెప్పున్నాడు

“అహం బ్రాహ్మణ చ రుద్రశ్చ వయం కారణహర్షాపా:

అందమధ్యే హిష్టామ స్తోమాస్క మహి ఆయో”

“మేం ముగ్గురం కారణపురుషులం. మన మంతా అందమధ్యంలోనే ఉన్నాం. అభ్యాతీ తంగా ఒకరు ఉన్నారు. ఆయనే శ్శోతిస్ఫుర్యావమైన పరమాత్మ మనందరం ఆయన శక్తులమే. అజ్ఞాభిత్తి అని ఒకటుంది. అభ్యాతీ అసగా పై కప్పు అని అర్థం. దాన్నే కర్మరము అని అంటారు.

శ్రీ లక్ష్మీపాల్కుమావిమ్

ఆ అణ్ణబిత్తిని చేదించగలిగితే ఈ అందాలన్నిటికి ఆధారమైన ఆ పరంజ్యోతిని మనం దర్శించగలం. ఆ పరంజ్యోతి పేరు మహాశంఖువు” అని చెప్పారు.

అణ్ణిలో మహాశమ్భురామ్ము కళ్న పూరుషః

పూర్వక్కు సమాజిష్టే నిత్యం చిద్ధునమూర్తిమాన్

సౌందర్యలహరిలో కూడ శంకరులవారు పరచితి, పరశంఖ అనే పేర్లలో మహాకాశంలో ఉన్న శివశక్తుల గురించి వర్ణిస్తారు అదే ఈ తత్త్వం ఆ మహోశంఖువుని మనం ప్రార్థన చేస్తాం. అయిన దీనికేర్మా ఉపాయం చెప్పగలడు. ఈ బ్రహ్మందంలో ఉన్న మొత్తం నిర్వ్యర్థమైపోయింది. దాన్ని బాగుచేయాలంటే బ్రహ్మందానికంతటికి ఆధారమైన ఆ మహాజ్యోతిని మనం ఆక్రయించాలి. ఆ జ్యోతి ఎలాంటిదో చెప్పు నిత్యం చిద్ధునమూర్తిమాన్ అన్నారు.

చిద్ధున అంటే పరిపూర్వమైన వైతన్యమయమైన స్వరూపమది. కముక మనం ఎట్లి అందఫిత్తిని అత్రయించాలని నిర్ద్యించుకొని పారంతా అక్కడ ఉన్న అణ్ణబిత్తిని చేరుకొన్నారు. దేవతలంతా దిగ్ంబరాలని తీసుకెళ్లారు. అక్కడికి చేరుకోవడం కూడా ఇతరుల వల్ల కాదు దేవతలు కనుకనే అక్కడికి పెళ్లిగారు. ఆ అణ్ణబిత్తిని దిగ్ంబరాల చేత చేదించబడారు.

అప్పుడు వారికి ఒక చిన్నయమైన ఆకాశం కనిపీంచింది.

తత్తు చిన్నయమాకాశం నిరాలమ్మం విరంజమ్

వైతన్యపంతమైన ఆకాశం కనిపీంచింది. శూస్యమైన ఆకాశం కాదు. ఆకాశమంచే అవకాశం. అన్నిటికి అవకాశమిచ్చేది ఆకాశం. మనం ఉండే ఈ పంచభూతాలు. బ్రహ్మందాలకి మనం చూసే ఆకాశం అవకాశమిస్తోంది. ఈ ఆకాశానికి కూడా అవకాశ మిచ్చే ఆకాశమే చిదాకాశం. వారికి ఆ చిదాకాశం కనిపీంచింది. దాన్నే మరొక మాటలో చిదంబరం అంటారు. ఆ చిదంబరంలో వ్యాసించిన శివజ్యోతి చిదంబరశివుడు. అన్నిటికి అది ఆధారం. ధానికే ఆధారం లేదు. నిరాలమ్మం నిరంజనమ్ - ధానికి ఏపీ కప్పినపి. శూసివ లేపనాలు లేసు. అది కుఢుమైనది

అభూత్యుజల మంగ్ఱుల మమారుత నమాగమమ్

త్రాకాశమయం శమ్భుం తుష్టవుః పరయా ముదా

మనం చూసే ఆకాశంలో జలం, పాయువు ఇష్టవ్యి ఉన్నాయి. కాని చిదాకాశంలో నీటి, అగ్ని, వాయు నంపరాయి లేవు. అది అంత కుఢుమైన ఆకాశం. ఊహకి కూడా

• శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

అందనిది. దాన్ని చిదాకాశం అంటారు. ఆ శివస్వరూపమే ఆకాశమయం. అష్ట రూపమేం బేధ. కేవలం ఆకాశం.

ఆసమంతాతే ఆశం ఆకాశం. ఆకాశమంచే చరిష్వర్షమైన కాంతిస్వరూపమని ఐర్భం. ఆ జ్యోతిర్యుమైన ఆ చిదాకాశం గోవరించింది. చిదాకాశస్వరూపుడే వరమాత్మ సరూపించుడు. ఏరంబా ఆ చిదాకాశస్వరూపుడైన మహాశంభువుని స్తోత్రం చేస్తున్నారు. ఈ మహాశంభుస్తుతి లలితోపాథ్యానంలో చాల శక్తిమంతమైన స్తుతి.

ఈ అంశాలన్నీ క్రవణమాత్రం చేత మహాశలాల్చి ఇచ్చే గొప్ప ప్రత్యియలు. లలితోపాథ్యానం కేవలం దేవదానవ యుద్ధాఘ మాత్రమే కాటుండా ఆనేక బ్రహ్మాండ రహస్యాల్చి తెలియజేస్తుంది. సృష్టి ఎంత అనంతమైనదో. ఎన్ని అనంతములైనవి ఈ జగత్కులో ఉన్నాయి మన ఊహకి కూడా అందవ. ఈ జగత్కుకి ఎక్కడ అది, ఎక్కడ అంతమో మనం నిర్భయించలేం. అలాంటి అనంతమైన జగత్కుకి కూడా అధారమైన చిదాకాశం బ్రహ్మావిష్ణురూపామలకి కనిపిస్తోంది. ఆ చిదాకాశ వ్యాపకమైన వరంజ్యేతినే అనేకమండి ఆనేక రకాలుగా ఉపాసిస్తున్నారు. వైష్ణవులు విష్ణువు అనేది ఈ తత్త్వాన్ని తైపుల శివుడు, కాక్షీయుల శక్తి అనేది ఈ తత్త్వమే.

ఆ విషయం మనకి 'మహాశంభుస్తుతి' అనే దానిలో దేవతలు స్ఫురించేస్తున్నారు.

అది అష్టమురమైన స్తోత్రం.

దీన్ని సమన్వయ స్తోత్రం అని చెప్పకోవచ్చు. ఇది బాగా ఆర్థం చేసుకోగలిగితే శివుడు గొప్పు, విష్ణువు గొప్పు అనే క్షుద్రమైన ఆలోచనలు తొలగిపోతాయి. బ్రహ్మాండాలకి అవల ఏం ఉండో, అదే బ్రహ్మాండాలంతటా నిండి ఉంది. అన్నిటికి అవల ఉన్నదే అన్నింటిలో ఉండి అన్నప్పుడు అవల ఉన్నదానినే అన్నిటిలో మనం చూడవచ్చు.

ఆ చూడగ్గ ప్రత్యియ శలియాలి. దీన్ని యోగవరంగా కూడా అన్వయించుకోవచ్చు. యోగవరంగా బ్రహ్మావిష్ణురూపాది దేవతలంలా వెళ్ళి బ్రహ్మాండమనే కర్మరాన్ని భేదించాన్నారు. మనకి వెన్నులో ఉన్న సుష్మూమ్మాదిలో ఉండే ప్రాణశక్తి యొక్క బహువిభాగాలైన వ్యక్తికరణలే దేవతలు. ఆ దేవతలందరూ మన వెస్తుదండంలోనే ఉన్నారు. ఒక్కశ్శ యోగశక్తికి ఒక్కశ్శ దేవత ప్రతీక.

త్రుతివారిలో ఉన్న ప్రైతస్యం ప్రథానమైన చిదేకరనరూపేణా సుష్మూమ్మా నాదీలోంచి ప్రపరిస్తూ ఉంటుంది. దీన్ని సాధన చేసి కుండలినీ ప్రకీయని పైకి తీసుకెళ్ళారు ఉన్నారు. దానికి ఉనయోగపడే సాధనే యోగాభ్యాసం.

శ్రీ లక్ష్మిపాల్వానమ్

ఈ కుండలిని శక్తి ప్రతిహారిలో ఉంది. ఆ యోగశక్తి ఒకొక్క భూమిక దగ్గర ఒకొక్కులా వని చేస్తూ ఉంటంది. అలా ఒకొక్క భూమిక దగ్గర ఉన్న ఒకొక్క యోగశక్తి దేవతలు. ఈనీ అంతా కలిసి ఒకటే చిదేకరసరూపిణీ వాటి పనిశీరు ఐటీ దేవతలుగా చెప్పు బధుతున్నారు.

యోగప్రక్రియలో మనం ఒకొక్క దశని దాటి పైకి ఎళ్ళాలంటే అ దశకి అధిపతులైన దేవతల అనుగ్రహం ఉంటేగాని రాటలేం. ప్రాగా ఆ దశ వద్దనున్న దేవతానుగ్రహంచేత మన శరీరంలో శుద్ధత ఏర్పడుతుంది. కనుక దేవతలంతా యోగశక్తిస్వరూపాలే.

యోగపరంగా, యజ్ఞపరంగా, మంత్రపరంగా దేవతలు ఉన్నారు.

దేవతలు లేనిదే ప్రపంచం లేదు. ఇయట విశ్వంలో ఉన్న అనంతశక్తులకి, మన లోపల ఉన్న యోగశక్తులకి వాళ్ళే అదిష్టాన దేవతలు. ఆ దేవతల అనుగ్రహం లేకపోతే యోగం పండు కనుకనే యోగశాప్రం అందించిన పతంజలి కూడా తఃస్వరప్రథిధానార్థత్ - తఃస్వరార్థన చెయ్యాలని చెప్పాడు. దేవతోపాసన యోగంలో ఒక భాగం.

దేవతలంతా బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాదులతో కలిసి బ్రహ్మందాన్ని చేదించారంటే అర్థం ఎందరో దేవతలు మనకి మూలాధారం నుంచి సహస్రారం వరకూ ఉన్నారు.

ముఖ్యంగా మనకి మూడు మసీలు ఉంటాయి.

ఆవి గ్రహాగ్రంథివిభేదినీ, విష్ణుగ్రంథివిభేదినీ, రుద్రగ్రంథివిభేదినీ. తరువాత వశ్మేది ఆజ్ఞావక్రమే. ఆ తరువాత వచ్చే సహస్రారంలో అనులైన శివశక్త్యొక్కరూపమైన సచ్చిదానంద తత్త్వం ఉంది. మనకు బ్రహ్మవిష్ణురుద్రగ్రంథి భేదనం ఐతీ గాని సహస్రారానికి చేరలేం

యోగపరంగా బ్రహ్మందపు కష్ట పగలదం అంటే అర్థం ఇదే. అది పాలి అక్కడన్న సహస్రారకమలాంతర్భూతమైన మహావైతన్యం మన నాడీమందలంలో ప్రసరిస్తే అప్పుడు మన లోపల ఉన్న భండాసురుడు పోతాడు. మనలో ఉన్న అవిష్ట నశిస్తుంది.

ఇది యోగపరమైన అన్నయం. కథాపరంగా ఉన్నపన్నే యోగపరంగా చెప్పబడు తున్నాయి.

ఇలా తెలుసుకొంటే మన శరీరంలోనే బ్రహ్మ, విష్ణువు, రుద్రుడు ఉన్నారని గ్రహించవచ్చు.

మహాశమ్యు స్తుతి:

అవ్యాండ కర్మార్ని చేదించదానికి ప్రయత్నిస్తున్న తిథ్యుదిదీవతలకు కనపడిన
మహాశంఖవుని వారు స్తోతం చేస్తున్నారు.

అధ్వరుం నిర్వలం శాంతం మాయాతీతముజం మహా,

నిరప్రశుఙ నంసర్దం మహాశంఖముపాస్తుహో.

1

దేవాసామహి చావేద్యమధ్యేయం యోగినామహి,

అనధ్యేయం చ వేదజ్ఞార్థాశంఖముపాస్తుహో.

2

న సన్మాసన్న సదసన్న ద్వయం సాద్యయం తథా,

యన్స తేజిప్రకాశం తం మహాశంఖముపాస్తుహో.

3

స్వయం వేద్యం స్వసంజాతం స్వయం ప్రథమవంజం,

ఉస్వయమేకాంతనిర్మజ్ఞం మహాశంఖముపాస్తుహో.

4

వేద్యం విత్తిశ్చ వేత్తా చ త్రిపుతీయం విస్మయ్యో,

స్మృతంతి శ్వాపి యప్పుతత్పుయమేవ ముపాస్తుహో.

5

ధర్మాధర్మాప్రాప్తి స్వాధదఃత్త్వాశ్చ యత్పుదం,

అనాప్రూతం తమీశాసం మహాశంఖముపాస్తుహో.

6

సౌరాశాం భాస్యాకారం బ్రహ్మో చ బ్రాహ్మావాదిసాం,

సౌగతానాం చ విజ్ఞానం మహాశంఖముపాస్తుహో.

7

లోకాయతికముఖ్యానాం స్వభావమయ విగ్రహం,

క్షమికానాం క్షమాకారం మహాశంఖముపాస్తుహో.

8

శాస్త్రం మాధ్యమికానాం చ సాంబ్యానాం పురుషాత్మకం,

పాతంజలానాం శాశ్వతం చ మహాశంఖముపాస్తుహో.

9

కారూణాం విశ్వకర్మాణం తైవానాం శివరూపిణం,

విష్ణుం చ పాంచరాత్రానాం మహాశంఖముపాస్తుహో.

10

అర్థేశ్వరం నిధివిధాం కామేశం కామసూత్రిణాం,

వైశ్వానరం చ వైద్యానాం మహాశంఖముపాస్తుహో.

11

దయావతాం ధర్మదైవముగ్రాణాం చండలైవతం,

కర్మరానాముపాస్యాభ్యం మహాశంఖముపాస్తుహో.

12

శ్రీ లలితోంబ్రావునామ్

విప్రాణామగ్ని విలయం హృత్పుం యోగవతామామి,

ప్రతిమాస్థమఱబ్దానం మహాశంఖమమపాస్మైహ.

13

సర్వేషామాదిభూతం చ స్వయమాదివప్రితం,

సర్వాంతం చ స్వతోఽనంతం మహాశంఖమమపాస్మైహ.

14

త్యం దృశ్యోఽసి సర్వేషాం న ధ్యోయోఽసి మహాశ్వర,

అస్మయ్యేవాతుసంస్కృతః తక్షణాం నః పదం భవ.

15

ధర్మలాస్మై విభగ్యాస్మై నీరసాస్మైశ్వర శంకరి,

అస్మాదుద్ర కారుజ్యాప్తుషాం నః పదం భవ.

16

యది నో రక్తతి భవాన్-భక్తానస్మాన్-పొర్చితాన్,

తైవ హి యతోహిత్యాషాం నః పదం భవ.

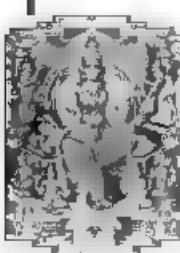
17

ఇత్యేవం విష్ణునా ధాత్రా చెంద్రేణ చ కృతస్తుతిః,

ఆవిధ్యభూవ భగవాన్ పరాత్మా నిషేషితః.

18

ముదటి అద్భుయం అని చెప్పారు. రెండవది లేదు. ఏకం అద్వితీయం బ్రహ్మ. బ్రహ్మండాలన్నీ మాయ లోపల ఉన్నావే. ఆ చిదాకాశం మాయకీ అతీతమైనది.

ఆజం జన్మయోతమైనది. మహా అంటే తేజస్సుభూషమైనది.

నిరస్తగుఙునంసర్వం-తిగ్రుణాల యొక్క సంపర్యం లేని త్రిగుణాతీత స్తోత. మహాశమ్మా ముపాస్మై అటువంటి మహాశంఖమని ఉపాసిస్తున్నాను. ఈ ముదటి శ్లోకంలో ఏ రూపాస్మి చెపుతేదు. ఇందులో పరమాత్మ తత్త్వము చెపుతాడింది.

ఈ ఒక్క శ్లోకాస్మి భావిన్న అదే భ్యానం అవుతుంది

దేవానామసి చావేద్యమధ్యేయం యోగినామామి - దేవతలకి కూడా ఇది శెలియిందదు అని చెప్పారు. వేదాలకి కూడా ఆ తత్త్వం లభ్యం కాదు.

న సన్మాన స్ని సదన స్ని ధ్యాయం నాధ్యాయం తథా - ఇది బుగ్గేదంలో పాసదీయ సూక్తమని ఉంది.

ఆ రహస్యాన్ని ఇందులో ప్రతిపాదన చేస్తున్నారు.

ఆ తత్త్వం సతీ కాదు. అసతీ కాదు సదసతీ కాదు. ఉనికిగా కనపడి వ్యక్తమైనది ఈ జగత్తు. ఇది వ్యక్తం కాక ముంరు అవ్యక్తమనే ఒక స్తోతిలో ఉంటుంది. ఈ అవ్యక్తం కంటే అతీతమైన అవ్యక్తమే పరమేశ్వరుడు.

చెట్టు వ్యక్తం. విత్తనం అవ్యక్తము. విత్తనంలో చెట్టు లక్ష్మణం ఉంది. కాని ఆ విత్తనం కంటే అతీతమైనవాడు పరమాత్మ బీజస్తోతి కంటే కూడా అతీతుడు పరమాత్మ సృష్టి అంటా ప్రారంభం కాక ముందు ఎలా ఉందని వర్ణించినపుడు ఖుగ్గేదంలోని నాసదీయ సూక్తం ప్రపంచ కాల్ప్రికులకు ఒక అధ్యాత్మియమ సమాధానాన్ని ఇచ్చింది. ఐదే శ్వేతాశ్వేతరో పనిషత్తులో 'యథా తమస్తం న దివా న రాత్రిః న సన్మాపనత్ శివ ఏవ కేవలః' అని చెప్పారు.

అప్యబీకి సత్క లేదు. అసత్క లేదు. ఉన్నది శివమే అని చెప్పారు.
సత్క లేదు. అసత్క లేదు అంటే మనం చూసే ఈ జగత్తు లేదు. దీనికి మూలమైన బీజస్తోతి కూడా లేదు. కార్యకారణాలకు అతీతమైన కేవలం పరంబోతి మాత్రమే ఉన్నాడు. అలాంటి ఆయన తరువాత బీజరూపంలో జగత్తుని ఆవిష్కరించాడు. ఆ బీజాల నుంచి వ్యక్తరూపంలో ఈ ప్రపంచ మంత్రా వచ్చింది ఏటన్నిటికి తాను ఆధారంగాని ఇప్పేమీ తాను కాడు అని చెప్పే తత్క్షమే మహాశమ్యస్తుతిలో చెప్పున్నారు.

మనం ఏ దైవాన్ని ఆరాధించిన ఈ తత్త్వదృష్టిలో ఆరాధించాలి. దేవతని కేవలం దీవతాదృష్టితో ఆరాధిస్తే ఇహాలోకంలో కావల్సిన సుఖాలన్నీ లభిస్తాయి. కాని దేవతని పరతత్త్వమనే దృష్టిలో ఎవరైతే ఆరాధిస్తారో వారికి మోక్షం లభిస్తుంది.

దేవత పట్ల పరతత్త్వ దృష్టి లేకపోతే ఐహికసుఖాలతో ఇందులోనే తిరుగుతూ ఈ జన్మ అయ్యాక మరొక జన్మ ఇలా మస్తునే ఉంటాయి. కనుక దైవాన్ని పరతత్త్వదృష్టితో ఆరాధించాలి.

ముందు పరమాత్మ అని దేవైతే ఉపనిషత్తులు వర్ణించాయో ఆయనే మహాశంఖువు. బ్రహ్మంధాలకి అతీతమైన, మాయాతీతమైన, నిరంజనమైన, నిర్మంజనమైన ఆ పరతత్త్వమే ఇక్కడ చెప్పుబడుతున్నది.

యస్య శేషఃప్రకారం తం మహాశమ్యమపాస్యహౌ

ఈ మహాశంఖువునే ఆనేక మంది ఆనేక రక్షాలుగా ఆరాధిస్తున్నారని వివరిస్తూ

పాతంజలానాం శాఙ్లం చ మహాశమ్యమపాస్యహౌ

అన్నారు. పాతంజలు వైయాకరణలు శట్టుబ్రహ్మమని దేన్ని చెప్పున్నారో, పాతంజలి యోగమంటే వ్యాకరణ శాప్తం. వారు ప్రపంచమంతా శళ్లం నుండే ఉద్ధవించిందని చెప్పారు.

అద్వైతం ప్రకారంగా శబ్దానికి కూడా అతీతమైనది పరతత్త్వమని చెప్పారు.

శ్రీ లలితేషుభూవంతు

కానీ ఆ పరతత్తుమే సృష్టిపరంగా శబ్దముగా వ్యక్తమైంది కనుక శబ్ద స్వరూపంలో ఆరాధిస్తున్నారు ఏర్ప

ఒకే పరతత్తున్ని శబ్దభవ్యావాదులు శబ్దభవ్యాగా ఆరాధిస్తున్నారు. పాంచరాత్రము మురైన పైపువాగమవాదులు విష్ణువుగా ఆరాధిస్తున్నారు. సైవశాస్త్రవాదులు తీవునిగా ఆరాధిస్తున్నారు.

‘శ్వాసం తిథుపిణమ్ విష్ణుంచ పాంచరాత్రాంమ్ మహాశమ్యు ముపాస్యే’ అన్నారు.

అదే విధంగా అగ్నిహోత్ర ఆరాధన చేసే వాళ్ళు ఉయిన్ని అగ్నిహోత్రస్వరూపుడిగా ఆరాధిస్తున్నారు.

ఈ పరమేశ్వరుడే విశ్వంలో ఉత్తమఫైన విభూతులలో వ్యాపించి ఉన్నాడని పరమాత్మతత్త్వ ప్రతిపాదనమైన అద్యతమైన శంఖస్తోత్రం చేసి, “స్వామీ! నువ్వు నిరాకారుడిని. మాతు ఆకారాలు ఉన్నాయి.

ఇష్టుడు మమ్మల్ని అనుగ్రహించడానికి నువ్వు ఆకారం ధరించి రావయ్యా” అని అదుగుతున్నారు. ఆ సర్వవ్యాపకుడైన పరమాత్మ ఇష్టుడు ఆకారం ధరించి రావార్థి ఎలా అదుగుతున్నారో చెప్పాడు.

విపరీతసమాచారై ర్ఘృష్టేంధ్రాదిధావై:

భాధితాస్నేష్మ మహాశమ్యు చభ్రష్టాం నః పచం భవ

అన్నారు. ఇక్కడి నుండి పచ్చ శ్లోకాలలో, “చభ్రష్టాం నః పచం భవ” అనే మాట వస్తుంది. మా కళ్ళకి కనిపించవయ్యా! అని ప్రార్థిస్తున్నారు. భండాసురుడి చేత బాధింపబడుతున్న మమ్మల్ని అనుగ్రహించడానికి మా కంటే గోచరించ వయ్యా! అని దేవతలు అదుగుతున్నారు.

చుట్టులాస్నేష్మ విభగ్యాస్నేష్మ వీరసాస్నేష్మ శంకర

అస్మాసుధర కారుచ్యా చుట్టుషాం నః పచం భవ

చుర్చులులఘుపోయాడ. ఆశలన్ని భగ్యములైపోయాయి. సీరసంగా ఉన్నాడ. స్వామీ! కనిపించవయ్యా!

యది నో రక్తతి భవస్మక్తా నస్మా స్వరార్థితాన్

తప్యవ హి యకోపోవి శుట్టుషాం నః పచం భవ

ఓ పరమేశ్వరా! మమ్మల్ని నువ్వు రజ్జింపలేదంటే నీకు అపకీర్తి ఎందుకంటే నీకు భక్తవత్సలుడు, భక్తరక్తకడు అని గొప్ప బిందులు ఉన్నాయి. భక్తులంపే ఆశ్రయించినవారని

- శ్రీ లలితాభ్యాసమ్

అర్థం. నిస్మివర్తతే ఆశ్రయించారో హాళ్ని రక్షించలేదనుకో నీకు అవకీర్తి వస్తుంది. కనుక స్నామి! నీకు అవకీర్తి రాకుండా మూడు కళ్ళకి కనపడవయ్యా!

మహాశంఖుని ప్రాయుర్భావం

ఈ విధంగా ప్రార్థించగానే ఒక్కసారి పరమేశ్వరుడు దివ్యమైన రూపం ధరించి కనిపిస్తున్నాడు.

**శాలమేఘసమచ్ఛాయకణ్ఠ శూలకపాలభృత్
ద్రుభూజశ్చ త్రిచేత్తర్భు స్నయమాన మఖామ్యజః**

స్నామి గజచర్యాంబరథారియై, నీలకంటుడై, శూలాన్ని కపాలాన్ని ధరించి ఎదురుగా పొక్కాత్మకిరించాడు. రెండు చేతులలో, మూడు కళ్ళలో, చిరునవ్య నవ్యతూ లెళ్లగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఆయన ప్రక్కనే అమృతారు ఉన్నారు.

**పరాశక్తిశ్చ చంద్రాభా చంద్రవచ్ఛిరలాక్షతః
అభ్యప్రత్కుస్తుకరూ తైర్వై: అవలోకితా**

అమృతారు చంద్రుని నంటి కాంఠుల్ని వెదజల్లుతూ, చల్లగా ఉంది. ఆ తల్లి నాలుగు చేతులతో భాసిస్తూ ఒక చేతిలో అక్కమాల, మరొక చేతిలో పుస్తకం, మరో రెండు చేతులతో పరదమ్యద్ర, అభయముద్ర ధరించి మహా శంఖువు ప్రక్కనే ఉంది. అమృతారు పరచితి. ఆయన పేట పరశంఖు ఆ ఇష్టప్రస్తుతమైన గోచరించింది విష్టితే ఇంతపరకూ నిరాకారంగా వ్యాపించి ఉందో అదే సికారమైంది.

ఇదెగలాంటే పంచదారని పంచదార చిలకగా తయారుచేసినట్టు. అలా ఉన్న ఆ స్వరూపమే స్వక్షమై ఎదురుగా కనపడింది.

**పర్యోషం మూలభూతో శా దమ్యతి కరుణాకరా
పరామహాశమ్యనాభావదాశం చర్మనోత్వవం**

సర్వానికి మూలమైన ఆదిదంపతులు వీరిద్దరే. స్నామి వారందరికి అభయాన్ని ఇస్తూ యుష్మధాగమవం జానే యుష్మధా జానే పరాశ్రావ

థందాసురస్య దౌష్యం చ జానామి జగదంతక్షత్

అన్నారు. పీఠ థందాసురుని బాధలు తట్టుకోలేక వాదగ్గరికి వచ్చారు.

ఈ సృష్టిలో ప్రతయం మూడు రకాలుగా ఉంటుందని పరమేశ్వరుడు చెప్పున్నాడు.

ఒక ప్రతయం మహాప్రతయం. రెండవ ప్రతయం అవాంతర ప్రతయం. మూడవది కామప్రతయం. ఈ సమస్త జగత్తుంతా లయమైపోవడం పూర్ణప్రతయం.

సామవేదం పణ్ణుఫలర్యు -

శ్రీ లక్షోమాఖ్యానమ్

బ్రహ్మగూరికి సూరు సంవత్సరాలు నిండిలే ఒక ప్రకయం వస్తుంది. దాన్ని అహంతర ప్రకయం అంటారు.

కాలం గణని పరిశీలిస్తే కృతయగం, త్రైయగం, ద్వాపరయగం, కలియగం అని నాలుగు యుగాలు, తు నాలుగించికి కలిపి ఒక మహాయగమని పేరు. ఇలాంటి మహాయగాలు 71 అయితే ఒక మన్సుంతరం. ఇలాంటి మన్సుంతరాలు 14 అయితే ఒక కల్పం. బ్రహ్మగూరికి ఒక కల్పం ఒక రోజు. ఇలాంటి రోజులు సంవత్సరానికి 365. ఇలాంటివి 100 ఐతే ఆయనకి ఆయువు పూర్తిపుతుంది. అప్పుడు ఏర్పడే ప్రకయం పేరు మహాప్రకయం. ఆ మహాప్రకయంలో బ్రహ్మగూరికి కూడా స్వతంత్రం ఉండదు.

కల్పంతంలో వచ్చే అహంతరప్రకయం నుంచి సృష్టిని రక్షించడం బ్రహ్మదేవుడి పని. ఆయన మళ్ళీ పొద్దున్నే లేచి సృష్టిని మొదలుపెడతాడు. మనం ఎలాగైతే పగలంతా పని చేసి రాత్రి వికాంతి తీసుకొని పొద్దున్నే లేచి మళ్ళీ పనటు ప్రారంభిస్తామో ఆలా ఆయన కూడా కల్పకాలం పనిచేసి కాస్త ఆయవ వికాంతి తీసుకొని మళ్ళీ తరువాత సృష్టి ప్రారంభిస్తాడు.

మనం గతం రోజు విచివెట్టిన పనిని ఈ రోజు ఎలా ప్రారంభిస్తామో గత కల్పంలో వదిలినదాన్ని బ్రహ్మ మళ్ళీ తీసుకొస్తాడు. దీన్నే వేదం సూర్య చంద్రమసో ధాతా యథాపూర్వముకల్పయలో అని చెప్పుంది.

నిజంగా ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే ఈ అనంతవిశ్వం జందులో మనం ఎంత? ఈ కాలం ఎంత? దూరం ఎంత? అనాధిగా మానవుడై వేధిస్తున్న మహా త్రప్తి ఇది. కాని దీని గురించి అంతు తెల్లుకొండామని తపస్సు ద్వారా ప్రయత్నించి సమాధానం రాబట్టిన ఏకైక మహాత్ములు భారతీయ మహర్షులు. వాళ్ళు మాత్రమే ఈ రహస్యాల్ని చెప్పగలరు. అనంతకాల గణనాన్ని ఇవ్వారు.

పరశంఖువు చెప్పున్నాడు, 'మహాప్రకయం నుంచి ఈ జగతును అదుకొనేవాడ్ని నేను. ఈ మహాప్రకయంలో బ్రహ్మదులంకా నాలో లీవట్టిపోకారు. మళ్ళీ జగతు ఆరంభించి వపుడు నేను వారందర్ని నాలోంచి వ్యక్తం చేస్తూ ఉంటాను.'

ఇది కాక మూడవది కామప్రకయం. మన్సుధుదు ఎప్పుడైతే నశించిపోయాడో దాని వల్ల వచ్చే ప్రెపరిత్యామే భందాసురపుత్రాంతం. ధర్మం క్రీడించి బోయింది. నీరసత్వం వచ్చింది. ఇలాంటివి అప్పుడప్పుడు జగత్తులో దుష్టక్కల విజ్ఞంభఱ వల్ల జరుగుతూ ఉంటాయి. ఏటిని కామ ప్రకయమని అంటారు. దీని నుంచి మాత్రం నాయుక్క శక్తి

అయిన లలితామహాత్రిపురసుందరి నూత్రమే ఉద్ధరిస్తుంది”

ఐతే ఆయన ప్రక్కనే ఉన్న శక్తి పరచితి నేరుగా వచ్చేయవచ్చుగా! అంటే ఇక్కడే రహస్యాలు గ్రహించాలి. ఏది ఎలా రావాలో అది అలానే రావాలి. అక్కడ పరచితి బ్రహ్మందాలకి అతీతమైన శక్తిగా ఉంది. కానీ భ్రహ్మందంలో కామప్రకశయం ఛోగొట్టుధానికి ఆ పరచితిని బ్రహ్మందవాసులంతా ఆరాధించి సంపాదించుకోవాలి. అప్పుడు అవిడ మరో రూపంలో వస్తుంది

మహారాజుగారు శయవాగారంలో ఉన్నప్పుడు మామూలు పస్తాలు థరించి పడు కొంటాడు. యుద్ధానికి వెళ్లాలంటే యుద్ధానికి తగ్గ వస్తులన్ని థరించి వెళ్లడు. అలాగే ఆ పరచితి కూడా కామప్రకశయనాశనం వేయడానికి మరో రూపం దార్చి రావాలి. అవిడ రావాలంటే ప్రార్థించాలి.

భగవంతుడు కూడా ఉరికినే రాడు. ఎవరు ప్రార్థిస్తారో వారికి భగవంతుడు. కనుక మీరంతా ప్రార్థించండి అదే చేస్తున్నామయ్యా! ఇంకా అనుగ్రహించ లేదంటే “ఐతే నేను మీకు సహకరిస్తాను” అన్నాడు మహాశంఖపు

మహాశంఖసిద్ధే మహాయాగం

“ఆ కామప్రకశయం నుంచి వారిని ఉద్ధరించడానికి ఆ చిచ్ఛక్తి ఉద్ధవించాలి కనుక నేను ఇప్పుడు ఒక యజ్ఞం చేస్తాను” అన్నాడు. మహాశంఖపు. “మీరు చేసే యజ్ఞాలు చాలపు”

నిజానికి ఇక్కడ్చుంది కథంతా ఒక వైపు యాగశాప్తం, ఒక వైపు మంత్రశాప్తం, మరొక వైపు యాగశాప్తం, ఇంకోనైపు అత్మవిచారణ అనందే వేదాంత శాప్తంలో కూడుటని ఉంటుంది. ఇప్పుడు శంఖపు ఒక యాగం చెయ్యబోతున్నాడు.

యాగం ఎలా చెయ్యాలో వివరిస్తున్నాడు.

అయిన చేసే యాగం పేరు మహాయాగము. లలితాసహాప్తంలో మహాయాగక్రమాధ్య మహాశైరవపూజతా’ అని వస్తుంది. మహాశంఖవే మహాశైరవుడు. ఇప్పుడు అయిన ఆ మహాయాగక్రమాన్ని చెయ్యబోతున్నాడు ఆ మహాయాగం లోంచి అమృతారు అవిశ్వాసితారు. ఆ యాగం శిష్టాలే చెయ్యగలడు మరొకడు చెయ్యలేదు. అమృతార్థి అనుగ్రహం రావాలంటే శిష్టాలే ముందుకి రావాలి. శిష్టాలుగురవేనమః

అమృతార్థి తన దశమహావిద్యలను శిష్టాలే తయారు చెయ్యమంది. నేనా అని అడిగితే ‘సా గురించి సుష్మృ చెప్పాలి, సీ గురించి నేను చెప్పాలి. మన గురించి ఇంకెవరికి

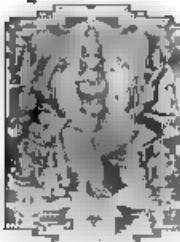
శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

శెలుస్తుంది' అంది అమృతారు. నా విద్యులన్నిటికి సువ్యే గురువు అంది. పరమేశ్వరుడు ఒక్కాక్క విద్యకి ఒక్కాక్క రూపంతో గురువు అయ్యాడు. శ్రేవిద్యకి మాత్రం దక్కిణామూర్తి రూపంతో గురువు అయ్యాడు. శ్రేవిద్యని స్వతంత్ర తంత్రం అంటారు.

స్వతంత్రా సర్వతంత్రే దక్కిణామూర్తిరూపిణి

దక్కిణామూర్తి ఇన్నిన విద్య ఆత్మవిద్య. ఆదే తిష్ణావిద్య శ్రేవిద్యకి దక్కిణామూర్తి గురువంటి క్రీవిద్య ఇహమైద్య.

ఆ దక్కిణామూర్తి ఇక్కడ మహాశంఖువు ఆయన ఇప్పుడు గురువై రాహాలి ఆయన చెప్పున్నాడు నేను వచ్చి ఒక యాగం చెయ్యాలి కాని దానికి ఒక పరతు. మీరు ఇప్పుడున్న ఆకారాలతో లాభంలేదు. మీ శరీరాలు పుంజుకోవాలంటే మీలొక పని చెయ్యాలి నేను యాగం చేసి అగ్ని రగులుప్పాను. అందులో మిమ్మల్ని మీరు హుతం చేసుకోవాలి' అని చెప్పాడు.

"మిమ్మల్ని మీరు ఇస్తే లోపల్చించి ఒక ఆవిడ వచ్చి మళ్ళీ మిమ్మల్ని స్వస్తించి ఇస్తుంది. అప్పుడు మీరు నవ నవాకారం భవిష్యతి - నవ నవ లాడుతూ ఉంటారు.

ఇప్పుడున్న నీరసం, ఎందుతనం అవన్ని ఔ అగ్నిగుండంలో పదేయండి. మళ్ళీ శుద్ధమై వస్తూర్లని చెప్పాడు.

కర్తృవ్యమేవ తద్గావ! నాత్ర కార్య విధారణా - విధారించకుండా పదందని చేస్తే అప్పుడు వారంతా పరమేశ్వరుడికి సమస్యరించి "స్వామీ! సువ్యేం చెప్పే అది చేస్తాం ఎందుకంటే మా క్లేమండ కోసం సువ్యు చతున్నావు.

పయం కృతార్థా ఊతస్సుభ్రిదగ్నీ హాష్యతాం గతా

అందులో పడదం వల్ల మీం ధన్యలమోతాం. అందులోంచి మీం మళ్ళీ బయటకి గాప్యూ వస్తుమంటే అంతకంటే మాకేం కావాలి.

కనుక మీమంతా సిద్ధమే" అని చెప్పారు. అప్పుడు-

లోకానా ముపకారాయ పరాశక్త్యా సమన్వితః

అణ్ణాధ్యాత్మిదాకాశ మయుభూసమహాగ్రపంత

లోకాలకి ఉపకారం కలిగించడానికి ఇచ్చేందూలకు పైన ఉన్న స్వామి అందులోంచి దిగాడు. ఇదంతా యోగుపరమైన రహస్యం.

సహస్రార కమలంలోంచి దిగుతూ సరిగ్గా చంకరుఱవారి చెప్పినట్టుగా

సుధాధారాసారై-శ్వరణయుగలాంత-ర్షిగ్రత్తు:
 ప్రవంచం సించంతీ శ్వనరపి రసామ్మాయ-ముహసః:
 అవాప్య స్వాం భూమిం భుజగనిభ-మథ్యప్ప-పలయం
 స్వమాక్యానం కృత్యా స్వప్పిణి కులకుండ కుపూరిణి॥
 ఆ శ్వేకంలోని భావమే ఇక్కడ చెప్పబడుతోంది.
 బ్రహ్మాందంలోకి ఆ పరమేశ్వరుడు ప్రవేశించి హోమగుండం కావాలి కనుక ఏడు
 సముద్రాలలో చివర సముద్రాన్ని ఎండగల్చాడు.
 ప్రవివేశాండ మధ్యంతు సూక్ష్మాయాప స్వాతసః:
 ఆయన సూక్ష్మరూపంలో ప్రవేశించి హోమగుండాన్ని నిట్టం చేస్తున్నాడు. యాగం
 చేసాడని హాయుగ్రీవస్వామి చెప్పడం ఆపాడు.

మహాయోగ క్రమం

అప్పుడు ఆగస్యులవారు వెంటనే అడిగారు.
 హాయుగ్రీవ మహోప్రాజ్ఞ! విచిత్రం ప్రస్తుతం త్వయా
 మహోయాగోఽభవత్యుర్ధుక్షింఫలో ఇగతాం ప్రియః
 నుప్పు చెప్పున్నది చాలా చిత్రంగా ఉండయ్యా! ఈ యాగం నేను ఎక్కుడా వినలేదు. ఏ
 వేదాలలోనూ లేదు. ఆ మహోయాగం ఇలా జరిగింది. దాని వల్ల వచ్చిన ఘలితం ఏమిటి?
 విస్తరేణ మహాపక్ష్య తత్త్వ మే కొతుకం మహాత్
 సంపూయహాణమపి యత్పూరాన్నాయ కల్పత్తే
 విస్తారంగా చెప్పవయ్యా! వింటాను అన్నాడు. ధన్యుడవు అగస్యో! విను.
 కథయామి మహోప్రాజ్ఞ మహోయాగం మహోదయమ్
 ఈ కథని పరించిన, విన్నా వచ్చే ఘవితాన్ని హాయుగ్రీవస్వామివారు చెప్పున్నారు.
 పరితం సర్వపూర్ఖుం ప్రతం సర్వమలాపహమ్
 పరిస్తి పౌపాలన్ని పోగడుతుంది. వింటే మన హృదయంలో ఉన్న మాలిన్యాలన్ని
 కూడా సరింపజేస్తుంది.
 దీనిని సిరంతం ఎవరైలే పొరాయణ క్రమంలో చదువుతారో
 ఆవర్తితంతు సంసీఫ్టై తద్వాహ్యమ్యతభాజనమ్ వారికి పరఱహ్యమ్యతమ్ ప్రాప్తిస్తుంది.
 ఏకవారం ప్రతం హ్యాతన్నపోయాగప్రవర్తనమ్
 రాజసూయసహప్రస్పు దశ్మై ఘల మనత్తమమ్

శ్రీ లలితాంబునానమ్ - -

ఒక్కసారి దీన్ని త్రయ్యగా వింపే వెఱ్ఱు రాజుసాయయాగాలు చేసిన ఘలితం వస్తుంది
శ్రీమహాశమ్భువాథ స్వి ప్రవిశ్యాభ్యం మహాత్మరమ్

ఇప్పుడు చెప్పున్నాను విను! ముందు ఘలితం చెప్పి తరువాత ప్రారంభిస్తున్నారు దాన్ని
ఎళ్ళి విషయం యొక్క గౌప్యతనం మనకి తెలుస్తుంది. ఘలితం ఖంత గౌప్యదంతే పనికి
అంత ఏకాగ్రత కావాలని అర్థం.

స్వయం హోశాంభవత్తు యజ్ఞపత్నీ హరాంభవత్

ఆయన స్వయంగా హోత అయ్యాడు. అహంకులు అగ్నిలో వేసేందు హోత ఆయనే
స్వయంగా అక్కడ కూర్చున్నాడు యజ్ఞం చెయ్యాలంటే యజమానికి ఎత్తి ఉండాలి
అవిడ పరచితి. ఈ పరచితి యజ్ఞపత్నిగా కూర్చుంది. ఆయన మంత్రంతో హోమం
చెయ్యబోతున్నాడు. అదే నిఃానికి శ్రీవిద్యాహోమం, మహాయాగ్కమం.

జాప్యంగా చేసే శ్రీవిద్యాయాగం ఒకటి. శిష్టుడు చేసింది మహాయాగం.
సాధకులు అంతర్యాఖలై ఒక్కట్ట చక్కన్ని దాటుతూ చేసే మహాయాగం
పేరు రహోయాగం. 'రహోయాగక్రమారథ్య రహాస్తర్మణట్రితా'.

ఈ మహాయాగం అంతా లోపల జరిగే యాగమని తెలుసుకోవాలి. ఇది
యాగం మాత్రమే కాదు. యోగం కూడా.

యోగం, యాగం ఈ రెండూ ఒకే ప్రతీయ, మన పెద్దవాట్టు యజ్ఞస్వరూ
పంతో యోగవిద్యనే అవిష్టరించారు. యజ్ఞకుండం ఎమిలో కాదు శంకరులు సొందర్య
లహరిలో "స్వప్తివితులకుండే కుహరిణి" అన్నట్లుగా మనలో మూలాధార చక్రం వద్ద ఏ
అగ్ని ఉండో అదే. ప్రాణాయామారుల ద్వారా సాధన చేస్తే అక్కడున్న తేజస్సు ఉర్ధుగతమై
రిదాకాశస్థోత్రికి చేరి అక్కడున్న పరమామృతాన్ని అందుకుంటుంది. ఆ క్రమమే ఇక్కడున్న
మహాయాగంలో కూడా గోవరిస్తోంది.

పరిశాయ మహావిద్య మాత్రరంశ్యాత్మంవిద్యమ్

సప్తస్వర్మహాయమయ మాత్రాన్ మాతనోత్

లలితామహావిద్యని ఉచ్చరిస్తూ సప్తస్వర్ంధబంధుర శరీరుడయ్యాడు అంటే వాయు
మండలాలు మొత్తం విడురకాల భూమికలలో ఉంటాయి ఈ పీడింటేకి పేర్లు చెప్పారు.
విష్ణుసహార్థంలో ఈ రహాస్యాలన్నీ చెప్పబడ్డాయి

ఈ సప్తస్వర్ంధబంధురనమీరమే బహీర్షగత్తులో కూడా సరిగ్గా సూర్యమండలం వరకూ
ఉన్న వాయుమండలాల పరుననే చెప్పారు. అదేనిధంగా మన శరీరంలో కూడా ఏడు

శ్రీ లతాపూర్వము

రకాల వాయు మండలాలు వ్యాపించి ఉన్నాయి. అది బ్రహ్మందం. మనది పిండాండం. రెండూ ఒకే లక్ష్మణం.

పిండాండంలో ఏముందో బ్రహ్మందంలోను అదే ఉంది. పిండాండాన్ని కెరటం అను కొంటే బ్రహ్మాండాన్ని సముద్రం అనుకోవచ్చ. కెరటంలో కూడా సముద్రం యొక్క నీరే ఉంటుంది. అలాగే ప్రతి అఱువులోను బ్రహ్మందం యొక్క శక్తి ఉంటుంది. దాన్ని మనలో అవిష్వరించుకొంటే అంతటా మాడగలం. అది ఇక్కడ తెలుగుకోవల్సిన గొప్ప ప్రత్కియ. ఆ తారంగం చేత శంఖుడే సప్తస్నూంధమహివాయువూ మారాడు.

ప్రాణశక్తి చేతనే మూలారారం దగ్గర నిద్రించిన కుండలినీ జాగ్రతం చేసేది. అ ప్రాణశక్తి పరమ శివ స్వరూపమే. కథలో కూడా పరమేశ్వరుడు సప్తస్నూంధ బంధురమైన రూపంలో ప్రవేశించాడు. మొట్ట ముదట గాలిలో ప్రవేశించాడు. ఆ గాలిలో తేజస్సు ఉంది. ఈ మహాయాగ క్రమాన్ని చాలా చక్కగా వివరించారు.

సప్తమం శుద్ధజలభిం కుణ్ణార్థం సమకోషయేక

ముందుగా ఎడవ సముద్రమైన శుద్ధ జల సముద్రాన్ని ఎండగట్టాడు. దాన్ని ఎండగట్టగానే అదోక గొయ్యులా మారింది.

అపాతాశగభీరూ భూ దతిదీర్ఘ మహామిథి:

అది ఒక పద్ధతి హోమకుండంలా మారింది దానిలోకి ఇష్టుడు అగ్నిని రాగ్యాలి. దాని కంటే ముందు అగ్నిలో వెయ్యాల్సిన పదార్థాలు సిద్ధం దేసుకొన్నాడు. యిల్లం చేసేటప్పుడు అందులో వెయ్యాల్సిన హోమద్రవ్యాల్ని తీసుకొని నాలుగు భాగాలు చేస్తారు. నాలుగో భాగాన్ని తీసి అగ్నిలో వేస్తారు.

ఆదే విధంగా ఈయన జగత్తులో ఉన్న ఉద్ధిజాలు. ఉద్ధిజ సృష్టి అంటే భూమిని చేధించుకొని వచ్చేది మొత్తం ప్రపంచమంతటా ఎన్ని రకాల సృష్టి ఉంటుందో అద్భుతంగా మన శాస్త్రం వర్ణించింది.

మానసే ప్రథమసృష్టి: తథా జూరాయి పరా

అభ్యుమివ త్వాతియస్వాత్ స్వేచ్ఛజాస్వ తథా ఉద్ధిజః:

అని ఐదు రకాల సృష్టిని చెప్పారు. ముందు మానసే సృష్టి అంటే బ్రహ్మగారి మనస్సు నుంచి సృష్టింపబడ్డ దళ్ళది ప్రజాపతులు, వశిష్ఠుడులు వీరంగా మానసే సృష్టి. జరాయువులు అంటే కథపులో కొన్నాళ్ళు ఉండి కదురు చీల్చుకొని బయటకొచ్చే సృష్టి. పారిది జూరాయి సృష్టి. అభ్యుమివ అంటే గ్రంథు నుంచి వచ్చినవి అభ్యుమిసృష్టి. స్వేచ్ఛ అంటే వాతావరణలోని సామవేదం షష్ముఖశర్మ—

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

తేమ వల్ల పుట్టినవి. ఇంన్ని త్రిమికీటకాలు. ఉద్ఘాజము అంటే భూమిని ఛేదించుకొని వచ్చేవి. వృక్షాలు, గుల్మాలు, లతలు ఇత్యాదులన్ని ఉద్ఘాజ స్థాషి ఇంతకు ఏంచి స్థాషి ప్రపంచంలో లేదు ఆ యజ్ఞాగ్నిలో నెయ్యడానికి ఈ ఉద్ఘాజములన్ని పరమేశ్వరుడు తీసుకొన్నాడు ఇప్పుడు అగ్ని కావాలి. ఓండ రగిటే అగ్ని మామూలు అగ్నికాదు అని చెప్పాడు. దీన్నే శ్రీవిద్యలో అంతర్భీర్ణంతరమనింథన మేధమానే సంవిధగ్నిః అని చెప్పారు. ఓంథనాలు అమసరం లేకుండా మండాలి. అది మన నిరంతర సాధవ వల్ల రగుల్చుకోవాలి ఇక్కడ పరమేశ్వరుడు ఎలా రగుల్చుతున్నాడో చెప్పున్నారు.

ఒక్కప్పారిగా అయిన అమ్మవారి మంత్రాన్ని జపం చేస్తూ “సింహాసన మహావిధ్యాం అమహాంకారమాస్తితా” - జపం చేసి “పూణ” అన్నాడు పరమేశ్వరుడు.

ఆదో పెద్ద బీజం. హం అస్తుస్తుదు హ అనేది ఆకాశమండలంలో ఒక స్థందన తెస్తుండి. ‘హ’ అకాశబీజం. స్ఫ్యారీ ఉస్మయత్వమే హం అనేది. దానికి నాదం కల్పింది. ఈ నాదంలోనే అగ్నిశక్తి కూడా దగి ఉంది. హంకరించాడని మనం అంటుంటాం. ఆ హంకారం లోపల ఉన్నదాన్ని బయటకి తెస్తుండి. ఆ బీజానికి అంతశక్తి ఉంది. పరమేశ్వరుడు హంకారం. ఎలా చేసాడంటే

 తేస ఫోరేం హంకార శస్త్రోపాధాత్మవిగ్రహః - హంకరించగానే శిష్టుని శరీరం ఒక్కప్పారిగా కంపించింది. దానికి ఆయన శరీరంలో మూలాధారం నుంచి కదలిక రగిలి ఆక్షమ్యించి అగ్ని బయలుదేరింది.

అలా ఇక్కడ బయలుదేరిన అగ్ని “అమూల మాఘమాసిలం తస్య జజ్ఞాల చిచ్ఛిత్సిః” - శ్రీవిద్యాప్రాసులకి ఔగా తెలుస్తుంది.

శ్రీవత్సంలో అమ్మవారిని ఆవాహన చేసేబస్తుడు మనలో ప్రకాశించే “అమూలాధారాధ బ్రహ్మామిలం విలసంతీమ బిషంతంతు తసీయసిం విద్యుత్త్రింణమింఖరాం వివశ్వదయుత ఇస్తుండ్ర ప్రకాశం రేణోరూపేణ పరిణామ్ పరశివశ్శోఽరథిన్న ప్రకాశార్థికామ్ వియుదాది విశ్వ కారణామ్ సర్వాపాసితామ్ స్వాత్మాన్నిన్నామ్ పరిచితిమ్ సుషుమ్మా పతయేన ఉధూమ్య” - ఇలా ధ్యాపం చేస్తారు.

శ్రీవక్రంలో ఉన్న అమ్మవారు ఎక్కడించే దిగి రాదు. లోపల ఉన్న ఈ ఆత్మశక్తిని అక్కడికి తేపడం. అదే ఇక్కడ ఇరుగుతోంది. ఇదే పూర్తిగా శ్రీచతు ఆరాధన.

ఈ రహస్యాన్ని ఇక్కడ చూసిస్తున్నారు.

శ్రీ లలతోచాల్మానమ్

ఆ అగ్నిపేరు చిచ్చించి అన్నాడు. చిత్త - శిథి అది మాములు మంట కాదు లిదగ్గి వైతన్యాగ్ని. దైతస్వప్తకాశం. దీనికి చిదగ్గి లేదా సంవిత్ అని పేరు. సంవిత్ అన్నా చిత్త అని అర్థమే.

ఈ సంవితులం ఖాలక్రోడలోచనకోటుల్ - ఖాలసేతుం నుంచి లాగాడు.

అలా తీసి - మహా వామదేవోఽయం స చ ఉగ్నే మహాఖనిమ్

మహా అంతీ 'పెలిగ్రక్షాదు' అని అర్థం బయటకి తీసాడు. వామదేవుడు అన్నారు. శిఘ్రాది పేరు వామదేవుడు. వమనం చీసినవాడు వామదేవుడు వమనం అంతీ బయటకి తీయుట అని అర్థం.

ఒకపరి జగముల వెలినిది ఒకపరి లోపలికి గొనుచు - ఒకసారి జగత్తంతా తీసుకొని మళ్ళీ బయట పెడతాడు. అలా బయట పెట్టివాడే వామదేవుడు. ఆ వామదేవుడు జప్పుడు అగ్ని బయట పెట్టాడు. ఎక్కడ ఏ శబ్దం వాడాలో అక్కడ ఆ శబ్దం ఎంత అందంగా వాడుతున్నాడో వ్యాసదేవుడు.

అంతముందే ఆయన హోమకుండంలో ఉధ్విజములలో వేసిన కొంత భాగం జప్పుడు అంటుటుంది. అగ్ని రిశింది. అందులో పరమేశ్వరుడు హోమం చెయ్యబోతున్నాడు. హోమం చెయ్యడానికి ముందుగా అగ్ని దేవుని ఆరాధించాలి. పరమేశ్వరుడైనా తాను పెట్టిన సంప్రదాయాన్ని తానే పాచిస్తాడు. ఎనిమిది మూర్ఖుల అగ్నిని, అటు మూర్ఖుల అగ్నిని, మూడు మూర్ఖుల అగ్నిని పరమేశ్వరుడు పూజించారని చెప్పారు.

త్రాగ్నే రష్టా మూర్ఖిం సంకల్మాభ్యర్థయభ్యః

పంచార్థిమణి చాట్టుర్భు మధ్య మూర్ఖితయం తథా

ఉన్నది ఒకే అగ్ని కాని మాములూగా అగ్ని అయితే అగ్ని హోత్రం అవడు. ఆరాధింపబడే అగ్నికి అగ్నిహతమని పేరు. ఉత్సుకే మండిస్తే మంట. అది అగ్నిహోత్రం కావాలంటే దాని యందు దేవతాశక్తులు ఆవహింప తీయాలి. పేర్లు పెట్టి అగ్నిని పిలిచినపుడు ఒక్కక్క పేరుతో ఒక్కక్క వ్యవహారం ఉంటుంది. ఆ పేరుతో చప్పుతడ్డ అగ్ని ఆ పనే చేస్తాడు మరాక పని చెయ్యడు. కనుక ఇప్పుడు యజ్ఞానికి ఎన్ని రకాల అగ్నులు కావాలో అన్ని అగ్నులని ఈ అగ్ని యందు స్థాపి ఆవహింపజేస్తున్నాడు. పీఠిచి ఆవాహన చేస్తున్నాడు.

ఆవాహన చేస్తున్నపుడు కొన్ని పుష్పులు, అక్షతలు తీసుకొని ఆ అగ్నికి సాలుగు వైపులా వేస్తారు. పరమేశ్వరుడు పుష్పులు తీసుకోవడానికి ఒకసారి ఆకాశంలోకి చెయ్యి సామవేదం చెఱ్పుఫశర్మ —————— 197

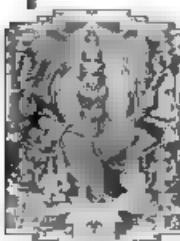
శ్రీ లలితోమాధ్వనమ్—

చాచగానే అక్కడ నష్టత్రాలు కనపడ్డాయి హాచీని ఏతో వట్టకొన్నాడని చెప్పారు.

శారకాపుష్టవిజ్ఞాంసః పరితః కుండ మార్యయుక్తః

మనకి సైన్య తెలును కనుక నష్టత్రాలు తీసుకొన్నాడంటే హాటన్నిటిని లాగాడా అని కాదు. దీనిలో ఉన్న రహస్యాన్ని పరిశీలించాలి. దీనికి సమాధానం సైన్యతోనే చెప్పామచ్చ నష్టత్రమందలం ఉండంటే మనకి కాంతి కనిపిస్తుంది. కొన్నాళ్ళకి నష్టత్రం నశించిపోవచ్చు కాని కాంతి మాత్రం కనిపిస్తుంది.

కాంతి మనపైపు ప్రయోగించదం థ్రారంభించి భూమి మీదకి వచ్చేటప్పటికి కొన్ని వేల సంపత్తులు పడుతుంది. ఈ లోపల నష్టత్రం అంతరించిపోవచ్చుగాని కాంతిమాత్రం కనిపిస్తుంది.

అలా పరమేశ్వరుడు నష్టత్రాల్ని తీసుకొన్నాడంటే హాటి కాంతిని గ్రహించాడని భావించవచ్చు. ఇప్పుడా ప్రక్కియంతా భూవిశ్రేణి సముద్రం అగ్నికుండం. దాని యందు పువ్వులు నష్టత్రాలు.

యాగం చేస్తున్నాడు లిపుడు. అది విరాట యాగం. ఇప్పుడు అగ్నిహంత్రం పేర్లు చెప్పున్నారు.

అక్కరంలో దేవత ఉంటుంది. అప్పుడు ఆ ఘట్టం జరిగినట్టే. ఆ ఘలితాన్ని ఎంటనే మనం పొందుతామని చెప్పారు.

ముహోభారతంలో అగ్నిపంశమని ప్రత్యేకించి అగ్నితత్త్వం చాలా చెప్పబడింది. అది కూడా ఇక్కడ స్వర్ణించు కోవాలి. ఇలా ఎనిమిది రకాల అగ్నులని పరమేశ్వరుడు వేసాడు. అలా చేస్తే దాన్ని అగ్నిపంశాన్నం అని అంటారు. అవి చెప్పు.

ఇతివేదా స్తుప్రజహోర్మ్ హాప్యవాహాన ఏవచ
అశోరచుర్ముత్తస్మాన్ దత్త వైశ్వాపరః పరః
కౌమార తీషా స్తుప్తశ్చ విశ్వే దేవమూర్ఖ అపి
భూష్యాంశ్చ మూర్ఖయో వచ్చే రథమూర్త్రీశ్చ పంచ్యుచే

1. జాతివేదా 2. సప్తసిహ్యే 3. హాప్యవాహానా 4. అశోరః 5. వైశ్వాపరః 6. కౌమారతీషా 7. విశ్వేదేవా 8. భూషితి అని మొత్తం ఎనిమిది చెప్పబడ్డాయి.

ఇప్పుడు అరు మూర్ఖులు చెప్పున్నారు.

సహస్రార్థిస్తుప్తిపూర్ణ ఉత్సప్తపురుషప్తథా
భూమవ్యాపి సప్తప్రజహోర్మ్ దస్మర ఇతిహాసమ్

అని 1. సహప్రార్థిః 2. స్వస్తిపూర్వ 3. ఉత్సిష్టపురుషః 4. ధూమవ్యాపీ 5. సమస్తిప్పాపః
6. ధనుర్దరః.

ఈ యజ్ఞరహస్యాలన్ని విష్ణుసహస్రంలో సహప్రార్థిః సప్తశిష్టో సప్తభా సప్తవాచానః
అనే శ్లోకంలో చెప్పబడ్డాయి.

ఇవస్తే యజ్ఞాగ్నిస్వరూపాలు ఇలా ఒకదానికి ఒకటి ఉన్న అనుబంధాలు తెలుసు
కోవాలి. ఇప్పుడు ముగ్గుర్లొ చెప్పున్నారు. పైన చెప్పిన అఱగురులో ఒకాయన ఈ ముగ్గురులో
కూడా ఉంటారు. ఆయన అక్కడ పని చేయాలి. ఇక్కడ కూడా పని చేయాలి

అథ వైక్షాపోత్రిష్ట పురుషా త శ్వామియకః

చిత్రింగశ ఇతి భ్రాత స్త్రేధా మూర్తిష్టుషప్యజః

పారు 1. వైక్షాపురుడు 2. ఉత్సిష్టపురుషుడు 3. చిత్రింగశడు. ఇవన్ని అప్పుడు
అగ్నిపోత్రంలో అవహింపబడ్డారు. 4, 6, 2 మొత్తం 17.

ఆ 17 అగ్నులు ఉండులో అవహింపబడ్డారు. ఇప్పుడు ఆ ఆగ్ని ఏడు నాలుకలు పాచి
వస్తేంది. ఆ ఏడు నాలుకల్ని చెప్పున్నారు

అథ జిప్పోన్నందిరగ్నే స్తుత్రభాష్యర్థయచ్ఛివః

హీరణ్య కంకా రక్తా కృష్ణో వైవ తు సుప్రభా

అపిరక్తా త షష్ఠీ స్వా ధృష్ణమహాపా తు సప్తమీ

1. హీరణ్య 2. కంక 3. రక్తా 4. కృష్ణో 5. సుప్రభా 6. అపిరక్తా 7. ధృష్ణమహాపా ఇలా
ఏడు రక్తాలైన జిప్పులు అగ్నికి ఉన్నాయి. ఇప్పుడు రగులుతున్న ఆగ్నీలో పుతం చెయ్యాలి

సాధారణంగా నెఱ్యు వెయ్యడం కోసం శ్వక స్వవం అని ఉపయోగిస్తారు. దీన్నే తెడ్డు
అంటారు. గరిభి అనవచ్చ, గరిభి తీసుకొన్నప్పుడు అండులో ఆజ్యం కావాలి.

ఆ ఆజ్యం కోసం ఔన చెయ్య ఎత్తి పట్టగానే ఆ ఔన ఉన్న సముద్రమంతా వచ్చి ఆ
గరిభిలో పడింది సప్తసముద్రాలలో ఒక సముద్రం హోమగుండం అయ్యింది. ఇంకా
అరు సముద్రాలు ఉన్నాయి. వాటిని ఒక్కాక్కుడాన్ని లాగుతున్నాడు.

ఇతే ఆ గరిభి ఎమిచో చెప్పు-

పుష్టులావర్తో దర్శ్య గృహీత్యా హోతు మాణికః

అథ సదిస్పుష్టముద్రస్య పర్మిరాదాయ సర్వః

యజ్ఞంలో వాడబడే గ్రుక్కు గ్రువము. ఈ రెండూ, రెండు రకాల పర్మస్యశక్తులని
చెప్పారు పర్మస్యాలంబే మేఘాలు. ఇందులో ఉన్న వైజ్ఞానిక పరిజ్ఞానాన్ని చూస్తే, ఎక్కడైనా

సామవేదం పుష్టుఖశర్మ—

శ్రీ లలితోహానువామ్

రసాన్ని లగే శక్తి మేఘానిదే. రసం మేఘమునందు ఆవిష్కరింపబడుతుంది.

ఆవిష్కరింపబడేది వర్ణముంది. ఇస్పుడచి హోముండంలో వర్ధించాలి.

వర్ధించాలంటే ఇంకోదాన్ని ఆకర్షించాలి. సముద్రజలాన్ని ఆకర్షిస్తున్నాయి. మేఘశక్తి ఇక్కడ దర్శియగా మారిచేయాలి. ఆ దర్శిల పేశు ఒరటి పుష్టలం, మరొకటి ఆవర్తకము. మేఘాలలో ఎన్ని రకాలు ఉన్నాయి. వేదవిభ్రాంతం చెప్పాంది కురవని మేఘాలు, కురిసే మేఘాలు, ప్రకయకాలంలో కురిసే మేఘాలు ఇలా చాలా రకాలు ఉన్నాయి.

పుష్టులావర్తకాలనే మేఘాలని దర్శియగా చేసి మొదటిగా సర్పిసముద్రాన్ని లాగాడు. సర్పి అంటే నేఱు (కిర్పు) అని అర్థం. సత్యసముద్రాలు అంటే మామూలుగా మనం భూమి మేడ చూసే నీరు కాదు. అపి ఇతరలోకాల యందు ఉన్న జలాలు. వేదవరిభాషణి అర్థం చేసుకొని పీటిని కొంచెం సహేతుకంగా పరిశీలించాలంటే వేదంలో చెప్పిన ఇత్తు.

లవజ, తీసే, సర్పి ఇత్తుములు అంతరిక్షంలో ఉన్న విశిష్టమైన వాతావరణ స్తోతులు.

జవి ఎక్కడ ఉన్నాయంటే లేవు అనడానికి మనం ఎవరం?

మనకి శెట్టింది ఒక ప్రాప్తిండమే. అనంతమైన అంతరిక్షాలలో ఉన్న వివిధములైన కాంతి మండలాలే ఆ సముద్రాలు అని కూడా వేదవరిభాషణి నిర్వచనం కన్నిస్తోంది. అలా ఆక్కడ ఉన్న ఒకొక్క రసశక్తిని లాగుతున్నాడు.

ముందుగా సర్పి సముద్రాన్ని లాగి దాన్ని ఆ హోమంలోనీ చిదగ్నికి ముతం చేసాడు.

'భూనషావతే' అని చెప్పారు. చిదగ్నికి మరోపేరు భూనాగ్ని. యాగపరంగా కుండలినిలో రగుతున్నది చిదగ్ని అంటారు లేదా యాగపరంగా ఇగ్ని చెప్పబడుతోంది.

వేదాంతపరంగా భూనాగ్ని మూడింటిపరంగా ఈ కథకి అన్యమం ఉంది. శ్రీవిష్ణు అన్నిటికి అస్యయింపబడుతోందని దీన్ని ఒట్టు మనకి తెలుస్తున్న అంశం. అది పూర్ణవగానే అటు తర్వాత వెంటనే

పునశ్చ పుష్టులావర్తుడర్వ్యా దధిపయోనిథిం - దధి సముద్రాన్ని తీసుకొన్నాడు. దాన్ని హోమకుండంలో చేసాడు. ఆ తరువాత ఇత్తుసార జలధిమ్ - బెరకు సముద్రాన్ని తీసుకొని అందులో చేసాడు. ఆటు పై మర్యాదముద్రం అంటే ఇస్పుడు సాధారణంగా లభించే మర్యం కాదు. ఇదోక ప్రత్యేకమైన మాదక ద్రవ్యం. ఆ మద్యసముద్రం జలాన్ని తీసుకొని ఇందులో చేసాడు. ఒకొక్కటి పేస్తూ ఉంటే అగ్ని రగులుకుంటోంది.

క్రమంగా లవజాంబునిధిని చేసాడు.

చివరిది శ్రీరసముద్రం. అది హర్షిగా తల్లగా పుష్టులువారే సముద్రం. దాన్ని వేసాడు. ఇందులో ఉన్న ఆంతర్యం మాస్తే ఎప్పుడైతే కుండలినీ రగిలించో మూలధారం నుంచి అది క్రమక్రమంగా పైకి వెళ్లి మిగిలిన అరుచ్ఛాలని అధిగమించే వెడుతుంది. ఒక్కొక్క చతుర్ం దగ్గర ఉన్న శక్తి ఒక్కొక్క సముద్రం. సహస్రారం వరకూ ఉన్న సప్తభూమికలే సప్తసముద్రాలు. ఆ కుండలినీ అక్షయ్యించి పైకి బ్లూలిస్సు ఒక్కొక్క దాన్ని ఛేదించుకొంటూ వెడుతూ ఉన్నప్పుడు అక్షయున్న శక్తిని తనలో లీనం చేసుకొని పైకి వెడుతోంది అది రహస్యం. ఇదంతా యోగప్రక్రియ.

లోపల గమనిస్తే రహస్యాయాగం. శివుడు చేస్తే మహాయాగం. బయలు చేస్తే మామూలు యాగం. శివుడు చేసున్న దానిలో ఈ మాదించికి సమస్యయం మనం మాడాలి శివుడు చేస్తే ఖ్రమ్యండాలన్నిటికి జరుగుతోంది. మనం చేస్తే మనకి జరుగుతుంది. చక్రారాధన చేస్తే ఆ సంకల్పం చేత పది మందికి బాగుచేయవచ్చు. ఇన్ని రహస్యాలు ఇందులో ఉన్నాయి

అలా చిదగ్నితుండంలో రగులుకున్న అగ్నిలో పరమేశ్వరుడు తాను చెయ్యాల్చిన త్రక్రియని చేసి, తరువాత దేవతల వైపు చూసాడు. అప్పుడు వారంతా సమస్యారం చేసారు

దేవయోవి ప్రభేధాశ్చ సర్వే సంతోషాలినః

దేవతలు అనేకమంది ఉంటారు. కిస్నేరులు, కింపురుషులు, చారణలు, గుహ్యకులు, గంధర్వులు, సాధ్యులు, సిద్ధులు, భేషరలు బీరందరు దేవతాజాతులకి చెందినవారు.

ఈ దేవతాజాతులవారంతా

ఓఢ్యాంజలిపుటః ప్రతిహస సముద్ర సదాననః

ఐయైమచ్చ వాహమైచ్యుల్చా ఐయైమైర్యుప్తః పరిష్ఠుదైః

వారి పారి వాహనాలతో, ధరించిన వప్రాలతో పరివారాలతో సహి రెండు చేతులు దీయిలించి సప్తసూత్రాలలో అనందంగా, ఉల్లాసంగా అందులో ప్రఫేశించగానే ఒక్కపోరి ఖ్రమ్యండాలలో కంపనం మొదలైంది భండాసురాది రాక్షసుల గుండెలు కంపించాయి.

ఈ విధంగా రాక్షసులకి భయంకరం, లోకానికి అభయంకరమైన పోమం హృదయియుంది. పరమేశ్వరుడు లేతి నిల్చిని హర్షాపుణి చేస్తున్నాడు. ఆ చిదగ్ని కుండంలోంచి ఆమ్యాపరిని రమ్యసమని ఆమ్యానిస్పున్నాడు. అక్షయ స్వామివారు అష్టకారికలు చదువుతున్నారు. ఆ

సామవేదం షష్ముఖశర్మ

శ్రీ లలితోంబ్రావునమ్

అష్టకారికామంత్రాలలో అమ్మా చిదగ్నికుండంలోంచి ఉధృవించని దీని తాత్పర్యం.
అష్టకారికా స్తోత్రం:

అజాహోవ చిదగ్నిస్తాం కారికాష్టకపాతకః

విశ్వరూపిణి! సర్వాత్మే విశ్వభూత్రాక్తనాయకి,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

ఆవస్థరూపిణి పరే ఇగదానస్త్రాయాని,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

జ్ఞాత్మజ్ఞానస్తేయరూపే మహాజ్ఞానస్ప్రకాశిని,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

లోకసంపోరసికే! కాలికే భద్రకాలికే!

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

లోకస్మాంబరసికే మంగళే సర్వమంగళే,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

విశ్వపుష్టిపరాధినే విశ్వనాథే విశంకటే,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

సంవిద్యుహేన్న చూతాశేష స్ఫుసిసమ్మదిశాక్షతే,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

భజ్ఞాష్ట్రే స్తోరకాద్వైశ్చ పీదితానాం సతాం ముదే,

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యుహేన్న స్ఫుముధ్యవ.

అమ్మా! ఈ సంవిద్యుహేన్లోంచి ఉధృవించు..అంటున్నారు. నువ్వు విశ్వరూపిణివి.

విశ్వమంతా నిండిన శక్తివి.

సర్వాత్మే - సర్వముల యందు వాయావించిన, విశ్వభూత్రాక్తనాయకీ - విశ్వంలో అందరికి నాయక అయిన ఈ లలితాపరమేశాని! ఆవిర్భవించు. ఇందులో ఆమ్రారి తథాప్నీ చెప్పున్నారు.

ఆనందరూపిణి పరే ఇగదానంద దాయాని ఆమ్రారు ఆనందస్ఫురూపిణి. పరే ఆంటే ఇవ్వేందాలన్నిటికి ఆతీతయైన శక్తి. ఆవిడ ఇగదానందదాయాని - ఇగత్తులో అందరికి ఆనందాన్ని ప్రదానం చేసే ఓ దీవీ! ఈ సంవిద్యుహేన్లోంచి ఆవిర్భవించు.

జ్ఞాత్మజ్ఞానస్తేయరూపే మహాజ్ఞానస్ప్రకాశిని - 'జ్ఞాత్మజ్ఞానస్తేయరూపా' అని లలితానమాసు

వామాట. జ్ఞాతా అంటే తెలుసుకొనేవాడు. జ్యేయము అంటే తెలుసుకేబడేది. జ్ఞానము అంటే తెలుసుకునే ప్రక్రియ.

ఈ మూడు ప్రతిదానికి ఉంటాయి. దీన్నే త్రిపుటి అని అంటారు. సాధనావస్థలో ఈ మూడు ఉంటాయి. సిద్ధావస్థలో ఈ మూడు ఒకప్రతిపోతాయి. జ్ఞానమే మిగులుతుంది. త్రిపుటి ఏకత్వం అక్కడ ఉంటంది. ఆ త్రిపుటి ఏకత్వం దగ్గరకి వచ్చేటపుటకి ఏ సాందర్భం ఉందో ఆ సాందర్భమే త్రిపురసుందరి

త్రిపుటి ఉస్సంతకాలం అది వేరు, ఇది వేరు, మధ్యలో ప్రక్రియ ఇలా మూడు ఉన్నాయి. కాని సాధన చెయ్యగా, వాటిలో ఏకత్వం కలిగి ఉన్నది ఒక్కటి అని తెలుస్తుంది. ఆ ఒకప్రతి జ్ఞాతలోనూ, జ్ఞానములోనూ, జ్యేయములోనూ ఉంది. ఆ ఏక జ్ఞానమే అద్వైతజ్ఞానం. అది లభించదని జ్ఞానజ్ఞాత్యజ్ఞేయరూపా. బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని బ్రూహాశింహసేనే విద్యారూపిణి కూడా ఆయియే.

ఆ జ్ఞాత్యజ్ఞానజ్ఞేయరూపిణి, మహాజ్ఞానప్రకాశినీ అయిన ఓ దేవీ! ఆవిధ్యవించు ఆ తల్లి అనఱు తత్త్వం త్రిపుటిలకి అతీతమైన సాందర్భం, కానీ లోకాల కోసం ఆ తల్లి ఎన్ని రూపాలు ధరించిందో అవన్నే ఒక్కప్రతి ఇందులో చెప్పున్నారు.

లోకసంహారరసికే కాళికే భద్రకాళికే

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యప్పై స్నముధ్వవ

సమస్తలోకాల్చి ప్రకయకాలంలో సంహరించే ఓ మహాకాళికా! ఈ సంవిద్యప్పై నుంచి ఉధ్యవించు.

లోకస్త్రాణరసికే మంగళే సర్వమంగళే

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యప్పై స్నముధ్వవ

ముందు శైకంలో లోకసంహారరసికే అన్నారు. ఐష్వరు 'లోకస్త్రాణరసికే' అన్నారు. లోకసంహారం చేసినపుడు కాళి. లోకస్త్రాణం చేసినపుడు సర్వమంగళ.

విశ్వస్మీపరాథీనే విశ్వాఢే విశంకటే

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యప్పై స్నముధ్వవ

సంవిద్యప్పైపుతుతాశేష సృష్టిసమ్మదితాకృతే

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యప్పై స్నముధ్వవ

అణ్ణాష్ట్రై స్తురకష్టైశ్చ పీడితానాం సతాం ముదే

లలితాపరమేశాని! సంవిద్యప్పై స్నముధ్వవ

శ్రీ లలితాపూర్ణావమ్

ఇష్టులి వరకూ నందిగ్నిలో పదిపోయన వీళ్ళందర్నీ తిరిగి సృష్టించే శక్తి కలిగిన ఈ దేవీ! నందిద్వాహ్ని నుంచి ఉడ్చవించు.

భజ్యుడు మొదలైన రాక్షసుల చేత బాధింపబడుతున్న ప్రమంచానికి శాంతి కలిగించడానికై దేవకార్యమునకై సంవిద్యహ్ని నుంచి ఉడ్చవించు అని ఈ స్తోత్రాహ్ని చేసాడు.

ఈ స్తోత్రంలో అమ్మవారి గురించి చెప్పు లోకరక్తకురాబు, లోకాస్నంతటిని లయింపజేసే తల్లి, లోకాన్ని సృష్టించిన తల్లి కనుక మాతా అన్నారు. పాలించే తల్లి కనుక మహారాణి అన్నారు. ఈ పాలనలో సమయం చూసి నిగ్రసించే శక్తి ఆ అధిష్టించిన ఈక్షూరశక్తికే ఉంటుంది కనుక సింహాసనవేశ్వరీ అన్నారు.

మాతా-మహారాణి-సింహాసనవేశ్వరీ. మూడు పనులు చేస్తోంది. మూడు పనులు చేస్తున్న అమ్మవారు మాత్రం ఒక్కరే. ఆవిడే ప్రీ. కనుకనే మూడింటిలో 'శ్రీ'ని చెప్పారు.

శ్రీమాతా శ్రీమహారాణ్ణీ శ్రీమత్ప్రసాదేశ్వరీ.

శ్రీ అంబే వైతన్యం, శోభ, కళ, కాంతి ఇత్యాయి. ఈ ఇగత్తుంతటికి కళ, శోభ, వైతన్యం ఇవిడే. ఇది శ్రీ శభ్దానికి ప్రధాన అర్థం.

యుశోవా తమాని భూతాని జాయంచే

యేవ జాతాని జీవంకి యుత్రుత్యాభిసంవితంతి

అని ఉపనిషత్తు చెప్పింది. ఎవరి నుంచి ఈ సృష్టి అంతా వచ్చిందో. ఎవరి యందు ఈ సృష్టి అంతా నడుస్తూ ఉందో, తిరిగి ఎవరిలో లీనమో ఉందో అందే పరమాత్మ దీన్నే భాగవతంలో 'పోతవగారు' ఎవ్వునిదే జనించు జగము ఎవ్వాని లోపల ఉండు లీనమై ఎవ్వుని యందుడిందు' అన్నారు.

శ్రీ లలితాదేవి ప్రాయశ్శాపం

ఇష్టుడు చిదగ్నిలోంచి వస్తోంది అంటే కొత్తగా వస్తోందా! ఎష్టుడూ ఉన్నతల్లే ప్రకటింపబడింది. అలా ఎక్కడ ప్రకటింపబడిందో చెప్పు 'చిదగ్నికుండసంభూతా' అని చెప్పారు. అమ్మవారు అందులోంచి 'దేవకార్యసముద్యతా' - దేవతలని రచ్ఛించడానికై వస్తున్నది. ఈ కథంతా లలితాసమాస్మార్త్తు చెప్పారు. ఇది అర్థమైతే దాన్ని సులభంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

"అవిర్భూవ లిద్వహ్నీ భలితాపరమేశ్వరీ" - అమ్మవారు ఆవిర్భవిస్తున్నారు. మహా శంకువు చూస్తున్నాడు ముందూగా ఒక అద్భుతమైన తేజఃపుంజం గోచరించింది.

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

అది 'ఉద్యద్యానుసూప్రాభా' - "ఉద్యత్త+భాను+సహప్ర+ఆభా" - ఉదయస్తున్న సూర్యులు
వేల మంది ఒక్కచోట ఉంటే ఎలా ఉంటుందో ఆలాంటి కాంతి. ఉపోశేతమైన తేజస్సు
అందులో కనిపించింది.

మహాయాగవిభాగేన ద్రుష్టిధాయ చౌతాచేం

ప్రాందుర్ధభూవ పరమం వేజఃపుంజం అనూపమం

పోలిక పెపులేని తేజస్సు వల్పింది. ఆ తేజస్సు కోటిసూర్యప్రతీకాశం - ముందు
మూర్ఖి కనపడలేదు. కోటి సూర్యుల వెలుగు దర్శనమిచ్చింది. ఒక్క సూర్యుని వెలుగే
తట్టుకోలేకపోతున్నామే కోటిసూర్యుల వెలుగు తట్టుకోగలనూ! అందుకే 'చంద్రకోటి
సుళితలం' అని వర్ణించారు. కాంతి అయితే కోటి సూర్యులది తాని చల్లరనం మాత్రం
కోటి వందులది. ఆ వల్లదనం రసం(అనందం), ఆ కాంతి లితీ

అ రెండు కలిపితే చిదేకరసరూపిణీ

కోటిసూర్యప్రతీకాశం తప్పకోలి సుళితలమీ

అలా వచ్చిన అ తల్లిని మహాశమ్యువు చూస్తూ ఉన్నాడు.

తస్యాంచ్యే నమదభూ చృక్కాకార మస్తుమమ్

తస్యాంచ్యే మహాదేవీ ముదయార్పుసమప్రభామీ

ఆ లగ్నిమధ్యంలో ఒక చక్రం కనపడింది. ఆ చక్రం సన అవరణలతో ఉంది. ఆ
బిందుమధ్యంలో ఉదయస్తున్న సూర్యుని వలె లేత ఎర్రని కాంతులతో అమ్మవారు
కనిపించింది

జగదుళ్ళమనాకారాం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామీ - సర్వజగత్తుని తిరిగి ఉళ్ళీవింపణేయగలిగే
శక్తి ఆ తల్లికి ఉంది ఆ తల్లి నుంచి వచ్చిన బ్రహ్మవిష్ణుశివ శక్తులే అన్ని బ్రహ్మందాల
యుందు వ్యాపించాయి కనుక అమ్మవారు బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మిక. అమ్మవారి అందాన్ని
వర్ణిస్తూ 'సౌష్టవసారసేమాన్తా మాన్సురససాగరాం' - సౌందర్యానికి కడసీమ అన్నారు.
అనందరనమే అమ్మవారం అని చెప్పారు. సముద్రమని చెప్పుడంలో దానికి అంత,
లోతు, ఎండడం, తరగడం ఉండరు - అని భావం.

జపాతుసుమ సంకాశాం దాడిమీ కుముష్ణురాం

జపాతుసుమము(దాసానిప్రప్య)ఱ వంటి కాంతితో ఉంది దానిమృ పుప్పు రంగు
వప్రం ధరించింది. 'అరుణారుణకొసుంభవప్రభాస్యత్పుటీతతీ' అని చెప్పినట్టుగా ఎర్రని
వప్రం ధరించింది.

సామవేదం షష్ణుభశర్మ..

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

సర్వాఖరణసంయక్తాం శృంగారైక రసాలయా

ఏ అవయవానికి ఏ అలంకారం ఉండాలో అప్పు ఉన్నాయి. ఆవిడకి ఏం కొదవ! సర్వతోస్ఫురూపిణి కమక సర్వాలంకారాలతో కోభిస్తూ ఉంది. ఆన్నింటికంటే ముందుగా అమ్మువారి కస్తులను వద్దిస్తూ.

శ్ర్వాతరంగితాపాంగ సయనాలోళ కౌమదీం

అమ్మ అంటేనే దయ. అరుజాం అని నెంటేనే, తరుణాతరంగితాశ్చీం అన్నారు.

కరుణే అరుణ. అమ్మువారు దయాస్ఫురూపిణి. ఆ దయ ఆవిడ కళ్ళలోంచి వస్తోంది. ఆ రావడం తరంగితం అన్నారు. ఒకచాని వెంట ఒకటి తరంగాలుగా నిరంతరం వస్తూ ఉంటాయి. మనమై ప్రసరిస్తున్న ఆ దయని ఇక్కడ వద్దిస్తున్నారు.

పాశాంతుశ ఇష్టుకోదండ పంచాఙ లసత్పూరాం

ఒక చేత్తో పాశము, మరొక చేత్తో అంతుశము, మరొక వైపు ఇష్టుకోదండం అనగా పెరకువిల్లు, మరొక చేత్తో పంచాఙలు వట్టుకొని గోచరించింది. ఆ తల్లి జగదంబిక. 'శాం విలోక్య మహాదేవీం' - అయివంటి తల్లిని మహా శంఖువు చూసాడు. క్రమంగా ఆ జగదంబిక తన నుంచి తనలో పడి పోయిన వారందరిని తిరిగి సృష్టించడం ప్రారంభిస్తోంది. లలితా పరమే శ్వరిలో అమ్ముతమైన విశ్వాశం గోచరిస్తోంది.

ఇష్టుతేవరకూ లలిత అంటే ఎరుని తల్లి, నాలుగు చేతుల తల్లిని చూసాం.

'లలితా విశ్వవిగ్రహ వీరారాధ్య విరహ విశ్వతోముఖి' అయిన ఆ తల్లి యొక్క విరాట్ము రూపాన్ని చూపిస్తున్నారు.

ఈ కథని బాగా తెలుసుకొని మన ఇంట్లో ఉన్న లలితమ్మ పటాస్నీ చూసినపుడు ఆవిడ ఏమిలో మనకి తెలియాలి. ఇక్కడ చెప్పే స్వరూపంలో విశ్వమంతా ఉంది.

మహాశంఖుషు ముందు అమ్మువారి కళ్ళని చూసాడు.

అథ సోమాశ్వరాద్యమవేత్రా ప్ర్యాప్త్య శథ రఘా

దక్షిణాశ్వర్యరూపాశ్వ లలితాయా విలోచనార్

విష్ణుత్రైవ మృగానీ చ ద్వై ఇస్తూ ప్రాపణ శృఘమ్

అథ రుద్రశ్చ వాగ్దేవి లలితాయా లలాటశాం

ఎడము కంటిలో చందుడు, కుడికంటిలో సూర్యుడు, ఫాలనేతంలో అగ్ని ఉన్నారు.

ఆ నేత్రాలలో మూడు రకాల కవలలు కనిపీంచారు. అమ్మువారి ఎడముకంటిలో

బ్రహ్మదేవుడు, లక్ష్మీదేవి కనపడ్డారు. కదికంటిలో విష్ణువు, గౌరీ కసిపిస్తున్నారు. అమృతారి
యొక్క ధాలనేత్రంలో రుద్రుడు, నరస్తు కనిపించారు.

ఇదివరకు భాగాలలో వివరంగా చెప్పుకున్న ఈ ముగ్గురు కెవలటు ఈ జ్యేష్ఠ మంచి
విష్ణువారే. వారంతా అమృతారి స్వరూపాలే అని చెప్పుడం ఇందులో అర్థం. ఆ తర్వాత
అమృతారి స్వరూపంలో అనేకమంది దేవతలంతా గోచరిస్తున్నారు.

కేశపాశేన తిమిరం సమర్ప ఇగతః పురా

త్రిభింబై స్వసర్ప త్రివీ రవిచంద్రవిథావసూన్

ధాలముక్కలాపేన తారకాసమృద్ధిఉస్సాత

పాలీవతలంసముక్కాఖిః ప్రపసర్ప నవగ్రహాన్

అజ్ఞాచక్రం సమస్తం చ దళ్ళాసీశిం ప్రథియసీకు

విష్ణుంలో బ్రహ్మందాలలో ఉండాల్చిన అంధకారశక్కంతా అమృతారి జడలలో ఉంది
అందువల్ల ఆ జడ నల్గా ఉండన్నారు. బ్రహ్మస్కూలాలన్నీ అమృతారి ధాలభాగంలో వ్రేలాడు
తున్న ముత్యాల్లా కనిపిస్తున్నాయి లోకశాసక దండనితి అజ్ఞాచక్రంలో ఉన్నది. అమృతారి
యొక్క వాక్యుల నుంచి, ఉఱ్పులలోంచి వేదాది విద్యలన్నీ బయటకి వస్తున్నాయి.

నిశ్చాసమార్థతై ర్యోదా స్వచం సామ యజా ప్రథా

అథర్వాం మహామంత్రం మహామ్యా స్వేష చాస్పుజం

అమృతారి క్షాసులలోంచి వేదాలు వస్తున్నాయి పూర్వతక్తి ఉచ్చాసనిశ్చాసలే వేదాలు.
పరుషుసూక్తం ఏ విరాట్యరూపాన్ని చెప్పిందో అదే ఇక్కడ చెవ్వటదుతున్నది. మగ, ఆడ
అని ఇలాంటి అజ్ఞానపు సందేహాలు తెచ్చుకోకూడదు.

అది ఎద్దెనప్పటికి పూర్వాత్మతే పురుషః - విరాట్యరూపతత్త్వము. అది పూర్వమైన
స్వరూపం విరాట్యాపా, సహస్రాక్షీ, సహస్రపాత్ - అని లలితా సామాలు చదివేటప్పుడే
ప్రథ్రగా గమనిస్తే అవిడ విరాట్యరూపిణి అని అర్థమౌతుంది.

మనలో ఆత్మగా ఎవరున్నారో ఆవిదే 'విశ్వవిగ్రహః' అని బ్రహ్మించపూరాణం చెప్పింది.

'స్తుత్తువ దేవతా ప్రోత్సా లలితా విశ్వవిగ్రహః' - 'త్రిముఖ వపుషం విష్ణుమీశం సమాపి'
అని విష్ణుసహస్రనామంలో ధ్యానశ్లోకం చెప్పినది ఇదే.

సమర్ప బ్రహ్మందాలు ఈ తల్లిలో గోచరిస్తున్నాయి బ్రహ్మందాలన్నిటికి ఆధారశక్తి
అమృతారే. వేదాలన్నీ అమృతారి ఉపిరులలోంచి వన్నే మిగిలిన విద్యలన్నీ అమృతారి
సాలుక నుంచి ఉధృతించాయని చెప్పున్నారు.

శ్రీ లలితీఖాన్యానమ్ -

ఈ విధంగా అమృతార్థి దేహమంతా రకరకాలైన విష్ణుశత్కులతో, దేవతలతో నిండిపోయి విరాట్యురూపం గోచరించింది. అప్పుడు అమృతార్థి ప్యాదయంలోంచి ఒక మూర్తి అవిర్భవించింది

ప్యాదయాన్సు పరాశాంత్రే రకంకశక్తిప్రభా

సమస్తమాతృకారూపా భాలా శార్తీయరూపిణీ

సమస్త మాతృకారూపిణి అయిన భాలాత్రిపురసుందరి అమృతార్థి ప్యాదయంలోంచి వచ్చింది. అలాగే

ఐథ్రేశు లలితాదేవ్యా శ్యామలా పరమేష్ట్యో

పీంచుకులపస్త్రాణి భ్రాతా సంగీతయోగిని

మనలో ఒక బుద్ధిశక్తి, ఒక క్రీయాశక్తి ఉంటాయి. అమృతార్థికి ఆవిడ బుద్ధి, ఆవిడ క్రీయ అంటే అది పరిపూర్వైన పరమేష్ట్రజ్ఞానం. ఆ బుద్ధిలోంచి శ్యామలాదేవి అవిర్భవించి తిస్సుగా వచ్చి అమృతార్థి దక్కణం వైపు నిఱ్పింది. శ్యామలాదేవికి మంత్రిణి అని మరొక పేరు, ఆవిడ పీణిని, శుకా(చిలుక)న్ని ధరించి గోచరించింది. అమృతార్థి యొక్క అహంకారశక్తిలోంచి ఉధ్వవించిన తర్వాని చెప్పు-

అహంకారా త్వముత్సున్నా మేఘశ్యామల విగ్రహః

మహావార్ణవికా దేవీ ప్రోత్సమాజ్యులా

అన్నారు. అహంకారమంటే మనం లోకంలో అనుకోనే ఓగరు అని ఆర్థం కాదు అహంకారమంటే 'నేను' అనే భావం. అది ఉంటేనే త్రుతాపం ఉంటుంది. నేను అనే స్పందన లేకపోతే జగత్కులేదు.

అమృతార్థి యొక్క అహంకారం నుంచి మేఘము వంటి నీలకాంతితో పరాశమాంతో ఒకామిడ ఉధ్వవించినది. ఆవిడ పేరు వారాహీదేవి. ఆవిడకే దందనాథ అని మరొక పేరు మంత్రిణిదేవి శ్యామలా. దందనాథ వారాహీ, వారాహీదేవికి మరొక పేరు వారాటి.

అమృతార్థి నుంచి ఇంద్రాదులంతా వెలికి వచ్చారు. వారికి ఇది వరకులా పీక్కుబోయి, నీరసించిన ముఖాలు కాకుండా శక్తిమంతమైన శరీరాలు పచ్చాయి. ఒకప్పుడు ఈ తల్లి ఏరందరికి శక్తిని ఇచ్చింది. ఈనీ రాక్షసుల వల్ల పోయాయి.

అప్పుడు అమృతార్థి దగ్గరకి వచ్చి అమృతార్థా శక్తిని పుంజుకొని వచ్చారు. ఇక్కడ కొంచెం అర్థం చేసుకోపల్నిన విషయం ఉంది. తమని తాము అగ్నిలో పడేసుకొంటే

అమృతారు ఇచ్చారు. అమృతారికి వీళ్ళు రూపాన్ని ఇచ్చారా వీళ్ళు హోమకుండంలో పడితేగాని అమృతాదేశా! తమను పదేసుకోవడమంటే 'నేను' అనే అహంకారాన్ని ఆ పరాశక్తికి అర్పుణం చెయ్యుదం. ఆ రగిలిన అగ్ని జ్ఞానాగ్ని

'నేను' చూసాను. నేను విన్నాను. నేను చేసాను ఇలాంటి మాబలతోనే బ్రహ్మకంఠా అయిపోతోంది. కానీ వీటన్నిటికి అధారమైన ఒక పరంశ్లోకి ఉంది. దాని వల్లనే ఇవి పని చేస్తున్నాయనే జ్ఞానం మనకి కలిగి. అది నిరంతరం విచారణ చేస్తూ ఉంటే ఆ జ్ఞానం రగులుతుంది. ఆ రగిలిన జ్ఞానంలో నేను అనే అహంకారం పోతుంది. ఈ నేను అహంకారం వల్లే పరిమితి ఏర్పడుతుంది. ఈ నేను అనే దానిని సర్వంభమ్యాముయం అనే జ్ఞానాగ్నిలో పదేస్తే అప్పుడు అపరిమితమైన మహాశక్తి అవిర్భవిస్తుంది. అది ఇందులో ఉన్న రఘుస్యం.

నేను అనే అహంకారాన్ని విడిచిపెడితే అమృతారు ఆపిర్చువించి ఆసురీ శక్తులని సమూలంగా నాశనం చేస్తారు. తమని తాము హతం చేసుకొన్నా రంటే అర్థం ఇది. వేదపరిధాషలో దీవతలంటే ఇంద్రియాలే. ఇంద్రుడు చేతికి అధిదేవత. వాయువు శాస్త్రసక్తి, సూర్యుడు నేత్రాలకి ఇలా అధిదేవతలు ఉంటారు కమ్మ బాగా చూస్తోంది. చెయ్య బాగా పనిచేస్తోంది. కన్ను, చెయ్య గొప్పతనమా!

వీటన్నిటికి మూలంగా హృదయంగా ఒకాయన ఉన్నాను.

'శుశ్వరః పర్వతాతేషు పూర్వేకే ఇర్షున తిష్ఠతి'- దాని వల్ల ఇవన్నీ పని చేస్తున్నాయి.

కానీ అది మనకి తెలియక ఇదంతా మన నిర్వాకమేనని తిరుగుతూ ఉంటాం. త్రమంగా అంతర్మఖసాధన చెయ్యాలి అదే 'రహోయాగ్కమాధ్యా' అది చేస్తూ ఆ లోపల ఉన్న పరంశ్లోతిపై దృష్టి నిలిపి. ఈ ఇంద్రియాలన్నీ దాని యొక్క ప్రకాశలే తప్ప ఇంద్రియాలకి స్వాతంత్రమైన వైతన్యమేడి లేదు. వీటన్నిటిని అదే వెలిగిస్తోందని తెలుసుకొవాలి.

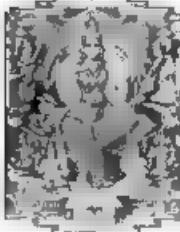
నేను బుద్ధిమంతుడ్ని అంటే బుద్ధిగతమైన అహంకారం ఉంటుంది. నా రూపం చాలా అందంగా ఉండంటే రూపగతమైన అహంకారం ఉంది కానీ ఇవన్నీ ఆపిడ ఉండడం వల్లే అందంగా ఉన్నాయి. అందమే సౌందర్యం. ఆవిడే లలిత. ఆవిడే త్రిపురసుందరి. ఆవిడే మనలోపల ప్రకాశించే బైతన్యం. ఆవిడ ఉంటేనే అన్ని ఉన్నాయి.

ఆ బైతన్యమే చిదగ్ని అందులో మన అహంకారాలన్నిటిని పడవెయ్యాలి. వెయ్యుదమంటే 'అంతా నీదేనమ్యా నాదేమీ కాద' నే సమర్పణా భావం. అది ఆస్త్రైన భావం. "ఇదం న మను". ఇది నాది కాచనే అహంకార మమకార జ్ఞాగం జరిగించే అభందమైన, అపరితమైన

శ్రీ లలితామానమ్

ఆత్మశక్తి మన వ్యాదయమనే హోమగుండంలో గోచరిస్తుంది. ఇది విచారణామార్గంలో వేదాంత పరంగా అన్వయిస్తే అర్థం. అష్టుడు దేవతలంబి ఎవరో, దేవతలకి మూలమైన పరాశక్తి ఎవరో తెలుస్తుంది. సర్వదేవతలకి మూలమైనది ఆ జగదంబికే. అమృతారిసుండి వచ్చిన దేవతలకి మరింత శక్తి ఉచిస్తుంది. ఆత్మశక్తిని అవిష్టప్రించుకొంచే ఇంధియాలన్ని పరిపూర్ణమైన శక్తిని బొందుతాయి. అవి నిరంతరం భగవదనుభవంతో ఉంటాయి.

అలా దేవతలంకా అమృతారిసుండి అవిధ్యవించి, అమృతారి ఎదురుగా నిలబడి నమ స్ఫురం చేస్తున్నారు. ఇష్టులిపరకూ మనకి లలితాసహస్రామాల్భో ‘చిదగ్నికుపద సంఖూతా, దేవకార్య ఏముద్యతా’ అలా క్రమంగా ‘చంపకాలోకపున్నాసోగంధికలపత్సుచా’ అమృతారి యొక్క జడ, ‘కురువిందమటిశ్రేష్ఠి కనటోటీరమండితా’ అమృతారి కిరీటం ఇలా అన్ని వర్షిస్తూ ‘శింజానమచీమంజేరమండిత్తీపదాంబుజా’ - అమృతారి పాదాలు చక్కని మువ్యులతో ఉన్నాయి అన్నారు.

ఇష్టుడు అమృతారు చిదగ్నికుండలోంచి ఇదుగు ఇయటకి పెట్టింది. అలా బయటకి పాదాలు పెట్టి అమృతారు ఎలాపచ్చారంటే ‘మరాళిమందగమనా’ - ఆదహంస కదిలిసట్టు కదిలింది.

ఆ సౌందర్యం ఎలా ఉండుటే ‘మహాలావణ్ణచేవధిః సర్వారుణా’ - మొత్తం అరుణమర్మం. ‘అనవద్యాంగి’ ఎక్కు లోపం రేపు. స్వాత్మలో ప్రతిభానికి లోపం ఉంటుంది. అది ఏంటంటే అస్తి, జాయతే, వర్ధతే, విపరిణమితే, అపక్షియతే, సశ్యతే ఇత్యాధులు లేని తల్లి

పుట్టడం ఒక వికారం. పెరగడం మరొకటి. తరువాత ‘అపణ్ణియతే’ తరుగుట. చినరికి నశించుట. అమృతారి దగ్గర ఈ లోపాలు లేవు. ఆవిడ పరిపూర్ణస్వరూపిణి. కనుకనే ఆవిడ అనవద్యాంగి. సర్వారుణ భూషితమై గోచరించింది.

అలాంటి ఆ తల్లిని దేవర్పిగుణసంఘాతస్తూయమాన్వాత్మిభవా - దేవ, జుణి గజాలన్నీ అమృతారిని స్తోతం చేస్తున్నాయని ఒక్క వాక్యంలో చెప్పిరు వశిశ్వాదివాగ్రమవతలు. కానీ వాటు అమృతారిని ఏమని స్తోతం చేసారో దాన్ని ఇష్టుడు లలితోపాఖ్యానంలో చెప్పారు. లలితాసహస్రామానికి మూలం లలితోపాఖ్యానం.

ముందు చెప్పుకున్న ‘మహాశంఖ స్తోతం’ ఎంత గొప్పదో ఆది కూడా అంతే గొప్పది. ఇష్టులిపి లిపి మహాశంఖులు పచ్చాయి. ఒకటి మహాశంఖుగుం. రెండవది అమృతారి అవిర్మాపం. కుండలి దేవతలు అమృతారిని చేసిన స్తోతం -

దేవతాకృత లలితాస్తోత్రం

దేవా కుంఠః

జయ దేవి అగ్నాతర్షయ దేవి పరాత్మరే।
జయ కల్యాణానిలయే జయ కామకలాత్మికై॥ 1॥

జయకామేశ వామాత్మి జయ కామాత్మి సుందరి॥
జయాభిలసురారాధ్యై జయ కామేశి కామదే॥ 2॥

జయ బ్రహ్మమయే దేవి బ్రహ్మవందరసాత్మికై॥
జయ నారాయణి పరే సందితాశేషవిష్టపే॥ 3॥

జయ శ్రీకళ్మదయతే జయ శ్రీలలితేం మ్యాకే॥
జయ శ్రీవిజయే దేవి విజయశ్రీసమృద్ధిదే॥ 4॥

జాతస్య జాయమానస్య ఇష్టాపూర్వస్య హాతమే॥
సమస్తస్య త్రిజగతాం పాలయిత్ర్య పరాత్మరే॥ 5॥

కలాముహరూర్కాష్టాహర్యాపర్చుశరదాత్మనే॥
నమః సహస్రశ్రామై సహస్రముఖలోఽవే॥ 6॥

నమః సహస్రహస్తామాదపంకజశోభితే॥
అహోరసాత్రే దేవి మహాశ్చుంపి మహీయసి॥ 7॥

పరాత్మరత్రే మాత్రస్తుభస్తుభేయసామపీ॥
అతలం తు భవేత్పూడో వితలం జామనీ తమ॥ 8॥

రసాతలం కటీదేశః కుక్కిస్తే భరణి భవేత్॥
పూదయం తు భువర్ణోకః స్వస్తే ముఖముదాహృతమ్॥ 9॥

ధృతశ్శంద్రార్థదహనా దితస్తే భాహాహోం మ్యాకే॥
మరుతస్తు తవేచ్ఛాసా వాచస్తే బ్రతయోం భిలాశా॥ 10॥

క్రీడా తే లోకరచనా సభా తే చిన్మయః తివః॥
అహోరస్తే సదావన్నే వాసస్తే పూదయే సతామ్॥ 11॥

ధృతాధృతశ్శస్తురూపాపాణి రూపాణి భువనాని తే॥
శికోచుపో ఘునాస్తే తు తారకాః కుసుమాచి తే॥ 12॥

శ్రీ లలితాంబునమ్

ధర్మద్యు బాహవస్తే స్వర్గధర్మద్యుయుధాని తే।
యమాశ్ర నియమాశ్రివ కరపాదరుహస్తిధా॥ ॥13॥

ప్రస్తు స్వాహిష్టుధూ ఉ కరో లోకోళ్మవనకారకా,
ప్రాజాయామస్తు తే నాసా రసనా తే సరస్వతీ॥ ॥14॥

ప్రత్యుహసరస్త్రిష్టియాచి ధ్యానం తే ధీస్తు సత్రమా
మనస్తే ధారణక్రిష్టుదయం తే సమాధికః॥ ॥15॥

మహారుహస్తేంగరుహః ప్రభాతం వసనం తపా
భూతం భవ్యం అవిష్టువ్య నిత్యం చ తప విగ్రహః॥ ॥16॥

యజ్ఞరూపా జగద్ధాత్రి నిత్యరూపా చ పాపనీ
ఆదో యా తు దయాభూతా సస్తు నిఖిలాః ప్రభాతా॥ ॥17॥

పూదయస్తాపి లోకామధ్యర్థ మోహనాత్మికా
నామరూపవిభాగం చ యా కరోతి స్వలీలయా॥ ॥18॥

శాస్త్రధిష్టాయ తిష్ఠనీ తేష్టుస్తుర్థకామదా
నమప్రస్తే మహాదేవై సర్వశక్తే నమోనమః॥ ॥19॥

యుద్ధాశ్రమా ప్రవర్తనే వచ్ఛిస్తుర్యేస్తుమారుతాః
పృథివ్యాదిని భూతాని తిష్ఠ దేవై నమోనమః॥ ॥20॥

యా సస్తుదిభాతారం సస్తుదావాదిభూరిదమ్
దధార స్వయమేవైకా తిష్ఠై దేవై నమోనమః॥ ॥21॥

యథా ధృతా తు ధరచీ యయాతి తు కాశమమేయయా
యుస్యాముదేతి సవితా తిష్ఠై దేవై నమోనమః॥ ॥22॥

యత్రోదేశి జగత్పుత్సుం యత్తు తిష్ఠతి నిర్మరమే
యత్రాస్తమేతి కాలే తు తిష్ఠై దేవై నమోనమః॥ ॥23॥

నమోనమస్తే రణసే భవాట్ము నమోనమః సాత్మ్రుకసంస్థితాట్ము
నమోనమస్తే తమసే పొరాట్ము నమోనమా నియుకతః కింప్యాట్ము॥ ॥24॥

నమోనమస్తే జగదేకమాత్రే నమోనమస్తే జగదేకపిత్రీ
నమోనమస్తేతు భిలరూపతప్తే నమోనమస్తేతు భిలయప్రస్తురాపే॥ ॥25॥

నమోనమా లోకగురుప్రధానే నమోనమస్తేతు భిలవాగ్నభూత్యై
నమోతు తు లక్ష్మై జగదేకతుప్తై నమోనమః కామ్యవి సర్వశక్తై॥ ॥26॥

— శ్రీ లలితాభ్యాసమ్

అనాదిమధ్యాప్తమహంచభౌతికం ఆవాయునోగమ్యమతర్యైభవమ్
అరూపమద్యంద్యమధ్యప్తగోచరం త్రభావమధ్యం కథమంజ వర్ణశీ॥ ॥27॥

ప్రసీద విశ్వేశ్వరి విశ్వవితే ప్రసీద విశ్వేశ్వరి వేదరూపిణి

ప్రసీద మాయమయ మంత్రవిగ్రహో ప్రసీద సర్వేశ్వరి సర్వాహిణి॥ ॥28॥

ఇతి సుత్యు మహాదేవిం దేవాః సర్వే సపానవాః
థూయో థూయో నమస్కృత్య శరణం ఇగ్నూరంబసా॥ ॥29॥

తతః ప్రసన్నా సా దేవి ప్రణతం వీక్ష్య వాసవమ్

వరేణ చృస్తుయామాస వరదాఖిలదేహిసామ్॥ ॥30॥

ఇంద్ర ఉపాచ:

యది హస్తాంశి కల్యాణి వరం దైత్యేష్టిధితాః
దుర్ధరం జీవితం దేహి తాఙుం గతా శరణాధ్యినః॥ ॥31॥

శ్రీదేవ్యపాచ:

అహమేవ వినిష్టిత్య భాఙుం దైత్యకులోధ్వనమ్
అచిరాత్మవ దాస్యామి త్రిలోక్యం సచరాచరమ్॥ ॥32॥

విశ్వయో ముదితాః సంతు సర్వే దేవగటాస్తా
యే స్తోష్మని బ మాం భక్త్యః ప్రవేసానేన మానవాః॥ ॥33॥

భాజనం తే భవిష్యన్ని భర్యక్షేయశాపాం సదా
విద్యాచినయసంవన్నా నీరోగా దీర్ఘీలివినః॥ ॥34॥

పుత్రమిత్రకలత్రాధ్య భవస్తు మదనుగ్రహిత్తి
ఇతి లభ్యపరా దేవా దేవేంద్రోఽపి మహాశలభా॥ ॥35॥

అమోదం పరమం ఇగ్నూస్తాం విలోక్య ముఖార్థమణః॥ ॥36॥

కామేశీ, కామదే, కామేశ్వరీ, కామాక్షి-అని స్తుతిస్తున్నారు. వచ్చిన ప్రశయం కామ ప్రశయం. వచ్చిన తల్లి కామేశ్వరీ స్తుప్తి అంటా కోరిక నుంచే వుల్మీంది. అఖరికి నాకు ఏ కోరికా లేదండీ ఆ పరమాత్మ ఒకక్కడు లభిస్తే చాలు అంటాడు. అదో కోరిక ఉంది. కోరిక ఉంటే అస్తే ఉంటాయి. కోరిక లేకపోతే ఏమీ లేదు

సృష్టిలో సృష్టికర్త అయిన పరమేశ్వరుని ద్వారా ప్రవేశింపజేయబడింది.

సు కామయత ఉహంస్యాం ప్రకాయేయు' అని ఉపనిషత్తు
పరమాత్మ, "ఒక్క నేనే ఎన్నో అపుతాన"ని అనుకున్నాడు. ఆయన అనుకోవడం వల్లే

సామవేదం పణ్ణుభుకర్తు -

శ్రీ లలితామానము

ఇన్నీ వచ్చాయి ఏమీ లేనమ్మడు పరమాత్మ. ఎన్నో అపుతాను అనుకొన్నమ్మడు పరమేశ్వరుడు.

“సత్యమః సత్యసంకల్పః” అని ఉపనిషత్తు సత్య అంటే వ్యర్థము కాని అని ఆర్థం. వ్యర్థముకాని సంకల్పశక్తి గలవాడు. ఆ సంకల్పశక్తి కామేశ్వరి. దీన్ని ‘ఇచ్ఛాశక్తి’ అని అంటారు. అనుకోవడంలోనే అవగిలగేశక్తి ఉంది అంటే ఇచ్ఛాశక్తిలోనే చెయ్యగలిగే జ్ఞానం ఉంది. చెయ్యడమనే క్రియా ఉంది. పరమేశ్వరుడికి జ్ఞానక్రియాత్మకమైన ఇచ్ఛాశక్తి ఒకటి ఉంది. ‘స కామయత’ అయిన పరమేశ్వరుడికి మరొక పేరు కామేశ్వరుడు. అయిన యొక్క సంకల్పశక్తి కామేశ్వరీ.

కామేశ్వరీదేవిని ఎవర్తత ఆరాధిస్తారో వారికి “తన్న మనభేషంకల్పమస్త” వారికి సంకల్పసిద్ధి లభిస్తుంది. ఈశ్వరుని యొక్క ఇచ్ఛాశక్తిస్వరూపిణి కామేశ్వరీ. ఇచ్ఛాశక్తిలోనే జ్ఞానక్రియలు ఉన్నాయి కనుక ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాత్మకి స్వరూపిణి. లలితాసహస్రంలో ఈ నామం కూడా వస్తుంది. ఆ తర్వి ఇరు ప్రక్కల శ్యామలదేవి, వారాహాదేవి ఉన్నారు.

పీరిద్దరు శ్రీవిద్యలో చాలా ముఖ్యం. శ్యామలదేవి అమృతార్థి జ్ఞానశక్తి వారాహాదేవి అమృతార్థి క్రియా శక్తి. అమృతార్థి ఇచ్ఛాశక్తి.

జగత్కర్త మూలమైన కాశ్వరకామం ఆ చిరగ్నికుండంలోంచి వచ్చింది.
కామకళాభ్యక్తి కామేశ్వవామాభ్య కామాభ్య సుందరి
జయప్రభముయే దేవి బ్రహ్మసందరసాభ్యక్తి
జయవారాయణి పరే సందికాశేషవిష్టారే
జయ శ్రీకంఠదయశే జయశ్రీలవితాంబిషే
జయద్రేవిషయే దేవి విజయ శ్రీ సమృద్ధిదే

శ్రీకంఠదయశే - నీలకంఠునికి శ్రీయురూపా! అని చేసిన స్తుతిలో అమృతార్థి వింటురూపాన్ని అడ్డుకంగా వరిస్తారు.

శ్రీ ముహుర్తా కాప్టేషా ర్యాసర్ట్ కరదాత్మనే
అమృతార్థి కాలసహస్రమాణిణి. కాలంలో అతిమాక్ష్యసమయాన్ని కూడా మనవాళ్ళు చెప్పారు.

18 రెప్పుపాటు కాలాన్ని కాప్టే అని అంటారు. నిమేషమంచీ రెప్పుపాటు కాలం.

వీటన్నితోటి గణించబడిందే మహాకాలం. క్షణాల నుంచి రోజు, ఆ రోజుల నుంచి

ఎన్నో.. సర్వజాలాలకి మూలం స్వప్నకాలం తూడా. కనుకనే కక, ముహూర్త, కాష్ట, అన్యా, మాన, బుతు, కరద అని చెప్పారు. కళ, ముహూర్తం, పగలు, నెలలు, బుతువులు, సంవత్సరములు జవస్తే నీ స్వరూపాలే అమ్మా!

అనంతమైన శిరస్సులతో, అనంతమైన ఖాచూపులతో, అనంతమైన పాదాలతో ప్రకాశిస్తున్న తల్లి! ఇందులో ఉన్న అర్ధాన్ని చూడాలి. వెయ్యి తలకాయలు, వెయ్యి భుజాలు అని ఉపొందుకొంటాం. సహాప్తమంటే అనంతం.

అనంత దర్శనశక్తి అనంతములైన సేతుములు. అదే సహాప్తాక్ష అంటే ఆర్థం

అమృతారు అన్నిచోట్ల ఉన్నది, ఎక్కడికొనా అవిడ వ్యాపింగలదు కమక వేలపాదాలు కలదని చెప్పారు. దేవైనా పట్టుకోగలదు కనుక వేల చేతులు. అనంత దర్శనశక్తి, అనంతగ్రహణశక్తి, అనంత చలన శక్తి కలది ఆ తల్లి.

సహాప్తాక్షియైన ఓ తల్లి! నీ యొక్క కుక్కిదేశమే భూమి. నీ పాదాలు మొదలుకొని కలి వరకు అతల, వితల, సుతల, రసాతలాదులు ఇత్యాది లోకాలు అమ్మా నీకు ఒక ఆట ఉంది. ఆ ఆటలో ఏక ఒక స్నేహితుడు ఉన్నాడు. ‘ఏకాకి న రమతే’ అని అన్నారు. నీ ఆట ‘క్లీడా ఔ లోకరచన..’ లోకరచన కీడ మరి నీ స్నేహితుడు శివుడు నీకు అపోరం సుధానందః. అపోరమంటే తినదమని కాదు అనుభవమని ఇక్కడ అర్థం.

ఎప్పుడూ ఆనందానుభవస్వరూపమే అమృతారు ‘ఇపోరస్తి సదానందో’ అమృతారి చిరునామా చెప్పు ‘చాసస్తే హృదయం సతాం’ - సత్యరుషుల హృదయం అని చెప్పారు. మహ్య ఉండే చోటు సత్యరుషుల మసస్య.

నీ చేతుల్లోంచే దర్శమూ మొదలైనవస్తే ఉడ్చవించాయి. నీ చేతి వేళ్ళల్లోంచే యమనియ మాది దీక్షలన్నీ ఉధృవించాయి. నీ యొక్క వక్షప్రలమే స్వాపో, స్వధా అని చెప్పారు. దేవతలకి ఆహాతులు వేస్తే స్వాపోకారంతో వేస్తారు. పితృదేవతలకి స్వధాకారంతో వేస్తారు.

‘స్వాపోస్వధామతిర్మేధా ప్రతిస్వప్నితిరస్తతమా’. అమృతారు స్వాపోర్మాపిణిగా దేవతలకి అస్సం పెడతోంది. స్వధారూపిణిగా పితృదేవతలకి అస్సం పెడతోంది.

అమృతారు వాళ్ళిద్దరకి అస్సం పెడితే, వాళ్ళిద్దరు మనకి అస్సం పెడతారు. దేవతల వల్ల పర్షస్యములు కురుస్తాయి. వృష్టి కురుస్తాంది.

ప్రపంచానికంతటటికీ అస్సం పెట్టే శత్రులే స్వాపో, స్వధా. ఇంద్రియాలు ఉన్నంతకాలం, ఇంద్రియాల ద్వారా మసర అపోరాన్ని సంపోదించగలం

ఇంద్రియాలే దేవతలని చెప్పుకొన్నాం. క్రతిక ఉన్నంతకాలం మనం అస్సం తినదానికి సామవేదం షష్మాఖశర్మ..

శ్రీ లలితామానమ్

పనికాచ్చేది స్వాహోదేవి. మరణించిన తరువాత ఇంద్రియాలు లేవు. అప్పుడు జీవుడికి గలి ఏమిలి? వాడు ఏ శరీరాలలోకి వెళ్లాలి? వాడికి తెలిదు

పుట్టడం, వావడం ఈ రెండే వాడికి తెల్పు. మళ్ళీ వాడ్చు పట్టుకొని భరించి ఏ శరీరంలో పెట్టులో ఆ తల్లి మానుకొంటుంది.

మన శరీరంలేని స్తుతిలో కూడా మనర్చి పోషించే తల్లికి పీరే స్వధా. ఎల్లపేళలా పర్వ శీపుర్చి పోషిస్తోంది.

తల్లి పిల్లలని వక్షఃఫలంతో పోషిస్తుంది కనుకనే అమ్మవారి వక్షఃఫలం స్వాహ, స్వధా అని చెప్పారు.

ఈలా న్యూజగత్తు అమ్మవారి స్వరూపమే అని వర్ణించి

నమో నమస్తే రజనే భవాయై నమో నమస్తోత్రాయై

పమో నమస్తే తమనే హరాయై నమో నమః నిర్మితాయై

అమ్మా నువ్వే భవా! మృదు! హరా! కివా! రజోగుణంతో స్మష్టి చేసేనప్పుడు

'భవా' అనే స్వరూపం సత్కృగుణంతో స్తుతి చేసేలప్పుడు 'మృదా' అని

చెప్పబడుతోంది. తమోగుణంతేత హరించేటప్పుడు 'హరా' అని చెప్పబడు

తోంది. త్రిగుణాలకి అతీతమైనప్పుడు 'కివా' అని చెప్పబడుతోంది అని

ఈ సాలుగు నామాలకి సాలుగు ఆర్థాతు చెప్పారు. ఇదే భాషాన్ని గ్రహించి

పుష్పదంతులవారు మహిమ్యఃస్తోత్రాన్ని చక్కగా చెప్పారు.

ఎహంకరజనే విశ్వేత్తుత్తో భవాయ నమో నమః

ప్రభాలతమనే తత్తుంపోరే హరాయ నమో నమః

జన సుఖకృతే పతోష్ట్రాదిక్తా మృదాయ నమోనమః

ప్రమహానేవదే నిష్ఠ్రగుణ్యే కివాయ నమోనమః

'నమో నమస్తే జగదేక మాత్రే' - ఈ శీకం దగ్గరకి వచ్చేటప్పటికి అద్భుతమైన తత్త్వ ప్రతిపాదన చేస్తున్నారు. జగత్తుంతటకి ఏకమైన తల్లివి నువ్వుమ్మా!

'నమో నమస్తే జగదేక పిత్రే' జగత్తుంతటికి తండ్రిమైన లరితమ్మా అన్నారు.

లలితే తల్లి, లలితే తండ్రి.

'నమో నమస్తే అభిలంతతరూపే!' తంతరూపే అంచే జ్ఞానరూపించే అని ఆర్థం.

తన్మతే విస్తార్యతే జ్ఞానమితి తంత్రం దేని ద్వారా జ్ఞానం విస్తారంగా చెప్పబడుతుందో దాని పేరు తంత్రం.

శ్రీ లలతోషాఖ్యానమ్

‘నమో నమస్తే అభిల యజ్ఞరూపే’ - సర్వయజ్ఞహరూపిణి లలితామహాత్రిపురసుందరి.

నమో నమస్తే అభిలలోక గురుప్రథానే

నమో నమస్తే అభిల వాగ్యభాష్య

నమస్తే లక్ష్మీ ఒగవేకట్టప్పై

నమో నమశ్శాంభవి సర్వశక్తి

అనాది మధ్యాంతమపాంచభోతికం

ఈ తల్లి ఎవరో చెప్పు అనాదిమధ్యాంతం - ఆది, మధ్యము, అంతము లేని తల్లి. అపాంచభోతికం అంబే పరపథూతాలకి అతీతమైన తల్లి. అవాయ్యనోగమ్యం - మనస్యకి, మాటలికి కూడా అందని తల్లి. అతర్వ్య వైభవం - వాదనలకి దొరకనిది.

‘తర్కే అప్రతిష్ట్య’ అని బ్రహ్మసూక్తాలలో వ్యాసుడు చెప్పాడు

వారదుడు కూడా భక్తిసూక్తాలలో ‘పాదేనాపలంబ్యే’ - భక్తిమార్గాలలో ఉన్నవాడు తర్వాతలోకి వెడితే చెడిపోతారని చెప్పారు.

పరమాత్మ తర్వాతికి దొరకడు, ‘యన్ననసౌ స మనతే’ అని వేదం చెప్పింది.

‘యతేవాచా నివర్తంతే అప్రాప్యమవనో సహు’ - ఈ మాటలన్నిటికే - ఈహాతీతమైనదే పరతత్త్వము అని అర్థం ఆతర్వ్యావైభవం ‘అరూపమద్వంద్వం’ - తక్కని రూపాన్ని ధరించిన ఆ తల్లిని ఒచ్చాకా అన్నారు. అంత రూపం ధరించిన తల్లి ‘నిరూపా నిరాకులా’ - అంటున్నారు..

‘అరూపం’ అంబే ఆమృతారి తత్త్వం ఆరూపం. ‘అద్వంద్వం’ రిండవది లేదు. ‘అధృష్టి గోదరమ్’ - ఈ సృష్టికి కనిపించనిది

‘ప్రభావమగ్రియం కథమంచ వర్షతో’ - అమ్మా! అటవంటి నీ ప్రభావాన్ని ఎలా వర్ణిస్తారు. రూపం లేనిదానను రూపాన్ని ధరించావంబే మేము ఎలా వర్ణించగలం తల్లి! మేం నీన్ను త్రార్థన మాత్రమే చయ్యగలం. ఆమ్మావార్తు త్రార్థన చయ్యగలం గాని అర్థం చేసుకోగలమా! నమస్తర్థించి ఆవిడ ప్రేమని పొందగలం.

దేవతలందరూ -

ప్రసీద విశ్వేశ్వరి విశ్వవందితే

ప్రసీద విశ్వేశ్వరి వేదరూపిణి

ప్రసీద మాయామయ మంత్రవిగ్రహి

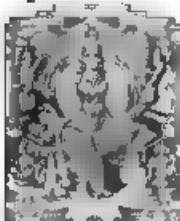
ప్రసీద సర్వేశ్వరి సర్వరూపిణి

అని ఈ విధంగా అమృతార్థిని స్నేతం చెయ్యగానే అవిడ చల్లని చూపులతో దేవతలంద రిని చూసి అభయం ఇచ్చింది. అప్పుడు బ్రహ్మదులందరూ ఆక్షదుకు చేరుకున్నారు.

శ్రీమత్స్వగురు నిర్మాణం

అమృతార్థి ఆ స్వరూపాన్ని చూసి 'అమృత సుఖ్య మా కోసం వచ్చావు. నీకు మేం ఒక అద్భుతమైన రాజ్యాన్ని ఇవ్వాలి' అన్నారు.

భండాసురుడి మీర యుద్ధానికి అమృతార్థు వెదుతున్నారు. వాడికి కూడా పెద్ద వట్టిం ఉంది. అమృతార్థికి కూడా ఉండాలి. మణిద్విషముని ఎక్కడో బ్రహ్మందాలకి అవల ఉంది. కానీ ఇప్పుడు అమృతార్థు మనకోసం బ్రహ్మందంలోకి వచ్చింది కనుక మీరు పర్వత మధ్యభాగంలో అమృతార్థికి ఒక అద్భుతమైన నగరవిర్మాణం చెయ్యాలని అనుకొన్నారు. బ్రహ్మ వెంటనే విశ్వకర్మని పిలిపించాడు. అయిన దేవశిల్పి. అమృతార్థికి ఆవాస నిర్మాణమంచే అది క్రూర్లో జరగాలి అద్భుతంగా జరగాలి. విశ్వకర్మ తప్ప మరొకరు లేరు.

శ్రీహృనాథ సహాదిచ్ఛో విశ్వకర్మ విశాంవరిః

చకార నగరం దేవ్యా యథామరపురం తథా

విశ్వకర్మ వెంటనే వచ్చి అద్భుతమైన నగరాన్ని నిర్మాణం చేస్తున్నాడు. అందులో అమృతార్థి పరిహారాలకి కూడా భవసాలని విశ్వకర్మ నిర్మించాడు.

అమృతార్థి దగ్గర ఉన్న మహాగణేశ స్నంధశ్శు వటుకశ్శ వీరభద్రకః వారందరికి సరిట్టున చోట్లు వీటన్నితో ఒక అద్భుతమైన నగరాన్ని నిర్మించాడు.

ఆ నగరం పేరే 'శ్రీమత్స్వగురం'.

విశ్వకర్మ శ్రీమత్స్వగురాన్ని అచ్చగా మణిద్విషమంలో అమృతార్థు ఎలా ఉంటారో దానిలాగే నిర్మించాడు. ఆ మణిద్విషాన్ని ఆక్షదుకు తెచ్చే శక్తి ఉండా! అమృతార్థి కోసం అనగానే అవస్తా అల్లా అపరుతాయి. అవిడ ఉండే చోటు అది. అద్భుతమైన శ్రీమత్స్వగురం నిర్మాణం ఇరిగింది. అందులో ఒక అద్భుతమైన సీంపోసనం ఉంది.

సీంపోసనం సథాం జైవ నవరత్నమయిం పుట్టాం

మధ్య పీంపోసనం దివ్యం చిన్నామణివిర్మితాం

సథంతా నవరత్నమయమైన స్తంభాలతో నిర్మాణమైంది. సీంపోసనం సీధ్ఘంగా ఉంది.

కామేశ్వరీ కామేశ్వరుల తల్చుణం - వట్టాభషీకం

సింహాసనంపై అమృతారు కూర్చోయి. కానీ బ్రహ్మదేవుడు ఆవిష్కి కూర్చోయని చెప్పి దానికి మొహమాట పడ్డారు బ్రహ్మదేవుడు సంప్రదాయం బాగా తెలిసినవాడు. ఎవరైనా సరే సంప్రదాయానికి విరుద్ధంగా ఎప్పుడూ భ్రహ్మంచకూడదు దేవతలైనా సంప్రదాయం పాటిస్తారు. సింహాసనం మీద ఒక్క స్త్రీని కూర్చోపట్టరాదు. అలాగే ఒక్క పురుషుడ్ని కూర్చోపట్టరాదు. భార్యభర్తల్నే కూర్చోపట్టాలి. చిదగ్నికుండం లోంచి అమృతారు ఒక్కానికి వచ్చారు.

‘న కేవలా స్త్రీ రాజ్యార్థ పురుషోపి తయా ఏనా’ - ఒక్క స్త్రీకి రాజ్యార్థత లేదు. అలాగే ఒక్క పురుషుడికి రాజ్యార్థత లేదు. కనుక నీకు ఎవరు అనుకూలమో వాడిని వరించు తల్లి! అన్నారు బ్రహ్మారు.

బ్రహ్మారు ఎందుకలా అన్నారంబే అమృతారీ మంగళ సౌందర్యం చూస్తూ ఉంటే వెంటనే ఒకటనిఖించింది. అమృతారు ఏ రూపం భరించినా వాళ్ళ ఆయన మాత్రం శిష్టుడే. ఆయన మహాశంఖవు అక్కడే నిల్చుని ఉన్నాడు. శిష్టుడు పాములు, భీస్తుం ఇప్పస్తీ పెట్టుకొంటాడు.

ఆవిడ మహాసౌందర్యరాళి

ఎలితాత్మిపురసుంభరిని మించిన సౌందర్య స్వరూపం లేదు.

పైగా అమృతారిది పదహారేళ్ళ ప్రాయం. ఆ 16 యేళ్ళ ప్రాయంలో కోభిస్తూ అందంగా ఉంది తల్లి

శిష్టుడేమో

జటిలో ముణ్ଡధారీ చ విరూపాక్షః కపాలధృత్

కల్యాణీ భస్మామిగ్ంగ చ్ఛుచావస్త్రః విలీషణః

అమంగళాస్పదం వైనం పరయే త్వా సుమంగలా

ఆవిడ సుమంగళ అఱుతే ఈయన అమంగళ వేపం వేసుకొని నిలబడ్డాడు. ఎలాగ అని ‘ఇతి చిన్నయమాసస్య బ్రహ్మణాగ్రే మహేశ్వరః’ అని మనస్సులో అనుకున్నాడు

చయటకి కూడా అనలేదు. అమృత నీకు అనుకూలప్పునవాడు ఉంటే పట్టాభిషీకం చేసేస్తూనమ్మా అని మనస్సులో అనుకున్నాడు.

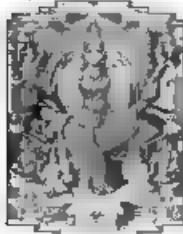
ఆలా బ్రహ్మారు మనస్సులో అసుకోగానే ఆ శంఖవు బ్రాహ్మకెదురూగా వచ్చి పంటనే రూపం మార్చుకొన్నాడు. ఆ రూపం ఎంత చక్కగా ఉంటే చెప్పున్నాడు

సామవేదం పణ్ణుభుశర్మ —

శేలితోచాల్మానమ్

కోదికన్నర్చలాపళ్లయుక్తే దివ్యశరీరవాన్
దివ్యమృగురథర ప్ర్స్త్ర్యే దివ్యగన్ధానుబేషను
కిరీలవోర కేయూర కుళ్లాట్టైరలంకృతః
ప్రాదుర్భుతూవ తురతో ఊగ్నేషానరూపధృతీ
తం కుమార మథాలింగ్య బ్రహ్మ లోకపితామహః

కోచి మన్మథుల సౌందర్యమంగా ఒక్కపోట రాజీపోస్తే ఎలా ఉంటుందో అలా ఉన్నాడు పరమేశ్వరుడు. అమృతారికి సమానంగా తయారయ్యాడు చక్కటి అందమైన వంపున్ని ధరించాడు అచ్ఛాతమైన పూలదండలని దాల్చాడు దివ్యగంధాన్ని లేపనం చేసుకొన్నాడు. చిత్రాభస్మం లేదు. చక్కని కిరీటం ధరించాడు. దానిమీద ఒక చంద్రవెంక ఉంది. ఏ రూపం లేనిఱాడు గనుక ఏ రూపాన్నో ధరించగలడు. అలా రూపాన్ని ధరించి బ్రహ్మారికి ఎదురుగా తనపడ్డాడు.

చక్కె కామేశ్వరం నామ్మా కమనీయవపుర్వరం

హరాత్మగా రూపం మార్పుకొచ్చాడు తనుక జొత్త పేరు పెట్టాడు చపుర్ముఖుడు. 'కమనీయత్వాత్ కామః' - కమనీయమైన శరీరాన్ని ధరించాడు గనుక కామేశ్వరుడు. ఆయన ఏ రూపం ధరిస్తే అవిడ అ రూపం ధరిస్తుంది.

ఆవిడ ఏ రూపం ధరిస్తే ఆయన ఆ రూపం ధరిస్తాడు. అమృతార్పి ఇప్పుడైతే కామేశ్వరీ అన్నారు గాని కంకాలాలు ప్రేలాదేసుకుంటూ. నాలిక బయటపెట్టుకొని నర్తించే కాలిస్వరూపంగా ఉన్నప్పుడు ఆయన మహితాలుడు.

ఇప్పుడు అమృతారు కామేశ్వరిగా కనిపించింది కనుక ఆయన కామేశ్వరుడు ఔయ్యాడు. పరమేశ్వరుడు అలా అందంగా తయారప్పగానే అమృతారు ఆయనకేనే ప్రేమగా చూసి సిగ్గుతో తలవంటుకొంది. అలాగే కామేశ్వరుడు చూస్తాన్నాడు.

'అన్యేన్నాలోకనాసక్తా తాపుభా మదనాశురో' - అమ్మా ఆయన్ని వివాహం చేసుకోమని చెప్పుకట్టేదు. ఏళ్లు అలా ప్రేమగా చూసుకుంటున్నారు. వారిద్రురూ ఒకరికొకరు స్తోపడ్డారని నిర్ణయించుకొని వివాహం చెయ్యాలి కనుక 'అమ్మా! ఆయన్ని వివాహం చేసుకొంటావా' అని బ్రహ్మారు అడిగాడు.

ఇప్పుడు అమృతారు చెప్పోంది, "అయిన్ని పెళ్ళిచేసుకోమంటే మాత్రం నాకు కొన్ని నిబంధనలు ఉన్నాయి. పెళ్ళిచేసుకొన్నాక ఆయన చిహ్నిసట్టు నన్ను వినమంటే ఒప్పుకోను. నాకనులు ఎవరూ అక్కున్నాడు. ఎవరో సహాయం ఉంటేనే నేను పని చెయ్యగలనుకుంటున్నారా!

శ్రీ లలతోపాథ్యానమ్

ప్రక్కన ఆయన లేకపోతే బాగేదన్నారు కనుక నేను వివాహం చేసుకొంటానని చెప్పేనుగాని నిజానికి 'అహమేకా' - నేను ఒక్కడానినే.

ఏక అంటే ఒక్కటి అని కాదు 'ప్రధానం' అని అర్థం. నేను ప్రధానం, వాతావరి నచోయం అక్కర్చేయు. అన్నీ నేను చెయ్యగలను.

'స్వశర్మాం సదా దేవా! స్వేచ్ఛాచారవిషోభించే!' - నేను నా ఇచ్చు ప్రకారంగా తిరుగుతా! ఈసీ నన్నేమీ అనకూడదు. అందుకు ఆయన ఒప్పుకుంటే పెళ్ళి చేసుకుంటాను

'మమాసురూపవరితో! భవితా తు మమ ప్రియః'-నాకు అనుగుణంగా ఆయన ఉంటాడా!' అని అంది అమ్మవారు. 'తథేతి' - అలాగే ఇన్నాడు కామేశ్వరుడు. ఐతే నాకు నెమ్ముతమే అంది అమ్మవారు.

'తథేతి తత్త్వాత్మిత్రుత్య సర్వైష్ణవః పితామహః'. ఈ వచ్చిన ఆవిడ నిజానికి ఆయన యొక్క శక్తి, ఇచ్ఛాశక్తి గసుక అంత స్వేచ్ఛగా మాట్లాడింది. అందుకే 'శివాస్వాధీనవల్లభా'. స్వాధీనవల్లభా అంటే వల్లబుద్ధి స్వాధీనం చేసుకొన్న తల్లి. లలితోపాథ్యానమంతా విన్నాక లలితాసహాప్రం చదివితే ఈ కథ ఇంతా గుర్తు వస్తుంది.

'స్వాధీనవల్లభా' నామంలో కళ్యాణం చెప్పుబడింది.

ఒకరికొకరు నచ్చారు కనుక కళ్యాణం చెయ్యాలి ముండు అమ్మవారు స్వయంవరం చేసింది. అమ్మవారు ఒక్కసారి గగనం వైపు చూడగానే అమ్మవారి సంకల్పశక్తి చేత ఒక అధ్యుతమైన కుసుమ మాల వచ్చింది. ఆ కుసుమ మాల చేతితో పట్టుకొని పిగ్గుతో అలా వదిలింది. అది పెళ్ళి కామేశ్వరుని కంఠంలో పడింది. స్వయంవరం అయ్యింది. ఇక వివాహం జరగాలి.

ఆయన ప్రక్కన ఉన్న విష్ణువుని కీలిచి, "సాయనా! నువ్వు వెళ్ళి వివాహం చెయ్య" అని బ్రిహమ్మ చెప్పేడు.

విష్ణువు అస్తుయ్య వరున అమ్మవారికి. హిమవంతుడు తరువాత చేస్తాడు.

అది తరువాత వచ్చే కథ. హిమవంతుడు కూడా విష్ణువంశంలో పుట్టినవాడు.

'చిష్టః పర్వతానామధిష్టతిః' ఇదో పెద్ద వేద రఘుస్యం

సారాయిఱు ముహూర్తం ఎప్పుడు బాగుందని అడిగితే ఇంహృగారు జప్పుడే బాగుందని చెప్పాడు 'ముహూర్తేష్ట్రేవ సంప్రాప్తో జగన్మంగళ కారకః' పెంటనే "దాతుమర్మసి కల్యాచీమస్తై కామకివాయ తు"-కాయన కామకిప్పడు.

కాయన పేరే కామేశ్వరుడు. ఆ కామశపునికి ఆ కళ్యాణిని ఇచ్చి వివాహం చెయ్యాలి.

శ్రీ లలితోంబాన్నమ్

శివకామసుందరి అనీ అమృతారికి పేరు.

తప్పుర్వా పవనం తస్య దేవదేవస్త్రివిక్రమః

దదౌ తస్య విధానేన త్రీత్యా తాం కంకరాయ చ

ఖ్రమ్యా మంత్రాలు చదువుతున్నారు. అయిట్ని అనుసరించి వశిష్ఠుడి మహార్షులు కూడా మంత్రాలు చదువుతూ ఉన్నారు.

దేవర్షి పితృముఖ్యానాం గస్త్రాప్యరసాం తథా

సర్వానాం దేవజాతినాం సామ్మిథ్యే జలహర్షకం

కల్యాణం కారయామాను కిపయోరాదికేశవః

గంధర్వాప్యరసలు అందరూ మంగళగీతాలు పాదుతూ నర్తిస్తూ ఉండగా వారి ఉభయుల హస్తాలను కలిపి విష్ణువు ధార బోసాడు. ఇది మహాకామేశ్వరీ కామేశ్వరుల కళ్యాణఫుట్టం.

ఈ చిత్రమే మనకి ఘ్రణిడ దేశంలో ఎక్కువగా కళ్యాణమండపాల వద్ద కనపడుతుంది. ఆది విష్ణువు ధారబోస్తుంటే పార్వతీపరమేశ్వరులిధ్దరూ చేతులు పట్టుకొని ఉంటారు. విష్ణువు ధారబోస్తే కళ్యాణం జరిగింది.

ఈ కళ్యాణం జరిగాక వారి ఉభయుల్ని సింపోసనం మీద కూర్చోబిట్టారు. ఆ ధివ్యసీంపోసం పై కూర్చున్న ఆది దంపతులను తలంచుకొని నమస్క రించుకోపారి. ఇలా కొత్తగా పెళ్తిన వధూపటులకి అందరూ కాసుకలు ఇస్తున్నారు.

ఉపాయునాని ప్రదదుస్సర్యే బ్రహ్మదయ స్వరాః,

దదౌ ఆహ్వాక్షుచాపం తు వజ్రసార మనశ్శరం.

తయోః పుష్పాయుధం ప్రాదా దమ్మానం పారిరవ్యయం,

వాగపాశం దదౌ శాఖ్యం వరుణో యాదసాంపరిః..

అంకుశం చ దదౌ తాఖ్యం విశ్వకర్మ వితాంపతిః,

కిరీటమగ్రిః ప్రాయచ్ఛ త్వాటంకే చష్టులాస్యదో.

వచరత్వమయాం భూషాం ప్రాదా ఘ్రత్వాకర స్పృయం,

దదౌ సురాణా మధుషో మధుపూత మథాక్షయం.

చిన్నామణిమయాం మాలాం కుబేరః ప్రదదౌ తదా,

సామ్రాజ్యసూచకం భద్రం దదౌ లక్ష్మీపుతిస్పృయమ్.

గంగా చ యమునా తాఖ్యం చాపురే చత్రభాస్యరే,

బ్రహ్మ వ వసవో రుద్రా ప్రోదిక్యా క్యాంత్యానో తథా.
దిక్యాలా మరుతస్యాధ్యా గస్తర్వాః ప్రమథేశ్వర్వాః,
ప్రాణి స్యాన్యాయుధా స్యాప్తై ప్రదర్శః పరితోషితాః.
రథంశ్చ తురగా న్యుగా న్యుపోగో న్యుపోబలాన్,
పుష్టి సరోగా ప్రశాప్తాం జ్ఞత్పుష్టిపరిపర్చితాన్.
దదుర్వుతోపమాకారా నాయుధాం త్యపరిష్పదాన్.

మందుగా బ్రహ్మాదేవుడు తన సంకల్పశక్తిలోంచి అమృతారికి వక్కలే చెరకువిల్లుని ఇచ్చి, 'అమృత ఇది నీకు ఆయుధం' అని కాసుకగా ఇచ్చాడు. అది మాధ్వానికి చెరకు విల్లుగాని, వజ్రాయుధంలా గల్గోగా ఉండన్నారు.

అనశ్వరం - ఎప్పుడు దెబ్బ తిని చెరకువిల్లు. నారాయణుడు అమృతారికి ఎప్పుడు హాదని పూల ఆయుధాలని ఇచ్చాడు. వరుణుడు నాగశక్తిలో కూడిన పొతాన్ని ఇచ్చాడు. విశ్వకర్మ అంశుకాన్ని ఇచ్చాడు. అమృతారి నాలుగు ఆయుధాలని నలుగురు దేవతలు తెచ్చి ఇచ్చారు. అగ్నిదేవుడు అమృతారికి ఒక కిరీటాన్ని కాసుకగా ఇచ్చాడు. చంద్రుడు, సూర్యుడు కలిసి అమృతారికి తాటంకాలు ఇచ్చారు అంటే వాళ్ళ శక్తి అందులో ఉండని అర్థం, ఇప్పస్తి సంకేతాలు.

అమృతారి ఆయుధాలలో అయి దేవతాశక్తులు ఉన్నాయి. అగ్నిశక్తి లమృతారి కిరీటంలో ఉంది. పొశంలో వరుణశక్తి ఉంది. విశ్వకర్మ శక్తి అమృతారి అంశుశంలో ఉంది. హరిశక్తి బాణములలో ఉంది. బ్రహ్మశక్తి ఇష్టుపాపంలో ఉంది. మనకు అర్థం కావడంకోసం హాళ్ళు పట్టి కానుకలు ఇచ్చారని చెప్పున్నారు.

ఈ ఫుట్టం ద్వారా పొర్చుతీపరమేశ్వరులు మనకి మరింత దగ్గరోతారు. సముద్రుడు నవరత్న అలంకారములు, పంచాలు ఇచ్చాడు. సురాధీపుడైన ఇంద్రుడు మధుపొత్రని ఇచ్చాడు కుబేరుడు చింతాపుటి మాలని ఇచ్చాడు. లక్ష్మీపుతి పుష్పులభాణాలు ఇప్పుడమే కాచుండా లక్ష్మీదేవితో వచ్చి ఒక భత్రాన్ని ఇచ్చాడు.

అమృతారు 'వీకాశపత్ర సౌప్రమాజ్యా' - సర్వజీగశ్శక్తి ప్రైక నాయక.

అందుకు సంకేతంగా సౌప్రమాజ్యసూచకమైన భత్రాన్ని ఇచ్చాడు. గంగ, యమునలు వచ్చి చామరాలు ఇచ్చారు. గంగా, యమునలు ఎంత ప్రతాంతంగా ఉంటాయా ఆచామరాలు వీప్సూ ఉంటే అంత బాగుంటుంది.

అనేకమంది దేవతలు అనేక రకాలైన ఆభరణాలని, ఆయుధాల్ని అమృతారికి ఇచ్చి నమస్కరం చేసుకొన్నారు. అప్పుడు అమృతారిని ఆ దివ్యమైన సింహాసనమై కూర్చోబట్టి సామవేదం పంచుఖశర్మ -

శ్రీ లక్ష్మిపాథునమీ

ఇవ్వేది దేవతలంబా కలిసి పట్టాభిషేకం చేసారు.

మహాకామేశ్వరునితో కూడిన మహాకామేశ్వరికి పట్టాభిషేకం.

‘శివకామేశ్వరాంకస్థా శివ(హ) స్వాధీనవల్లభ’ అయిన ఆ తల్లికి పట్టాభిషేకం చేసారు ఉది లలితాసామూజ్య పట్టాభిషేక ఫుట్టం.

కళ్యాణం తదువాత పట్టాభిషేక ఫుట్టం.

అమృతారు శ్రీమన్మగరమంబా పాలన వేస్తోంది దానితో దేవతలు - వారికి స్వర్గమని ఒకటుందని, ఇంతవరకూ ఆ లోకంలో ఉన్నామనే విషయం మర్చిపోయి, ఎందరూ హాయిగా శ్రీమన్మగరంలో కామేశ్వరీకామేశ్వరుల వద్ద ఉన్నారు.

ఆ లోకాలు మాత్రం అలా బ్రహ్మపట్టిపోయి ఉన్నాయి. వైగా అమృతారి దగ్గరకి వెడితే అమృతారి కంటిచాపుల్లోంచే వాందరి కోరికలు తీరిపోతున్నాయి. అన్ని కోరికలు తీరి

పోతున్నాయంటే అర్థం, అమృతాపుల ప్రభావం చేత మరి ఏ కోరికా పుట్టడం లేదు. ఏ కోరికా లేని మహాదానంద పరిపూర్వీతిని ఇస్తోంది.

అమృతాపుల కామాక్షి అని పేరు, కామాక్షి అని బ్రహ్మదేవుడు పేరు పెట్టాడు
శట్టప్రేస్తు చరితం దేవ్యా బ్రహ్మ లోకపితామహః

కామాక్షిత తదాభిభ్యం దదౌ కామేశ్వరీతి చ

ఆ తల్లికి కామాక్షి, కామేశ్వరీ అని పేర్లు. ఈ పేర్లు మన ఛీవితంలో ఏనైనా అవసరమైనవి ఉంటే వాటికి సంబంధించిన కోరికల్ని తప్పకుండా తీరుస్తాయి. చివరకు ఏ కోరికా అవసరంలేని పరిపూర్వీతైన ఆనందితిని కూడా ఉస్తాయి.

కేవలం తన దృష్టిపాతం చేతనే భక్తులందర్చి ప్రసన్నం చేయడం చేత, కమనీయమైన నేత్రాల వల్ల కామాక్షి అనే పేరు అమృతారికి వచ్చింది.

కామాక్షి, కామేశ్వరి అనే రెండు పేర్లతో బ్రహ్మదేవుడు అమృతారిని కీర్తించాడు.

నమస్కరించిన ప్రతి జీవుని మనోరథాన్ని తన దృష్టిమాత్రంచేతనే నేరవేర్చే తల్లి కనుక కామాక్షి.

‘న ఇక్కుత బహుస్యామ్ ప్రజాయేయ’ అని వేదమంత్రం, ‘ఇక్కుత’ అంటే చూసాడని అర్థం, కట్టు మూసుకుని ఉంటే లయం.

పరమేశ్వరుడు కట్టు విష్టులేనే స్పృష్టి, స్థితి, లయయి అన్నే జరుగుతున్నాయి. పరమేశ్వరుని కన్నులు విష్టుల అనే శక్తి ఏదైతే ఉన్నదో అదే అమృతారు. అదే ఇచ్చా జ్ఞాన క్రియాత్మకమైన శక్తి. అదే కామాక్షి.

‘కళ్ళ అళ్ళ మళ్ళ ఇతి కామః’ అని మరో అర్థం.

కామాక్షి ఆవిడ కళ్ళు తెరిస్తే సృష్టి ఆ తెరిచి అలా నిలిపితే సృష్టి మూన్సే లయ. సృష్టికి ప్రతీక అయిన బ్రహ్మదేవుడు ‘క’ కారం ద్వారా, సృష్టికి ప్రతీక అయిన విష్ణువు ‘అ’ కారం ద్వారా, లయకి ప్రతీక అయిన రుద్రుడు ‘మ’ కారం ద్వారా తెలియేయును తున్నారు. ‘క’ ‘త’ ‘మ’ - బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు - సృష్టి సృష్టి లయాల జవన్నే కళ్ళల్లోనే ఉన్న తల్లి కనుక కామాక్షి.

కామాక్షి అన్నమాటలో ఇంత లోకైన అర్థం ఉన్నది కనుకనే అమృతారు చిదగ్నితుండం నుండి ఆవిర్భవించిన వెంటనే ‘కామాక్షి కామదాయనే’ అని కీర్తించి, ‘దేవరిగ్రహసంఘాత స్తుతయ మానాత్మాభవ’ అని దేవతలందరూ కలిసి ప్రస్తుతించారు.

శ్రీమన్మగరంలో అందరూ హాయా ఉన్నారు.

కానీ నారదునికి బాధ పట్టుకుండి ఆయన లోకాలన్నే తిరిగేవాడు. ప్రతిలోకం క్లీచించి పోయి ఉండి దేవతల మని జాగానే ఉండి. కానీ భూలోకంలో, ప్రాతూళోకంలో, దేవ లోకంలో నందనోద్యునవనం జవన్నే పాడ్రెబోయాయి. కనుక నారదుల వారు వచ్చి పారితో ‘మీరంజా మీ లోకాలకి వెళ్ళురా’ అని ఆడిగాడు. వారు మేం వెళ్ళం. మాకు ఇక్కడే భాగుందంచే నారదులవారు అమృతారి దగ్గరకి వెళ్ళారు.

“అమృత వీట్లు నిన్ను ఎందుకు పిలిచారో మర్మివోయారు. భండాసుయని సంహరించడానికి నిన్ను పిలిచారు. వాడు ఆనందంగానే ఉన్నాడు పీరంతా ఆ లోకాల్చి విడిచి పెట్టి ఇక్కడికి వచ్చేసారు.

పీరంతా తిరిగి ఆ లోకాల్చికి వెళ్లి ఆ లోకాలన్నిక్కేమంగా ఉండేలా చక్కగా పాలించారి. కనుక వారికి సువ్యేష నచ్చుకొప్పమ్మా!” అని అమృతారికి చెప్పాడు. వెంటనే అమృతారు దేవతలతో సమావేశం చేసి, “మీ లోకాలకి మీరు వెళ్ళండి. మీకు ఇక్కడికి వెళ్తే భయమేమీ లేదు. ఎవరివల్ల మీకు భయం ఏర్పడిందో ఆ ఆసురుని సంహరించడానికి నేను బయల్లో రణాను” అంది తల్లి.

దేవతలంతా వారి లోకాలకి చేరారు.

అమృతారు ఆ దివ్యమైన శ్రీమన్మగరం నుంచి శూన్యకప్పుడం మీరకి యుద్ధానికి బయలుదేరారు.

‘భండాసురవథోద్యుక్త శక్తినేనానమన్మితా’ - అలా లయులుదేరిన తల్లి ఎన్నో లీలలు చేసింది.

శ్రీ లలితోపాభ్యానమ్

ఫలఫలి:

హాయగ్రీవస్వామి ఇష్టచీ పరకూ చెప్పిన అభ్యాసాన్ని విన్న ఫలాన్ని చెప్పు
వితదాభ్యాస మాయబ్యం సర్వమంగళకారణం
ఆవిరాధం మహాదేవ్యా స్తుత్యో రాజ్యాభీషేషణం
ఈ ఘుట్టాల త్వండ ఫలం అయి: కారకం, సర్వమంగళాలను ఇస్తుంది.
యః ప్రాతరుష్టితో విద్యాస్వక్తిక్రద్మ సమవ్యతః
జపేధన సమృద్ధస్వాత్ముత్సాసమ్మిత వాగ్వచ్ఛ
ఎవరైకే ప్రాతఃకాలంలో లేచి దీనిని పారాయణ చేస్తారో వారికి భన నమ్మద్ది లభిస్తుంది.
అమృతమయమైన వాక్యాలు లభిస్తాయి.

నాథ తుభం విష్ణుతే తస్య పరత్రేహాచ థిమతః
యతఃప్రాప్నోత్తి విపులం సమానో త్రమతామపి
వారికి ఇహంలోనూ పరంలోనూ కూడా అతుభమనేది జరగదు. మంచి
యతస్య లభిస్తుంది. సాటివారిలో ఉన్నత స్తోత్రిలో ఉంటారు.
ఇచలా శ్రేర్పువెత్తస్య శ్రేయాత్మైవ పదేపదే
వారికి స్తోత్రమైన లక్ష్మీ లభించడమే కాకుండా ఆడుగడుగునా శ్రేయస్యాలు
లభిస్తాయి.
కథాచి స్తు భయం తస్య తేజస్స్య వీర్యవాస్యవేత్
శాపత్రయవిహీనశ్శ పురుషార్థశ్శ పూర్ణతే
అని వివరించారు
దీనిని తద్దగా విన్న వారికి తాపత్రయాలు నరించి పురుషార్థాలు లభిస్తాయి.
ఇక్కడికి లలితోపాభ్యాసంలో ఒక భాగం పూర్తి అయింది.

ఇష్వరు రెండవ భాగం ప్రారంభమవుతోంది.

రాబోయే ఘుట్టులన్నీ కూడా ప్రభాషమైన ఉపాసనా మర్మాలతో కూడుకుని ఉంటాయి. దీనిని కథాపరంగా చూస్తే అమ్మువారి బీలా విలాసమంతా మన హృదయంలో స్వరిస్తూ అసందించడం కూడా ఒక ఆద్యతమైన ఉపాసన.

ఇక్కడ నుంచి అమ్మువారి విజ్ఞంభణ ఉంటుంది. ఇందులో శక్తి సేనలు అన్ని వని తేస్తాయి. ఈ శక్తి సేనలు ఎక్కడి నుండి వచ్చి అమ్మువారికి సహాయం చేయడం కాకుండా, అమ్ము నుంచే ఆవిర్ధువించి పని చేస్తున్నాయి.

సూర్యచీంబం నుంచి సూర్య కిరణాలు ఎలా వస్తున్నాయో అమ్ము నుంచి శక్తి సేనలు అలా వచ్చాయి. ఒకొక్క కిరణానికి ఒకొక్క శక్తి ఉంది. ఆ విషయం మన వేదవిజ్ఞానం చెప్పింది. ఒకొక్క కిరణంలో ఒకొక్క రకం శక్తి ఉన్నట్లు. అమ్ముయంది వెలువడిన అనేక కిరణాలలో అనేకమైన శక్తులు ఉన్నాయి మన లోపల ఉన్న కరదుగట్టిన అవిద్యను నశింపవేయ్యదానికి ఇచ్చి పనిచేస్తాయి.

ఈ ఘుట్టులలో ప్రస్తుతింపబడే అమ్మువారి మార్పులను మన హృదయంలోకి ఆప్సుచించి, మనలో ఉన్న అవిద్యను సమాపంగా నాశనం చేయుమని ప్రార్థించాలి. దేవతలు భావన చేత, శభ్యం చేత అవిష్టరింపబడతారు. శభ్యమే దేవత స్వరూపం.

దేవతని ఎలా ఆధారించాలో కావ్యకంత గణపతిమని గారు చెప్పు.

అర్థనకాలే రూపగతా సంస్కృతి కాలే శభ్యగతా

రింతుకాలే చిత్రగతా తత్త్వ విచారే సర్వగతా

అర్థనకాలే రూపగతా. ఈ స్నేహ ఉండాలి కొంతమంది అర్థన చేస్తా ఉంటారు కాని ఎందుగా దైవాన్ని పెట్టుపున్నామనే స్నేహ కూడా ఉండదు అది ఉంటే చాలు ప్రేమ విర్మదుతుంది. కాని విగ్రహాదృష్టి తప్ప ఈ శ్వర భావన కలగడం లేదు. విగ్రహం యందు శిలాధృష్టి, గురువు యందు మానవ ధృష్టి మంత్రమునందు కేవలం శభ్య ధృష్టి ఎవరికి ఉంటుందో వారికి నీటి లభించదు. అర్థన చేసేటపుడు రింగమైనా, విగ్రహమైనా సాఙ్కార్య దేవత అనే ప్రేమభావన కలగాలి. ఆ ప్రేమభావన కలిగినా, కలగకున్న అందులో దేవత ఉంది. ప్రేమభావన కలిగితే ఉన్న దానిని పొందుతాం. కొంతమంది అతి తెలివి తేటలకు బోయి కొన్ని మాలలు చెప్పు ఉంటారు. “ఎవరి విశ్వాసం వారిదండీ. అందుకని దండం పెడితే రాయలో కూడా అయిన ఉంటాడోని అంటుంటారు. అది కంతర మతాలకు

సామవేదం ఏష్వాఖశర్మ -

శ్రీ లక్ష్మీపాల్కున్నాస్యే

చెల్లుతుండోమో కానీ మన మతంలో విశ్వాసంతో పని లేదు అందులో దేవుడు ఉంటాడు.

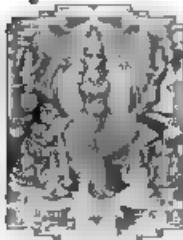
విగ్రహం చెక్కిన విధానం, ప్రతిష్ఠించిన విధానంలో దేవాతాశక్తి ఆవిష్కృతమై సిద్ధమై అందులో ఉంటుంది.

మనం నమస్కరిస్తే దానిని ఓంమతాం. భక్తి ఉంటే భారన కలిగితే తొంచరగా దేవానుగ్రహాన్ని ఓంమతారు. అర్పించినప్పుడు రూపము నందు ఉంటుంది.

సంస్కృతి కాలే కళ్గతా - స్తుతం చేసేటప్పుడు కళ్బంలో అమృతారు ఉంటారనే స్తుతుతో స్తుతం చెయ్యాలి. మంత్రం జపం చేసినా, స్తుతం చేసినా ఇది వాక్యియ. ఆ వాక్యాలో అమృతారు స్తుత రూపంలో కళ్బంలో కనిపిస్తారు.

చింతన కారే చిత్తగతా - చింతన చేసేటప్పుడు చిత్తంలో ఉంటారు.

తత్త్వవిచారే సర్వగతా - తత్త్వ విచారణ చేసే అదే తర్వి అత్యరూపిణిగా విశ్వమంతా వ్యాపించిని తెలుస్తుంది.

నాయిగు రూపాలతోనూ మనం అమృతారని ఆరాధించుకోవాలి. ఈ ఇంశాలన్నింటిని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఈ ఘుట్టులన్నీ వినామి. ఇవి కేవలం రాక్షస సంపోరంలో వచ్చిన మూర్ఖులనే కాతుండా మనల్ని జీవితాంతం అనేక రకాలైన ఆరిష్టాల నుండి కాపాడడానికి అమృతారు భరించిన మంత్రమయ మహామార్యులు. శ్రీవిద్యలో వచ్చే సర్వ దేవతా స్వరూపాలు ఇందులో చెప్పబడ్డాయి. శ్రీవిద్యలో ప్రధానం రాజరాజేశ్వరీ లలితా మహాత్రిపురసుందరి అయినప్పటికీ అమ నుంచి వచ్చిన అనంత శక్తులకు ప్రత్యేకించి మంత్రాలున్నాయి

అమృతారి నుండి వచ్చిన వారాహీ, క్యామలా, సంపత్తుర్థిదేవి, అక్షారూధాదేవి, తిరస్కారిణి, నకులీశ్వరీ ఈ విధంగా ఎందరో దేవతల ప్రస్తావన వస్తుంది.

శ్రీవక్రూరాజ వివరణ

అమృతారు యుద్ధానికి సిద్ధపడ్డారు. అందరూ రథాలు సిద్ధం చేసుకుంటున్నారు.

అమృతారి రథం కూడా సిద్ధమైయింది. “వక్రరాజురథార్థా సర్వాయుధపరిష్కారా” - ఆవిడ ఆవిర్భవించి ఏ శ్రీవత్సంలో వచ్చారో, ఆ వక్రరాజుమే ఆవిడకు రథం అమృతారు దేని యందు ఆధివహించి విశ్వమంతా వ్యాపించి ఉన్నారో అదే రథం.

వక్రరాజుము ఇంటే వక్రాలలో శ్రేష్ఠమైనది - అంటే యంత్రాలలో శ్రేష్ఠమైన యంత్రం అదే శ్రీయంత్రం/శ్రీవక్రం.

ఆ శ్రీయంత్రం త్రణి ఆవరణలోనూ అనేక అయుధాలున్నాయి.

ఆయుధం అంటే దానికి రెండు శక్తులుంటాయి.

ఆవి రక్షణ, శీక్షణ, సుశ్రవేష్టులకు రక్షణ, దుష్టవృత్తులకు శీక్షణ. మనకి ఎవ్వరైనా కష్టం కలిగిస్తే అది తొలగాలి. అప్పుడు శిక్షణ మనం, మన మంచి రక్షింపబడాలి అది రక్షణ. ఈ రెండూ చేసేది మంత్రం.

మనసాత్ ఖ్రాయతే ఆటి మంత్రమే. మంత్రశక్తులే ఆయుధాలు.

ఈ ఆయుధాలతో కూడిన మహారథం అమ్మవారిది.

దానిలో అమ్మవారు కూర్చుని ఉన్నారు. ఆ దివ్యమున రథ వర్షన ఇక్కడ చేస్తున్నారు. చక్రరాజం మీద అమ్మ ఉన్నది-ఆనగానే, చక్రరాజరథం అంటే ఏమిటి? అది ఎలా ఉంటుందని అగస్త్యులవారు అడిగితే, హయగ్రీవస్వామివారు అమ్మవారికి నమస్కారం చేసి శ్రీచక్త స్వరూపాన్ని ఇక్కడ వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు.

ఇక్కడ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఎక్కువ ఇవ్వదలచుకోలేదు. కేవలం భూత్కి, భావనకి, ఉపాసనకి ఎంతమేరకు అవసరమో అంత మేరకే వివరించడం ఇరుగుతోంది.

ముందు యుంత్రం అంటే ఏమిలో వివరించుకుండాం

దేవతా స్వరూపాన్ని భారతీయ ఉపాసనా విజ్ఞానం ప్రధానంగా మూడు రూపాలుగా అవిష్యరించింది.

1. మంత్రం- ఇది దేవత యొక్క శక్తిరూపం, 2. యుంత్రం- ఇది రేఖారూపం,
3. విగ్రహం- ఇది మనకు కనిపించే స్వాలాక్షతి. మన వలె కనిపించడం, నాలుగు చేతులు ఉండడం, సూర్యుడు, చంద్రుడు శాటంకములుగా ఉండడం. ఈ విగ్రహం సామాన్యునికి కూడా వెంటనే ఇర్చం అయిపోతుంది. ఇది దివ్యమంగళ లీలా విగ్రహం తర్వాత ఉన్నది యిఱత్తం, ఆ తరువాత మంత్రం. మంత్రం సూక్ష్మ రూపం. ఇని కంట కొంచెం స్వాలం యుంత్రం. దాని కంటే స్వాలం విగ్రహం. కానీ విగ్రహంలో ఈ రెండూ ఉంటాయి. ఏ విధంగా మన శరీరంలో కనపడకపోయినా ప్రాజము, బుద్ధి ఉన్నాయో, అదే విధంగా విగ్రహంలో యుంత్రం, మంత్రం రెండూ ఉంటాయి.

ఎన్నో మంత్రాలంటాయో అందరు దేవతలుంటారు. కొన్ని దేవతలకి అనేక రూపాలు కనిపిస్తాయి. ఉదాహరణకి వినాయక మూర్తులలో 56 రకాలు ఉన్నారు. ఇంకా శివ, విష్ణురూపాలు అనేకం ఉన్నాయి.

ప్రధానమైన గణపతి మంత్రం ఒకటి ఉన్నప్పటికీ, దానికి కొన్ని బీజాక్షరాలని కలిపితే అక్షలిలో మార్పు వస్తుంది. శబ్దంలో మార్పు వస్తే ఆక్షలిలో మార్పు వస్తుంది. ఏ శబ్దాన్ని

సామవేదం పుణ్యాఖాశర్మ —————

శ్రీ లలితాభ్యాసమ్

కలిపి ఎలాంటి ఆకృతి వస్తుందో తెలియడమే మంత్రజ్ఞానం.

అది బ్యాపికి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

“అమంత్రమథ్రరం నాస్తి-నాస్తి మూల మనోషధం” అని శాస్త్రం.

మంత్రం కాని ఆక్రమం లేదు. ఔషధం కాని మూలం (పేరు) లేదు అన్నారు. త్రణి మూలం డిషధమే. ఏ మూలాన్ని ఎలా కలిపితే ఔషధం అవుతుందో వైద్యునికి తెలుసు. ఏ ఆక్రమాన్ని ఎలా మేళవిస్తే మంత్రమఫుటుందో బ్యాపికి తెలుసు.

వైద్యురు చెప్పినట్లు మందు వేసుకోవడం. బ్యాపులు చెప్పినట్లుగా మంత్రం స్నేకరించడం మన పని అంతే తప్ప మనకి మంత్రం మార్చే హక్కు మనంతట మనం పుస్తకాలు చూసి జపం చేసే హక్కు పనికి రాదు.

మందుల పుస్తకం తెచ్చుకుని మనంతట మనం మందులు పుచ్చుకుంటే ఎంత ప్రాణాంతకమో, పుస్తకాలు చూసి మంత్రాలు నేర్చుకుంటే అంతే ప్రాణాంతకం. నామాన్ని మంత్రంగా జపిస్తే తప్పేం లేదు గాని మంత్రాన్ని మన ఇప్పొనుసారం జపించరాదు. ధానికి నియమాలు ఉన్నాయి.

ఈ విషయాలను స్నేరణలోకి తెచ్చుకుని ఇక్కడ మంత్రమయమైన ఆదేవతామూర్తులను దివ్యానామాలతో అందరు కీర్తించుకోవచ్చు.

ఇప్పుడు ఈ చక్రం అనెది అటు విగ్రహానికి, ఇటు మంత్రానికి మధ్యరూపం. ఎప్పైనా మీ గుణ్ణ విగ్రహాలను పూజించేవి అంటే సమాధానం చెప్పగలగారి. కేవలం లలితాభ్యాసమే కాకుండా దీన్ని ఆధారం లేసుకుని హిందూ విజ్ఞానాన్ని అవిష్టరించుకోవాలి. హిందువులకు మాత్రమే దేవాలయాలు ఉన్నాయి. మిగిలిన వారందరికి ప్రార్థనాలయాలు ఉన్నాయి. వాట్ట విజ్ఞానంగా ఏదో ఒక ప్రతీక పెట్టుకుని దుండం పెట్టుకుంటారు. దేవతా ఘృవస్తు ఉన్న ఒకే ఒక్క మతం హిందూమతమే. దేవతా ఘృవస్తును ఏ విధంగా ఉపయోగించాలనే జ్ఞానం ఇక్కడ ఉంది.

మన సంస్కృతి మన బుధుల మీద, వారు ఇచ్చిన విజ్ఞానం మీద ఆధారపడి ఉంది ఆలయమంటే ఏ దేవతను ప్రతిష్ఠచేస్తున్నామో, ఆ దేవతకు సంబంధించిన అంగ దేవతలు, ఉపాంగ దేవతలు, పరిపార దేవతలు పీచ్యండరూ ఉంటారు

ఆ ప్రధాన దేవత ఎక్కడ ఉండాలి?

అంగదేవతలు ఎటు ఉండాలి?

ఎలాంటి దేవతని ఎలాంటి ఉల్పంచో చెత్తాలి?

ఈ నిర్ణయాలన్నీ శాస్త్రంలో ఉన్నాయి. పురుష విగ్రహాలను చక్కేటుప్పుడు పుంజీల, శ్రీ విగ్రహాలకు శ్రీశిలను వాడతారు. వాదికి పీరం చక్కేటుప్పుడు నష్టంసక శిల వాడతారు.

ఏ శిల ఎంటో చప్పుడానికి అగమ శాస్త్రమని ఒక శాస్త్రం ఉంది. ఆ విగ్రహాన్ని చెక్కాక కూడా దానికి ఎన్నో ప్రక్రియలు ఉన్నాయి. ఏ దేవతను అక్కడ ప్రతిష్ఠ చెయ్యాలుచుకున్నారో అ దేవతకు సంబంధించిన మంత్రాన్ని తయాపాసకుడు కొన్ని లక్షలు జపం చేస్తాడు. ఎన్ని జపించాడో అందులో కొంత భాగం హోమం చేస్తాడు. కొంత భాగం తర్వాత చేస్తాడు. అలా మంత్ర పురశ్శరణ చేస్తాడు.

ఆ మంత్రాన్ని ఒక యంత్రంలో ప్రతిష్ఠించి ఆరాధన చేస్తాడు. ఆ యంత్రాన్ని ప్రతిష్ఠ చేసి దేవతావిగ్రహాల చోట పెట్టి దాన్ని ఆరాధిస్తారు. ఈ లోపల విగ్రహాన్ని జలాధివాసం, శ్రీరాధివాసం, ధాన్యాధివాసం, ఇక్కడి ప్రక్రియల ద్వారా తుద్ది చేస్తారు. తుద్ది చేసి అప్పుడు విగ్రహాన్ని ఆ యంత్రం పై పెట్టి ప్రతిష్ఠ చేస్తారు ఇంత ప్రక్రియ మనకు ఉంది.

అప్పుడు ఈ మంత్రం ద్వారా యంత్రం ద్వారా దేవతాశక్తి ఆ విగ్రహంలో ప్రత్యుఱువు భాసిస్తుంది అదే 'అర్థన కాలే రూపగతా'.

ఇంత ప్రక్రియ జరిగాక మన నమ్మకంతో పని ఏముంది? అక్కడ తప్పకుండా దైవం ఉండి తీరుతుంది. నమ్మి భైమతో ఆరాధించేవాడు ఒక అస్త్రమూచార్యులా, రామచాసులా, శ్రీగురూజన్మామివారిలా ఆ దైవంలో లీనమవుతాడు.

యంత విజ్ఞానమనేది ప్రతిదేవతకి ఉంది. అంద్రపదేశ్ రాష్ట్రంలో ఒంగోలు దగ్గర అర్థంకి అని ఒక ఊరు ఉంది. ఆ మర్కు కాలంలో అక్కడ ఒక సిద్ధ పురుషుడు ఉండేవారు. అయిన ఎటుపంటి వారంటి, ఎవరైనా మానంగా జపం చేస్తుంటే అతడు ఏ దేవతను జపిస్తున్నాడో చెప్పేవారు.

జపం చేస్తున్నప్పుడు మనకు తెలియకుండా మన చుట్టూ ఉన్న కాంతి మందలంలో దేవత ఉంటుంది. అది మనకి కనిపించదు. సిద్ధపురుషుడు కనుక అయినకు కనిపించింది. అయిన, మరొక సిద్ధపురుషుడు కలిసి లలితానమ్మానం ఒకొక్క నామం హోమం చేస్తూ ఉండగా అగ్నిమందలంలో ఒకాక్క దేవతాకారం అక్కడ అయినకి కనిపించింది.

మంత్రవిజ్ఞానమంటే ఏదో సమ్మకమనే పొరపాటు అభిప్రాయం ఉంటే దాన్ని తుదిచి పెట్టుకోవాలి. గ్రహించగలిగే సిద్ధ పురుషులు మనకు ప్రతీ కాలంలో ఉదాహరణలుగా కనిపిస్తారు.

లలితానమ్మాసం ఒకొక్క నామంలో కొన్ని బీజాక్షరాలు, దేవతలు దాగి ఉన్నాడు. హోమం సామవేదం పుష్పాఖల్యే —

శ్రీ లలితాభ్యాసమ్

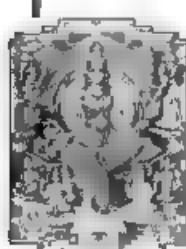
చేస్తున్న ఆ సిద్ధపురుషుడుకి మొత్తం వెయ్యి మంది దేవతలు కనిపెంచారు. ఆ వెయ్యి మంది దేవతలు ఎలా ఉన్నారో అయిన ఒక గ్రంథం కూడా రచించారు. మంత్ర యంత్ర శక్తులు ఎంత గొప్పవో చెప్పుడానికి ఈ ఉదాహరణ తెలియజేయదమయింది.

మంత్ర విద్యని క్రమంగా ఒక భావనతో చర్చించే, అంటా మనసోనే కవిషిస్తుంది ఆ శ్రీచక్రసంచారిణి, మన శరీర చక్రసంచారిణి అని తెలుస్తుంది. అప్పుడు ఈ నేను భావం, నేను కాదు ఇదంతా అమ్మ యొక్క వెలుగు అని తెలుస్తుంది.

ఇది ఆత్మవిద్యగా పరిజాలిస్తుంది.

శ్రీవిద్య గురించి ఉంత చెప్పుడానికి కారణం ఇది ఆత్మవిద్యగా ఎండింప చేసే బ్రహ్మ విద్యాస్వరూపం.

శ్రీచక్రంలో తొమ్మిది అవరణలు (తొమ్మిది చుట్టు) ఉన్నాయి.

దీనికి హయగ్రీవస్యామి వారు 'సవమం పర్వవిత్తస్తో' అన్నారు.

పర్వము అంటే భాగము. పర్వనంబ్యలో మహాశారతం రచించారు వ్యాసదేవతలు. విడి భాగాలుగా కనిపిస్తున్నా, ఒకదానితో ఒకటి సంబంధం ఉంటే దానిని పర్వం అంటారు. శ్రీచక్ర స్వరూపాన్ని క్రమంగా అర్థం చేసు కూంటూ చివరికి శరీరానికి అన్యయించుకోవాలి. శ్రీ చక్రాన్ని ఏ విధంగా పరిశీలించాలో భావనోపనిషత్తులో చెప్పారు.

ఆ భావనోపనిషత్తు ప్రకారంగా నిరంతరం భావన చేసే సహవరణాత్మకమైన శ్రీచక్రమే దేహమని, అందులో బిందుస్థానమేదో అది ఆత్మ యొక్క స్థానమని, ఆత్మశక్తి యొక్క ప్రకాశమే మిగిలిన ఎనిమిది అవరణలలో ఉండని తెలిసి మనం శ్రీచక్రంగా కనిపిస్తాం. విశ్వమే శ్రీచక్రంగా అసుఖానికి వస్తుంది.

శ్రీచక్రం అస్తుష్టుడు మూడించేని సమస్యయించుకోవాలి. ఎదురుగా మనం ఘ్రాజించే శ్రీచక్రం, తరువాత విశ్వచక్రం. మూడవది శరీర చక్రం. ఈ మూడు చక్రాల సమస్యయే అనలైన భావన.

అలాంటి భావన ద్వారా తెలియబడుతున్న పరతత్త్వం కనుక 'భావనాగమ్య' అన్నారు.

యంత్రం కూడా దేవత యొక్క స్వరూపమే, ఇది రేఖారూపం. మంత్రం శబ్దరూపం. విగ్రహం ఆకృతిరూపం.

శ్రీచక్రంలో మనకి తొమ్మిది పర్వాలు, మధ్యలో బిందువు, చివరికి చతురస్రం ఉంటాయి. బిందువు నుంచి ఇప్పన్ని విస్తారంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఒక పద్మాన్ని చూస్తే అది ముడుచు

కుస్వప్నుడు ఏదీ లేదు. అది విచ్చుకుంటే, ఆ మధ్యలో కర్మిక ఉంటుంది. దానితో అనుబంధం పెట్టుకుని అనేక రేకలు కనిపొందియి. అందులో విడివిడి భాగాలు లేవు అంతా కలిని పద్మమే.

అలా ఇందం కలిని ఒక మహా బిందువు. ఒక పద్మ వృత్తం, వృత్తం లోపల బిందువు ఉంటుంది. బిందువు, వృత్తం ఈ రెండే చూడాలి.

బిందువు విశ్వరిస్తే వృత్తం, వృత్తం సంషోషప్తమితే బిందువు. ప్రతి బిందువులో వృత్తం ఉంది, వృత్తంలో బిందువు ఉంది.

విశ్వాస్తు వృత్తముగా గీస్తే దీనికి కేంద్రమైన బిందువే అమృతారు
బిందువుని ఆధారం చేసుకుని వృత్తం లిఖిస్తారు. అలా విశ్వమనే మహా చక్రానికి కేంద్రశక్తి అమ్మి. ఏది బిందువులో ఉందో అదే వృత్తంలో ఉంది.

అలాగే కేంద్రంలో ఉన్న శక్తి విశ్వమంతా ఉంది.

విశ్వాస్తు ఒక పద్మంలా భావిస్తే, వికసించిన పద్మం లాంటింది ప్రవంచం.

దానికి మధ్యలో ఉన్నది కేంద్ర శక్తి అయిన పరమాత్మ

పద్మం కూడా వృత్తానికి సంకేతమే.

పద్మం లాంటి విశ్వాసికి నాభి యందు (కేంద్రమందు) ఉన్న శక్తి కసుకనే ‘పద్మాభా’
అని స్వామిని కీర్తిస్తున్నారు పెద్దలో తేడా గానీ తత్త్వం మాత్రం ఒక్కపే బిందువే విశ్వరించి
చతుర్సం దాకా వచ్చింది

ఇది ఎలాగంటే ఒక కొలసులో రాయి వేస్తే దాని సుంచి అనేక తరంగాలు కొలను
చివర పరకు వస్తాయి.

జ్ఞాని తరంగాలు ఇ రాయి పద్మ శేట స్పందన పల్ల వచ్చిన తరంగాలే ఆ స్పందనకి
ఎంత శక్తి ఉందో దానికి తగ్గట్టగా తరంగాలు అవిర్భవిస్తాయి.

మనం విశ్వంలో చూసే అనేకాల్పున తరంగాలకి ఆధారం ఈ శక్తుని యొక్క స్పందన
శక్తి.

స్పందన శక్తి సంకల్పశక్తి, ఇచ్ఛాశక్తి

ఈ మాటనే “వభలు కుశలః స్పందితుమహి” అని సౌందర్యలహరిలో శంకరులు
చెప్పారు. యంత్రవిభూతినం అంటే ఇదే. ఒకొక్క ఆవరణలో కొన్ని రకాల శక్తులున్నాయి.
ఈ ఆవరణలో ఉన్న శక్తికి, తరువాత ఆవరణలో ఉన్న శక్తికి చాలా విభిన్నత్వం ఉంది.
ఆక్కడ కొన్ని శక్తులు, ఆక్కడ కొన్ని శక్తులు ఉంటాయి.

శ్రీచక్తం

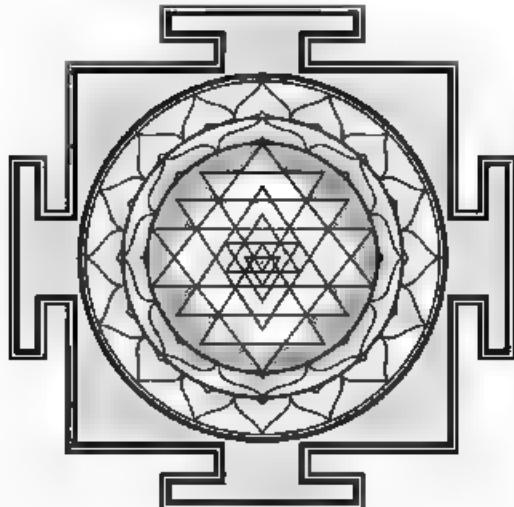
1. విందువు	- సర్వానందమయచక్తం	
2. త్రికోణ చక్తం	- 9 త్రికోణాలు	సర్వానిధిప్రదచక్తం
3. అష్టాత్రికోణ చక్తం	- 8 త్రికోణాలు	సర్వాకోసూర్యచక్తం
4. అంతర్జార చక్తం	- 10 త్రికోణాలు	సర్వరక్షాకరచక్తం
5. బహిర్జార చక్తం	- 10 త్రికోణాలు	సర్వార్థసాధకచక్తం.
6. చతుర్జార చక్తం	-14 త్రికోణాలు	సర్వాశాఖ్యాదాయుక చక్తం
7. అష్టదశ పద్మ చక్తం	- 8 దళాల పద్మం	సర్వానంకోవణచక్తం
8. షాడచక్త చక్తం	- 16 దళాల పద్మం	సర్వాశాపరిషూరకచక్తం
9. చతురప్రం	- 4 భూజాలు	శ్రీలోక్యమోహన చక్తం

శ్రీచక్తం ఆవిర్మానం ఎలా జరిగిందంటే మొదట విందువు (టై సుంచి క్రిందికి క్రమం) ఇది మొదటి ఆవరణ(1) విందువు సుంచి క్రమంగా త్రికోణ చక్తం ఒకటి కనిపిస్తుంది. ఇది రెండవ ఆవరణ(2) ఆ త్రికోణం తరువాత 8 త్రికోణాల చక్తం కనిపిస్తుంది. ఇది మూడవ ఆవరణ(3). అటు తరువాత 10 త్రికోణాల చక్తం. దీనిని అంతర్జార చక్తం అని అంటారు. ఇది నాలుగవ ఆవరణ(4).

దాని తరువాత మరో 10 త్రికోణాల చక్తం. ఇది బహిర్జార చక్తం. ఇది ఇదవ ఆవరణ(5). అటు తరువాత చతుర్జార త్రికోణ చక్తం అనగా 14 త్రికోణాల చక్తం. ఇది ఆరవ ఆవరణ(6). అటు తరువాత అష్టదశపద్మచక్తము. ఇందులో 8 దళాలు ఉన్నాయి. పద్మ లక్షణం ఇందులో గోచరిస్తుంది. విస్తరిస్తున్న, వికసిస్తున్న లక్షణం. ఇది ఏడవ ఆవరణ(7). ఆ తరువాత 16 దళాల చక్తం. దాని చుట్టూ మూడు వృత్తాలు ఉన్నాయి. ఈ 16 దళాలు, 3 వృత్తాలు కలిపి ఒకే ఆవరణ, ఇది ఎనిమిదవ ఆవరణ(8). అటు తరువాత చతురప్రం. దీనికి 4 ద్వారాలు ఉంటాయి. ఇది మూడు రేఖలలో కూడిన చతురప్ర చక్తం. ఇది కొమ్మిదవ ఆవరణ(9).

కాని ఆరాధించే క్రమంలో ఎలా పస్తుందో చూస్తే మధ్యలోది అత్యంత సూక్ష్మం. క్రమంగా స్ఫూలానికి వచ్చేటప్పటి పరమ స్ఫూలాకృతి ఈ చతురప్రం. ఆరాధన చేసేటప్పుడు ముందు చతురప్రం, ఆ తరువాత రెండవ ఆవరణగా చెప్పబడుతున్నది. 16 దళాలు, మూడు వృత్తాల వృత్తంలో కూడిన రెండవ ఆవరణ, అటు తరువాత అష్టదశావరణ, ఆ

పై చతుర్భుజ త్రికోణ ఆవరణ, అటు తరువాత పది త్రికోణాలు బహిర్గుర్వావరణ అటు తరువాత మరో పది త్రికోణాలు అంతర్గతావరణ. ఆ తరువాత అష్టాత్రికోణ ఆవరణ, తరువాత త్రికోణ ఆవరణ. మళ్ళీ మధ్యలో బిందువు.

చూడ్చానికి అవి గీతలే గాని ఒక రేఖ నరిగ్గా గీయగలిగిలే, మనం అనుకోకపోయినా దేవతలు వచ్చి కూర్చుంచారు. వాళ్ళు అక్కడ ఉంటారు గనుకనే నియమంగా ఉండాలని చెప్పారు. నియమం చాలా అవసరం.

ఇంటికి ఎవరైనా స్వామీఁచీ వస్తే వాళ్ళకి అనువైన శౌచం అన్ని ఏర్పాటు చేస్తామా? లేదూ?

ఒక నిష్పాపరులైన వారు మన ఇంటికి వచ్చినందుకే మనం అంత శౌచం చేసినపుడు దేవత ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు ఎంతో బుచ్చి కావాలి.

ఈ జన్మలో ఓళ్ళు పంచి సాధన చేస్తే ఈ జన్మ ధ్వంస అవుతుంది. ఒకవేళ యోగం ఉంటే జన్మశూప్తాత్మం వస్తుంది. జన్మ ఎత్తక తప్పని సర్రతే గొప్ప జన్మలు వస్తాయి.

థగవధారాధన అన్నింటి కంటే గొప్పది. త్రమలో కూడుకున్నదే కావళ్ళు. మనం తిండి తినడానికి త్రమ పడడం లేదా? ఎంతో కొంత త్రమ పడుతున్నాంగా! కముక థగవరాధన మన అంతర్గతమైన ఆత్మ వైతన్యాన్ని ఆవిష్కరించుకొనే గొప్ప సాధన.

మన సంప్రదాయాన్ని మనమే రక్షించుకోంచు. ‘పర్ణాత్రమవిధాయినీ, నిజాభూరూప నిగమా, పుణ్యపుణ్య ఫలప్రదా, సదాచారప్రవృక్షా’ ఈ సామాల యందు విశ్వాసం సామవేదం పుణ్యఫలమ్

శ్రీ లక్ష్మిపొల్చునాని

ఉన్నహరం కనుక నదాచారబద్ధంగానే ఆరాధించాలి.

స్వామిద్రి రచితులు: శాంతి: తన ఇష్టానుసారం మాట్లాడి ఏం ఫర్మాలేదంటే వాడికి శాస్త్రాల మీద నమ్మకం లేదని అర్థం.

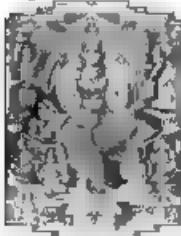
పెద్దలు ఒక నియమం పెట్టారుండి తపస్సులో దల్ఖించి ఆ నియమం పెట్టారు.

మనకు ఆ నియమం యొక్క అంతర్యం తెలిసేటంత తపస్సు లేదు కనుక, అనుసరిం చదమే మనం చెయ్యువలసినది తప్ప అత్రికమిస్తే మహాపాపం.

యామాప్రతి విధి ముత్యాయ వర్తతే కామకారత:

న చ సిద్ధి మవాప్త్వోతి వ సుఖం, న పరాంగతిమ్

అని కృష్ణపరమాత్మ గీతలో చెప్పిన మాట మనకి పరమ ప్రమాణం. ఎవరైతే శాస్త్రవిధిని అభిక్రమించి ఇష్టానుసారం ప్రవర్తిస్తారో వారికి ఇహంలోనూ పరంలోనూ కూడా సిద్ధి ఉండదు.

ఉపాసించే దేవత, ఉపాసించే విధానం శాస్త్రసిద్ధమై ఉండాలి. 'అశాస్త్ర విహాతం ఘోరం' అని మరొక చోట చెప్పాడు కృష్ణపరమాత్మ.

కృష్ణనీ చరణాలకు నమస్కరించి సంప్రదాయబద్ధంగానే బ్రతకాలి.

శ్రీచక్రంలో ముందుగా వచ్చేరి చతురప్ర చక్రం. దీనికి చతుర్మార్ఘములు.

సర్వతోభద్ర యంత్రమని దీనిని అంటారు.

నాలుగు పైపులా ద్వారాయందే దివ్యమైన గృహం. సర్వతోభద్రం అంటే క్లేమంకరమైనది. దీనిలో చతుర్మార్ఘ, చతుర్మాయాలు చెప్పులదుతున్నాయి.

చతుర్మాయాయములు అంటే నాలుగు వేదములు. అంతేకాదు ఈ నాలుగింటి దగ్గర కూడా అనేక రకాలైన మంత్ర శక్తులున్నాయి.

ఈ శ్రీచక్రాన్ని మూడు రకాలైన ప్రస్తారాలలో చెప్పారు.

ప్రూప్రస్తారం, మేరు ప్రస్తారం, కైలాన ప్రస్తారం.

1.ప్రూప్రస్తారం, 2.మేరు ప్రస్తారం

ప్రూప్రస్తారం అంటే కేవలం మనకు టూ డైమస్టన్స్ కనిపీషున్నాయి. మేరు ప్రస్తారంలో త్రి డైమస్టన్స్, ఎత్తు కనిపిస్తుంది. ఇది అంతా కూడా ఒక కోన్ పేపులో వస్తుంది. చతురస్రం క్రిందికి విస్తారంగా ఉంటుంది. బిందువు పైకి క్రమంగా అలా వెదుతూ ఒక కోన్ పేప్ లో పిరమిడికల్ పేపులో వస్తుంది. దీనిని మనం మేరు ప్రస్తారం అంటారు.

మాత్రాకాపర్మలు మేళవించి చేసిన దానిని కైలాన ప్రస్తారము అని అంటారు ఇందులో

లీ లచోపాఖ్యానమ్

ఏ ప్రస్తారమైనా ఆ చక్రాలు మాత్రం సర్వ సాధారణంగా ఉండేవే కనుక దాని ప్రకారంగా చూస్తే మూడు కనిపిస్తాయి. ఆ మూడింటిలో ఈ మూడు రేఖలు నాలుగు వైపులా పిస్తరించాయి.

మొదటిగా ప్రథమ రేఖ. ఈ రేఖలో ఉన్న దేవతలు హది మంది.

దశప్రోక్తసిద్ధి దేవ్యః తాపొం నామాని మ చ్ఛుఱ
అటిమా మహిమా సైవ లభిమా మహిమా తథా
తశిత్వ వశిత్వ ప్రాణ్మి స్నిధి శ్ర సప్తమీ
ప్రాకామ్య భుక్తి సిద్ధిశ్ర సర్వకామాఖిధాస్పూర్ణా

ఈ దేవతలు మన శాస్త్రాలోంచి మనస్సులోకి ప్రవేశించి మన అంతర్గంగలో భాసిస్తారు. నామం అంటే దేవత యొక్క శబ్దావలారం. నామం యందు కేవల అక్షర దృష్టిని పట్టుకోకుండా దేవత దృష్టి పెట్టుకోవాలి. ఇక్కడ ఏ ఏ దేవతలు చెప్పున్నారో ఆ దేవతలందరూ మన మనస్సులో ప్రతిష్ఠింపబడాలి.

భావిస్తే అనుగ్రహించే కరుణామయులైన వారందరూ నామ మాత్రం చేత ఆవిష్కరింప బడుతున్నారు. ఇక్కడ అంతా భావనయే ఇదంతా భావనాపూర్వకమైన అర్థాన. ఇక్కడ భావ్యమేమి లేదు.

పీరిని సిద్ధి దేవతలు అంచారు.

ఈ దివ్యమైన దేవతలు 1. అటిమా 2. మహిమా 3. లభిమా 4. తశిత్వమ్. వశిత్వమ్ 6. ప్రాణ్మి 7. ఇచ్ఛసిద్ధి 8. ప్రాకామ్యసిద్ధి 9. భుక్తిసిద్ధి 10. సర్వకామసిద్ధి. దాలామంది ఇక్కడ గరిమ తెలియజేయలేదని అనుకోవచ్చ. ఉపాఖ్యానంలో గరిమ అన్న నామం కనిపించినప్పటికీ శ్రీవిద్యా సంప్రదాయంలో గరిమ అనే సిద్ధి ప్రత్యేకించి లేదు. మహిమ అనే ఉండి. కొంతమంది "ఇచ్ఛసిద్ధి" అనే క్రమం కూడా చెప్పారు.

ఇందులో ఉన్న దేవతల యొక్క స్వరూపాలే ఖద్దమాల.

ఆ స్నేహానికి ఖద్దమాల ఇనేది అసలు పేరు కాదు. దాని పేరు తుద్దత్కు మాల. ఖద్దమాల అని ఎందుకన్నారంటే దాన్ని జపించడం చేత కొన్ని సిద్ధులు వస్తాయి.

అందులో ఖద్దసిద్ధి మొదలైన సిద్ధులున్నాయి. "తాచ్యశం ఖద్దమాప్యేత్తి" అని ఖద్దసిద్ధికి సంబంధించిన ఆ శ్లోకాన్ని అక్కడ పెట్టారు. ఖద్దసిద్ధి మొదలుకుని అనేక సిద్ధులు ఇక్కడ చెప్పబడుతున్నాయి. సర్వసిద్ధులను ఇష్టగలిగేది. ఆయా సిద్ధుల కోసం దీనిని ఆరాధిస్తారు. ఇందులో చెప్పబడేవి శ్రీచక్రములో ఉన్న దేవత నామాలే.

శ్రీ లలితామానుష్టానమ్

శ్రీచక్తంలో ప్రథమంగా చెప్పబడుతున్నవి అణిమా, మహిమా మొదలైన వారంతా పదిమంది సిద్ధిదేవతలు. ఈ దేవతల్లో ఏ ఒక్కటి మనకి సిద్ధించినా మనం గొప్పవాళ్లమే. అమ్మవారి మొదచి గుమ్మం ఎక్కడమే మహాకష్టం. ఇది రఘుస్యం.

చిందువు దాకా ప్రభగలగడం అంటే సామాన్యమూ! వూజలో కశ్యమాసుకుంటే ఏ ఆవరణలో ఏ దేవత ఉంటుందో చెప్పియచ్చేమో కాని, అ ఆవరణని సిద్ధింప చేసుకో గలిగితే అది వాడి యొక్క స్థాయిని చెత్తుంది. ఇలాంటే వారు చాలా అరుదుగా ఉంటారు.

అంధ్రదేశంలో తెనాలి దగ్గర చంద్రులు అనే ప్రాంతంలో తాదేపల్లి రాఘవనారాయణ శాస్త్రిగారని మహా ఉపాసకులు ఉండేవారు. అయినకి అమ్మ దృత్యక్షం అయ్యేది అయిన దగ్గరకి వెళ్లి వారికి కూడా అమ్మ కనిపించేది. అంత సిద్ధపురుషుడు.

అయిన ఒక రఘుస్యాన్ని చెప్పారు. అయితే ఇంకా ఎందరో ఉండొచ్చు గాని మనకి ప్రసిద్ధులో వారిని చెప్పే గుర్తుంటాంది. చిందువు దాకా వెళ్లిన స్థితపురుషుడు ఎవరైనా ఉన్నారా అని ఒక గొప్పసాధకుడు అయస్మి ప్రశ్నించారు.

అయిన కూడా సామాన్యాలు కాదు. శాస్త్రిగారు ఉత్సవికి మీరు చిందువు దగ్గరికి వెళ్లారని చెప్పాడేమో అసుకున్నారు.

కాని శాస్త్రిగారు నిర్విషామాటంగానే అయితో మీరు చాలా గొప్పవారు 14వ శ్రీకోఱ తక్కం పరకూ వెళ్లారని చెప్పారు. అక్కడకి వెళ్లడం కూడా సామాన్యం కాదు.

కొంతమంది అణిమా, మహిమా దగ్గరకి వచ్చేనరికల్లు దుకాణాలు తెరిచేస్తారు. దుకాణాలు అంటే గారిలోంచి స్ఫురించడం. అక్కడ ఉంటూనే మరొక చోట ఉండడం. ఇవస్మి కూడా అణిమా, లఘుమా, మహిమా మొదలైన గుమ్మం దగ్గర వచ్చే సిద్ధులు. అక్కడ ఎవరైనా కొంత గట్టి సాధన చేస్తే వాడికి లౌంగుళాయి అని కాని అక్కడే అగిపోతే వాడు ఘైకి వెళ్లడు. మళ్ళీ జన్మపరంపరలోకి వెళ్లిపోతాడు.

శంకరులారు సౌందర్యలహరిలో పురాణాఁఁ: అంతఃపురమసి' అనే శ్లోకంలో ఈ రఘుస్యాన్ని చెప్పారు ఇంద్రాది దేవతలు కూడా చిందువు దాకా వెళ్లారు. వారు కూడా ఈ గుమ్మం దగ్గర ఇచ్చిన వాటితోనే తృప్తి పడి వెళ్లిపోతారు. ఐశ్వర్యాలు వస్తే చాలు. సుఖంగా ఉంటే చాలు ఇందుకు వూజించేవారికి అవే వస్తాయి.

అమ్మ కావాలనే వారికి ఇవన్ని దాటించి అమ్మ ఒళ్ళీ పెట్టుకుంటుంది. ఇదే కావాలనే వారికి నా గుమ్మం దగ్గర ఉన్నాయి తీసుకో అంటుంది

మాకు అమ్మ కనపడలేదంటే - నీకు అమ్మకావాలా? అమ్మ ఇచ్చే వస్తువు కావాలా? అమ్మ కనపడదం అంత తేరికకాదు. ఒక సాధారణ రాజుగారి భార్య అయిన రాజీనే చూడలేము. అలాంటేది ‘పురాతేః అంతపురం’ త్రిపురాసుర సంహరకుడి యొక్క అంతపురం. అంత తేలికా! అక్కడ దాతా వెళ్లడమే మహాకష్టం.

కనుక మొదట్లో ఉన్న ఈ పదిమంది సిద్ధి దేవతలు అనుగ్రహిస్తే ఖతుకు చక్కగా సాగుతుంది. వీళ్ళందరూ అనుగ్రహిస్తేనే మన తీవితం.

అయితే మళ్ళీ ఆ సాధకుడు రాఘవసారాయిఁ శాస్త్రిగారిని రెట్లించి - “బిందువు దాకా వెళ్ళిన సిద్ధపురుషుడు ఏవరైనా ఉన్నారా” అని అడిగితే, “ఇప్పుడోక అయిన ఉన్నారు అయినే కంచి మహాస్నామివారు త్రీత్రీతీ చంద్రశేఖరంద్ర సరస్వతీ స్నామే వార”ని చెప్పారు.

అయిన బిందుస్నానానికి చేరి జీవస్నుక్కడ భూమిపై నడయాడిన సచారివస్మయాపం. అయిన స్థాక్తాత్మ అమ్మవారి రూపమే అని భావన చెయ్యాలి.

అక్కడ ఉన్న పదిమంది సిద్ధిదేవతల రూపాలు వర్ణిస్తున్నారు.

ఆ రూపాల్ని మనం దర్శించకలేక పోయినా భావించుటకు అనుగుణంగా ఉంటాయి.

వితా దేవ్యా శృంగార్వాః జపాకునుమన్విథా:

విస్త్రమదీం కపాలం చ త్రిశూలం సిద్ధికష్టలమ్

వీళ్ళ దాసాని పుష్పవరి ఎద్రని కొంపితో ఉంటారు. నాలుగు చేటులవాళ్ళు. నాలుగు చేతుల్లో చింతామణి, కపాలము, ప్రిశాలము, సిద్ధి కజ్ఞలము అన ఐదే ఒక కాటుక పొత్త పట్టుకుని ఉంటారు. వీళ్ళందరూ ఎలా ఉంటారో చెప్పు -

దధావా దయయా పూర్వా యోగిలీళ్ళ నిషేఖితా

దయామయులుగా, అనుగ్రహ స్వరూపులుగా ఉంటారు. ఈ సిద్ధిదేవతలందరి చుట్టూ కొందరు యోగినీ దేవతలు కొలుచువుంటూ ఉంటారు

తత్ పర్వోర్ధులాగే చ బ్రాహ్మణ్యా ఽష్టకత్రయః

ఈ పర్వానికి రెండవ రేఖలో ఎనిమిది మంది శక్తులున్నారు. అపీ-

బ్రాహ్మీ మాహేశ్వరీ లైవ శామారీ లైష్టవీ తథా

వారాహీ లైవ మాహేశ్వరీ చాముణ్ణ లైవ సప్తమి

మహాలక్ష్మీ రఘుమా చ ద్విఘా శీంశ విగ్రహః

వీళ్ళ 1. బ్రాహ్మీ 2. మాహేశ్వరీ 3. కౌమారీ 4. లైష్టవీ 5. వారాహీ 6. మాహేంద్రి 7. వాముండా 8. మహాలక్ష్మీ. గ్రహ్మ యొక్క శక్తి బ్రాహ్మీ.

శ్రీ లక్ష్మిపాల్యానమ్—

తఁ శక్తి ఉంటేనే ఆయన ప్రఖ్యాతినిపించుతున్నాడు.

విష్ణువు యొక్క శక్తి వైష్ణవీ. మహాత్మగుని యొక్క శక్తి మాహీత్యరీ.

రంగులు ఇత్యాదులు తేదాలున్నా బ్రహ్మస్వరూపం జందులో గోచరిస్తుంటుంది. అలా ఒకొక్కరిలో ఆయన దేవతల స్వరూపాలు గోచరిస్తాయి. ఏరు ఎద్దని రంగులో ఉంటారు.

కపాలముత్రలం బైవ విభ్రాజా రక్తవాసనః:

ఏరు ఒక చేతిలో కపాలం, మరొక చేతిలో ఉత్సలం పట్టుకుని ఉంటారు. కపాలం అంటే పురి.

దృష్టి, శ్రవణం, వాక్య, క్షాస, బుద్ధి అన్ని కపాలంలోనే ఉన్నాయి. శిష్టుడు కపాలం పట్టుకుంటాడంటే జ్ఞానస్వరూపుడు ఆయన. ఆ జ్ఞాన మైత్రేయం ప్రసరిస్తేనే కపాలం పని చేస్తుంది. తఁ కపాలం అమృతారు గాయత్రీదేవి చేతిలో పూడా ఉంది.

‘శుభ్రం కపాలం గదాం’ అన్నారు. అవీడ చేతిలో కపాలం ఉంది. యజ్ఞ ద్రవ్యాలను ఉంచే కొన్ని పొత్రులకి కపాలములని పేరు. యజ్ఞస్వరూపీఁడి ఆయన గాయత్రీదేవి కపాలం పట్టుకుంది. ఆ తల్లి స్వరూపాలే వీళ్ళందరూ. ఉత్సలం అంటే నెల్ల కలువ.

ఏలిని ధరించి, ఎద్దని పాట్లు ధరించి ఉంటారు. బ్రహ్మాదుల వలె ఆకారము, ఆయుధములు కలవారు.

బ్రహ్మది సద్గురూకారాః బ్రహ్మది సద్గురాయధాః

బ్రహ్మదీనాం పరం చిహ్నం ధారయంత్యః ప్రకీర్తితాః

మూడవ రేళలోనున్న పది మంది ముద్రాదేవతలు,

తస్యాపూర్ణాభ్యస్థానగతాః ముద్రాదేవ్యై మహాత్మరాః

ముద్రా విరచనాయుక్తిః హస్తః కమలకావ్రిథః

దాదిమీ పుష్పసంకాదా పీకాంబరమనోహరాః

చతుర్ముఖా భుజద్వాషధుత చతుర్కుపాణికాః

మదరక్తవిలోరాక్షయస్తాసం శామావి మచ్ఛుణా

తఁ ముద్రా దేవతల చేతులు కమలాల వలే ఉంటాయి. దానిమృపుప్య వంటి ఎద్దని కాంతులతో ఉంటారు. పట్టువాట్లు ధరించి చతుర్ముఖాలతో ప్రకాశిస్తూ పై రెండు చేతుల్లో చర్చం, కృపాంబరము ధరించి ఉంటారు. చర్చము అంటే దాలు. కృపాంబరము అంటే ఖడ్డము. మిగిలిన చేతుల్లో వరదముద్ర, అభయముద్ర ధరించి ప్రకాశిస్తూ ఉంటారు.

వాళ్ళ కణ్ణ ఎద్రగా ఉంటాయి. వారి నామాలు
 సర్వసంక్లోభిసేషణ సర్వవిద్రావిణీ తథా
 సర్వాక్రిధికా మూడ్రా తథా సర్వవశంకరీ
 సర్వోన్మాదసముద్రా వ చ్ఛిన్ సర్వమహింకుశా
 సర్వభేషరముద్రా వ సర్వభీజా తథాపరా
 సర్వయోనిశ్చ సవమీ తథా సర్వత్రిథాంకికా
 సిధ్మిబ్రాహ్మదిముద్రాశ్చ హ్యాతః ప్రకటశక్తయః

- 1.సర్వసంక్లోభిణీ 2.సర్వవిద్రావిణీ 3.సర్వాక్రిధి 4.సర్వవశంకరీ 5.సర్వోన్మాదినీ,
 6.సర్వమహింకుశా 7.సర్వభేషరీ 8.సర్వభీజా 9.సర్వయోని 10.సర్వత్రిథండా.
 ఇక్కడితో మొదటి ఆవరణలో మూడు రేఖలలో ఉన్న దేవతలందరూ పూర్తి అయ్యారు.
 ఈ దేవతలందరికి ప్రకట బూగినులు అని పేరు. వీరందరూ భండానుర పంపారం
 కోసం సిద్ధంగా ఉన్నారు.

సైనికులు ఉత్సాహంగా ఉంటేనే రాజుగారికి సంతోషం.

‘భండాషురఫోయ్యక్క శక్తిసేనాసమన్వితా’ - భండాషురుని సంహరించడానికి సిద్ధంగా
 శక్తి సేనలతో అమృతారు ఉన్నారు. ఆ శక్తి సేనలల్లో మొదటి వాళ్ళ వీళ్ళ ఇక్కడ మొత్తం
 ఈ చక్రానికి అధిదేవత ఉంటుంది. ఆవిడ పేరు ‘చక్రేశ్వరీ’.

అమృతారు తన ఆజ్ఞారూపమైన శక్తిని ప్రతి ఆవరణలోపూ పెట్టాడు. ఆవిడ కూడా
 అమృతారి స్వరూపమే ఇక్కడ ఉండే చక్రేశ్వరి పేరు త్రిపుర.

ఈ చతుర్పు చక్రానికి త్రిలోక్యమోహన చక్రమని పేరు.

అటు తర్వాత మూడు ఘృతాల మధ్యన ఉన్న ఓండశదశ పద్మం. ఓండశ అంటే పదపోయి
 ఇవమీ పూర్వాశ్వనికి సంకేతాలు.

పద్మం అంటే వికసించడం. క్రమంగా వికసించింది, విస్తరించి వ్యాపించింది, వ్యాపక
 శ్వానికి చివ్వుం చతురస్సం.

విశ్వమంతా వ్యాపించినది అని చెప్పడానికి చతురస్రం.

ఎంపక లక్ష్మణం కలిగిన విష్ణువుకు కూడా చతుర్యజాలు ఉండడంలో కారణమదే.
 యంత్రానికి దేవతకి ఉన్న సంకేతం ఇది.

చతురస్సం విస్తరణ, వికసన లక్ష్మణం పద్మం.

ఇందులో 16 మంది దేవతలు ఒకొక్క దళంలో ఉన్నారు. వారి పేర్లు:

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

సామాకర్షిణీకా దైవ బుద్ధుకర్షిణీకా కలా
అహంకారాకర్షిణీ చ శబ్దాకర్షిణీకా కలా
స్వర్ణాకర్షిణీకా నిత్యా రూపాకర్షిణీకా కలా
రఘాకర్షిణీకా దైవ గుణాకర్షిణీకా కలా
చిత్రాకర్షిణీకా దైవ దైర్ఘ్యాకర్షిణీకా కలా
స్వృఘ్నాకర్షిణీకా నిత్యా వామాకర్షిణీకా కలా
భీజాకర్షిణీకా నిత్యా చాశ్మాకర్షిణీకా కలా
అమృతాకర్షిణీ నిత్యా శరీరాకర్షిణీ కలా
వితా జ్యోతిష కీళాంశి: కలారూపాశ్చ శక్తయః
అష్టమంపర్య సంప్రాప్తా గుప్తా నామ్మా ప్రకీర్తిశా:

- 1.సామాకర్షిణీ
- 2.బుద్ధుకర్షిణీ
- 3.అహంకారాకర్షిణీ
- 4.శబ్దాకర్షిణీ
- 5.స్వర్ణాకర్షిణీ
- 6.రూపాకర్షిణీ
- 7.రఘాకర్షిణీ
- 8.గంధాకర్షిణీ
- 9.చిత్రాకర్షిణీ
- 10.దైర్ఘ్యాకర్షిణీ
- 11.స్వృఘ్నాకర్షిణీ
- 12.వామాకర్షిణీ
- 13.భీజాకర్షిణీ
- 14.అమృతాకర్షిణీ
- 15.అమృతాకర్షిణీ
- 16.శరీరాకర్షిణీ.

వీళు చంద్రకాస్వరూపులుగా చెప్పుబడుతున్నారు.
ఈక్కడ ఉండే చ్ఛాధిదేవత పేరు 'త్రిపురేశి చక్రేశ్వరి'.

చక్రం పేరు సర్వాశాపరిషూర్పారకచక్రం'.

త్రైలోక్యమోహన చక్రంలోని దేవతలు అనుగ్రహాస్త్రే ముల్లోకాలలోని శత్రులస్తే మన వశం అవుతాయి. వశం అంటే అర్థం మనం ఎవ్వుడు పిలిస్తే అష్టము పలుకుతాయని కాదు. వశం అంటే అనుకూలమోతాయని ఆర్థం. వశీకరణ అంటే అనుకూలశ.

మొదటి వక్కంలోని దేవతలు అనుకూలిస్తే ప్రపంచంలో అన్ని మనకు అనుకూల మోతాయి. నిజానికి జీవయాత్ర సుఖంగా గడవడానికి మొదటి ఆపరణలోని చాలు. మనకే కాదు పెద్దపెద్ద దేవతలకు కూడా చాలు ఇంక సర్వాశాపరిషూరక చక్రంలో దేవతలను మన శరీరానికి అస్వయించుకొంటి. శబ్దాకర్షిణీకి ఉదాహరణ చూస్తే శబ్దం బయటుంది. చెవి ఇనేది ఒకలే ఉండడం వల్ల అది మనదాకా వచ్చింది.

ఆ చెవిలోకి ఏది ప్రసరించడం వల్ల శబ్దం ఆకర్షింపబడిందో ఆదే శబ్దాకర్షిణీ శక్తి.

మూర్దయగతమున ప్రతస్యమే క్రమంగా ప్రాణంలో, బుద్ధిలో, శరీరంలో ప్రవేశించింది. ఈ కనిపించే ప్రతీ ఇంద్రియానికి సూక్ష్మమైన భాగాలు లోపల ఉంటాయి. దాంటోకి ఈ

— శ్రీ లలితోచాల్మూలమ్

పైత్యం ప్రవేశించాలి. అలా ప్రవేశినే శ్రవణం దగ్గర శబ్దమనే ఆకర్షణ శక్తి పని చేస్తుంది. శబ్దకర్షణ శక్తి అంతరంగంలో ఉంటేనే చెవికి శ్రవణమనేది పచ్చింది. ఇప్పుడు చెప్పిన పదహారూ కూడా మనలోకి పనికి వచ్చేవే.

దేవివల్ల మనం బ్రాహుకుతున్నామా దాన్ని ఉఱుపుకోవడమే శ్రీరాల్మూలమ్

నిత్యం ఆ తల్లి వల్ల బ్రాహుకుతున్నాం కనుక మనం కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలి.

కృతజ్ఞత అంటే అంతా నాది కాదు నీచే అని అనడం, అదే అర్థమని మమ ఇదే యుజం న మను' ఇది నాదు కాదు కామాకర్మిణి, బుద్ధాకర్మిణి, అహంకారాకర్మిణి అంటే నేను అనే లావాన్ని ఆకర్మించే ఆత్మ.

ఆత్మ నుంచి విస్తరణైన శక్తి ఇంద్రియాలన్నించేని పని చేయస్తేంది కనుక దాన్ని ఉఱుపుకునే ద్రయత్నం చేయాలి.

ఈ విశ్వమంతా ఈ శక్తులతోనే నిండి ఉంది. నీ శరీరం కూడా ఈ శక్తులతోనే ఉంది జాగ్రత్తగా వీటిని గమనించితే లోపలే చూడగలం. ఇక్కడ చెప్పబడే చక్కం పేరు సర్వ ఆశా పరిషూరక. ఆశ అంటే అన్ని ఆశలు తీర్చేస్తుంది కానీ ఆశ అంటే మరొక అర్థం దిక్కులు. సర్వాశాపరిషూరక అంటే అన్ని దిక్కులూ ఎయిపెంచిన చక్కం. ఎయిపకశక్తి. పదహారు దళాలతో పూర్తి పద్మవికసన శక్తి సర్వాశాపరిషూరక చక్కంలో కనిపిస్తోంది. కనుక అన్ని ఆశలను తీర్చే శక్తి. మన ఆశలు మంచి చప్పుపును చూడాలని, మంచి వస్తువు తినాలని, మంచివాసన చూడాలని ఇలా శబ్ద, స్వర్గ, రస, గంధ ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి. ఇవన్నీ కూడా కామాకర్మిణి, బుద్ధాకర్మిణి. అహంకారాకర్మిణి యందే ఆధారపడి ఉన్నాయి ఇవి సరిగ్గా పని చేస్తే ఆశలు నెరవేయాలి. ఇక్కడ ఉండే యోగినుల పేరు గుత్త యోగినులు. ఆ 16 మంది దేవతలు ఎలా ఉంటారో చెప్పు.

విద్రుమ ద్రుమ సంకాశ సర్వదా ప్రసాదానవా:

చతుర్మూళా ప్ర్రిమేత్తాత్మ చంప్రార్థముకుచోజ్యులా:

చాపణాణౌ చతుర్మాణౌ దధానా దీష్యకాష్టయః:

పగడపు చెఱ్లలా ఎర్రగా ఉంటారు. ఎప్పుడూ చిరునప్పు నవ్యతూ ఉంటారు. నాలుగు చేమలు, మూడు శత్రుతో ఉంటారు. మొత్తం 16 మందికి చంద్రలేఖలు ప్రకాశిస్తూ ఉన్నాయి వారి నాలుగు హస్తాలలో చాపము, బాణము, చర్యము అంటే ఒక విధమైన డాలు వంటిది, ఖద్దము దివ్యమైన కాంతులతో ప్రకాశిస్తూ ఉన్నాయి.

థండాసురమధార్మాయ త్రప్తశ్రూః కుంథసంభవ

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ఈ ఆవరణలో వాళ్ళు అందరూ కూడా యుధ్యానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. వీళ్ళ చుట్టూ పదపోరు మంది యోగినులు ఉన్నారు.

ఆటు తరువాత సప్తమపర్యం అష్టదశక్రం. ఇక్కడ ఉండే యోగినుల పేర్లు గుప్తపరయోగినులు. వీళ్ళు అనంగ శక్తులు అని చెప్పుబడుతంటారు.

సప్తమే పర్యాచి కృతావాసా గుప్తపరాభిధా:
 అనంగశక్తయ త్ర్వైశ్చ శాసాం నామాని మచ్ఛుఙు
 అనంగశక్తసుమారు వంగమేఖలా చ ద్రుతియజా
 అనంగముదనాఉ సంగముదానామురయా సహా
 అనంగరేఖా చాసంగేగాఉ వంగాంకుశాపి చ
 అనంగమాలి స్వపరా ఏతా దేవో జపార్థిషః
 ఇష్టుచావం తుపుశరాస్యాప్తుకస్యుక ముత్తులమ్
 విత్రత్కోషాదప్రవిక్రాన్తి కాలిన్యే లలితాజ్ఞయా
 థండాసురం ప్రతి క్రుద్ధాః ప్రయులస్య ఇవ స్తితా:
 వీళ్ళ పేర్లు 1.అనంగశక్తసుమా 2.అనంగమేఖలా 3.అనంగముదనా
 4.అనంగముదనాతురా 5.అనంగరేఖా 6.అనంగేగా 7.అనంగాంకుశా
 8.అనంగమాలిని

వీళ్ళు కూడా జపాసుకుమాల వలే ఎద్రని కాంతులతో ప్రకాశిస్యంటారు.

ఇక్కడ ఉండే చత్రీశ్వరి పేరు త్రిపురసుందరీ చత్రీశ్వరి. ఈ చక్రం పేరు సర్వసుంక్లోభజ చక్రం. సంక్లోభజం అంటే కలవరపాటు అని అర్థం. కలవరపాటు అంటే కలత అని కాదు కదలికలు.

మనకి ఏదైనా కావాలంటే ముందు కదలికలు రావాలి. నేను అనే భావన యొక్క కదలికలు ఉంటేనే అన్ని వస్తున్నాయి. సృష్టి అంశా కదలికలు(ప్రాభీషస్స) మీద ఆధారపడి ఉండవి కాళ్ళుర కైవ సిద్ధాంతం స్పుందరాప్రం అని ప్రత్యేక శాప్తాస్మి చెప్పింది సర్వసంక్లోభజము అంటే ఇదే. క్లోభ అంటే కలవరపాటు. క్లోభ ఉండటం వల్ల వరిజ్ఞామం అనేది ఇరుగుతుంది.

పెరుగులోంచి నెఱ్యై కావలంటే క్లోభ కలగాలి సృష్టిలో ఏదైనా వస్తువు పరిణామం పొందాలంటే క్లోభ అనేది కావాలి. ఈ క్లోభ కలిగించే, మనస్సును కలవరపెట్టి అనంగశక్తి, కామనాశక్తి యొక్క విశేషాలే ఎనిమిది మంది దేవతలు. వీరి హస్తాలలో ఒక చేత్తో తప్ప

శ్రీ లక్షోతొభ్యానమ్

చాపము అంటే చెరకువిల్లు, రెండవ చేతితో ఘూలహోరాలు, మరో రెండు చేతులతో ఘూలబంచి, సబ్బకలువ ధరించి ఉంటారు. పీరు అనంగోకుసుమాది దేవతలు. వీళ్ళు కూడా అమ్మవారి ఆజ్ఞను అనుసరించి భండాసురనేనలతో యుద్ధం చెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

అటు తరువాత అరవ అవరజలో చతుర్భుష త్రికోణచక్రం. చతుర్భుషాలంబే బాహ్యంలో చతుర్భుష థువనాలే. ఈ చతుర్భుష థువనాధిదేవతలే వీళ్ళు. ఇక్కడ ఉండే దేవతలు సర్వసంక్లోభిణీ మొదలైనవారు.

ఈ చక్రం పేరే సర్వసౌభాగ్యాయక చక్రం.

ఈ చక్రం సర్వసౌభాగ్యాలను ఇస్తుంది. ఇక్కడ ఉండే చక్రేశ్వరి పేరు త్రిపురవాసిని చక్రేశ్వరి, యోగినులు సంప్రదాయ యోగినులు, వీరే ఖద్గమాలలో చెప్పే కులయోగినీ దేవతలు.

సర్వసంక్లోభిణీ ముఖ్యా' అని ఇక్కడ ఉండే దేవతలు పేర్లు వెత్తుతున్నారు.

చక్రరాంరథేత్తస్య పప్తం పర్వ సమాధితాః
సర్వసంక్లోభిణీముఖ్యా స్నంప్రదాయాభ్యయా యుభాః
సర్వసంక్లోభిణీ దైవ సర్వవిద్రావితీ తథా
సర్వాకర్మాభికాశక్తి స్నానాభ్యోదినికా తథా
సర్వసమ్మాహినీ శక్తి స్నర్షప్తమ్యావశక్తికా
సర్వజ్యమ్యాం శక్తిశ్చ తథా సర్వవశంకరి
సర్వరంజవశక్తిశ్చ సర్వోన్మాదవశక్తికా
సర్వార్థసాధనిశక్తి స్నర్షప్తమ్యాత్మిపూరణి
సర్వముద్రమయాశక్తి స్నర్షప్తమ్యాశయంకరి
ఇత్యేవం సమ్మదాయావాం నామాని కథితాని వై

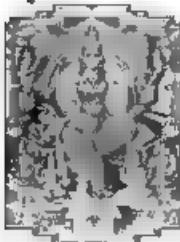
- 1.సర్వసంక్లోభిణీ
- 2.సర్వవిద్రావణీ
- 3.సర్వాకర్మాభినీ
- 4.సర్వాభ్యోదినీ
- 5.సర్వసమ్మాహినీ
- 6.సర్వసుంభినీ
- 7.సర్వజ్యంభిణీ
- 8.సర్వవశంకరి
- 9.సర్వరంజనీ
- 10.సర్వోన్మాదినీ
- 11.సర్వార్థసాధనిశక్తి
- 12.సర్వసంపత్తిపూరణి
- 13.సర్వమంత్రమయా
- 14.సర్వద్వంద్వక్తుయంకరి.

వేచేక్కుతాస్తోమ స్నేహ్యారతిలకోజ్ఞులాః
తతి తీర్పస్సుభావాశ్చ కాలాసలసమత్యోఽః

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

వహ్నిభాషం వహ్నిభాషం వహ్నిరూప మసిం తథా
వహ్నిచక్రాయై ఫలకం దధానా దీప్తివిగ్రహః
అసురేష్టం ప్రతి క్రుద్ధాః కామఖ్యముధ్యమ్
అభ్యాశక్తయ వైతా లలితాయ మహాబహః

వీరు మహాతీప్రరూపంతో ఉంటారు చక్కని ఇదలు ధరించి, దానిపైన చంద్రుని ఆలంకరించుకుని ఉంటారు, సింఘారతిలకాన్ని ధరించి, కాలాగ్నివంటి కాంతులతో ఉంటారు. వీళ్ళు అతిలీప్రస్వభావం కలిగి ఉంటారు వీళ్ళు ఆయుధాలు ఆగ్నిధనమ్ము, ఆగ్నిభాజము, ఆగ్నిమయమైన ఖడ్గము ధరించి, ఆగ్నితో కూడిన గుండ్రంగా ఉన్న దాలు పట్టుకునే ప్రకాశంతట్టున తీరం కలిగినవారై భండాసురుని హీద మహా కోపంగా ఉంటారు.

మనలోపల ఉన్న తీవ్రమైన శక్తులు కూడా ఈ తల్లుల యొక్క దయలే. వీళ్ళు ఆమ్మ వారి యొక్క అభ్యాశక్తి స్వరూపాలు ఇక్కడ ఉండే తల్లి “త్రిపురవాసిని చక్కేశ్వరి”.

ఈ మూడు ఆవరణలు అంటే ఛోడకరణ, అష్టదశ, చతుర్భుజావరణలో ఉన్న దేవతలందరికి నమస్కరించుకుని, బదు ఆవరణలోకి ప్రవేశిస్తున్నాం. రథపంచమపర్వస్థా తలోత్రైధ్యా ఇతిశ్చోతా:

ఇక్కడ ఉన్నవారుకులోత్రైధ్యాగిని దేవతలు.

శాశ్వత పుటీకసంకాశా పరమం పాశమేవత
గదాం ఖంటామణిం జైవ దధానా దీప్తివిగ్రహః
దేవద్విష మథిక్యద్యా క్రుకుటీకుటీలాననాః
ఏతాసాధుః నామాని సమాకర్షయ కుంభః

వీళ్ళు స్వలీకము వంటి కాంతులతో ఉంటారు. ఇది పదిత్రికోణాల చక్రం. దీన్ని బహీర్జార చక్రం అంటారు. ఐయట స్వన్న పది త్రికోణాలు ఇవి. లోపల మళ్ళీ పది త్రికోణాలు ఉన్నాయి. దానిని అంతర్జారకచక్రం అంటారు. రెండు త్రికోణాలు ఆవ్యాధం వల్ల, బహీర్జారం, అంతర్జారమని రెండు పేర్లు చెప్పారు.

బహీర్జారంలోని దేవతలు స్వలీకం వంటి కాంతులతో ఉంటారు. వీళ్ళు ధరించే ఆయుధాలు పరశుభు, పాశము, గద, గంట. దేవద్రోహులైన రాక్షసుల పట్ల మహా క్రోధంగా ఉంటారు. వీరు కనుబోమ్మలు ముడివేసిన ముఖములతో సిద్ధంగా ఉంటారు.

శ్రీ లలతోతాఖ్యానమ్

వాళ్ళ పేర్లు వినవయ్యా! వింటే చాలు ఆనందం కలుగుతుందని చెప్పున్నారు అగణ్యమహర్షికి హయగ్రీవస్వామివారు.

సర్వసిద్ధిప్రదా దేవీ సర్వసంపత్తి ప్రదా పునః
సర్వాప్రియంకరి దేవీ సర్వమంగళకారిణీ
సర్వకామప్రదా దేవీ సర్వదుఃఖవిమోచనీ
సర్వమృత్యుప్రశమనీ సర్వవిఘ్నసివారిణీ
సర్వాంగసుందరీ దేవీ సర్వశాభాగ్యదాయనీ
చక్రితాః కథితా దేవ్యై దయయా పూరితాతయాః

- 1.సర్వసిద్ధిప్రదా
- 2.సర్వసంపత్తుప్రదా
- 3.సర్వాప్రియంకరి
- 4.సర్వమంగళకారిణీ
- 5.సర్వకామప్రదా
- 6.సర్వదుఃఖవిమోచనీ
- 7.సర్వమృత్యుప్రశమనీ
- 8.సర్వవిఘ్నసివారిణీ
- 9.సర్వాంగసుందరీ
- 10.సర్వశాభాగ్యదాయనీ.

పీరంతా తమ్మువారి దయతో కూడిన ఆజ్ఞలను నెరవేర్చే దేవతలు.

ఈ చక్రం పేరు సర్వార్థసాధకచక్రం. ఇది సర్వ ప్రయోజనాలను నెరవేర్చే చక్రము.
ఈ బహీర్ధార చక్రానికి అధిదేవతగా ఉన్న చక్రేశ్వరి “త్రిపురాత్మీ చక్రేశ్వరి”.

తమ్మువాత సాలుగవ ఆవరణ:

చక్రే తురీయపశ్చాం తుక్కాగౌర రమయ్యిషః
విగధ్యమోగినీ సామ్మా ప్రథితా దశకేత్రితాః
సర్వజ్ఞా సర్వత్క్రిత్యు సర్వత్క్రూప్రదాయనీ
సర్వజ్ఞానమయా దేవీ సర్వవ్యాధివినాశినీ
సర్వాధారస్వరూపా చ సర్వపాపహరాతథా
సర్వానందమయా దేవీ సర్వరక్షాస్వరూపిణీ
దతమీ దేవతా శ్లేయా సర్వప్రీతఫలప్రదా
సాలుగవ ఆవరణలో ఉన్న యాగిసులు నిగర్మయాగిసులు.

ఇది ఆంతర్జారచక్రం. లోపల పది త్రికోణాలు.

అక్కడ ఉన్న దేవతల పేర్లు 1.సర్వజ్ఞా 2.సర్వత్క్రిత్యు 3.సర్వశ్వర్యప్రదాయనీ 4.సర్వజ్ఞానమయా 5.సర్వవ్యాధివినాశినీ 6.సర్వాధారస్వరూపా 7.సర్వపాపహరా 8.సర్వానందమయా 9.సర్వరక్షాస్వరూపిణీ. 10.సర్వప్రీతఫలప్రదా

ఈ చక్రం పేరు సర్వరక్షాకరచక్రం. ఈ చక్రదేవతల్ని స్ఫురిస్తే అన్ని విధాలైన రక్షణలు సామవేదం షష్ముఖశర్పు —————

శ్రీ లలితోపాధ్యాయమ్—

లభిస్తాయి. ఇక్కడ ఉన్న చక్రిత్యరి “త్రిపురమాలినీ దేవత”.

ఏం శృంగారా త్రైయా వజ్రం శక్తిం చ తోమరం
చక్రం బైవాఖిప్రిథ్వాచా భండాసురవధోద్యుతా

బీరందరూ పతుర్వుజాలతో ప్రకాశిస్తుంటారు. వజ్రము, శక్తి, తోమరము, వక్తము, అనే నాలుగు ఆయుధాలు ధరించి భండాసురుని సంహరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

ఆటు తరువాత మూడవ ఆవరణ.

అథ చక్రిరథేంద్రస్య తృప్తియం పర్వసంక్లిఖా:
రహస్యాయాగినీ నామ్మా ప్రభ్యాతా వాగధీశ్వరాః

అది ఎనిమిది త్రికోణాల వక్రం. దీనిపేరు సర్వలోగహరచక్రం. రోగాలు ఆధి, ఎయిధులని రెండు రకాలుగా ఉంటాయి వ్యాధి శరీరానికి, ఆధి మనస్సుకి సంబంధించినది. ఈ జయ్మార్చి తొలగించగలిగే దేవతలే వీళ్ళు. వీళ్ళు ఎనిమిది మంది రహస్యాయాగినీ దేవతలు. వీళ్ళు వాగధీశ్వరులు వీళ్ళే మనకి లలితాసుహస్రం ఇచ్ఛిన దేవతలు. వీళ్ళంతా వాక్య శక్తులనే చెప్పఱచుతున్నారు. వీళ్ళు ఎలా ఉంటారంటే

రక్తాశేకాప్రసూనాభా భాజకార్యకపోషయః
కవచభ్యస్య సర్వాంగ్యే వీళ్ళాపుస్తకశోభితాః

అశోక కుసుమాల వలె ఎద్రగా ఉంటారు. వీళ్ళకి నాలుగు వేఱులు. ఒక రెండు చేతుల్లో బాణము, ధనస్సును ధరించి ఉన్నారు. మిగిలిన రెండు చేతుల్లో వీళ్ల, పుస్తకము ధరించి ఉన్నారు. వీళ్ళు వాగ్దీవతలు. వీళ్ళు శరీరానికి దివ్యమైన కవచము లున్నాయి. వీళ్ళ పేర్లు తలంచుకుంటే హక్కి శక్తి భాగా పని చేస్తుంది.

వశిస్తైవ కామేషి మాదినీ విమలా తథా

అరుణా చ ఇయన్యాభ్యా సర్వేశీ తౌళినీ తథా
అప్యావేతా స్నేహా దేవో దైత్యసంహార హేతవః

1.వశినీ 2.కామేశ్వరి 3.మాదినీ 4.విమలా 5.అరుణా 6.ఇయనీ 7.సర్వేశీరి 8.తౌళినీ.
ఈ ఎనిమిది మంది వాగ్దీవతలు.

వాగ్దీవతలు అంటే జ్ఞాన దేవతలు. మన వాక్యులస్తు అక్షరాల మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి. ‘అ’కారం మంచి ‘హ’కారం దాకా ఉన్న అక్షరాలే. అ-హ ఈ రెండు మధ్యనే అన్ని అక్షరాలు ఉన్నాయి. అ-హ కి ఒక నాదం కలిపితే ‘అహం’ అయ్యంది.

అక్షరాలన్నే 'అహం'లోనే దాగి ఉంటాయి. అ-హ ఈ మధ్యలో ఉన్న అక్షరాలు ఎనిమిది పర్మాలుగా విభజన చేసారు. అ ఆ ఇ ఈ దగ్గర్చుంచి అం ఆ వరకూ ఒక వర్ణం.

దీనిని 'ఆ' వర్ణము అన్నారు. తరువాత 'ఈ' వర్ణం ఇలా

'అ' వర్ణమంటి - అ, ఆ, ఇ, ఈ, ఉ, ఊ, ఎ, ఏ, ఒ, ఔ, ఏం, ఏం అం

'ఈ' వర్ణం - క ఖ గ ఘ ఙ

'ఓ' వర్ణం - చ ఛ ఊ ఙ

'ఔ' వర్ణం - ఱ డ ఢ ఙ

'త' వర్ణం - త థ ద ధ న

'ప' వర్ణం - ప ఫ బ భ మ

'యు' వర్ణం - యు ర ల వ

'శ' వర్ణం - శ ష స హ

అకారాది అక్షరాలను దిద్యుకుంటున్నప్పుడు దేవతలను ఉపాసించే జాతి భారతజాతి. అక్షరాలు అమృతులు, అక్షరాలు పరమేశ్వరుడు.

త్రతి అక్షరం ఈశ్వరస్వరూపం. మాతృకావర్షరూపిణి, మాలినీ హంసినీ మాతా మాలినీ అంటే అక్షరమాల. మాతృకావర్షరూపిణి-అన్ని వాక్యాలకి ఇవే మాతృకలు. ఈ అక్షరాలు లేకపోతే హూటలు ఉంటాయా? మాటలు లేకపోతే బ్రతుకు ఉంటుందా?

ఇలా అ-వర్ణం సుంచి శ-వర్ణం వరకూ ఎనిమిది పర్మాలు. వీరికి అధిదేవతలు పళిసే, కామేశ్వరీ, మాదినీ, విమలా ఇతాది దేవతలు. ఇలాగే వీరు మంత్రాధిదేవతలు కూడా. మంత్రాలు ఎన్నిరకాల భాగాలతో ఉన్నాయో అన్ని రకాలు ఇక్కడ ఉన్నాయి

ఐదికప్పున్పునా, తాంత్రికప్పున్పునా మంత్రాలకు కొన్ని లక్ష్మాలు ఉంటాయి. వళినీ మంత్రాలు అంటే కొన్ని మంత్రాలు జపించడం వల్ల త్రషికులాలు అనుకూలాలు అయి పోతాయి ఈ అనుకూలం చేసే మంత్రాలకి అధిదేవతలు వళినీ దేవతలు.

కామేశ్వరీ లంటే మన కోరికలు తీర్చే మంత్రాలు కొన్ని ఉన్నాయి. రోగం పోవడానికి ఒక మంత్రం, సంపదకోసం ఒక మంత్రం.

ఇలాగ కోరికలు తీర్చే మంత్రాలకు అధిదేవత 'కామేశ్వరి.'

దుఃఖం బాగా ఉన్నప్పుడు అవి తొలగించి మనస్సులో ఒక ఆనందాన్ని ఇవ్వాలి. మనస్సులో ఒక ప్రతాంతప్పున ఆనందం రావాలంటే ఆనందకరప్పున మంత్రాలు ఉన్నాయి. వాటికి అధిదేవతదే 'మాదినీ' దేవత.

శ్రీ లలితోషాఖ్యానమ్

ఆత్మజ్ఞానానికి అవరోధం చిత్తపుద్ధి లేకపోవడం. చిత్తం పుష్టమైతే తప్ప ఆత్మజ్ఞానం అర్థం కాదు. చిత్తపుద్ధిని కలిగించే కొన్ని మంత్రాలు ఉన్నాయి. వాటిని జ్ఞానమంత్రాలు అంటారు. 'వీషులు' అనే దేవత ఆ మంత్రాలకు అధిదేవత

అయించ అనేది అనురాగ త్రసోరాన్ని కలుగజేస్తుంది. తరుణ, అనురాగము ప్రేమ మొదలైనవి కలిగించగలిగే మంత్రశక్తులకు అధిదేవత అరుణ.

జయినీ అంటే అధిక్యాన్ని ఇచ్చే మంత్రాలు. ఎవరైనా సరీ వారి రంగంలో అధికంగా ఉండాలని అనుకుంటారు. సమావాసం ఉత్తమ శ్లోకోస్తు.

అన్నిటికంటే ఎక్కువగా గ్రూపించడాన్నే ఇయం అంటారు. ఆ ఇయుకారకమంత్రాలకు అధిదేవత జయినీ. సర్వేశ అంటే అన్నిటియందు అధికారం కలిగియందుట. ఈశ్వరత్వ మంటే లొంగదీసుకొని తన ఆధినంలో ఉంచుకోవడం. ఆలా ఇవ్వగలిగే శక్తులున్న మంత్రాలు ఉన్నాయి. వాటికి అధిదేవత పశ్చేష్యరీ.

తర్వాత కౌశినీ. కుండలినీశక్తిని ఊగ్రహం చేయగలిగే మంత్రశక్తులకు అధిదేవత కౌశినీ.

అన్ని రకాల మంత్రాలను ఎనిమిది రకాలుగా విభజిస్తే ఎనిమిది రకాల అధిదేవతలు విశేష కామేశి ఇత్యాయిలు. ఏ మంత్రాలు తెలిసినా తెలియక పోయినా ఆ పేర్లు తెలుసుకొని ఆమ్బువారికి నమస్కరిస్తే, ఆ మంత్రాధిదేవత లంతా అనుగ్రహిస్తారు.

సర్వరోగవారచక్తుఅధిష్టాత్రి అయిన ఆ తల్లికి నమస్కరించుకొని తరువాత ఎనిమిది ఆవరణలోకి ప్రవేశిస్తున్నాం.

అథ చక్రరథంద్రస్య ద్వితీయం పర్వసంగ్రితాః

శిశ్ర స్త్రీపీతనిలయా శప్తభావాసమన్వితాః

చాపభాజ్ఞా పానపాత్రం మాముబుంగం కృపాశికామ్

ఫలకం వాగపోకం చ ఘంటాం కైవ మహాధ్వనిమ్

శిభ్రాణా మదిరామత్రా అతిపూర్వ రహస్యతాః

కామేశి కైవ వత్రేశి భిగమాలి స్వభావ పరా

శిశ్ర ఏతాస్మృగా దేవ్యే భండచాసన తత్పరాః

లలితా సమమాహోక్య లలితా సమతేజసః

ఏతాస్తు నిత్యం శ్రీదేవ్య అంతరంగాః ప్రకీర్తితాః

అది త్రికోణ చక్రం. అక్కడ ముగ్గురు దేవతలు ఉంటారు. వారు మహామేష్వరీ, మహావిష్ణురీ, మహాభగవాలినీ. వీరికి ఎనిమిది చేతులు ఉంటాయి.

వీరి చేతుల్లో ఆయుధాలు చాపము, బాణము, పొనపాత్ర, మాతులుంగము, ఖడ్గము, దాలు, వాగపొశము, ఘుంటి. వీరికి అతిపూర్వరపున్య యోగిసులు అని పేరు. ఇక్కడున్న చక్రేశ్వరికి పేరు “త్రిపురాంబా చక్రేశ్వరి”. అమృతార్థి యొక్క ఆయుధ దేవతలైన చాపినీ, పాశినీ, అంతుళినీ ఇక్కాడి ఆయుధ దేవతలు కూడా వీరి చుట్టూ ఉంటారు. ఆయుధ దేవతలంచే అమృతార్థి ధరించిన ఆయుధము యొక్క దేవతలు.

పీఠ అమృతార్థికి అంతరంగికులూ. దీవికి సర్వాంగిప్రదశక్తమని పేరు

తరువాత కొచ్చిదవ అవరణ అయిన బిందువుచక్రం. దీన్ని ఆనందమయావీరము అంటారు. ఇదే సర్వానందమయచక్రం. సతీ చిత్త ఆనందమయమైన పరబ్రహ్మస్థితియే అఖండానందము. అక్కడున్నది కేవల పరబ్రహ్మస్ఫురూపం. పరబ్రహ్మ పరబ్రహ్మ యొక్క శక్తి. ఈ రెండు విడిగా ఉండవు. పీఠ దీపం, కాంతి వలె ఉంటారు.

అక్కడ అమృతార్థి అమృతార్థి ఒహిలో మహామేష్వరీ కామేష్వరాశ్వకైన తివశ్వేత్క్షరూపిణియైన తల్లిగా గోచరిస్తుంది.

మనం చెప్పుకున్న కామాకర్ణిణీ, బుద్ధాకర్ణిణీ ఇవన్నీ లోకంలో వ్యవహరించ బిడుతూ ఉన్నావే. ఇవి ఉంటేనే బయట ఉన్న లోకమైనా, లోపల ఉన్న లోకమైనా నదుస్తోంది. ఇంక ఏ లోకాలైనా పైన వివరించిన ఎనిమిది ఆవరణలలోనే ఉన్నాయి.

ఈ లోకాలన్నిటికి పైన ఒకావిడ ఉండి. అవిడ బిందుపీఠనిలయా.

లోకాలకి అతీతంగా ఆవిడ ప్రకాశిస్తోంది కనుక - ‘లోకాతీత లావణ్యాత్ లలితా’ అని మత్స్యపురాణం చెప్పేంది. ఎనిమిది లోకాత్మా ఎనిమిది లోకాలకు అతీతంగా ఉన్న తల్లి లోకాతీతా, గుణాతీతా, సర్వాతీతా, శమాతీతా అయిన పరబ్రహ్మస్ఫురూపిణియే లపిత.

లలిత అంటే లోకాలన్నిటికి అతీతమైన సౌందర్యం. అదే లోకాలన్నిటిలో ప్రసరించింది. లోకంలో ప్రసరించింది కానీ లోకానితే పరిమితమై కూర్చోలేదు

అదెలాగంటే సూర్యకాంతి కిటీకీలోంలి జంబ్లోకి వచ్చింది. సూర్యకాంతి ఎక్కడుందంటే మా ఇంచే కిటీకీలో ఉండని చెప్పామో! కిటీకీలో ఉన్నది సత్యమే. కానీ ఆ సూర్యకాంతి కిటీకీకి పరిమితమై లేదు. అది అఖండమైనది.

శ్రీ లలితామానుయో

కాబట్టి ఎన్ని ఆవరణలైనా ఎనిమిది లోకాలలోనే ఉంటాయి. మనలేనూ ఉంటాయి. ఆ ఎనిమిది ఆవరణలకి అతీతం బ్రహ్మరంత్రస్తోనంలో సహస్రారంలో ఆ పరాశక్తి ప్రకాశిస్తూ ఉంది. ఆవిడ వెలుగే మన శరీరమంగా ప్రసరిస్తోంది వీటన్నిచేకి అతీతంగా భాసిస్తున్న ఆ దైత్యాన్ని మాస్తే ధాని పథ్యనే మన శరీరంలో సప్తాశతములు, ఇంద్రియాలు, ప్రాణ శక్తులు, బుద్ధిశక్తులు ఇత్యాదులన్నీ ఎనిచేస్తున్నాయి. ఆవిడే అఖండాత్మస్ఫురూపేణే. అన్ని దాని వల్ల పని చేస్తుంటే ఆ పనులన్నీ వినియోగించుకొంటున్నాం గానీ, అన్ని పనులకు హాచుబైన ఆ అనంతశక్తి స్వరూపిణిని మాత్రం తెల్పుకోలేకపోతున్నాం.

అమృతారు సమిష్టి కుండలినీ స్వరూపిణి. ప్రతి వ్యక్తిలోనూ, ప్రతి జీవునిలోను కుండలినీ స్వరూపంగా అమృతారు వ్యాపించి ఉన్నారు. అమృతారీస్వరూపంలో శబ్దరూపము, యంత్ర రూపము, విగ్రహారూపము, కుండలినీ స్వరూపం, తత్త్వరూపము అని ఒకు శాందర్భములున్నాయి. ఆ తయాదు శాందర్భాలే శాందర్భులపారి. ఈ సమిష్టి కుండలినీ స్వరూపిణి అయిన జగద్ధంచిక ఈ శౌమ్యిది ఆవరణలను సృష్టించింది.

సవతక్రాలకి, యోగవరంగా మన శరీరంలో ఉన్న చక్రాలకి సమస్యయం ఉంది. అమృతారీ స్పృజన ఏ విధంగా ఇరిగిందో వర్ణస్తు...

'ప్రాప్తోదయస్వముద్రాశ్చ తాలుమూర్చేవ స్తాం స్పృజకే'

మొదటి ఆవరణలో చతురపుంలో సిద్ధదేవతలు, మాతృకాదేవతలు, ముద్రాదేవతలు మొత్తం ఇరవై ఎనిమిది మండి. వీరతో కూడిన త్రైలోక్యమోహనమనే చతురస్త చక్రాన్ని అమృతారు 'తాలుమూర్చేన అనగా అమృతారీ దవడల నుంచి సృజించింది. కానీ 'మూర్చేన' అనే పదానికి, మూలాధారం మండి అని ఊడా స్వీకరించవచ్చు.

కొన్ని గ్రంథాలలో మూలాధారమని, కొన్ని గ్రంథాల్లో 'తాలుమూర్చేవ' అని ఉంది ఈ రెండు భాగాల నుంచి అమృతారు ఈ దేవతలను ఆవిష్కరించినట్లు చెప్పువచ్చు. కానీ తరువాత భేషయజేసేన చక్రాలను ఆధారం చేసుకుంటే మూలాధారం మంచి త్రైలోక్య మోహన చక్రాన్ని సృజించింది అని అర్థమౌతుంది. కనుక సమిష్టికుండలీ స్వరూపిణీ అయిన ఆ తర్వి సృజించినది మూలాధార చక్రం నుండే

అటుతర్వాత...

ప్రాప్తోదయస్వముద్రాశ్చ తాలుమూర్చే కలామయా

స్వాదిష్టాన చక్రం మూలాధారం పైన ఉంటుంది. దాని నుంచి సృష్టించింది పదవారు

శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

దళాలలో ఉన్న రెండవ ఆవరణ సర్వాశపరిషూరక చక్రం.

అటు తరువాత 'మణిషురేణ సర్వసంక్లోభాభిధమ్'-సరిగ్గా నాభి ప్రాంతంలో ఉన్న మణిషురకచక్రం నుంచి సర్వసంక్లోభమనే మూడవ ఆవరణ ఎనిమిది దళాల పద్మమును సృజించింది.

అటు తర్వాత...

అనాహత మహాచక్రాల్మితాయాస్నముద్గతమ్

సర్వసౌభాగ్యదం నామ తత్త్వ దేవ్య శృతుర్భః

అనాహత చక్రం హృదయం వద్ద ఉంటుంది. అక్కడ నుండి పద్మాలుగు త్రికోణాల సర్వసౌభాగ్యదాయక చక్రాన్ని సృజించింది.

అజ్ఞాచక్రాప్యోతాన్యా శృతం సర్వాద్ధసాధకం

విశుద్ధచక్రా దీర్ఘాన్యా సర్వరక్షాకరాభిధమ్

అటు తర్వాత విశుద్ధి చక్రం, అజ్ఞాచక్రం నుండి త్రమంగా సృజించినవి బహిర్జ్ఞారచక్రం, అంతర్జారారచక్రం, బహిర్జ్ఞారచక్రాన్ని అజ్ఞాచక్రం నుండి సృజించింది. విశుద్ధి చక్రం నుండి అంతర్జారచక్రాన్ని సృజించింది. ఇవి కొంచెం పైకి క్రిందకి ఆయినట్లు కనిపిస్తాయి కానీ దాని మర్మాలు దానికి ఉన్నాయి. ఏది త్రికోణాలలో కనబడుతున్న బహిర్జ్ఞారచక్రం అమ్మారి యొక్క అజ్ఞాచక్రం నుండి వచ్చింది.

ఇది సర్వాద్ధసాధక చక్రం.

సర్వరక్షాకరం అనబడే అంతర్జారచక్రం అమ్మారి విశుద్ధి చక్రం నుండి సృజించ బడింది. అటు పై బ్రహ్మరంధ్రం నుంచి సృజించబడినది సర్వరోగ హర చక్రము. తఁ సర్వరోగహర చక్రమే వశిన్యాది వాగ్నేవతలలో కూడిన చక్రం. ఇది ఎనిమిది త్రికోణాల చక్రం. అటు తర్వాత త్రికోణ చక్రాన్ని అమ్మారు సృజించారు. ఇది సర్వస్థికరచక్రము.

ద్వాదశాస్త్రమహాచక్రా భూలితాయా స్ఫుర్ధతమ్

సర్వస్థికరం చక్ర తత్త్వ దేష్టుశ్చ తద్వాః

ద్వాదశాంతమహాచక్రా ఆసహార్షారావికి చేదే లోపల బ్రహ్మరంధ్రం నుంచి సహార్షారం మధ్యలో ద్వాదశాంతము అనే స్తానం ఉంది. అక్కడ నుండి అమ్మారు సృజించినది సర్వస్థికరము అనే త్రికోణ జవరణ.

చివరకి ఏ బిందువైతే ఉందో అదే మూలస్తానమైన సహారం. అక్కడ నుండి సృజించబడినది బిందుచక్రం దీనినుసరించి, మన శరీరానికి, శ్రీచక్రానికి ఉన్న సామవేదం ముఖ్యమైన్నర్చు

శ్రీ లతిలోహాభ్యాసమ్

సమన్వయం పరిశీలించమచ్చ. కనుక శరీరమే శ్రీ చక్రం. విశ్వచక్రం, ష్ట్రీచక్రం, మనం ఉపాసించే శ్రీచక్రం మూడూ ఒక్కటి.

ఈ సమన్వయాన్ని సాధించడానికి ఉపాసన, జపం, ఇత్యాదులు చెప్పిలదుతున్నాయి.

అన్నిటిలోను ఆ చిందువులో ఉన్న తల్లి ఉన్నప్పుడు అన్నిటిని ఎందుకు హాజించడం? ఒక్క చిందువులో ఉన్న తల్లినే హాజీస్తే నరిపోడా! అని అనుభాదు. లోకంలో ఉన్నాం గనుక లోకం ఉన్నదంతా ఆ చిందువు యొక్క కాంతే అనే ఎరుకతో మనం ఆరాధించాలి. అప్పుడు ప్రపంచమంతా అమృతమయంగా కనిపిస్తుంది. ప్రపంచమంతా అమృతమయంగా చూడడమంటే ప్రపంచాన్ని నిరిణించడం కాదు.

ప్రపంచమంతా అమృతమయమే అని తెలుసుకోవాలి. పదిరకాల ఆభరణాలు కనపడితే అన్నిటిలో ఒకే రకమైన బంగారం ఉండని చెప్పారు. అదే విధంగా ఈ ప్రపంచం రకరకాల ఆభరణాలుగా కనపడుతున్న అన్నిటా ఒకబే బంగారం. ఆ బంగారమే అమృతారు అనే పరమాత్మ ఆవిడ ఉండడం వల్ల వీటన్నిటికి విలువ, చేలామణి, కదలిక ఉన్నాయి

ఈ శరీరంలో ఉన్న ఆవరణలకుగాని, ప్రపంచంలో ఉన్న ఆవరణలకుగాని వీటన్నిటికి ఆ తల్లి ఆధారం. ఆ వెలుగే ఇదంతా ఆవి తెలుసుకోంటే అమృ అనే దీపకాంతే ఈ ప్రపంచమంతా ప్రతాశిస్తున్నదని తెలుసుకోంటే పని చేసే ప్రతి శక్తి ఆ పరాశక్తిస్తురూపీఁజే. అది తెలుసుకోవడమే శ్రీచక్ర ఆరాధన. తమంగా ఆరాధించి అందులో సర్వాన్ని లయం చేసేస్తాం. అదే

అధుణాం కరుణాతరంగితాశ్చిం

ధృతపాశాంతుశ పుష్పబ్రాజ చాపాం

శాంమాదిభిరావృతాం మయుఖిః

అహమిత్యేవ విభావయే భవానీమ్

ఆవిడ అసలు సూర్యాలింబం. ఆవిడ నుండి వచ్చిన కిరణాలే ఇస్తుటి వరకు చెప్పిలడ్డ దేవతలు. కిరణాలలో మొదటి కిరణం అధిమా. తరువాత మహిమా ఇవన్ని కిరణాలు. ఇన్ని కిరణాలకి మూలమైన జ్యోతి అమృతారు. కనుకనే ఆశిమాదిభిరావృతాం మయుఖిః - అధిమా మొదలైన కిరణాలతో కూడిన ఆ తల్లి ఎవరో చెప్పు 'అహమిత్యేవ విభావయే భవానీమ్' అన్నారు.

'అహమిత్యేవ విభావయే భవానీమ్' అంటే అర్థం లౌకికంగా నేను భావిస్తున్నానని

మాత్రమే కాదు. అవిడ ఉండడం వల్లన అహం అనే స్వరణ ఉంది ఈ 'అహం' అవిడదే అని నేను భావిస్తున్నాను. ఇదే 'అహం బ్రహ్మస్తు'. ఆ బ్రహ్మము బిందువు.

ఆ తల్లి వల్ల వచ్చినదే 'అహం'. ఆ వచ్చిన అహం లోకాలంతటా విష్టరించింది.

అహమే వెలుగు. అహం శరీరం మీర ఆరోపిస్తే అనుభూతి వస్తుంది. అహం మస్తువు మీర ఆరోపిస్తే ముమ అనే భావం. 'అహం' దేని మీద ప్రసరిస్తుందో అదే 'ముమ'

వీడు నా శత్రువు. వీడు నా మిత్రుడు వాడు నా వాడు. వీడు నా వాడు ఇత్యాదులన్ని షుము'తోనే కూడి ఉన్నాయి. ఈ 'ముమ' అనే కాంతికి కారణం 'అహం'. ఒతే 'అహం' అనే వెలుగుకి కారణం బ్రహ్మము. అది తెలుసుకొని అహిన్ని తుసరించే వస్తువుల మీర కాకుండా దేని వల్ల వచ్చిందో దానితో సమస్యలుంచడమే 'అహం బ్రహ్మస్తు'.

అదే 'అహమిత్యేవ విభావయే భవానీమే'. అది చాలా లేరికగా అర్థమైనట్లు ఉంటుంది. వేదాంతం యొక్క లక్ష్మిజమే ఇది. శ్రద్ధగా విని సాధన చేస్తే తెలుసుంది.

'అహం బ్రహ్మస్తు' భావనే 'అహమిత్యేవ విభావయే భవానీమే'. ఉపాసనా, ఉపనిషత్తు రెండూ వేరు కాదని దర్శించిన శంకరభగవత్సాములవారు ఏ ఉపనిషత్తుతిపాద్యమైన 'అహం బ్రహ్మస్తు' అని ప్రతిపాదించారో అది పుస్తకాలు చదివితే రాదని ఆయనకి తెలుసు.

'తశ్చరామగ్రహోదేవ షుంసామద్యైతవాసనా' అని చెప్పినట్లుగా అది కేవలం భగవదారాధన వల్లే వస్తుంది.

తత్త్వము తెలుసుకొని ఎవరు ఉపాసిస్తూరో వారికి ఉపనిషత్తీ సీద్ధి లభిస్తుందని చెప్పారు. ఈ తత్త్వం ముందే తెలియకపోవచ్చ అసలంటూ మొదలు పెడితే ముందు పాపక్కయం అపుతుంది. పాపక్కయం అపుతున్న కొద్ది తత్త్వం తెలుసుకొనే యోగం వస్తుంది. అప్పుడు చిత్తపుద్ది ఏర్పడుతుంది. అప్పుడు అమ్ముపారే అనుగ్రహిస్తారు. ఉపాసనని, ఉపనిషత్తుని సమస్యలుంచిన శంకరుల వారు త్రీవిద్యని ఈ విధంగా ప్రతిష్ఠింపజేపారు.

ఎప్పుడైతే త్రిపురాలయందు వ్యాపించిన అజ్ఞానం నశించిందో అంటే ఆ వెలుగు వల్ల ఇష్ట్వే వెలుగుతూ ఉంటే ఆ వెలుగుకి కారణమైనది ఒకటుందని తలుసుకోవడమే త్రిపురాసురసంహితం.

అది జరగ్గానే త్రిపురసుందరీ సాక్షాత్కారం లభిస్తుంది. అదే త్రిపురాసుర సంహితం, త్రిపురసుందరి, త్రివిత్కమ మూడు తత్త్వాలు యొక్క అర్థం.

శ్రీచక్తంలో ఈ తొమ్మిది ఆపరణలని మూడు మండలములుగా విభజన చేసి చూపిస్తారు. అనే చంద్రమండల, సూర్యమండల, అగ్నిమండలాలుగా మనకి కనిపెస్తున్నాయి.

శ్రీ లలతింపాఖ్యానమ్

ఈ మూడు మండలములే మూడు జగత్కుల్లో వ్యాపించినవి. ఈ మూడు మండలాలే స్వాలు, సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలకి హేతువుల్లపవి. తొమ్మిది ఆవరణలతో కూడిన ఈ మూడు మండలములే ప్రపంచమంతా సూర్యచంద్రాగ్ని లేజస్ములుగా ప్రకాశాన్నిస్పున్నాయి.

యధాదిత్యగతం శేషో ఒగ్గాన్నియేశిలం

యచ్ఛంద్రమణి యభూగ్ని తల్పేజో విధిమామకమ్

సూర్యచంద్రాగ్నుల యందు వ్యాపించిన పరంట్యేతిని నేనే అని చెప్పాడు కృష్ణమాత్మ ఈ మూడింటి యందు వ్యాపించిన పరంట్యేతే చిందుస్థానమందు ఘ్రాశించే లలితా మహాత్రిపురసుందరి బిందుస్థానంలో ఉండే చక్రం సర్వాసందమయుచక్రం. ఇక్కడ ఉన్న వక్తేశ్వరి మహాత్రిపురసుందరీ

బిందుస్థానంలో మహాత్రిపురసుందరీ ఒక్క అమ్మవారే ఉన్నారని చెప్పాం కానీ ఆ బిందువుకి త్రికోణానికి మధ్యలో స్థలం ఉంది. ఆ స్థలంలో కొంతమంది దేవతలు ఉంటారు. వీరంగా బిందువు చుట్టూ కూర్చుని ఉంటారు.

ఈ ఆకారాన్ని కూడా ఒక త్రికోణంగా కొందరు లెక్క వేసారు. దాన్ని ఎలా చెప్పారంటే త్రేప్తాన్ని ఔ నుంచి గమనిస్తే ముందుగా చిందువు తరువాత ఒక త్రికోణం మొదలైంది. ఇక్కడ్చుంచి తమంగా గమనిస్తే ఒదు త్రికోణ ఆవరణలు వచ్చాయి. చిందువు ఆ పరమాత్మ యొక్క స్వరూపం.

పరమాత్మ అంటే పరమాత్మ యొక్క శక్తి

ఆయన ఇచ్ఛ, జ్ఞాన, క్రియాత్మకంగా విస్తరించాడు కనుక త్రికోణాల్ని శక్తి చక్రాలు. బిందుచక్రాలు నాలుగు ఉన్నాయి. ముందు బిందు చక్రం. తరువాత రెండవ బిందు చత్రం అష్టరథచక్రం. ఇది కూడా బిందుచక్రమే.

ఓడశదకచక్రం మూడవది. చతురం కూడా వృత్తచక్రమే. వృత్తాన్ని విస్తరింపజేస్తే చతురం కనుక, అనంతం చతుర్థిక్షులు యందు విస్తరిస్తే చతురం అయ్యాంది. కనుక బిందు చక్రాలు నాలుగు వచ్చాయి.

చతుర్థి: త్రేంతైశ్చివయువతిథి: పంచభిరపి

త్రఫిన్నాథి శ్శంభి: ర్ఘువథి రథి మాల ప్రకృతిథి:

చతుశ్శూర్పింశ ద్యుసుదశ కళాత్రివలమై:

త్రిరేఖాథిస్పృథం తప శరణకోణః వరిషఠా

అని శంకరులు సాందర్భపరిలో చెప్పారు. అంటే బిందువు తరువాత ఒక త్రికోణం

తీసుకొని అక్కడ్దించి అన్ని త్రికోణాలని కలిపితే 43 వస్తుయి.

ఈ 43 త్రికోణాలకి మరొక అద్భుతమైన సమస్యలుం నటరాజు దమరుకం ప్రొగెంచి నపుడు వచ్చినవి ముత్తం 43 అట్టరాలు. నటరాజు ఆకారానికి, శ్రీచత్రానికి సమస్యలుం ఉంది. చిదంబరక్కేతుంలో ఉన్న తల్లి తిహామసుందరి. ఆవిడ రహాకాశరూపిణి

నటరాజు ఆక్షత్తికి, శ్రీచత్రానికి ఉన్న అనుంధాన్ని ఆగమశాస్త్రం చెప్పింది.

అమృతారు చిందువు దగ్గర ఉంది ఆ తర్వాత త్రికోణం లోపల కొంతమంది దేవతలు ఉన్నారు.

పునశ్చహృదయాకాశం సృష్టి మార్యాండభైరవమ్

అమృతారు తన హృదయాకాశంలోంచి మార్యాండభైరవుడ్ని సృష్టి చేసారు. భైరవుడు అంటే పరమేశ్వరస్వరూపుడు అని అర్థం చేసుకోవాలి. భైరవ అంటే భిరత్వ రమణయ్య వమనత్వ కారకుడు భైరవుడు ఆనగా సృష్టి స్తోత్ర లయకారకమైన ఈశ్వరశక్తి,

భైరవ అంటే నాదత్కిస్వరూపుడు అని కూడా అర్థం. అమృతారు హృదయాకాశం నుంచి వచ్చిన భైరవుని పేరు మార్యాండభైరవుడు.

మార్యాండుడు అంటే సూర్యభగవానుడు 'మార్యాండభైరవారాధ్య' అని లలితా సహస్రనామం. ఆయన ఆకాశంలోంచి వస్తాడు.

ఆ సూర్యుడు కూడా అమృతారీ శేషస్వ వల్ల వచ్చాడు కనుక ఆ శ్రీచక్రంలో అక్కడ మార్యాండ మండలాన్ని అమృతారు హృదయంలోంచి తీసింది. అందులోంచి 15 మందిని సృష్టి చేసింది.

శివుడు శ్రిపురాణుర సంఖోదనికి బయలుదేరినపుడు ఆయన రథానికి రెండు చక్రాలు సూర్యుడు, చంద్రుడు అని చెప్పారు. చక్రం బట్టి తోవ ఏర్పడుతుంది. సూర్యచంద్రుల బట్టి మనకి పగలు, రాత్రి ఏర్పడుతోంది. దాన్ని బట్టి వారం, పాత్రం, మాసం, సంవత్సరం, బుతుపులు, యుగాలు, కల్యాణాలు. అన్ని వారి మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి.

కానీ ప్రధానంగా కాలగణావానికి ఎవరు ఆధారం?

చంద్రుడని చెప్పినా చంద్రుడికాంతి కూడా సూర్యుడి వల్ల వశ్తోంది అమృతారు ఈ జగత్తుంతటిని నడపడానికి కాలశక్తిని సృజించింది. అందుకే మార్యాండభైరవుని నుండి పదిహేను తిథిదేవతల్ని తీసింది. మాసంలో ఉన్నది ఇటు పదిహేను, అటు పదిహేను తిథులే. పాడ్యమి నుంచి పూర్ణిమ వరకూ ఎవరు ఉన్నారో వాళ్ళే విలోపుకమంలో అటు నుంచి అప్పుతం అపుకారు. అప్పుడు కృష్ణపక్షం వస్తుంది. ఈ పదిహేనే ఆధారం. ఈ

శ్రీ లక్ష్మీపాల్కున్నాన్యే

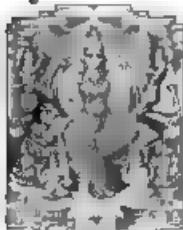
పదివేసు చంద్రకళల వృష్టి బట్టి నిర్ణయింపడతాయి. సౌరమానంలో కూడా కాలానికి సూర్యాంధ్ర ప్రథానం చేసుకొని సూర్యుని వెలుగుతోనే చంద్రకళలు మనకి లభిస్తున్నాయి కనుకనే మార్చాండమండలంలోంచే అమ్మవారు

తథః ఓడచనంబ్రాతస్యురాధీప్తా సముద్రతాః

అమ్మవారి స్వరూపమంతా అక్షరస్వరూపం. మాతృకాస్వరూపమే. ప్రథానంగా ఎనిమిది మంది వాగ్వేతతరే కాదు ఇందులో సర్వ అక్షరాలకి మూలమైనవి పదహారు అక్షరాలు.

అవి 'ఔ'కారం నుంచి ' అం అః'. ఈ పదహారు తిథి దేవతలు.

కామేశ్వరీ మొదలైన తిథి దేవతల్ని ఇక్కడ తెలియజేస్తున్నారు. ఈ దేవతలు అనుకూలిస్తే మన బ్రతుకులు బాగుంటాయి. మనం కాలాన్ని దేవతగా ఉపానించాం. కాలాన్ని తీర్చి రూపంలో చెప్పే కాళి. కాలాన్ని పురుషరూపంలో చెప్పే మహికాల. మనం చూసే ప్రతిశక్తి

కాలం పీద అధారపడి ఉంది. కాలంలో జరిగే ఒక్కక్రూ పరిజ్ఞామంలో ఒక్కక్రూ శక్తి ఉంటుంది. ఒక్కక్రూ తిథికి ఒక్కక్రూ శక్తి ఉంటుంది. ఒక్కక్రూ ఖాతుపలో, ఒక్కక్రూ మానంలో ఒక్కక్రూ తిథికి ప్రశ్నేక శక్తి ఉంటుంది. ఆ మానంలో, ఆ పక్షంలో, ఆ తిథిలో ఏం చేయాలనే విజ్ఞానం మనకి ఉంది

కాలాధి దేవతలు ఓడశనిత్యాదేవతలు. శ్రీవిష్ణు శూర్వవిష్ణు అని ఎందుకు చెప్పారంటే దశమహిష్యల స్వరూపాలు శ్రీవిష్ణులోనే ఉన్నాయి. దశమహిష్యలో మాతంగి విష్ణుయే శ్రీవిష్ణులో శ్యామలా, రాజమాతంగి అని చెప్పబడుతుంది. బగొములీ విష్ణుయే వారాహీ దేవిగా చెప్పబడుతోంది. దశమహిష్యలలో కాళి అని చెప్పబడే అమ్మవారే ఓడశనిత్యాదేవతల అరాదనలో ఉంది.

ఈ దేవతని చంద్రకళ అని చెప్పారు. చంద్రుడు అమృత, రసప్రదాయకుడు. ఓషధి కారకుడు. చంద్ర అంట సౌమ్యరూపం. కానీ వచ్చింది మాత్రం మార్చాండమండలంనుండి. మార్చాండమండలం వల్లే చంద్రుడు వెలుగుతాడనే జ్ఞానం ఎంత ఆధ్యాతంగా వైదిక విజ్ఞానంలో ఉందో దీన్ని ఒట్టి తెలుస్తుంది. ఈ పదివేసు మంది తిథినిత్యాదేవతల్ని నమస్కరించుకుంటే కాలం అనుకూలిస్తుంది.

కామేశీ భగొమాలా చ నిత్యక్షిన్నా తలైవచ

భేరుండా వహ్నివాసిన్యే మహివత్తీశ్వరీ తథా

యాతి చ త్వరిణా దేవి సపమీ కులసందరీ

శ్రీ లలతోపాఖ్యానమ్

నిత్య సీలవతాకా చ విజయా సర్వమంగళా
 జ్ఞాలామార్పినికా చిత్రా దశపంచ చ కీర్తితా:
 ఏతాభి స్ఫోకా దేవి సదా సేవక బుధిభి:

1.శామేరీ 2.భగవారినీ, 3.నిత్యకీన్యా 4.ఛేరుండా 5.వహ్నివాహినీ 6.మహావళిశ్వరీ
 7.శివదూతి 8. త్వరితా 9.కులసుందరీ 10.నిత్యా 11.వీలవతాక 12.విజయా
 13.సర్వమంగళా 14.జ్ఞాలామార్పినీ 15.చిత్ర ఈ నిత్యదేవతలలో మార్పులు వస్తూ
 ఉంటాయి.

పాష్యమిలానే విధియ ఉండదు. అలా పూర్ణిమ వరకూ మారతాయి. అలాగే పొర్చుమి
 తరువాత పాష్యమి నుంచి అమావాస్య వరకూ కనిపేస్తుంది. మారుతున్న కశలకి ఆధారంగా
 ఉన్న మారని ఒక కళ పదవోరవది అదే పంచదశమంత్రానికి లక్ష్మీమైన “షోదశ”

ఈ కళనే సాచాఖ్యకళ, చంద్రకళ అని అంటారు.

ఈ తల్లికి మరో నామం “లలితామహినిత్యా” అవిద మారదు. ఆవిడ వల్ల అమ్మీ
 మారుతున్నాయి

మారుతున్న జగత్తు కాలం మీద ఆధారపడి ఉంది. వస్తువు కూడా అంటే. ఒక కాలం
 లో ఉద్యవింబింది మరొక కాలంలో పూర్తయిపోతోంది. కనుక పరిణామమంతా కాలాన్ని.
 ఆధారం చేసుకొని ఉంది. ఈ పదిహాను పరిణామశత్రులు. ఈ పదిహాన్నించికి ఆధారమైనది
 అపరిణామమైన పరప్రహృష్టక్రి. ఆవిడే పదవోరవదైన షోదశ అయిన లలితామహిన్లిపుర
 సుందరీ స్వరూపం.

ఈ పదిహానుమంది తిథినిత్యదేవతలు బిందువులో ఉన్న అమృతారి చూట్టూ త్రికోణం
 లోపల ఉంటారు. అప్పుడు అమృతారి నుండి మరికొంత మంది వచ్చారు. వారు—
 అంగదేవ్యశ్శ షష్ఠిస్య హృదయాభ్యరసిషి చ

అమృతారి నుంచి మొత్తం ఆరుగురు అంగదేవతలు వచ్చారు. మంత్రజంపం చేసేటప్పుడు
 అంగన్యాసుంలో ఉపాసించే దేవతలు. అంగన్యాసుం మరిత్రానికి కవచంలా కాపాధుతుంది.
 అది చేస్తే మంత్రసిద్ధి లభిస్తుంది.

‘శుదంగదేవతాయుక్తా పాష్యమ్యపరిపూరితా’ అని లలితాసహస్రసామం.

అమృతారి చుట్టూ ఈ అంగదేవతలు ఉన్నారు.

ఆ శుదంగదేవతలే ఇక్కడ చెప్పుబడుతున్నారు.

వాళ్ళ 1.హృదయదేవి 2.శిరోదేవి 3.శిఖాదేవి 4.కవచదేవి 5.నేత్రదేవి 6.ఇష్టదేవి.

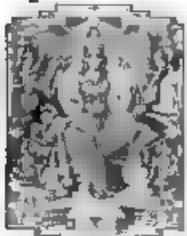
శ్రీ లలితామూర్తి

వీరిని నమస్కరించుకుంటే రక్షణ లభిస్తుంది

పీరు క్రమంగా ఆగైయ, ఈశాన్య, వైరంతి, వాయువ్య, మధ్యభాగం, చుట్టూ వ్యాపించి ఉంటారు పీరంతా ‘సుతీక్ష్ణాయుధమట్టితా’ - అరుస్థానాలలో తీక్ష్ణపున ఆయుధాలని ధరిస్తూ భండాసుర సైస్కసంహరాన్నికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఇంతవరకూ ఆమ్మవారే ఇవంతా సృష్టించారు

“మీరు కూడ ఏదైనా చేయండి” అన్నట్లూగా పరమేశ్వరుని వైపు చూసింది ఆయన శివామేశ్వరుడు. అమ్మవారు చెప్పేగాని చెయ్యడు. అమ్మవారు ముందే నా ఇష్టముసారం చేస్తాను అంది. ఇగత్తంతా ఆమ్మవారి ఇచ్ఛ ఆయన దేనికి అంటనివాడు ఆయన నుంచి వచ్చి ఇదంతా ఆవిడే చేస్తోంది.

ఆవిడ చేయమంటే ఆయన చేస్తాడు ‘తస్య సన్నిధిమాత్రేణ’ అని చెప్పినట్లు జగన్నాయ, మహామాయ అయిన ఆమ్మవారు పరమేశ్వరుని ప్రేరించాలి.

అవా ముఖ్యాదితా నాథ! భణ్ణసురవధాయ చొ

మహాయాగక్తురో శ్శాప్తాః ప్రవిష్టి శ్శాపలం సురైః

మన మంచి రక్షణ పొందడానికి ఆగ్నిలో దూకిన దేవతలందర్నీ రక్షించడానికి మనిషురం ఇంత చేసాం. నా సుంచి ఇంతమంది వచ్చారు. మీరు కూడా ఏదైనా చేయండి అని ఆమ్మవారంటే పరమేశ్వరుడు ఒక్కారి మళ్ళీ

ముఖహంతారమాత్రేణ నాథశ్శక్త మధాత్ స్పృజక్

కామేశ్వరుడు పుంకారం చెయ్యగానే ఆయన్నుంచి మళ్ళీ ఒక మహాచక్తం తయారైంది. ఆ చక్తం ఆ చీందుమండలం చుట్టూ ఉంది. ఆ చక్తం గురుచక్తం. దానిలో ఉన్నవారు దివ్యాఘు, సిద్ధాఘు, మానవోఘు దేవతలు.

శివుడు త్రేవిష్టులో గురుస్వరూపుడు. శివుడు అనుగ్రహం ఉంచేగాని త్రేవిష్ట లభించదు. పరమేశ్వరుడు గురుమండలాన్ని సృజించాడు. పీరంతా త్రేవిష్టను మనదాక తెల్పినవారు గురువుల బుణం ఎప్పుడూ మనం తీర్పుకోలేం. ఒకరి సుంచి ఒకరికి ఇవ్వబడింది. ఇవ్వబడిన దానికి దాయము అని పేరు. ఈగా ఇష్టాదితే ప్రదాయము అని పేరు. చక్కగా ప్యాప్సు చేసి ఇష్టాదితే సంప్రదాయము అని పేరు.

అలా మనకి త్రేవిష్ట సంప్రదాయం ఆయ్యింది. సంప్రదాయంగా వచ్చిన ఈ మార్గము సాధుమార్గము. గురుమండలాలు మూడు రకాలు. ముందుగా ఆమ్మవారి గురించి ఉపాసించిన గురువులు దేవతలు.

వీళ్వని దివ్యగురువులు అంటారు. దేవతాక్రమికి చెందిన దివ్యముము.

ఓఫుము అంటే సమూహము అని ఆర్థం దివ్యముము అంటే దివ్యగురువులు. దాని తరువాత సిద్ధపురుషులు ఉపాసించారు. సిద్ధులకి సిద్ధము అని పేరు వాళ్వ మందలం మేరు. సిద్ధము తరువాత వచ్చించి మానవోఘుం.

ఈ మానవోఘుంలో కంకరభగవత్స్వాదులారి నుండి మన గురువుల పరకూ మందలం అంతా ఉంటుంది. కనుక గురుమందలం దివ్యము, సిద్ధము, మానవోఘుములు. వీళ్వనే పూపరేశ, మిత్రేశ ఇత్యాది నామాలతో స్తోత్రిస్తూ ఉంటారు.

ఈ నామాఖ్య భాగమాలలో ఉన్నాయి.

పరమేశ్వర పరమేశ్వరైనమః, మిత్రేశమయ్య నమః, షట్కిశమయ్య నమః, దక్షీశమయ్య నమః, చర్యానాభమయ్య నమః, లోపాముద్రమయ్య నమః, అగ్నమయ్య నమః, కంకాలతా పసమయ్య నమః, చర్యానాభమయ్యనమః, దీపకనాభమయ్యనమః (దీపకళానాభమయ్యనమః కాదు). ఇతను రచించిన త్రివురాదండకం చాలా ప్రసిద్ధమైనది.

ఇందులో లోపాముద్ర, అగ్న్య, వాసుదేవ, శ్రీరామానంద ఇత్యాయలు అందరూ గురుమందలానికి చెందినవారు. ఇలా మొత్తం ఇరవై ముగ్గురు ఉన్నారు. అమ్మ దయువల్ల ఇంత సంతృప్తాయం వచ్చింది ఈ సంప్రాయానికంతటికి ఈశ్వరురాలు అమృవారే. ఈ మార్గము సాధు మార్గము. ఈ సాధుమార్గమునందు ఆంశం ఆ తల్లే ఉంది.

కనుకనే “సంప్రాయేశ్వరీ సాధ్య గురుమందలరూపిణి” అని లచితానపూర్వ నామాలు.

శివుడు సృష్టించిన గురుమండల చక్రం ఈ విధంగా నిర్మించమయింది.

అమృవారు ఈ చక్రం అంతా కలిపి అరబైనాలుగు కోట్ల దేవతల్ని సృష్టించింది. వీళ్వ అమృవారి హుంకారం నుంచి వచ్చారు.

తస్మా ద్వీంకార నివదా ద్వౌగ్రిష్ట షష్ఠికోటయః

తతుష్టోష్టోధికా జాలా స్త్రమంతో కైరపా అపి

ముత్తం 64 కోట్ల యోగినులు, వారికి తగ్గ భూరపశక్తులు అమృవారి హుంకారం నుంచి ఉద్భవించారు. వీరినే ‘చతుష్పష్టికోటియోగినీగణసేవితా’ అని లలితానపూర్వంలో చెప్పారు. పీరు శ్రీచక్రమంతా పరచుకొని కనిపిస్తారు.

శ్రీవిద్యను అనేక మార్గాలలో ఉపాసించినవారు ఉన్నారు. అన్నిటికంటే గొప్ప మార్గం సాత్మీక శాత్మీక మార్గాల ద్వారా ఉపాసించడం. ప్రతి భక్తులలో మూడు రకాలు ఉంటారు. రాజన, శామన, సాత్మీక. సాత్మీక ఉక్కి చాలా ముఖ్యమైనది.

శ్రీ లలితోహన్మానమ్

సాత్మ్రుత భక్తి క్రమంగా చిత్తశుద్ధిని ఇచ్చి పూజాన్ని ఇస్తుంది. రాజసభక్తి కోరికలను తీరుస్తుంది తామస భక్తి హింసతో కూడుకొని ఉంటుంది. హింసాయుతమన ఆరాధనలన్నీ తామసాధనలు. అది వ్యక్తికి పరిషామంలో ప్రమాదమే. వారి వల్ల నమాజానికి ఎలాగు ప్రమాదమే. కనుక సాత్మ్రుతభక్తినే ప్రోత్సహించాలి. సాత్మ్రుత సాధన. శాత్మ్రుత చింతన కావాలి.

శంకరులు చేసిన మహాపకారం ఆయన ఉనికి చేత, ప్రవేశం చేత భారతదేశంలో ఉన్న అన్ని తంత్రమార్గాలు, రాజస, తామస ప్రప్యత్తులను విడిచి పెట్టి సాత్మ్రుత. శాత్మ్రుత మార్గాలుగా పరిణమింపబడ్డాయి.

ఒకప్పుడు అదే ఉంది. దాన్ని మళ్ళీ శంకరులు తీసుకొచ్చారు. శ్రీవిద్యలో సాత్మ్రుత శాత్మ్రుత లక్ష్మణాలు ప్రస్తావించబడుతూ ఉంటాయి.

శ్యామలు, వారాహీదేవతల అవిర్భావం

‘చతురాజరథారూఢ సర్వాయుధపరిస్పృశా’. అమ్మవారి రథం సిద్ధమయ్యాక అవిడ ప్రకృతి వచ్చి మంత్రిణీదేవి, దండిణీదేవి నిలబడ్డారు.

అమ్మవారు తన రథంలోంచి రెండు రథాల్ని తీసి వారిద్వరికి ఇచ్చింది. తీసి అంట అర్థం అక్కడ పోలేదు అని గుర్తుపెట్టుకోవాలి.

ఒక దీపం వెలుగుతూ ఉంటే మరొక దీపాన్ని ఆంధులో వెలిగించి తీసి నట్టుగా ఆ శ్రీచక్రంనుండి రెండు యంత్రాలు వచ్చాయి అనే వారాహీ, శ్యామలా యంత్రాలు. అమ్మవారి యంత్రానికి తొప్పిది అవరణలు శ్యాములాదేవి యంత్రానికి ఏడు అవరణలు. వారాహీదేవి యంత్రానికి ఇదు అవరణలు ప్రకారిస్తూ ఉంటాయి.

సుషుమ్మకి రెండువైపులా ఇదు, పింగళ ఎలా ఉంటాయో అమ్మవారికి ఇఱ్పుప్రక్కలూ వీరిద్వరూ ఉంటారు ఇచ్ఛాశక్తికి జ్ఞానశక్తి, క్రీయాశక్తి ఉఫయములు ప్రకృతును ఉన్నాయి.

ఆ ఇద్దరే మంత్రిణీదేవి, దండిణీదేవిగా కొలువబడుతున్నారు. మంత్రిణీదేవికి అమ్మవారు ఇచ్చిన రథం గేయుతక్రరథము. దీనికి గిరిచక్రము అని కూడా మరేపేరు.

గిరి అంటే వాక్క గేయుతక్రరథారూఢమంత్రిణీపరిస్పృశితా’ – గేయుతక్రము నందు కూర్చున్న మంత్రిణీదేవి చేత సేవింపబడుతున్న అలిఖాంయ.

దండిణీదేవికి ఇచ్చినది కిరిరథము. కిరి లేదా కిటి అంటే వరానుము

‘కిరిచక్రరథారూఢా దండనాథపురస్పృశా’. పదు అవరణల వరాహచక్రము అక్కడ ఉంది. మధ్యలో అమ్మవారు.

ఆవిడకి ఇంద్రజితుల రథాలలో శ్యాములా, వారాహీదేవతలు ఉన్నారు.

భజై శ్రీచక్రమధ్యస్థాం దక్షిణాత్మరయోస్యదా

శ్యామావార్తాకి సంపేవ్యాం భవానీమ్ లలితాంబికామ్

అమృతార్థికి కుడిఘ్రు శ్యాములాదేవి, ఎదుమ్ముషు వారాహీదేవి ఉంటారు. ఇంద్రజితుల ఉన్న జ్ఞానక్రియాశక్తులతో కొలవబడుతూ మధ్యలో శ్రీచక్రములో ఉన్న ఇచ్ఛాతక్తి అయిన భవానీదేవిని నా హృదయంలో ధ్యానిస్తున్నానని దీని ఆపం.

ఆ శ్రీచక్రసింహానాథీశ్వరే మహో మహోరాష్ట్రీ, మహో మహోశక్తి, మహో మహోగుప్తా, మహో మహోజ్ఞప్తా, మహో మహోస్యందా, మహో మహోస్యంధా, మహో మహోశయో, మహో మహాశ్రీచక్రనగరసామూళ్షీ, ఇవన్నీ ఆ తల్లి విశేషణాలేగాని ఏరు ప్రత్యేకదేవతలు కారు.

శక్రిరాజ్యస్య సర్వస్య భీర్ణిం సా లలితాంబరోత్

ప్రధానత్వధ్వేతవాయ స్వప్నాస్మాంగులి సంప్రితం

మొత్తం శక్రిరాజ్యానికి శ్యాములనే అధికారితి చేసింది. ఈవిడ ప్రధానురాలని అందరికి తెలియదానికి తన చేతిలోనీ ఉంగరం తీసుకుని శ్యాములాదేవి చెయ్య పట్టుకుని ఆవిడకి తొడిగింది. ఈ ఉంగరం బట్టి నువ్వు మంత్రితిచేవి అని అమృతారు అధికారాన్ని ఇచ్చారు.

ఈ మాటే మనకు లలితాసహస్రంలో ‘మంత్రిశీష్టస్యురూజ్యధూ’ అనే నామం లో కనిపిస్తోంది.

మంత్రిశి శ్యాములాదేవికి ‘రాజ్యధూ’ అనగా రాజ్య భారతు స్వస్తు ఉంచింది.

జంక రెండవ తల్లి వారాహీదేవికి

అథ ద్వితీయా కోలాస్యా భుజార్థిత పరాక్రమా

యూలైస్ట్రే శాం లలితాదేవీ దండనాథా మకల్పయలే

వారాహీదేవిని దండనాథగా సేవలకి అధ్యక్షురాలుగా చేసింది.

దండనాథాఖీషేకం చ కృశ్మా తీర్థపయోవర్మాః

ప్రూయుగాన్ముసలం సీర ముద్రుత్యాత్ తైష్ దదో చ సా

ఈమకు కూడా అమృతమయ్యున ఇలాలతో ఆభిషేకం చేసింది అమృ. అమృతారు తన యొక్క కనుటోమల ముడిలోంచి నాగలి, రోకలి అనే రెండు తీసి వారాహీదేవికి ఇచ్చింది. కనుటోమల ముడి అంటే అజ్ఞావక్ర స్థానం.

ఇది బుద్ధి శక్తి ప్రధానపైన కేంద్రం.

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

అమ్మ కనుబోమల కదలికలోనే ఈ జగత్తు అంతా నదివిస్తుంటఁది. ఈ కనుబోమల మధ్య నుంచి ఈ రండూ సృజించిందంటే ఈ తల్లి ఆజ్ఞావక్రేశ్వరి అయిన వారాహీదేవి.

ఆ విధంగా వారాహి అమ్మవారికి ఈ రెండు ఆయుధాలు ఇచ్చే

తస్మాత్ శక్తి రాష్ట్రేతస్మి న్యాయావక్రప్రపంచ్యోత్తమీ

దుష్టపంచోరిచే శిష్టపాలినీ పరికీర్తితా

అమ్మవారు ఇచ్చే ఆజ్ఞలనన్నిటిని శక్తి సేనల్లో అమలు చేసే తల్లి వారాహీదేవి. ఈ విధంగా కూడా ఈవిడకి ఆజ్ఞావక్రేశ్వరి అన్నపేరు వచ్చింది.

ఈ వారాహీదేవిని స్వరిస్తే రక్షణ లభిస్తుంది. వారాహీ అంటే ఉద్ఘారణశక్తి.

మంత్రినాథా దండనాథా దేవ్య సంగ్రామహేతవే

వక్రం రాజరథాత్మీయా దుత్యాట్య రథయుగ్మకం

ఈ ఉథయులకి రథాలు కూడా ఆవ్యాఖ్యాయి. ముత్తంగా మూడు రథాలు కలిసి బయలు దేరుతున్నాయి.

ఏవం థండాసురవధే సముద్యుత్తా హహశక్తి

ఈ విధంగా తల్లి బయలుదేరుతుండగా విజయభ్యాసాలతో మంగళ వాద్యాలు గ్రోగుతున్నాయి. అవి ఎన్ని రకములంటే

ప్రభూతమర్మభాష్యాః పూర్వయామాసు రఘ్యరం

మృదంగా మురజాశ్చైవ పటపో ధక్కరింగజాః

శేలుకా రుఖలరీసంభూ పూడుక్కా పూడువా ఘుట్టాః

ఉనకాః పటవాష్ట్రేవ గోముఖా శ్చార్ధచప్రకాః

అమ్మీ అనేక రకాల ఉత్సాహాలే అమ్మ ఉపాసనలో ఆ శక్తులు విజ్ఞంభించేటప్పుడు అవిర్భవించే నాదశక్తులు, శబ్దశక్తులు.

సంపత్తులి, లశ్వయాధి దేవేతల శ్రేధుర్భావం

అమ్మవారి నుంచి మరో ఇద్దరు శక్తులు వన్నున్నారు.

అరితా పరమేశాన్యా అంతుశాస్త్రై త్వముధ్యతాః

సమ్మత్యరీహమ దేవి చచాల సహశక్తిభిః

అమ్మవారి ఆయుధాలకుకూడా ఆంత శక్తి ఉంది. సైన్యంలో గజబలం, అశ్వబలం ఉన్నాయి. సంపత్తులీదేవి గజ బలానికి అధిష్టాత్రి. పుణ్యజంతుపుల్లో గోవులు, అశ్వులు, గజులు ఈ మూడు ప్రధానంగా చెప్పుకడుతున్నాయి

— శ్రీ లక్షోతొభ్యానమ్

ఈ మూడు కూడా ఐశ్వర్య సంపన్నాలు. కేరళ రాష్ట్రంలో గజాలను ఐశ్వర్య స్వరూపాలుగా ప్రతిదేవాలయంలో ఆరాధించడం కనిపిస్తుంది.

ద్విడ దేశంలో కూడా ప్రతీ అలయంలో ప్రధానంగా ఒక గజం మాత్రం ఉంచుతారు.

గజాలోహం, అశాఖలోహం, జరుగుతుంటాయి. ఐశ్వర్యస్వరూపిణి అయిన మహా లక్ష్మీకి ఇరువైపులా గజాలు ఉంటాయి. సంపత్యరీ అయిన తల్లికి ఇరుప్రక్కల ఏనుగులు ఉంచడం, మహాలక్ష్మీ స్వరూపంలో మనకు ఉపాసనలో ఉన్న గజలక్ష్మీ స్వరూపం.

సంపత్యరీ దేవి అమృతారి అంకుశం మంచి వచ్చారు. ఈ దేవి అవిర్భవించినపుడు, ఆవిడతోపాటు అనేక కోటి మాతంగము(ఏనుగు)లు వచ్చాయి.

ఆ మదగజాలస్త్రీ నేవిస్తుంబే మధ్యలో సంపత్యరీ అయిన తల్లి ప్రకారిస్తూ ఉంది.

సేవితా తరుణాదిశ్వపాటలా సమృద్ధిశ్వరి

సంపత్యరీకి మరో పేరు సంపదిశ్వరీ.

శ్విడ కూడా అమృతారి లాగే ఉంటుంది. అదే రంగు. ఆయుధాలు కూడా అవే పట్టుకుంటారు

రణకోలాహలం నామ సాంశ్రాంతికోహ మతంగజమ్

అవిడ కూర్చున్న ఏనుగుకు రణకోలాహలం అని పేరు. రణంలో ఏనుగు వస్తే మంచి కోలాహలం స్ఫ్రేస్తుంది.

శామన్యగాయయో సేనా మహాతీ ఘోరరావిసీ

అవిడ గజాలాన్ని కదిలించగానే వెంటనే అధ్యతమైన నాచాలతో ఇషాన్ని లయలుదేరు తున్నాయి. పైగా ఆ ఏనుగుల మీద కూర్చున్న శక్తినేనలు అందరూ కూడా అధ్యతమైన జండాలు పట్టుకుని విజయ సంకేతాల్యగా వాటిని తిప్పుతున్నారు.

ఇలా బయలుదేరుతున్న ఏనుగులతో ఆ తల్లి భాసిస్తున్నది.

‘సంపత్యరీనమారూధా సేంథురప్రపసేవితా’ సేంథురతజము, అంటే ఏనుగుల గుంపు. దీనితో కూడినది సంపత్యరీదేవి.

ఇష్టుడు రెండో శక్తి అవిర్భవిస్తోంది.

అథ శ్రీలలితాదేవ్యా శ్రీపాతాయుధసమ్మానా

అభిత్యరీతవి క్రాన్ని రక్షారూధాత్ చల త్వరః

తయా నష్టా పొయిప్రాయం పైవ్యం పోషాతరంగితమ్

అమృతారి పొశమునుండి పుట్టినది ఇశ్వరూధాదేవి.

శ్రీ లలితోంబానమ్

తపిద మహావేగంగా విక్రమిస్తుంది. తపిద దగ్గర ఉన్న తురగ సేన హేష(సకిలింత) చేసింది.

వ్యవలట్టరకధూలనిర్ధారిత మహీతలమ్

అవి గెట్లు నేలికే కొడుతుంటే నేల లీలుతోందా అన్నంతగా విక్రమిస్తాన్నాయి. అనేక రకాల గుర్రములున్నాయి. ఆశ్వాస్త్రమని ఒక గొప్ప శాస్త్రం ఉంది. ఆ ఆశ్వశాస్త్ర అంశాలన్నీ కూడా లలితోంబానంలో వివరించారు.

ఎన్ని రకాల అశ్వాలున్నాయో వాటి పేర్లన్నీకూడా..

మాయుశాశ్వ కామోభూ అరథ్త స్మిస్ట్రేషణః
ఉంకణః పార్వతీయాశ్వ పారశీరా ప్రథాం పరే
అజానేయ ఘట్టపురా ఘరట్టః కాలవన్మిఖః
బాష్పీకేయః పనోద్భుతా గాస్థర్య శ్యాపరే హయః
ప్రాగ్నేశణశ్వ కై రాణః ప్రాస్తదేశోధ్యవా అపి
విసీతా స్నాధుయోధ్యారో వేగిన స్థిరచేతసః
స్వామిచిత్తవిశేషభ్యా మహాయుధసహార్థవః

అనే రకాల అశ్వాలు, వినీతః అనగా త్రైన్(శిక్షితమైనవి), సాధుః అనగా రౌతు పట్ల స్వాలికంగా ఉండేవి. 'యోధ్యార్థ' యుద్ధంలో చాలా ఉత్సమంగా ఉండేవి. వేగినఁ.. మహా వేగంగా వెళ్లేవి. స్థిర చేతసః' స్థిరమైన పూర్వదయం ఉండేవి.

లక్ష్మణ్యహథిర్యక్త్యా జితక్రోధా జితక్రమః

వాటికి అనవనరమైన ఉద్దేశాలు కలగకూడదు. ఎంత శ్రమమైనా ఆవి తట్టుకోగలిగే విధంగా ఉండాలి. అంతేకాదు ఐదు సులక్ష్ణాలు ఉండాలి.

దేవపద్మం దేవమణిం దేవస్ఫుటికమేవ చ

అర్థస్ఫుటికశక్తిం చ పుంస్వరం పుష్పగ్నికమ్

ఏతాని ఘట్లక్ష్మీఁ ఇయరాజ్యాపదాని చ

వీటిని కళ్యాణ లక్ష్మణాలు అంటారు. లక్ష్మీము అంటే గుర్తులు, చిహ్నములు.

ఈ శుభచివ్యోలున్న గుర్రాలే ఉత్సమాశ్వాలు. మంత్రశాస్త్రములో ఆశ్వపూర్వదయం అనే పెద్ద రహస్యమైన విద్య ఉంది.

మరొక సంకేతాన్ని పరిశీలిస్తే ఇక్కడ కథతో పొటు గ్రహించాల్సిన మర్మాలున్నాయి.

ఆమ్మువారంబే 'స్వాత్మైవ' అని చెప్పుకున్నారు. ఆత్మ ఉంటేనే బుద్ధి, అపూర్వారం అని

రెండుంటాయి. ఆ రెండే శ్యామల, వారాహీ.

ఆవిద్య పల్ల మరో రెండు దుర్గక్షణాలు వస్తుయని చెప్పున్నారు. ఒకటి మదం, రెండవది ఇంద్రియాలతో ఐక్యం చెందిపోయి నేనే దేహాన్ని అనే దేహతృత్యాంతి ఈ రెండు చాలా త్రమాదకరాలు. ఆత్మతక్తి ఖాగరణ వల్ల బుధి, అషంకారం ఆలోచ్ఛాభాష్య ఉన్నప్పుడు ఏం జరుగుతుందనేది సాధనకి చాలా ప్రథానం. అందుకే ముందు సంపత్కరిని చెప్పారు. ఆవిద పనే చాలా ఉంది.

ఏనుగులు మదానికి సంకేతం. అంతా నేనే అనే మదానికి సంకేతం ఏనుగులు.

దానిని నియంత్రించేది అంకుశం. అమృఖారి అంకుశంలోంచి వచ్చిన ఈ సంపత్కరీ శక్తిని మనం ఆరాధన చేస్తే ఈ మదాన్ని ఆవిద నిగ్రహిస్తుంది. మదాన్ని నిగ్రహిస్తేగాని అభ్యాసిక సాధన ముందుకి జరుగదు. సంపత్కరీదేవి మదనిగ్రహణకి ముందు ఉంటుంది. త్రపివాడికి ధనమధమో, విద్యామధమో బుద్ధి మధమో ఏదో ఒక మరం ఉంటుంది. ఈ మదనిగ్రహణ జరగాలంటే సంపత్కరీదేవి అనుగ్రహం ఆహారి ఎవరికైనా చివరికి కావల్సింది అత్యజ్ఞానమే. అదే లభితాదేవి భండాసురుడి పీద సాధించిన అసలు విజయం. ఇవన్ని లోపల జరగాల్సిన ప్రక్కియలు. ఇవన్ని సంకేతాలు.

రెండవది ఇంద్రియాలు. ‘ఇంద్రియాఁ హాయాశ్యామలాః’ అని ఉపనిషత్తు పరిభాష ఇంద్రియాలే గుర్తాలు.

ఆవే మన బుద్ధిని ఎటు పదికే ఆటు లాగేస్తున్నాయి
గుర్తాలు ఎలా చేస్తే అలా రౌతు వింటాడా రౌతు చెప్పినట్టు గుర్తాలు వినాలి. గుర్తాన్ని నిగ్రహించాలంటే తాడుతో కట్టి నియంత్రించాలి.

అమృఖారి పొళాయుధంలోంచి వచ్చింది అశ్వరూఢా అనే సంకేతాన్ని గమనించాలి. పొళమంటే తాడు. నియంత్రిస్తుంది. మదాన్ని నిగ్రహించడం, ఇంద్రియాలని నిగ్రహించడం - అభ్యాసిక సాధనలో మొదట ఈ రెండూ జరగాలి.

అశ్వరూఢ ఇంద్రియాల్ని నిగ్రహించే తల్లి అశ్వరూఢ యొక్క వాహనం పేరు అపరాజితమనే అశ్వం.

అపరాజితసామాన మరి తేజస్విషం పలమ్

అపరాజితమంటే పరాజయమనేది ఎరుగనిది. అలాంటి అశ్వాన్ని అరిపైంచి ఉంది అశ్వరూఢ.

ఈ తల్లి చేతిలో ఉన్న అయిథాలని గురించి చెప్పు-

శ్రీ లలితోంబునమ్

అశ్వరూధా మహాదేవి సమారూధా హాయం యయో
చతుర్భుర్మాహుభి: పాశ మంకుశం వేత్రమేష చ
హాయవల్లం చ దధతి ఇహువిక్రమశాలినీ
తరుణాదిత్య నంకాశజ్ఞలతాన్ని తరంగిసే

ఒకచేతిలో పాశము. మరొక చేతిలో అంశము. నంపత్తురీదేవికి, అశ్వరూధాదేవికి ఈ రెండు ఉంటాయి. అటుపై ఈ తల్లికి రెండు చేతుల్లో బెత్తుం, హాయవల్లం ఉన్నాయి.
హాయవల్లము అంటే గుర్మాన్ని రూలిషించే కొరదా వంటింది.

సంచచాల హాయరూధా సర్వయస్తిష వాజినమ్

అశ్వరూధాదేవి తన గుర్మాన్నన అపరాజితాన్ని యుద్ధభూషిలో నాట్యం చేయిస్తేందూ
అన్నట్టగా తిప్పుతోంది. చుట్టూ అనేకమంది సేనలు ఉత్సాహమైన కిలకిలా రావాలు
చేస్తూ బయలు దేరారు. వీళ్ళు ప్రథాన శక్తులు కనుక వారాహీదేవిని,
క్యామలాదేవిని మరొకమారు ప్రత్యేకించి వచ్చిన్నారు

అథ బోత్రిముఖిదేవి సమాకృతిభూషణః

తత్పమాయుభకరా స్తుతమాన స్వవాహనాః

వారాహీదేవి యొక్క సేనలందరూ వరాహముఖం కలిగిన దేవతలు. అభ్యం
ఎలాహీదేవి కలే ప్రకాశిస్తూ ఉన్నారు. వీళ్ళంతా వారాహీదేవి నుంచి
వచ్చినవారు కనుక ఆమోలానే భాసిస్తూ ఉన్నారు.

తీక్ష్ణదంత్యైవినిష్టుతప్రొభూహాయితాప్యురా

వాళ్ళకి భయంకరమైన కోరలు ఉన్నాయి. అవి అగ్నిజ్యాలలు వెదజల్లుతూ ఉన్నాయి.
వాటితో గగనమంతా ప్రకాశిస్తూ ఉంది.

రమాలశ్యామలకారాః కపిల క్రూరలోఽనాః

వాళ్ళంతా కదిమి చెట్లవంటి నీలకాంతులలో భాసిస్తూ వల్లని కళ్లల్లో ఎర్సి జీరలతో
ప్రకాశిస్తూన్నారు.

సహస్ర మహిషారూధా స్తూ దేహప్యుకరాసవాః

అధత్రీ దఙ్గహాధా చ కిరిచక్రరథోత్పూతీ

ఈ వారాహీ మూర్ఖులంతా పేలసంఖ్యలో ఉన్నారు. కిరిచక్క రథంలో ఆనేక రకాల
వరాహశక్తులు కడులుతన్నాయి. కిరిచక్కరథం ప్రకృతే ఒక వాహనం ఉంది.

అది సింహవాహనం.

వారాహీదేవి యద్భుతంగంలో రథంలో ఉండి యద్భుతం చేస్తూ అప్పుడప్పుడు ఒకోసారి దిగుతారు అలా దిగినప్పుడు ఆవిడకి మరొక వాహనం సిద్ధంగా ఉండి ప్రధానమైన రథం కాతుండా వేరే వాహనం, ఆ వాహనం మహాసింహం, దాని పేరు మజఫోషం.

అపరుష్య మహాసింహా మారులోచస్యాచాసమ్

ప్రజఫోషమితి ఖ్యాతం ధూతకేసర మణ్ణలమ్

అవసరమైతే ఈ సింహవాహన మెక్కి ఆ తల్లి వెట్టు ఉంటారు. ఆ సింహాన్ని వర్ణిస్తూ
వ్యాత్యాస్యం వికటారం విశంకు విలోచనమ్

దంప్రోక్కబక్టాతార్థబధీరీకృతదిష్టులమ్

‘ధూతకేసరమందలమ్’ - ఆ సింహం జూలుని విదిలిస్తే ఆకాశంలో కాంతులు ఎదజ్జలు బటుతున్నాయి ఆ సింహం నోరు తెరిచి పట్టు కొరుకుతున్న ధ్వనికి దిక్కులు ప్రతిధ్వని స్పున్నాయి. ఆ సింహానికి ఉన్న గోళ్ళని వెర్రిస్తూ

అదికూర్చుకరోరాస్తికర్వర ప్రతిష్టైర్వాహి:

విక్ష్మమివ ధూచక్త మాపాతాశ నిమణ్ణిథి:

ఒక్కక్క గోరు అదికూర్చుము యుక్క వీటుడిప్ప ఎలా ఉంటుందో అలా ఉన్నాయి. అదికూర్చుమంటే కాబేలు.

యోజనవ్రయ ముత్తుంగం వేగా దుధుతపాలభిమ్

మూడు యోజనాల ఎత్తు ఉండి ఆ సింహం. యోజనము అంటే ఏడున్నర పైట్టు. శాస్త్రసులను ఎప్పుడు సంపూర్చుమా అని మహాత్మాపూర్ణగా ఉంది.

తస్య మసుర సంహోరప్రప్యత్రాయం జ్యులత్యుధి

స్తోన్యమంలా ముత్తుం పని చేస్తోందో లేదో పరితీరించడానికి ఒక్కసారి కిరిచక్త రథం మీంచి దిగి సింహం మీద వారాహీదేవి కూర్చుని ముందుకెళ్ళి గమనిస్తోంది.

అలా గమనిస్తున్నప్పుడు ఆ వారాహీదేవి ఎలా ఉందో చెప్పున్నారు.

కి మసా భక్తి రుపో విశ్వ మాట్లాడ పోత్రిణి

కిం వా ముసలభూచేన ధూమిం ధ్వేధా కరిష్యుచి

అథవా పూలవిర్మాతః క్షోభయప్యుతి పారిథీన్

జితి త్రప్తమనా స్ఫుర్తో గగనే నాకినాం గజః

పై నుంచి దేవతలు ఈ వారాహీదేవిని చూస్తుంటే వారికి ఒక వైపు భయము, ఒక వైపు అనందము కలుగుతున్నాయి. అమృతార్థి ఆ ప్రతాపం ఎలా ఉందంటే ఆవిడ చేతులలో

సామవేదం షష్ముఖశర్య —————

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

ఉన్న ముసలాన్ని, నాగలిని త్రిప్పినవ్వుడు అవిడ ఇష్టుడే బయలుదేరి మొత్తం భువనా
లన్నిటేని ట్రింగెస్సుండా! అన్నంత తీప్రంగా ఉంది. ఆ రోకలి చోటుతో భూమిని ముక్కలు
చేసేస్తుండా! లేదా ఆ నాగలిని విసిరి సముద్రాన్ని సైతం చీల్చుతుండా! అనిపించేటట్ట
ఉంది.

ఇలా వారాహీదేవి సిద్ధమవ్యుగానే ఎంటనే ఔ నుంచి దేవతలందరూ సమస్యలిస్తున్నారు.

పస్విరే ఇ కే ఏవా బద్ధాంజలిపుటాంబితాః

ముహూర్మాద్యుదశనామాని కీర్త్రయస్తో నభస్థాపే

శ్రీ వారాహీ ద్వారాశనామాలు

దేవతలంతా గగనం నుంచి రెండు దేతులు తలాలై అంజలించి వారాహీదేవిని
పన్నెండునామాలతో కీర్తించారు అని హాయగ్రీవుడు అగస్త్యులవారితో చెప్పడం అపాదు.

అని ద్వారాశనామాని తస్యా దేవ్యా పద ప్రథో

అశ్వామసో మహిష్మాళ్లా! యేష మే కౌతుకం మహాత్

ఓ హాయగ్రీవా మహో బుద్ధిమంతుడా! ఆ పన్నెండు నామాలు చెప్పారా!
అని అగస్త్యుడు అడిగాడు.

అష్టుడ్వారాశనామాని తస్యాః దేవ్యాః ఘుణోఢ్యవ

ప్రమణద్వారాశనామాని తస్యాః ఘుణోఢ్యవ

దేవతలు సైతం కీర్తించే ఆ పన్నెండు నామాలు చెప్పున్నాము విను! ఈ నామాలు
విలువైనవి గనుక త్రద్ధ ఉన్నారికి చెప్పుమన్నారు. విలువైనవి త్రద్ధలేనివాడికి చెప్పే వాటి
విలువ తెలీదు

యేషా మాక్రూనామాత్రాత్రుసన్నా సా భవిష్యతి

ఈ పేర్లు అనుకుంటే చాలు ఆ వారాహీదేవి ప్రసన్నమౌతుందని చెప్పారు.

అవిడ ప్రసన్నురాల్యతీ ఏష్మునా సాధించగలరు.

పంచమీ దండనాథా చ సంకేతా సమయేశ్వరీ

తథా సమయసంకేతా వారాహీ పోత్రిణి శివా

పూర్వాళీ చ మహాసేవ్యో జ్ఞాపక్రేష్టరీ తథా

అరిథ్ము చేతి పంప్రోక్తం నామ ద్వారాశకం మునే

1.పంచమీ 2.దండనాథా 3.సంకేతా 4.సమయేశ్వరీ 5.సమయసంకేతా 6.వారాహీ

7.పోత్రిణీ 8.చివా 9.వార్షా 10.మహానేనా 11.ఆజ్ఞాతక్రీశ్వరీ 12.ఆరిథ్మీ అనేవి
అమృతారీ యొక్క పస్సందు నామాలు.

నామద్వాదశకాభీఖ్య వజ్రపంజర మధ్యగ్రసి

ఎవరైతే ఈ పస్సందు నామాలు అంచార్లో వారికి వజ్రపంజరంలో ఒక కవచం
ఏర్పడుతుంది. వారికి ఏ భయం ఉండదు.

సంకచే రూపామాట్లోతే న కథాచప మానపః

ఏ విధమైన కష్టం వచ్చినప్పటికి ఆ పస్సందు నామాలు స్ఫురిస్తే వెంటనే ఆ కష్టం
తూలగిపోతుంది.

వీళై రామభిరత్రస్తా స్ఫురేతొం ఇచ్చా తుష్ణేవః

తేషాముసుగ్రోర్ధాయ ప్రపంచాల చ సా పునః

ఈ పస్సందు నామాలతో దేవతలంతా అమృతారీని కీర్తించారు. ఆ దేవతల్ని అను
గ్రహించడానికి అమృతారు కదిలింది. "దేవకార్యముద్యతా" కనుక ద్వారిశక్తులని రక్షించ
డానికి తల్లి కదిలింది. ఈ తల్లి యొక్క మహిమ సామాన్యమైనది కాదు

శంకరులు కూడ దేవీ కోడమథే!" అని వారాహాస్తుతి చేసారు. అలాగే క్రోధభట్టారకుడని
చెప్పుటాడే దుర్మానమహార్థి అర్థాద్వికశి అనే స్తుతంలో అద్యతంగా కీర్తించాడు. (కోలముల్లి
అంటే వరాహ ముఖం).

కోలవదనా కుశేశయనయనా కోకారిమండితశిఖందా

సంతప్తకూంచనాభా సంధ్యార్థుణేలసంప్రతితంటా

హాలమునలశంఫాచ్ఛ్రాంతుశపికాభయపరస్పరితహస్తా

కూలంకషానుకంపా కుంకమజంబారితప్రసాదోగా

ధూర్మాసామతిరూరా వార్షా శేషావలగ్నకమనియా

అర్మ్మీఘలదాత్రీ వార్షా భవతు పాంచితార్థాయ

ఆయనకి ఈ తల్లి దర్శనమిచ్చింది. కోలవదనా అంటే వరాహవదనం. కుశేశయనయనా
- పద్మముల పంచి నేత్రాలు ఉన్నాయి. కోకారిమండితకిరీటా - కోకారి అంటే పద్మాలకు
శత్రువైన చంద్రుని చేత అలంకరించబడ్డ కిరీటం.

నీలకాంచితో ఉన్నప్పటికి ఆ శరీరం మంచి పెదటల్లాటున్న వెలుగులు మాత్రం కరగిపెడు
తున్న బంగారపు వెలుగులు సంధ్యాకాలంలో ఆకాశం ఎలా ఎరువు రంగుతో ఉంటుందో
అలాంటి ఎర్రని పస్తున్ని ధరించింది. ఎనిమిది చేతులలో పరుసగా హలము(నాగలి),

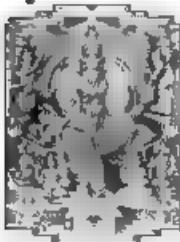
సామవేదం షష్మాఖశర్య

శ్రీ లక్ష్మిపాణ్ణవంట్యానమ్

ముసలము(రోకలి), శంఖము, చతుర్ము, పాశము, అభయముద్ర, వరద ముద్ర ధరించి థాసిస్తున్నది వారాహీదేవి

విశాలమైన వక్షఃస్ఫంతో శోభిస్తున్న వార్మాతీ (జీవికను ఏర్పరచే తల్లి) 'ఆర్మాతీ' ఫలదాతీ' - ఎవరైతే ఆర్మాతీ ఉంటారో పాశ్కి పుభాన్ని ఇస్తుంది. ధూర్మలైన చుర్మార్థులకి మాత్రం దొరకదు.

కుతర్మాయి, వితండవాదాయి వేసేవారిని ధూర్మలు అంటారు వారికి దేవతానుగ్రహం ఉండదు... 'వార్మాతీషేవలగ్గు కమనీయ' - పేరుకి ఉండని చెప్పుకోవడమే తప్ప నడుము కనిపొంచడం లేదన్నారు. పన్నని నడుము కలిగి ఉండడం సాముద్రికా లక్ష్మింతో గొప్పది. మన అందరి ఎంచితాలని ఈ తల్లి నెరవేర్పుగాక!

రెండవ తల్లి అయిన సంగీతయోగినీ అనిపిలబడే శ్యామలాదేవి యొక్క చక్రం పేరు గేయచ్ఛాము. ఈ చక్రానికి మరో రెండు పేర్లు ఉన్నాయి. అవి గిరిచక్రము, గిరి చక్రం. గేయము అంటే పాడగినది. ధానికే గిరి అని మరొక పేరు. గిరి, గిరి, గేయ - ఈ మూడింటికి అర్థం కళ్ళశక్తి, నాదశక్తి . మిశ్రపస్త్రీ కా రెండిటి పీదే ఆధారపడి ఉన్నాయి. శ్యామలాదేవిని ఆరాధించి నంగి తంలో, సాహిత్యంలో మహా ఉద్ఘంటులైన వారు ఎందరో ఉన్నారు.

వారాహీదేవికి ఎన్ని స్వరూపాలు ఉన్నాయో. శ్యామలాదేవికి అన్ని స్వరూపాలు ఉన్నాయి. పీరు ప్రథానంగా అమ్మవారికి అంగదేవతలుగా కనిపొస్తున్నప్పటికి వారాహీదేవికి మరి కొంతమంది అంగదేవతలు ఉన్నారు

శ్యామలాదేవికి మరి కొందరు అంగదేవతలు ఉన్నారు వారిలో శుక్శములా పీణి శ్యామల, సారికా శ్యామల ఇతాది అనేక మంత్రదేవతలు ఉన్నారు. పీరందరూ అమ్మవారి దగ్గర ఉన్నారు. శ్యామలాదేవి అంటే పలుకులకి తల్లి. అక్షరం, స్వరము అని పలుకులు రెండు విధాలుగా ఉంటాయి. అక్షరంతో కూడిన పలుకులు సాహిత్యం, స్వరంతో కూడినది నంగితం స్వరము, అక్షరము కూడా శస్త్రానితమే ఈ శశ్మపువంచానికంతటకి ఈ తల్లి అధిష్టాత్రి ఈ తల్లిని ఉపాసిస్తే ప్రమంచం మెచ్చుకొనే అయ్యద్దుతమైన పలుకులు, స్వరములు లభిస్తాయి.

శుక్శమిషాలశ్యామీం శుద్ధవిశ్యాం వశంకరీమ్

శ్యామాం సిపమనాంతప్పొం వందే సంగీతయోగినీమ్

అని సంగీతయోగిని అనిందే శ్యామలాదేవిని కీర్తిస్తారు. రాజమాతంగి, మాతంగి,

— శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

శ్యామలా ఇవన్నీ ఆ తల్లి పేర్లు ఈ తల్లి అనుగ్రహం చేత సంగీతాది విద్యలు వస్తాయి.

ఈ తల్లి అనుగ్రహాన్ని పొంది ప్రపంచ సాహిత్యంలోనే విరాజమానుడై వెలిగినవాడు మహాత్మ కాళిదాసు. ఆ తల్లి యొక్క బైభవాన్ని పెత్తున్నారు.

అట సంగీతయోగిన్యా మాల్రిలాష్టపద సద్గుః:

మంత్రరాచేయైన తల్లి. స్వరాశ్రమయాత్మన మంత్రాలకి ఈవిడ నాయకురాలు
నిర్మాణసూచనకరీ దివి దధ్యాన కాపాణి

పారాహీదేవి బయలుదేరిపుడు ఆవిడ బయలుదేరిందనే అట్టహసం ఎలా కనపడిందో అలాగే ఈ శ్యామలాదేవి బయలుదేరిపుడు కూడా అట్టహసాలు కనిపిస్తున్నాయి

అక్కడ అనేకమంది శ్యామలాదేవి నేనలు ఉన్నారు. అందరూ ఇంచుమించు ఆవిడ రంగులోనే, ఆవిడ పోలికతోనే ఉన్నారు. వీఱ, చిలక ఇవి ధరించి ప్రకాశిస్తున్నవారు.

శ్యామరప్రాయభూషణం కాద్వలశ్యామలభ్రిష్టాం

పీరంతా మంచి అలంకారాలు తీర్చుకొని ఉన్నారు. సాహిత్యంలో, సంగీతంలో అలంకారాలు చాలా ముఖ్యం. శ్యామలాదేవి రంగు 'కాద్వల శ్యామల త్రిషాం' కాద్వలం అంటే పచ్చికశయులు అనే అర్థం.

పచ్చికవంటి పచ్చనికాంతులతో చిలక, వీఱ ధరించి ఉన్నారు. ఈ రూపం చెప్పినపుడు మధుర మీనాక్షిదేవి గుర్తుకొస్తుంది.

మధురమీనాక్షిదేవియే శ్యామలాదేవి ఆవిడ వద్ద చిలక కూడ కనిపిస్తుంది ఇదే విష్ణుతత్త్వంలో 'కృష్ణస్తు శ్యామలాదేవి, శ్రీరామోలవితాంబిక' అని చెప్పారు.

లలితాదేవి రాముడు. శ్యామలాదేవి కృష్ణుడు. సంగీతవిశారదుడు, వేఖాగానవిశారదుడై కృష్ణపరమాత్మ. జగద్గురులైన కృష్ణపరమాత్మ శ్యామలాతత్త్వయా బైప్పంలో గోచరిస్తోంది. శ్యాములాదేవి రూపంలో ఉన్న మీనాక్షి శైలం వేరు మధురై కృష్ణుడి శైలం వేరు మధుర, ఈ రెండిచికి సామ్యం ఉంది.

మీణపవాథపాణీనాం శక్తినాం నిర్మయోబలం

పీణికి నేనలు ఎక్కుడ్యుంచో రావడంలేదు. వారి నుంచే వస్తున్నాయి. వారాహీదేవికి అలాగే పచ్చాయి. ఈ తల్లి నుంచి కూడా చాలా మంచి నేనలు వచ్చారు.

వారు - కాశ్మీర్యాయస్తు సృష్టి మత్తుకోకిలనిస్తునాః

కొంతమంది పాటలు పాటుతున్నారు. కొంతమంది సృత్యం చేస్తున్నారు. కొంతమంది మత్తుకో ఉన్నారు. ఇవన్నీ విద్యకి సంబంధించిన లక్షణాలే. సృత్యమూ విద్యే, సంగీతమూ

సామవేదం పుణ్యభార్య —

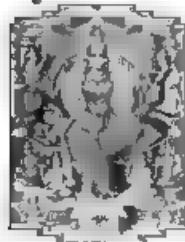
శ్రీ లలితోపాల్మునమ్

విద్యే. మత్కు ఉండడం అంటే ఒక గౌప్య విద్యప్రలు కలిగే పారవశ్యం. ఆ పారవశ్యమంతా ఇక్కడ కనిపొన్నాడి. మంచి కంతములతో ఉన్నారు. కొంతమంది మయుర వాహనంతో వెట్టున్నారు.

మయురపాచ్ఛా : కతిచిత్పులిభ్రంధపాచ్ఛా :

కతిచిస్మంతులారూధా : కతిచిత్ప్రేక్లాననా :

కొంతమంది మంసల మీద వెదుతున్నారు. కొంతమంది మంగిసల పై వెదుతున్నారు. కొంతమంది కోకిలిమై కూర్చున్నారు. ఇందులో ఉన్న అంతర్మాన్ని గమనించాలి. మీదేవతలు ఇలా జంతువుల మీద పట్టులమీద కూర్చుంటారు అని బయటబాడు అడిగినప్పుడు నమాధానం చెప్పగలాలి. శబ్దశక్తి అనేది స్వస్థి అంతా వ్యాపించింది.

ప్రాతఃకాలంలో పట్టుల కిలకిలారాహాలు వింటుంటే పారవశ్యం కలుగుతుంది. ఇలా స్వస్థిలో అందరికి ఆ తల్లే పటుకులు ఇచ్చింది. చిలక పటుకైనా, కోకిల కూతైనా, మయురాల కేకానాదమైనా, హంసలధ్వని అయినా ఇవస్తే మధురంగానే ఉంటాయి. మయురధ్వనికి తేక అని పేరు. తేక చేస్తుంది కముక శేకి అని వారీకి పేరు.

సకులములు అనగా ముంగిసలు. హంస, ముగింస ఇవస్తే విద్యుల యొక్క లక్ష్మణాలు. ప్రతిదీ కూడా ఒక శక్తికి సంకేతం.

ఈ రఘుస్యం స్వాందపురాణంలో కాశీఖండంలో 'శిఖిచండీ' అని ఒక తర్వి ఉంటుందని చెప్పారు. శిఖిచండీ సెమలిలా ధ్వని చేస్తూ ఉంటుంది.

ఆమ్మవారు ప్రతిపారి యందు శబ్దస్వరూపంలో ఉందని తెల్పుకోవాలి ఆ శబ్ద శక్తిని ప్రత్యేకించి ఉపాసన చేస్తే ఒకరకపైన సిద్ధిని చెప్పారు. ఆ శబ్దానికి హేతుభైన ఏ శక్తి ఉండే ఆ శక్తి యొక్క స్వరూపం, మంత్రాలు ఇవస్తే. ఆ కారణంచేతనే ఈ దివ్యమైన శబ్దస్వరూపాలన్నీ వాహనాలుగా చెప్పబడ్డాయి.

విద్యుకి ఉండాల్చిన లక్ష్మణాలలో హంస లక్ష్మణం ఒకటి సదస్త విషేకలక్ష్మణామే హంస పాలని, సీళ్ని కలిపి ఇస్తే సీళ్ని వదిలిపెట్టి పాలనే స్వీకరిస్తుంది హంస. అలానే విద్యువంతుభైనవాడు వివేకంతో అసద్యపయాల్చి విడిచిపెట్టి సద్యపయాల్చే స్వీకరిస్తాడు కముక విద్యుకి ఉండాల్చినది హంసలక్ష్మణం-విచక్కడ. హంసవాహనియైన శ్యామలా అంటే విచక్కడాశక్తికి అధిష్టాన దేవతయైన విద్యుస్వరూపిటి.

ఆమ్మవారి సకులీక్కని శాస్త్రాలలో చెప్పారు. సకుల అంటే ముంగిస. విషులో ఉన్నవి

— శ్రీ లలితాభ్యాసమ్

పదగలు ఎత్తితే వాటిని కొట్టి చంపుతుంది. అలానే విద్యావంతుడైన వాడు ఎవరైనా కుతర్మాలునే పదగలు ఎత్తితే వాట్టి కొడతాడు. విద్యకి నకులారూఢ లక్ష్మిం ఉండాలి. అనగా కుతర్మాన్ని ఖండించే శక్తి ఉండాలి.

శ్యాములాదేవి అంగదేవతలలో ఈ నకులాదేవి ఒక భ్రథీకుమారున దేవత. శ్యాములాదేవిని ఆరాధిస్తే అన్ని పలుకులు, అన్ని విద్యలు లభిస్తాయి.

సర్వాత్మ శ్యాములాకారాః కాశ్మీర్పుష్టిరథష్టిశా

అందరూ శ్యాములాదేవి ఆకారం కలవారై ఉన్నారు. ఆ తల్లి ప్రధానంగా గేయవక్తంలో ఖిందుస్తానంలో కూర్చుంది. ఆ శ్యాములాదేవి స్వయంపాన్ని ఇక్కడ వర్ణిస్తున్నారు

బూలార్పుర్వకవచా ముదూరుణవిలోచనా

తుపత్రుస్నేధకటికా మనోహరముఖాంబుజా

ఉదయస్తున్న సూర్యకాంతిపంచీ కవచం ధరించింది. 'ముదూరుణవిలోచనా - మత్తుక్కిన్ కళ్ళు. అదే పారవశ్యాన్ని చెప్పుంది.

అమ్మ ముఖం కొంచెం చెమటవట్టి ఉందన్నారు. హయగ్రివస్వామివారు ఎంతో అధ్యంగా దర్శిస్తూ వర్ణిస్తున్నారు

ప్రేషయస్తే కట్టాక్షేణ కింబిప్రూపభీతాభ్యామః

శక్తిసేనల్ని దయతో చూస్తున్నప్పుడు ఆ తల్లి కనుబోమలు కొంచెం కదులుతున్నాయి.

సమస్త మహి తల్లెస్త్వం శక్తినా ముద్దతోద్దతం

ఆ తల్లి ఆ విధంగా చూస్తూ ఉంటే ఆ చూపుల నుంచి వచ్చే శక్తితో శక్తిసేనలన్నిటికి ఉత్సాహం వచ్చింది.

పారంతా ఒక్కసారి దివ్యనాదలు చేస్తూ కదులుతూ ఉంటే దేవతలంతా ఇప్పుడు ఆ తల్లిని చూసి నమస్కరిస్తున్నారు.

శ్రీ శ్యాములా పౌడించుశామాలు

దేవతలంతా అమ్మారిని పోడించుశామాలతో కీర్తించారని చెప్పాడు హయగ్రివ స్వామివారు.

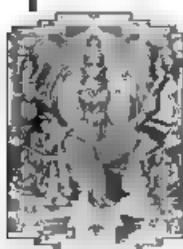
తాం తుమ్మిషు పోడించథి ర్మామథి ర్మాకశాసినః

ఈ నామాలు మానవస్యస్మీకాదు. దేవతలు దర్శించి చెప్పున్నావి. అప్పుడు మత్తీ హయగ్రివస్వామిని అగస్త్యాలవారు ఆ పదహారునామాలు చెప్పమని ఆడిగితే వినమని హయగ్రివస్వామివారు చెప్పున్నారు.

శ్రీ లక్ష్మీపూర్ణావస్తు

తాని ప్రోదశవాహని సమాకర్షయ కుమ్ముజ
సంగీతయొగినీ శ్యామా శ్యామలా మంత్రినాయికా
మంత్రికీ సచివేశానీ ప్రధానేశి శుక్రప్రియ
శేఖావతి వైటికీ చ ముద్రిణీ ప్రియకప్రియ
సీప్రియ కదమ్మేశి కదంబవసాసినీ
సదామదా చ నామాని ప్రోదశైక్షాని కుంభజ

1. సంగీతయొగినీ 2. శ్యామా 3. శ్యామలా 4. మంత్రి(త్ర) నాయికా 5. మంత్రిణీ
6. సచివేశానీ 7. ప్రధానేశి 8. శుక్రప్రియ 9. ఏషావతి 10. వైటికీ 11. ముద్రిణీ
12. ప్రియకప్రియ 13. సీప్రియ 14. కదమ్మేశి 15. కదంబవసాసినీ 16. సదామదా.
ఇవి దివ్యమైన 16 నామాలు స్వర్ణిస్నే, సర్వజనులు అమృతాలవదే విద్యని అమృతారు
అనుగ్రహిస్తారు. ఈ నామాలు బ్రహ్మతక్తిని సరిగ్గా పనిచేసేటట్లు చేస్తాయి.

వైశ్వర్యపుష్టివేశానీం సక్కుత స్తుతి శరీరవాసీ
తస్య త్రైలోక్యమధిలం వచే తిష్ఠత్యసంశయః
ఈ శరీరం వచ్చిన మానవులందరూ ఒక్కమారు ఈ వదపోరు నామాలు
అనుకుంటే ముల్లోకాలు వారికి అనుకూలంగా ఉంటాయి.
మంత్రినాథా యుత్ యుత్ కట్కం వికిరత్యసే
తత్ తత్ గోపంకం శక్తిసైన్యం పతత్యం

విద్యాధిదేవతమైన ఈ తల్లి కట్కంగాని లభిస్తే సందేహాలు పోతాయి. శక్తినేనలకి
మేం వెనక్కి వెళ్ళడమా! ముదయకు వెళ్ళడమా! మేం జయించగలమా! ఇలాంటి సందేహాలు
కలిగినపుడు ఈ తల్లి చూపులు పడగానే ఆ శంకలు అన్ని పోయి మహాత్మావంగా
యుద్ధంలోకి వెళ్తాయి.

శ్యామలాదేవి పీణి, చిలకని ధరించి యుద్ధానికి వచ్చింది పీలీశో ఏవరైనా యుద్ధానికి
మాన్యారా! అంటే ఆవిధువి కొట్టుడానికి విద్యుతులు అయుధాలోతాయి. అది ఇక్కడ అంతర్యం.
వచ్చిన భండాసుర సైన్యానికి తగ్గట్టుగా అమృతారికి కూడా అయుధాలు కావాలి.

అథ సంగీతయొగివార్ణా కరస్తుతుకపోతకార్

నిర్మగామ ధమర్యోవో పహం తృష్ణం శాసనం

ఆ తల్లికి ముంజేతిలో ఉన్న చిలుకలోంచి ఒక పురుషుడు ఉద్యవించాడు. అతడు
ధనుర్వేదపురుషుడు. ఈ చిలుక ఏ విద్యని కావాలంటే ఆ విద్యని లేగలడు.

— త్రై లంతోపాఖ్యానమ్

శ్యామలాదేవి సర్వవిద్యాస్వరూపిణి యుద్ధవిద్యలో కూడా ఆవిడ నేర్చురూలే. ఎక్కువ ఏకాగ్రత, ఎక్కువ బుద్ధి శక్తి యుద్ధవిద్యలలో ఉంటుంది.

'శారదాశరనంథానా శప్తపత్సుష్టవర్షిణి' శారదావిద్య గురించి అనేక విశేషాలున్నాయి. శారదాదేవి ఇత్యాదులందరూ ఈ శ్యామలాదేవి చిథూతులే. శ్యామలాదేవి సాక్షాత్కారి దేవత కనుక ఆ చిలుకలోంచి ధనుర్ధ్వద్యాపురుషుడు వచ్చాడు.

ఒకొక్క విద్యకి, భావానికి ఒక అధిదేవత ఉంటారు. ఆ ధనుర్ధ్వద్యాపురుషుడు ఒక ధనుస్సుని, బాణాన్ని పట్టుకొచ్చాడు.

చదుర్వాహాయుతో పీర స్త్రీలింగా స్త్రీవిలోచనః

అండికి సాలుగుచేతులు ఉన్నాయి. వీరుడు. మూడు ముఖాలు ఉన్నాయి. మూడు ముఖాలకి మూడేసి చౌప్పున కళ్ళు ఉన్నాయి.

సమస్యాత్మక ప్రధానేళి మిద మాహా ప భక్తిమూల్

దేవి భండాసురేంద్రస్య యుద్ధాయ త్వం ప్రవర్తనే

ప్రధానేశ్వరియైన ఆ తర్లికి సమస్యాత్మకం చేసి, "అమ్మా! సమస్యాత్మకం. నీ యొక్క అనుగ్రహంవల్ల ఉన్నవాడిని నేను మీరందరూ భండాసురుడితో యుద్ధానికి సిద్ధపడ్డారు కనుక నేను కూడా మీకు సాయం చేయాలి. నేను ఈ కోదండాన్ని నీకు ఆశ్చర్యాన్ని స్వీకరించు తల్లి!" అన్నాము

అత ప్రత మయా సాహ్యం కర్తవ్యం మంత్రినాయకే

విత్రణివ మిదం సామ్మా కోదండం సుమహాత్మరం

గృహోఽ జగగామంటా దానవాసం నిబర్జణం

ఆ కోదండం పీరు చిత్రజీవం. ఓ జగజ్ఞననీ! దానపుల్చి సిగ్రహించడానికి దీన్ని స్వీకరించు. దీనితో పాటు అమ్ములపొది ఇస్తున్నాను.

అమ్మా చాక్షయబాణాధ్యా తూణీరో స్వర్ణచిత్రితా

గృహోఽ కైశ్చునాశాయ మమాలుస్తుషాప్యాశచే

అవి బంగారంతో చేసిన అమ్ములపొదులు. అందులో అక్షయబాణాలు ఉంటాయి. ఎన్ని లీస్మూన్నా వస్తునే ఉంటాయి. సన్మా అనుగ్రహించడానికి, దైత్యులని సంహరించడానికి లీసుకో తల్లి!

ఇంది ప్రతమ్య శిరసా ధనుర్ధ్వదేవ భక్తితః

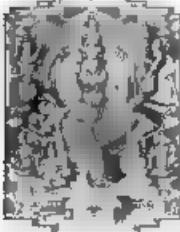
ఆ విధంగా ధనుర్ధ్వద్యాపురుషుడు అమ్మువారికి భక్తితో ఇస్తే ఆ తల్లి గ్రహించింది.

శ్రీ లక్షోంపూర్ణానామ

అర్థితం చాపపూటిరం ఇగ్రాహ ప్రియక్రియ
ముందు చెప్పిన 16 నామాలలోవే తరువాత వాడుతూ వస్తున్నారు.

చిత్రశీలం మహాచ్ఛావ మాధాయ చ శుక్రప్రియ
విష్ణురం ఓనయామాన మార్కు ముద్భాట్చు భూరిశః
సంగీతయోగినీబాపథ్యనిశా పూరితం జగత్
వాక్యాల లయూనాం చ మనో నమయూత్తి నందనంపదా

ఆ చిత్రశీలమనే ధనస్సును తీసుకొని దాని వించీనారిని అమ్మవారు ఒక్కసారి లాగింది.
వెంటనే దానిలోంచి ఒక అద్యతమైన నాదము మారు వ్రోగింది. ఆ ధనర్థుని చేత
జగత్తుంతా ప్రతిధ్వనించింది. ఆ నాదం వినగానే దేవతలందరికి మహానందం కలిగింది.
అమ్మవారు ధనస్సు, బాణాన్ని స్నేహకరించినపుడు అవిడ దగ్గర అంతక ముందు నించి
ఉన్న పీణి, చిలకని అమ్మవారి దగ్గర ఉన్న యంత్రిణి, తంత్రిణి అనే
ఇద్దరి పరిచారకులకి ఇవ్వారు.

యంత్రిణి తంత్రిణి కైవ ద్వే తస్యా పరిచారిక్తా:
తకం పీణాం చ శిరసౌ వహంత్యై పరిచెరతుః
చిలకని యంత్రిణి తీసుకొంది. పీణని తంత్రిణి తీసుకొంది. అమ్మ ఎప్పుడ
డిగితే అప్పుచు ఇద్దామని ఇద్దరు అమ్మవారి ప్రక్కన నచుస్తున్నారు. ఎంత
అద్యతమైన ధృత్యాన్ని ఒక్క వర్షిష్ఠున్నారో భావించాలి. అమ్మవారి ఆయుధాలు కనుక
వారు వాటిని నిర్మక్యంగా పట్టుకోకుండా, భక్తితో శిరస్య మీద పెట్టుకొని అమ్మవార్చి
అనుకరిస్తున్నారు.

అలోంవలయక్షుజవళ్లిష్ట గుణవిస్మయం
ధారయంతీ ధనుశ్యమా చూర్చాత రిమనేత్వరుం
అమ్మవారు ఆ ధనస్సు పట్టుకొని ధృవి చెయ్యానే దేవతలు ఆనందించారు. శ్రుతులకి
కొత్త జబ్బు వచ్చిందని చెప్పారు. అపురుల గుండెలు ఆగిపోయాయా! అన్నంత వని
చేసింది.

చిత్రశీల వరానేవ ఘూషితా గీతయోగినీ
కాదంబినీవ రురుచే కండల చృక్రకార్యుకా
శాసీ కట్టక్కప త్రీక్షీ సృష్టి దృష్టిగణస్మిథః
అమ్మవారు పచ్చని కాంతితో ఉంటారు. చిత్రశీలమనే ధనస్సు బంగారు రంగతో

శ్రీ లలతోంబునానమ్

ఉండి. దీన్ని పట్టుకొన్న అమ్మవారు మెరుపుతో కూడిన మయ్యలా ఉన్నాయి.

ఉల్లసం దక్కిణే పాణా విలలాన తిలీముఖః
గేయచక్రరథారూధాం తాం పత్నాచ్చ నిషేఖరే
తథ్య చ్యాముల శోభాద్యు దేవో బాణధనుర్ధరాః
సహప్రాణ్మాహింసంభ్యు స్త్రీవేగా మదాలసాః
అపూరమంత్యః కక్తథః కలైః కిలకీలారవైః

అమ్మవారు ఎవ్వడైతే ఉత్సాహంగా ధనుష్ఠంకారం చేసారో, అవిడ సేనలన్నీ ఉత్సాహంగా కిల కిల ధ్వనులు చేస్తూ బయలుదేరారు. మహిమీపంలో శ్యాములాదేవికి ఒక ప్రత్యేకమైన భవనం, వారాహాదేవికి ఒక ప్రత్యేకమైన భవనం ఉన్నాయి.

శ్యాములా దుండకం

శ్యాములాదేవి కాళిదానమహాకవికి ఉళ్లయినే మహానగరంలో దర్శనం ఇచ్చింది.
ఆ తల్లిని చూసిన వెంటనే కాళిదాను పులకీంచి

మాణిక్యాధిః ముపలాలయంతీం
మదాలసాం మంజాల వాగ్యులాసాం
మాహాంద్ర నీలద్వ్యాకి కోమలాంగిం
మాతంగ కన్యాం మనసా స్వరామి.

అని కీర్తించాడు. మాణిక్యాధిని ధరించి, మదించిన కళ్ళతో ప్రకాళిస్తున్న ఆ తల్లి మంజాలమైన వాగ్యులాన విద్యాస్కురూపించి. ఇంద్రీలమణులకాంతితో ఉన్న ఆ తల్లిని మనసాస్కరామి అన్నారు

వతుర్ముఛే చంద్రకళావశంనే
కచోస్తుతే కుంకుమరాగశోషే,
పుండ్రేష్టు పాశాంకుర పుష్పబాణ
హాష్టే నమస్తే జగదేకమాతః.
మాతా మరకతశ్యామూ మాతంగి మధుశాలినీ
శుర్ముర్ముటాశ్చం కళ్ళాణీ కదంబవహసినీ.
జయమాతంగ తనయే జయనీలోత్సులమ్యతే
జయ సంగీత రసిక జయ శీలాశికప్రియే.

ఇలా అస్తువెంటనే కాళిదానుకి అమ్మవారు మహిమీపంలో కదంబవన మధ్యంలో సామవేదం షష్యుఫుశర్మ—

శ్రీ లలితామానమ్

గోవరించింది.

అప్పుడు ఆ తల్లి యుక్క కిరస్తు, పాదాలు మొత్తం దర్జునమిచ్చింది. దానితో వరశించి ఆ పులకింతతో అమృతారిని వర్ణిస్తున్నాము కాకిడాను.

జయిజసరే! సుధాసముద్రాలత హృద్యశ్వచీద్యేవ సంయుధ బిల్యాటవీషుభ్య కల్పయు మాకల్ప కాదుబ కాంహారవాస్ప్రియే! కృత్రిమాసమ్మియే! సర్వలోకప్రియే! సాదరారజు సంగీత సంభావనా సంఘమాలోల నీవస్తగాభద్ర చూళీ సూభ్రతికే! సాముమత్సుత్రికే! కేఖరిభూత శీతాంతు రేఖా మయుభావళీ నద్ద సుస్నేహ నీలాలక శేణే శృంగారితే! లోకసంభావితే! కామలీలా ధనుస్సుభ్య భ్రమ లతా పుష్ప సందేహ కృచ్ఛాయ గోరోచనా పంకకేళి లలామాభీరామే! సురామే! రమే! ప్రోభ్లవద్వాసికా మాక్రికమ్రేణికా చంద్రికామండలోద్వాసి లావణ్య గందస్తుల స్వస్త కస్సురికా షత్ర రేఖా సముద్రుల సౌరభ్య సంభాంత భృంగాంగ నాగీత సొంగీభవ స్వుండ తంత్రిస్వరే! భాస్మరే! పుల్కీ వాదన ప్రకీయా లోల శాలీ రణ లద్ద లాటంక భూషా విశేషస్సిలీ! సిద్ధసమ్మానితే! దివ్యహలా మదోచ్చేల పూలా లసప్పత్తరాంధోశన శ్రీ సమాక్షిప్త కర్మక నిలోత్సు లే! పూర్వితాశేష లోకాభివాంధాథలీ! శ్రేష్ఠలీ! స్వేదయించూ ల్లసత్యాల లావణ్య నిష్పంద సందేహ సందేహక్కున్నాసికా మాక్రికే! సర్వ మంత్రాత్మికే! కాకికే!

కుండ మంద స్నైతోచార వ త్రస్తుపర తల్లుగ కర్మార భాంబూల భాండోత్సురే! జ్ఞానముద్రాకరే! శ్రీకరే! కుందపుస్తముతి స్నేహ దంతావళీ నిర్మలా లోల కల్పీల సమ్మేళన స్వేర శీణాథరే! వారువీణాథరే! పక్షుబింబాథరే! సులలిత సవయోవనారంభ వందోదయో ద్వేల లావణ్య దుగ్గార్జువావిర్భువత్తుంబు విశ్వీక హృత్యుధరే! సత్యా మందిరే! మంథరే! బంధురవ్యస్తు వీరాధి భూషా సముద్రీత మానానవర్యాఖ్య శేభీ! తుభీ!

రత్న కేయూర రచ్చిప్రటా పుష్పవ ప్రోభ్లస ద్వీధతా రాజితే! యోగిథిః పూజతే! విష్ణుదిజ్యుఖుల శ్వాస మాజిక్య తేజ స్పురశ్వంకణాలంక్రతే! విశ్రమాలంక్రతే! సాధుభి స్వత్సులే! ఎన రారంభ వేళా సముజ్ఞంభమాచారవింద ప్రతిభృష్ట పొణిద్వయే! సంతతోద్వధ్యయే! దివ్యరత్నీర్మికా దీధితి స్తోమ సంధ్యాయ మానాంగుళీ పులవోభ్య స్వత్సందుప్రథా మందలే! ప్రోభ్లసత్యుండలే! ఆరకా రాజి నీకాశ పోరావళి స్వేర చారు ప్రసాథోగ భారానమన్మధ్యపటీ వశిశ్వర వీచి సముద్రత్యముల్లాస సందర్శికాకార శొందర్శరత్యాకరే! శ్రీకరే! పొమ కుంథోప మోత్రుంగ వ్యోజ భారామయే! త్రిలోకామయే! లసద్వుత్తగంభీర పాథి సరస్విర సైపాల కంకాకర శ్యామ రోమావళీ భూషణే! మంజు సంభాషణే! చారు శిరజత్పుటీసూప్ర

నిశ్చరిత్తితానంగ రేభా భసుశ్చింజనీ దంబదే! దివ్యరత్నాంబదే! పద్మరాగోభ్రసమైభలా భాష్యర
శ్లోషి శేభా జితస్వర్ద భూభృతులే! నందికాశితలే! వికనిత నవకింశుకా తాము
దివ్యాంశుకచ్ఛస్తు చారూరు శేభా పరాభూత సింఘార శేభాయ మానేంద్ర మాతంగ
హస్తాభసే! శ్యామలే! కోముల స్నేహ నీలోత్పులానందితానంగ తూచీర శంకాకరోద్దమ
జంఘాలవే! చారు లీలాగే! నష్ట దిక్కాల నీమంతినీ కుంతల స్నేహ నీల ప్రభాపుంజ
సంజాత దూరాయ్యాంకురాశంక సారంగ సంయోగ రింఖ స్నుభేందూభ్యులే! ప్రోభ్యులే! ప్రప్యు
దేవేశ వ్రిత్యేశ యుక్తేశ భూతేశ ఎగిశ కోచేశ ఏయ్యగ్రీ మాటిక్య సంఘ్యాష్ట కోటీర బలా
తపోద్దామ లక్ష్మారసాయుజ్య లక్ష్మీగ్రీహాంప్రీ పద్మద్వయే! అద్భుయే! పురుచిర నవరత్న
పీఠ్యులే! సుస్మై! శంఖ పద్మద్వయోపాలితే! తత్ విఫ్ముశ దుర్భావట్టుభైత పెలైర్యులే!
మత్తమాతంగకూస్త సమూహాన్నిలే! శైరావైరష్టర్యైర్యైష్టిలే! దేవి ఎమాదిశి స్పందితే! దూతి
లక్ష్మీది శక్తప్సకేస నేవితే! వైరపీ సంపుతే! పంచబాణేన రత్న చ సంభావితే! ప్రీతిశక్మా
పంచేన చానందితే! భక్తిభాజం పరం శ్రేయనే కల్పనే! ఘందసా మొజన్మాజ్ఞానే!
యోగినాం మాననే ధ్యాయనే! గీత విద్యాది యోగాతి త్వష్టేన కృష్ణేన సంపూజ్యానే!
భక్తిమధ్యేతసా పేధనా స్మాయనే! విశ్వ హృద్యేన వాయేన విద్యాభరై శ్రీయనే! యక్క గంధర్వ
సిద్ధాంగనా మండలై ర్షండేతే! సర్వ సౌభాగ్యవాంధావతీ భిర్మధూభిస్మురాజాం సమూ
రాధ్యానే! సర్వ విద్యా విశేషాన్నితం, చాటుగాథా సముచ్చరణ, కంతమాలీల్ల సర్వద్వ
రేఖాన్నితం, కోమలం శ్యామలోదార పత్కద్వయం, తుండ శేభాతిధూరీ భవత్యిరశుకా
థం పుకం లాలయంతీ పరిత్రీదనే! పాచిపద్మద్వయే నాశమాలా గుణం స్నాచికం ఇం
సారత్యకం పుస్తకం చాప పాశాంకులాన్ విప్రతి, యేన సంలిష్టనే చేతసా తస్య వక్కాంతరా
ద్వార్య పద్మాభూకా భారతీ సిస్యరేద్యేన వాయువకాళా కృతి రాఘవునే, తస్యవక్క బిపంతి
ప్రీయః పూరుషాః, యేన వా శాతకుంభ ద్యుతిరావుసే సేవి లక్ష్మీసహస్రాంశు పరిత్రీదితే,
కి స్నాన్యైద్వపుశ్శూమలం శావకమ్ చంద్రమాదాన్యితం ధ్యాయతస్య లీలాసరో వారిథి
స్నాన్ కేళిషం నందనం తస్య భద్రాసనం భూతలం తస్య గ్రేవతా కింకరి తస్య చాఙ్కాకరీ
శ్రీ స్మాయం, సర్వతీర్థాత్మికే! సర్వమంత్రాత్మికే! సర్వతంత్రాత్మికే! సర్వముద్రాత్మికే!
సర్వతక్షాత్మికే! పర్వతర్థాత్మికే! సర్వరూపీ! ఇగుమాత్రుకే! పాచి మాం పాచి మాం పాచి”
అని కీర్తించాడు.

ఇంచులో శ్యాములాదేవి యొక్క స్వయాపం శిరస్సు మొదలకొని పాదాల పరకు వద్దించ
పడింది. ఈ దండకంలో శ్యాములా యంత్రవిశేషమంతా చెప్పారు. శ్యాములా మంత్రంలో

సామవేరం షష్మాఖశర్మ

శ్రీ లలితాపాఠ్యానిమ్

ఉన్న అష్టవ్యాఖ్యానాపాలు, దుర్భా, వటుక బైరపుడు మొదటినపాఠందరిని కూడా ఉండులో కీర్తించారు శుకము, వీష, పురుకము, ఆశ్వమాల పట్టుకొన్న ఆ తల్లిని ఎవరైతే ధ్యానిస్తారో వాళ్ళ వాక్యులు నుంచి ఆద్యతమైన పలుకులు పలికిస్తుంది ఆ తల్లి.

ఎవరైతే అమృతార్థి అయ్యపారిలో కలిపి ధ్యానిస్తారో పారికి అపారమైన ఒప్పశ్యం లభిస్తుంది. పచుః శ్యామలం తాపకమ్ చంద్రమాధాన్యితం - చంద్రలేఖని ధరించిన ఆ శ్యామల శలీరాన్ని ఎవరు ధ్యానిస్తున్నాడో వాడు అముకొనే చేఱు స్వర్గంలో ఉన్న నందన వనం. పాడికది క్రీడాస్థలం, భూతలం తస్య భద్రాసనం - భూమి పాడికి ఎక్కుడంటే అక్కడ అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తుంది. నాగేషతలు పాడి కింకరులు అవుతారు, లక్ష్మీదేవి వాడు ఏం వెప్పే అది చేస్తుంది.

ఆ తల్లి ఎక్కుడుందో చెప్పొ సుధాసముద్రాంత హృద్యస్వస్తిద్విష సంరూఢ బిల్యాటపిమధ్య కల్పాద్రుమాకల్ప కారంబ కాంతారపాసప్రియే' అన్నారు.

ఒన్నగా అమృతారు సుధాసింధోర్మధ్య అక్కడికి తీసికట్టి మటిద్విషం, ఆ మటిద్విషపంలో బిల్యావనం దాటగానే కదంబవనం ఉంది.

కృత్రిమాసుప్రియే - ఏ రూపం ధరించినా ఆవిడకి ఆయనే సర్వం, కాశిదాస మహాకవి ఆ దివ్యస్వరూపాన్ని ఈ విధంగా సంభావించాడు.

శ్రీచక్తరథ స్తోత లలితాదేవి శిఖ

అటూ, ఇటు రెండురథాలు మధ్యలో లలితాదేవి ఉన్నారు పీశ్చ కదలగానే అ మధ్యలో ఉన్న రథం కదులుతోంది. లలితాంబ గురించి చెప్పున్నప్పుడు స్తోత్రాలలో హాయ్గ్రీవస్వామి వారు ఘంచస్య మార్చారు.

అథ చక్రరాజరథనాయకాత్మిశా

ఔరితాంకూరా ఘణిసమానపాశశ్శవ్రత

శలనిక్షుణ ద్యులయ మైక్షపం ధను

భృత్య ప్రదీపుషుమేష వంచకః

అమృతారీ చేతులో ఉన్న అంకుశం ప్రకాశిస్తూ అగ్నిజ్యాలల్చి వెదజల్లుతోంది. చేతిలో ఉన్న పొశం పొములా కదులుతూ ఉంది అమృతారు ధరించిన చెరకువిల్లుకి కొన్ని చిరుగంటలు గ్రేలాడుతున్నాయి.

అమృతారు కదిలిస్తూ ఉంటే అవి ధ్యానిస్తున్నాయి అమృతారీ చేతులో ఉన్న ఆ పంచకుసుమ బాణాలు కూడా భూసేస్తూ ఉండగా

ఉదయత్వహాస్త్రమహసాం సహస్రతో

ప్యారిపాటలం నిజవహుః ప్రభార్యురం

ఆమ్మశరీరం నుంచి ఉదయస్తున్న సూర్యకాంతులు భాసిన్నా శక్తినేవలన్నిటి మీద
ప్రసరిస్తూ ఎగ్రగా తనిపిస్తున్నాయి.

“నిజారుణప్రభాహూరమజ్ఞాధైండమండలా” - ఆమ్మహారి శరీరకాంతులతో మొత్తం
ప్రకాశమానం అవుతూ ఉంటే

కిరతి దిశాసు పదనస్య కాంతిభిః

స్వయంత్ర చంద్రమయ ముఖ్యమండలం

చుట్టూ ఈ లేత ఎగ్రని కాంతులు వ్యాపించి ఉంటే మధ్యలో ఆమ్మవదనం ప్రసన్నంగా
చిరువవ్యతిః శోభిస్తూ ఉంటే సంధ్యాకశంలో పూర్వచంద్రుడు ఉదయించాడా అన్నట్లు
ఉంది. ఆమ్మవదనం పూర్వచంద్రసమానంగా ఉంటుంది.

“పరిషత శరప్యంద్రవదనా” అన్నారు శంకరులవారు.

ఆమ్మహారి రథం -

ధశయోజనాయతిమా ఇగ్రత్యా

మథివ్యాహా విశదమాక్రికాత్మనా

ధవళాతపత్రపలయేన భాసురా

శకిమందలస్య సభితా ముపేయప్తా

పదియోజసాల ఎత్తుతో ఆమ్మహారి రథం ఉంది. రథం ఔన తెల్లని గొదుగు ఉంది.
అమ్మహారికి ‘ఏకాతపత్రస్థామాజ్యదాయుకాయై నమోనమః అని పేరు.

సర్వజగత్పుని ఒకే గొదుగు క్రింద పాలిస్తున్న తల్లి. ఆ చతురం అన్నిటికంటే ఉన్నతంగా
ప్రకాశిస్తూ ఔన ఉంది.

ఆ గొదుగు ఎక్కడో ఉన్న చంద్రమండలంతో స్నేహం చేస్తేంద్రా అన్నట్లుంది.

అభిపీజితా చ మణికాళ్లచేభీనా

విజయాది ముఖ్యపరిచారికా ఇసై:

నవచంద్రికాలహారికాంతికండకీ

చతురేణ చామరచతుష్టయేన చ

ఆమ్మహారు కూర్చున్న రథంలో నాలుగువైపులా జయ, విజయ మొదలైన వలుగురు
పరిచారికలు ఉన్నారు. హారు చక్కని చామరాలు పట్టుకొని ఆమ్మహారికి వీస్తూ ఉన్నారు.

శ్రీ లలితోంబ్రాహ్మణమే

శక్త్యుక్రాంజ్యపదవీ మథిసూచయంతి

సాప్రాజ్యచిహ్న శతమండిత సైన్య దేశా

ముత్తం శక్తినేనలకి అమృవారీ మహారాణి అని సూచిస్తా ఆ సామ్రాజ్యచిహ్నములన్నీ
ఫ్రకారిస్తూ ఉన్నాయి. ధానికి తగ్గట్టుగా

సంగీతచాద్యరచనాభి రథామరాజాం

సంప్రాయమానవిభవా విశదప్రకాశా

చక్రరాజరథారూఢ అయిన శ్రీలలితామహాత్రిపురసుందరీ పరాభట్టారికని చూసి
పులకించిన శరీరాలతో దేవతలు, ఖుషులు నమస్కరిస్తున్నారు. దేవకాంతలు
మొదలైనవారంతా విజయసూచకంగా కుసుమాలు, లాజలు జల్లుతున్నారు.

ఉద్ధిష్టపుష్టశర వంచకతస్యముక్తి

ర్షీతిర్భుయం త్రిభువనం మహాసా దధాస్తః

విష్ణుత్సుమర్యుతిభి రఘురసాం సమూహై

రిష్ట్రిష్టుమాజాజయుంగళ లాజవర్ధా

లాజలు అంటే పేలాలు అని ఆర్థం. అవి జయసూచకంగా చల్లుతారు.
అదేవిధంగా కల్పవృక్ష కుసుమాలు అమృవారి మీద జల్లుతూ వాళ్ళంతా
జయ జయ ధ్యానాలు పలుకుతూ ఉన్నారు.

శ్రీచక్రనామతిలకం దశమోజనాతి

తూంగద్యుకోల్చితమ్భుకుపుష్టి ముఖ్యః

పది యోజనాల ఎత్తుస్తు ఆ శ్రీచక్రరాజరథం ఆకాశాన్ని తాకుతోంది.

శీలాభీరావరథశక్తిపరమ్యరాభి

ర్ఘృతం రథం సమరకర్మణి చాలయంతి

శ్రీ లలితా వంచవెంకతి (25) నామాలు

అనేక మంది పరివారదేవతలతో, ఆవరణ దేవతలతో ఉన్న ఆ రథం కదులుతూ
ఉంటే దేవతలు పులకించిన శరీరాలతో, సృందించిన హృదయాలతో పరవశించిన
భావనలో అమృవారిని కీర్తిస్తున్నారు.

ముందు చెప్పుకున్న వారాహీదేవి పశ్చిందు నామాలు. శ్యామలాదేవి పదపోరు నామాలు.
ఆప్యుదు లలితాంబికి తర్వాత అయిదు నామాలతో కీర్తన చేస్తున్నారు.

వంచాధికైర్యంశతినామరత్నిః

ప్రపంచపాప ప్రశమనాయ దక్కిః

ఈ ఇరవై ఐదు నామ రత్నాలు ప్రపంచంలో ఉన్న పాపాలు కూడా తొలగించగలవు.
దీని అర్థం ముహకి ఏ ప్రపంచం పరిచయమా, ఆ ప్రపంచంలో పాపం లేకపోతే చాలు
క్షేమంగా ఉండగలం.

మన చుట్టూ పాపం లేకుండా, మనలో కూడా పాపం లేకుండా ఉండాలంటే నిత్యం
ఈ 26 నామరత్నాలని స్మరిస్తే చాలు.

సంస్కృతమాన లలితా మరుభ్రీ

స్నంగ్రామ ముద్దిశ్చ సముచ్ఛాల

అనీ హయగ్రీవస్వామివారు ఆపేసారు

వాజిపత్రీ మహాబుద్ధీ పంచవింశతినామభీః

లలితా పరమేతాన్యా దేహి కర్కరసాయనం

ఓ గుర్తం ముఖంగల స్వామీః మహాబుద్ధీ చెవులకు అమృతముహంలీషైన ఆ ఇరవై
అయిదు నామాలు నాకు చెప్పవా! అంటే హయగ్రీవస్వామి సంతోషించి చెప్పున్నాడు.

సింహాసనేశి లలితా మహారాజీ పరాంకుశా

చాపినీ త్రిపురా దైవ మహాత్రిపురసుందరీ

సుందరీ వక్రనాథా త సామ్రాజ్యీ చక్రిణి తథా

చక్రేశ్వరీ మహాదేవి కామేశి పరమేశ్వరీ

కామరాజప్రియా కామకోటికా చక్రవర్తినీ

మహావిద్యా శివానంగపల్లభా సర్వపాటలా

కులనాథాత మ్యాయనాథా సర్వమ్యాయనివాసినీ

శృంగారనాయకా చేతి పంచవింశతినామభీః

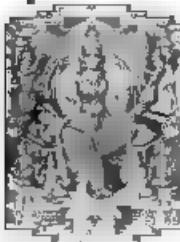
1. సింహాసనేశ్వరీ
2. లలితా
3. మహారాజీ
4. పరాంకుశా (దీనికి మరికొన్ని పాలాంక
రాలలో పరాంకుశా కూడా ఉంది. ఏది అనుకున్నా తప్పులేదు)
5. చాపినీ
6. త్రిపురా
7. మహాత్రిపురసుందరీ
8. సుందరీ
9. వక్రనాథ
10. సామ్రాజ్యీ
11. చక్రిణి
12. చక్రేశ్వరీ
13. మహాదేవి
14. కామేశి
15. పరమేశ్వరీ
16. కామరాజప్రియా,
17. కామకోటికా
18. చక్రవర్తినీ
19. మహావిద్యా
20. శివానంగపల్లభా
21. సర్వపాటలా
22. కులనాథా
23. అమ్యాయనాథ
24. సర్వమ్యాయనివాసినీ
25. శృంగారనాయకా... ఎవరైతే ఈ ఇరవై

శ్రీ లలితాంబునమ్

ఐదు సామాలతో లలితాదేవిని ఆరాధిస్తారో
 స్తువంతి యే మహాభాగాం లలితాం పరమేశ్వరీం
 తే ప్రాపువంతి సౌభాగ్య మచ్ఛసింధీ ర్షుధ్వశః
 వారికి సౌభాగ్యం, అష్టసిద్ధులు, గొప్పాంగ్రేధి లభిస్తాయని హయగ్రిహస్వామివారు ఉప్పారు.
 ఇతి ప్రచండసంరఘ్యం చాలయంతే మహాధులం
 థజ్ఞామరం ప్రతి క్రుఢా చచాల లలితామ్యుక్తి
గేయ చక్తి, కిరి చక్తి, శ్రీచక్రుజి రథ పర్వతి

ఈ విధంగా రథాలస్తే సిద్ధమయ్యాయి అమృతారు కదులుతూ ఉన్నారు. ఇప్పుడు శ్రీచక్రరథం ప్రక్కనున్న గేయచక్రరథం, కిరిచక్రరథాలలోనూ ఆవరణ దేవతలు ఉన్నారు.

గేయచక్తా:

మంత్రిణీదేవికి సంబంధించిన గేయచక్రంలో ఏదు (సప్త పర్వతాంగి)
 పర్వతాలున్నాయి. ఒకదానికొకలీ ఆనుబంధం ఉన్నది పర్వతం.
 విందువు నుండి వ్యాసిన్నాన్నారు కనుక ఈ చక్రంలో ప్రథమస్వానంలో ఉన్నది
 తల్లి శ్యామలాదేవి:

తత్క్వావ ప్రథమం పర్వ మంత్రిశ్యాస్తు నివాసభూః

ఉవిద శ్రీదేవ్యాః ఆతివల్లభా లలితాదేవికి అష్టంతప్రియమైనది.

అథద్వితీయ పర్వస్తా గేయచక్రరథోత్తమే

రతిఃశ్రీతిర్యనోజా చ విషాచార్యుకపాణయః

తమాలశ్యామలాకారా దానవోస్మృద్ధసక్తమాః

రెండవ ఆవరణలో రతి, ప్రతితి, మనోజా అనేషాణ్య వీణాని, ధనుస్సుని ధరించి ఉన్నారు.

తమాల వృక్షం(కడిమి చెట్లు)పంటి శ్యామలదేవాంకో ప్రకాశిస్తాన్నారు.

దానపులను మర్మించగలిగే శక్తులు వీళ్ళు.

మూడవ ఆవరణలో బాణదేవతలు భాసిన్నా ఉన్నారు.

వీరు మొత్తం ఐదుగురు

తృతీయం పర్వ సంయూధా మహోభూ బూణిదేవతాః

ద్రావిణీ కోచ్చితీ వైవ బిన్నానీ మోహినీ తథా

ఉన్నాదినీ చ పంచతా దీప్త కార్యుకపాణయః

ద్రావిణీ, కోచ్చితీ, బిన్నానీ, మోహినీ, ఉన్నాదినీ, వీరు జ్యులిస్తున్న ధనుస్సులు పట్టుకొని

భాసిస్తూ ఉన్నారు. మూడవ పర్యంతో రెండు భాగాలున్నాయి.

మొదట ఒదుగురు బాణదేవతలు ఉన్నారు. దానికి క్రిందభాగంలో

తతపర్యాయధస్తాత్తు వర్తమానా మహోజనః

కామరాజస్య కందర్పే మన్మథో మకరధ్వజః

మనోభవః వంచమ స్నానదేతే త్రిలోక్యమోహనాః

కస్తురీరీతిలకోల్మాసిథాలా ముక్తావిభూషణాః

కవచభ్యస్తి సర్వాంగాః పలాశప్రసవత్సిష్టః

వంచభామా జ్ఞమే ప్రోక్తా భండాసురవధార్థినః

కామరాజ, కందర్ప, మన్మథ, మకరధ్వజ, మనోభవ అనే ఐదు త్రిలోక్యస్వరూపాలు ఉన్నాయి. బీళ్ళు కస్తురీరీతిలకం ధరించి, చక్కని ముత్యాలని ఆలంకరించుకుని, కవచం ధరించి, మోదుగు పువ్యులవంటి ఏర్పని కాంతులతో భాసిసున్నారు.

పీరిని ఎంచుములు అంటారు. పీరంతా అమృతారీ యొక్క మూడవ పర్యంతో రెండవ భాగంలో ఉన్నారు. నాలుగవ పర్యంతో

గేయచక్రరథేంద్రస్య చతుర్థం పర్యాపుండైతాః

బ్రాహ్మణముఖ్యస్తు పూర్వోక్తా శృందికా త్వప్పమే పదా

తత పర్యాయధస్తాత్తు లక్ష్మీమైవ సరస్వతీ

రతిః ప్రీతిః కీర్తిః శాంతి పుష్టిస్తుష్టిశ్ర శక్తయః

ఏతా తృ త్రోధ రక్తాశ్చ దైత్యం ప్రతిమహోబలం

కుంతచక్రధరాః ప్రోక్తా కుమార్యః కుమ్భసమ్మాయః

ముందు చెప్పిన బ్రాహ్మణ, మహేశ్వరి, కామారీ మొదలైనవి ఏవైతే లలితాదేవి ఆవరణలో ఉన్నాయి ఆ మాతృకాదేవతలు ఇక్కడ కూడా భాసిసున్నారు.

దానికి రెండవ భాగంలో లక్ష్మీ సరస్వతీ, రతీదేవి, ప్రీతిదేవి, శాంతి, కీర్తి, పుష్టి తుష్టి అనే శక్తులు ఉన్నాయి. శ్యామలాదేవిని సమస్యలించుకుంటే ఈ శక్తులన్నీ ప్రసాదిస్తుంది. రతి అంటే ఆసక్తి

ఉత్తమమైన ఆసక్తి కలిగించాలంటే రతీదేవి ఆసుగ్రహించాలి.

ప్రీతి అంటే ప్రీతి భావం కలిగించుట, కీర్తి కలిగించడం, శాంతినిప్పుడం.

ఈ దేవతలందరూ అమృతారీ యొక్క నాల్గవ ఆరవణలో రెండవ భాగంలో ఉన్నవారు.

శ్రీ లలితోంబ్రావునామే

ఈక ఐదవవర్షంలో ఉన్నవారు:

పంచమం పర్వ సంప్రాప్తా నామాద్యు షేడశాల వరా
గితివక్తరథేంద్రస్య తాసాం నామాని మచ్చుఱ
చామా జ్యేష్ఠ చ రౌద్రి చ రాష్ట్రి త్యాధా సరస్వతి
క్రియాక్రత్తిశ్ర లక్ష్మీశ్ర తుష్ణిత్తైవ తు మోహని
తథా ప్రమథిషీ చాక్ష్మాసీని ఏచి ప్రమథ చ
విష్ణువ్యావిస్యాథ సురాసన్మాల భోగబుద్ధికా
ఏతాస్తు కురువిన్నాభా జగత్ క్షోభణలమ్మటా:
మహానమరసన్నాహ మాదధానా: పదే పదే
పుజకంటక సంఘన్నా: కలోరాట్లపోష్ట్లా:
పుజదశ్మే శతభీం చ పంచిత్రాజా భుషంశ్మీకామ్

పంచమ వర్షంలో వామ మొదలైన శక్తులు ఉన్నాయి. ఏరి పేర్లు వామా,
జేష్ఠ, రౌద్రి, తాంతి, త్రద్ధ, సరస్వతి, క్రియాక్రత్తి, లక్ష్మీ, తుష్ణి, మోహని,
ప్రమథిషీ, ఆశ్వాసీని, ఏచి, విష్ణువ్యావిని, సురాసండా, నాగబుద్ధికా. ఏరంతా
కురువిందముల ఫంటి రత్నకంటలతో ప్రకాశిస్తుంటారు. ఏరందరూ
పుజములైన కపచముల ధరించి కలోరమైన అట్టపోసం చేస్తూ పుజయండాన్ని
శతభీం అనే ఆయుధాన్ని, భుషండి అనే ఆయుధాన్ని ధరించి ఐదవ ఆవరణలో
ప్రకాశిస్తుంటారు.

ఆరవ అవరణలో బైరవులున్నారు.

ఈ బైరవశక్తుల అనుగ్రహం కూడ తావారి.

అభి గితిరథేంద్రస్య చ్ఛం పర్వ సమాత్రిశా:
అసితాంగప్రభృతయో బైరవా శ్వప్రభీషణా:
శ్రికథం పానపొత్తం చ చిత్రాజా సీలవర్ధనః
అసితాంగో రురుశ్రండః క్రోధ ఉన్నత బైరవః
కపాలో భీషణశ్శైవ సంపూర్ణాపి బైరవః

పీరు త్రిహలము, పానపొత్త ధరించి ప్రకాశిస్తున్నారు.

వీళ్ళ పేర్లు అసితాంగ బైరవుడు, రురు బైరవుడు, చండ బైరవుడు, క్రోధ బైరవుడు,
ఉన్నత బైరవుడు, కపాల బైరవుడు, భీషణ బైరవుడు, సంపూర్ణ బైరవుడు.

ఏదవ అవరజలో ప్రవేశించగానే...

అథ గీతిరథేంద్రస్య నష్టమం పర్వ సంగ్రహః
మాతంగి సిద్ధలక్ష్మీశ్రు మహామాతంగికా తథా
మహాతి సిద్ధలక్ష్మీశ్రు కోణా బాణాధనుర్ధరాః
త్స్నివ పర్వతోఽ ధన్త్రా ధన్త్రా ధన్త్రా ధన్త్రా ధన్త్రా
దుర్గాంబా వటుకట్టువ సర్వే తే శప్తపాణయః

మాతంగి, సిద్ధలక్ష్మీ, మహామాతంగి, మహాతి, సిద్ధలక్ష్మీ దేవతలు ప్రతాశిస్తున్నారు.
వీరందరూ ఎిరని కాంతులతో ప్రకాశిస్తూ, బాణాలు ధరించియున్నారు.

ఈ ఏదవపర్వంలో ఈ దేవతలకి క్రింది భాగంలో గడఫుడు అనే క్షేత్రపాలకుడు ఉన్నాడు. అక్కడే దుర్గాంబ, వటుక అనేవారు ఉన్నారు ఈ విషయమే 'దుర్గావటుక్కేత పొల్లెర్చుతే' అని కాళిదాసుమహాకవి ఈ చక్రస్వయాపాస్ని శ్యామలాదండకం ద్వారా తెలియజేసారు

త్స్నివ పర్వతోఽ ధన్త్రా లక్ష్మీ క్షేవ సరస్వతి
శంఖవద్మనిధిభైవ తే సర్వే శప్తపాణయః

దాని క్రింద మశ్చ మరొక లక్ష్మీ సరస్వతి స్వయాపాణ, బశ్వర్జ స్వయాపాలైన శంఖనిధి, పచ్చనిధి ప్రకాశిస్తున్నాయి. వీరందరూ కూడా శప్తపాణలై ఉన్నారు. వారి చుట్టూ ఇంగ్రాది అష్ట దిక్కాలకులు భాసిస్తున్నారు.

ఈ విధంగా లలితాదేవికి దక్షిణం బ్రిపున అద్యాతంగా నిర్మింపబడి ఉన్న గేయ చక్కంరథంలో సంగీతవిద్యేశీ అయిన శ్యామలాదేవి ఆధిరోహించి ఉన్నది.

కిరిచక్కం: ఏదు అవరజల గేయచక్కం తరువాత ఐదు అవరజల వారాహీదేవి యొక్క రథం 'కిరిచక్కం':

కిరిచక్కరథేంద్రస్య పంచపర్వసమాగ్రితాః
దేవతా శ్రు శృంగా ప్రాణు! యున్నామ శృంగాశాం జయః

వీర పేర్లు వింటే జయము, కార్యసిద్ధి వస్తుంది. శ్యామలాదేవి చక్కం వలె ఇక్కడ కూడా బీందువు నుండి ముదలు పడుతున్నారు. ప్రథమ బీందువు రగ్గర దండనాయకి అయిన వారాహీదేవి ఉంది.

ప్రథమం పర్వ వింద్యాఖ్యం సంప్రాతాస్మి దండనాయకా
సా తత్ జగదుర్గండకళ్ళక్రాతమస్తరి

శ్రీ లలితోంబునమ్

జగత్కులో ఏర్పడిన లోకకంటక శక్తులు అన్నింటినీ కూడా సమూలంగా నాశనం చేయకల రక్తి ఆవిడ.

సానావిధాప్రజ్ఞులాభిర్వర్తయంతే ఇయ్యలైయమ్

ఉద్దండ చోత్రనిర్మాతనిర్మిష్టోద్ధత దానవః

ఆవిడ వరావూ ముట్టి దగ్గర ప్రకాశించే కోరల చేతే రాక్షసులు అందరూ కూడా సంహరింపబడగలరు, ఆ కోరలు ఏలా ఉన్నాయంటే

దంష్ట్రా బాలమృగాంకస్య విపోసన విభావరీ

రెండు చంద్రవంకలున్నాయా? అన్నట్లు ఆ నీలవదనం దగ్గర ఆ కోరలు తళతళ్లడుతూ ప్రకాశిస్తున్నాయి.

ప్రాప్తిష్టాపయోవాహా వ్యుహానీలవపుర్ణతా

తల్లి

తష్ట్వాప రథవాథస్య ద్వితీయం పర్వసంగ్రహః

జమ్మినీ మోహినీవై ప్రమ్మినీ తిష్ఠ పీవచ

ఉత్సుల్లాండిమప్రభ్యా స్పృర్వదాపవమర్త్వాః

మంచి నీరు నిండిన మయ్యలాంటి నీలమేఘశ్వమల శరీరంతో ఉన్న ఉన్నాయి. వీరు దానిమృష్టప్యు వంటి ఎద్దని కాంతులతో ప్రకాశిస్తున్నారు. వీళ్లంతా కూడా చక్కని ఆయుధాలు ధరించి, వరావూ వదనములతోనే భాసిస్తున్నారు.

మూడవ ఆవరణలో అంధినీ, బంధినీ, జ్యంథినీ, మోహినీ, స్పంధినీ అనే శక్తులు భాసిస్తున్నారు

చతుర్థవర్యంలో బ్రాహ్మణి శక్తులు ఉన్నాయి. అంటే మాతృకాశక్తులు, శ్రీవక్రంలో, శ్యామలాచక్రంలో కూడా పచ్చాయి. కానీ అక్కడ ఉన్న ఇద్దరు ఇక్కడ లేరు. బ్రాహ్మణ, మాహాశ్వరి, కొమారి, వారాహీ.

ఈ వారాహీ దేవి మిగిలిన వేట్లు భాసిస్తూ ఉన్నది కనుక ఇక్కడ లేదు.

ఈ మాతృకాశక్రంలో “బ్రహ్మద్వా పంచమీ పర్వతా అష్టమీ పర్వతా అపి” మహాలక్ష్మీ అనే దేవత కూడా ఈ మాతృకల్లో లేదు. కనుక రెండు శక్తులను తీసివేస్తే ఆరు శక్తులు ఇక్కడ ఉన్నారు.

పదేవ దేష్ప్రష్టుక్షం జ్ఞాలజ్ఞులాకచేఖరాః

— శ్రీ లలితోమాఖ్యానమ్

ఈ విధంగా నాల్గవ అవరణలో ఉన్నారు. ఈ అవరణలో ఖూబ్బెది మాతృకలకు క్రింద కొందరు ముఖ్యమైన దేవతలు ఉన్నారు.

తస్మాప పర్వతో భస్త్ర త్వరిత స్నేహమాక్రితాః

యాకినీ రాకిషీ కైవ లాకినీ కాకినీ తథా

శాకినీ ధాకినీ కైవ శాసా షైక్షప్పరూపిణీ

పూకినీ పష్టమీ శైలా శ్రందహోర్జంద విక్రమాః

వారు యాకినీ, రాకినీ, లాకినీ, కాకినీ, సాకినీ, ధాకినీ దేవతలు. ఏరు.....

విశుద్ధిచక్రవిలయా రక్తపర్మాత్మిలోచనా

పాయసాస్నేహియ త్వక్కా పశులోకథయంకరి

అమృతాదిమహాశక్తి సంఘృతా ధాకినీత్వరి

ఇలా లలితా సహస్రంలో చెప్పుబడి దేవతలందరూ ఇత్కుడ ఉన్నారు.

ఏరు మన శరీరంలో సప్తధాతువులకు పుష్టి కలిగించే అధిదేవతలు. ప్రధానంగా మన శరీరంలో సప్తధాతువులు ఉంటాయి ‘త్వక్కా’ అంటే చర్యధాతువునందున్నది, ‘మాంపనిష్టా’ అంటే మాంస ధాతువునందున్నది. ‘రుధిర సంస్కృతా’ అనగా రక్త ధాతువు, ‘అస్మీ సంస్కృతా’ ఎముక అనఱడే ధాతువు. మాంస అనగా మేదన్న, మళ్ళ, శుక్లము ఇలా మొత్తం వెదుధాతువులు చెప్పబడుతున్నాయి

ఈ ధాతువులు బాపుంటేనే శరీరం బాగుంటయంది. భండాసురుడు రసాన్ని లాగేసేటప్పుడు ధాతువులను నిర్మీర్యం చేసాడు అందుకు ఈ ధాతుదేవతలు వెళ్లి బాగు చేస్తారు.

ఇవి అస్మీ రఘుస్వాలు.

కనుక ఎవరైతే ఈ ధాతునాథుల్ని స్ఫురిస్తారో హారి శరీరంలో ధాతు పుష్టి బాగా ఉంటుంది. అమృతే కృతిజ్ఞత చెప్పడానికి మన బ్రాహుకు వాలదు. అమృ నడిచిస్తున్న దేహంతో నడిచేసున్నాం కానీ ఈ ధాతువులన్నిటిలో ఇందరు దేవతలుగా అమృతారు ఉండి రక్షిస్తున్నారు అమృతారుని ఎందుకు పూజించాలండి అంటే? ఏదో ఇస్తుంది అని పూజించవద్దు - ఎన్నో ఇచ్చించని పూజించండి.

ధాముధా ఇషి ప్రోత్స్థా తాణిమాధ్యప్పసిస్తిద్దాః

ఏరు “ధాతు నాథలు” ఏరిని ఆరాధిస్తే అప్పసిద్ధులు కూడా అనుగ్రహిస్తారు. ఏరు-

మోహనే మారచేస్తిప స్తుమ్యనే శాడనే తథా

భక్తణే దుష్టుదైత్యానా మామాలం చ నిక్షేసనే

శ్రీ లలితేషాఖ్యానమ్

వీరికున్న శత్రులతో అసురులను మూహింప చేయగలరు, చంపగలరు, ప్రంభింప చేయగలరు, కొట్టగలరు, బ్రింగేయగలరు. ఆటువంటి వారు ఈ ధాతునాథులు.

‘ధాతునాథా ఇమాః ప్రోక్తా స్వర్యదాతుషు సంస్థితాః’ వీరే సర్వ ధాతువులయందు వ్యాఖీంచినవారు. శీరు ఎవరిని హింసిస్తారో వివరిస్తూ...

స్వస్త్రమిసీద్రోహక్షూం స్వకీయసమయద్రుహమోమ్

వైదికమ్రోహిణాం దేవద్రోహిణాం వీరవైదికామ్

యజ్ఞద్రోహక్షూం దుష్టదైత్యానాం భక్తజ్ఞ క్షమాః

నిత్యమేవహి సేవన్త్వే పోత్రిణీం దధ్యనాయకామ్

అమ్మవారి పథ్ల ఏవరైనా ద్రోహం చేస్తే వారిని బాధపిడశారు.

‘స్వకీయసమయద్రుహమో’ సమయం అంటే ఉపాసనా పద్ధతి, యజ్ఞ ద్రోహములు అనగా దేవతా నింద చేసే నాస్తికులను వీరు హింసిస్తారు.

దుష్టదైత్యానాం భక్తజ్ఞ క్షమాః - వారు ఇటువంటి వారిని బ్రింగిచేయగలరు. కపుక వీరి పథ్ల సనాతన ధర్మం రక్షింపబడు గాక అని మనం ప్రార్థన చేయాలి. వీరు ఆ దండనాయకును సేవిస్తూ ఉంటారు.

సరిగ్గా వీరికి క్రింది స్తాయిలో అనగా నాల్గవ ఆవరణలో మూడవ స్తాయిలో..

తస్మైవ పర్వతః పొర్పుధ్వితయే కృతమన్విరే

కోధినీ స్వమ్యినీ భ్రాతే వర్యేతే దేవతే ఉథే

చామరే వీఱున్యే చ లోలకంకణదేర్ఘతే

క్రోధినీ, స్వమ్యినీ అనే శత్రులు ఉన్నారు. వారు చామరాలు ధరించి ప్రకాశిస్తున్నారు.

అథ తస్య రథేష్టష్ట కిరిచల్కాభిధాయః

పొర్పుద్వయక్షూచాస మాయుధద్వయ ముద్రతమే

హలం చ మునలం తైప దేవతారూప మాస్తితమే

సరిగ్గా ఆ ఆవరణకి ద్వారే ఆయుధ దేవతలు ఇద్దరున్నారు. వారు హలదేవత, నాగరికి అధిష్టాన దేవత, మునల దేవత-రోకలికి అధిష్టానదేవత, ఆ ప్రకృతి చంద, ఉచ్చండ అనే రక్తం శత్రులు రెండు ఉన్నాయి. వారు హలం ఖథం ధరించి ప్రకాశిస్తున్నారు. ఇవి నాల్గవ ఆవరణలో ఉన్న దేవతల వివరాలు.

ఇక అయిదవ ఆవరణలో అమ్మవారి అనంత శత్రులు భాసిస్తున్నాయి

దీనిలో ప్రధానంగా అష్ట దేవతలు ఉన్నారు.

కీరిచక్కరథెడ్దుస్త పంచమం పర్మసంగ్రహితా:
వార్మాచ్యాద్య అష్టదేవ్యై దిక్కుష్టము చ విత్తుతా:
వార్తులీ కైవ వారాహీ సా వరాహముఖీ వరా
అన్నినీ ఐన్నినీ కైవ జ్యుమ్మినీవైవ మోహినీ
స్తుమ్మినితి రషుక్కోళ స్తుమ్మనోచ్చాటవక్కమా:

1.వార్తులీ, 2.వారాహీ, 3.వరాహముఖీ, 4.అంధిని, 5.బంధిని, 6.ఇంధిని,
7.మోహిని, 8.స్తుంభిని. ఈ ఎనిమిది మంది శత్రువులను నిగ్రహించేవారు. వీరికి దగ్గరగా
అనేక మంది శక్తులు భాసిస్తున్నారు. వారిలో ఇంద్రాది శక్తులు, అష్టరన శక్తులు కూడా
ఉన్నారు. దీనికి దగ్గరగా క్షీతిపాలుడు అనే దేవత భాసిస్తున్నాడు. అతను మూడు పడగలు
కలిగిన పాము పంచి పొశాన్ని ధరించి ఉన్నాడు. ఆయునకి దగ్గరగా అమృతారి వాహనమైన
ప్రభువోపం' పేరుతోనున్న సింహం భాసిస్తున్నది.

ఈ అయిదవ ఆవరణకు మరొక ఔతు కృష్ణసారంగము (అవగా నల్ల తింక) అవే
వాహనం ఉంది. నల్లజింక వాయుదేవత యొక్క వాహనమని చాప్తం.

అమృతారు వాయువేగంలో సంచరిస్తూ ఉంటుందని ఇది తెలియజేస్తుంది. ఇది కౌస
శక్తికి కూడా సంకేతం ఈ ఐదవ పర్మంలో మరొక గోప్త దేవత ఉన్నాడు ఆయున
గురించి చెప్పు.

వర్తతే మదిరా సింథు శ్రీవత్సారూపమాస్ఫితః:

ఇతడు సురా సముద్ర దేవత. ఎవరికైనా ఊలహీనంగా ఉంటే వారికి శక్తివి ఇస్తూ
ఉంటాడు. శక్తి సేనలు యుద్ధం చేసి అలసిపోయినవ్వుడు ఈయన శక్తిని ఇస్తాడు. మదిర
అందీ లోకంలో తీసుకొనేది కాదు. ఈ మదిర వేరు. ఆ మదిరికి ఆయున అధివరి.

హీతుక, క్రిపులారి, అగ్నిభూరవ, యమజిహ్వ, ఏకపాద, కాల, కరూళ, భీమరూప,
ఘటకేశ, అచల అనే పది శక్తులు కూడా ఇక్కడ భాసిస్తున్నాయి.

ఈ విధంగా కిరి పత్రం, గేయవక్తం, వత్సరాజ రథం అనే మూడు రథాలు సిద్ధమై
ఉన్నాయి. ఇక ఈ చక్రాలు కఠలాచి.

అమృతారి రథానికి చతుర్యోదములు అనే నాలుగు చక్రాలు సిద్ధం చేసారు. అమృతారి
చైతన్యం వేదాల ద్వారా వ్యాపిస్తున్నది అని దీనిలో ఉన్న అంతర్యం.

వేదాల యందు వ్యాపించి ఉన్నది ఆ తల్లి యొక్క తత్త్వమే.

శ్రీ లలితోంబాన్నమే

అక్కడ ముత్తం అయిదు రకాల సారథులు ఉన్నారు.

ఇరదేవి ప్రథమత స్తుధా త్రిపురమైరపీ
సంహిరమైరవశ్వాన్యే రక్తయోగివల్లభః
సారసః పంచమమైవ చాముండా చ తథాపరా
ఏతాస్తు దేవతా స్తుత రథసారథయస్మాతాః

1. ఇరదేవి 2.త్రిపురదేవి 3. సంహిర మైరవుడు 4.రక్తయోగినీ వల్లభుడు 5.సారసుడు...

ఈ ఐదుగురు ఆ శ్రీచక్త రథానికి సారథులుగా ఉన్నారు.

చాముండ అనజడే ఆరవ ఆమె కూడా పీరిలో ఉన్నది ఈ సారథులలో స్త్రీ పురుషులు ఇద్దరూ ఉన్నారు. మొదటి ఇద్దరు స్త్రీలు.

శ్యాములాదేవి రథమైన గేయ వక్త రథానికి సారథి “హనంతిక”.

తథాది నవ్వుకు అధిదేవత, మాటల చక్రానికి సారథి నవ్వు అని దీని ఆంతర్యం.

నవ్వుతూ మాటల్లాడదం, మాటల్లాడతూ నవ్వుడం ఒక అత్యద్భుతమైన వాక్యకీ స్వరూపం. రామచంద్రమూర్తిని కూడా రామాయణంలో స్నేతభాషి, పూర్వ్యభాషి, స్నేతపూర్వ్యభాషి అని వర్ణించారు. ఆయన నవ్వుతూ మాటల శాము అయిదు. నవ్వు మాటకి చక్కని అందాన్ని తెచ్చి పెంచుటంది.

కావ్యకంత వాసిష్ఠ గణపతి ముని అమృతారి మాటను వర్ణిస్తూ అమృత నవ్వు మాట కలిసి వస్తున్నాయి.. అవి విడివిడిగా లేపు అన్నారు. అమృతారి నవ్వు తల్లగా ఉండని చెప్పారు. మాట అంటే సరస్వతి. ఆ దేండూ ఎలా ఉన్నాయో వర్ణిస్తూ హంస మీద కూర్చున్న సరస్వతిలా ఉన్నాయిని చెప్పారు.

నవ్వు హంసలా ఉంది. మాట సరస్వతిలా ఉంది.

కనుక గేయచక్రానికి సారథి హనంతిక
హేయగా నవ్వుడం చేతకాకపోతే హనంతికాయైనమః అనుకుంటే ఇ తల్లి దయవల్లిసా నవ్వుడం చేత వోతుంది. నవ్వుడం ఒక దైవిలక్షణం.

కిరిచక్తరథేంద్రమ్య స్తుమ్యానీ సారథి స్మృతా
వారాహేవి రథమైన కిరిచక్త రథానికి స్తుంభినీదేవి సారథి.

ఈ రథాన్ని చూస్తే అసురసేనలు స్వంఖించిపోతాయి.

ఈ మూడు రథాలను కలిపి చూడడం దేవతలకు సాధ్యమవుటంది.

చక్రవర్తిజరథం

ఇటు గేయచక్రం, అటు కీరిచక్రం, మధ్యలో ఆమ్యవారి చక్రవర్తిజరథం ఉంటుంది.
మధ్యలో ఉన్న రథం

రథయోజనమున్నిపో లలితా రథ వుంగవః

సప్తయోజనముచ్ఛాయా గీతిచక్రరథోత్తమః

షడ్యోజన సమున్నముః కిరి చక్రో మహిమునే

ఆమ్యవారి రథం పది యోజనాల పొడవు ఉంది. గేయ చక్రం ఏదు యోజనాల పొడవు ఉంది. కిరిచక్రం ఆరు యోజనాల పొడవుతో ఉంది, వీటన్నిటికి చక్కబేటి భత్తములు, ధ్వజములు ప్రకాశిస్తూ ఉన్నాయి.

మహా సాహ్మాణ్య పదపీమారూధా భువనేశ్వరీ

అథ సా లలితేశానీ సర్వాశ్రమి మహాశ్వరీ

చచాల భండ దైత్యస్య జయనిద్యభికాంక్షిణి

శభ్యాయంతే దిశ స్పృధాః కంపతే చ వసుభథరా

ఎప్పుడైతే ఈ తల్లి భండదైత్యుని జయించడానికి సిద్ధపడిందో శక్తి సీనల కదలికలకి దిక్కులన్నీ ధ్వనిస్తూ ఉన్నాయి. ఆ ప్రతాపానికి భూమి కంపిస్తోండా అస్తుగా ఉంది దేవదంధుభయో నేడుర్చిపేతుః పుష్పవృష్టియః

వీరు చేస్తున్న ధ్వనులు కాకుండా దేవ దుండుభులు త్రోగుతున్నాయి. కుసుమపృష్ఠి కురుస్తూ ఉంది.

విశ్వమసుప్రభృతయో గంధర్వాస్తురగాయకాః

తుమ్మురుర్మారదమైవ సాక్షాదేవసరప్యతీ

జయమంగళపద్మాని పరంతి పటుగితిథిః

సురగాయకులైన గంధర్వులు, విశ్వమసు ముదలైన వారంతా గానం చేస్తున్నారు. తుంబర, నారదులు, బ్రహ్మ పత్రిమైన సరస్వతి దేవి కుడా కీర్తిస్తున్నది వీరంతా ఆమ్యవారి వైభవాన్ని రకరకాల గీతాల ద్వారా గానం చేస్తుండగా

హార్షసంపుట్ల పదనా స్నేహపుటకథాపుణాః

అని వింటూ ఆమ్యవారి ముఖం ఆనందంతో వికసించింది.

మహార్థయ జయత్యేవ స్తువానా లలితేశ్వరీమీ

ఆమ్యవారి కీర్తనల వింటూ దేవతల ఒడలు పులకించిపోతున్నాయి. ఆ పులకించిన

సామవేదం షష్ముఖశర్మ —————

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

శరీరాలతో దేవతలు అమృతార్థిని నమస్కరం చేస్తున్నారు. వసిష్ఠది మహర్షులు అమృతార్థిని కీర్తిస్తున్నారు.

సప్తర్షుయో వసిష్ఠాద్యః ఖుగ్యజా ప్రామర్హపిభిః

అధర్షు రూపై ర్భూతైచ్ఛ పర్థయంతో జయ త్రియం

ఖుజ్యంతములతో, యజ్ఞర్షంతములతో, సామ మంత్రాలతో, అధర్షుడి వేదమంత్రాలతో వసిష్ఠది సప్తర్షులు అమృతార్థికి జయము కలిగే మంత్రాలు వర్ణిస్తున్నారు.

పావిషేన మహా వహ్ని కథా మశ్యంతపావనీమ్

యజ్ఞ సంబంధమైన మంతములతో, యజ్ఞ ప్రక్రియలతో అమృతార్థిని కీర్తిస్తూ వీరంతా జయ జయ ధ్యానములు చేస్తుండగా అప్యదు ఆ తల్లి యుద్ధ సన్మధురాలైంది శక్తి సేనలు విజ్యంభిస్తున్నాయి.

శూర్యక పట్టణంలో ఉత్సాహాలు, యుద్ధ సస్యాహం:

ఆ సమయంలో భండాసురుని శూర్యక పట్టణంలో ఉత్సాహాలు, ఎన్నో అపశక్తునాలు గోచరించాయి.

ధ్వజాగ్రహపర్తినః కాకా గ్రుక్రుష్మివ వలః ఖగః

అదిత్యమందం దృష్ట్వై దృష్ట్వై చక్రందు రుచ్యకై:

కోటులకు పైన పెట్టిన జెండాల చుట్టూ గుండ్రంగా కాకులు, గ్రద్దులు తిరుగుతున్నాయి. అచి ఐన్నో అపశక్తునాలు, సూర్యమండలాన్ని చూస్తూ పట్టులు తలలెత్తి ఏడుస్తున్నాయి. ఎప్పుడైనా ప్రక్కతిలో ప్రతికూల శక్తులు కనిపిస్తే పోల్చుగలిగే శక్తి మసకంటే పతు పక్కాదులకు ఎక్కువగా ఉంటుంది. మనమే గొప్పవాళ్యమని మనం అనుకుంటాం. మన ఇంద్రియాలకు మించివ శక్తులు ఏచీకి ఉన్నాయి.

దర్శణాం చర్యాం చ ధ్వజావాం ఖద్దవమ్మామ్

మచీనా మమ్మరాణాం చ మాలిస్య మభవస్యమః

చిత్రంగా పారి ఇండ్ర మీద, కోటుల మీద పెట్టిన జెండాలు వాటంతట ఆవే వడి పోతున్నాయి. ఖద్దాలు ముక్కల్పిపోతున్నాయి. ఆద్యాలు పగిలిపోతున్నాయి. కవచాలు లీరి పోతున్నాయి. స్త్రీల ఆధురణాలు వాటంతట ఆవే జారి వడిపోతున్నాయి. కారణం లేకుండానే అద్యాలను ఎంత తుషుస్తున్నా మళ్ళీ మాలిస్యం పట్టేస్తోంది దానితో హహికారాలు చేస్తున్నారు. అంతా అపశక్తునాలు కనిపిస్తున్నాయి.

ఇదంతా ఏమిటా అని ఆలోచిస్తే ఇటు ఒక మహాసేన తమ మీద దాడి చేయడానికి

సిద్ధంగా ఉండని తెలిసింది.

లైలోక్యవిజయే లభం వభ్యయున్నై మహాద్యశః
న శేన కిరసా తస్య మృద్మన్నై పాదపీరికామ్
కృతాంజలి ప్రథామో హ సముపాచితశాం భువి

అప్పుడు భండాసురుడు వాళ్యను ఎదుర్కొనుడానికి సమావేశం ఏర్పాటు చేసాడు. వితుక్కడు, విషంగుడు మచ్చి భండాసురునికి సమస్యార్థం చేసి సథలో ప్రక్షుపు కూర్చున్నారు. భండాసురుడు వాళ్యని సగరంలో అపశకులాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఏవో శక్తిసేనలు వచ్చాయని విన్నారు. మీ అభిప్రాయం ఏమిటనో అడిగాడు.

రాజుకి సమాచారం తెలిసినప్పటికీ ఇతరుల అభిప్రాయం అడిగి నిర్దయం తీసుకోవాలి. వాడి దగ్గర కూడా చక్కని రాజునీతి ఉంది. అప్పుడు విషక్కడు అంటున్నాడు

దేవ! త్యాగ్యాయదోర్ధ్వావిష్ణుసూలవిక్రమః
జ్ఞలభ్యులామయే వచ్చై పతిఖా నాకమాగకా:
తస్యాశ్వేవా త్వముత్సున్న కావిత త్రై బలగర్మితా

ఏం ఇరిగిందో తెలుసా! నీ భయంకరమైన పరాక్రమాన్ని తట్టుకోలేక, దేవతలు ఏదో అగ్ని రగిలించి దానిలో దుమికి నశించారు. వాళ్య పోయాక ఆ అగ్ని నుంచి ఒకానోక తీర్టువించింది అవిడకో కొట్టిగా బలం ఉంది. దానితో గర్మించింది. వాళ్యందర్ని తిరిగి సృష్టించింది.

స్వయమేవకిలాం ప్రాక్తీ క్రాందేవాన్యాసువాదికాన్

తిరిగి వారందరినీ సృష్టించింది కనుక తనేదో బలపంతురాలనుకుని మన మీదకి యుద్ధానికి పసుప్పుది. ఆవిడకేం తెలుసు మన పరాక్రమం? స్త్రీలంటే మెత్తని శరీరం ఉన్నవారు.

అంలానాం సమూహా శ్రే ధృతినోఽస్మా న్యోషప్యశే

'అబలానాం సమూహః' ఆడగుంపు మనల్ని ఏం చెయ్యగలడు? వారు మన మీదకి యుద్ధానికి రావడం ఎలా ఉండంటే 'తరి పల్లవభంగేన పౌష్ణాస్య విదారణమ్' - చిగుత్తు తీసుకొచ్చి రాతిని పగులగొట్టుధానికి ప్రయత్నించినట్టు ఉంటుంది.

ముల్లోకాల్చి వశం చేసుకొన్న రావణుడు మానవుల్లి కోలుల్చి గట్టించలేదు. దేవతలు నన్నేం చెయ్యకూడదని ఔ చూపే చూసాడు క్రిందవాళ్యని పట్టించుకోలేదు. కాని పరమాత్మ వాళ్యలోంచే వచ్చి కొట్టాడు.

సామవేదం పుణ్యాఘాశర్మ —

శ్రీ లలితోచాళ్ళునామ్—

భండాసురుడి ముందు ఉన్న కొండరు రాక్షసులు మహిషాసురుడు, చండమండులు.. వీళ్ళు కూడా ఆడది ఏమి చేస్తుందిలే! అనుకున్నారు. ఆ రూపంలోనే పరమేశ్వరుడు వచ్చాడు. సృష్టిలో దేవైనా తక్కువగా చూసే దాని నించే దెబ్బతింటారు కనుకనే సృష్టిలో దేస్తే హాసంగా చూడరాడు.

స్త్రీలు ఏం చెయ్యగలరని విశుల్పుడు చెప్పు 'సాకు సీగ్గుగా ఉండయ్యా'

విడంబనా న కిమనే లజ్జకరమిదం న కిమ్

మనలాంటి ప్రథాపవంతుల మీదకి ఆడవాళ్ళు యుద్ధానికి వచ్చారంటే ఇంతకంటే లజ్జ మరోకటి ఉండా! ఐతి స్త్రీలు అని తక్కువగా చూడరాడు, అల్పాలైనా గట్టి దెబ్బ తియాలి సుమా! అని చెప్పి, భండాసురుడు విషంగుని ప్రత్యుంచగా..

విషంగస్తు మహానత్కో విచారణ్ణో విచక్కణి:

విషంగుడు గొప్ప బలవంతుడూ, వాడి మేధస్తు విదో వాడికి ఉంది.

దేవ! త్వ మేవ జానాసి సర్వ కార్యమరిందము

న కు వే క్షూషి వక్కమ్యం నీతి వర్ణని వర్ణితి

రాజనీతి ఏమిచో మేం నీకు చెప్పాలా? మమ్మల్ని అడుగుతున్నావు కనుక మాకు తోచింది చెబుతున్నాం. స్త్రీ అని తక్కువ బుద్ధితో చూడాల్ని సాకని పిస్తోంది. మన ఘూర్చుకులందరూ ఇలాగే పొరపాటు వడి దెబ్బతిన్నారు కనుక మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి. వారెవరంలే

చిర్య గిర్యాపి వారీతి క్షుద్ర ఇత్యాపి రాజభిః

కార్యావైరితి నాపళ్ళా శత్రు స్వర్గుత సంభవాత్

ఇంతువని, స్త్రీ అని తక్కువగా చూడరాడు. తారణం అంతటా శత్రు ఉంది కదా! వాడికి తెలియకపోయినా ఆ మాట వచ్చేసింది. శక్తి సర్వతా ఉంది. అది విజ్ఞంభు స్థాయికి రావాలంటే ఎక్కడి నుంచైనా రాగలదు. మనకు ఘూర్చుంలో ఒక కథ జరిగింది తెలుసా! ఓ భండా!

ప్రంభోత్స్వనేన కేవాసి నర తిర్యక్ వపుర్వుః

భూతేన సర్వ భూతానాం పొరణ్ణకిపుర్వుః

నీకు గుర్తుందో! లేదో! చాలా కాలం క్రీతం స్వంభం లోంచి ఒక భూతం వచ్చిందిట ఆ భూతం చిత్రమైన జంతువు ముఖం, మానవ శరీరంతో వచ్చింది. నరసింహస్వామి గురించి విషంగుడు తెప్పే మాటలు అవి వాడి ఉద్దేశం ఇలా ఉంది. ఆ భూతం వచ్చి

హిరణ్యకరీపుని సంహరించింది అన్నాడు

సారాయిఱడు నరసింహపతారం భరించాడని భక్తితో వాడు ఎలా చెప్పాడు! రాక్షసులు అలాగే అంటారు, దేవతల్ని దేవతల అవతారాల్ని అవహాళన చేసివారంతా ఏల్ని అసుదమ్ములే అని దీనిఱట్టి అర్థం చేసుకోవాలి, అయిపంచీవారు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు నాశనమవక తప్పదు.

విషంగుడు ఒక మహాభూతం వచ్చిందని తెప్పన్నాడు, వాడు ఆ మాట అన్నా! అనకపోయినా ఆయస మహాభూతమే, ఏకో విష్ణు: మహాద్వాతం పృథవ్ భూతాని అనేకశస్తో అని విష్ణునహాస్రనామం

పురాపో చండికానామ నారీ మాయా విజ్ఞంభిసే

నిశుంభ శుంభో మహిషం వ్యాపాదితవతీ రజే

చండిక అనే ఒక ఆవిడ వచ్చి విశుంభ శురభాదులనందర్ని చంపేసింది. కాబట్టి అతో వదామి నాశ వజ్రా స్త్రీమాత్రే క్రియలం క్షుభితే

స్త్రీయే కదా అని తక్కువూగా చూడకు, విజయానికి కారణం స్త్రీయో, పురుషుడో కాదు, శక్తి ఆంటున్నాడు

శక్తి రేవహి సర్వత్ర కారణం విజయులైయః

శక్తే రాధారతాం ప్రాణై స్త్రీపుంపిలై ర్జు నో భయమే

శక్తి ప్రధానం గానీ స్త్రీయ? పురుషుడా? అనేది కాదు.

శక్తిత్ర సర్వతో ఖాతి సంసారస్య స్వభావతః

ఈ జగత్తు సమాజ స్వభావముగా శక్తి చేత ఆక్రమించబడింది. వాడికి తత్త్వం తెలుసు.. ఆని అసురబుద్ధి ఉంది.

శక్తి తన్నో దురాశాయః ప్రవృత్తిః భూయతాం త్వయా

మనం ఇప్పుడు చేయాల్చింది అవిడ ఎవరో ఖాగా తెలుసుకోవాలి

కేయం కన్నా త్వముత్సున్న కిమాచార కిమాత్రయా

కిం ఐలా కిం సహియావా దేవ! తల్పువిచార్యతామ్

ఎక్కడి సుంచి వచ్చింది? ఏ విధంగా ప్రవర్తిస్తుంది? దేస్తు ఆధారం చేసుకుని ఉంది? ఆవిడ సేనలేమిటి? ఆవిడకు సహాయాలేమిటి? దానిని బాగా అలోచించాలి. అంతేకాని ఏముందిలే! అనే నిర్మక్యం మాత్రం పనికి రాదు, అని విషంగుడు నొక్కిపెట్టాడు.

పీళ్ళిద్దరి మాటలు విన్న భండుడుకి పొగరు అంత తొందరగా పోతుందా! వెంటనే

సామవేదం షష్ముఖశర్మ —

శ్రీ లలతోపాథ్యానమ్

అవఖ్యం తుక్కలేం చల్తే స్తుతి హౌలహాయణః

కపుబోమలు ముది వేసి “భీ! వారు ఆడవాళ్ళు” అని ఒక నిర్భక్ష ధోరణితో అన్నాడు.

ఆరే! సీతి విచారోఽయం సమస్తేషు శత్రుము

శత్రువుతమరు? వారి బలం ఏమిలి?

ఆహన్నీ సమసలం కలిగిన వారి దగ్గర చూసుకోవాలి. వాళ్ళు కేవలం మామూలు ప్రీతి. వారేమిటో నేనూ తెలుసుకున్నాను.

ఆరే పాప సమాచారీ! కిం వృథా శంకనే స్త్రీయమ్

స్త్రీల వల్ల భయం అని ఎందుకు అనుకుంటున్నావు?

తత్త్వర్యం పొ మయా పూర్వం చారధ్వారా విలోకితం

చారుల ద్వారా నాకు ముందే తెలిసింది.

అగ్ని స్తుముఢీతా శారిల్లయితా నామధారిణీ - అగ్ని సుంచి లలిత అని ఒక ఆవిడ వచ్చిందట.

యథార్థసామహ త్యోజా తప్పవ త్వేశలాళ్ళతి: - పేరుకి తగ్గట్టే! లలిత ఇంటి లాలిత్యం. ఆవిడ పుష్పులాంటి మెత్తనిది, సుకుమారమెత్తనిది. ఆలాంటి ఆవిడ నిన్నెమి చేస్తుంది? అన్నాడు. లలిత - సౌకుమార్యం. భండ - బండతసం. రెండూ ఎంత పరస్పర విచుద్దమో ఇక్కడ చెప్పున్నాడు. వీడు మొఘ్యబాఱుడు వాడైతే ఒమ్మువారు సౌకుమార్యమైన తర్వి చైతన్యం లక్ష్మిమే సౌకుమార్యం. పేర్కలోనే అందం ఉంది. లలితా నామానికి వ్యాఖ్యానం ఇక్కడ భండాసురుడు చెప్పున్నాడు.

న సత్కం న చ వా వీర్యం న సంగ్రామేషు వాగతి:

ఆవిడకి బలం లేదు, వీరత్వమూ లేదు ఆవిడ చరిత్రలో యుద్ధం చేసిన అనుభవం లేదు. మనమో అందర్ని అల్లలూడించాం కనుక ఆవిడ మనల్నీం చేస్తుందని అంటున్నాడు.

అక్రా విచారనివహః త్ర్యంతు మాయా పరాయణః

అయితే కొన్ని మాయులు వారి దగ్గర ఉండవచ్చు. అగ్నిలోంచి వచ్చి వారందరిని సృష్టించిందంటే మాయేటో ఉండి ఐతే మన దగ్గర కూడా మాయులు ఉన్నాయి కాబట్టి మనం తప్పకుండా వాళ్ళను జయిస్తాం. మీరు చెప్పిన విషయాలలో ఒకడాన్ని నేను ఒప్పు కుంటున్నాను. అన్ని విధాలూగా జాగ్రత్తగానే ఉండాలి చిన్న పామునైనా పెద్దక్రతోనే కొట్టాలి. మన సేనలన్నీ ఇప్పుడు సమ్మానమవ్వాలి. కనుక అందరూ యుద్ధానికి సిద్ధం కండి. మన ఒక పరాక్రమాలేవి ఆవిడకి తెలియలేదు. దేవతలందరూ ప్రక్కనే ఉండి

స్వతిస్తూ ఉంటే గొప్ప శక్తిమంతుకాలను అనుకుంబోంది. మనమేమిలో ఇష్టుడు రులి చూడబోతోంది.

అబలా నవిరోత్తవ్యా తైవైషా దర్శమహృతే

న ఆసంతి ప్రియో ముధా వ్యుథా కల్పిత సాహసాః

గ్రీలు మూర్ఖులు కనుక వారికేమి తెలియక అనవసరపు సాహసానికి ముందుకు పస్యున్నారు. పీళ్ళు ముందుకు రావడం వారి వినాశనం కోసమే!

వినాశ మనుధావంతి కార్యాక్రార్య విమోహితాః

అని చెప్పి వాడి నేనులందర్నీ పిలిచాడు.

కుటీలాక్షుః కురుండశ్వ కరకుః కాశ వాసితః

వజ్రదంతో వజ్రముఖ వజ్రలోమా వలాహాకః

భండాసురుడి సేనల్లో పేర్లు కుటీలాక్షు, కురుండ, కరక, కాశవాసిత, వజ్రదంత, వజ్రముఖ, వజ్రలోమ, వలాహాక, సుశీలముఖ, ఘాలముఖ, వికర్ష, వికటానన వీరంతా ఉన్నారు. వీరందరికి అధిష్ఠిగా కుటీలాక్షుడు అనే రాక్షసుడు. అనురీ బద్ధులు అంటే వంకరచూపులుండి-సూటిగా, తిస్సుగా ఆలోచించే లక్షణం లేకపోదమే. చూపు అంటే దృక్ కోణమని అర్థం. కొంతమంది వంకరకోణంలోనే ఆలోచిస్తారు. ఒక మంచి విషయాన్ని చెప్పే భాస్తి అనుకూల కోణంలో తీసుకోకుండా త్రపికూలకోణంలో తీసుకోవడమే కుటీలాక్షుడు. ఆ కుటీలాక్షుడు రాక్షసేనలకి అధిష్ఠి

ఉవాచ నిజసేనాస్యం కుటీలాక్షుం మహోబలం

“ఇతిష్ట రే! జలం సర్వం సవ్యాహాయ సమంతతః

ఓరేయో కుటీలాక్షు లే! మన సేనలనన్నిటినీ సన్నద్ధం చేయించు

శాస్యకష్ట సమంతాశ్వ ద్వారేషు ఐల మర్మయ

మన శాస్యక పట్టణంలో నాలుగు ద్వారాలలో సరియైన రక్తకులను పెట్టు

దుర్భాగీ సంగ్రహం త్వం కురు క్షేపణికాశతమే

సళ్ళకురు చ శస్త్రాణి యుద్ధమేత దుపస్తితమ్”

అన్ని రకాల రక్తణలు చేసి, అప్ర శస్త్రాలన్నీ సిద్ధం చయ్యా, సీహపతులను సన్నద్ధం చెయ్యా” అని కుటీలాక్షుడికి అప్పగించి భండాసురుడు లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. ఇక కుటీలాక్షుడు దానికి తగ్గట్టగా అనేక మంది రాక్షస వీరులను సిద్ధం చేసి ముందుగా ఒకడిని వంపించాడు.

శ్రీ లలితోహన్వయ్

కటీలాట్ శ్రీమాఖర్మ దుర్భదం నామ ధానమ్

వంకర చూపు తరువాత వచ్చేది దుర్భదం. దుర్భదం అంటే కూడని మదం. అంతా నాదే, ఆంథా నేనే అనుకునే భావమే దుర్భదం. ఆ దుర్భదుని పంపించాడు వాడు

దశాక్షోహితోయుక్తం ప్రాపిణో భూరిశాం ప్రతి

పది అక్షోహితో సేనలతో వాడు బయలుదేరాడు. శూన్యక పట్టణంలో ద్వారాల దగ్గర ఒక్కట్టర్ని రక్షణగా పెదుతున్నాదు.

శూన్యకస్తు పురద్వారే ప్రాచినే సమకల్పయుచే

రక్షణార్థం దశాక్షోహిణ్యపేతం శాశజంఘకం

పది అక్షోహితిల సేనతో తుర్పు ద్వారం వద్ద శాశజంఘుడు అనేవాడిని ఉంచాడు. శాశజంఘు అంటే శాశిచెట్టంత కాలి పిక్కలు కలవాడంతే మిగిలిన స్వరూపాన్ని ఉపాంచు కోపచ్చ, జ్ఞానం ఏ వైపు సుంచి రాతుండా మూర్ఖివేయడం అదే ద్వారాల దగ్గర రాక్షస శక్తులను పెట్టడంలో ఉన్న అంతర్యం.

అజ్ఞాన శక్తుల లోపలికి జ్ఞానాన్ని రాశివ్యక్తుండా మూర్ఖుయి. సరిగ్గా గురువుగారు విష్ణువేర్య సమయంలో అది లోపలకిబోకుండా ద్వారాలు మూనుమటోకాయి. అదే జడత్వం.

యుద్ధ ప్రారంభం

అవాచినే పురద్వారే దశాక్షోహితి సంయుతమ్

నామ్మా శాశభుజం దైత్యం రక్షణార్థ మకల్పయుత్

దక్షిణ ద్వారం వద్ద శాశభుజుడు ఉన్నాడు. ఎదికి పది అక్షోహితీల పైస్యం. ప్రతిథినే పురద్వారే - పదమర ద్వారం వద్ద శాశగ్రివుడు, అంటే వాడి మెడే శాశవ్యక్తం అంత ఉంది. ఉత్తరేతు పురద్వారే శాశకేతుమ్ - ఉత్తరద్వారం దగ్గర శాశకేతువు అనే రాక్షసుడు ఉన్నాడు. ఇలా పురద్వారాల వద్ద రాక్షసులు సీద్ధంగా ఉన్నారు.

దుర్భదుడు రాక్షససేనలతో యుద్ధానికి బయలుదేరాడు శక్తిసేనలు అనుబసేనల్ని ఎదుర్కొచ్చేతున్నాయి.

కటీలాట్ శ్రీమాఖర్మ దుర్భదంవామ ధానమ్

దశాక్షోహితోయుక్తం ప్రాపిణో భూరిశాం ప్రతి

కటీలాటుడు దుర్భదుడనే రాక్షసుని పది అక్షోహితీల సేనలనిచ్చి పంపించాడు. ఆ సేనలు భయంకరమైన వాహనాలను అధిరోహించి, అప్ప శస్త్రాలు ధరించి శక్తిసేనలపై

విజుంభించారు. దుర్మహిత్తి పంపించాననే వార్థని కుటీలాట్లడు భందాసురునకు తలియ చేసాడు.

సంపత్తులై-దుర్మధుల యుద్ధం

దేవ! త్యాగ్భాయ దత్తం సైషైర్వగరరక్షణమ్

దుర్మధః ప్రేషితః పూర్వం త్వాం దుష్టాం లలితాం ప్రతి

ఆ లలితని ఎదుర్కోవటానికి దుర్మధని పంపించాను. పుర రక్షణ చేసాను. ముందు అలోచనగా రక్షక చేసానే కానీ ఇంత అవసరం లేదు.

ఆమను నులభంగానే మన కింకరులే తీసుకొచ్చి మనకి అప్పగిస్తారనే ఆహంకారంతో కుటీలాట్లడు హూట్లాడాడు. ఆలా ఉండగా దుర్మధుడు శక్తిసేనలలోకి ప్రవేశించాడు.

దోఘాయమాసై రసిభీర్విషుశ్వకి స్నికే

ఆప్త శక్తయ ఉథండస్యురిశాట్లాహాసస్వామి.

ఆసురునేనలు రాగానే శక్తినేనలు చాలా ఉత్సాహంతో త్రకాశవంతమైన తప్రాప్రాల్మి స్వీకరించి ఆసురునేనలను అల్లల్లాడెస్తున్నాయి.

తమాపతంత మాలోక్కర్మధ్యాక్షాహాచిపంచ్వకం

సంపత్తుర్థి త్వాత్మికోధా దభిదుద్రావ సంగరే

దుర్మధుడు తన రాక్షసనేనలన్నీ శక్తినేనల చేత నిర్వీర్యమవదం గమనించి అతడే ముందుకొచ్చి శక్తి సేనలన్నిటిని కూడా అల్లకల్లోల పరస్యా తన ప్రతాపాన్ని చూపించటం మొదలు పెట్టాడు. ఆ దృశ్యాన్ని చూచిన పంపత్తీదేవి ముందు కొచ్చింది. అమ్మవారి గజబలానికి అధింధురులైన తర్వి.

సంపత్తుర్థిసమాఖ్యః శక్తిభిష్మమధిష్ఠితః:

తనతో సమావైన శక్తిసేనలతో ఆ తల్లి దుర్మధుని ఎదుర్కొన్నది.. అమ్మవారి సేనలకు, ఆసురునేనలకు మధ్య భయంకరమైన యుద్ధము జరుగుతోంది.

ఏవం ప్రపుత్రే సమరే జగప్పకథయంకరే

శక్తయో భృతసంక్రమధా దైత్యసేనా మమర్యయన్

ఈ అమ్మవారి దగ్గరున్న సేనలు గొప్ప పరాక్రమాన్ని చూపిస్తుండగా దుర్మధునికి ఉక్కోపం కలిగింది. వాడి వాహనం ఒంటి.

ఉప్పుమారుహ్యా సహసా దుర్మధోల భృద్రవ చృమూమ్

దానితో మహావేగంగా అమ్మవారి మీదకి వచ్చాడు. ఆలా వచ్చిన వాడ్ని చక్కా సామవేదం పెఱ్చుఫుశర్మ—

శ్రీ లలతోషాఖ్యానమ్

అమృతారు ఎదుర్కొన్నారు.

సంపత్కురీచమూచక్రం వనం వార్షికివామయుదః

రాక్షసుల నేనలన్నిటి మీద సంపత్కురీదేవి తన ధనుస్య నుంచి బాణాలను కురిపించింది.
అవి మఱ్యాలోంచి వాన జల్లులు కురుస్తున్నట్టుగా బాణాల వర్షం కురుస్తోంది.

ఒక్క సంపత్కురీ వేసిన బాణవర్షంతో అసురసేనలన్ని అల్లకర్మోలమై పోతున్నాయి.

ప్రమీతో భవ త్వో సంపత్కుర్యాః క్షణం రడే

అధ్క్రోధారుణం చక్షుర్ధధానా వమ్మదమ్మితా

దుర్మాదుదేం తక్కువ వాడు కాదు. వాడు కూడా తన మాయాశక్కులతో భయంకరమైన
వత్సాపాస్ని చూచించగా, శక్తిసేనలు కొందెం ప్రంభించాయి.

అది గమనించిన సంపత్కురీదేవి, క్రోధారుణ సేత్రాలతో తన రజకోలాహలమనే గజాన్ని

మరింత ముందుకు దుర్మాదుడి పైకి తీసుకు వచ్చింది.

సంపత్కురీ అనే మంత్రాధిదేవత దుర్మాదుమనే అసురీశక్తిని సంహరిస్తోంది.
ఆంకుశం దేనికి సంకేతం? ఏనుగును అఱచుతుంది. ఏనుగు మధానికి
సంకేతం. ముదాన్ని సిగ్గుపొంచటమే ప్రధానంగా కావల్చింది కనుక వాడి
పేరు దుర్మాదు. ఆ పేరు పెట్టడంలోనే సంకేతవాదం కనిపిస్తోంది. దుర్మా
దుడి మీదకి అమృతారి ఆంకుశాయుధం నుంచి ఉత్సుఫైన సంపత్కురీదేవే
పెదుతోంది.

ఈ యుద్ధం మనసం చేస్తున్నంత సేపు సంపత్కురీ మంత్రాన్ని అనుష్ఠానం చేస్తున్నట్టి.

మంత్రాన్ని ఒక్క మారు అంటే ఘలించదు ధానికి అనేక ఆప్యతులు కావారి. అనేకమార్పు
మంత్రాన్ని ఉచ్చరించారి. మన త్రద్రు, ఏకాగ్రత ఈ రిండిటి మీంచి ఆ ఆప్యతి పని
చేస్తుంది.

కొంతమంది కొన్ని లక్షలు చేసినా ఘలించదు. కొంతమందికి ఇది పదిమార్పు చేస్తేనే
ఘలిస్తుంది. ధానికి కారణం అతని పూర్వాణన్న సాధనా సంస్కారము. ఈ జన్మలో
అతడికి ఉన్న తీవ్రమైన ఏకాగ్రత. ఈ రెండింటి కారణంగా కొండరికి అదే మంత్రం
త్వరగా సిద్ధిస్తుంది. కొండరికి కొంతకాలం పడుతుంది. ఆ కాలం పట్టి సిద్ధించడమే..
కొంతకాలం యుద్ధం జరగడమనే ధానిలో ఆంతర్యం. ప్రతి సిద్ధి కూడా ఒక అసురీశక్తి
పై విజయమే. దుర్మాదునితో యుద్ధం జరుగుతోందని ఏకాగ్రతగా చదువుతున్నంత సేపు
సంపత్కురీదేవి అనుగ్రహం మన పై పరిష్కారంగా వర్షిస్తుంది. యుద్ధంలో అమృతారు

ఎలా ఉన్నారో ఆ సౌందర్యాన్ని వర్ణిస్తున్నారు.

మామూలుగా సింహానసము మీద కూర్చున్న దేవి యొక్క సౌందర్యం వర్ణించటం వేరే విషయం. యుద్ధంలో సౌందర్యాన్ని వర్ణించడం గొప్ప అద్భుతమైన అంశం.

దీనినే ధూర్జులీ ఏపాకవి 'వీరశృంగారమూర్తి' అని బావించారు. అటు శృంగారమూ ఉంది అంటే సౌందర్యపంతును అలంకారమూ ఉంది ఇటువైపు వీరత్వమూ ఉంది. ఆ వీరశృంగారమూర్తిని యుద్ధంలోనే చూడగలరు.

మంత్రాధిదేవతలందరూ కూడా వీరశృంగారమూర్తులుగా కనిపిస్తారు కనుక ఎారు ఎంత ప్రతాపం చూపిస్తుంటారో అంత ప్రసన్నంగా ఉంటారు కొంతమంది ప్రతాపం చూపించేటప్పటికి వారికి లోపలున్న సౌకుమార్యం, ప్రసన్నత ఇవన్ని అడుగంబి పోతాయి. కానీ అమ్మవారు ప్రతాపాన్ని, ప్రసన్నతని తెండించినీ చూపిస్తుంటారు.

చిక్కే కృష్ణ సమర నిష్పత్తిరూ చ ధృష్టి, త్వయ్యువ దేవి పరజే థపనతమ్మేళ్లా కి అని అద్భుతంగా చండి సప్తకుంఠి(దేవీ మహాత్ముం)లో వ్యాసమహార్తి వర్ణిస్తారు.

నిజానికి అమ్మవారు, అమ్మవారి సేనలూ దయా స్వరూపులు. కానీ ఎారు యుద్ధంలో అలా ఎందుకు ఫవర్టిస్తున్నారుంటే 'సమరనిష్పరతా' అన్నారు.

యుద్ధంలో అలా ప్రపటించాలి కనుక అలా ఉన్నారు. ఆ ప్రతాపము కూడా కారుణ్యం యొక్క మహాక భావ ప్రకటనమే! అంతే కానీ కాచుణ్యరాహిత్యం కామ.

ఆ వీరశృంగారమూర్తిని హాయుగ్రిపస్యామి మనకు కళ్ళకు కళ్ళేలా వర్ణిస్తున్నారు.

అలోల కంకణక్షూజ రమణీయతరః కరః

తస్యాశ్రూర్కర్మ కోడండమౌర్తి మాకర్జ మాహావే

ఆ సంపత్తురిదేవి రకకోలాహలమనే ఏనుగు మీద కూర్చుని హోగుతున్న కంకణాలతో నున్న చేతిలో ధనుస్సును పట్టుకుని. మరొక చేత్తో చెంటినారిని లాగింది. ధృత్యాన్ని శట్టాన్ని రెండించిని అద్భుతంగా మన అనుభూతిలోకి తెస్తున్నాడు.

అఘుహాస్తంయా తస్యా వాక్షప్పం న చ మోక్షణం

ఆ లాగేటప్పుడు ఏదో కష్టపడి చేయలేదు. లీలగా లాగిందిట. అయితే లాగటం కనిపించింది తప్ప మల్లీ కొంతసేవటికి విడిచి పట్టిందా ఇన్నది కనిపించటం లేదు.

అలా ఒక పరంపరగా ఆమె ధనుస్సు నుంచి బాణాలు వర్షిస్తూనే ఉన్నాయి. అప్పుడు ధనుస్సు ఏలా కనిపిస్తున్నదంటే

ధఘ్రే ధనుషశ్చక్రా ప్రేపలం శరధోరజి

శ్రీ లలితిపాఠ్యానమ్ -

ధనుస్సు ఒక చక్రంలా కనిపిస్తున్నది. నారిని లాగగానే ధనుస్సు చక్రంలా మారుతుంది. ఆ చక్రంలా మారిన ధనుస్సే కనిపిస్తోంది తప్ప మళ్ళీ మామూలుగా మారటం కనబడటం లేదు. ఏ మాత్రం ఎదు ఇవ్వుకుండా బాణ పరంపరలను వేస్తోంది తల్లి.

అభాదన్యోస్యపుంథుట్ట సిస్యురింగ కిలీముఖం

ప్రథమం ప్రస్తుతి ర్యాక్ట స్యమ్యధైవి సురద్విషో:

అంధకార స్వమథవ క్రిరస్యుర్భ్యస్యాస్యరం

ఈటు అమ్మవారు వేస్తున్న బాణాలు, అటు దుర్ఘాటుడు వేస్తున్న బాణాల వెల్ల ఒక చిత్ర మైన అకాల అంధకారం వచ్చింది. వెంటనే ఆ బాణాల వల్ల అంధకారం ఓయింది అదలాగించే...

విస్యురింగా విదధిరే ఖద్యోత్థమచాతురీం

తడంతరే వ బాణానా మతిసంథుట్టయోసయుః

బాణానికి బాణం తగలగానే ఆ రాష్ట్రి వెల్ల మిఱగురులువంటి నిప్పులు వెదజల్లించి ఆ చీకది ఓయింది. ఆ విధంగా చీకది కష్టించి, చీకది ఓయింది. దృక్కొన్ని ఇప్పుడున్న ఏ అధునాతన సాంకేతికత కూడా తేలేనంత అద్భుతంగా చిత్రికరించి చూచిస్తున్నారు పురాణకర్త అయిన వాస్తవేషుడు.

తయ్యా ధిమాథ స్యుక్రేచ్యా రణకోలాహలః క్రి

పరాక్రమం ఇహువిధం దర్శయామాహ సంగరే

ఆవిడ ప్రతాపం ఆలాగుంటే, ఆవిడ ఎక్కికూర్చున్న ఏనుగు ప్రతాపం ఇంకా చిత్రంగా ఉంది.

కరేణ కశిచిద్దైశా వ్యాఘాఫాతేన కాపశ్చన

ఉదగ్రదంతమునలాఘాతై రన్యాంశ్చ ధాన్యానే

వాలదండ్రా హాలైరన్యా స్నిట్టారైరపరా ల్రిష్టాన్

గొత్త్వాముర్ధవై రన్యాప్లాఘాతై స్తుధాతుపరా

ప్రథిమావాభిఘాతేన కాంత్రిక్షిత్యా నియమర్ధయున్

చకురం చరితం చక్రై సమ్మధైవిమతంగః:

ఆ ఏనుగు తన శీండము వినురుతో అనేక మంది రాక్షసులను సంహరిస్తున్నది. తన పాశాలు ఎత్తి అనేక మంది రాక్షసుల్ని ఆణచి వేస్తోంది. అతిదీర్ఘాలైన దంతాలతో అనేక మంది దైత్యుల్ని సంహరిస్తోంది. తోక విదిలింపుతో కొండరు రాక్షసులను సంహరిస్తున్నది.

— శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

ఫైల్కూరము అంటే ఫ్లీంకార భ్యాని చేత కొండరు రాక్షసుల గుండలు ఆగిపోయాయి. ఆ శరీరాన్ని తాకించి కొంతమంది దైత్యులను సంహరిస్తోంది. వారెక్కి కూర్చున్న వాహనాలు కూడా ఎటుతీసుకెడితే అటువెళ్ళేటట్లు కాటుండా, అవి కూడా యుద్ధంలో ఒక యోధుల్లు పని చేస్తున్నాయి ఇలా ఒరుగుటుండగా దుర్మరుదు చాలా కోపగించుకున్నాడు.

తమంగా తన సేవనంతా తరిగిపోతోంది. శక్తినేనలు మరింత బలంగా పని చేస్తున్నాయి. అతనికి చాలా ఉక్కోషం వచ్చి ఎళ్లని చూసి

సదుర్మథః త్రుధా రక్తధృష్ణి రేతేన పత్రిణ
పమ్మత్యురీమకుటగం మటిమేకమపాతయత్

బలంగా ఒక బాణం తీసుకుని చేసాడు. ఆ బాణం తిన్నుగా వెళ్లి సంపత్యురీదేవి కిరీటంలో ఉన్న ఒక మటిని వడవేసింది. అది పడిపోగానే అమ్మారికి కోపం వచ్చింది.

అథ క్రోధారుణాంధూతా తయాముకైశ్శలీముత్రై:
విక్షతో వక్కని క్షిపం తీవితం దుర్మథో ఇవో

పెంటనే ఆ తర్వాత తన భనుస్తు నుంచి అపూర్వమైన బాణాలు ఆ రాక్షసుడి వక్కః స్తులానికి తగిలేలా థ్రయోగించింది. దానితో దుర్మరుదు సంహరించబడ్డాడు.

మొదటి విజయం సంపత్యురీదేవి సాధించింది.

సంపత్యురీసమాచార్థ సింఘరప్రజ సేవితా సంపత్యురీదేవి విజయాన్ని సాధించగానీ
తతః కిలికిలారావం శ్శత్యాశక్తి తమాపర్మః

తత్ప్రానికచరా స్వస్యే విహాతా దానవోత్సుః

శక్తిసేనలు ఉత్సాహంతో కిలకిలారావాలు చేసారు. ఇక చచ్చి మిగిలిన అసురునేనలు తిన్నుగావెళ్లి తా విషయమంతా భండాసురునితో చెప్పాడు. దుర్మరుది దాకా అవసరం లేదు ఏ ఎరిచారుడో వెళ్లి ఏకంగా లరితాదేవినే తీసుకొచ్చేస్తాడనుకొంటే, అవిడ చేతిలో దుర్మరుదే మురళింపాడే అని కుటీలాశ్చదు ఆశ్రూర్ధపోయాడు

కథం సా దుష్టవనితా దుర్మరుదం బలశాపవమ్
నిపాతితవతీ యుద్ధే కష్ట ఏవ వథే క్రమః

ఆ దుష్టవనిత దుర్మరుణ్ణి ఎలా చంపేసింది? రాక్షసుల దృష్టిలో దేవతలు దుష్టవనితలే. దుర్మరుదు ఇదివరకు దేవతలతో, నాగులతో యుద్ధం చేసాడు వారెవరూ దుర్మరుని దగ్గర నిలఁ లేకపోయారు. అలాంటే దుర్మరుణ్ణి కేవలం గజబలానికి మూత్రమే అధిపతి ర్మున ఒకావిడ చంపేసిందా?

అశ్వరూధ్య-కురుండుల యుద్ధం

ఈ ఇవ్వడెం చేయాలని బాగా ఆలోచించి మరొక సేనాపతిని పిలిచాడు. వాడి సేరు కురుండుడు.

సేనాపతిం కురుజ్ఞాభ్యం ప్రేషయాత్ హవదుర్వదమ్
కురుజ్ఞం చణ్ణదోర్జ్ఞ మాజావోవ ప్రభోః పురః
మాయాయాం చతురోసి త్వం చిత్రయుద్ధవికారదః

అతఛ్ఛి పిలిపించాడు. ఈ కురుండుడు దుర్వదునికి అన్వారు. కురుండుడు సంపత్కరి మీదకు బయలుదేరాడు.

ఆశ్వర్యకరంగా యుద్ధము చేయడంలో, మాయా యుద్ధం చేయడంలో చాలా గొప్ప
వాడు. ఆలాంటి దుర్వదస్వాత్ గ్రే శ్వాసః కురుజ్ఞస్ఫురం యయో

వాడు యుద్ధానికి తిన్నుగా వెదుతూనే శక్తిసేవల్ని మహాత్మోధంగా తిడు తున్నాడు. తిట్టడమనేది ఈ అసురసేవలలో కనిపిస్తుంది. ఎదులీఎాట్టి తిడితే వీడికి మానసికంగా కొంత దైర్ఘ్యం వస్తుంది. నువ్వు దేవికి పనికి రానిఎాడివని అంటే ఎడికి మానసికంగా, కైర్యం వస్తుంది. అవతలాడు పనికిరానివాడ్చి అని అనుకుంటేనే ఇవతల నుంచి పీదు ప్రతాపం చూపించ గలదు. తిట్టడమనేది ఒకవిధమైన మనోవికారం. అదిక్కడ కనిపిస్తుంది.

పాపే! మదమఃం హత్యా దుర్వదం యుద్ధదుర్వదం
శ్వాస వహసి విక్రాంతి లవలేశా స్వహమదమ్

తిన్నుగా వల్చి అక్కడ దూరంగా కనిపిస్తున్న సంపత్కరిని చూసి 'ఓ పాపాత్మరాలా! నా తమ్ముడై చంపేస్తావా? ఏదో కాసింత పర్యాక్రమం ఉన్నంత మాత్రాన నువ్వింత ఏడిసి పదుతున్నావే! నేనివ్వుదు చూపిస్తూ'

అథవా భోక్ష్యనే దుష్టే పశ్య మే భుజయో భృతమ్
జుశి పంతర్యయం త్వమ్మత్యరీం కరిపర్శిశామ్

“నీ శక్తి సేనలంతటినీ ప్రింగేస్తాను. నా భుజబలమేమిటో చూపిస్తాన”ని సంపత్కరీ కూర్చున్న ఏనుగు ఔష్ఠ తన సేనలను కురుండుడు తోలించాడు

గైష్యం ప్రోత్సాహయామాన శక్తిసేనా విమర్శనే

అథ కాం పృతనాం చట్టీ కురుజ్ఞస్య మహాఖసః

కురుండుడు రావటం చూచిన సంపత్కరీదేవి చిన్నస్వస్య నవ్యవని తన ఏనుగును

పామవేదం శఙ్కుభశర్మ

ముందుకు కదిలించబోతుండగా ఘక్కు నుంచి అశ్వరూధాదేవి వచ్చింది
 అశ్వరూధా సమాగత్య స్నేహానూర్ధ మిదం మచః
 సభి! సమ్మతురి! ప్రీత్యా మమ వాచే నికమ్యతామ్
 అశ్వరూధాదేవి వచ్చి సంపత్కురీదేవితో “ఇ స్నేహాతురాలా! నేను ఒప్పుమాట కొరచం
 ప్రీతితో వింటావా?”

అస్య యుద్ధమిదం దేహి మమ కర్తృం గుతోత్తరే
 క్షణం సహస్య సమరే వుట్టునై నియోత్సుకే
 “పీడితో యుద్ధం చేసే అవకాశం నా కిమ్ము. నీకు చేతకాదని నేననదం లేదు. నాకు
 ఉత్సాహంగా ఉంది. నువ్వు క్షణం నేపు కూర్చో ఆ క్షణంలో పీడి వని పడతా”నంది
 అశ్వరూధాదేవి.

త్వం యాచితా సభిత్వేన నాత్ర సంశయ మాచర
 ఇతి తస్యా వచ బ్రత్యా పంపద్యేవి కృతస్మితా
 “ఇది నేనెందుకు నిన్ను అడిగానంటే కేవలం స్నేహంతో సుమా!” అశ్వరూధా అశ్వ
 బలానికి అధిపతురాలు అమ్మివారి పాశాయుధం నుంచి పుట్టిన అశ్వరూధాదేవి చెప్పిన
 మాటలు విని సంపత్కురీదేవి చిరునప్పు నవ్వు “సరేస”ని అశ్వరూధాదేవిని పంచించి
 తను ఎనక్కు మళ్ళింది.

అశ్వరూధ తన వాహనమైన ‘అపరాజితా’ అనే అశ్వస్నీ ముందుకు తోలింది. అశ్వ
 రూధ చుట్టూ ఉన్న అశ్వసేనలన్నో కదిలాయి. అవి కదులుతూ ఉన్నప్పుడు ఎందో కాలిగిట్ట
 లతో రేగిన ధూళితో మొత్తం యుద్ధభాషి అంతా నిండి పోయింది

తరంగా ఇవ సైన్యాశ్రీ స్నురంగా వాతరంహసః
 భద్రై: భురపుత్రి: క్షోచీ ముఖ్యభనో ముహూర్యహసః:
 పేతు రేకప్రవాహాణ కురుండస్య చమూముభే
 అశ్వరూధామ్మికాసైన్యశక్తిభి స్నహ ధానహః
 అపరాజితనామానం హాయ మారుహ్య వేగివమ్
 హాయుపేగంతో అశ్వాలు వెడుతున్నాయి. అవి పరుగచుటుంటే ఒక మహాసముద్రంలో
 కెరటాలు లేస్తున్నట్టుగా యుద్ధమనే సముద్రంలో తరంగాలులా తురంగాలున్నాయని
 అన్నారు. అన్ని ఒక ప్రవాహంలా వెడుతున్నాయి. కురుండుని ఔపు వెడుతున్న అశ్వ
 రూధాదేవి అందాన్ని వర్ణిస్తున్నారు.

శ్రీ లలితోపాణ్యానమ్

అభ్యద్రవద్భురావార మశ్వరూధా కురుండకమ్
ప్రచలద్వైషిసుభగా చలచ్చప్రాకరోజ్యులా

వెగంగా వెటుతుంటే అవిద జడ అటూ ఉటూ ఊగింది. దేవతలనగానే ఇట్టువిరగ బోసుకుని ఉండరు. అది దేవతలకు వ్యతిరేకమైనవారు చేసే పని. ఇట్టుకు జడచేసుకోవటమనేది దేవతా లక్ష్మిం. రామాయణములో సుందరకాండలో సీతమ్మ గురించి చెప్పిటప్పుడు 'ఏకవేళీ' అని చేటి అని మాలీమాలీకి వస్తుంది. దీని అర్థం జడ చేసుకోవటం భారతీయ సంస్కారం. మహావేగంలో గుర్తుం ఔ వెదుతూ ఉంటే ఆ జడ కదులు తోంది. ఆ శిరమ్మ పై చరంధ్రకళకూడా ప్రకాశిస్తోంది.

ఆ రెల్లి ఖద్దాన్ని ఒక చేతిలో తిప్పుతూ, మరొక చేతిలో ధనుస్మిను తీసుకుంది.

సమ్మానరక్తశాంతు మయ్యలీ సుశ్రావసనా

స్వముమానేన సమరే గృహీతమికార్యుకా

అవిద ముఖం సాయం సంఘ్యకాలం ఇంకా ఉంటుండగానే చంప్రదు ఉదయస్తే ఎలా ఉంటుందో ఆలా ప్రకాశిస్తోంది. యుద్ధం చేస్తున్నప్పుడు కూడా చిన్ననప్పతోనే యుద్ధం చేస్తోంది. యుద్ధము కూడా కష్టమది కాకుండా అవరీలానే చేస్తోందని చెప్పడం దీనిలో ఉద్దేశం. ఆమె తన చేతిలో మఱులు పొచిగిన ధనుస్మిను పట్టుకుంది.

అవాకిరఘృతాసౌర్యః కురుళ్లం తురగసనా

అశ్వరూధాతురంగోచి మర్మయామాన దాసవాన్

తస్య పౌషారవా ద్వార ముత్సూతామ్యుదనిస్యునా

అమూర్ధయ స్వనేకాని తస్యాత్మనేకాని వైరిణః

ఆ అశ్వం ఔ కూర్చున్నతల్లి కురుండుని ఔ బాణవర్ణాన్ని కురిపిస్తోంది. అవిద వాహనం కూడా తన హాషల చేత రాక్షససీనలను నశింపచేస్తోంది. హాషారవం అంటే గుళ్లపు సకిలింఠ.

నిజం పౌశాయుదం దిష్యం ముహోవ జ్యువితాకృతిః

తస్యాత్మా త్యోబిశోఽ న్యే పౌశా భుఙగభీషణః

సమప్రమపి తస్యైన్యం బధ్య బధ్య వ్యమూర్ధయైన్

శరేష్టేకేన చిచ్చేద తస్య మహిధను ర్ధుణం

ఆ తల్లి తన పౌశాయుధాన్ని విదిలించగానే దాని లోంచి లెక్కలేనన్ని పౌశాలోచ్చయి.

ఆ సాంగాన్ని తిన్నూ వెళ్లి అటు ఇటూ కదలకుండా మొత్తం రాళ్న నేనలంకటిని
బింధించాయి. ఎంటనే భరించలేని కురుండుడు తీవ్రంగా వికాగ్రతను చూపించి ఒక
అధృతమైన బాణాన్ని ప్రయోగించాడు.

భిన్నమౌర్చి భనుప్రాణ్య భృతం క్రుధ్య హయావన
అంకుశం పాతయామాన తస్య వక్షనీ దుర్యుతీ
శ్రీనాంకుశేన జ్ఞానికా వీతచేవితశోదితః
కురుండో స్వప్త ద్వాచో వజ్రరుద్ధ ఇవ ద్రుమః

ఆ బాణం తిన్నూవెళ్లి అశ్వారూఢా దేవి ధనుస్సుని, వింటినారిని కూడా తెగకొట్టింది.
ధనుస్సు, అభైత్రాదు రెండూ తెగిపోగానే వెంటనే ఆ తర్వి విసిరిన పాశం వెళ్లి కురుండుని
బింధించింది. ధనుస్సు ఎప్పుడైకే విరిగిపోయిందో ఆ తర్వి అంకుశాన్ని తీసి విసిరింది.

ఆ అంకుశం తిన్నూ వెళ్లి వాడి వక్షస్తూనికి తగిలింది. అగ్ని జ్యోలులు వెదజల్లుతూ
వెళ్లిన అంకుశముతో వాడి రక్తమంతా వెదజల్లుబడి పిడుగుపడిన చెట్టు కూలినట్టు క్రింద
పడిపోయాడు.

ఈ విధంగా కురుండుని సంహరించింది. దుర్యుదుడు, సంపత్కురీ సంకేతం అర్థమైంది.
కురుండ అశ్వారూఢాలలో పున్న సంకేతాన్ని పరిశీలించారి. రుండ అంతే తల. కురుండ
అంటే చెద్దతలగాడు అని అర్థం. వాడి తలపులు, భావాలు, అలోచనలన్నీ చెద్దవే! కొండరికి
అలా ఆలోచించకపోతే తోచదు.

ఈ చెద్ద తలపుల వల్లనే ఇంద్రియ చాంచల్య మేర్పుదుతుంది. ముందు దాన్ని నియం
త్రించి ఇంద్రియాల్ని నిగ్రహించాలి. ఇంద్రియ నిగ్రహాలు ప్రతీకలైన అశ్వాలను నిగ్రహించే
తన్న కురుండుని సంహరించింది. అశ్వారూఢా మంత్రం కూడా శ్రీవిద్యా మంత్రాలలో
ఒకటి. ఆ మంత్రాధిదీపతని ఇక్కడ చూపిస్తున్నాడు. మనకి తెలియకుండానే ఈ
శ్రీవిద్యాపాశన చేస్తున్నాం. ఒక్కాక్కు దేవతని పిలున్నాం. లోపల ఏ దుర్యుదున్నాడో,
కురుండుడున్నాడో ఎండ్రు ఆ దేవత చేతికి అప్పగిస్తున్నాం.

శ్రీవిద్యలో ఏ ఏ మంత్రాలున్నాయా ఆ మంత్రగుచ్ఛాలన్నీ ఒక చోట పెడితే అదే
అలిపోపాల్కున్నామ్.

ఇది కేవలం కథ చదువుతున్నట్టు అనుకోకుండా ఆయా ఘుట్టులని ధ్యానిస్తూ ఉంటే
చక్కని ఘరితాన్ని పొందపచ్చ అశ్వారూఢాదేవి కురుండుని వథించగానే, మొదట ఇదింత
అనుకున్న భండాగురువకు నెమ్ముదిగా భయం మొదలైంది.

శ్రీ లలితామానమే

స్నేహేతి యస్య సమ్మాహ్యం యన్నుతుతమితః పురా
యభ్వనో శంకితం చిత్తే తదేత త్రష్టమాగరం

“కురుండుడుకాని, దుర్మధుడుకాని వారి సేనలు ఎంతో గొప్పవి. వారికి దెబ్బ తగులు తుండ్రస్య విషయం నేను కలలో కూడా ఉహించలేదు. ఎప్పుడూ ఉహించని కష్టం మనకు ఇప్పుడోచ్చింది. లేకపోతే ఒక త్రై ఇస్తి సేనలతో పసుందని మనం అనుకుం చామా?” అనుకున్నాడు.

ఎంత విభ్రమిగే వాడికైనా ఎప్పు దో ఒకప్పుడు జీవితంలో ఉహించని ఎదురు దెబ్బతగ లటం సహజం.

అదే రాక్షససోదరులంతా చెప్పున్న గొప్ప సందేశం.

మహాప్రభాస్యాః ప్రభావోఽ యం మాయావిన్యా మహాత్రరః

ఇతఃపరం కరంకాదీన్యంచ సేశాధియాయుశాన్

మాయావినిద్యైన దుష్టాసి వల్ల ఇదంతా జరుగుతేందన్నాడు. రాక్షసబుధి కాళాభై అమ్మహారిని అంతమాట అంటున్నాడు.

ఇక్కడ నుంచి ఇంకా అద్యుతమైన రహస్యాలు వినిపిస్తాయి.

కరంకుడు, సర్విష్ణి రాక్షస శక్తులు-సకులీదేవి విజ్ఞంభజ

కరంకుడు ముద్రలైన ఐడుగురు సేశాధిపతుల్చి పిలిచి వారిని పంపిస్తున్నాడు.

శశ మక్కూహిణీం చ ప్రస్తాపయ రణాంగజం

తులీలాక్షః కరంకాదీ నాజాపోవ చమూపతీవ్

వారితో నూరు అక్కూహిణీ సేనలను పంపించాడు.

ఈ విధంగా తులీలాక్షుడు భండా సురుని ఆజ్ఞనుసరించి కరంకుడు ముద్రలైనవారిని పంపగానే వారంతా చక్కూ సన్వద్ధులై ఇయలుదేరారు. పీరి దగ్గర కొణ్ణి మాయా విద్యులున్నాయి

వాటితో కొట్టడానికి వెళు తున్నారు

సర్విణీం నామ సమరే మాయాం చక్కుర్మహాయసీమ్

త్రై సముత్సుదితా దుష్టా సర్విణీ రణశామ్యరీ

ప్రయాగాలు, చేతణదులు అని అంటుంటారు కదా.. అలాంటి విద్యులో వారు ప్రవీణులు.

వారంతా కలిసి సర్విణీ అనే మాయాశక్తిని సిద్ధంచేసి పంపించారు.

యుద్ధంలో విజ్ఞంభించే ఈ సర్విణీ ఎలా ఉన్నదంచే...

ధూఘ్రువర్ధువ ధూఘ్రుష్ణి ధూఘ్రుబంధు వయోధరా
ప్రవృత్తే ఖోరసంగ్రామే శక్తినాంప సురద్విషామ్

పొగచూరిన రంగుతో ఉంది. పొగలాంటి రంగుతో ఉన్న పదవులు, పొగవంటి హృదయము కలిగిన ఆమ లోతైన పొట్టుతో ఉంది. ఆమ ముందుకు ఎళ్లింది. ఈ అయిదుగురు పారి సేనర్చి పెనక్కి ఉంచుకున్నారు. ఈ సర్పిణి ముందుకు ఎడుతోంది. సర్పిణి శరీరం నిండా అలంకారాలు కూడా పాములే. ఆమె నాసికల్లోంచి కూడా పాములోస్తున్నాయి. మొత్తము శరీరం నుంచి పాములోస్తున్నాయి. ఆ సర్పిణి పాములను తయారుచేసే మాయుషక్తి. ఎన్నోరకాలైన పాములు లెక్కలేనన్ని సంభ్యలో ఆ సర్పిణి నుంచి వస్తూ శక్తినేనలలోకి వెళ్లి వాళ్లని చుట్టుకుపోతున్నాయి. కాట్లు వేస్తున్నాయి. దానితో శక్తినేనలు ముందుకు కదలలేకపోతున్నాయి. ఒక పాముని తంపితే మరికాన్ని పాములు పుడుతున్నాయి. అంతూ పొంతూ లేకుండా పాములోస్తున్నాయి.

అథ స్వం ఇలమాదాయ పంచభిః ప్రేరితా సతీ

నానావిధవస్తుర్వాగా నావాదంష్ట్రో భయంకరాః

నానావిధ విషజ్ఞాలా నిర్మగభువస్తుతయః

సర్పిణి నుంచి వచ్చే పాములు ఒకే రకం పాములు కాకుండా ఛాలా రకాలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క దాని శరీరం ఒక్కొక్కులు ఉంది. ఒక్కొక్క దానికి రకరాకాల కోరలున్నాయి. వాటికుష్ట విపోలలో కూడా తేడా ఉన్నది. విపోలలో తేడా చెత్తున్నాడు.

దారదం వత్సనాభం చ కాలకూట మథాయ పరమ్

సౌరాష్ట్రజవిషం ఖోరం ప్రహృష్టత మథాయ పరమ్

ప్రదీపనం శాస్త్రికేయ మవ్యాస్యాపి విపోలి చ

ధూఘ్రువర్ధు ద్వివదనా స్వర్పా అశిభయంకరాః

సర్పిణ్యా సయనర్వవ్యాముఢ్యితా స్వర్పకోటయః

ఒక్కొక్క విషం ఒక్కొక్క రకఫునది. కొన్ని విపోలు సరాల్చోకి వెళ్లి ప్రాణాలను పోగొడుతాయి. కొన్ని విపోలు ప్రతి రోమకూపం నుంచి నెత్తురు వచ్చేటట్టు చేసి చంపేస్తాయి. ఈ విష లక్ష్మి శాప్రము కూడా మనకి ఉంది.

ఆ లక్ష్మిశాప్రము కూడా మనకి ఉంది.

వ్యాపై స్వకీయవదనై ర్యాలోలరసనాద్వయైః

సర్పిణ్యా సయనర్వవ్యాముఢ్యితా స్వర్పకోటయః

శ్రీ లలితోద్ధునమ్

ఆ సర్వాలు రకరకాలైన విషాలతో నోరు తెరుస్తున్నాయి. తెరచిన నోట్లోంచి రెండేసి నాలుకలు ముందుకు ఎనక్కు ఎడుతూ అగ్నిష్టులల్లు కనిపిస్తున్నాయి. కొన్ని పొగవంటి రంగుతో ఉన్నాయి. కొన్నిలీకి రండు తలలున్నాయి. అతి భయంకరంగా ఉన్నాయి సర్పిణి కళల్లోంచి కొన్ని పాములోచ్చాయి.

అగ్నిపుచ్ఛే చ వదనం ధారయంతః ఘజాన్వితమ్
 అప్యు దానీలవషువ స్వర్మిష్టా ఘణించే భవవ
 అస్య శకలవర్ణాల్ఫ శృతుర్వుల్ఫ శృతురుదా:
 నాసికా వివరా త్రస్యాయద్భూతా ఉగ్రరోచిషః
 సర్పిష్టా: కర్మకుహరా దుష్టిలాః క్రోధదీపితాః
 లంబమాన మహిచర్య ధృతి స్థూల పయోధరాత్

అగ్ని పుచ్ఛే చ వదనమ్-వాచీకి ముందూ, వెముకా తలలున్నాయి. శల్భని రంగుతో ఉన్న సర్వాలచి. కొన్ని ఎత్రని కాంతులతో ఉన్నాయి. వాచి నోటిల్లోంచి విషంతో పాటు నిప్పు కడికలోస్తున్నాయి. కొన్ని సర్పిణి చెపులనుండి వచ్చాయి విస్తుతమైన శరీరాలతో భయంకరమైన హోహలము వెదజల్లు తున్న సర్వాలోచ్చాయి.

ఖాళ్యమానాం ఏ మహా శ్వకీనాం శస్త్రకోచిథి:
 ఉపర్యుపరి వర్ధంతే సర్వాస్య ప్రవిష్టిణః
 పశ్యంతి ఇహాపస్యర్యా: శాయంతే చాపరే ఘన:

వీటస్పుటినీ నరికితే, ముందొన్నిన వాటికన్నా కొన్ని రెఱ్లు పెరిగిపోతున్నాయి. అలా పెరుగుతూ ఆహన్ని విజ్ఞంభిస్తుండగా ఏంచేయాలో ఎవ్వరికి తెలియటం లేదు. ఆప్యదు శక్తి సేనలన్నీ ఆలోచించుకుని అసలు పాముల్ని వంపితే లాభం లేదు.

ఈ పాములన్నీ ఎవరి నుండి వస్తున్నాయా ఆ సర్పిణినే నాశనం చేయాలని నీర్చయించు కన్నాయి. ఆ మూలాన్ని విడిచిపెట్టేసి వీటిని కౌడితే లాభం లేదనుకొన్నాయి.

మూలభూతా యతో దుష్టా పర్మిణి న వినశ్యతి
 అత ప్రత్యుచ్ఛసర్వాణాం హాశే సర్వాంతరోగ్మః

ఆ మూలభూతమైన సర్పిణిని నాశనం చేయకపోతే ఈ పాటి శక్తి సేనలు కూడా మిగులవని ఆలోచించుకుని కంగారుపడుతుంటే కరంకుడు మొదలైనవారు వికటాత్మపోసం చేస్తూ వస్తున్నారు.

ఒకొక్కరికి ఒకొక్కరకమైన రథాలు ఉన్నాయి.

కరంకో గద్దలచైరుష్టం స్వందన మాస్తితః
ఉత్సాతవారిద ఇవ ప్రవవర్త శరావలీః
చాకవాసిత వాహన్య స్నేహవాఢో గస్తితః
వజ్రదంతాభిధ బృన్మో భజ్యదైత్య చమూపతిః
అథవజ్రముఖ బృన్మో శ్వకీచవక్ర మమర్మయత్

ఒకడిది గాడిదైతే ఇంకొకడిది ఏనుగు. ఇలా ఒకొక్కరికి ఒకొక్కు వాహనములున్నాయి. మారు గాడిదులు తోలుతున్న రథం మీద కరంకుడు వస్తున్నాడు మీదు చాలా ముఖ్యమైన వాడు. అటు తరువాత చాకవాసితుడు ఏనుగు మీద కూర్చుని వస్తున్నాడు. ఇక వజ్రదంతుడు ఒంట మీద కూర్చుని వస్తున్నాడు. వజ్రముఖుడు ఒకరకమైన రథాన్ని ఎక్కి వచ్చాడు.

ఆది చిత్తమైన జంతువులతో తోలబడుతున్నది.

వల్లలోమాభిధబృన్మో శ్వమూవాఢో మహాపలీ
గృద్రయుగ్మ రథారూఢః ప్రజహిర శిలీముఖై:
క్షమే క్షమే కోలిసంబ్ర్య న్యోపసర్వ ఫంధరాన్

వజ్రలోముడనేవాడు గ్రద్రసు వాహనము చేసుకుని వస్తున్నాడు. ఇలా వీరందరూ బయలుదేరారు. సర్పిషి చాలా ఔగా పని చేస్తున్నది. శక్తిసేనలు క్షీణిస్తున్నాయి. ఇక వారికేమి చేయాలో తెలియక మూలశక్తి అయిన లలితాపరాథట్టారికను స్థరించారు. ఆ తల్లిని కష్టపెట్టుకూడదని శక్తిసేనలు చూస్తున్నాయి. ఆయి దాకా రాక్షసుసేనలు ఎళ్ళకుండా పీరే అడ్డం వస్తున్నారు. కానీ వారివల్ల ఎప్పుడైతే కాలేదో 'అమ్మా! లలితాపరాథట్టారిక' అని నమస్కారం చేసారు:

ప్రతప్తుకవకప్రభ్యా లలితా రాబుసంభ్రా
నకులీ గయదారూధా సమ్మపాత రణాటరే

అమృషారీ స్వరణ చెయ్యగానే సంకల్ప మాత్రం చేతనే అమృషారి దవడల లోంచి నకులీదేవి వచ్చింది. దవడ వాక్యాను స్థానం.

ఈ శక్తిని స్వరిస్తే అధ్యుతమైన వాక్యకి లభిస్తుంది
అథరా హసుః పూర్వరూపం
ఉత్సర్థ హసుః ఉత్సర్థరూపం
వాక్ సంధానం జిహ్వసంధిః

శ్రీ లక్ష్మిపాల్యానమ్—

అని వేదం చెప్పోంది, ఎక్కురూపాన్ని చెప్పు క్రింద ఒక దవడ, ప్రస ఒక దవడ, ఆ రెంటికి మధ్య ఉన్న నాబుక లోంచి శబ్దం వస్తోంది. దీని అర్థం అమృతారి దవడలోంచి ఒక శబ్దస్వరూపిణి వచ్చిందని చెప్పుదం. ఈ శబ్దస్వరూపిణి ఒక ప్రత్యేకమైన దేవత కొద్దొగా లోహగా వరికిలిస్తే దీనిలో ఉన్న భావుకఠక అశ్చర్యపోతారు.

నకులీదేవి గరుత్వంతుని పై కూర్చుని వచ్చింది. గరుత్వంతుడు సర్వాలకి శత్రువు, అవిడలా వచ్చి ఒక్క సారిగా శక్తిసేవలలో దూరీంది.

సమస్త వాఙ్మయుక్తారా దస్తై ర్ఘృజమయైర్ఘృజా

సర్విష్టామములం త్తత్త విససర్వ నిఃం ఇలమ్

నకులీదేవి 'వాఙ్మయస్వరూపిణి'. సారస్వత మంత్రాలని కొన్ని మంత్రశాస్త్రంలో కనిపిస్తాయి. సారస్వత మంత్రాలంబే బుద్ధికి, వాఙ్మకి సంబంధించిన మంత్రరాశి.

వాక్యలో తనేక లక్ష్మిపాల్యాలంటాయి. కొన్ని వాక్యాలు వదిలికి ఆవతలివాడు నకులీదు. కొన్ని వాక్యాలు అవతలవాడికి వరంలా వనిచేస్తాయి.

కొన్ని వాక్యాలు మధురంగా, ఆనందంగా ఉంటాయి. కొన్నివాక్యాలు అవతలవాడు ప్రేలుతుంబే ఈ వాక్యలో ఖండించవచ్చు. అవతలి వాడు వదురుతున్నాడనుకోండి ఒక ఉద్ఘాటించున మాటలో ఖండించవచ్చు. నకులీ సరస్వతి ఉపాసన పండితులు చేసినపుడు, వాళ్ళతో వితండవాదన చేస్తే వోరు మూలయించగలరు.

ప్రసుతం మనకి పవిత్రమైన వైదిక ససాతన భర్తం పై బురదని జల్లే దుష్ట ఎక్కులు దుష్ట సిద్ధాంతాలున్న వారి నోట్లు మూలయించాలంబే నకులీదేవి అనుగ్రహం కావాలి.

ఆవతలి వాడు మన మతం గురించి ఏదో విమర్శిస్తే ఆయినుండోచ్ఛని మనమంటాం కాని వాడి నోరు మూలయించాలంబే సరియైన హేతువు మనకు దొరకదు. అప్పుడు నకులీదేవిని స్నారిస్తే అవిడ ఇస్తుంది.

దీనినుపరించి మనకి పర్వాలు ఎవరో అర్థం చేసుకోవచ్చు. వకుల అంటే ముంగిస అని అర్థం. ఆవిడ ముంగిసలను సృష్టించే శక్తి ఒకవైపు గరుత్వంతుడు, మరొక వైపు ముంగిస. ఈ రెండూ కూడా పాములకు శత్రువులు. పడగెత్తితే చాలు ఒక్క దెబ్బకొదుతుంది ముంగిస.

మనం ఓయట చూస్తునే ఉంటాం. ముంగిస పొముని పడగెత్తితే కొదుతుంటుంది.

ఏ దుష్టాక్కెనా పడగెత్తితే ఈ నకులీదేవి ఒకటి కొదుతుంది. అది దీని అర్థం

శ్రీ లలితోభ్యాసమ్

నకులీదేవిని ఉపోసన చేస్తే ఎలాంటి వాధాస్త్రునా ఎదుర్కొనుచ్చు. విషాదంలో జయం కలిగించే శక్తి నకులీదేవి. ఈ నకులీదేవి దంతాలు ఏజ్యాల లాంటి ప్రతాపంతో ఏడును తెలింటాయి.

‘ఉష్ణాహిరాసా నకులీ దంతై: పరిష్కార పవి:’ అని అప్పుకూరారి మంత్రంలో చెప్పబడింది.

నకులీసరస్వతీ అని ఒక మంత్రం ఉంది. లలితాదేవి తాటుపులలోంచి వచ్చిన ఈ నకులీ దేవి గరుత్వంతునిపై వచ్చి ముందొచ్చిన పాములన్నిటినీ కూడా ఘూర్చి చేయటానికి తన దంతాలను ఒక్కసారి చూపించింది.

అథ శ్రీనకులీదేవ్యా ద్వారాతింశద్దంతకోటితః:

ద్వారాతింశతోభూయో జాతా నకులా: కనకప్రభాః:

అప్పుకూరి ముఖ్యది రండు దంతాల్లోంచి ముఖ్యరండుకోళ్ల ముంగిసలొచ్చాయి. ఇంస్తే బయట దేరి ఆ సర్వాలన్నిటి మీద దూకి అక్కడ కనిపించిన సర్వాన్ని కనిపించినట్టు ముక్కలు చేయటం మొదలుపెట్టాయి.

ఏకైకమాయాసర్వస్య బాధుర్కైక ఉద్ధతః:

శీక్షాదంతనిపాతేన ఖండయామాస విగ్రహమ్

నకులావలిదప్పానాం సప్తాసూనాం ఫణాభృతామ్

ఫణాభ రసముత్సుర్చ్ఛ మణయా వ్యాఘ్రుచ ప్రణే

పాము పదగీత్తతే కొడుతోంది ముంగిస. పాములన్నీ భయపడి కొంతసేవటికి మల్లు చుట్టుకుని పదగలు మూనేసుకుని అలాగే ఉండిపోయాయి. అప్పుడు వారీ తలల మీదున్న రత్నాలకాంతితో యుద్ధభూమి అంతా ప్రకారిస్తోందని అద్భుతమైన వద్దన చేసారు.

ఆ పాములా విధంగా ఉంటే ముంగిసలు మాత్రం క్షమించకుండా కొదుతునే ఉన్నాయి.

వివం ప్రకారతో బాధుమండలైరవభుట్టేతే

మాయామయే సర్వశాంత సర్పిణీతోప మాదధే

తయా సహ మహాయుధం కృత్వా సా నకులీశ్వరీ

గారుడాప్ర మతిక్షారం సమాధత్త శిలీమథే

ఈ విధంగా తన మండి వస్తున్న పాములన్నీ నకిస్తున్నాయని సర్పిణికి కోపం వచ్చి ముందుకు వచ్చింది. ఎంటనే నకులీశ్వరి సిద్ధపడి గారుడాప్రాణ్మి ప్రయోగించింది.

తద్దారుడాప్ర ముఖ్యమణ్యాలాదీషిశదిష్యభం

ప్రవిష్ట సర్పిణీదేహం సర్వమాయాం వ్యకోషయత్

శ్రీ లలితోహన్నానమ్

ఆ గారుడాస్త్రం తిన్నగా వ్యి సర్పిటి దేవంలోకి ప్రవేశించి దానిని ద్వం చేసింది. అది గారుడాస్త్రం యొక్క శక్తి. ఉండులో ఉన్న అంతర్జాన్ని ఒక మంత్రవిద్య విశేషంగా చెప్పారు. అయిధాలంటే మంత్రాలు. అస్త్రాలంటే మంత్రాలు. ప్రతిపాడికి కొన్ని అయిధాలు ఉండాలి లేకపోతే ఈ ప్రచంచంలో నడవలేరు.

మనం నాగిన్నన్న జీవితం పెద్ద రణరంగం. ఈ రణరంగంలో ఆక్రమణ కోసం కొంతమంది అయిధాలు వేస్తారు మనం ఆక్రమణకోసం వెయ్యకపోయినా ఆత్మరక్షణ కోసం వెయ్యాలి. అంతేకాని అవతలవాడు ఏడిపిస్తుంటే మనం అలా ఒళ్లప్పగించుకోని చూస్తుంటే అది చేతకానితనం ఆనిపించుకుంటుంది అవతలవాటీ తిరిగి ఎదుర్కొనే ఆత్మ రక్షణకి కావలసిన బలం తాపాలి. అది ఇప్పుడు హిందూజాతికి కావలసింది. ఈ దేవతలను ఎందుకు స్వరీంచాలంటే ఇంతకాలం ఈ చెంప మీద కొడితే ఆ చెంప చూపించి రెండు చెంపలూ వాయించుకుని నీర్మిర్యులమై పోయాం. ఇప్పటికేనా ఈ దేవతల నుంచి స్వార్థ పొందాలి. మన దేవతలేమా ప్రతాపవంతులు.. మనం చేతకాని క్షీరాత్మాన్ని పొందుతున్నామి.

అందుకే “నేను యుద్ధం చెయ్యినం”లే అర్థమచితో “నఫుంసకుడిలా మాట్లాడక”ని కృష్ణుడు మండరించాడు. తైల్యం మాస్య గము: పొర్కు అన్నాడు కాంట్రీ పనికిరాని మాటలు నదలి ఆత్మరక్షణ కోసం ప్రతాప వాట్యులు కావాలి.

ఈ జీవితం ప్రతిపాడికి కూడా ఒక యుద్ధమే! ప్రతి క్రణం యుద్ధమే. ఎన్నో మనం ఎదుర్కొపులసి వస్తుంది. ప్రతి దాంటో ఒక స్థాయికి వెళ్లటానికి యుద్ధమే. ఎన్నో మన చుట్టూ ఉంటాయి అవి దాటి మనం ముందుకెళ్లాలంటే పారవార్ధికంగా మాత్రమే కాక. వ్యావహారికంగా రూడా అనేక ఘర్షణలెదుర్కొవాలి. కాని దయామయి అయిన అఖండమైన ఆత్మశక్తిస్వరూపించి ఆ తల్లి ప్రతి దానికి మనకి కొన్ని అయిధాలు ఇస్తోంది. ఈ అయిధాలే మంత్రాధిదీపశబ్దాలు. ఆయా ప్రయోజనాలకి ఆయా మంత్రములు. ఏదో ఒకట్టి దాలంటే లాభం లేదు ఉన్నది ఒక్క లలితాంధీ ఇమముంచే వీరంగా వచ్చారని గుర్తు పెట్టుకోవాలి.

ఒక్కరు చారినా ఒక్కరు చాలరు. ఒక్కరి నుంచే ఎన్నో రావాలి. వస్తే ఎంతో మంచిది. మనమైక్కరమే కాని ఉదయము లేచిన దగ్గర నుంచి ఎన్ని రకాల పనులు చేయాలి! కాబట్టి ఒక్కడితో ప్రపంచం సాగదు. కాని మనం అతితెలవికి పోయి మెట్ట వేదాంతాలు

మాట్లాడతారు. అనేకం స్వప్తిలో ఉంటాయి. రక్షణ కోసం ఏకం నుంచి అనేకం వస్తుంది. కనుక పీరంతా మంత్రాధిదేవతలు.

గారుడ అనెది గారుడ విద్య అని ఒక మంత్రవిద్య. ఇది అర్థం కావాలంటే ప్రతి మంత్రానికి-అందే ఉత్తమమైన తంత్రంలో ఉండే ప్రతి మంత్రానికి రెండు రకాల ప్రయోజనాలు ఉంటాయి. ఒకటి భౌతికంగా లోకయాత్రలో ఏ ప్రమాదము లేకుండా సాగటం. రెండవది పారమార్థికంగా బ్రహ్మాభ్యాసం రావడం.

ఈ రెండు ప్రయోజనాలు ఉత్తమ తంత్రంలో ఉంటాయి. అలాంటి ఉత్తమ తంత్రం శ్రీవిద్య.

ఉత్తమతంత్రం శ్రీ విద్యలో కూడా రెండు రకాల ప్రయోజనాలూ కావారి.

లోకయాత్ర విధాయిని అని అమృఖారికి పేరు. మనకి లోకయాత్ర కూడా సాగారి. ఈ లోకయాత్ర సాగదానికి ఏ జ్ఞాంది రేకుండా చూసుంది.

మనం ఇక్కడ్చుంచి కాళీకి వెళ్లడం లక్ష్మీష్టులోకి చక్కొ శీరిలంగా ప్రయాణ ఏర్పాట్లు చేసుకుంచే వోయిగా వెళ్ళగలం. అలా సోకర్యంగా యాత్ర జరగాలి అంతేకాని కొట్టుకుంటూ, తిట్టుకుంటూ వేళ్ళి యాత్ర ఏమైనా బాగుంటుందా? అమృఖారి ఆరాధన చేస్తే మోక్షమనే గమ్మానికి తప్పకుండా ఎడతాం కానీ వోయిగా ఆవందంగా ఎడతాం

ఏమైనా మంచి పని చేయామని తపించే వాటంలీ వాడికి శత్రువు లెక్కావోతారు. అలాంటి వారికి రక్షణకులెవరు? వాడికి భౌతికమైన రక్షణాలుండవు. వాడికి మంత్రమే బిలం. మంత్రమే రక్షణ. ఆ మంత్రాధి దేవతలుండాలి. ఆదిశంకరభగవత్స్వాదులవారు కాళీకీతంలో ఉండగా ఒక తాంత్రికును ప్రయోగిం చేసాడు. దానితో ఆయనకు భీగంధర జ్యాధి వచ్చింది. ఆశ్వానీ దేవత లొచ్చి వైష్ణం చేసారు కానీ తగ్గలేదు. ఈఱు వైద్యానికి పాచిచ్చారు కానీ క్షుద్రదేవత ప్రయోగానికి పారి శక్తి చాలాదు.

ఆయన శిష్యులు పద్మపూఢాచార్యులవారు ఉన్నారు. ఒక మహాపాసకుడి పద్మ అలాంటి పారు ఒకరు ఉండారి. ఆయన మా గురువుగారెంటుకిలా ఉన్నాని ఒకసారి దివ్యదృష్టితో చూస్తే అది ప్రయోగమని తెలిసింది.

వెంటనే ఆయనకో దైవమున్నాడు లక్ష్మీస్వసింహ మమదేహి కరూవలంబమ్ ఆయన్ని ఉపాసన చేయగానే నరసింహస్వామి వచ్చి ఎవడు ప్రయోగించాడో వాడ్ది సంహరించి శంకరాచార్యులవారిని కాపోడారు.

జవస్తే మనకు ఆత్మరక్షణ కోసం కావల్సిన శక్తులు. నకుటి దేవిని స్వరిస్తే దుష్టతయ్యలు,

శ్రీ లలితాప్రభావ్యాసమ్

కుతర్మాలు, వితండూదాలు, విషాదాలు ఏటప్పిచిని సమయంపేనే శక్తిని ఇస్తుంది. నక్కలి ఉపాసకుడు కూర్చుంటే ఆయునలో వాదానికి వచ్చినవాడు నోరు మూసుకుని ఎళ్ళిపోతాడు. నక్కలిదేవికి, వారాహాదేవికి అటువంటే శక్తి ఉంది.

నక్కలి సరప్పుత్తిని గురుతుంతుని వాహనముతో చూపించారు. ఇక్కడ గారుచీలిర్చు కూడా కనిపిస్తోంది. గారుదీ విద్య ఒకరహస్యం. ఇది విషహరం. దీనిని పరిశీలిస్తే ఒక వైపు అవిడ వాగ్దేవి అటు వైపు దుష్టశక్తులు కూర్చున్నవి, గాడిదలు, కాకి ఇత్యాదులు. ఇంట్లో శబ్దాలే, ఇక్కడ ప్రతీకవాదాన్ని పరిశీలించాలి ఇవన్నీ శబ్దాలే ఇనీ వికృత రఘ్యాలు. వారు వాటిని రథాలుగా తీసుకువచ్చారు.

మనం అద్యాతంగా కోకిల కూతకి అయి! ఓపోరీ అంటాం గాని గార్జభస్వరానికి అలా అనలేం. అది వికృతమైనది. సురభ్యాలకు విట్లు అధిదేవతలు. రాక్షసులు దుష్టశబ్దాలపై టూర్పుని ఉన్నారు. స్వాప్తిలో దుష్టశబ్దాలనేవి ఒకటి ఉంటాయి.

శక్తి అనేది ప్రతి వ్యక్తి నుంచి ప్రపంచంలోకి వస్తుంటుంది. ప్రతి వాహనా కూడా ఒక విద్యుత్త్వరికరం లాంటి వాడు. ప్రతి వాడూ ఒక శక్తి కేంద్రం. ఈ శక్తి లోంచి అనేకం బయలుటు వస్తుంటాయి. ప్రతివాడి నుంచి ఏదో ఒక భావం వస్తుంటుంది. ఈ భావం ప్రథానంగా దెండించే నుంచి వస్తుంది. ఒకటి మాట, ఇంకొకటి చూపు, ఈ రండింటికి స్థానం ముఖమే.

కొందరు కట్ట చిల్డ్లించబంం ఇత్యాదులు కనిపిస్తుంటాయి. అవన్నీ చూపుల్లో వికారాలు. అవి కూడా తరువాత మనకి చూపిస్తాడు. ఇప్పుడే వరకూ మనకి చూపించింది శబ్దాలలోనీ వికారాలు. లోకంలో దుష్టశబ్దాల ప్రభావమొకటి ఉంటుంది. చక్కూ ఇల్లు కడుతుంటే ‘ఏంత చక్కబీల్లు కట్టుకుంటున్నాడో’ అని అంటాడోకడు.

అంతే ఆ ఇల్లు పూడులతో సహా కూలిపోతుంది. అది మాటకున్న శక్తి వాడు శక్తి కేంద్రము నిజమే! కానీ వాడి లోపలి సంస్కరమున్నదే ఆ సంస్కరములో గత జన్మల పలన కొంత మాలిన్యముంటుంది. ఈ ఇప్పులో వాడు కొన్ని చేసుకుని ఉంటాడు. ఎప్పుడూ పొరపాటున కూడా మంచి అలోచన ఉండదు.

చిత్రాన్ని సంస్కరించుకునే ఏ సాధనా చేయడం లేదు కనుక వారిలో మాలిన్యం పేరుకు పోతుంది. అలాంటి వారి లోంచి ఒక మాట వచ్చినా, ఒక చూపిచ్చినా, ఒక భావం వచ్చినా, ఒక విషరితశక్తి వస్తుంది. అది మాటలోంచి వస్తుంది. వారి ఉనికి లోంచి వస్తుంది.

మన గురించి మనకు తెలియదు. కానీ ప్రకృతారి గురించి వెప్పాం. మనలో ఏం ఉంటాయో మనకు తెలియదు ప్రతిపాడికి బాధ తప్పదు. ప్రపంచంలో అందరితో కలిసి బ్రాతకటం మహా కష్టం. పదిమంది లేకుండా ఒంటరిగా బ్రాతకటం ఇంకా కష్టం. రందూ దొర్చాగ్యమే! దేని కష్టాలు దానికున్నాయి. కలిసి బ్రాతకా తప్పదు, కలిసి బ్రతికేమస్వదు ప్రకృతున్న వాడి ఫలితాలు అనుభవించకా తప్పదు. అటువంటప్పదు ఈ నకులీదేవిని స్వరిస్తే ఈ దుష్ట వాక్యుల ప్రభావం లేకుండా చేస్తుంది.

దుష్ట వాక్యుల ప్రభావంలో ఇప్పుడు చెబ్బిన చెద్దుమాటలూకటి, అంతేకాకుండా కొందరు క్లూడువంత్ర త్రయోగాలు చేసే వారుంటారు.

నిజంగా శంకరులు తన విద్యతో ఎవరికి ఏ హాసి చేయలేదు. ఆయన గొప్ప తంతో పానకుదే కానీ ఒకర్ని రస్తించటానికి మాత్రమే దాన్ని వినియోగించారు. ఆయనక అధ్యాత్మమైన శబ్దము పలికించే ఒక అవిడింటో బంగారు వర్ణం కురిసింది ఆయన శబ్దాని కున్న శక్తి అది. ఆయన శబ్దం అంత పవిత్రమైనది.

శంకరుల మీద ఒక క్లూడుడు త్రయోగం చేసే నారసింహమంత్ర శక్తి వచ్చి కాపాడింది. మన మానాన మనం ఉన్నా, మనమెవరిపట్లూ తత్తువులం కాకపోయా, మనపై శత్రుత్వం పెట్టుకున్న వారుంటాంటారు. ఎక్కడ ఎవడుంటాడో మనకి తెలియదు. అలాంటి పాదెవద్దొ మనపై కూడని మాటన్నా ఇంకేద్దొ మంత్ర ప్రయోగము చేసినా ఈ నకులీదేవి త్రిప్పి కొఱ్లగలదు.

దుష్టమైన వాక్యక్రూలను త్రిప్పికొఱ్లగలిగే విద్యలలో గరుత్యంతుని ప్రత్యుథిగా పెట్టారు. నకులీ, గరుత్యంతుడు రెండింటి సమన్వయం ఈ మంత్రం.

గరుత్యంతుని ఉపాసన చాలా గొప్ప ఉపాసన. అంతేకాదు యజ్ఞాలలో గరుడవయనమని ఒక యజ్ఞమున్నది. మనం ప్రతి పూర్ణకథలో మంత్రసంకేతం, యజ్ఞసంకేతం, ధర్మసంకేతం, బోధన, యోగం అన్ని కలిసిపోయి ఉంటాయి. చిట్టచివరకు తత్త్వసంకేతం పరటా అన్ని కలిసి ఉంటాయి. అన్ని సంకేతాలు కలిపి ఒక కథలో పెడతారు.

గరుడవయనం గురించి మహాభారతంలో సౌప్రదీకోపాఖ్యానమని ప్రత్యేకించి వివరించారు. సౌప్రదీక అని అమృతారి పేరు. వాగ్రేవత నకులీదేవిని చెప్పుకున్నాం.

ఈ వాగ్రేవత కట్టం ఉంటే దుష్టవాక్యులన్ని తొలగించగలదు. మాట్లాడలేకపోవటం కొందరికి ఉంటుంది. ఎంతో సిద్ధమైపోతారు. అన్ని తెలుస్తాయి. తీరా ముందుకు వచ్చేట పుటికి మాట రాదు అటువంటి సమయంలో నకులీదేవిని స్వరిస్తే ఆ మూకత్తున్ని సామవేదం షష్మాఖశర్మ.

శ్రీ లలితోహన్మానమ్

తొలగించ కలదు. ఇది లలితాదేవి నుండి వ్యక్తమైన స్వరూపం.

మూకాంచీకాదేవి దగ్గర సాపర్ట్రికా నది ఉండటంలో ఏదో అంతర్భుషు ఉండి ఉంటంది. ఈ పీర్లలో కూడా రహస్యాలున్నాయి. గరుత్వంతుని మీద రావడంలో ఉన్న సంకేతాన్ని చూడ్దాం.

గరుత్వంతుడంటే ఎవరు? మంచి వాక్యాలు అంటే ఏవి?

అన్నిటి కంటే మంచి వాక్యాలు వేదాలు. వేదవిద్యని గరుత్వంతునితో వేదమే బోట్చింది.

సుపర్ణుడని గరుత్వంతునికి పేరు. సుపర్ణ సంబంధమైనది కనుక సాపర్ట్రికా అని పేరోచ్చింది. మంచి పర్ణములు కలవాడు. పర్ణములు అంటే రెక్కలు కలవాడు.

భందాంసి యస్య పర్ణాని. వేద పరిభాషలో రెక్కలంబే భందస్యులు. వేదము భందస్యు ద్వారా గమనము చేస్తుంది గరుత్వంతుడు రెక్కలతో గమనము చేస్తాడు. గరుత్వంతుడు అంటే భందస్యులతో కూడిన వేదవిద్య ఇని ఇర్చండు. వేదం ద్వారా ఎవరు తెలియిద్దుతున్నాడో అయిన వారాయిఱడు.

గరుత్వంతుడి మీద విష్ణువంటే అర్థమది.

మంచి వాక్యాలు గరుత్వంతునివి కనుక వాజ్ఞాయనాయిక ఆయన నకలినేవి గరుత్వంతుని మీద వచ్చిందంటే వేదమయైన స్వరూపమని దీనిలో ఉన్న మరొక అంతర్భుం. విషము అంటే సర్వాలు. ఆ విషాస్తి పోగాట్టే అమృతస్వరూపుడు గరుత్వంతుడు. అమృతమును తెచ్చినవాడు అయిన.

గరుత్వంతుడి మంత్రవిద్య చాలా రహస్యమైనది. మహాగారుడోససిషత్తు అని ఒక ఉపనిషత్తు ఉంది.

అందులో 'అజ్ఞానమేవ విషమ్' అని చెప్పాడు.

ఇది తత్త్వపరంగా! అజ్ఞానమే విషము, జ్ఞానమే అమృతం.

అవిభ్యారూప విషంతో విషమెక్కిపోయి ఉన్నహాళం మనం. దీన్ని పోగోట్టాలంటే జ్ఞాన స్వరూపుడైన గరుత్వంతుని ఆరాధన చేయాలి. తత్త్వపరంగా గరుడోపానప అందుకు పనికొస్తున్నది. వేదమయైన గరుత్వంతుడు అనడంలో ఇది ఉద్దేశం.

మరొక అర్థం ఊఱ్ఱులకు అన్నిటికీ కారణం మన శరీరంలో అఱువులలో చేరిన విష పదార్థాలు. అవేన్ని రకాలుంటాయో మనకి తెలియాడు. అన్ని రకాలు సర్పించి నుంచి వచ్చిన అన్నిరకాల పాములు వీటన్నిటిని కొట్టుటానికి వచ్చిన అమృత స్వరూపుడు అయిన. గాయడేవిద్య చేయటం వలన మన శరీరంలో ఉన్న విషాలు, ఆ విషాలు వల్ల కలిగే

రోగాలు. ఏ రోగమైనా విషము వల్ల వస్తుంది.

ఒక్కసారి చంపే విషాలు కొన్ని ఉంటి, నెమ్మదిగా రంపే విషాలు కొన్ని ఉంటాయి.

ఇంద్రియాలను పనిచేయకుండా చేసే వాటికి కూడా విషాలనే పేరు వ్యర్థపదార్థాలు శరీరములో చేరిపోతే అది విషంగా మారి, శరీరానికి రోగం కలిగిపుటది. ఈ వ్యర్థ విషాలు చీటే మనం వ్యాధిరహితులం అవుతాం. ఇవన్నీ రహస్యాలు.

కిరంయిమంగేభ్యః కిరజ నికురంబామృతరసం

ప్ర్యాదిత్యామూర్ధత్తే హిమకర కిలామూర్ధిమివ యః

స సర్వాణం దర్శం శమయతి శకుంతాధిప ఇవ

జ్వరఫ్లష్టోన్ దృష్ట్యై సుఖయతి సుధాసారసిరయా

అందులో 'శకుంతాధిప ఇవ' అన్నారు. ప్రశ్నిరాజు వలె 'స సర్వాణం దర్శం శమయతి' అని గారుడీవిద్యని చూపించారు, అలాంటి అమృతస్వరూపియైన లలితాంబికాదేవి నోటి నుంచి వచ్చారంటే ఆ గారుడీవిద్య, నకులీవిద్య కలిపి ఆవిర్భవించిన ఒక అద్భుతమైన సందేశం, సంకేతం ఇందులో కనిపిస్తోంది.

గరుత్వంతుని ప్ర కూర్చున్న సకులీదేవిని మనం స్వరించుకున్నాం.

ఇలా ఉన్న ఆ సకులీదేవి స్వరూపాన్ని మనం భావన చేస్తున్నాం.

మాయాక్రిమినాశన సర్పిణీ విలయం గతా

క్రోధంచ తద్వినాశన ప్రాప్తః పంచ చమూహరాజః

ఈ విధంగా సర్పిణి సహించిపోగానే శక్తి సేనలన్నిటికి కూడా మహాసంతోషం వస్తే ఐదు రాక్షససేనలకు మహా కోపం వచ్చింది.

ఆ క్రోధంతో ఏఱ ముందు కొన్నాన్నారు. అప్పుడు ఈ తల్లికి శక్తిసేనలన్ని సమస్యలు చేసి, "అమ్మా! ఇక నువ్వు వెళ్లిపోవద్దు. మాకు అందగా ఉండి ఈ రాక్షస సేనాపతులందరూ చచ్చే వరకూ నువ్వు ఉండాలు"ని ఆవిధి ప్రార్థించారు.

విజస్మానై దీనాని కరంబా కోపమాస్తితః

నిజస్మాన్ని దీనాని కరంబా కోపమాస్తితః

అప్పుడు ఈ పాముల్ని చంపేసిన ముంగిసలన్నీ రాక్షససేనల మీదకు వచ్చాయి. పారందరిని తమ వజ్రసమానమైన దంతాలతో కొరకటం మొదలుపెట్టాయి. తన సేనలన్నీ దెబ్బ తినేస్తుంటే కరంకుడికి బాగాకోపం వచ్చింది. దానితో మరింత ముందుకు తన వాహనాన్ని తోలించాడు.

శ్రీ లలితోదాభ్యాసమ్

అథ పా నకులీవాచీ వాచ్యయస్త్రేకవాయికా
అష్ట్రిషంపులం నామ మహాప్రం సర్వతోముఖమ్
ప్రజాంగా ప్రజరోమాచో ప్రజదంతా మహాజవా
ప్రజసార్థాచ్ఛ్య విమియా ప్రజాలభయంకరా:
సుర్యయస్త్రస్సురారాతిసైన్యం దశనకోటిథిః

ఆ తల్లికి క్రోధం వచ్చి అష్ట్రిషంపులమనే అస్త్రాస్త్రి వేసిన వెంటనే అమ్మవారి ధనుతు సుంచి వచ్చిన ఆ మహాప్రం రకరకాల అగ్నిజ్యాలలు వెదజల్లుతూ లిప్పుగా వెళ్లింది. ఆ బాణము లోంగి లెక్కలేనన్ని ముంగిన లొచ్చాయి. ఇవి ఇంతకు ముందు దంతాలలోంచి వచ్చిన వాటి కంటే తక్కిమంతమైనవి వచ్చాయి.

ఎమస్త్రి కూడా ప్రజాల వంటి శరీరము, ప్రజాల వంటి రోమాలు, వాటి తోకలు కూడా ప్రజాయుధాలవలై భయంకరంగా ఉన్నాయి. ఈ ముంగిసలన్నీ కూడా అసుర సేనల మీద దూకాయి. ఆ ముంగిసలన్నీ రాక్షసకోటిని నిర్మించు పరుస్తుండగా, అప్పుడు ఆ తల్లి గెరుత్యంతుని తోలించి మహాజవేస శాస్త్రేణ గత్యా పా నకులీష్ట్రరీ
పత్రసేవ కరంకస్త చిచ్చేద కరివం కిరః

తప దగ్గర్చున్న కర్మము అనే ఆయుధముతో కరంకడి తలవి భేదించింది.
అటుతర్వాత ఖద్దాస్త్రి తీసుకుని కాకవాసుదు మొదలైన వారి తలలను భేదించింది

ఉత్సోహ్యేత్యేత్య శాస్త్రేణ శ్యాలీశాశ్చ సౌమి కిరః
శాద్వశం లాఘువం ధృష్ట్రే సకల్యం శ్యామలామ్యికా
నిజాంగదేవశాత్మం చ తస్త్రే శ్యామామ్యికా దద్రా

ఎప్పుడైకే నకులీదేవి అద్భుతంగా తనపుత్రాపాస్త్రి మాపించిందో, అది మాసి శ్యామ లాంబిక సంతోషించింది. నిజానికి వాగ్దేవత అము! వాక్యలన్నిటికి అధిదేవతైన నకులీ అమ్మవారి దవడలలోంచి వచ్చింది. మళ్ళీ వెనక్కి ఆవిద దగ్గరకి వెళ్లిపోవారి.

శ్యామలాంబిక చూసి, ఆనందంగా దగ్గరకు పిలిచింది

తోకోత్తరే గుజే ధృష్ట్రే కష్ట్ర న త్రేతిసమృషః
పూతలిష్ట్రే భీతభీతా శూస్యుతాయ పలాయితా:
పలాహాక ప్రభృతయ స్ఫూర్త యే సైనికాధిపా:
శా సుద్రస్తమాణశ్యా శ్రూపిణి ప్రథనం ప్రతి

అద్యుత్థమన గుణం ఎవరైనా చూపిస్తే ఎవడికి అనందం కలుగదు? నీవు నాకు నేనలో అంగమూగా ఉండుచుని శ్యామలాదేవి నకులీదేవికి చెప్పింది. నకులీదేవి విజ్యంభించ రానే చాపగా మిగిలిన రాక్షసులు ఫెనుకు పారిపోయారు. నిజాంగ దేవతగా శ్యామలాంబిక నకులీదేవతని నియమించింది.

అప్పుటి నుంచి నకులీదేవి శ్యామలాదేవి తంగ మంత్రాలలో ఒకటీగా ఉంది.

శ్యామలాదేవికి చాలా అంగ మంత్రాలున్నాయి. ప్రధానమైనది రాజమాతంగివిద్య, శ్యామలావిద్య, లఘుశ్యామ, వాగ్యాదినీ, నకులీశ్వరీ, ఇంకా తుకశ్యామల, సారికా శ్యామల, ఏషిశ్యామల ఇత్యాయులన్నీ శ్యామలాదేవి అంగమంత్రాలు. అంగమంత్రాలలో వాగ్యాదినీ, లఘుశ్యామ, నకులీ శ్యామలాదేవికి ప్రధాన అంగమంత్రాలు.

సేనాపతులు - తిరస్కరిసేకాదేవతల యుద్ధం

ఇప్పుటివరట చట్టాలలో దుష్టశ్యామికి శిశ్శ జరిగింది.

ఇప్పుడు చాపుల దుష్టత్వం గురించి చెప్పున్నారు. దానికోసం ఏదుగురు నేనాపతులు పెట్టడు భండాసురుడు.

వలాహాక ప్రభృతయ స్పష్ట యే సైనికాధిపాః
శా సుదగ్రథుజానశ్యా ప్రాణిణు ప్రభనం ప్రథి
కీకసాగర్భసంజాతా స్తో ప్రతచ్ఛపరాక్రమః

వీరందరూ కూడా మహా తీర్థమైన ఉత్సాహంతో, తీర్థమైన కోధంతో బయలుదేరారు. తమమాళ్ళందరూ ఎప్పుడైతే బోటున్నారో వారందరికి మహా త్రోథం వచ్చింది.

దానితో హాళ్ళ మరింత ఉద్దేశంతో బయలుదేరుతూ వెళుతున్నారు. కీకసా అనే రాక్షసి వీరందరికి తల్లి, ఇప్పుడు వీళ్ళ పేర్లు వలాహాకుడు, హాచీముఖుడు, పొలముఖుడు, వికర్ణుడు, కరాళాక్షుడు, కరటకుడు. వారిపేర్లన్నీ చూపుల్లో ఉండే వికారాలే.

ఒకొక్క చాపుకి ఒకొక్క ప్రత్యేకత ఉంది. వలాహాక: అంటే మణ్ణు-మణ్ణు పట్టిన కట్టు కొంచరికి ఉంటాయి. వాడు వలాహాకుడు, ఇంకోకుడు సూచిముఖః - సూచి అంటే సూది. కొందరి చాపులు సూది గ్రుచ్చినట్టుంటాయి. వాడు సూచి ముఖుడు.

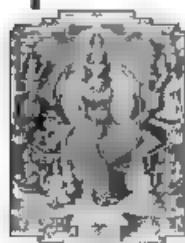
పొలముఖః - కొందరు నొనలు చిద్దించి చూస్తుంటారు. అట్టాంచి చూపుల వాడు. వికర్ణు: - కొందరు చూస్తే ముఖమంత్రా వికారంగా కనిపొస్తుంది.

కరాళాక్షు: - భయంకరంగా చూచే కట్టు గలవాడు. కరటకః - కొరికేటట్టు చూసే సామవేదం షష్ణుభుకర్మ -

శ్రీ లలితోమాఖ్యానమ్—

పాఠు ఇలా వీళ్కంతా రకరకాల చూపులవాళ్లు ధృష్టి దోషాలని వేబీని అంటున్నామో వాటి గురించి ఇప్పుడు చెప్పబోయేది. ఈ ధృష్టి దోషాల్ని పోగొట్టే తర్వి ఇప్పుడు రాబోతుంది. మనకేమి కావాలో మనకంటే బాగా తెలిసిన ఎఱు మన బుములు. పిల్లలకేం కావాలో తలిదంధ్రలే అన్ని సమహర్షునట్లు. మనందరికి ఏం కావాలో వాటిని అమృతారే ఇస్తుంది. కొంతకాలం క్రితం పురాణాలు చెప్పుతుంటాం బ్రాహ్మికే ఆయనకు కేవలం ధృష్టిదోషం చేత ఎవరో వాక్ స్వంభన చేసారు. ఆప్పుడాయన ఈ చెప్పబోయే దేవతనారాథించి డాని నుంచి బయటపడ్డారని ఆయన చరిత్రలో ఆయన గ్రాసుకున్నాడు. ధృష్టి దోషాలు ఎంతో భయంకరమైనవి. ఇలాంటివి ఉంటాయి

ప్రతిదానికి ఆయుధాలు సేద్దం చేసుకోవారి. అనేక మంది రకరకాల చూపులు. నోటితో ఎలాంటివి ఉంటాయని చెప్పుతున్నామో అలాంటివి చూపులతో పుంటాయి.

మీ చూపు సోకితే చాలండీ!-అని పెద్దవారి దగ్గరకు వెళ్లినపుడు అంటుంటాం. వారి చూపు పడితే మనం బాగుపడిపోతాం. సాధులక్ష్మిం ఉన్నవారి దగ్గర మంచి వస్తే ఇలా ఉంటుంది. ఇక వియుద్ధమైన వారి దగ్గర నుంచి వియుద్ధంగానే ఉంటుంది. ఇది సమాజం లోకంలో!

తల్లి! నీ కడకంటే చూపు చాలని అంటారు శంకరులవారు. లక్ష్మీదేవి చూపు నా మీద మాటలని కనకధారా స్నేహితులో అన్నారు. ఆ శంకరులే శివుడి దగ్గర నిలబడి ఉంటారు,

త్వాఖ్యాతాంబు మర్యయామి పరమం త్వాం చింతయా మృస్సుపూం
త్వామీతం శరణం త్రషామి పదసా త్వామేవ యాదే విభో
దీక్షాం మే దిక చాక్షాపీం న కరుణాం దిష్టైశ్చిరం ప్రార్థితాం
శంఠో లోక గురో మహిమ మనన స్నేహిత్య దేవం కురు

పరమేత్వరూ! ఒక్కసారి ఒక చూపు చూడవయ్యా అని అన్నాడు. మనం లోకంలో కూడా ఒక చూపు చూడందీ! అంటాం. చూపు చూస్తే చాలు. ఉత్సములు గాని ఒక్క చూపు చూస్తే మనకి కావల్సినవస్తీ లభిస్తాయి. గురువులలో ఉత్తమ గురువులు దృక్ దీక్ష యస్తారు.

దృక్ దీక్ష అంటే చూస్తే చాలు బాగుపడిపోతాం. ఆ చూపులలో అమృతం ఉంటుంది. కృష్ణపరమాత్మ ఒక్కసారి కాళింది మదుగులో నీరు గ్రావి చనిపోయిన గోపభాలురను, దూడలను చూచాడు. ఆయన చూపులు తగిలి వారు ఇంతికారు.

— శ్రీ లలితేశ్వరానమ్

‘తస్కుణామృతధారలెలచి తలిని’ అని అంటారు పోతనగారు. చూపులకి అటువంచి శక్తి ఉంటుంది. బాగుచేసే శక్తి ఎలగుంటుందో, పాడుచేసే శక్తి కూడా అలాగే ఉంటుంది. మన దీవితాలలో కూడా అనుభవాలుంటాయి.

ఆవశలిపాచి చూపులు ఏలా చెప్పగా ఉన్నాయని మనం చెప్పాం. మన చూపులెలా ఉన్నాయో ఆవశలి వాడికి తెలుసు. ఎప్పుడూ కూడా నా చూపు బాగుండాలి, నా నోరు బాగుండాలి, అని భగవంతుని ప్రార్థించు కోవాలి.

మధుమతీం వావముదీయం
భద్రంకర్మభీః శృంగయామ దేవాః
భద్రం పశ్యేమాక్షభిర్యజత్తాః – అని వేదవచనం.

ఇప్పన్నీ చప్పటానికి కారణం ఇప్పన్నీ బాగుండాలి. మన నుంచి పచ్చేవి కూడా బాగుండాలి. ఇది కోరుకోవటమే మనబ్రతుకంతా ఇరుగుతూ ఉండాలి.

మన చూపులక్ష్మీ శక్తులుంటాయో కూడా చెప్పారు. కాంతి అనేది మనకళ మంచే బయటకు వస్తుంది. ఈకథలో ఎన్ని రహస్యాలుంటాయో!!

ఈ ఏదుగురు రాఘ్రసులు మూడువందల ఆక్ష్యాహిణీ సేనలతో యుద్ధానికి బయలు దేరారు. రాను రాను బలాన్ని పెంచుతున్నారు వీరందరూ కూడా ఇదివరలో దేవతలను సహితం గడగడలాడించిన వారు. వారిని కూడా నిలుపునా ముంచేసిన సమస్తులు.

సప్తలోక విషుద్ధేన తేన దుష్టా మహాబలాః
భజ్ఞసురేణ మహా గౌర్విషయకారిణా

వీరంతా భండాసురునకు బాగా సహాయంగా ఉంటూ సప్త ఊర్జ్వ లోకాలలో ఉన్నపూరందరిని కూడా ఓడించగలిగే వారు. మీరు ప్రత్యేకించి రకంకాల ఆయుధాలతో బయలుదేరుతూనే శక్తినేనలను తిడుతున్నారు.

అయూతాః యాత హే దుష్టా! పాపిన్నే వనితాభమా:
మాయాపరిగ్రేష్టార్పురం మోహయన్నే ఇడాశయాన్

రండి రండి ఓ దుష్టులారా! ఓ పనికిమాలిన ఆడవాక్షలారా! ఏవో మాయలు పన్ని అ మాత్రం బలం ఉన్న రాక్షసునేనలను నాశనం చేయగలిగారు కానీ మమ్మల్ని మీరు ఎదుర్కొల్పేరు సుమా! ఇప్పుడే మెమ్మల్ని దరకానికి పంపిస్తాం జాగ్రత్త! అన్నారు

నేప్యామా భవతిరద్య భ్రేతవాభనికేతవమ్
ఇతి శక్తిర్భుయన్తో దానవా శృంత రాహపమ్

శ్రీ లక్షోహిత్యాము

ఎందుకు తిడశారో ముందే చప్పుకున్నాం. ఆలా శక్తిసేనల్ని తిడుతూ ముందుకు వశిష్టున్నారు. ఒక్కిక్కర్తవీ ఒక్కిక్కర్తవ్యున వాహనాలున్నాయి. అవస్త్రీ పొడిచే వాహనాలీ! పొడవటాలలో రకాయ ఉన్నాయి. కొందరు చూపులతో పొడవటాలుంటాయే అందులో రకాయ ఇక్కడ చూపిస్తున్నారు.

వలాహకుడు పెద్ద గ్రద్ధమీద కూర్చుని ఉన్నాడు. అవి కొన్ని చూపులు. దాని పేరు సంపోరగుత్తం. అంటే ఏరు నేరుగా చంపరు కానీ చూస్తే లోపల నుంచి గుప్తంగానే సంపోరమైపోతుంది.

అలాగే సూచించుటుడు కాకిని వాహనంగా తీసుకున్నాడు. అటుతర్వాత ఛాలముఖుడు ఒకరకమైన కొంగజాతికి దెందిన వాహనాన్ని ఎక్కి వస్తున్నాడు వికటుడు భేరుండ అనే దాని మీద ఎక్కి వస్తున్నాడు. చందుడు కోడిని వాహనాన్ని తీసుకున్నాడు కరాలాశ్చదు

అనే వాడు ప్రేతాన్ని వాహనముగా తీసుకొన్నాడు.

ఇక్కడ ఎన్నో రహస్యాలు చెప్పున్నాడు? ప్రేతవాహనం మీద కూర్చున్నాడు.

వాడి శక్తిమిటంబి... మహాశ్వరానమంత్రాన తేన సంసాధితః ఫురా

మంత్రాలలో కొన్ని శృంగానమంత్రాలు ఉన్నాయి. అవస్త్రీ ఘ్రంగ మంత్ర విద్యలు. శృంగానమంత్రాలంబే శహాల మీద కూర్చుని సాధనలు చేయటాలు

ఇత్యాచులు చెప్పారు. పీటికో ప్రయోగాలు చేస్తారు. ఇప్పి ప్రమాదకరమైనవి.

అలాంటి ప్రయోగాలు చేసే శక్తులు. పీటికోని కొట్టగలిగి అమృతారు వస్తున్నారు అది దైర్యం మనకి.

ఈ ప్రేతవాహనం మీద ఉన్నవాడు శృంగాన మంత్రాలను స్వాధీనం చేసుకున్నవాడు, అలాగే దీర్ఘాహుండు పీడాక రకమైన ప్రేతవాహనాన్ని ఎక్కి ఉన్నాడు. కరటకుడు భేతాళ వాహనం మీద ఉన్నాడు. పీరందరూ కూడా చేతటదులని మనమేషై అంటున్నామో అలాంటి వాటికి సంబంధించిన త్వద్రఘంత ప్రయోగ నిపుణులు. పీరంతా బయలుదేరి వస్తున్నారు.

తే సప్తపూర్వం తపసా సవితారమతోషయన్

రణము నవ్విధాతప్యమప్యాకుం నేత్రముక్కిము

ఈ ఏదుగురూ ఒకప్పుడు సూర్యుడికోసం గొప్పు తపస్సు చేసి, మొము తపస్సు చేసిన దానికి ఫలింగా మా కళ్ళల్లో ఒకరకమైన తీవ్రమైన శక్తిని నిక్షీపుం చెయ్యమని సూర్యుడ్ని కోరతారు. మేమెవర్మైతే చూస్తామో వారు స్తుంభిభూతులైపోవాలి. ఆ విధంగా మా కళ్ళల్లో

- శ్రీ లక్ష్మిపాలుఖ్యమే

నీ శ్శ్విని ఉంచు అని లడ్డిగారు. దీనిని ఒట్టి మనం ఆర్థం చేసుకోవల్సింది ఎవరి నేత్రానికైనా అధిదేవత సూర్యుడే! ఆ అధిదేవతను ఉపాసన చేసి ఆ నేత్రానికి కావలసిన శక్తిని తెచ్చుకోవచ్చు.

దేవతా ఉపాసనలెవ్వుడూ మూడు రకాలూగా ఉంటాయి. ఇది తెలియక ఎన్నో పొరబాల్లు పదుతారు ప్రతిపాడూ దేవతల గురించి సరిట్టున అవగాహన లేకుండా పనికి మాలిన ప్రశ్నలు వేస్తుంటారు. నిజంగా వారికి త్రశ్శించాలనే జీళ్ళను ఉండదు.

కాలక్షేపం కోసం చేస్తుంటారు. ప్రతిది కూడా శక్తి వల్లే వస్తుంది దుర్మార్గుడుకీ, సన్మార్గుడికి కూడా శక్తియే ఆధారం. ఉత్తముడైన బుణికి అవేకట్ట, పొపొత్తుడైన రాక్షసుడికి అనే కట్ట. ఆ కట్ట కాపొడతున్నాయి. ఈ కట్ట బాధిస్తున్నాయి. ఎందువలన? ఆ కంటికి, ఈ కంటికి సూర్యుడే అధిదేవత. కానీ వాడి సంస్కారాలకనుగుణంగా ఆ శక్తిని వాడు వినియోగించుకున్నాడు. అది ఆ దేవత దోషం కాదు. అది వాడి తపస్సుకో కర్మకో అనుగుణంగా శక్తినిచ్చింది. అంతమాత్రమే!

శక్తిని దుర్మినియోగం చేసుకున్నాడా దాని దుష్పరితంగా మరోవిధంగా మరొకప్పుడు అనుభవిస్తాడు కానీ దానికి ఆ దేవత మాత్రం నిమిత్తం కాదు. మనం మన దగ్గర పని చేసే ఇద్దరికి ఓతమిచ్చాం. ఇద్దరికి ఒక ఓతమిచ్చారు. ఒకడు తప్పత్తాగి పడిపోయాడు. రెండోవాడు చక్కగా మంచి పనులకి ఉపయోగించి బాగు పడ్డాడు. అది ఓతమిచ్చినవాడి ప్రభావం కాదు. సంస్కారాల ప్రభావం.

దేవతాశక్తులని వాడి తపస్సులకి, కర్మలకి అనుగుణంగా భగవంతుడు ఇస్తాడు. ఈ శరీరంలో కంటికి సూర్యుడు అధిదేవత. చెవికి దిక్కాలకులు అధిదేవతలు. నాసికు లాయువు అధిదేవత. నాలుకు పరుణుడు అధిదేవత. వాక్యకు అగ్ని అధిదేవత. అలా ఉక్కొక్క ఇంద్రియానికి సూర్యుపుణ్య విశేషంచేత ఆ దేవతాశక్తులు పరమాత్మ పెట్టి పంచించాడు.

పరమాత్మ ఇచ్ఛిన వాటిని దుర్మినియోగం చేసుకుంటున్నారు గాని వాటిని ఇచ్ఛిన వాడ్ని గురించి ఆలోచించటం లేదు. వాటి మీద పని చేసే దేవతలను స్వరించటం లేదు. ఇది కృతఫ్యుతా దోషం. చటు చేసి వారు ఇదే శక్తిని వాడుతారు. మంచి చేసి వారు ఇదేశక్తిని వాడుతారు.

చెడు చేయడానికి రాక్షసులు సూర్యుడై తెచ్చుకున్నారంటే అందులోని రహస్యం ఇదే. సూర్యుని ఉపాసన చేసారు.

శ్రీ లలతోపాథ్యానమ్

దేవతా ఉపాసకులు మూడు రకాలు. సాత్మ్యక, రాజున, తామున అనేవి తామునులు ఉపాసించి శక్తివి తెచ్చుకుని దానీతో ఇతరులను హింసించబానికి వాడతారు. వీరికి తాత్కాలికంగా ప్రయోజనం కనిపీంచినా దీర్ఘకాలంలో పెద్దదభ్య తింటారు. వీరినే క్షుద్రోపాసకులని అంటుంటారు.

తపస్యు చేసినందుకు అనుగ్రహించటం దేవతా స్వభావము. అంతే కానీ ఇవి తెలియక బ్రహ్మ, శివుడు రాక్షసులకు వరాలిచ్చేస్తారు. తరువాత గౌడు వచ్చేస్తుండని అనుకుంటారు. ఆలోచించటం చేత కాళ ఇప్పన్ని అంటారు.

దుర్మార్ఘుడు వెళ్లి నదిలో సీశ్చ తీసుకున్నా, సువ్యాధ్యుడు గ్రహించినా, నది దాహం తీరుస్తుంది నది ధర్యం అక్కడ దాకా కష్టపడి వచ్చినపాడు అందుకుంటే దాహం తీర్పటం అంతకాలం కష్టపడి కూర్చుని పాఠం చేసి పట్టుకున్నాడు కనుక అనుగ్రహించాడు. కానీ దుర్మార్ఘుడై ఉండా దానికి తరపాత మళ్ళీ కొడుతాడు. అది వేరే విషయం. దేవతా సూక్తాలు వేరు. లోకమైన మన న్యాయసూక్తాలు వేరు. దైవియమైన దేవతా భూమికలో జరిగే న్యాయ సూక్తాలు వేరు. దీనికి దానికి అస్వయించి మనలాంటే వికారాలే వారికున్నాయనుకుని మాట్లాడితే దేవపోళన తనే క్రొత్త దోషం మనకొస్తుంది.

ఈ ఏదుగుచు రాక్షసులు సూర్యుని ఉపాసించి ఇంత చెడ్డచూప్తి ఉచ్చ కున్నారంటే - సూర్యుడి పల్ల చెడ్డచూపు వస్తుందని అనుకునేవారి గురించి ఇంత విశ్లేషణ చెప్పాల్చి వచ్చింది. ప్రతిదాన్ని పారఱటుగా అర్థం చేసుకోవటానికి మనలో భండాసురుడు సిద్ధంగా ఉంటాడు.

కనుక వాడిని నిర్మాలం చేయాలి. ఇప్పన్ని ఉపాసనల మర్మములు.

రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పేరు "సాత్మ్యకుడు ఏం చేస్తున్నాడో కూడా ఇతరులకు తెలియాలనా ఎడు ఉపాసన చేస్తాడు? ఎంది చిత్రతుద్ది కోసం. ఈశ్వరపేంతి కోసం చేస్తాడు. ఈ సాత్మ్యకుడు నిర్మలుడై పోయాడా. ఎంది ప్రవర్తన బాల ఉన్నత పీఠచవతీ. ఎంది స్థితి అది". అటువంటి వారిది సిద్ధాంతి, పరాధాంతి, నిర్మలాంతి

వీరు రాక్షసులు. ఆనురీ బుద్ధితో చేసిన ఉపాసన తామసికోపాసన అందువల్ల వీరి క్షులో ఆ శక్తి వచ్చింది.

త్వయా యదా సర్విహితం తపసాత స్వాక ముక్కిషు
తదాత క్షీ విషయ పుర్వో నిశ్చేషే భవతా త్ర్పిథో

వారు సూర్యుణ్ణి, “మేమవర్షి చూస్తామో వాడికి చేష్టలు లేకుండా ఉండి పోవాలి” అని కోరుకున్నారు. నిశ్చేష్ట కొందరి చూపుల్లితే అటూ ఇటూ కడలలేరు. అలా ఉండిపోతారు. అలాంచి చూపులు కలవాళ్ల ఇలాంచి క్షద్రోపాసకులలోనూ ఉంచారు. కొన్ని జంతువులు కూడా ఉంచాయి. ఏవి ఎలాంచిపో మనకు ఉలియదు. అచ్చు చూపులనుంచి రక్కించటానికి మనకి ఆమ్మవారున్నారు.

ఈ చూపులగాళ్లందరూ బయలుదేరారు. ఎన్ని రకాల దుష్టచూపుల శక్కులున్నాయో ఆ సేనలన్నీ ముందుకొస్తున్నాయి.

తతప్రత్యేషు శస్త్రేషు వీక్షణాదేవ సః ప్రథమో

నిశ్చేష్ట రిపవోఉస్యాభి ధ్యంతవ్యా స్పుర్తరత్యతః

వాళ్లు సూర్యుడి దగ్గర తీసుకున్న వరంతో ఇంతకు ముందు ఎందరి మీద దాడులకు పెళ్లారో వారందరినీ చూసే వారు. ఒ రాక్షసులు చూడగానే శత్రువులు అలాగే ఉండి పోయారు. వారలూ స్తంభించగానే వాళ్లను వీళ్లు తంపేసేవారు. అలా ఇంతవరకూ వెగ్గు కొచ్చారు. ఇప్పుడు కూడా ఇరిగిపోతుందనుకుని వచ్చారు.

కాలం అన్ని వేళలా అందరికి ఆనుకూలముగా ఉందదు.

కీకసాతసయైసైస్తు సప్తవి స్తత్యకారిభిః

విష్ణుమ్యతాప్రశాప్రాణం శక్తినాం నోయ్యమోఽ భవత్

ఉద్యమే క్రియమాణేషి శప్త స్తుమ్యేవ ఘాయనా

హాహోకారం వితన్యానాః ప్రపణ్ణు లలితేశ్వరీమ్

వీళ్లు ఈ విధంగా బయలు దేరగానే శక్తిసేనలు అంతా వాళ్లు ప్రయత్నమేమీ లేకుండా నిశ్చేష్టలై పోయారు. వాళ్లు ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పుటికి కూడా ఆ రాక్షసచూపుల ప్రభావం చేత కరల్లేకపోతున్నారు. ఒక్కసౌరిగా శక్తిసేనలలో హాహోకారం వచ్చింది.

“అమ్మా! లలితాంబికా! శరణు! శరణు!” అని అన్నారు.

వారందరూ లలితేశ్వరీని శరణు వేడారు.

అథ దేవ్యాజ్ఞాయా దండనాథాధ్రత్యంగరక్షిణీ

చిరస్ఫురిణీ దేవి సముత్తస్థా రజాణిరే

వాళ్ల మీదకి దుష్టులెవరో వచ్చారు వాళ్లని చూసుకోమని ఆమ్మవారు దండనాథాదేవికి చెప్పగానే ఆవిడ తనదగ్గరున్న ఒక అంగదేవతని తంపించింది.

ఆమె పేరు తిరస్కరిణితాదేవి.

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

రామ దండనాథ అంగదేవత ఇందాక ఆమ్బుదవదలలోంచి వచ్చినాటు క్యామలాంబిక అంగదేవతగా చేరింది.

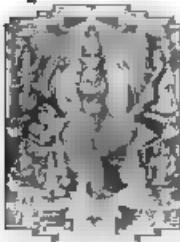
ఎప్పుడు దండనాథ దగ్గర వున్న అంగదేవత వెళ్లింది. ఈ తల్లి పరమంత విభేదిని.

వారాహిదేవికి కొర్చి అంగదేవత మంత్రాయాన్నాయి తిరస్కరించి, స్నాన్మారాహి, ఉపుత్థిత్రాయి ఇత్యాది మంత్రాలు వారాహిదేవి అంగ మంత్రములు. వారాహిదేవిని ఇందిష్ట్రే వీరంకా మనస్థి అనుగ్రహిస్తారు క్యామలాదేవిని ఆరాధిస్తే ముందు దెఖిన దేవతాశక్తుల అనుగ్రహం ఉంటుంది. వారాహిదేవి రక్షణ ఉంటే ఇటువంటి దృష్టిదోషాల్మాంచి దుష్టశక్తుల నుంచి ఆ తల్లి రక్షిస్తుంది.

అలాంటి దృష్టి దోషాలను పోగాట్టి శక్తి తిరస్కరించికా దేవితుంది.

తమాలిప్రాప్యాయం నామ విమూహం సర్వతో ముఖమ్

మహిమాయా సమారుష్య శక్తినామభయం వ్యధాత్

తిరస్కరించికాదేవి అద్యాత్మిన వాహనాస్తి తీసుకు పస్తింది. ఛానిపేరు తమాలిప్రము. సృష్టిలో వెలుగూ ప్రమాదమే! చీకటి ప్రమాదమే! వీరందరూ సూర్యుని శక్తిని చూపులోకి తెచ్చుకుని ధ్యయాగం చేసారు. ఈ వెలుగంతా మూసేయాలంటే తమాలిప్రం(చీకటి) కావాలి

మనం మధ్యాప్యాయము పదుకున్నప్పుడు ఇంటి కిచికీలస్తి తెరవి ఉంటే ఆ సూర్యకాంతికి నిధ్రపట్లక తెరలన్ని వేస్తాం. అప్పుడు చెప్పండి, వెలుగు గొప్పదా? చీకటి గొప్పదా?

ఇదే గొప్పదని నిర్ద్యానికి ఎప్పుడూ రాకూడదు. ఎప్పుడు ఏది గొప్పదో అప్పుడి గొప్పది. కనుక చీకటికూడా గొప్పదే! పీళ్ల చూపులొచ్చి కష్టస్ఫుంటే ఆ చూపులను కప్పేయాలి. ఆ చూపులు పదుకుండా లీకటి పెడితేనే శక్తి సేనలు మళ్లీ ఉత్సాహంగా అపుతాయి. అందుకామ రావటమే తమాలిప్ర అంటే చీకటిని లేపనం చేయగలిగే వాహనం. ఇవన్నీ మంత్ర సంకేతాలు మనలోపున్న ఆఖండాత్మవలననే ప్రత్యాముహ పని చేస్తున్నది ఈ ప్రత్యాముహ శక్తినేనే!

కదలాలి అంటే కాలికున్న శక్తినేనలు పనిచేయాలి. పట్టుకోపాలంటే చేతికున్న శక్తినేనలు పని చేయాలి మనశరీరంలో అంతాశక్తి సేనలే. ఈశక్తి సేనలన్నిటికి అనలు నాయక ఆత్మమాపించుట ఈ తల్లి.

ఇందులో మళ్లీ సేనాద్యుత్తులు వంటివారు బుద్ధిశక్తి, అహంకార శక్తి. ఈ శక్తి సేనలు

కూడా పని చేయనిప్పుకుండా బయటనుంచి మనసైపు ఎన్నో దుష్టశక్తులు వన్నుంటాయి.

అప్పుడు అఖండ ఆత్మశక్తి తిరస్కరించి మొదలైన మంత్రాధిదేవతలుగా ప్యాక్షమీతుంది. ఉపాసన అంటే బయట నుంచి వచ్చేది కాదు మన నుంచి వచ్చేది. ఒక మంత్రమం చేస్తే సిద్ధి ఎక్కుముంచి వస్తుంది? మన అంతట మనం లోపలే మంత్ర ఇమం చేసి తప్ప కున్నాం. బయట మళ్ళీతో దేవతని తయారు చేయడం లేదు. మంత్రంతో దేవతని చేసు కుంటున్నాం కనుక మనలోంచే వస్తోంది అంటే మన అఖండ ఆత్మశక్తి అనుసంధానం చేత అది వస్తోంది. ఇది రహస్యం.

అప్పుడు మళ్ళీ శక్తినేనలు పని చేయటం మొదలుపెట్టాయి. ఒకప్పుడు చాలా ఉత్సాహంగా ఉన్నారు ధృష్టి దోషాలు తగిరితే కదలలేదు, మొదలలేదు. కానీ తిరస్కరించి వస్తే అవిడ మళ్ళీ ఆన్నిటిని కదిలించగలదు అది ఇందులో ఉన్న సంకేతం. దీన్ని ఇలా అన్యయించు కోవాలి.

తమాఱశ్శమలాకారా శ్శమకంచుకథారిణీ
శ్శమావ్యాయే తమారిష్టే శ్శమయుగ్మచురంగమే
పస్త్రీ మోహవాభిఖ్యం ధనురాదాయ పస్వవమ్
పింపానాదం వినయేషూనపర్మ త్యర్పసన్నిఖాన్

ఈ తల్లి కడిమి చెట్టుమంటి నల్లని కాంతితో, నల్లని ప్రస్తుతము ధరించి ఉన్నది. అమె పట్టిన రథానికి నల్లని గుర్తాలు తొడగబడి ఉన్నాయి. అప్పుడా తల్లి మోహనమనే ధనుస్తు తీసి పెద్ద సింహానాదం చేసి పెంటనే బాణాలను చేయటం ప్రారంభించింది. ఈ బాణాలన్నీ కూడా నల్లని బాణాలు వాటిల్చేంచి నల్లని పాముల్లగా ప్రకాశిస్తున్నాయి. ఈ బాణాలు తిన్నూ వెళ్లి అక్కడన్న రాక్షసునేనల పీడ పని చేస్తున్నాయి.

అప్పుడు తల్లి మరొక శస్త్రాన్ని వేసింది.

అన్యాభిధం మహాశప్తం సా ముమోచ ద్విప్రాం గణే
ఉగ్గతే నాంధాణేన వష్టుస్తేషాం వ్యధీయత
అంధికృతాశ్చ తే పస్త వ తు త్రిక్షంత కించన

అంధాస్తమును ప్రయాగించింది. అంధమంటే గ్రుడ్డితనం ఆ అస్త్రం తిన్నగా ఏళ్లి ఆ రాక్షసుల కళ్ల పీడ కొట్టింది. అది తగలగానే వారి కనులు పని చేయలేదు. ఆ విధంగా వాళ్ల కళ్లను బాధింప చేసింది.

ఆ రాక్షసునేనలన్నీ దేనిని చూడలేకపోయారు. శక్తినేనలంతటికీ స్తుంభనం విడిపోయి సామవేదం పుణ్యాలుకర్మ

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ఉధృషోయింది. ఆమ్సే మళ్ళీ విజ్ఞంభించి ఉత్సాహంతో ఈతల్లి దగ్గరకు వచ్చి అంటు న్నాయి. ఆమ్మా! నీవు వెళ్లిపోతు! నువ్వు మా దగ్గరే ఉండు! లేకపోతే వాళ్లు మళ్ళీ కళ్లు తరుస్తారు.

సాధు సాధు మహారాగే తిరస్కరయోజాచ్ఛికే

స్వానేక్యత స్తురస్యాహో దృశా మేఘం దురాత్మామ్

థా! థా! ఓ తిరస్కరించొ! నువ్వు కా తిరస్కారమనే దాన్ని చక్కగా చేసావు. తల్లి! ఎక్కడ హయగ్రివుడు ఒక చిన్నిక్కోకంలో దేవతా తత్త్వాన్వంతబీని పెడుతున్నాడు.

త్వం హ దుర్భనేక్యాం తిరస్కారమహాషథిః

త్వయా బద్ధధృశాం నేన దైత్యవక్రేణ భాయుతే

దుర్భనుల కళ్లకి నువ్వు తిరస్కారమనే మహాషథి అని అన్నారు. దుర్భనుల చూపులు మనమీద పడకుండా చేసే జౌపథం వంటిదానపు. నువ్వేష్టుడైతే అనుగ్రహించావే వాళ్లంకా ఎలా స్తంభించుకు బోయారో!

దేవతార్యామిదం దేవి త్వయా నమ్మిగస్ప్రితమ్

నిహాస్తులితా త్తుత్వా నన్నోషం పరమాప్యతి

దేవకార్యాన్ని చక్కగా వెర్వేర్వున దేవివి. అమ్మా! నువ్వు వెనక్కి వెళ్లకమ్మా! ఇది దేవ కార్యం. మాకు సహకరించమ్మా! అని అనగానే ఆ తల్లి సరేనని అనుగ్రహించింది. ఈ విధంగా తిరస్కరిసే దేవి మొత్తం రాక్షసేనులను సంహరించినదనే విషయం తెలిసి లలితాదేవి చాలా సంతోషించింది. అస్తీ ఆమె ప్రీతి కోసమే!

మనం ఏది చేసినా శ్రీ లలితా ప్రీతిరస్తు. ఏ మరితము చేసినా యే సాధన చేసినా ఆ తల్లి చరణాలకే అర్పించబడాలి. ఆమె ప్రీతి కోసం వీరందరూ పని చేస్తున్నారు.

అలాగే మన సాధనలు, మనం చేసే ప్రతిది అమ్మ ప్రీతి కోసమే చేయాలని దీనిలో ఉన్న పెద్ద సంకేతం ఏ ఉపాసనలైనా వాటి పరమ లక్ష్మం మాత్రం అమ్మ ప్రీతి! ఆప్మటి కప్పుడు లభించేవి లక్ష్ములు కావు. కేవలం దిష్టిని పోగాల్చుకోవటమే మనకి పరమార్థం కాదు.

ఆది అవసరమే కాని అసలుదేహి? ఆత్మ ప్రాప్తియే! అదే లలితాంబికా ప్రీతి.

దానినిక్కడ ధ్వనింపేస్తున్నాడు.

ఏమం త్వయా విరచితే దశ్మినీ ప్రీతిమాప్యతి

అక్కప్ప కేశ్మసినా చక్కరూప్రదిదేవతా

తైనుష్టదైత్యముజ్ఞైత్య గ్రథితాన్వేష్యకేశ్వి:

పోర్దామ గళీ కృఖ్వా సపర్మాటస్త్రధిదేవతా

ఆమ్యా! నువ్వు మాకు సహకరిస్తే దండినీదేవి అందరూ నంతోషిస్తారు తల్లి! అనదం చేత ఆవిడ నరేనని సిద్ధమై, రాక్షసుల మీద శస్త్రం వేసిన తరువాత దూకి వెల్లి ఆ రాక్షసు ని జట్టు పట్టుకుని తలని కత్తితో నరికిన వెంటనే గృధ్ర వాహనము మీద నుస్స వలాహాకుడు త్రిందవడిపోయాడు.

ఈలా అందరి తలలు క్షణంలో నరికి వాటన్నిదేవి కలిపి ఒకరి తలజాట్లు, ఇంకొకడి జాట్లుతో ముడివేసి మాలచేసి మెదలో వేసుకుని తిరస్కరించిదేవి నాట్యం చేసింది. ఆ దివ్యమైన శక్తినేవా మధ్యంలో నర్తిస్తున్న ఆ తల్లికి నమస్కారం.

ఆ తల్లి ఎలా నర్తిస్తోందో చక్కగా వర్షించారు. అమ్మారు అంత భయంకరంగా ఉండాలూ అని అనుకుంటారు. అంత భయంకరంగా ఉన్న వారిని కొట్టచూనికి అంత భయంకరంగానే అమ్మ రాశాలి. మన భయాలను భయపెట్టడానికి దేవతలకి ఉగ్రమూర్తులున్నాయి

మనకు ఉగ్రమూర్తుల సహోదయము కూడా చాలా అవసరం. ఉగ్రత్వం ఉండకపోతే మనకు రక్షణ లేదు. భారతీయనంస్నాతి అన్ని రకాలుగా ఆలోచించింది ఈ మధ్యలో ఈ మెతకతనం, చేతకానితనం ఎలా వచ్చిందో తెలీదు.

ఇప్పుడున్న నిర్వీర్య లక్ష్మణ పోవాలి. ఇలాంటి ప్రతాపం కావాలి. అధర్యం పట్ల ఇలా విజ్యంభించాలి ఆ తల్లి ఆ విధంగా కషాలమాలల్ని వేసుకుని నాట్యం చేస్తుంటే శక్తులన్నిటికి మహోత్సాహం వచ్చింది.

ఇలాంటివి చూస్తే ఉత్సాహం రాదూ?

పాశ్కు ఉత్సాహం వచ్చి జయిజయ ధ్వనాలు చేశారు.

వలాహాకాదినేవాపీర్పులోధనవైభవాత్

పాతళిష్ఠా: కపిషయా: జమువిత్రాన సంకులా:

ఏడి సేనలలో మిగిలిన కొద్దిమంది వెనక్కి పరుగుతీసి భండాసురుడి దగ్గరకు వేరుకున్నారు.

శరణం ఇగ్మారత్యార్థా: తప్పనచూస్తుకేశ్వరమే

దశ్మీనివ మహోమాయాఐప్రశంస్తే పునఃపునః

శూస్యక పట్టణాధిపతి దగ్గరకు వెల్లి మొరపెట్టుకున్నారు. ఆపుడు వాడాశ్చర్యపోయి మళ్ళీ తరువాత ఇంకెవర్షి పంపాలో ఆలోచిస్తున్నాడు

శ్రీ లలితామాన్యము

ఈ పని చేసి తిరస్కరించి మళ్ళీ వారాహాదేవి ప్రకృతి వచ్చి కూర్చున్నది.

ఆమకి అంగదేవత కదా! ఆమ రాగానే వారాహాదేవి దగ్గరకు తీసుకుని ఆలింగనం చేసుకుని కూర్చేపట్టి మంచి పని చేసావు' అని మెచ్చుకున్నది. శక్తినేనలు క్షుభించాయి.

ధ్రూవమస్తరం చక్కన్నస్నా మాఘాయచిత్రియే

సాధు సాధ్యుతి తత్పస్తా శ్కృతయః కంప్రమోళయః

తిరస్కరించి దేవిమాఘాఫ్రస్త పదే పదే

ఇలాంటి తిరస్కరించి దేవి సత్యరుషులను ఎల్లవేళలా కాపాడుగాక!

శాధనిత్యాదేవతల యుద్ధం

ఈ విధంగా జరిగిన తరువాత ఇప్పుడు మరొక ఒక ఆద్యతమైన ఘన్యంలోకి వెదుతున్నాం.

తత్పత్యాత్మా వథం శేషం తపోషులవలా మహి

నిశ్చసత్యుష్టసర్వేంద్ర ఇవ భండమహిసురః

తపస్యచేత బలం కెచ్చుకున్నవారు కూడా చచ్చారా! అని నిట్టూర్చాడు.

ఈ నిట్టూర్చు ఓ పెద్ద సల్త్రాచు బుసకొట్టినట్టు ఉంది.

అ విధంగా నిట్టూర్చి తన అస్మితమ్యులైన విశుక్తుని, విషంగుని పిలిచాడు.

అహోఽత కులత్రంజస్యమాయాత స్యురద్రుహమీ

ఉపేక్షా మథునా కర్మం ప్రపూతో భగవాన్యిధిః

“చూసారా! ఇంతకాలం హోయుగా ఆరవై నేల సంపత్తురాయి ఉన్నాం. ఇంత వరకూ మనవంశంలో ఎవరికి దెబ్బ రాలేదు. ఇప్పుడు కులత్రంజమోతోండా అని నాకే భయం కలుగుతోంది” అన్నాడు. అస్మితారు వాడికి ఎలాంటి శీతి పుట్టించిందో మాడండి.

జంతవరకు నాకేంటి! అని నిష్ఠక్షుంగా ఉన్న వాడి మనసులో దిగులు ప్రవేశించింది.

చక్కటి రాక్షసులందరికి కూడా ఇప్పుడెలాంటి గద్దరోచులొచ్చేసాయి ఏమైనా విధి మనపట్ల

విపరీతంగా ఉన్నదన్నాడు. విధి అనుకూలించక పోతే అన్ని ఇలాగే ఉంటాయి

దీర్ఘాయువు మనాయుష్మం దుర్భాంతా భవిషయుతా

కరోతి ఇలినం క్షీంం ధనిసం ధనవర్షితమ్

సర్విణీమాయ యోదగ్రా స్తుయా దుర్భాంతశౌర్యయా

విధి అనుకూలించక పోతే ఇలవంతుడు కూడా బలహినుడు వలె, నపుంసకుడు వలె

— సామవేదం షష్మిఖశర్మ

శ్రీ లలితోచాభ్యానమ్

అయిపోతాడు. ధనవంతుడు ధనహీనుడై పోతాడు. మంచి అయువున్న ఎదు కూడా అయువు లేని వాడై పోతాడు.

ఇదంతా విధివల్లా మనం కూడా లలీయమైన విధి వలన ఇలా అయిపోతున్నాయేమా సనిఖిస్తుంది. లేకపోతే నర్సి మాయని నతలీ వచ్చి పోగాల్చింది.

కణిక్కుతగిర్మాణః కైకసేయాశ్చ పాతితః
యది పంప్రహర త్వస్యా స్థిగ్రలం నో ఘణార్థితమ్
జమం ప్రసంగం వక్తుంవ జిహ్వే జిహ్వోతి మాహకీ

కేకసి పుత్రులైన ఏడుగురూ దేవతలను సైతం పశం చేసుకున్నవారు. వారిని ఆ తిర స్వర్చికి సంహరించింది. ఇష్టుదేమి చేస్తాం! ఇసలు మన దిలాల్చి చూచి మనం గర్వంచ డానికి ఏంలేదు. ఇంఠకాలం తెచ్చుకున్న బలాలన్నీ భీ! వ్యధా! అసుకున్నాడు. ఈ మాట అంటున్నందుకే నా నాలిక చాలా సిగ్గు పడుతోంది. నా బలమంగా కూడా భీ! ఒక తడ డాని చేతిలో దెబ్బతినేస్తోందా? ఇది అసటానికి సిగ్గుగా ఉంది.

వనితా కిము మత్రైష్యం మర్దుయష్టుతి దుర్యుదా
త్రీలా ఈ సైన్యం మర్దించేది! ఇష్టుదు నాకొకభి అర్థమోతోంది.
వీళ్లను చంపటం, వాళ్లను చంపటం కాదు, వీరందరికి మూలమైన ఆమె పనే పూర్తి చేసేయాలి. ఎవరిపని? అమ్మ లలితాంచిక!

తప్త మూలచ్చేదాయ తస్యా యత్నే విధియతాం
మయా చారముథాత్ ఖూతా తస్యా పృతి ర్మపోలా

ఆ మూలాన్ని మనం చేధించాలి కనుక ఏం చేద్దాం? సేనిక్కడిలా కూస్యున్నానే కాదు. ఆ సైన్యాన్నంతటినీ పరిశీలించేను. అక్కడ వారెలా నిర్మపోసున్నారో నాటు తెలును. అమ్మారికి ముందు వారి సేనలన్నీ ఉన్నాయి. ప్రక్కన కొన్ని ఉన్నాయి. ఈ ప్రక్కన ఉన్నపాపి కూడా రాక్షసులు రాగానే ముందుకు వెళ్లిపోయాయి. ప్రక్కనున్న వాళ్లు ఒకపైపు దండిని, మరొక వైపు మంత్రిణి ఇష్టుదు ఆమె ఒక్కరే వెనుకపున్నారు. ఆవిడకి వెనుక తట్టు ఎవరూ లేదు. అందరూ ముందుకు వెళ్లి యుద్ధాలు చేస్తున్నారు.

కాబట్టి ఇష్టుదు మనము వెనుక నుంచి ముట్టడి చేసి ఆ మూలమైన దాస్తి చేధించాలి. వెనుక నుంచి కొట్టడమంటే సామాన్యమా? డానికి కూటవిద్యా ప్రవిషులు కావాలి. కూటవిద్య అంటే వంచన, మోసము చేయగలిగేవారు కావాలి. వెన్నుపోతు పొడిచే ఎారు కావాలి మన దగ్గరున్న వారిలో వెన్నుపోతు పొడిచేవారిలో గొప్పవాడెమడు? ఈ వెన్నుపోతు

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

పాడిచేవాళ్లీ “పార్ష్వగ్రాహ” అని సంస్కృతం లో అంటారు.

దశపంచ చ సేనాస్త్ర స్ఫో యాస్త్ర యుయుత్వయా

తస్యా స్ఫుమూలనాశేస శక్తిజ్ఞందం వినశ్యతి

ఈ పార్ష్వగ్రాహంలో విషంగుడు గొప్పవాడు. వాళ్లీ పిలిచాడు. “నీతోపాటు మన దగ్గర కాకలు దీరిన పదిహేనుమంది సేనానుబి ఉన్నారు. వారితో పాటు నీకు ఎన్ని అక్షోహించేల సేనలు కావాలో అంతమందిని తీసుకుని వెళ్ల”.

ఈలా ఏరందరితో విషంగుడు బయలు దేరాడు. ఇష్టుదీది మామూలు యుద్ధం కాదు. కూటు యుద్ధం.

ఆమెని పూర్తి చేస్తే శక్తి బృందమంతా పూర్వైషోతుందని నిర్దయించుకుని వెనకమంచి వెదుతున్నారు. అది కూడా ఎప్పుడు రాత్రి అవుతుందా అని ఎదురు చూస్తున్నారు. పైగా వెనక ఆమె రథం ఏలా ఉంటుందో భండానురుడు వర్ణించి చెప్పాడు, ఆ రథం పది యోజనాల పొదుగుంటుంది. అక్కడ ఆమె స్త్రీలతో కబుర్లాడుతూ కూర్చుంటుంది.

ఆదేదో చక్రంట. తొమ్మిది ఆపరణలట. అక్కడన్నవారంతా ఆడవారు. వారితో కూర్చుని కబుర్లాడుతూంటుంది. యుద్ధము వాళ్లు చూసుకుంటున్నారు కనుక మీరు అప్రమత్తంగావెళ్లి ప్రమత్తంగా ఉన్న, అంటే ఏమరు పాటుగా ఉన్న ఆవిధ్య వెనుక సుంచి వెళ్లి దెబ్బతీయండి.

తస్యైనథే సమాయాతి సా దుష్టై చారిష్టేక్షణా

నిఘ్రతం సన్నిపత్య త్వం చిప్పొప్పాత వేన అజ్ఞితామ్

శాం విజిత్య దురాచారం కేశేష్వర్కృత స్ఫుమర్దయ

మీ దెవరికీ కనలడకుండా వెళ్లాలి. మీ చిహ్నాలు కూడా కనలడకూడదు అక్కడ ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి జయించి జాట్లు పట్టుకుని లాక్ష్మిరండి” అని చెప్పాడు.

రాక్షస కూతలు ఇలాగే ఉంటాయి.

పురత త్వలితే ఔన్యే సత్యశాలిని సా వధూః

అద్యే దమనకో సామ దీర్ఘమహో ద్వితీయః

ముందున్న సేనలస్త్రీ ఆ వనిలో ఉన్నాయి కనుక అవిధ్య రక్షించే వారెవరూ లేరు. మహా ఇతే కొద్దిమంది స్త్రీలు. పదిహేను మంది ఏమి ఆ చంట్లు కూర్చుని ఉంటారు, వారితో కబుర్లాడుకుంటూ అవిడ కూర్చుంటుంది.

మీరు ఇయలుదేరండంటే పదిహేడు మందితో విషంగుడు ఇయలుదేరాడు
ఆ పదిహేను మంది రాక్షసుల పేర్లు:

హామ్యేతో హాలుముల్లభ్య కల్యసః కల్యివాహనః
పుల్యసః పుష్ట్రేతుశ్చ చళ్లబాహుశ్చ కుక్షురః
జమ్యుకాశ్లో జమ్యునశ్చ తీక్ష్ణశృంగ స్నికంటకః
చిప్రగుప్తశ్చ పంచైతే దశ చోక్కుమూవరాః
తథా గుప్తశస్మాచారః పార్శ్విగ్రాహం సమాచర

దమనకుడు, దీర్ఘశివ్యుడు, హుంపేకుడు, హులుముల్లాడు, కల్యసుడు, కల్యి వాహనాడు,
పుల్యసుడు, పుండ్రేతుడు, చందబాహుడు, కుక్షురుడు, జంబుకాక్షుడు, జంభసుడు,
తీక్ష్ణ శృంగుడు, త్రికంటకుడు, చంద్రగుప్తుడు అనేవారు.

ఈ పంచగుప్తుడు రాక్షసులలోని వాడు.

సూర్యుడు ఎప్పుడు అస్తమిస్తాడాని చూచుకుంటూ చీకటి పడిన తరువాత నల్లని
కవచాలు వేసుకుని చీకట్టో కనబడకుండా ఉండే వస్తువులు స్వేచ్ఛించి ఇయలుదేరారు.

అమృతాభాం ప్రధుష్ట్రోనాం రాత్రిరేవ ఖలావహః
దమనాధ్యాశ్చ సేవాయ్ శ్యామకంటకధారిణః
శ్యామోష్ట్రేషుభూ శ్యామవర్ణ సర్వపీరిభృదాః

ఆసురీ శక్తులకు రాత్రే బాగా పని చేస్తుంది. అందురూ కూడా నల్లని కవచాలు వేసుకుని,
నల్లని ముసుగులు వేసుకుని బయలుదేరారు. అందులో విషంగుడు ఒక ప్రత్యేకమైన
కవచము వేసుకున్నాడు

మేఘుడంబరకం నామ దథే వక్షసి కంకటమ్
యథా తస్య నిశాయుద్ధసురూపో వేషసంగ్రహః
సచ దుండుభి నిప్పాయో సచ మర్కణగర్జితమ్
గుప్తాఖారాః ప్రచలితా స్త్రిమిరేణ సమాప్తుః

అనలే రాత్రి. డాంట్లో మఱ్యాలు పడితే ఎలా ఉంటుంది? ప్రతిసారి యుద్ధానికి షట్టినప్పుడు
పెద్దపెద్ద చప్పులు ప్రాగించుకుంటూ వెళ్లివారు. జప్పుడు ఏ దప్పులచప్పుడుకూడా లేదు.
గుప్తాకారులై వెళ్లిన్నారు.

అమ్యువారు తూర్పునున్నారు. పశ్చిమాఖిముఖంగా వేకుతున్నారు. వీశ్వ క్రమంగా ఉత్తర
మార్గం ద్వారా వచ్చి తూర్పుకు చేరుకున్నారు. ఆ చీకట్టో వారు వెదుతున్నప్పుడు శక్తిసేనలు,

సామవేదం షష్ముఖశర్మ —

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

“ఎవరది” అంటే కుర్కుసులు గొంతులు మార్చి, “అమృతారి దగ్గరున్న శక్తిసేనలమేన”నీ గొంతుమార్చి చెప్పారు.

ఉహో అసుతుని లారు వెళ్లిపోయారు. వీళ్లకున్న కుతంతం ఆ విధంగా పని చేసింది.

అలితాదైస్య మేవ ప్రాం త్యాగయత్తః ప్రస్తుత్యామ్

అవ్యత్య నిభ్యతం ప్యాష్టే కవచ్ఛున్న విగ్రహః

చక్రరాజరథం తుంగం పేరుమందరసన్నిభమ్

అలా నెమ్మిగా వచ్చేటప్పటికి మహోన్నాతమైన చక్రరాజరథం కనిపేస్తోంది. అమృతారి చక్రరాజరథానికి వెముకు దేరుకున్నారు ప్రక్క వారికి సూచననిచ్చారు అక్కడ ఆవిద చుట్టూ ఉన్న వదిహేసుమందితో కూర్చుని ముచ్చుటాడుతున్నది. అమె ఏమరపాటులో ఉంది. మనము వచ్చిన సూచన కూడా ఆమెకు తెలియదు కనుక ఇదే స్వర్ణన సమయం అనుకున్నారు.

మత్స్యాల నవహితామేవ విషంగ స్ఫుర్యరాశయః

పృష్ఠపంచం రథేంద్రస్య ఘస్తుయామాససైనిక్తః

తనవహిత. .అంటే పూర్కగా ఉండావిద అనుకున్నారు. ఇదే అన్నమె సమయమని అయిథాలిన్ని తీసుకుని ఆ చక్రరాజరథం చివరభాగం మీద ముట్టారు.

అంటే త్రైలోక్య మోహన చక్రం. అంతా మేరువు వలె ఉంది. ఆ త్రైలోక్య మోహనాన్ని కౌట్టగానే ఒక్కసారిగా కుదపబడింది చక్రరాజ రథం.

మహాకలకలం చక్ర రథేమాచ్యాఃపరశ్శతమ్

చక్రరాజరథంలో ఉన్న ఆణిమాది శక్తులు ఒక్కసారిగా కలకలారావం చేసారు. వారంతా శక్తిసేనలన్నాదికీ వెచ్చారికలు చేస్తూ రాక్షసులోచ్చేశారు, కొట్టిసారని హహికారాలు చేసారు అది వినగానే ఒక్కసారిగా మధ్యలో కూర్చున్న ఆ తల్లి చూస్తున్నది.

అతాందిష్టుచితం చాల్నే ప్రథమం శక్తిమందలి

అధ్యశ్శమాసశాస్త్రాభా మధ్యశ్శనిజవర్ణాం

శక్తిమాం మందలం తేవ క్రందనం లలితాం ప్రతి

పర్వానుకుషత ప్రతి సంప్రాత్మం సుమహాంయమ్

చీకట్లో ఉంది, చీకటిలాగా ఉన్నారు కనుక వారికి ఎవరు చేస్తున్నారో తెలియటం లేదు. అన్ని మూత్రం కోలాపులు చేస్తున్నాయి. ఏదో జరిగింది.

ఇప్పదేం చేయాలని శక్తినేనలన్నీ అమ్మా! లలితాంబా అని అయిస్తున్నాయి.

కర్మకర్మికయాలు కర్మ లలితా కోపమాష్టికా

క్రమక్రమంగా ఒక్కాక్కు పర్వం నుండి ఒకరికి క్రమంగా ఈ వార్త అమ్మారికి చేరింది.

ఆ తల్లికి కోపం వీచింది.

ఏతస్మిస్సున్నరే భణ్ణశుభ్రాదుర్మహిష్మితః

ఏవంచోభయకో ముద్రం పశ్చాదగ్రే తదాఉ భవత్

కలకలం చేస్తే ముందు వెళ్లున్న వారు మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చే అవకాశం ఉండి కాబట్టి వారు వెనక్కి రాకుండా అంతవరకూ పర్వనేన్నాధ్యాత్మదిగా ఉన్న కుటీలాష్టుని ముందు నుంచి ఎదుర్కొనమన్నాడు.

కుటీలాష్టు ముందు నుంచి సేనలతో వచ్చాడు. వాళ్లనెదుర్కోవటానికి దండినిదేవి వాళ్లు పని చేస్తున్నారు. ముందు వాళ్లు, ఎనుక వీళ్లు,

వెనుకూ ముందు కూడా యుద్ధం జరుగుతుంది. కానీ వెనుక ఎవరున్నారో తెలియటం లేదు.

అప్పుడు శక్తిమందలం కకావికల మౌతుంటే ఆమ్మారాచి చుట్టూ ఉన్న పదిహేనుమంది నిత్యాదేవతలకి కోపం వచ్చింది

ఖాళ్ల 1.కామేళ 2.భీమాలినీ, 3.నిత్యాల్కిస్సు 4.భేరుండా 5.మహోవిశ్వాసినీ 6.మహోవలైశ్వరీ 7.శివదూతి 8.త్వరితా 9.కులసుందరీ 10.నిత్యా 11.నీలపత్రాక 12.విజయా 13.సర్వమంగళా 14.జ్యులామాలినీ 15.చిత్ర.

కామేళురిముఖా నిత్యా మహోంతం క్రోభమాయయః

తఃప్రమ్యకుటిసంపర్గం త్రీదేవ్యా వదనాంబజే

అవలోక్య థృతోద్విగ్నా నిత్యా దధు రతిక్షుఢమ్

నిత్యాకాలస్యరూపిణ్ణః ప్రత్యేకం తిథివిగ్రహః

ఎంచు అమ్మారాచి ముఖం చూసి, “అమ్మా! నువ్వు ఆళ్లని అప్పు ఎడకామం”టే అమ్మారు ఒక్కసారి కనుటామలు కోపంగా ముదిపేసారు.

ఆది చాలు ఎఱికి ఆళ్ల క్రీందే లక్క ఎంచు కాలస్యరూప దేవతలు కాలంలో ఉన్న కాంతిని ఆక్రమించి, ఆ చంద్రకళా సూఖాగ్యం లేకుండా చేయటానికి వచ్చినవారు రాక్షసులు.

కాలాన్ని సద్గ్యాయిగం చేయకుండా అడ్డుకునే దుష్టశక్తులు. వాటిని నిర్మాలించటానికి కాలశక్తులు ఇప్పుడు పని చేయాలి. ఎంచు అమ్మార్మి చూసి

శ్రీ లలితోపాభ్యాసమ్

దేవదేవి మహారాత్మ త్వయాట గ్రీ ప్రేషితాం చమూం
దండినిమంగ్రీనాథాది మహాకృష్ణిపాలితామ్
ధర్మితుం కాతరా దుష్టై మాయాచృఢ్యపరాయణః

“అమ్మా! మీకు ముందు ఆసురుసేన ఉంది. రండినీ మంత్రితే వారంతా ముందున్నారు. ఇప్పుడు ఏనక్కు వచ్చి వారిని ఎవరు కొడతారు. ప్రోగ్రా ఎవరవరో పోల్చుకోలేక పోతున్నారు. వారంతా మాయా వేషాలతో ఉన్నారు. నువ్వు అసుమతిస్తే మేం వెడతాం. వాళ్ళంతా కనిపీంచటం లేదు. మీరేం చేయగలరంటే మా దగ్గర ఉన్నవాళ్ళలలో బాగా వెలుగులు ఎదజ్జేవారు ఇస్టరున్నారు. వీరు చాలు ఎంత చీకల్చినొ పోగొట్టు గలరు. అప్పుడు ఎఱివరో తెలిసిపోతుంది. ఎారిద్దరూ ఎవరంటే

యా వచ్చినాసినీ నిత్యా యా జ్ఞాలమాలినీ పదా
శాఖాం ప్రదీపితే రుష్టే ప్రష్టం తక్కు స్ఫురిష్టః

వచ్చినాసినీ, జ్ఞాలమాలినీ. వీరి శరీరాలు మహా కాంచివంతంగా ఉంటాయి. ఎారిద్దరినీ మేం వట్టుకుని వెడతాం. ఎారిద్దరూ ఆక్షుదుంబే ఎలాంటే మాయా వేషం వేసిన వారినైనా మేం పట్టయగలపు”న్నారు. కాలంలో పొంచి వున్న మాయాశక్తిల్ని నిర్మాచించి, కాలం ఆసుకూలించే విధంగా చేసే దేవతలే తిథినిత్యాదేవతలు. “తల్లి! సీతు ఒప్పుకుంటే చాలు మేం బయలుదేరి వెడతాం”.

అళ్ళం దేహి మహారాత్మ! మర్మనార్థం దురాత్మనాం
ఇష్టుకే పకి నియ్యామి స్తుతా స్త్రీమి ఆగాద సా
అథకామేశ్వరీనిత్యా కుండలిక్కతచార్యుకా
శాలారుణమివ క్రోధారుణం వత్కుం వితన్యుతీ

ఆ తల్లి, “నారే! కానివ్యండి. తథాస్తు” అంది.

వీరు చిందువు దగ్గర అమ్మమట్టు ఉన్నారు చిందువులో ఆమ్మ వుంది ఆక్షుదీ నుంచే వించే నారి లాగుతూ పదిహేను మంది ఒక్కొక్క పర్మమూ దిగుతూ క్రిందకు వస్తున్నారు. ఆ శేఖని వర్ణిస్తున్నారు.

రేరే తిష్ఠత పాషిష్టై మాయామండ్య చినద్యి వః
అంధకార మమప్రాప్య కూటముఢ్యపరాయణః
ఇం తా స్ఫుర్యమంతీ సా తూఛీరోశ్శాతసాయకా

పర్వతరోహణం చల్తే కోథేన ప్రస్తుతాలైః

సముద్రాధ్యకషాస్త్రాశ్చ భగవాలాపురస్పూరః

అన్యాశ్చ చరితా నిత్యాః కృతపర్వతరోహణాః

మొదలు ఉన్న కామేశ్వరీదేవి వశ్వనే, "ఓ పొచిష్టులారా! ఆగండి. మీ మాయని నేను చేరిపున్నాను. చీకటిలో మాయా యుద్ధం చేస్తారా?" ఇలా అరుస్తూ తన ధనుస్సులో బాణం అనుసంధానించింది. వక్కని దృశ్యాన్ని కళ్ళకద్దినట్టు చెప్పున్నారు. వారు ఒక్కొక్క పర్వం దిగుతున్నారు. ఆ దిగుటం ఎంత వేగంగా దిగుతున్నారుంటే కోపంతో మెట్లు ఎలా దిగిపస్తరో అలా దిగి పస్తున్నారు. ఆ కోపం చేత నడకలో వేగం పెరిగింది. కామేశ్వరీదేవి దొనానే మిగిలిన ఎరంతా దొండు. వీట్లందరూ దిగిపచ్చి

జ్యులామాచివి నిత్యాచ సా నిత్యా పచ్చివాసిణి

పచ్చివాసిణి, జ్యులామాలినీలు రాగానే, ఆ వెలుగులో విషంగుడితో సహా అక్కడున్న రాక్షసులందరూ కనబడ్డారు.

కామేశ్వర్యాదితా నిత్యా తాః పంతడక సౌయుధాః

స నీంహసాదా స్త్రేత్యా సమృద్ధున్నేకప్పాలయా

యామద్వితయపర్వంత మేవం యుద్ధం ప్రపర్తక

లప్పుడు వారు తమ బాణప్రతాపాన్ని భూపించగానే లక్ష్మిను రాక్షస సేనలన్నీ కూడా అదిరిపోయాయి. క్రీణించాయి. ఇంకా రెండు జాముల్లో తెల్లువారుతుందనగా అప్పటి పరకూ యుద్ధం ఇరిగింది. ఆ పదిచోను మంది రాక్షసుల్ని ఈ పదిచోనుమంది తిథి నిత్యాదేవతలు కొట్టారు. ఎవరినెవరు సంహరించారో వినటం ఒక మంత్రానుష్టానం.

జఘాన దమనం దుష్టం కామేశీ ప్రథమం శర్మః

దమనుడు అనేవాళ్లీ కామేశ్వరీ, దీర్ఘజివ్యాని భగవాలిని, నిత్యాన్ని పూంచేకుని, భీరుండ హాడుముల్లుకుని, పచ్చివాసిని కల్పుసుని, మహావల్మిక్యరి కల్పివాహనుని, శివ దూతి పుల్యముని, త్వరితాదేవి పుండ్రకేతుని, కులసుందరి చందబాహుని, నీలవతాక కుక్కరుని, జంబుకాళ్లుని విజయా, అదేవిధంగా సర్వముంగళ తీక్ష్ణంగుని, జ్యులామాలినీ త్రికంటకుని, చంద్రగుప్తుని చిత్రానిత్యా సంహరించారు.

ఈలా 15 మంది దేవతలు 15 మంది దుష్ట ఆనురసేనావతుల్ని సంహరించగానే ఇంకా అప్పటికి 'యామావరేషాయ' ఒక జాము మిగిలింది. రాత్రి పూర్వపోతోంది

కాలంలో రాత్రి సమయాలలో ఆ ఆసురీ శక్తులు వసిచేస్తాయి. ఇంక తెల్లువారటి తున్నది.

శ్రీ లలితాపాణ్ణవమ్

బ్రాహ్మణ ముహూర్తం, అప్పుడింక వాటి శక్తి సన్మగ్రిల్లుతుంది, అప్పటికే అన్నిలీకి మూలమైన విషంగుడున్నాడే వాడు చూసి -

విషంగో వరమత్తుష్ట శృంగర పురతో అలీ

అశక్తయ్యు సముద్రిత్యు పక్కమే ప్రపూలాయితుమ్

వాడు ముందుకొచ్చాడు. కానీ చీకటి అయిపోతోంది, వీడి మాయ పని చేయటం లేదు. అందుకోసం ఇంక లాథం లేదని వాడు వెంటనే వెనక్కి పలాయనం చిత్తగించాడు. ఎరిపోతున్నానిని కొట్టుకూడదు కనుక కామేశ్వరీదేవి బాధాలను ప్రయోగించటం మాని వేసి, “నీకు దావు మా చేతిలో రాసిపెట్టి లేదులే, ఇంకో ఆమె చేతిలో గట్టిదెబ్బ తింటావు జాగ్రత్త!” అని దిస్తి

శస్త్రస్నాయతే దుష్టై విషంగో భండసిదరే

పా విభాగాచ రజనీ ప్రసవ్యు క్షూభవవ్ రిశ:

వాడు పారిపోయాడు. ఈ లోపల తెల్లవారింది.

ప్రశాంతంగా ఉన్న ఆ బ్రాహ్మణ ముహూర్తంలో నిత్యా దేవతలందరూ లపితాదేవి పద్మకు వెళ్లి, “అమ్మా మేమందరం కూడా ఆ మాయా విధ్యావిశారదున్ని సంపూరించాం. విషంగుడు పారిపోయాడు”ని చెప్పారు.

ఇష్టం రాత్రి మహాశ్వర్షం తత్త్వ జాతం భయంకరః

నిత్యానాం విక్రమ్మాపై లలితా ప్రీతి మాసదత్తే

లలితాదేవి నిత్యా దేవతలు చేసిన పరాక్రమాన్ని చూసి మహాత్మాపూపడింది.

‘నిత్యాపరాక్రమాతోఽప నిరీక్షణసమయ్యకా’ అనగానే ఈ కథంతా గుర్తుకు రాపాచి నిత్యాదేవతలు చూపించిన పరాక్రమ ఆటోపాన్ని చూసి సంతోషించిన తర్వి లలితాంబ.

జ్ఞానమాలినిచే వప్పుప్రాకార నిర్మాణం

అపో ఇత మహాశక్తప్రపం మహాదేవ్యై స్ఫుర్మాగతమ్

“మనం లేని సమయంలో అమృవారికి, అమృవారి రథానికి ప్రమాదం కల్పించాలని ప్రయత్నించారే రాక్షసులు, ఎంత ఓరపొటు జరిగింది

మనం ముందు వచ్చి శక్తి సేనలు గురించి మాత్రమే ఆలోచించాం గానీ వెన్నపోటు పొడిచే లక్ష్మణం ఉంటుందని ఆలోచన ముందు చూసుకోవుండా, అమృవారికి తగిన రక్షణ బలాన్ని ఏర్పాటు చెయ్యుకుండా మనం ఏమరుపొటుతో ఉండడం వల్ల ఇదంతా జరిగింది

మహాచక్రరథంద్రష్టు న జాతం రక్షణం జాతః:

చక్రరాజ రథానికి సద్గున రక్షణను ఏర్పాటు చెయ్యాలేదు. వారాహి, శ్యామలా ఉథయులు”
అని. పచ్చాత్తపుల తిస్సుగా శ్రీవత్సం దగ్గరకు వచ్చారు. వస్తునే ఒకొక్క పర్యం ఎత్తుతూ
ఎళ్ళి ఆ బిందు చక్రం దగ్గరకు చేరుకుంటున్నారు.

ఇతి శంకుకులా స్తుత దండనాథాష్టరోగమః:

మంత్రిణీం పురః కృత్యా ప్రచేయ ధృతికాం ప్రతి

ఆ వెదుతూ ఉంటే త్రోవలో ఉన్న అవరజ దేవతలందరూ జరిగిన విపరాలన్ని కూడా
వారాహాదేవికి, శ్యామలాదేవికి చెప్పారు. తిస్సుగా వారు వెళ్లి అమ్మవారికి విసయంగా
నమస్కరించి, “తల్లి మేం దేసిన పొరపాటు నువ్వు మన్మించాలి. మేము జీహించకుండా,
నీకు తగినంత రక్షణబలాన్ని ఏర్పాటు చెయ్యుపుండా ముందు వైపే చూసుకున్నాం.
అందువల్లే ఇంత జరిగింది.

ఏకావలష్టపం కృత్యా మహిరాళ్లి! భవత్తదమ్

వయం సర్వేషి జీవామ స్నాధయామ స్నామిహితమ్

అమ్మా! నిన్ను ఒక్కదాన్ని ఆధారం చేసుకుని నీ పదాలను నమ్ముకుని ఉన్న వాళ్లం
మేము అందరం. నువ్వు లేవప్పుడు ఏపీ లేవమ్మా మేమూ లేము! సృష్టిలో ఉన్న
ప్రతిశక్తికి ఇలంబన పరాశక్తి అయిన లలితాదేవే అని తా మాటలోని అంశరాళ్లం.
“తన్నింటికి నువ్వే ఆలంభనం. అలాంటి నీకేదైనా జరిగితే ఇంకేం ఉండవ కనుక నిన్ను
రక్షించుకోవడం మా కర్తృష్యం” అన్నారు.

ఆతోస్నాభిశ్చ కర్తృష్యం శ్రీమదంగ్స్తు రక్షణమ్

మాయావినశ్చ దైత్యేవద్రా స్తుత మంత్రో విధియతాం

“దైత్యులు మహో మాయావులు, కపటులు, అలాంటి వారి నుంచి కాపాడబడాలంటే
మేమిప్పుడు కొత్తరకపున ఊహారచన చెయ్యాలి. దానికి మేం ఒక గొప్ప శిబిరాన్ని నిర్మించ
దలుచుకున్నాం. పాడంటే వాడి పట్టణం చూస్తుకపట్టణంలో క్షేమంగా ఉన్నాడు మన్ము
నీ పట్టణమైన శ్రీమన్మగరాన్ని విడిపిపెట్టి ఒక్కదకు వచ్చాపు.

నీకు చుట్టూ రక్షణ శిబిరం లేదు. మేము ఇప్పటికిప్పుడు ఒక రక్షణ శిబిరాన్ని నూరు
యోజనాల విస్తారంగా నిర్మించదలుచుకున్నాం. అందులో ఒక యోజనం విస్తారంతో
ఒక్కటి ద్వారం పెడతాం. ఆ ద్వారం నుంచే మనం వెడతాం. శత్రువులను కూడా దాని
నుంచే వెళ్లి ఎదుర్కొంటాం. ఆ ద్వారం నుంచి శత్రువులు రాకుండా ఇలీయమైన కాపలా

సామవేదం పుణ్యాశర్య—

శ్రీ లక్ష్మీచాళ్యానందు

వెదతాము”ని దండనాథాదేవి మొత్తం వివరిస్తోంది. “నువ్వు అజ్ఞాపించి, అంగికరించి, అనుమతినిస్తే మేం ముందుకు వెదతాము”నగానే

మంత్రిశ్యా రండనాథాయా ఇది త్రుచ్ఛావచస్తదా
శుచిదంతరుచా ముక్కా వద్దంతి లలితాశ్రావిక్

హయగ్రీవస్యామి అమ్మవారి గురించి చెత్తున్నప్పుడు ఎంతో విశేషంగా చెత్తున్నారు ఎప్పుడైనే ఖారాచేచేవి, శ్యామలాదేవి ఈ విధంగా చెప్పారో అప్పుడు అమ్మవారు మందహసం చేసారు. ఆమెను ఒకరు రక్షిస్తూ? తల్లిని ఎవ్వరూ రక్షించవలసిన ఆమసరం లేదు. కానీ అలా అని ఉప్పేశ్చించరాదు. అమ్మవారికి జరగాల్సిన ఉపచారాలు జరగాల్సినవే.

అమ్మవారికి మనం ఉపచారాలు చేసేదేమిటండని కూర్చుంటే అది మన దోషం అమ్మవారికి ఆ విధంగా రక్షణని కల్పించామన్న ఉపచారం అడోక మహో పుణ్యవిశేషం.

అమ్మ పట్ట ఉన్న ఉక్కెకరణ.

ఆ తల్లి నిర్మలంగా నవ్వింది.

దేవతల నవ్వుకి శుచిస్తేతం అని పేరు. మన నవ్వుల్లో కపటవు నవ్వులుంటాయి. అది లోపల ఒకటి. ఉయట ఒకటి. కానీ దేవతల నవ్వులు నిర్మలమైనవి.

భవతీభ్యామయం మంత్ర శ్యాముధ్యా విభారితః

అయం కుశం ధీమార్గో సీతిరేషా సనాతనీ

అక్కడ ముత్యాలు వెదజల్లిబద్ధాయా అస్తుట్టు నవ్వుతూ అమ్మవారు,
“మీరు చక్కని బుద్ధితో ఈ విధమైన ఆలోచన చేసారు ఇది సనాతమైన రాజనీతికి తగిన మాట” అన్నది.

స్నేహకస్య పురో రక్షం విధాయ దృఢసౌభాగ్యః

పరచిక్రాతమః కార్యో కింపద్మిర్మహాజనై:

ముందు తన సైన్యానికి తగిన రక్షణ ఏర్పాటు చేసుకున్నాకే ఆవటల వారి మీద దాడి చెయ్యాలి. ఈ మట్టు తిచిరాన్ని నిర్మించడానికి ఈ నిత్యా దేవతల్లో ఒకరు సమర్థులు అని భావించి

జ్యులామాలినికాం నిత్యా మాహామైవ మువాచహ

అక్కడ ఉన్న 15 మంది తిథివిత్యా దేవతల్లో జ్యులామాలినిదేవతని పిలిచింది అమ్మవారు. పహ్నువాసిని, జ్యులామాలిని స్వయం ప్రకాశన్యాపులు, ఎంతటి చీకటి శక్తులనైనా మీరు

శ్రీ లక్షోధాన్యానమ్

ఎదుర్కొనుగలరు. పైగా తుక్కపక్క చతుర్భుజి తిథికి, కృష్ణపక్క విదియకి సంబంధించిన దేవత ఈ జ్యోలామాలినీదేవి. అవిడాని దగ్గరిగి ఫిరివి లవితాదేవి అంటోంది.

పశ్చి! త్వం వహిస్తూ రూపొండి జ్యోలామయాకృతి:

త్వయా విధియతాం రక్షా బలప్రాప్తి మహాయుః

“నీ తత్త్వం ఉండే అది ప్రకాశపంతమైన పూర్వమైన ఆగ్నితత్త్వం. జ్యోలాతో కూడిన ఆకృతి నీది. మొత్తం మన సైన్యానికి అంతటికీ రక్షగా నువ్వు ఇప్పుడు ఉద్య మించాలి. మన బలమైన సేనలు అన్నింటికి కూడా నువ్వు ఒక రక్షణ ప్రాకారాన్ని ఏర్పాటు చేయాలి” అని అమృత ఆజ్ఞాపించింది.

పెంటనే జ్యోలామాలినీ దేవి తన సుంచి అద్భుతమైన వహిస్తూ జ్యోలలను ప్రసరింపచేసి, ఆ జ్యోలలతోనే శిలిరం ఏర్పాటు చేసింది. ఆగ్ని మంచి ఎవ్వరూ దాలి రాలేరు కనుక అగ్నిఘంటలైన ఒక ప్రాకారాన్ని ఏర్పాటు చేసింది.

శతయోజనవిస్తారం పరివృత్య మహితలమ్

త్రింశద్వైజవ ముస్కుము జ్యోలాప్రాకారతాం ప్రజ

ఆ జ్యోలా ప్రాకారం సూరు యోజనాల వెదబ్బు, ముప్పై యోజనాల ఉన్నతి (ఎత్తు)తో ఏర్పాటు చేసింది. అందులో మర్యాదలో మాత్రం ఒక యోజనం, ద్వారం నిమిత్తం విదిచి ఉచ్చింది. ఈ ద్వారం మంచే తక్కి సేనలు బయటకి ఎళ్ళి యుద్ధం చేస్తాయి.

అసురసేనలు రాతుండా ఇక్కడ తగిన రక్షకపలయాన్ని ఏర్పాటు చేసింది.

తరువాత అమృతారికి నమస్కారం చేసి, “అమ్మా నేను చేసింది బాగుండా?” అని అడిగింది.

ఏది చేసినా అమృత శ్రీతి కోసమే.

ఇక్కడ కథాపరంగా ఎంత అద్భుతమైన విషయం ఉందో, మంత్రపరంగా కూడా కొన్ని విషయాలున్నాయి.

మన పూర్వజన్మ నుక్కతం చేత అమృతారిని సాధన చేసుకునే ఇస్మలభించింది. అలా వచ్చినప్పుడు కూడా చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఆ పూర్వజన్మసుకృతం చేత లభించిన తల్లి ఉపాసన కూడా అసురీ శత్రువున రణిగుడు, తమోగుల వల్ల క్రమంగా దూరమైపోయే ప్రమాదం ఉంది.

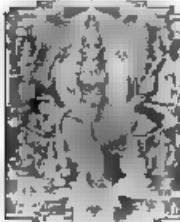
సందేహాలు, హాస్కెలు, బుద్ధులు, భయాలు, ఇత్యాయలు ఏర్పడి మనం జారిపోయే ప్రమాదాలు ఉన్నాయి. అవే కవటంగా మనకు తెలియకుండా మనలోంచే ప్రసేతించే ఆసురి

సామవేదం పణ్ణుఖశర్య

శ్రీ లక్షోంపాథ్యావమ్

లక్ష్మణులు, అలాంటి వాటి నుంచి కాపాడదానికి భగవత్ జ్ఞానమయమైన ఒక కాంతి ప్రాకారం ఉండాలి. ఆ కాంతి ప్రాకారమే రక్షిస్తుంది. మన పురాత్మక సుకృతం వల్ల లభించిన దేవీ ఆరాధన అనే బుద్ధిని జ్యోతిషామాలినిదేవి కాపాడుతుందని దీనిలో ఉన్న ఆంతర్భూతం. అలా కాపాడీతే కానీ మనం ఆ ఉపాసనలోకి పెళ్ళేము కొంతమంది భక్తులు ప్రారంభిస్తారు కనీ మధ్యలో బోలెడు సందేహాలు వస్తాయి “నాకు అప్పట్లో భక్తి ఉండేదండీ ఆ తరువాత కొన్ని అమథవాలు జరిగాయి వదిలేసానం”లాడు.

భండాసురుడు లోపల ఉంటే ఇలాంటి ఆలోచనలే వస్తాయి. వెనుక నుంచి దెబ్బ తియ్యదం అంటే ఇదే. వాటి నుంచి కాపాడదానికి ఆ కాలస్వయాపిణియైన అమ్మ ఈ నిత్యాదేవతలలో ఒకటిన జ్యోతిషామాలినిని నియమించింది. ఈ జ్యోతిషామాలిని ఇచ్చే వెలుగులలో ఆఖండమైన ఆట్ట శక్తి రక్షింపబడుతుంది. ఇది ఉపాసనవాపరంగా అమ్మవారి అనుగ్రహం.

ఆట్టజ్ఞానవాపరంగా-నిరంతర విచారణాత్మకమైన జ్ఞానమే వహిస్తాప్రాకారం. నిరంతర విచారణ ఇరగాలి. తేకపోతే సాధన ఎప్పుడు ఆపి వేసినా వెంటనే భౌతికమైన విషయాలు కష్టస్తాయి. వాటిని ఎదుర్కొచ్చాలంటే నిరంతర విచారణాత్మకమైన జ్ఞానము ఉండాలి.

ఆ జ్ఞాన ప్రాణమే జ్యోతిషామాలినీ. ఆ నిరంతర విచారణ వల్ల ఆట్టజ్ఞానం రక్షింపబడుతూ ఉంటుంది. ఇది దీనిలోని శాత్రువుమైన ఆంతర్భూతం.

ఆ విధంగా అద్భుతమైన వహిస్తాప్రాకారం ఏర్పడింది. అది చూసిన వెంటనే చాలా సంతోషించింది లలితాదేవి.

అప్పుడు ఆ లోపల ఏర్పాటు చేస్తోంది దండనాథాదేవి. సైన్యాన్ని ఎలా సిద్ధం చెయ్యాలి, వ్యూహ రచన ఎలా చేసుకోవాలనేదంతా కూడా అజ్ఞాతక్రేత్వరెన దండనాథాదేవి వని. అమ్మవారి రథాన్ని మధ్యలో ఉంచింది.

అముష్మే రథం స్వీయం దక్కే చ శ్యాములారథం

పశ్చాద్యుగీ నమ్మదేశం పురస్తుత్తు హాయామాం

అమ్మవారి రథానికి ఎడముచ్ఛేపు తన కిరిరథాన్ని పెట్టింది హారుహేదేవి.

అమ్మవారికి కుడి పైపున శ్యాములా రథాన్ని, వెనుక పైపున సంపత్కరీ దేవిని పెట్టి, ముందు ఔషధ అశ్వారూధాదేవిని ఉంచింది. అద్భుతమైన జ్ఞానప్రకాశం, మధ్యలో లలితా త్రిపురసుందరీ దేవి శ్రీచక్రం వై, అటు, ఇటు శ్యాములా హారుహేదు ముందు అశ్వారూధా,

మెనక సంవత్సరీ. ఇలా అమృతారు ఉన్నారు. ఆ చుట్టూ శక్తి సేవలు ఉన్నాయి.

అందులో శ్యామలా, వారాహీ దేవతలు ఉన్నారనగానే వారి పరివార దేవతలు, అంగ దేవతలంతా వారి ప్రకృత ఉన్నారు. ఇలా మొత్తం శక్తి సేవ జ్యులామాలిని వల్ల ఏర్పడిన పట్టొప్రాకార మధ్యంలో ఉన్నారు.

దీనినే 'జ్యులామాలినికాక్షిప్తపట్టొకారమధ్యగా' అనే లలితానామంలో చెప్పబడింది.

ఇప్పుడు ద్వారం ఒకటి ఉంది. ఆ ద్వారం రగ్గర దండనాథా దేవి అమృతమైన ఆయు ధాలను ఇట్టి, ఇర్మె అశ్వాహిణుల సేనను ఇట్టి స్తంభిసీ' అనే దేవతను అక్షా నియమించింది. అసురీశక్తులు లోపలకు రాకుండా కాపాదులూ ద్వార రక్షక శక్తిగా ఉంది స్తంఖిసీ.

యాదేవి దండనాథాయా విష్ణుదేవితి విదుతా

సుంబిసీదేవి దండనాథా యొక్క విష్ణుదేవత. విష్ణుదేవి అంటే శత్రువులకు విశ్వాలు కలిగించి తన వారలకు విష్ణులు తోలగించగలిగే శక్తి, వారాహీ ఉపాసన వల్ల ఆధ్యాత్మిక సాధనలో విశ్వాలు తోలగుతాయి అందుకు సహకరించే వారాహీ శక్తి పేరు స్తంఖిసీ'

తథః కిలికిలారాపం కృత్యా శక్తి మహాచమ్యః

శక్తి సేవలకు చక్కని రక్షణ లభించగానే అపచ్ఛి ఆనందపడి తలలు పేస్తూ, కిలకిల ధ్వనులు చేసాయి. ఈ లోపల ఇక్కడి సంగతి అంతా కుటీలాక్షుదు మొదలైన వారికి తెలిసింది. ఇలా వారు పెద్ద ప్రాకారం ఏర్పాటు చేసుకోవడం వల్ల వెన్నుపోటు పొడవాలను కున్న వారికి దెబ్బ తగిలింది.

భండపుత్రులతో జాలాదేవి యుద్ధం

కుటీలాక్షుదు మొదలైనవారితో సమావేశం ఏర్పాటు చేశాడు భండాసురుడు. ఏం చెయ్యాలని తలోచిస్తుంటే అప్పుడు భండాసురునికి తోచింది.

విషంగేన విపుల్మే సమ మాతృసుభూరపి

విపుల్కుడు, విపులగునితో సమాసమైన ప్రతాపం కల 30 మంది కుమారుల్లి పీలిచి "మీరు ఐయులు దేరం" దని చెప్పాడు. వారి పేర్లు - వశుర్యామాడు, చకోరాక్షుదు, వశుశ్రీరుదు, వశిష్ఠోముడు, సుర్యుకేశుడు, మహామాయుడు, మహోమానుడు, మఖశక్తువు, మఖస్యుర్ది, సీంహాశ్మోముడు, సురాలకుడు, అంధకుడు, సీంధునేతుడు, కృపకుడు, కృపతోచెనుడు, గుహాక్షుదు, గండలుడు, చండవర్యుడు, యమాంతకుడు, లద్భునుడు, పండసేనుడు, పురుషితు, పూర్వమారుడు, స్వర్ణశత్రువు, స్వర్ణజలుడు, దుర్గుడు, స్వర్ణకంటకుడు,

సామవేదం శశ్మఖశర్మ —

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

అతిమాయుదు, బృహస్పాయుదు, ఉపమాయుదు మొత్తం ముపై మంది ఉన్నారు.

‘ఏహ స్ఫుర్చదోర్మర్యా వీషుస్ఫుర్చవిగ్రహః’

తండ్రితో సమానమైన ప్రతాపం కలవారు, తండ్రిలాంటి ఆకారం కలవారు. వారందర్ని పిలిచి సభలో అంటున్నాడు

భో భో మదీయా ప్రవయః భవతాం క స్ఫుమా భువి:

ఓవో! నా పుత్రులారా! మీతో ఈ భూమిలో ఎవ్వరు సమానులో చెప్పండి! అంతమందిని కొట్టులంటే ఎంత బలం కావాలో అని చిస్తు భయం ఏర్పడుతుంది. మీరెంతైనా చెయ్య గలరని పొగిడితే భయం పోతుంది. పైగా గతంలో పీరు చేసిన ఘనకార్యాలుంటాయి. నాచిని కూడా గుర్తు చేస్తే మరింత ఉత్సాహం వస్తుంది. ఎవరికైనా సరే పొగడ్త ఒక కొత్త శక్తినిస్తుంది. తండ్రే పొగుడుతున్నాడు.

భవతామేవ సత్యైన జితం విశ్వం మయా పురా

“పీరు సామాన్యాలు కారు. ఇంతవరకూ సంహరింపబడిన సేవాచమలు అందరూ కూడా నాకు సహకరించినప్పదీకి, నేను ఇది వరకు దేవతలందర్నీ వశం చేసుకున్నానంతే అది మీ సహాయం వల్లే ఇరిగింది. పీరు ఇంద్రాది దేవతలను ఎలా గడగడలాడించారో నాకు తెలుసు. పీరు కనటదితే చాలు వాట్టు భయపడేవాడు. మన దురదృష్టం ఏమిటో గానీ భయంకరమైన ఏదో శక్తి వచ్చి మనర్ని నాశనం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఐనప్పటికీ పీరు ఉన్నారు కనుక ధానిని ఇయించగలమనే నమ్మకం నాకు ఉంద”న్నాడు.

మాయావిని దుర్భలితా కావిత్రీ యుద్ధందుర్యా

ఇంప్రోవి స్ఫుర్చమానాథి క్రూచి ర్యక్తా పొస్తై నః:

“ఒక మాయావిని ఉంది. ఆమె పీరు లలిత. దుర్భలిత. యుద్ధంలో దుర్మరూపైనది. అనేకమంది శ్రీ సేనలతో కలిసి రకరకాల మాయలు వన్ని మన వాళ్ళందరినీ సంహరిస్తోంది. పీరిప్పుడు ఆమ వద్దకు వచ్చి-

జీవ్రగ్రాహం చ పా గ్రాహ్యై భవద్విర్యులదాయమై:

మీ ఆయుధాలతో ఆమెను బ్రతికుండగానే బంధించి ఇక్కడకు శిసుకురాగలని మిమ్మల్ని పంపిస్తున్నాను. అయినప్పటికీ కూడా పీరు నన్ను కొంచెం క్షమించాలి.

అప్రతిప ప్రతాపాధ్యా స్ఫుష్టా వేకాం క్ర్యాయం ప్రతి

నంపైపు మనాచిత్యం తథాపైన విధి: క్రమః

శ్రీ లలితాపుణ్యమ్

మీలాంటి మహా ప్రతాపవంతుల్ని ఒక ఆడదాని మీదకు వెళ్లండి అని పంచదం కొంత అవమానకరమే. కానీ ఏం చేస్తారి! ఇప్పుడు చిథి ఘైపరిత్యం వల్ల తప్పలేదు. కనుక మగధీరులైన మీకు కొంచెం అవమానకరమైనవ్వ చీకి కూడా మీరు అస్యభా భావించకుండా వెళ్లండి.

ఇమమేకం సహాధ్యంచ శార్య కీర్త్తే ర్షిపర్యయమ్

చూడండి! మనకి ఎంత శార్యం, కీర్తి ఉండేవో! అవస్త్రీ ఇప్పుడు చిపరీతమైయాయి. మీరు ఏమీ మనస్సులో భావించకుండా మీ ప్రతాపాన్ని చూపించి బయలుదేరండి” అన్నాడు.

దీపతం ప్రాణోహినాం తస్యచయాయ ప్రాపోఽితే
శాస్త్రమారా స్ఫోషశ్యా న్యాజవర్త్తే రహాకిర్వ
పీధిషు యానై శ్రవితా పొరవ్వధ పురంద్రయః

పారికి రండు వందల అక్షోహింబ సేనలను ఇచ్చి పంపించాడు. వారు బయలు దేరేటప్పుడు చక్కటి పీరతిలకాలు దిద్ధుకున్నారు. నగరంలో ఉన్న స్త్రీలందరూ కూడా సౌధాల మీద ఎక్కి ఉన్నారు.

రాజవుతులు కచాలు ధరించి యుద్ధానికి వెదుతూ ఉంటే ఔ నుంచి పుష్యులు, లాజలు మొడలైన మంగళకర ద్రవ్యాలన్ని విసురుతూ - మీకు విజయం లభించుగాక! అని మంగళపోరటులు ఇస్తున్నారు.

ఇప్పుడు వాళ్లు మహాతీప్రమైన కోపంతో, యవ్యనమదంతో, పరాక్రమమదంతో బయలుదేరి అమ్మహారి సేనలను ఎదుర్కొన్నానికి వెదుతున్నారు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో ఇలా భండుని యొక్క పుతులు మస్సున్నారనే వార్డు శక్తి సేనలనుంచి అమ్మహారికి తెలిసింది.

అప్పుడే అమ్మహారి ప్రక్కనే ఉన్న “అగ్రాస్త్యధ్వర్యశ్యాయ బాలా కౌశమాలం దధే” ఇక్కడ మరో పరిష్వార్థమైన మహాశక్తి వస్తోంది ఆ తల్లి బాలామహాత్రిపురసుందరీదేవి అవిడ అమ్మహారి ప్రక్కన కూర్చుంది అమ్మహారి హృదయం నుంచి వచ్చింది ఈ తల్లి “సమస్తరక్తి చక్రాఖం శూఙ్మా విక్రమశాలినీ”

వారాహీ, శ్యామలా ముత్తం శక్తి సేనలందరు కూడా లలితాదేవిని ఎంత గౌరవిస్తూరో, ఈ బాలా త్రిపురసుందరిని కూడా అంత గౌరవిస్తారు. అది అవిడ గౌప్యతనం. దీని అంతర్యం లలితాదేవి ఎంతటిదో, బాలామహాత్రిపురసుందరీ అంతటిది. బాలామహాత్రిపురసుందరిని ఎవరు అంధిస్తూరో పారికి లలితాదేవి అనుగ్రహం పరిష్వార్థంగా లభించి

సామవేదం పుణ్యాఖశర్మ

శ్రీ లలితాంజల్యానమ్ -

వంచరేగా, పోడరేగా, మహాపోడరేగా వస్తుంది ఆ తల్లి ఇమన్ని ఉపాసన రఘుస్వాములు.
బాలాదేవి యొక్క తణ్ణున్ని ఇక్కడ చెప్పున్నారు.

కుమారీ లలితాదేవ్యా ప్రశ్న నికటవాసినీ
లలితా సద్గురూపా కుమారీ కోప మాటలే
యా సదా సమావ్రద్ధ సర్వవిధామహాభావిః

ఈవిడ యుద్ధం కోసం రాలేదుల. కేవలం అమ్మవారికి స్త్రీలి కలిగిస్తూ ఆవిడ దగ్గర కూర్చుంది. ఆమెను చూస్తుంటేనే అమ్మవారికి ఉఱ్ఱహం. అందుకు ప్రక్కన కూర్ఱిపెట్టు కుంది. బాల తొమ్మిదేళ్ళ వయస్సున్న అమ్మాయి. ఆవిడ ఆకారం ఎలా ఉండంటే అమ్మ ఎరిలో ఎప్రగా ఉంది. ఆ థండుడి ప్రతులు వస్తున్నారనే నార్త విసగానే ఆ తల్లికి కోపం వచ్చింది. యుగాలు గడిచిపోతున్న ఆవిడ వయసు తొమ్మిదేళ్ళపాయమే.

“సర్వవిధామహాభావిః” - జరి గొప్ప విశేషం. ఇక్కడ బాలాత్మిపురసుందరీ మంత్రతత్త్వం చెప్పున్నారు. ఆవిడ సర్వ విద్యలకు ఒక గని వంటిదన్నారు. గనిలో రచ్ఛాలన్ని ఎలా ఉంటాయో, విద్యలన్ని ఈవిడలో ఉన్నాయి. ఎవ్వరై బాలాత్మిపురసుందరిని ఉపాసిస్తారో, ఇరికి సద్గుర్విద్యలు లభిస్తాయి. ఔగా ఈ విద్య బ్రహ్మవిద్య. బాలాత్మిపురసుందరీ సాక్షాత్కు బ్రహ్మవిధామ్మయుషిణి.

మంత్రభాష్యకారులు బాలాసుహాత్మిపురసుందరీ మంత్రానికి వ్యాఖ్యానం వ్రాశారు. ఆ మంత్రాన్ని సభలో చెప్పురాదుగాని బాలామంత్రం చిత్రంగా ముందు కొంత భాగం వెళ్లి, వెనక్కి వచ్చేటప్పబీకి తిరిగి అప్పుతి అవుతుంది. ఆ మంత్రాన్ని ఆరు ఆక్షరాలతో కొందరూ జపిస్తారు.

ఆ మంత్రానికి అర్థం “అహం బ్రహ్మస్తో”, “బ్రహ్మావాపుస్తో” అని చెప్పారు.

మహావాక్యమే ఆ మంత్రం. ఆ తల్లిని నిష్పూ ఉపాసన చేస్తే తప్పతుండా బ్రహ్మవిద్యను ప్రదానం చేస్తుంది. ఆ ఆంతర్యం ఇందులో చెప్పుబడుతోంది.

బ్రహ్మవిద్య ఇస్తోందంటే ఇతర విద్యలను ఇస్తుందని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. సద్గుర్విద్యలు కూడా బాలా ఉపాసనలకి తప్పతుండా లభిస్తాయి. బాలావిద్యలోని మూడు కూటాలే లలితలో మూడు కూటాల పదిపొను ఆక్షరాలుగా విస్తరించి.

బాలా అంటే చిన్నదని అర్థం కాదు సూక్ష్మమైనది అని అర్థం. బాలాతత్త్వ ఉపాసన అన్ని సంప్రదాయాల్లోనూ కనిపిస్తుంది. బాలాతత్త్వం కొంచెం లోతుగా ఆలోచించాలి.

అమ్మను స్వర్ణస్తోపచి కూర్చుంటుంది ఆవిడ. ఆ స్పృహతో బాలామహాత్రిప్రపంచమండలికి నమస్కరించాలి. కైవంలో, షైష్మివంలో, శాక్తేయంలో కూడా బాలాతత్త్వం ఉపాసన ఉంది. వైష్ణవంలో బాలకృష్ణ ఉపాసన.

ఈ బాలకృష్ణ ఉపాసన గురించి సనముచూరుంపొతలో భాలా విపులంగా గోపాల మంత్రశాస్త్రం అంతా ఉంది. కృష్ణుని బాలుడిగా ఉపాసించడం అందరికి తెలుసు. బాలకృష్ణుని ఉపాసించడం అంటే పెద్ద కృష్ణుడి కంటే ఆయన చిన్నవాడో లేదా తక్కువ శక్తి ఉన్నవాడో అని కాదు అర్థం. బాలకృష్ణుపొసన అనేది కృష్ణతత్త్వంలో ఎలాంచిదో, బాలాత్రిప్రపంచమండలి ఉపాసన లలితోపాసనలో అలాంచిది. అలాగే కైవంలో బాలశివో పొసన సుఖమ్మాష్టోపాసన. సుబిష్యాష్టోడు బాలశివతత్త్వమే. దీనికి ప్రమాణం స్థాంచాది పూరణాలలో చక్కొ ఉనిపిస్తుంది.

కొన్ని రుద్రమంతాలలో ధ్యానమార్గిగా చెప్పిన శివుడు ఆదు ముఖాలతో ఉంటాడని ఏపరించారు. అది సుఖమ్మాష్టోత్రమ్మం. శూరపద్ముడనే రాక్షసుని సుఖమ్మాష్టోమి సంహరించడానికి వల్మినప్పుడు ఆతని మంత్రుల్లో ఒకడు “సుఖమ్మాష్టోడు చిన్న రూపంలో ఉన్న శివుడు” అని చెప్పాడు

ఈ కథల్లో చెప్పే మాటలన్నీ ఆ దేవతా తత్త్వాన్ని చెప్పాయి బాలా అంటే చిన్నది అనే అర్థం తీసుకోకూడదు. “బాలా ధారణావటు?” అని శాస్త్రం చెప్పోంది. బుధ్మి శక్తి గౌప్యతనానికి బాలా అనే శభ్దం చెప్పుభడుతోంది. బాలా అనేది ధారణాపటుత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది. పైగా బాలురు అంటే అందుబాటులోకి వచ్చేవారని అర్థం. చెయ్యి చాచితే చెయ్యిచాచి వచ్చేవారు బాలురే పరాశక్తి అందుబాటులోకి వచ్చే దివ్యరూపమే బాలాత్రిప్రపంచమండలి తత్త్వమ్మం. అలా అందుబాటులోకి వచ్చే తల్లి ఆవిడ. ఆవిడ అనుగ్రహం లేనిదే శ్రీవిద్య పూర్ణము కాదు.

ఈ తల్లి శ్రీచక్రంలో మధ్యభాగమైన హృదయభాగంలోనే ఉంటుంది. లలితామహాత్రిప్రపంచమండలి యొక్క హృదయశక్తి, షైష్మివశక్తి లూల.

మహారాఘ్వ పాదపీతే విత్య మాహిత నిన్నిథి:

బాలారుణతసుత్రేణే శోఙువర్ణ వపుర్దతా

ఆ తల్లి ఉరయస్తున్న బాలమార్చుని వలె ఎరుని కాంతులతో ఉంది.

“అముణ్ణికిరజజాలైరంవిశాశవకాళా, విష్ణుతజప పటీకా పుస్తకాభీతిపూస్తూ।

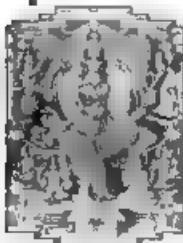
ఇతర కరవరాధ్య పులుకల్పుర సంస్కారా, నిషసతు పూదిశాలా నిత్యకల్యాణాశీలా॥”

శ్రీ లలితోపాఖ్యానమ్

ఈన శరీరం నుండి వెదజల్లబడుతున్న లేత ఎగ్రని కాంతులలో దిక్కుల హాధ్యలన్నీ నింపేస్తేంది. ఆ తల్లి వై రెండు చేతుల్లో జపమాల, పుస్తకం, క్రింది రెండు చేతుల్లో అభయమాస్తము, వరదమాస్తము ధరించింది. కమలాలలో ఒక జాతికి తెందిన కల్పారమనే కమలంలో కూర్చున్న ఆ తల్లి స్వరూపాష్ట్రీ చెప్పారు.

“తన్నో బహిశుర్ణా ప్రాణా యా చతుర్థం విలోచనం” లలితాదేవికి బయట తిరిగే ప్రాణం బాలామహాత్రిపురసుందరి అన్నారు. బహిశుర్ణాః అని చెప్పడం ఈవిడ ప్రాణ శక్తిస్వరూపిణి అనే అర్థాన్ని కూడా తెలియజేస్తేంది.

ఈ ప్రాణశక్తికి కూడా ఏ అత్యుశక్తి మూలమో ఆవిడే లలితా మహాత్రిపుర సుందరి అని దీని ఆంతర్యం. ఏ మంత్రాన్నికైనా జవవిధానంలో శ్యాసనాలో కలిపి జపం చెయ్యడం అనే సంప్రదాయం ఉన్నప్పుటికి బాలామంత్ర సిద్ధికి శ్యాసనాలో బాలామంత్రాన్ని జపించాలి అని ఒక శాస్త్రం ఉంది.

సగర్భజపమంలే శ్యాసనాలో మంత్రాన్నికలిపి చెయ్యడం. మనలో శ్యాసన సరిగ్గా ఉంటేనే శట్టం సరిగ్గా ఉంటుంది. శ్యాసనశక్తిని మంత్రంలో హేళవిం చడం. ఏ మంత్రాన్నినా సగర్భ జపంగా చెయ్యాచ్చు. బయటకి మంత్రాన్ని ఉచ్చరించకుండా ఉచ్చాసతో ఒక ఆవుతి, నిచ్చాపతో మరోక ఆవుతి చేస్తూ ఉంచే మనస్సు, శ్యాసన రెండూ అంచులో కలిసిపోకాయి. ఇది బాలా ఉత్సవం. ఇది శీత్పుఫలకారి.

‘యూ చతుర్థం విలోచనం’ లలితాంబకి మూడు కట్టు ఉన్నాయి. ఈ బాల నాల్గవ కన్ను అని చెప్పారు. అంత ప్రేమాత్మకమైన విషయం. నాల్గవ కన్ను అంటే మూడింటిని దాటిన తుర్రియము’ అనే తత్కాంబి తెలియచేసేది. కన్ను అంటే చూసేది. తుర్రియాన్ని తెలియచేసేది. అలాంటే బాలామహాత్రిపురసుందరిదేవి - ఎప్పుడైతే భండపుతులు యుద్ధాన్నికి వస్తున్నారో అప్పుడు లలితమ్ముతో చెప్పేంది

మాత! ర్ఘ్రంచమహాప్రేతశ్యాసనాహాః యోధ్యమహగతాః

తై స్వమం యోధ్య మిచ్చామి కుమారిత్యా త్పోముకా

స్వర వ్యివచ మే ఖాపు ద్యుద్ధకంహాయ కాంక్షయా

“అమ్మా! భండుడి పుతులు యుద్ధాన్నికి వచ్చారు. పాకు బాలా కుశూహాలంగా ఉండి వెళ్లి వారితో యుద్ధం చేస్తానం”ది కానీ లలితమ్మ ఒప్పుకోలేదు తన చిద్ధ యుద్ధాన్నికి వెదజానంచే తల్లి ఒప్పుకుంటుందా! “సువ్యు చిస్సుపెళ్లచి వెళ్లకమ్మా!” అంది. “చిస్సుపెళ్లలకి

ఆడుకోవడం కుతుపాలంగా ఉంటుందిగా చెప్పు! నేను ఆడుకోవాలి. నాకు ఆట కుతూ హాలం కనుక నస్ను వంచించు” అంది బాల.

క్రీదా మమై షా హంతవ్యా న భవత్యా నివారణై:

అహం హి బాలికా నిత్యం త్రీదనేష్టపురాగిచే

క్షణం రజ్ఞాక్రీడయా చ ప్రీతిం దాస్యామి చేతనః:

వాళ్ళని సంహరించడం నాకు ఆట. కాబట్టి నువ్వు ఆపకు. అయితే ఆడుకుంటావా! అంటే పీభ్లలకి ఆట ఉత్సాహం కదా! అంది. నేను బాలికను కనుక ఆటల్లో నాకు అమురాగం ఎక్కువ. కాబట్టి క్షణకాలం యుద్ధం అనే ఆట ఆడుకోవడానికి నాకు ఆపకాశం ఇప్పు అన్నది. అప్పుడు లలితాదేవి వాత్సల్యంతో అన్నది

“పట్టే! త్వమతిష్మద్వంగి నవవర్ణా నవక్రమా”

“సేది చాలా ముత్తని ఒళ్ళమ్మా! నువ్వు సుకుమారివి. నీ పరుస్సు తొమ్మిది సంవత్సరాల్. నువ్వెప్పుడూ యుద్ధం చెయ్యలేదు పైగా నువ్వు యుద్ధం కేసం. అని నేను ఆముకోలేదు.

యుద్ధం చెయ్యాడానికి శ్యామలాదేవి, వారాహాదేవిలు ఇంకా వారి పరిభారాలు ఉన్నాయి. నాకు ఆనందం కలిగించడానికి నువ్వు ఉన్నావు! అంటేకాని యుద్ధానికి నువ్వు వెళ్ళ కూడదమ్మా!”

సప్నినాయుధాశ్క్రా చ కుమారి త్వం మమైకికా

అస్మం చినా క్షణమాత్రం మే న విఖ్యాసః త్రవర్తతే

నువ్వు నాకు ఒక్కదానివే. అందరూ లలితమ్మను ఆధారం అంటే తల్లి నువ్వు నాకు ఆధారం అంటోంది బాలతో

భాలాతత్పూర్ ఎంత గొప్ప తత్పూహా తలియజేస్తున్నారు. నువ్వు లేకపోతే క్షణకాలం కూడా నేను ఊపిరి తియ్యలేను అంటోంది లలితమ్మ. ఏమిలే ఈ రహస్యం! అక్కడే చప్పుబడుతోంది ప్రాణశక్తి అనే అంతర్యం.

మమోచ్ఛుసిత మేవాసి న త్వం యూహి మహాపమే

దండినీ మంత్రిణీ వైవ శక్తయోత్తాయస్త కోతిశః

ఇతి శ్రీలలితాదేవ్యా నిరుద్ధాపి కుమారికా

మళ్ళీ చెప్పున్నాను. నా ఉచ్చారమే నీవు! ఇది భయంకరమైన యుద్ధం వెళ్ళదమ్మా! దండినీ, మంత్రిణీ ముద్దున కోట్లాడి సీనానాయికలు మనకు ఉన్నారు” అని అపినా అగలేదు.

శ్రీ లలితోమాధ్వర్యానమ్

“నేను ఎళ్ళి తీరతాన”ని మరీ ఆల్భరి పడితే తన దగ్గర ఉన్న కవచాన్నే తీసి ఇచ్చింది అంటే - దీపం నుంచి దీపం వెలిగించినట్లు అమృతారు తన కవచం నుంచి మరే కవచాన్ని తీసి ఇచ్చారు.

స్వాతీయ కవచేక మాచ్ఛిర్థ కవచం దశ

స్వాయముధేభ్యశ్చాయుధాని వితీర్ణ విషపర్శ్ర తామ్

బాల చేతిలో ఉన్న వరద, అభయ హస్తాలతో యుద్ధం ఏలా చేస్తుందని అమృత తన నుంచి ధనుస్సు, బాణం ఇత్యాది ఆయుధాలు తీసి ఇచ్చారు శ్యామలా, ఎరాహీలకు యుద్ధం కోసం రథాలు ఇచ్చింది. కానీ బాలను యుద్ధం కోసం సృష్టించలేదు కనుక ఇంతవరకూ అవిడకి రథంలేదు. ఇప్పుడు అవిడకి కర్ణీ రథమనే ఒక రథాన్ని ఇచ్చింది.

కర్ణీరథం మహారాళ్ల చాపదండ్ర త్వయుక్తితమ్

పాంసయుగ్ంశులైర్యుక్త మారులోహ కుమారికా

ఈ చెరకు విల్లులోంచి ఈ రథాన్ని తీసింది. ఈ రథం లాగడానికి వంద హంసలు గుద్రాల వలె ఏర్పాటు చేసింది. వైన చెప్పుకున్న ప్రాజశ్వరీయే ఇక్కడ హంసలుగా కనిపిస్తోంది. వెన్ను దండమే చాపము ఉచ్చాయి, నిచ్చాయిసలకు హంసలని పేరు. హంన వాహాని సరస్వతి. “ప్రాజశక్తి: సరస్వతి” అని పేదమంత్రం. అటు ఇటు ప్రసరిస్తుంది కనుక “ప్రసరణమే” సరణం. సరణ ఈకే సరస్వతి. పైగా శబ్దాలు, స్వరాలు, అక్షరాలు, జ్ఞానం అంతా ఈ శాస్త్రమీదే ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ శాస్త్రంలో సంచరించే వైతన్యమే సరస్వతి. ఈ శాస్త్రమే హంస కనుక హంసవాహాని సరస్వతి. ఇలా ప్రతి దేవతా వాహనానికి, రూపానికి, రంగుకి, ఆయుధానికి మర్మాలున్నాయి. భారతీయులు విగ్రహాధికులు కాయ తత్త్వారథవులు, ఆ విగ్రహం ద్వారా ఒక తత్త్వాన్ని ఆరాధిస్తున్నారు. హంసవాహాని సరస్వతి అంటే శాస్త్రము అధిష్టించిన ప్రాజశక్తి స్వరూపం అని అర్థం. ఈవిడ సర్వమిద్యాస్త్రయాపణి, ప్రాజశక్తురూపిణి కనుకనే వంద హంసల రథం.

తప్యాం రణప్రమాత్మాయాం పేతుః కిన్నరయోఽితః

దేవిభూతాస్యదూహాని పర్యవర్షఫ్లదేవతాః

ఐధ్యాంజలిపుటా నేముః ప్రయుత్తాశీః పరమురా

దేవతలందరూ అమృతారీ ప్రక్కన కూర్చున్న అద్యుత బాలిక అనుకున్నారు గానీ, అవిడ యుద్ధానికి వెడుతుంచే వారంతా అచ్చర్యాఖోయ నమస్కారం చేస్తున్నారు. కిన్నెరలు

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ముద్దైనవారంతా బాలాంబికను గాపం చేసున్నారు. ఆవిడ అమ్మవారి దగ్గర్లొంది వస్తూ రథాన్ని ఎక్కుబోతుంటే ఆ ఆవరణలో ఉన్న దేవతలందరూ లేచి నిలబడి రెండు చేతులు శిరసున తోయలించి “తంముకు జయం కలుగుగాక!” అని అంటున్నారు.

దీనిలో ఉన్న భావం అమ్మవారు సర్వశక్తులనేత ఎంత ఆరాధింపబడుతున్నారో బాలామహాత్మివరునుందరీఁదీ కూడా అంతగా ఆరాధింపబడుతోందని చప్పుడం ముత్తం ఈ నవావరణ దేవతలందరూ కూడా ఈ బాలాంబికకు సమస్కరం చేస్తుంటే

ఖాళిః ప్రజమ్యమాసా స్తా వక్రరాజరథోత్మాత

చక్రరాజం రథం సుంచి దిగి తిన్నగా తనకు కేటాయించిన రథం మీద కూర్చుంది. బాలాదేవి ధనుస్సు పశ్చిమసి ప్రత్యేకమైన తన రథంపై కూర్చేగానే వెంటనే వారాహీ, శ్వాములా పరిగెతుకు వచ్చి, “అమ్మా! నువ్వు యుద్ధానికి బయలుదేరావేమిటమ్మా! మా మీద లలితాదేవికి కోపంగాని వచ్చిందా? నిన్ను యుద్ధానికి పంపడం ఏమిలీ? నువ్వు, ఆవిడ యుద్ధానికి వెళ్ళకూడదు. మేమున్నాం! మేం చూసుకుంటాం! నువ్వు వచ్చామంటే - ఇంధాక హిరపొటున వెనుక సుంచి జరిగిన దాడిని మేం గమనించలేకపోయనందుకు అమ్మవారు మమ్మిప్పి శంకేంచిందా! కోపం వచ్చిందా!” అని అడిగారు.

కిం భర్త్రూదారికో యుద్ధే ష్వపసాయః కృతస్తుయా

అకాండే కిం మహోరాఘ్ని ప్రేషితాసి రథం ప్రతి

భర్త్రూదారికే అంటే మహోరాణి. ఆ బాలాంబికతో “ఓ! మహోరాణి! నువ్వు ఎందుకమ్మా యుద్ధానికి సిధ్ధపడ్డావు! ఉన్నట్టుండి ఆ తల్లి నిన్ను యుద్ధానికి ఎందుకు ప్రేరేపించింది!”

తదేతదుచితం సైవ వర్తమానేషి సైనికే

త్వం మూర్తిం జీవితమసే శ్రీదేవ్యా ఖాలికో యతః

“ఇంతమంది మేము ఉండగా నువ్వు ఎందుకు బయలుదేరావు! అమ్మవారి యొక్క జీవితం మూర్తిభవిస్తే నువ్వు” అని చెప్పున్నారు.

జీవితం అనగా ప్రాణశక్తి, ఆ ప్రాణశక్తిచి నువ్వు!

నివర్త్స్య రకోత్సాపోత్ ప్రజామస్తే విధియతే

ఇంది ఆభ్యుం నిరుద్ధామీ ప్రాచల దృఢానిశ్చయా

తత్యంతవిస్మయావిష్టే మంత్రిణీ దండనాయాకే

సమైవ శస్త్ర రక్షార్థం చేలతుః పార్శ్వయో దృష్యయః

“రెండు చేతులు ఎత్తి నీకు దండం పెడుతున్నాం తల్లి! యుద్ధానికి రాకమ్మా!” అని

శ్రీ లక్ష్మిపాల్యావమ్

వారు వేడుకుంటున్న వినకుండా ఈ తల్లి రథాన్ని ముందుకు కదిలించి ఎళ్ళిపోతేంది. అలా ఆవిడ కదులుతుంటే దేసిదేంలేక శ్యామలా, వారాహీఖ అమ్మ రథానికి వెనకాల బయలుదేరారు ఉత్సాహం కొఢ్చి బయలుదేరింది గానీ ఆ రాక్షసులను ఈ సుకుమారి ఏం ఎదుర్కొనుగలదని అనుతున్నారు.

అధాగ్న్యావరణద్వారా త్రాభ్యా మసుగా సతీ
అశ్వంత విష్ణుకా ద్రైత్యతుమారా వపవర్ధిణీం

క్రమంగా బాలారథం వహిస్తూకారంలోని ద్వారాన్ని దాచి బయలుదేరగా వెనకాలే అనుసరిస్తున్న దండినీ, మంత్రిణీ దేవతలతో పాటు వారిని అనుసరిస్తూ శక్తి సేనలన్ని బయలుదేరాయి. వీరికి ఎదురుగా ముప్పైమంది భండపుత్రులు, ఎరి వెనకాల కొన్ని వందల ఆక్షాహిణీ సేనలతో రాక్షససేనలు వస్తున్నారు. అప్పుడు వారిని ఎదుర్కొండానికి సిద్ధపడినది నవవర్ధిష్టిన బాలిక.

ఈవిడని చూసి భండపుత్రులు ఆశ్చరపోయారు, అవమానపడ్డారు. అయ్యా ప్రీని ఎదుర్కొన్నదనే వీరత్వానికి సిగ్గుచేటు అనుకుంటే ఇప్పుడు ఈ పిల్ల వచ్చిందే అనుకున్నారు.

కిరీరథస్తా మాలోక్క కిరంతీం శరమండలమీ
క్రుష్ణ క్రుష్ణ బాలికయా ప్రియమాణం మహేరణం

ఆవిడ రాగానే దనస్తున్ని ఎక్కుపెట్టి బాణాలు వేస్తోంది. పెట్టేంది ఒక్క బాణమే గానీ వేల కొలదీ బాణాలు వస్తున్నాయి.

శ్రుఙ్గభూమికి ఆవిడ యుద్ధ ప్రతాపాన్ని చూస్తుంటే ఇంత చిన్నపిల్ల ఇంత ప్రతాపాన్ని చూసిస్తోందని శక్తి సేనలు ఆశ్చర్యపడి నిత్యముల్లపోయారు.

మంత్రిణీ, దండినీ దేవతలు ఆవిడకి సనోయం చేద్దామని బాణాలు ఎక్కుపెట్టి సిద్ధంగా ఉన్నావారు. ఈవిడ ప్రతాపాన్ని చూసి పట్టుకున్న భనస్తులు ప్రక్కన పెట్టి, “మా సాయం తావిడకి ఆక్ష్యోది”ని నమస్కారం చేస్తూ ఈ యుద్ధం చేస్తున్న అందాల బాలికను చూస్తూ కూర్చున్నారు.

మంత్రికీండండవాథీ విస్తుయేన రథత్యజో
ప్రేక్షకత్య మసుప్రాత్మే తూష్ణీయే బథూవతుః

బాలాదేవి వస్తే అంతా ఈనే చూసుకోగలదని ఇక్కడి భావం, ఇక్కడ ఈ తల్లి ఏలా భాసిస్తోందంటే

సర్వేషం దైత్యపుత్రాణా మేకరూపా కుమారికా
ప్రత్యేకభిన్నా దస్యచే లిప్పుమాలేవ భాస్వతః

ముప్పె మంది రాక్షసపుత్రులకి ఒక్క బాల వింబమాలి వలె ముప్పెరూపాలతో కనిపించింది. వింబమాలి అంటే సూర్యుడు. ఒక్క సూర్యుడు అంకమందికి అనేకంలా కనిపించినట్టగా ఒక్క బాలాంచిక అనేకమందికి అనేక విధాలుగా గోవరించింది. ఇదే భీష్మపితామహాడు భాగవతంలో చెప్పు 'ఒక సూర్యందు సమస్త జీవులకు తానొక్కక్కడై తోచు పోలిక' అంటాడు.

ఆక్కడ ఏ పరతత్త్వం గురించి చెప్పాడో ఆ పరతత్త్వమే ఇక్కడ బాలాంచికగా గోవరిస్తోంది.

సాయకై రగ్నిమూడాలై స్తోషం మర్యాది థిందటి

ఆ తర్వాత ఆశ్రయ్యకరంగా అగ్ని జ్యోతిలు ఎదజల్లుతున్న బాణాల్ని ప్రయోగిస్తుంటే దండనాథ, మంత్రిజీ ఆనందం పట్టలేక సాథు సాథు' అంటున్నారు

ఆవిద వేస్తున్న ఒకొక్క అస్త్రాన్ని చూస్తూ ప్రశంసా వాక్యాలు చెప్పున్నారు.

సాథువాదై ధృహంవిధై ర్ఘూమతిసీ దండనాథయోః

అర్థ్యమావాద రథం చక్కే లఘుపూస్తా కుమారికా

ఆలా వారందరి చేతా పూజింపబడుతూ ఆవలీలా ఏ అప్పం ప్యాథం కాశుండా అసురనేనలను గడగడలాడిస్తున్నది తల్లి

అప్రత్యుప్తమోక్షేణ శాం త్పుర్యానపి థిందటి

రక్తోత్పులమివ క్రోధసంరక్తం విఫ్రథి ముఖమ్

ఆలా రాక్షసులు వేస్తున్న ప్రతి అప్రానికి ప్రత్యుషం వేస్తూ, క్రమంగా కోపంతో నారాయణా స్తోస్తి చేసి - భండపుత్రులు తోడు తెచ్చుకున్న రెండు వందల ఆక్కాహిసి సేనలను ఒకేసారి భస్యం చెయ్యగానే దేవతలు ఆశ్రయపోయారు.

ఆ వీర సాందర్భాక్షరితి ఎలా ఉండంటి

ఆక్యప్రశ్నగురుధన్యాన స్తోత్ర పత స్నేకహాలయా

తతః కలకలే జాతీ శక్తిస్థాం చ దివోకపామ్

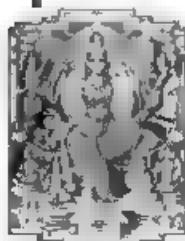
ఒక్కసారి మందహసం చేసింది. ఇక మిగిలింది ముప్పెమంది మాత్రమే. అప్పుడు ఒక్కసారిగా సంకల్పించుకుని థమస్య తీసుకుని ఆ వింబినారి సాగదిసి అర్థచంద్ర ఆకారంలో ఉన్న బాణం పెట్టి లాఘువంగా విడిచిపెట్టింది.

సామవేదం పణ్ణుఖశర్మ —

శ్రీ లక్షోమాభ్యాసమ్

త్రింశతా త్రింశతం భజ్ఞపుత్రాచా మాహాతం తిరః
ఇతి భజ్ఞస్య కుత్రేష ప్రాప్తేష యహసాదనమ్
అత్యస్మిన్సుయావిష్టా వచ్ఛుః షష్ప మత్తగాః

ఈ ఒక్క బాణమే ముప్పు బాణాలుగా మారి తిన్నా ఎట్టి ఆ భండ పుత్రుల యొక్క ముప్పు తలకాయలను చేధించగా వారు మరణించారు. అప్పుడు దేవతలందరూ జయ జయధ్వనాలు చలయకుతున్నారు దండిని, మంత్రిణీ దేవతలు యుద్ధం దేస్తే కలిగిన ఆశ్చర్యం కంటే ఇంత సవకోమలాంగి ఐన బాలిక ఇంత గొప్ప యుద్ధం చెయ్యడం చాలా విస్మయాన్ని కలిగించినద్దారు. దేవణాశులందరూ ఆకాశం నుంచి అమృతారి పై కుసుమవృష్టి కురిపించారు. వారాహి, శ్యామలు లారి రథాలనుంచి రిగి అనందం తట్టుకోలేక బాలాంధికను గట్టిగా ఆలింగం చేసుకున్నారు

“ముప్రికేద్భూతాభూతా మారింగ్యత భూతం ముదా”

శక్తినేనలన్నీ కూడా “బాలామహాత్రిపురసుందరికీ కై” అని జయజయ ధ్వనాలు చేస్తూ స్ఫుతాలు చేస్తున్నారు.

ఈ విధంగా తల్లి అద్యుతమైన పరాక్రమాన్ని చూపించగానే ఆమెను దగ్గరుండి వారాహి, శ్యామలు చెయ్యి పట్టుకుని తిన్నా త్రీచక్రం దగ్గరకు తీసుకునచ్చి, ముత్తుం శొమ్మిది పర్మాలు ఎక్కించి అమృతారి దగ్గర పట్టి “అమృతా మీ అమృతాయి ఎంత బాగా యుద్ధం చేసిందం” ఏ, “అపస్త్రీ నేను వింటూనే ఉన్నాను” అంది.

బాలామహాత్రిపురసుందరి ఒక్కొక్క బాణం చేస్తుంటే ఆ విషయం లలితాదేవికి ఎప్పటి కప్పుడు చేరిపోయేది. ఆమె వింటూ ఆనందించేది. దగ్గరలో ధనుస్య పట్టుకాని నిల్చున్న ఆ బాలాంధికను చూసి లలితామహాత్రిపురసుందరి దగ్గరకు తీసుకుని ఒక్కే పట్టుకుని

సింహసన స్థిరం దేవీం దృష్టా నేము స్ఫుయాన్నితాః

అంకే పుత్రీం సమారోష్య స్ఫుస్ఫు పొళీనా వషః

మూర్ఖుల్పాత్రాయి సా దేవీ హృష్టా బాలాం వ్యముంచత

చేత్తో ముత్తుం నిమిరి ఆ తలని ముద్దుపెట్టుకుంది. లలితాంబ భండపుత్రులతో బాలాదేవి యుద్ధానికి జయలుదేరినప్పుడు ముచ్చర్పణింది. యుద్ధం చేస్తూస్తూప్పుడు మురిసిపోయింది. జయించినప్పుడు ఆనందపడింది. అందుకే ‘భండపుత్రవధోద్యుక్త బాలావిక్రమసందితా’ ఈ ఒక్క లలితానామంతో కథంతా చెప్పబడింది.

ఈ బాలా ఉపాసన శీఘ్రపుష్టికారికి. బాలాత్రిపురసుందరి ఉపాసన చేసేవాళ్ల ఇంట్లో ఆ తల్లి తిరుగుతుంది. చాలా మందికి అది అనుభవం కూడా.

అవిద్యావృత్తులే భండపుత్రులు-యనే తత్త్వార్థం. ఆ వృత్తుల్ని నశింపజేనే జ్ఞాన స్వరూపిణి భాల.

ఎప్పుడైతే కొదుకులు మరణించారో భండాసురుడు -

హా పుత్రా! హా గుణోదారా! హా మదేకపరాయణా!

హా మన్మేత్రసుధాశ్వరా! హా మత్సులవివర్ధనాః

ఓ! కొదుకుల్లారా! ఉత్తమ గుణ సంపన్ముల్లారా! అన్నాడు. ఎవడి కొదుకు వాడికి అంటే ఓ పిత్యశక్తి పరాయణల్లారా! నా కళ్ళకు అమృతంలూ ఉంటూ నా కులాన్ని వృద్ధిచేసే పారు మీరు. దేవతలందరిని కూడా అల్లల్లాడించేవారు ఆఖరికి ఒక చిన్న బాలిక చేతిలో దబ్బుతినేసారే!

కథ మేకపదే రుష్ణా వనితా సంగరో వధీతే

మమ వష్ట్మాని సౌభాగ్యాని మమ వష్ట్మాః కులజ్ఞియః

ఆ దుష్టవనిత ఎవరో ఒకేసారి 30 మందిని చంపేసిందిట! నావన్ని నష్టమైపోయాయి! నా సంపదము పోయాయి! ఇంకేమంది!

ఇతఃపరం కదా పీత్యై సహస్రాని ముఖాని హః

మీ ముఖం మళ్ళీ చూడలేను కదా! అని ఏడుస్తూ మూర్ఖపోయాడు భండాసురుడు. ఆప్పుడు విశ్రుతుడు, విషంగుడు అస్మగారి ముఖం మీద నీటు జల్లి లేపి కూర్చుపట్టి పీడార్చారు. ప్రకృత పారిపోయివచ్చిన కుటీలాట్లుడు ఉన్నాడు. వాడు కూడా దైర్యం చెప్పున్నాడు. విశుద్ధుడు అంటున్నాడు

దేవ! కిం ప్రాకృత ఇవ ప్రాక్త శ్చేకస్య వశ్యకాం

మీరు సామాన్యులకారే - ఒక పామరుడిలా ఎందుకు ఏడుస్తున్నారు? ఇలాంటివి రాజులకు సాధారణమే. యుద్ధంలో మరణించినారు అద్యాతంగా వీరస్వర్ణాన్ని చేరు కుంటారు. ఇది యుద్ధధర్మం. కనుక పోయారని బాధపడు.

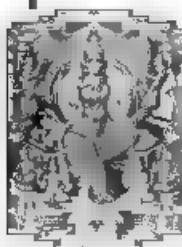
భర్యాపూటింధుమః పంధా పీరాణా మేష శాశ్వతః

కనుక దుఃఖపడకుండా చెయ్యవలసిన కర్తవ్యం చూడు.

దుఃఖం కర్తవ్యాన్ని పొగోదుతుంది కనుక పుత్రశోకర నుంచి బయటకురావయ్యా అని అనగానే శీకాన్ని క్రోధంగా మార్చుకున్నాడు భండాసురుడు.

శ్రీ లలితోంబ్రావునమ్

భట్టేన చందకాలగ్ని సదృషు క్రోధ అదఢే
వెంటనే క్రోధంతో ఖద్దుం తీసి, 'వెళ్లి ఆ లలితాదేవి ఎవరో నరికెన్నా?' అన్నాడు.
శకలీకృత్య సమరే శమం ప్రాప్త్యమి బస్తుభి:
ఇదొనీమేవ తాం దుష్టోం ఖద్దే లానేన థండరః
అప్పుడు వారు, 'తోందరపడకు మేం ఉండగా నువ్వు వెళ్లవద్దు!' అన్నారు. అంటే
అర్థం 'హో అందరి పనయ్యాతే నీపనయ్యా' అని చెప్పరం.
అస్యాధి స్పృఖలైర్యుక్తా రజోత్సాపో విధియతే
థప పాణ్డులలం ప్రాప్త్య సమప్తం థపనం పూతాత్
విప్రద్యయితు మీతాన్వ కిము తాం ముగ్రుభాషినీం
“నువ్వు ఆజ్ఞాపీంచు” ముజ్జగాలను ముద్దు వేసేయ్యగలం. ఆ ఒక్క ట్రై ఏం చెయ్యగలదు!”
అన్నారు.

ఎంతైనా పోగరు పోరుకణా! అది పోయే వరకూ అలాగే ఉంటుంది.
వినాకాలే విపరీత బద్ధిః,
కిం శోషయామ స్ఫుర్తాభీ స్ఫుర్తయామోఽథవా గిరీన్
చెప్పు! ఏం చెయ్యమంటావో! ఏడు సముద్రాలను ఎండగట్టమంటావా!
లేక కొండల్ని మింగమంటావా!

అధరోత్తర మేఘత త్రైలోక్యం కరవామ వ
లేక మళ్ళీ మల్లేకాల్ని ముద్దు చెయ్యమంటాలా! చెప్పు అనగానే కూర్చుస్తాడు
భండాసురుడు

మహాగంపతి అవిర్భావం, విఘ్నశిలాయంత్ర నాశనం,

సత్తునేనలాషై గంపతి విజ్ఞయిత:

విశుత్తుడు మహామాయావి. వీరందరూ గొప్ప తామసక ఉపాసకులు. భండాసురుడు
విశుత్తుని పిలిచి

విపుక్తి భవతా గత్యా మాయాంతర్మితవర్షుడా
జయవిఘ్న మహాయత్తం కర్తవ్యం కటికే ద్విషాం
నీ మాయతో ఎవ్వరికి కనపడకుండా వెళ్లి ఒక విఘ్నకారకమైన శక్తిని ప్రయోగించ
మన్నాడు. ఇప్పుడు వేరుగా యుధం కాకుండా మంత్ర ప్రయోగాలు చెయ్యమన్నాడు.
వెంటనే వాడు సిద్ధపడి దానికి సంబంధించి ఒక అధ్యాత్మమైన ప్రయోగాన్ని చెయ్యిచో

శ్రీ లలితోపాభ్యాసమ్

తున్నాడు. ముందుగా వెళ్లి శక్తి సేనలు ఎలా ఉన్నారో పరిశీలించాడు. వహిస్తూపోకారం ఎలా ఉందో చూసాడు. దాని చుట్టూ తిరిగాడు కానీ వేళ్లే మార్గం కనిపించలేదు. అలోచించి తమంగా యంత్రాన్ని తయారుచేయుచం మొదలుపెట్టాడు.

గప్పుతిమాత్రకాయాచే తప్పమానప్రవిష్టచే

నాల్సు మైక్రోని గప్పుతి అంటారు. నాలుగుమైక్రో పొడవు. నాలుగుమైక్రో వెడల్చు ఉన్న ఒక రాతిని తీసుకుని దానిలో యంత్రాన్ని చెక్కాడు. అది ఒక క్లూడ్రమైన. ఇతరులను హింసించే లక్షణం కలిగినది. దాన్ని తయారు చేసి దాని మీద లిఫిస్టున్నాడు.

అప్పుడిక్కు ప్స్టార్చేవ హంపోల్స్టరమోచినా

మంత్రం లనగానే అందులో రేఖలు, వృత్తాలు, బీజాక్షరాలు కొన్ని రాయిదం జరుగుతుంది. ఈ బీజాక్షరాల వల్ల, రీళ్లానిర్మాణం వల్ల, యంత్రనిర్మాణం వల్ల తాను ఏ శక్తిని అనుటన్నాడో ఆ శక్తి అవహింపజడింది. ఒకొక్క శక్తి అవహింపజడడానికి ఒకొక్క రకమైన ప్రక్రియ ఉంటుంది. ఉదాహరణకి ఒకే విద్యుత్ప్రక్తి మనకి కావాలన్నా శబ్దంలో కావాలంటే శబ్దాన్ని గ్రహించే పరికరం తయారు చేసుకోవాలి

కాంటి కావాలంటే కాంటి గ్రహించే పరికరం చేసుకోవాలి. అలాగే ఒకే ఈ శబ్దర శక్తి ఉన్నప్పటికి వివిధ ఘణ్ణాజనాలు సంపొందించడానికి వివిధ యంత్రాలు తయారు చేసుకోవాలి. అప్పుడు ఆ యంత్రాల ద్వారా ఆ శక్తి ఆ విధంగా వ్యక్తమవుటుంది. ఇది మంత్ర విజ్ఞానం, యంత్ర విజ్ఞానం, దేవతా విజ్ఞానం. ఈ మూడు విజ్ఞానాలలో కూడినదే హిందూమతం ఈ విజ్ఞానం హిందూమతానికి తప్ప దేనికి లేదు. ఈ దేవతల్లో కూడా క్లూడ్రము, ఉన్నతము ఇచ్చాడులుంటాయి. పాటి త్రయోజనం ఐట్లే అది ఉత్తమమో. అథమమో ఇని నిర్దిశాంచించుటంది.

విశువుకర యంత్రాన్ని తయారుచేసి విశువుకరక శక్తిలన్నీలేని యంత్రంలో అవహింపజేస్తున్నాడు ఆ శిలాపట్టంలో వాటిని ఆకర్షించే విధంగా యంత్రాన్ని లిఫిస్టున్నాడు. ఎనిమిది దిక్కులలో ఎనిమిది శూలాలు పట్టి సంహర ఆక్షరాలని పైన ప్రాసాడు.

అలసా కృపణ దీనా నిద్రా తండ్రా ప్రమీలికా

క్లీలా చ నిరహంతారా ఇశ్వర్యై దేవతా స్నేహః

అలస, కృపణ, దీన, నిద్ర, తండ్ర, ప్రమీలిక, క్లీల, నిరహంతార అని ఎనిమిది దేవతలు. ఎనిమిది మంది దేవతలు ఎనిమిది భావాలు. దేవతాతత్త్వాన్ని చెప్పేటప్పుడు ఒకొక్క భావానికి ఒకొక్క ఆధిదేవత ఉంటారు. అది ఏ భావమైనా కావచ్చ, పీళ్లని వైదికభాషలో సామవేదం పెఱ్చుటాశ్ర్వం

శ్రీ లక్షోభాష్యమ్

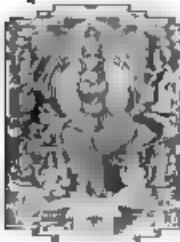
అభిమానదేవతలంటారు. వీరు విష్ణుం కలిగించే విష్ణుదేవతలు.

శ్రుపులు అంటే దరిగ్రం అని ఒక అర్థం. నాకేం ఉంది నేనేం చెయ్యగలను అనుకోవడం. విజయం కలగుండా ఏనేవి అడ్డుకుంటాయో ఆ భావాలు ఇక్కడ తెలియజేస్తున్నారు. యంత్రమా!మంత్రమా! తంత్రమా! అనేది ప్రత్యహ పెదిశే సాధన తోసం దీనిని భావించాలి. ఇవనీ పిల్లలు కూడా తెలుసుకోవల్సిన అంశాలు. భవిష్యత్తులో చక్కని ఎదుగుదలని, కార్యాన్ని విషయాన్ని అడ్డుకునే శక్తులు ఇవి.

పద్మోపః పురుషేషేషః హతవ్యా భూతిమిచ్ఛరా

నిధ్రా రంధ్రా భయం క్రోధం అలస్యం దీర్ఘసూత్రా (విదుర సీఽ)

ఎవరికైతే బత్యర్యం, విజయం కాపాలో ఎఱు ఈ ఆఱు దోషాలు వదలి పెట్టాలి. అలన అంటే బద్ధకం. నిధ్ర విదిచి పట్టాలి. తంధ్రా తునికిపాటు. ఏది చయ్యాలన్నా, ముందుకు అడుగేయాలన్నా భయమే.

అలాంటి భయం వల్ల కూడా విజయం రాదు. క్రోధం - కోశం వల్ల మనిఖరుగదు. క్రోధం ఉన్నవాడు విజయం సాధించలేదు. సహనం ఉండాలి. అలస్యం అనగా బద్ధకం, దీనా అంటే బేలతనం. నేను చెయ్యగలననే నమ్మకం లేకపోవడం. అదే ఆత్మవిశ్వాస రాహిత్యం.

దీర్ఘసూత్రత అంటే వాయాదాబు వేసుకుంటూ వెళ్ళడం. ప్రమీలికా .

ఆంటే ముదుచు కొనుట అని ప్రధానమైన అర్థం. ముదుచుకొనుట అంటే కళ్ళు మూసుకోవడమే కాకుండా బుట్టికి ముక్కళత్తుం, సంకుచితత్తుం ఉంటే అది ప్రమాదం. శ్లీఖా అంటే నపుంసకత్యమని చెప్పుబడుతోంది. సరిగ్గా స్ఫురించలేకపోవడం. దేనికి ఎలా స్ఫురించాలో అలా స్ఫురించ చకపోవడం. నిరంపారా- అహంకారం లేకపోవడం. అహంకారం లేకపోవడం చాలా సుగుణమని చెప్పు, ఇప్పుడది దుర్భుజం అంటున్నారే అంటే ప్రతి భావానికి రిందు అర్థాలుంటాయని గ్రహించాలి. వేదాంతం కూడా బద్ధకంగా మారిపోతున్న ప్రమాదకరమైన పరిష్కారులున్నాయి.

అహంకారం ఎంత ప్రమాదమో అహంకారం లేకపోవడం కూడా అంత ప్రమాదం. నేను చెయ్యగలననే స్ఫురించ లేకపోతే ఏమీ చెయ్యలేదు. కార్యాన్నికి నేను అనే భావన కావాలి. ఇది అర్థం కాక, నేను అనేది విదిచిపెట్టు అంటే, ముందుగా వచ్చేవి ఘతికాల ధోరణలే. నేను అనే పొగు వేరు, ఇక్కడ నేను చెయ్యగలననే ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే చాలా ప్రమాదం. భారతీయ సంస్కృతి కేవలం సూక్తులు చెప్పు కూర్చోలేదు. దాన్ని

ఎలా వినియోగించాలో స్వస్థంగా చెప్పిన మతం మన మాందూమతం.

సుష్టేళ్ళి ఒక పని చెయ్యమంటి, “నేను చెయ్యగలనా? నా వల్ల అంత కాదులండి” అని అనేవారు విజయం సాధించలేరు. ఈ దుర్భుణమే ఇక్కడ ‘విరహంకారం’.

ఈ రై ఎనిమిదించికి కూడా దేవతలంబారు. వాళ్ళని చితుత్తుదు లాగాడు.

ఈ భావాలన్నీ ప్రకృతిలో ఉన్నవే ఎక్కడ నుంచో క్రొత్తగా రావు మనలో ఏ భావాలు న్నాయా, ప్రకృతిలో అవే భావాలున్నాయి. కానీ ప్రకృతిలో ఉన్న ఆ భావాన్ని కేంద్రీక్యతం చేసి లాగితే అది దేవతపుతుంది. ఆ కేంద్రీక్యత క్రియనే మంత్రం, జపం, యంత్రం అంటారు. కేంద్రీక్యతమైన శక్తి బాగా పనిచేస్తుంది ప్రకృతిలోనే ఉండి కానీ ఇక్కడ బాగా పని చేస్తుంది. ఎలాగంటే సూర్యకాంతి అంతట వ్యాపిస్తున్నప్పటికి ఎందలో కాగితం పెడితే తగలచెట్టడు. కానీ భూతద్దం పెడితే ఆ సూర్యకాంతి భూతద్దంలోంచి వెళ్లి కాగితాన్ని తగలపెడుతుంది ఇక్కడ తగలచెట్టింది భూతద్దమా? సూర్యకాంతా? సూర్య కాంతే ఆ సూర్యకాంతే తగలచెట్టగలిగితే ముందు ఎందుకు తగలచెట్టలేదు? ఈ భూతద్దాన్ని నీదలో పెడితే ఏం చెయ్యాలేదు.

సూర్యకాంతి భూతద్దం ద్వారా కేంద్రీక్యతం చెయ్యబడి దీన్ని తగలచెట్టింది. అలాగే సృష్టిలో ఉన్న భావాలని మంత్ర, యంత్ర, ఇపముల ద్వారా కేంద్రీక్యతం చేస్తే దేవతమై రక్షించడమో, తీక్షీంచడమో చేస్తుంది.

వాడు ఆ ఎనిమిది మంది దేవతల్ని అవాహనం చేసి వారిని స్థిరం చెయ్యడానికి ఇరాధన చేసి వాటికి ఇష్టమైనవి చేసాడు. అలాంటి వాటికి భయంకరమైన ఆహరాలే నిహేదనలూ ఉంటాయి

పూజాం విధాయ యంత్రస్త్య బలిథి శ్మాగలాదిథి:

మేక బలి శైవలైన బలులు ఇచ్చి, ఆ యంత్రాస్త్య వక్కగా మోసి పైకి తీసుకుని, వై సుంచి ఆ ప్రాశారం లోపల పడేలా విసీరాడు.

శ్మీప్ర ముఖంఘ్య వరణం పపాత కటుకాంతరే

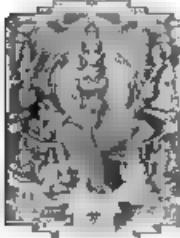
‘కటుకాంతరే’ అంటే వమ్మిప్రాశారం లోపల భాగంలో ఈ యంత్రం విసీరాడు.

అది క్రమంగా వెళ్లి శక్తి సేనల దగ్గర పడింది. ఎక్కడ పడిందో, ఎలా పడిందో ఎప్పురికి భలియలేదు. కానీ పదిన యంత్రం పనిచెయ్యడం మొదలెట్టింది. అప్పటి వరకు ఎంతో ఉత్సాహంగా ఉన్న శక్తిసేనలన్నీ ఒక్కపారి నిరుత్సాహపడ్డాయి.

ఆ నిరుత్సాహస్తేతికి రాగానే వారిలో పారు అసుకున్నారు, “తనలు ఇంత సేపు యుద్ధం సామవేదం పుణ్యాఖాచర్య —

శ్రీ లలితామాన్యమ్

చేసాం గానీ ఇదంతా ష్వాయేకడా! అనవనంగా యుద్ధం చేసాం. ఈ యుద్ధం చెయ్యడం వల్ల ఏం ప్రయోజనం? మనమందరం కలిసి యుద్ధం చేస్తే ఆ దేవతలకు ఏడో లాభం. అంతే. మనకేందే ప్రయోజనం? ఉరికనే అలసిపోవడం తప్ప ఏం లాభం? మనం యుద్ధం చేసి గిఱిస్తే, లలితాదేవి గిఱిచింది అంటారు. ప్రతాపమేఘా మనది. గౌరవం ఆవిషది. లేకపోతే దండనాథ బాగా చేసింది. శ్యామలాదేవి బాగా చేసింది అంటారు. మనం కష్టపడడమా! వాళ్ళకా పేరు? పర్వతి! అనుకున్నారు కార్యసాధన చేసేటప్పుడు కూడా కార్యాలయాల్లో అనేక మందిని మాస్కు ఉంటారు. వీరందరూ ఆ భండాసురుని చేతి పనిముట్టు అని గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ఓ పది మంది ఒక పని చేసేటప్పుడు వాళ్ళలో ఇలాంటివి పుడుతూ ఉంటాయి. నాకు ఏం ప్రోభాస్యం లేదు కాబట్టి నేనెం చెయ్యసు అనే వారు కనిపిస్తారు. అంతే వారిలో విష్ణుయంత్రం పని చెయ్యడం మొదలు పెట్టిందనమాట.

సాధన చేసున్నప్పుడు కూడా మర్యాద, నేనేడో జపం చేస్తున్నాను కాని నిజంగా ఉండా ఆ దేవతాశక్తి! ఉరికనే మాల త్రిపూడమేనా! ఏవేవో పూజలు, ధ్యానాలు చేస్తోం గాని నిజంగా ఇవస్తీ సమంజసమేనా! ఇవస్తీ పరిస్తాయా!” ఈ విధంగా ఏవేవో అనుకుంటుంటారు. ఇవన్నీ కూడా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో కూడా పట్టే విభూతిలే. కార్యసిద్ధికి ఎంతగా అస్వయించుకుంటారో. ఆధ్యాత్మిక సాధనకి కూడా అంతగా అస్వయించుకోవాలి.

ఎంత పురోగమించినా ఎక్కడో ఒక చేట సాధనలో దెన్న తప్పదు. అందుకు సాధనలో ధృతి క్రషం జాగురుకతలో ఉండాలి. ఎవరిలోనైనా దుర్యాద్రి పుట్టపడ్డు. లేదా ప్రక్కహాసూ పుట్టించపచ్చ కాబట్టి సాధనలో చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. మనకు తెలియికుండా ప్రవేశించిన ఇటువంటి చిఫ్పులక్కులను తొలగించడానికి మరొక దేవత పస్తారు. ఆయన ఉన్నాడనే ఝైర్యం తెచ్చుకోవాలి.

‘ఇ స్వామినీ మహారాత్మ ఇ వా సా దండనాయికా’

మహారాణి ఎవరు అనులు? ఎవరు లలిత? ఎవరు శ్యామల? ఎవరు వారాటీ? అంతా భ్రమ.

“ఎవరు ఇమ్మా? ఎవరు వాస్తు? ఎవరు పిల్లలు? వాళ్ళకోసం వేసు కష్ట పడడం ఎందుకు” అని బద్ధకుట్టుదైన వారు కనిపిస్తూ ఉంటారు. అది వినధానికి ఝైరాగ్యం. కాని అది ప్రపంచానికి, వాడికి కూడా ప్రమాదమే. ఈ సేనలూ అలాగే మాట్లాడుతున్నారు.

వింటుంటే ఎంతో ఆర్థికంగా నిజమేమా అనిపిస్తుంటాయి ఇలాంటివే దివ్యమైన బ్రౌందవమతంలో ప్రవేశించి నిర్వీర్యం చేసేసి వెయ్యేళ్ళ బానిసత్కాయికి లాగేసాయి. అప్పటికే ఈ అలసత్యం, నిరహంకారం, తండ్ర, మొద్దునిద్ర అలవార్యిషోయి హిందూజాతికి జాగ్రత్తి లేకంటా బోయాంది. కనుక ఈ విష్ణుకారక తక్కులన్నిటిని రుసుమాచమని ఇప్పుడు అమ్మువారు పంపబోయేవారిని ప్రార్థించాడ.

‘ఈ వా సా మంత్రిణీ శ్యామ భృత్యత్వం నేత్త థ కీడ్యుశమ్’

అనుయ హాళ్ళకి మనం బంటుమా? హాళ్ళ ఏం చెప్పే అది చెయ్యులా? ఎందుకు చెయ్యాలి? చెయ్యుమంటే ఏమోతుంది?

‘పనితాం స్తుమిసీ కృత్యా కిం ఫలం భోక్యతే పరమీ’ మనమెలాగు ఆడఱాళ్ళం. అడదానిని వాయుకురాలూగా పెట్టుకుంటే మనకేం ప్రయోజనం? మనకున్న ప్రయోజనం స్వస్థంగా కనిపించేది ఒక్కటి.. యుద్ధంలో దెబ్బులు తీసడం. వాళ్ళు కొడుతూ ఉంటే మనకి తగుబుతున్నాయి. అయితే యుద్ధంలో మనం బ్రతుకుతామా అనేది సందేహం! చస్తాం అనేది నిశ్చయం.

‘యుద్ధాన్ని వేస్తున్నావా భావి పృథివీ స్తుతివిశాని సా’

ఏలో అద్భుతం కొద్ది ఇరతకాలి తప్ప బైగా చచ్చిపోతే చచ్చిపోయాటు వీరస్వర్ణానికి విడతాంటారు. అనులు అది ఉండని ఎవరు నమ్మారు? ఇలా శక్తినేనలు అనుషుంటున్నాయి. తల్లిదండ్రులను చక్కగా చూసుకోరా అని పీల్లాడికి చెప్పే, చూస్తే ఏంటా? చూస్తే ఏం వస్తుంది? నేనేమైలా ఎశ్చని కనమని చెప్పాసా? అంటాడు. ఇటువంటివీస్తే కొద్ది పదుల సంవత్సరాల నుంచి భారతదేశ కుటుంబాల్లో ప్రవేశించిన విషభీజాలు.

‘ఎశ్చని మేం కనమన్నామా?’ కన్నారు. కన్నాశ్చు బోషించేం చేస్తారు? అని అంటారు. కానీ భారతియ నంస్తూతి బ్రతుకీచ్చిన తల్లిదండ్రులను జీవితాంతం కొలుచుకోమని చెప్పుంది. కానీ ఏవో పూర్వజన్మ బంధాల్ని బట్టి ఇవన్నీ వచ్చాయి తప్ప ఏది శాశ్వతం? అదాక వేదాంతం.

ఈ రెండూ కూడా 1.పచ్చి భౌతికవేదాంతం 2. వనికిమాలిన వేదాంతవాదం.

ఈ రెండూ కలిసి మానవల్ని నిర్వీర్యం చేస్తున్నాయి. ఈ వేదాంతం దేనికి ఎక్కడ ఎలా అస్వయంబాలో తెరియకపోవడం వల్ల వచ్చిన దౌర్ఘాగ్యం పెద్దటి, తల్లిదండ్రులను బ్రద్గా కొలుచుకుంటే ఉత్తమ గతుల్నాస్తాయి అంటే ఎవడు చూడోచూడండీ స్వభూతి, నరకాన్ని? ఇప్పుడు కనిపిస్తున్నదే సత్యం, కనిపించనిది ఎవరంకి కావాలి? అనే ధోరణి సామవేదం చెఱ్పుఖశర్య—

శ్రీ లక్ష్మిబాల్యానాయ

కూడా ఉంటుంది. ఇవన్ని కూడా ఏజయం రాకుండా చేసేవే.

‘యుద్ధమృత్యు భవే త్వర్త అశి తత్ ప్రస్తుతః’

స్వర్గం ఉందనడానికి ప్రమాణం ఏమిలే? అయితే ఆప్యుడు ఏది సుఖం?

‘ఉణ్ణాహాన శంం నాస్తి నిశ్చైత్రా సుఖాహః’

ఆప్యుడు ఉణ్ణాహంగా యుద్ధం చెయ్యడం వల్ల ఘరితం లేదు ప్రపంచాన్ని మరిచి నిద్రపోవడమే మంచి సుఖం.

‘అలస్య సద్గురం నాస్తి చిత్తవిక్రాంతి దాయకం

ఏశాదృక్తశ్చ వో జ్ఞాత్యా సి రాత్మ కిం కరిష్యతి’

బద్ధకాన్ని మించిన అద్యాత్మున చిత్తవిక్రాంతినిచేయి మరొకటి లేదు అనుకుని, అనులు మనందరం కలిసి పనిచెయ్యకపోతే ఆవిదోక్షమ ఏం చేస్తారు?

‘తస్య రాజ్యశ్రుతుపే పస్సమహాయేన కర్మికం’

మనముంచేనే ఆవిదకి రాణి అని పేరు.

ఈ రోజుల్లో అనేకమైన పెద్ద కార్యాలయాలలో క్రింద విభాగాల్లో పనిచేసే ఏఱి ప్రవర్తనలు ఇలాగే కనిపేస్తుంటాయి. ఇలాంటివి పెరగడం వల్ల అనేక అభివృద్ధి చెందిన కార్యాలయాలు మాతపడడం కూడా కనిపిస్తున్నాయి. ప్రతిరంగాలో భండాసురుని సౌమ్యాయం కలియగంలో ఎలా అభివృద్ధి చెందుతోందో స్వప్సంగా కనిపిస్తోంది పేటస్తుంటేని దుసుమాదమని ప్రార్థించడం కోసమే లలితోపాఖ్యానం.

ఏవం చోప్యతేఽ స్వాధి ప్యాపి సప్తపలా భవేత

ఏవమేవ రణారంథం విముఖ్య విధుతాయుధా

శక్తయో నిద్రయా దూరం మూర్ఖమానా ఇవాత భమ్య

మనం ఉపేక్షిస్తే, ఆవిదకి సేనలు లేవు, ఆప్యుడు ఆవిదకి రాణిత్వమే లేదు. ఆప్యుడు రాక్షసులపు ఏమి తిక్కించగలదు? తిక్కించగలగాలన్న మనం పని చేసేనే ఆవిద తిక్కించగలదు కదా.. అని ప్రతివారు ఆయుధాలు విడిచిపెట్టి అందరూ చక్కగా నిద్రపోతున్నారు

‘పర్వత మాంద్యం కార్యేషు మహాలస్య మాగతం’

బద్ధకం, నిద్ర, మాంద్యం ఈ మాడూ రాగానే శక్తి సేనలు పురోగమించడం లేదు. ఇది జయవిఘ్నయుంతుం యుక్క ప్రభావం. అది ఇంత చేస్తుందని ఎవరికీ ఉల్లేదు. కానీ దాని ప్రభావం అది చూపిస్తోంది. కానీ శ్రీచక్రంలో ఉన్న లలితా, బాల, మంత్రిణి,

— శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

దండూధల మీద విష్ణుయంత్రం ప్రభావం చూపించలేదు గనుక వీరు వెళ్లి శక్తినేనలతో, ఏంటిలా నిద్రాపోతున్నారు? లేవండి. ఈలోపు రాక్షస సేనలు రావడం మొదలు పెడుతున్నాయి. అదుగో వారంతా వచ్చేస్తున్నారు మీరు లేవరేంటో అంటే....

‘ఏమిచి లేచిది? మీరు ఎకరు? మేము ఎవరం? మేము ఏం చెయ్యాం?’ అన్నారు. మంత్రిణి, దండూధ ఆశ్చర్యపోయారు. ఇంత వరకూ మేం చెప్పిన మాట విన్న వీళ్ళు ఎందువల్ల అలా అయిపోయారో తెలియలేదు శ్యామలా, హరాహారేవి చయ్యాదాబీపోయన అంత భయంకర శక్తి జయివిష్ణుయంత్రానికి ఉంది.

ఆప్యుడు, “అమ్మా మవ్వెదిక్కు” అని తిప్పగా అమ్మదగ్గరికి పరిగెత్తుకెళ్లారు.

‘నిరస్తాయుభసంభారా నిద్రా తప్పు విష్ణుభ్రితాః

వ మానయన్ని వాక్యాని నార్థయన్ని మహాశ్వరిమ్

దేవి! కస్య వితారోఽయం శక్తయో విగతోద్యమః’

ఏ వికారం వల్ల ఫారికి ఇది వచ్చిందో తెలియడం లేదమ్మా. ఇప్పుడు శత్రువులు వచ్చేస్తున్నారు. మన శక్తి సేనలు నిద్రాశువులై ముందుకు కడలడం లేదు. మనం ఏం చెయ్యాలు”నీ అమ్మవారిని శరణవేదారు. అమ్మకు తెలుసు ఏది ఎందుకు ఇరిగించో.. ఎంటనే అవిడ చిస్సుపచ్చ నవ్వి ప్రక్కనే కూర్చున్న తన పతిని చూసింది.

ఇంత వరకూ అయిన కూడా యుద్ధం చెయ్యడం లేదు. అవిడ శక్తి ఇంతా పనిచేస్తోంది. అయిన చూస్తున్నాడంటే అయిన సాక్షీభూతుడైన నిర్మికారుడైన పరఱమ్మా అయిన ఆఖండ మాయాశక్తియే లలితాంబిక .

‘తత స్ని లలితా దేవి కామేష్వరముఖం ప్రతి

దత్సుధృత్స్థి స్నమహాపోసన్నాతిపుత్రరథావతిః’

ముందే తెలియజేసేవట్లు వాళ్లాయనందే వదవారేళ్ల అందగాదైన కామేష్వరుడు. ఆయన్ని చూస్తున్న అమ్మవారి మనస్సులో ప్రీతి కలిగింది. ఆ ప్రేమతో అవిడకో నష్టు వచ్చింది. ప్రేమ వల్ల కలిగిన అనందం వల్ల అమ్మవారు నవ్వింది.

ఆ నష్టు ఎలా ఉండంటే దంతాలు ఎక్కువగా కనపడకుండా నవ్వింది. దాన్ని చిరుసవ్వు అంటారు. చిన్నినష్టు నవ్వింది. ఈ చిరునష్టు ప్రసన్నతకీ, ప్రేమకీ సంకేతం.

ప్రీతి, ప్రసన్నత రెండు భావాలు. ప్రీతి ఎందుకు కలిగింది? అయినను చూడడం వల్ల

అమ్మవారిని ‘నిజభూషణముఖాంభోజ చింతనామై నమోసమః’ అన్నారు.

శ్రీ లక్ష్మిచూధ్యానమ్—

ఆవిడ మహాపతిభుత. ప్రేమకు ప్రతీకలు ఆ అదిదంపతులు. ఆయన్ని చూడగానే ఈవిడలో ఒక ప్రేమ కలిగి ఒక నష్ట నవ్వింది. ఆవిడ నష్ట కూడా వైతష్టపంతమే. ఆ ఎర్రని పెదతుల మీద ఆ తెల్లని నష్ట, ఆ నష్టలోంచి ఒక రూపం వచ్చింది.

ఆ రూపానికి నమస్కరించుకోవాలి.

‘తస్యా స్వితప్రభావుంజాత్ ఉంజరాకృతిమామ్యాహ్
కటక్రోడగశద్యాసః కట్టిద్వేవో ష్వాయంథత్’

అమ్మానారి ఆ నష్టలోంచి గణపతి అవిర్భవించాడు. ఆయనది చక్కని మదగజ వదనం.

‘ప్రస్తే గజీంద్రవదనం సామాంకారూఢవల్లభాశ్చిష్టమ్
కుంకుమపరాగజోజం కువలయనీ జారకోరకోచం’

అని దూర్యాసమహాముని మొదట ఆయనకి నమస్కారం చేసుకున్నాడు. అలా ఉన్న
వించిన గణపతి స్వరూపంలోని మర్మాన్ని గమనించాలి.

అప్పుడోచ్చిన గణపతి మనం మాములూగా చూసే నాలుగు వేతులవాడు
కాదు ఈయనకి పదకొండు చేతులు.

‘శాఖూరం గదామిథ్యాపం శూలం సుదర్శనమ్
అళ్లపాకోత్పాల ప్రీపిమంజరి స్వరద్వరావ్

గణపతులెంతమంది ఉన్నారు? సామాంక్య దృష్టిలో గణపతి అంటే అమ్మారి
ఒంటే నలుగు సుంచి తయారు చెయ్యబడితే, శివుడౌచ్చి తల ఛేదించితే ఏనుగు ముఖం
అతికించాడు. ఆయనో గణపతి.

ఇవి కాక ఇంకా చక్కనిస్తే గణపతి రూపాలు ఉన్నాయి. ఏడు ఇవరఱల మహా
యంత్రమైన కాశ్క్లీత్రంలో ఒకొక్క ఆవరణకి 8 మంది చౌపున మొత్తం 56 మంది
గణపతులున్నారు ఇంకా గణపతి ఉపాసనలో 32 మంది కొండరు, 16 మంది కొండరు
చెప్పారు. గణపతితత్త్వం అర్థం కావాలంటే మహాప్రాప్తి ఎచ్చి పరిశీలించాలి. అక్కడ
గణపతిని పరిప్రమ్యా ఆరాధిస్తారు. ఇంకా తెలియాలంటే ప్రధిడదేశాలైన కేరళ, తమిళ
నాడుల్లో గణపత్యపాసన బాగా తెలుస్తుంది.

ఇంకా కల్పాలుక దేశంలో కూడా ఉంది. కానీ అన్నివిధాలూ చెడిపోతున్నది తెలుగు
రాష్ట్రాలు. వీరికి మాత్రం కొత్త దేవతల్ని ఎక్కుడనుండి పసున్నారో గాని సనాతనమైన
సంప్రదాయమైన దేవతావిజ్ఞానం క్రమంగా నశించిపోతున్న పరిస్థితుల్లో ఉన్నారు.

గణపతి ఉపాసనా మర్మాలు తెలియక ఈ మధ్య కొంత మంది లక్ష్మీగణపతి ఏంటండి

వినడానికి బాగోలేదని అంయస్మారు.

ఈయన పార్శ్వతీవరమేశ్వరుల పుత్రుడు మాత్రమే కాదు ఖ్రమ్యదేహునికి సృష్టికి శ్వర్యమే విభూతిచ్ఛాయ. ఆయన ఆ విభూతియి చూసి భయపడియోయి నిర్మించి ఖ్రమ్యకు సంకేతమైన ఓంకారాన్ని జమిస్తు ధ్వనం చేసుంటే ఆ ఓంకారమే ఆయన ముందు ఒక క్షేత్రిహాపంలో నిలబడి క్రమంగా ఒకరూపం ధరించింది.

ఆలా ప్రథమంగా ఖ్రమ్యారికి కనబడిన రూపమే ప్రక్రతుండ గణపతి. ఆ ఓంకారం యొక్క స్వరూపమే ప్రక్రతుండం. ఆ తత్త్వాన్ని

ప్రణామస్తరూప ప్రక్రతుండం నిరంతరం నిటిలచంద్రఫాండం

నిజవాపుకర విధృతిథ్రుదండం వాతావి గణపతిం భజేషాం

అని కీర్తించారు దీశ్వితుల వారు. ఆలా ప్రథమస్వరూపుడైన ప్రక్రతుండస్వామి కనిపించాడు. అది ఓంకారస్వరూపం. అటు తరువాత ఆ ఓంకారమే పార్శ్వతీవరమేశ్వరుల స్వరూపమే అర్థనారీశ్వరాకృతితో గోచరిస్తే వాళ్ళిధ్వరి సమైక్యమూర్తి తత్త్వం గణపతిగా మళ్ళీ ఆవిర్యవించింది. ఎందుగా గణపతులున్నారంటే ఎన్నిసార్లు అవసరం పుంటే అన్ని మార్పులు గణపతి వచ్చాడు. వచ్చిన ప్రతి గణపతిరూపం ఒక గణపతి మంత్రమే దేవతను ఎన్నిమార్పులు పెరిస్తే ఆన్నిమార్పులు వస్తుంది.

ఆ పిలిచే బుచ్చి యొక్క దర్శనానికి ఎలా కనపడ్డాడో దాని లభ్యి మంత్రం ఉంటుంది. ఔగ్రా గణపతి అనే మంత్రానికి ఎన్ని బీజాక్షరాలు చేర్చుతుంటామో దానికనుగుణంగా గణపతి ఆకారంలో మార్పు వస్తుంది.

ఇక్కడ వచ్చిన గణపతి పేరు శ్రీవిద్యా గణపతి. గణపతి ఎష్టైనా శివశక్తుల ఏకత్వమే. కేవలం శక్తి సృష్టి ఉండడు, కేవల శివసృష్టి కూడా ఉండడు. పదార్థము, శక్తి ఈ రండించిని ఎప్పురూ వీడదియలేదు. ఆ రెండూ కలిస్తే ఎష్టైనా కనిపిస్తుంది. కేవలం శక్తి పల్ల ఏదీ నిలవలేదు అందుకే తల తెగిపోయింది.

అప్పుడు శివుడు వచ్చి తల పెట్టాడు. గణపతిలో కీంద్రభాగం శక్తి, సై భాగం శివుడు కలిపితే శివశక్తి అయింది. ప్రక్కతీవరుమల అభేదాకృతి గణపతి.

గణపతి ఎప్పుడొచ్చినా శివశక్తుల ఏకత్వమే. అప్పుడు కూడా శివశక్తులనుండే వచ్చాడు. దేవతలు భావనామాత్రం చేత, దర్శనమాత్రం చేత ఒక నూతనసృష్టిని చెయ్యగలరు. కానీశ్వరీదేవి కామేశ్వరుని చూడగానే ఆ చూపుల యోగశక్తి చేత అమృతారి మందహిసంలో వ్యక్తమైన తత్త్వమే గణపతి. గణపతి అమృతారు మాములుగా నవ్వితే రాలేదు. సృష్టిలో సామవేదం చెఱ్పుఖచర్చ

శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

నిజానికి దేవతలేందరో లేదు. ఒక్కడే. ఆయనే పరబ్రహ్మ లేదా శివ అని అంటారు. ఆయన యొక్క శక్తి ఈ రెండే మరొకటి లేదు. ఈ రెండే అనేక మంది దేవతలుగా ఈ జగత్కులో వ్యక్తమోతాయి.

ఆ రెండే ఖప్పు సరస్వతి, లక్ష్మీ నారాయణులు, ఉమామహిశాశ్వరులు. సృష్టిలో ఏ రెండున్నాయి అవన్నీ ఆ రెండింటి యొక్క విభూతులే అని శివపురాణం చెప్పింది.

ఈ గణపతి మాములు గణపతి కాదు. ఈయనలో లధుగురు జంట దేవతలున్నారు. ఈ జంటలనే మిథున దేవతలంటారు. ఈ ఐదు మిథునదేవతలకి సంబంధించిన బీజాక్షరాలు ఈ మంత్రంలో ఉన్నాయి. ఆ మంత్రాన్ని బహిర్గతం చెయ్యుదం సంప్రదాయం కాదు.

 పది చేతుల్లో ఔన ఉన్న రెండు చేతుల్లో చక్రము, పద్మము ఉంటాయి. కొండరు శంఖము అని వెప్పారు. ఏడన్నా తప్పుకాదు. ఈ మూర్తిలో కుడివైపు అంతా పురుషస్వరూప లక్ష్మణం. ఎదమవైపు స్త్రీస్వరూప లక్ష్మణం. హలాయుధ స్తోత్రంలో ఒక ఆద్యతమైన రఘస్వం చెప్పారు.

గణపతికి ఒక వైపు దంతం ఉంటుంది. రెండవ వైపు ఉండదు. పురాణకథల ప్రకారం ఒక దంతం తీసి రాక్షసుని సంహరించారని కొండరంబే, ఒక దంతం తీసి భారతం ప్రాసాదాని మరి కొండరు చెప్పారు. కానీ హలాయుధుడు ఒక రఘస్వం చెప్పాడు. గణపతి ఆ శివుని చూసి మా నాస్కలా నేను అర్ధనారీశ్వరాకృతి అవుదామనుకున్నాడు. మగ ఏనుగుకి దంతం ఉంటుంది. ఆడ ఏనుగుకి దంతం ఉండదు. గణపతి శివశక్తిక్షేత్రామం కనుక ఒక వైపు దంతం ఉంటుంది మరో వైపు ఉండదని ఆద్యతమైన భావం చెప్పాడు హలాయుధుడు

“తం గణపతిం యో విష్ణురతి లోకే సంతతమభాగ్యే మజ్జతి ష శోకే” అన్నారు కావ్యకంర గణపతి మని ఎవరైతే గణపతిని విస్తరిస్తారో హారెవ్వుడు శోకంలో మనిగి ఉంటారు. వారిని ఎవరూ ఉద్ధరించలేదు.

ఆయన ఐదు మిథునదేవతలస్వరూపం. మొదటి మిథునం ఇటు చక్రం, అటు పద్మము లక్ష్మీనారాయణులు. అటు తర్వాత త్రిశూలము, పాతము ఉమామహిశాశ్వరులస్వరూపం. తరువాత చేతుల్లో పట్టుకున్నపి చెరకువిల్లు, నల్లకలువ రతీమస్కథులస్వరూపం. ఒక్కడ కామప్రశ్నయం ఏర్పడింది కనుక ఇవన్నీ అవసరం అవుతున్నాయి.

కామాక్షీదేవి పుతుడు గనుక ఈ పోరిక ఉండాలి.

కాముడు, రత్ని అంటే కోరిక, అసక్తి ఆసక్తినే తెలుగులో మక్కువ అంటారు. కోరికతో పాటు మక్కువ ఉండాలి. ఆది ఉంటేనే కర్మ ఆనేది చెయ్యగలరు. కోరికకి శక్తి మక్కువ, మక్కువకి కోడు కోరిక. భారతీయ దేవతా విజ్ఞానం ఎంత అద్భుతమైనదో ఎంత బాలితిభరితమా గ్రహించగలగాలి మన్మథుడికి సంకేతం పెరకువిల్లు, రత్నిదేవికి సంకేతం నల్ల కలువ ఆ క్రింది రండు చేతుల్లో ఒక చేతిలో గద, మరో చేతో వరికంకులు పట్టు కున్నాడు వరికంకులు భూదేవి, గద వరావాస్త్వమి. అది భావరాహతత్త్వం.

భూమి వరాహమంచే మూలాధారశక్తి ప్రధానం భూతత్త్వం. దానికిది స్వరూపం. దానికింద బీజాపూరము, ఇంకో చేతో దంతము పట్టుకున్నాడు. ఇది పుష్టి, పుష్టిపతి అని చిప్పుబడుతున్న స్వరూపం.

“పుష్టాం పతయే నమః” అని రుద్రనమకంలో చెప్పబడింది. మొత్తం ఓడు జంటలు అనగా పది దేవతలు. ఈ పంచ మీథునదేవతలు పంచభూత తత్త్వాలకి ప్రతీకలు. ఈ మధ్య తొండంలో రథ్మాలు నిండివ ఇంగారు రత్నకలశం పట్టుకున్నాడు.

ఇది సర్వజ్ఞానాలకు, సరైవ్యవ్యాపక నిధానం.

ఆయన ఒక్క వల్లభాదేవి అని ఒకావిద కూర్చున్నారు. వల్లభా అంటే ప్రియమైనది అనగా అనంద తత్త్వం. లక్ష్మీగణపతి అంచే ఎవరో తత్త్వతః ఆలోచిస్తే విష్ణువు, గణపతి ఒకటి. ఆ లక్ష్మీ ఈ వల్లభా కూడా ఒక్కటి.

శాసీ ప్రతీఖాదికి ఒక లక్ష్మీ ఉంటుందని తెలుసుకోవాలి.

‘యా దేవీ నర్మభూతేషు లక్ష్మీరూపేణ సంస్కారా

నమఃతస్మై నమఃతస్మై నమఃతస్మై నమోసమః’

లక్ష్మణశక్తి, పోషక శక్తి లక్ష్మీ ఒక విభూతి, ఒక కళ లక్ష్మీ ప్రతీఖాదిలో లక్ష్మీ ఉండాలి. ఒక మంచి కవికి కవిత్వమనే లక్ష్మీ ఉండాలి వ్యాపారవేత్తుకు వ్యాపారమనే లక్ష్మీ ఉండాలి. సంగితమానికి గానమనే లక్ష్మీ ఉండాలి. దీన్నే విభూతి, ఇశ్వర్యం అని అంటారు. అఱగే ప్రతీ దేవతకి ఒక విభూతి ఉంటుంది. ఆ విభూతి లక్ష్మీ తలా గణపతి యొక్క విభూతి శక్తి అక్కడున్న లక్ష్మీ. గణపతికి, విష్ణుతత్త్వానికి చాలా సంబంధం ఉంది.

“ఓమాశంకరయోర్మేగం న యోగో విష్ణురుచ్యతే” అని శాస్త్రం చెప్పేంది.

ఆయన గురువులకు గురువు. తెలివికి తెలివి. మేఘస్సుకు మేఘస్సు. అలాంటి గణపతి ఎవ్రనికాంతులకో అమ్మ పోలికలకో ఉధృవించాడు.

రత్నకుమ్మం వ దశభి ర్వణః స్తోత్రుః స్తుముద్వాహన
శున్నిల శ్రుంగమాదాలో మదబృంహాతనిస్తుసః
సింధులక్ష్ము సమాక్షిష్టః ప్రణామ మహాశ్వరీమ్

'ముఖ్యులా' అంటే బలాపు. భాగా ఒలిసి ఉన్నాడు.

గణపతి అంటే పుష్టి. చక్కగా. ఓద్దుగా. ముద్దుగా ఉంటారు. చంద్రలేఖ ధరించి ఉన్నాడు అంటే నాన్న పోలిక కొండం ఎత్తి మదమెత్తిన థుంకారం చేసాడు. సిద్ధి అనేది ఒక లక్ష్మీ కార్యంలో అడ్డుకునేది విష్ణుం. అడ్డు తోలగితే సిద్ధి. గణపతి విష్ణువ్యాప్తి తొలగించి సిద్ధి అనే బహుర్యం ఇస్తాడు గసుక సిద్ధి ఆయన యొక్క లక్ష్మీ అమెయే వ్యుతా. ప్రతి దేవతా రూపంలో సంకేతాన్ని తెలుసుకోవాలి. అలాంటి గణపతి వచ్చి అమ్మకు నమస్కారం చేసాడు. "మహేశ్వరు చేయాలో నీకు తెలున"ని వెంటనే అమ్మ వైగచేసింది. తిస్సుగా బయలుదేరాడు గణపతి. ఎవరికి కనజడని విష్ణుయంతం తయనకి కనిపించింది. దాని దగ్గరకి వెళ్లి దాన్ని వట్టుకుని

"స దేవో షార్ణవిర్మాతుస్ఫుర్తా ర్వస్తుపాత్మైః

ష్టోక్ చూర్చుకరోతిస్మృ ఇయవిష్ణు మహేశిలామ్"

ఆయన చేతిలో దంతంతో ఆ విష్ణుయంత్రాన్ని హిండి చేసేసాడు. ఆ విష్ణుయంతం హిండి అయిన వెంటనే శక్తి సేనలకు మత్తు మదలిపోయింది. మాములు వాళ్కి వికారాలు లోపలి నుంచి వస్తాయి. ఉత్తములకు అవి బైట నుండి వస్తాయి. అలా బయట నుండి వస్తే పోతాయి. కొండరికి దుర్మార్గం స్వభావం. కొండరికి దుర్మార్గం పరిపరాల ప్రభావం. అందుకే అది స్వభావమా! ప్రభావమా! అని అలోచించుకోవాలి.

ప్రభావం చేత వచ్చిందంటే తోలగించవచ్చు. స్వభావం చేత వస్తే కష్టం. పుట్టుకతోనే వచ్చింది పుడకలలోనే పోవాలంటారే అలా పోవాల్చిందే. ఈ శక్తిసేనలకు స్వభావః ఈ దుర్భుళాలు రేవు. ప్రభావః వచ్చాయి. ఆ ప్రభావాన్ని ఆమృతారు గణపతి ఆనే ప్రభావం ద్వారా తొలగించారు. వెంటనే శక్తి సేనలస్తే ఉత్సాహభరితులై

'తః కిలకిలారావం కృష్ణాష్టస్య వివర్ధితాః'

బద్ధకాన్ని వదలి మళ్ళీ ఉత్సాహంగా కిలకిలారావం చేసారు. గణపతి వీరందరికి దన్సుగా నిలబడి రాక్షస సేనలభైవు చూసి ఒక ధ్వని చేసాడు. ఆ ధ్వనిలోంచి లెక్కాలేవస్తి గణపతులు వస్తూ, ఒక్కిక్క గణపతి ఎలుక వాహనమైక్కి చకచక పరిగెత్తుకు వస్తున్నారు.

ఎలుకవాహనం గురించి వాలా తత్త్వం ఉంది.

ఎలుక బయట దొరికేవన్ని తీసేస్తుంది. కానీ ఎక్కడ తింటుందో ఎప్పుడికీ తెలీదు. అది వదార్థాన్ని తీసుకువెళ్లి ఎవరికి కనపడుకుండా కలుగులో తింటుంది. మూడికస: దొంగగా ఉండేదని అర్థం. ఇంద్రియాలనే శ్రీపత్నీంచి వచ్చి విషయాలనే కష్టవులను తీసుకుని ఘృదయంలో అనుభవించే కీఫుదే ఎలుక.

ఈ కీఫుని అధిష్టించి ఉన్న ఈ శ్వర శైతన్యమే గణపతి.

ఆంకా రహస్యం తెలియాలంటే గణపతి అక్కర స్వరూపుడు. ఆయన శరీరం అంతా అక్కరమయం. ఈ అక్కరాలన్నీ ఎక్కడనుండి పస్తాయించించాలి. గణపతి పహాస్పంలో “జీవ్సీంపోసరప్రథమః” అనే నామం ఉంది. అక్కరాలన్నీ నాలుక మీద నుండి వస్తాయి. మాట్లాడుకుంటే, నాలుక ఎలుకంత వేగంగా నోరు అనే కలుగులో తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ నాలుక మీద నుంచి వచ్చేదేదైనా ఎంగిలి అంటాం.

అక్కరాలన్నీ ఎంగిలే. నాలుక అనే సింహాసనం మీద వచ్చే అక్కరాల రూపం గణపతి కనుక ఉచ్చిష్ట గణపతి అన్నారు. అవన్నీ రహస్యాలు. ఈ విషయాన్ని గణపతి ముని అవిష్టిరించారు. గణపతి అంటే సర్వవిద్యాస్వరూపుడనే రహస్యాన్ని ఈ మట్టంలో తెలియ జీస్తున్నారు. అన్ని గణపతులు ఈ రూపంలో ఉన్నాయి. అందుకు ఆది గొప్ప గణపతి రూపం. ఈయనకంటూ ఒక యంత్రం, కొంతమంది ప్రత్యేక పరిశార దేవతలు ఉన్నారు. వీరందరూ కూడా రాక్షస సంపోదానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

అమోదశ్చ ప్రమోదశ్చ సుమథో దుర్యుష ప్రథా

విష్ణుశ్చ విష్ణుకర్తా వ షదేతే విష్ణునాయకా:

వాళ్లు అమోద, ప్రమోద, సుమథ, దుర్యుష, విష్ణు, విష్ణుకర్త అంటే విష్ణుకర్త, విష్ణుహర్త - విష్ణులు కలిగించే శక్తి ఒకటి. విష్ణులు తొలగించే శక్తి ఒకటి. రెండు ఎందుకున్నాయింటే దుర్యుషైన వాటికి విష్ణులు కలిగిస్తాడు.

మంచివాటికి విష్ణులు తొలగిస్తాడు. రెండూ వెయ్యాలంటే విష్ణుల మీద ఆయనకి మంచి పట్టు ఉంది. పంపించేది ఆయనే. తిరిగి వెనక్కి తీసుకునేది ఆయనే.

కసుకనే ప్రధానమైన ఆరు శక్తులు ఉన్నాయి.

ఇవికాక సిద్ధి, బుద్ధి ఈ రెండు కూడా ఆయన శక్తులు. వీరంతా ఆయన చుట్టూ ఉన్నారు.

బుద్ధి ఆయి సమ్మద్భి. కాయన నుండి వచ్చిన గణపతులుని వర్ణిస్తున్నారు.

శ్రీ లక్ష్మీపూర్వానమ్

యే సప్తకోటి సంఖ్యానాం హేరమ్యాభా మథీశ్వరాః

ఏడు కోణ్ణ హేరంబులు. గజవతికి హేరంబ అని పేరు. హేరంబ తంచే అర్థం-
హేశ్వ రంబతీతి అటి హేరంబి అని అమరకోశం చెప్పింది.

‘హేశ్వ’ అంటే ‘శివసన్మిద్ధో రంబతి క్రీడతి ఇతి హేరంబి’ అన్నారు.

శివుని దగ్గర అమరుంబు ఉండేవాడు అని అర్థం.

ప్రియ గజవతికి “శంథు కోషభ్యాః” “శంథు హస్యభ్యాః” అని రండు నామాలు. శివునికి
ఎప్పుడైనా కోపం వస్తే గజవతి ఎదురుగా కనపడగానే ఆయన నవ్యస్తాదు. ఆయన్ని
ప్రసన్నం చేసేయగలడు. హోస్యరసానికి అధిదేవత గజవతి.

అమృవారి నవ్యలోంచి వచ్చాడంటే అది కూడా అర్థం. ఆనందమే గజవతి తత్త్వం.

హోస్యే గజవతిస్వరూపం.

శంకరులవారు దక్షిణదేశ యూత చేస్తుండగా జంబుకేశ్వరంలోని ఆవిలాండే
శ్వరీ అమృవారి ఆలయానికి వెళ్లి అమృవారికి నమస్కారం చేసి వస్తుంటే
ఊరివాళ్ళ ఆయన్ని అపి. “మహామూలా! అమృవారు చాలా శక్తిమంతురాలు
మాకు కోరికలు శీరుస్తోంది. కానీ ఆవిడ ముంరు నిలబడడానికి మాకు
భయంగా ఉంది. ఆవిడ కళ్ళలోంచి ఉగ్రకళ వస్తోంది” అన్నారు. అప్పుడు
శంకరులవారు ఆలోచించి అమృవారికి ఎదురూ గజవతిని ప్రతిష్ఠ చేసారు.

పెంటనే అమృ కళ్ళల్లో ఉగ్రకళ బోయి శాంతకళ వచ్చేసింది. అభ్యాయాని చూడగానే ఇవి
డకు ఆనందం కలిగింది. అమృ అయ్యా మనకి దొరకాలంటే గజవతికి, శుమారస్తామికి
నమస్కారం చేసుకోవాలి.

అమృవారు “శుమారగజనాథాంబా తుష్ణిపుష్ణిమతిర్పుతిః”.

గజవతి నుంచి ఏడు కోణ్ణ గజవతులు వచ్చారు.

దేవతలంటే మంత్రాధిదేవతలే కర్మా ఇక్కడ చెప్పే దేవతలందరూ వేదదేవతలు. వైదిక
మంత్రాలు ఏడుకోణ్ణు, ఏడుకోణ్ణు మంత్రాలకి ఎవరు అధిదేవతయో ఆ ప్రణవ స్వరూపుడు
గజవతి. మంత్రాలన్నింటికి ఆది ఓంకారం.

మంత్రాధిదేవత గజవతి. ఓంకారంలేనీదే ఏ వేదమంత్రం బయటకిరాదు అందుకే
దేవతలలో శాలిహూజ అందుకునే వాడు గజవతి. ఇది అంతర్యం.

ఆయన మంత్రాలకు ప్రథమం. ఏడుకోణ్ణు గజవతులు వచ్చారంటే ఏడుకోణ్ణు మంత్రాధి
దేవతలు. “సప్తకోటిమహామంత్ర మంత్రితావయవద్యతి” అని గజవతి సమాప్తినామాలలో

ఉంది. ఆయన శరీరం ఏడు కోట్ల మహామంత్రాలచే మంత్రితమైన శరీరం. ఈ గణపతి ఫీంకార ధ్వని విని కొంతమంది రాక్షసులు మరణించారు. ఆయన దంతాల తాకిడికే కొందరు మరణించారు. ఆయన వపేటం(చేతిదెబ్బ)తో కొందరు మరణించారు. ఇలా అనేక మంది రాక్షసులను ఆయన సంహరించాడు.

**త్రింశదక్షోహించాప్రాం విశుక్రం శక్తానసం
ప్రొపయామాస దేవస్య గజాసుర మసౌ ఘ్నమః**

అప్పుడు విశుక్రుడు ముప్పు ఆక్షోహించి సేనలను తీసుకొచ్చాడు. వారందరిని గణపతి మండి వచ్చిన అనేక మంది గణపతులు నాశనం చేసారు. విశుక్రుడు ఆ గణపతి మందు నిలిచదలేక భయపడిపోయి మరో ప్రశ్నేషమైన రాక్షసుని పిలిచాడు. వాడే గజాసురుడు హాడు ఏడు ఆక్షోహించి సేనతో పచ్చాడు.

గణపతి వాస్త్రాల అతి తేలికగా సంహరించాడు. గజాసురుడు మరణించగానే రాక్షస సేనలన్నీ బెదిరిపోయి విశుక్రుడు కూడా పారిపోయాడు. ఇంతకుముందు విషంగుడు పారిపోయాడు.

విశుక్ర మహారాక్షీ త్రీయమాణా గంభీరమః

మొత్తం గమనించాడు. ఇంక చెయ్యాల్సిందేం లేదు. చెయ్యాల్సిన పని పూర్తి చేసుకుని మొత్తం శక్తి సేనలు “జయ జయ గంభీరా” అంటుండగా ఆ త్రీవిద్యుగణపతి తిన్నగా మళ్ళీ అమ్మ దగ్గరకి వెళ్లి, “అమ్మ మమ్మ తెప్పినరంతా చేసాను” అవ్వాడు.

అప్పుడు అమ్మ “చాలా సంతోషం నాయనా!” అని ఆనందించింది.

ఈ కథనంతచిని పకిన్యాది వాగ్దేవతలు రెండు నామాల్సో చెప్పారు.

‘కామేశ్వర ముఖాలోక కల్పిత త్రిగంగేశ్వరా’ - కామేశ్వరుని ముఖం చూడగానే వచ్చిన నవ్యలోంచి గణపతిని స్ఫురించింది గనుక ఆ నామం.

‘మహాగంగేశ నిర్ధిస్సువిభుయంత్ర ప్రహర్షితా’ - ఆ గణపతి వచ్చి విష్ణుయంత్రం చేదించడం, అనుర సంహోరం ఇంతా చూసి “ప్రహర్షితా” వచ్చి “హర్షితా” కాదు “ప్రహర్షితా” అంటే ఇతరులు చేసే పనిని ముచ్చుకోవచ్చుగాని, వాళ్ళ అబ్బాయి చేస్తే భలే ఆనందం. బాగా ఆనందించింది.

‘విశుక్రప్రాణపూర్ణ వారాహీ వీర్యనందితా’ అనుష్టుడు నందిత అని పసుంది. లలితా నప్పంలో ఈలా నందితా, హర్షితా ఇవన్ని పస్తియి.

కాని గణపతి దగ్గరకు వచ్చేటప్పటిక “ప్రహర్షితా”

శ్రీ లతింపాల్మునమ్

సర్వదైవతహృజాయః షార్పుష్టాయైత్వ మంత్రమం
“నిన్న నర్వదేవతల పూజలలో ముందు షాకంచాలి” అని అమ్మ కూడా తన నోచీతో
అంది. ఈ విధంగా ఆ మహాగణేశుని యొక్క అధ్యాత ప్రతాచాన్ని తెలియజేసారు.

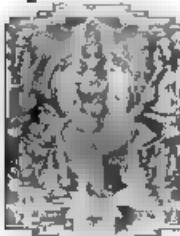
విశుక్తుడు, విషంగులతో క్యామలా, వారాహాదేవతల యుద్ధం

ఎప్పుడైతే విష్ణుయంత్రం కూడా భిస్మమైపోయిందో భండాసురునికి ఒకవైపు వేదన,
మరొక వైపు ఉత్కోషం రెండూ కలుగుతున్నాయి దానితో వెంటనే తన దగ్గర మిగిలిన
ప్రథానులైన పోదరులు విశుక్తుడు, విషంగులను పీలిచి యుద్ధానికి బయలుదేరమన్నాడు.

ప్రీపయామూన యుద్ధాయ భండ దైత్య స్ఫుహోదరో

తాపుభా పరమత్రుద్మో భండ దైత్యేన దేశితా

విషంగశ్చ విశుక్తు మహాధ్యమ మాపమః

తమ సమస్త సేనలు దెబ్బ తినదంతో వారికి కూడా ఉత్కోషంతో క్రోధం
వచ్చింది. ఆ క్రోధంతో నాట్య చాలా గొప్ప త్రయుత్స్వలతో వెళ్లాడు. అప్పుడు
స్వయంగా తామే యుద్ధంలోకి వెళ్తున్నాడు
ఆంతకు ముందు విషంగుడు మాయతో యుద్ధానికి వెళ్లి వెనక్కి పౌరిపోయి
వచ్చాడు. విశుక్తుడు మాయతో జయవిష్ణుం వస్తి వాడూ పౌరిపోయి
వచ్చాడు.

అప్పుడు ఇద్దరూ నాలుగు వందల అక్షోహిషాలు సమకూర్చుకుని వెళ్తున్నాడు.

అక్షోహిషి అనగా చాలా పెద్ద సంఖ్యలో ఉండే దైత్యుడు. దానిలో గజిలులం, అశ్విలులం,
మాతి బలం అన్ని అత్యధిక సంఖ్యలో ఉంటాయి.

మహా భారతయుద్ధంలో రెండు వైపులా కలిపి పద్మనిమిది అక్షోహిషాలు.

ఇక్కడ అన్న దమ్మలిద్దరూ తమతో తీసికెళ్లింది నాలుగువందల అక్షోహిషి సేనలు
అంట ఉహించుకోవచ్చు.

విశుక్త మమవద్రాణ సేనా లైలోక్యకమ్మిని

అక్షోహిషి చచుశ్చాయ సేనానా మాయత్య హి:

ఉలూకిత్పుత్పత్తయో భాగినేయా దతోద్దుతా:

భండస్య తథగిన్యాంతు భూమిన్యాం జారయోసయః

కృతాప్రతిక్షా భండేవ మాతులేన మహాయసా

ద్వయో ర్యాతులయోః త్రుతిం భాగినేయావిశేసిరే

లీ లలితోచాల్కునమ్

వారు పశ్చంపే వారి మేనల్లుట్టు, “మేం కూడా యుద్ధానికి వస్తాము”ని చెప్పి వారి దగ్గరికి వచ్చారు.

వీరు భండాసురుని చెల్లులైన ధూమిక పుత్రులు. వీరు ఉలూకజిత్ ముదలైనవారు మొత్తం పది మండి. మేనమామ భండుడే వీరికి స్వయంగా యుద్ధాశిక్షణని ఇచ్చారు. వీరంతా మేనమామలైన విశుక్త విషంగులతో కలిసి యుద్ధానికి బయలుదేరారు. వీరిని చూసి మేనమామలకి తమ వద్ద ఇంత బలం ఉందని చాలా అనందం కలిగింది.

నిష్ప్య యుగపద్మోద్ధూం మంత్రిణి దండ్యాయకే
కిరిచక్రం గేయచక్రమాధీరథ శేఖరే
ధృతాతపత్ర వలయే చామరాఖ్యాం చ వీటికే
అప్పరోభిః ప్రస్తుతాఖ్యీయమాస మహోదయే

ఇది చాలా ప్రధానమైన యుద్ధం. ఈ ఘుట్టం పరశమాత్రం చేతనే ఆమోఘమైన ఫలితాలను ఇస్తుంది. ఎప్పుడైతే విషంగ, విశుక్తులు యుద్ధానికి వస్తున్నారని తెలిసిందే శాయమలా, వారాహిదేవతలు యుద్ధానికి సిద్ధమయ్యారు. వారు ఉభయులూ వారి రథాలైన కిరిచక్రం, గేయచక్రం మీద యుద్ధానికి బయలుదేరి పెత్తుటియే, వారివురి రథాలపై తెల్లని గొడుగులు వేలాడుతున్నాయి. అప్పరసలు మొదలైన వారంతా ఆ తల్లులకి చామరాలు పీస్తూ గానాలతో, స్వత్సూలతో విజయసంకేతంగా జయ ఇయ ధ్వనిములు పలుకుతుండగా

నిర్మగ్మశా దండ కట్టుం సహోదా ఉ ధ్వని లభితాజ్ఞయా
క్రీచక్రరథరాఖస్య రక్షణార్థం నివేదితామ్
తత్కాంహాణికానేనాం వర్షయత్కూతాప్రభీషణామ్

లలితా దేవి యొక్క ఆళ్ళచేత వారిరువురూ బయలుదేరుతూ ముందుగా, భయంకరమైన అస్త్రాలు ధరించిన సూరు ఆళ్లాహాఱుల శక్తినేనలను క్రీచక్రరథానికి రక్షణా పెట్టి వీరిద్దరూ యుద్ధానికి బయలుదేరిన వద్దనను హయగ్రీవస్వామి చక్కగా వద్దించి చప్పున్నారు.

ఆ వద్దనతో ఆ రెండు రూపాలు వ్యాదయంలో ప్రతిష్ఠింపబడాలి.

పురతః ప్రాచల భ్రందనాభా రథనిషేషుషీ
ఏకద్మైవ కరాంగుఖ్య ఘూర్ధయంతీ పాలాయుధమ్
ముపలం చాస్యహస్తీష త్రామయంతీ ముపుర్ముఖః
తరుచేందు కణచూడా స్వరత్నోతిముఖామ్యుఖః
ఇతస్తతః ప్రచవిశాం నేనాం ప్రతోష్మకమ్మనిష్మ

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

పశ్యంతే మదిరాపాన వాసితాధరపల్లవ
షురఃప్రహార్త్రీ సమరే సర్వదా విక్రమాంధూరా

ముందుగా దండనాధాదేవి రథం కదిలింది. ఆ తల్లి తన యొక్క వేలికానలతో నాగరిని పట్టి తిప్పుతోంది. మరొక చేత్తో రోకలిని పట్టుకుని తిప్పుతోంది. చంద్రరేఖలో ప్రకాశిస్తున్న వరూహావదనంతో ఆ తల్లి భాసిస్తున్నది. ఆ తల్లికి అటూ ఇటూ కోట్లాది సంఖ్యలలో వారాహామూర్తులు అనుగమిస్తూ ఉండగా ముల్లోకాలు కంపిస్తున్నాయా ఆన్నంత సందడి అక్కడ ఉంది. వారంతా ఒక రకమైన పొరుష జనకమైన పొనమను చేసి మహోత్సాహంగా విక్రమాన్ని ప్రకటిస్తూ వెళుతున్నారు శ్యాములాదేవి ఎలా ఉందో వర్ణిస్తున్నారు.

శ్యామ అనుష్ఠానికి గీయచక్క రథప్రాతా
ధనుజో భవ్యానా విశ్యం హరయంతీ మదోధ్యా

శ్యాములూ దేవి తన ధనుశైన చిత్రజీవాన్ని తీసి వింటీనారిని ప్రూగించింది. అమ్మవారి చిలక నుంచి వచ్చిన ధనుర్మేధ పురుషుడు 'అమ్మా' ఈ అక్కయ తూటిరాలు, అమ్ములపోది ఇస్తున్నాన్నని ఆ ధనుస్తును ఇచ్చాడు ఆ వింటీనారి మోతకు మొత్తం దిగ్గిగంతాలస్తీ మార్పొగాయి
వేడేకృతకచ్యాప్త విలసచ్యంద్రపల్లవ
షురత్తుతీయనేత్రేణ సింహారచిలకత్స్వా

ఆ తల్లి చక్కగా ఇద వేసుకుంది. ఒక్కెన అమె జాట్లుకు పైన చంద్రలేఖ ప్రకాశిస్తున్నది. అమ్మవారు సిందూరం ధరించిందా అన్నట్లు ఫాల నేత్రం ప్రకాశిస్తున్నది.

పాణినా పద్మ రమ్యాజా మణికంకణ చారుణ
తూటిరముఖః కృష్ణం క్రామయంతీ ఇలీముఖం
ఇయ వర్ధన్స్య వర్ధన్స్య త్యుతిపార్థస్మార్తై:

ఆ తల్లి బాణాన్ని అమ్ములపోదిలో సుంచి తీస్తుంటే, ఆ చేతికున్న కంకణాలు మారు ప్రొగాయి హాయగ్రిఫల వారు త్రణి చిన్న వివుయాన్ని దర్శించి, త్రవణం చేసి చెప్పున్నారా అన్నట్లు వచ్చించారు. దేవతాకథను అంత జక్కిగా వ్యాఘయంలోకి తెచ్చుకోవాలి. శ్యాములాదేవి బాణాన్ని తీసి అనుసంధిస్తూ ఉండగా, దేవతలందరూ “మీరు వృద్ధి చెందండి” “వృద్ధి చెందండి” అని జయ ఇయ ధ్వనాలు చేసారు.

ఉథయనేనలకి దివ్యమైన ఆళీస్తులు ఇచ్చారు. ఆళీస్తులంటే పెద్దవారు చిన్నవారికి ఇచ్చేవనే కాదు అర్థం. అలింబచే ఆళీస్తు.

దేవతలందరూ పీరికి జయాన్ని అరీంచారు.

సృష్టిభ్రాహ్మివ్య మునిభి ర్షోభాశిర్వాచ్ముత్రైః

గేయచక్రరథంద్రస్య చక్రనేమివిఘ్నట్టైః

ధారయంచి జ్ఞానితలం దైత్యాఖాం హృదయైస్పృహః

దేవతలందరూ కూడా ఆనందంతో సృష్టిం చేస్తున్నారు శ్యాములా, వారాహాదేవతలు బయలుదేరితే ఆ పూర్వకమం సత్యమై సాఫల్యమౌతుంది. అమృతారి గేయచక్రం నడుస్తుంచే, అ చక్రాల ఇరుసు తగిలి, భూమి చీలుతుంచా అస్యట్ట ఉంది.

ఆ చక్రాలు కందులుటుంచే దైత్యులు గుండెలు కూడా చీలుతున్నాయి.

లోకాచిశాయానా విశ్వమ్నోమాహాన కారిగా

అక్షోహాంసప్యాస్తాః మష్టకం సమరోద్ధశం

లోకంలో ఎక్కడా లేనివిధంగా విశ్వమ్నోహరమైన వైభవంతో గేయచక్రం ప్రకాశిస్తూ ముందుకు సొగుతోంది అనేకమంది అద్యుతమైన సంగీతాల్స్మి నాదాల్సి వినిపిస్తున్నారు. గేయచక్రం అంటేనే శబ్ద స్వరూపం.

ముందు వార్షించిన గేయచక్ర రథఫర్మని ఇక్కడ గుర్తు తెచ్చుకోవాలి. అటువంటి ఒక నాదమయమైన హడావిడి అక్కడ చెలరేగుతూ ఉంది. లెక్కకందని శక్తినేనలు వెళ్లున్నాయి. అందులో శ్యాములాదేవి దగ్గర ఉన్న శక్తి సేవలలో కొన్ని గుంపులు కొన్ని రంగులలో ఉన్నాయి. ఇదొక చిత్రమైన అద్యుతమైన రహస్యం.

తస్యః శక్తిచమావక్రే కాశ్మీ త్వంకరోచిషః

కాశ్మీద్వాదీష సంకాళః కాశ్మీర్జీముత రోచిషః

అన్యా స్మింధార్థచయః పరాః పాటల పాటలాః

కాశ్మీష్చ చంద్రికాకారా పరాశ్మామల కోమలాః

అన్యాస్తు హోరకప్రభాః పరా గారుత్సతోపమాః

కొందరు బంగారు రంగులతో ఉన్నారు. కొందరు ధానిమ్మ పుష్పుల వంటి కాంతులతో ఉన్నారు. కొందరు మఱ్య వంటి కాంతులతో ఉన్నారు. మరికొంతమంది సింధూర కాంతులు, మరికొంతమంది పాటల కుసుమాల వంటి ఎద్రని కాంతులతో ఉన్నారు. కొందరు వజ్రము వంటి కాంతులతో, మరికొంత మంది గరుడ పచ్చ పూసల వంటి కాంతులతో ఉన్నారు.

శ్రీ లలితాభ్యావమ్

ఈ తోమ్యది రంగులు నవరత్న కొంతులు. నవవర్ష శక్తులు.

శ్యాములా దేవి యొక్క శక్తి శబ్దం, వర్షం రెండింటినీ దోషింప చేస్తోంది. ఈ వర్షాలన్నిఖావ సంకేతాలు. తోమ్యది వర్షాలు అనేక రకాల భావాలకి సంకేతాలు. ఈ వర్షాలలో ఉండే సాంద్రత, పల్చిరనం అంతేకాకుండా వాళీ మీద మరెన్నే భావాలు చెప్పుటచు తుంటాయి. ఒక్క తెలుపులో ఎన్నో రకాలు, ఒక్క ఎరుపులో ఎన్నో విధాలు ఉంటాయి.

ఈ తోమ్యది వర్షాలు నవరత్నాంతులు, నవ వర్షాలు, వర్షవిశేషాలస్తోలేని చెప్పారు. ఈ కాంతి మండలంలో తోమ్యది వర్షాలు గ్రహశక్తులకి కూడా సంకేతాలు. గ్రహాదోషాలను పోగాట్టే శక్తి ఈ వర్షానలో కవిస్తోంది.

లలితోపాభ్యావం మంత్రాలు అనే పశ్చాను పండించే కల్పవృక్షం. దీనిలో ఎన్నో మంత్ర శాస్త్ర రహస్యాలు ఉన్నాయి. గజపతి, బాలా త్రిపురసుందరీ, సంపత్యరీ, అశ్వరూపా, నక్తి, తిరస్కరిణి మొదలైన మయిత విశేషాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. 'శ్మీత్యా పరాక్రమాదోషా' అన్నపుడు జ్యోతిషామాలిని మొదలైన నిశ్చా దేవతలు వీరందర్నీ చెప్పారు. ఈ విధిన్నమైన వర్షాలలో కూడిన శ్యాములా మంత్ర శాస్త్ర విధ్య ఒక్కడ చెప్పుటింది. ఇవన్నీ శ్యాములా మంత్ర విశేషములు.

అసంభ్య శ్వతంత్రయ శ్వేత శ్రంగిష్యా స్నేహితే కథా దండిని దేవి యొక్క సైనికులు కూడా చాలా రకాలూగా వెదుకూ ఉన్నారు. పరాక్రమంలో గాని, ప్రతాపంలో గాని, మిగిలిన విశేషణాలలో గానీ దండిని సేనలకు ఎంత బలం ఉండో, శ్యాములా సేనలకు కూడా అంతే బలం ఉంది. రెండూ సమానమైన ప్రతాపం కరిగినవే.

విశేషమైన పరం తన్నో స్నువిశేషాః పరం కరే
మహాశ్లోవిశ్రం శదాభ్యాముధ్రాంగ్రీయకం

ఈనీ శ్యాములాదేవి చేతికి ఒక విశేషం ఉంది. లలితాదేవి స్వయంగా తన ఉంగరం తీసి శ్యాములాదేవి వేలికి తొడిగారు. ఆ ఉంగరపు యొక్క విశేషమైన కాంతి శ్యాములాదేవి ధనుస్సును పట్టుపుస్తుపుడు శోభాయమానంగా ప్రకాశిస్తోంది. ఇలా దండిని సేనలు, శ్యాములా సేనలు కడులుతుంటే

తథార థంగురా భూమి ర్షేలారీలా మంపుత

తతః ప్రవవ్యతే యుద్ధం తుషులం రోమహర్షఙం

ఆ భారానికి భూమి ఉయ్యులలూ కొంచెం కంపించిందని చెప్పారు. తరువాత యుద్ధం

— శ్రీ లలితామానమ్

ముదలైంది ఈ యుద్ధం ఇది వరకు జరిగిన యుద్ధాల కంటే విశేషమైనది. దీనిలో రహస్యాలు చాలా తక్కగా గమనించి గ్రహించే ప్రయత్నం చేయాలి.

దండొఢా విషంగేణ సమయుధ్యత పంగరే

విశుక్రేణ సమం శ్యామా విక్ర్షమణి శామ్యకా

ఇన్నాటు లలితామాను జాగ్రత్తగా చదువుకున్నవాటు కూడా దిద్ధుకోవలసిన కొన్ని విషయాలు ఉక్కడ వస్తున్నాయి. ఇంతకు ముందు విడివిడిగా యుద్ధం చేసిన దేవతలందరూ తక్కడ కలుస్తారు. విశుక్ర విషంగులతో చేసిన యుద్ధం చాలా ముఖ్యమైనది. శ్యామలాదేవి యొక్క అంగ దేవతలు, వారాహిదేవి యొక్క అంగ దేవతలు కూడా ఈ యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు.

ఈ రాక్షసుల మేసల్లుక్కను ఒక్కట్టరిని సంహరించడానికి ఒక్కక్క దేవత సిద్ధపడింది.

అశ్వారూఢా చక్రరోష్ణి స్వపోభాజితా రఙం

సమ్మదేశి చ జగ్రాహ పురుషేణం యుయుత్సుయా

అమృతార్థి పాశం నుంచి వచ్చిన అశ్వారూఢాదేవి, భండాసురుని మేసళ్లుడైన ఉలూకజిత్తు అనే రాక్షసువి సంహరించడానికి సిద్ధపడింది.

యుయుత్సుడు అనే రాక్షసుని సంహరించడానికి సంపత్కరీ సిద్ధపడింది.

కుంచిష్ఠేణ సమరం మహామాయ తదాత తకరోత్

మలదేస సమం చక్రే యుద్ధ మున్మత్త కైరపీ

కుంతి సీసుడు అనే పాడిని సంహరించడానికి మహామాయాదేవి ముందుకు వచ్చింది. ఉన్నతుశైరపీ అనే దేవత మలదుడు అనే రాక్షసుడిని సంహరించడానికి వచ్చింది. ఉన్నతుశైరపీదేవి వారాహిదేవి యొక్క అంగ దేవతలలో ఒకరు.

ఆ మంత్ర శక్తి అక్కడ చెప్పుబడుతున్నది.

లఘుశ్యామా చక్రారోష్ణి: కుశారేణ సమం రఙం

లఘుశ్యామాదేవి అనే దేవత శ్యామలాదేవి యొక్క మంత్ర దేవతలలో ఒకరు ఈ దేవి కుశారుడితో ఉధం చేసింది. ఈ లఘుశ్యామా దేవిని స్వర్షేష్ట వెంటనే ఫలిస్తుంది.

లఘు అంటే వెంటనే అని అర్థం ఈ లఘుశ్యామను స్వర్షేష్ట అపూర్వమైన వాక్యచేమను, జ్ఞానాన్ని వెంటనే అనుగ్రహిస్తుంది.

స్వప్నేతీ మంగశాఖ్యేన దైత్యంద్రేణ రఙం హృథాత్

వాగ్దాదినితు ఇఘుటే భృఘుజేన సమం రఙే

శ్రీ లలితామాన్యానమ్

స్వప్నేశ్వరీ అని ఒక దేవత ఉంది. ఆవిడ మంగళుడు అనే రాక్షసుని కొడుతోంది ఈ స్వప్నేశ్వరీదేవి వారాహాదేవి యొక్క అంగదేవతలలో ఒకరు. ఆ తల్లినే స్వప్నహారాహా అంటారు. ఆ తల్లి వచ్చి మంగళుని నంపారించింది.

ధృఘుఖుడు అనే రాక్షసునితో వాగ్యాదిని దేవి తలపడింది. వాగ్యాదిని శ్యాములా దేవి యొక్క అంగ దేవతలలో ఒకరు. ఈవిడ వాక్ శక్తి స్వరూపిణి.

కోల్లాటేన చ దుష్టేన చండకాళ్కరోద్రజం

అవలోక్య రుపోత విష్ట స్వంక్షప్త గురుతార్యకః

కోల్లాటుడు అనే రాక్షసునితో చండకాళి యుద్ధం చేసింది. ఇలా మొత్తం పది మంది మేనల్లుళ్కి పది మంది దేవతలు థిటుగా సమాధానం చెప్పున్నారు.

ఈక విశుతుని ఎదుర్కొనుడానికి శ్యాములాదేవి, విషంగుని ఎదుర్కొనుడానికి ధండనాథా దేవి సిద్ధపద్మారు. ఎప్పుడైతే ఈ విధంగా ఇంతమంది శక్తులు, శ్యాములాదేవి, వారాహాదేవి విష్ణుంభించాయో, రాక్షసుల అక్షోహిణిల సేనలన్నీ క్రమ క్రమంగా తరిగిపోవడం మొదలుపెట్టాయి.

ప్రథమాసం శక్తిచమూరం హీయమాసం నిజాం చమూరం

శక్తి లైష్య సమస్తేషి తృప్తాప్రం ప్రమమాచ పా

చము అంతే సేనలు. శక్తి సేనలు పరిగి పోతున్నాయి, రాక్షస సేనలు తరిగిపోతున్నాయి.

ఈది చూసి ఈక తట్టుకోలేక విశుతుడు తృప్తాప్రం అనే ఒక ఆప్రాణి మేసాడు. తృప్త అనగా దాహం, దీని సుంచే తృప్త అనే పదం వచ్చింది.

ఆది వేసిన పెంటనే శక్తిసేనల పీద ఈ ఆప్రం పని చేయడం మొదలు పెట్టి అందరికి శరీరాలు ఎండిపోవడం మొదలు పెట్టాయి. ఆ వేడికి దాహం పుడుతోంది నాలిక పీదవకట్టుకు పోయి నోట మాటలు రావడం లేదు, శరీరమంతా ఎండిపోవడం వల్ల కదలడానికి శక్తి లేదు. దాహం, నీరనం ఇందిపోయాయి.

క్లోభయాన్నిలద్రియ్యామం తాడుమూలం విశోషయన్

మంత్రితే సహారోద్రిశ్యా భృశం చింతా మవాప సా

శక్తిసేనలన్నిటికి దశలు, నోరు ఎండిపోయి ఇంద్రియాలన్నీ అల్లకల్లోలమపుతున్నాయి. రాక్షస సేనలు అన్నీ విష్ణుంభిస్తున్నాయి. ఆ సమయంలో ఏం చేయాలా అని దండినీ, శ్యాములలు అలోచిస్తుండగా శ్యాములాదేవి వారాహాదేవికో అంబోరది-

సభి! చోత్రితి! దుష్టస్య తృపొత్ర మిదమాగతం
శిథిలీకురుతే పైస్యమస్యాకుం పో! విధిః క్రమః
విశుష్ట తాయమూలానాం విశ్రమ్మయుధ తేజసాం

పోత్రితి అంటి వారాహీదేవి “ఈ సభి! మాసావా! ఆ దుష్టుడు వేసిన తృపొత్రం ఎలా
పని చేస్తేందో” మన సేనలనంతటినీ శిథిలం చేస్తేంది వాళ్ళ నాలుకలు, నోళ్ళ
ఎండిపోయాయి వారి ఆయుధాలను కూడా వాళ్ళ పల్లుకోలేక పోతున్నారు. మధ్య నీ
రథపర్యం యొక్క చివర సురాసముద్రానికి అధిదేవత ఒకాయను ఉన్నారు. ఆయనకు
కాస్త పని అవ్యాగించు” అంది.

దండినీ దేవి రథానికి మొత్తం అయిదు ఆవరణలు. వాటిలో అయిదవ ఆవరణ చివర
ఉన్న ఆయన శిథుమహర్షివాహిని అనగా సురాసింధు దేవత, ఆయన ఒక రకమైన మధుర
పదార్థాన్ని స్థిరంగా ఉంచుకున్నాడు. సురా సముద్రానికి అధిదేవత ఆయన.

తమాదిశ సమస్యానాం శక్తినాం తర్వాత ముక్కయే
నాల్మ్రుః పాసీయ పానాట్రై రేతాసాం తర్వసంక్షయః

“ఈ శక్తినేవలన్నీటి యొక్క దాహార్థి పోయేటబ్లూగా వాదిని అజ్ఞాపించు!” అని
వారాహీదేవితో శ్యాములాదేవి చెప్పింది. మామూలుగా ఇలం పొత్రలతో ఇస్తే వీళ్ళ దాహం
తీరదు. వీళ్ళకి సముద్రం కావాల్చిందే ఆ తృపొత్రం యొక్క వేడి అంతటిది. అందుకు

తమాదిశ పుషోత్సానం సమరోత్సాహకారిణిమే
సర్వతర్థ ప్రశమనం మహాతల విప్రవమ్

క్షీఛిస్తున్న ఉఱ్ఱాహాన్ని తిరిగి ఘచేదనం చేయగలిగేది ఆ గ్రదు లక్షణం. ఈ రోజుల్లో
ఉఱ్ఱాహార కోసమని ఏవేవో ద్రవ్యాలు త్రాగుతూ ఉంటారు.

అలాంచిదని మాత్రం దీన్ని అనుకోవద్దు. వీలిని వామాచారవరంగా అస్వయించుకుని
ఆ విధంగా చేసేవారు ఉండవచ్చు. దాని మంచి చెడ్డలు చర్చించడం ఇక్కడ అప్రస్తుతం
కనుక వారి చర్చ లనవసరం. సురాసింధువు అంది వారుఁఁ మదవిహ్వాలా, “మదఘుట్టిత
రక్తాక్షి ఇత్యాది నామాలు ద్వారా తెలుస్తుంది ఆ దివ్యమైన సుధాసింధు దేవతను
అజ్ఞాపించమని చెప్పగానే అప్పుడు వారాహీదేవి-

ఆజాపోవ సురాసింధుం ఇజ్ఞావక్తేశ్వరీ రఙ్జ
స మదాలన రఙ్జుల్లో పోపూల్లు త్రగ్గిఘూషితః
ప్రణమ్య దుష్టునాథాం తాం తదుష్టపరిపోలకః

శ్రీ లలితోష్ణాము

ఆజ్ఞాచల్తేశ్వరి అనగా వారాహి దేవి. సేనలకి ఆళ్ళ ఇచ్చే శక్తి కలిగిన తర్వి.
ఇక్కడ సురాసింధు దేవత రూపం వర్ణిస్తున్నారు.

ఆయన కట్టు మత్తిక్కి ఎర్రగా ఉన్నాయి. ఆయన బంగారు పద్మాల మాల థరించి
ఉన్నాడు. అతడు ఏచ్చి ఆ ఎలాహి దేవికి సమస్తించి 'అమృత నీ ఆళ్ల ప్రకారంగా
ఇప్పుడు విజ్ఞంభించబోతున్న' నని తనని ఆను బహు రూపాలుగా మార్చుకున్నాడు.

అశ్వానం ఇహంధా కృత్యు తరుణాదిత్య పాటలమ్
క్షుభిత్రాపీంభవచ్ఛామంక్షుభిత్య భవళద్యుతిమ్

ఉదయ సూర్యుని వంబీ కాంతితో, ఆయన దివ్యమైన మధురసాన్ని, సురా సింధువును
శక్తి సేనలపై వెదజల్లయం మొదలు పెట్టాడు.

అవి ఏదో నీరు పదినట్టు పదదం కాకుండా ఏనుగు తొండూల వంటి ధారలతో శక్తిసేనలపై
పదుతోంది. ఇలా పదుతున్నట్టుడు వారు తడిసి పోవడమే కాక నోరు
బాగా తెరచి కడుపు నించా త్రాగుతున్నారు. శక్తి సేనలు, అనుర సేనలు
కలిసి యుద్ధం చేస్తున్నాయి కనుక ఈ సుధాసింధు ధారలు అనురుల
మీద కూడా పదే అవకాశం ఉందని గమనించి శ్యాములాదేవి

తథా ఔస్యస్య వరితో మహా ప్రాకారమయులం
ఉథుమాస్తుతయా ముక్కె శ్వరణాలై స్పశ్యాప్రశ:
చకార విస్మయకరీ కదమ్మయనవాసినీ
కర్మణా తేవ పర్మేత్తా విస్మితా మరుతోఽభవన్

కదంబవనవాసిని శ్యాములా దేవి వెంటనే తన ధనుస్య నుంచి అపూర్వమైన బాణాల్ని
వేసింది. ఈ బాణాలు తన సేనల మీద మాత్రమే సురాధార పదేటట్టగా చేస్తూ, రాక్షసుల
మీద ఈ ధార పడకుండా కప్పేసేటట్టు వేసింది.

అవిద శ్యాములాదేవి కనుకనే అలా వేయగలిగింది. ఈ వివిల్మమైన కర్మ మాసి శక్తి
సేనలు ఆశ్చర్యపోతూ ఉన్నాయి. అనురులు నీరసవడే స్థితి వచ్చింది.

ఎప్పుడైతే ఈ ధార పదిందో వెంటనే శక్తి సేనలన్ని మహాశ్యామాంగా లేచాయి.

వారి దాహార్తి మొత్తం తొలగిపోయింది.

ఈ సురాధారకి ఉన్న లక్ష్మణులు చెప్పున్నారు

శస్త్రకుతిరుణామాంల్రీ రస్తానంధానధాయానీ

రణక్రమపారీ శ్యామః కవోష్టోత్త తథాలఘు

సంతాపవేరిణీః కిం చానుష్ట్రికీతా జయప్రదాః
అవిచ్ఛిన్నం యావమాత్రమైకా తత్త్వ యోగినీ

యుద్ధంలో ఆయుధాలు తగలడం వల్ల కలిగిన నొప్పులు, గాయాల్ని మాన్యతుంది. విరిగిన ఎముకలు తు సురాసింఘపు పడితే కలుసుకుంటున్నాయి. ఎంత సేవ యుద్ధం చేసినా తమ లేకుండా చేస్తున్నాయి. ఆ సుధాధార అతి చల్లగా కాకుండా, అతి వేడిగా కాకుండా సమస్తాయగా ఏలా ఉండాలో అలానే ఉండి. ఆ ధారకి ఆయం కలిగించే లక్షణం ఉండి. ఇవి ఒక జాము కాలం కురుస్తునే ఉన్నాయి. జాము అంటే నాలుగు గంటలు. ఆ పద్దడం కూడా

పరావర్తకరప్రభ్యాం సుధాధారం ముదాపపై
ఉత్సాహం వరసం కృత్యా విలోలరసాంచలం
దేవి! పశ్య మహారాజీ! దండమండల నాయకే!
మయి సంతర్పితా ముక్త తర్వా శ్శక్తివిప్రథినీ

పరావర్తపు కొండం అంత ధారలలో కురిసాయి. వీటిని సోరు తెరచి తృప్తిగా త్రాగిన శక్తి సేనలు ఉత్సాహం పట్టలేక స్వత్యం చేయసాగారు.

ఆదంతా చూసి తన వని బాగా జరిగిందని తృప్తి చెందిన సుధా సముద్రుడు దాని గురించి చెప్పుడానికి ఎఱాహీదేవి దగ్గరకు వెళ్లి సమస్యలు చేసి, “ఓ! దండమండల నాయకే! మహారాజీ! ఒక్కసారి చూచమ్మా! నేను విసిరిన ఆ సుధాధారా భ్రవాహంలో ఎరంతా తృప్తి పడ్డారు. ఎంది దాహం పడిలిపోయింది.

కాశ్చిన్నప్యత్యంతి గాయంతి కలక్కణిత మేఖలా
స్వత్యంతీనాం పురః కాశ్చి త్యరతాళం వితప్యవే

ఎఱిలో కొందరు ఆనందంతో నాట్యాలు చేస్తున్నారు. కొందరు గానాలు చేస్తున్నారు. వాట్యం చేస్తున్న వారిముందు కొందరు కరతాళం వేస్తున్నారు. ఇలా అందరూ ఉత్సాహపూరితులై ఉన్నారుని చప్పగానే ఎఱాహీదేవి సంతోషించి “సాయనా! నిన్ను ఉత్తములైన వారు కూడా సేవిస్తారు” అని వరమించింది తలి

మాహేశ్వరీ మహాదేవో బలదేవశ్చ భూర్భవః
దత్తాత్రేయ ప్రథాస్నేష త్వాం ప్రాశ్యంతి మహాజనా:
యాగే సమర్పిత స్త్ర్యం హి సర్వాం సేధిం భద్రస్యసే
ఇథం వరప్రదానేన తోషయిత్వా సురామ్యదిష్టు

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ఆ సురసు స్వరూపంలో ఉన్నారు, బలరాముడు ముద్దైన మహాపొచొసతులు, దత్తాత్రేయుడు ముద్దైన వారందరూ సేవిస్తారు. వారు సేవించిన సురస్తాయి వేరు. ఈ సురలు వేరు. వారాహాదేవి ఆ సురాసింధు దేవతతు ఒక యోగ్యమైన స్తావాన్ని ఇచ్చింది.

ఇక ఉపేక్షించి లాభం లేదు రాక్షసుల్ని గట్టి దెబ్బు కొట్టులని దండిని, మంత్రికి త్వరగా వారిని వధించాలని సిద్ధపడ్డారు.

మంత్రిణీం త్వరయామాస పునర్జ్యద్భాయ దండినీ

పుష్ప ద్రవ్యశే యుద్ధం శక్తిం రావణై స్పష్టా

హారు మళ్ళీ యుద్ధ రంగంలోకి దిగారు. ఇక అక్షమున్న అనేక రకాలైన సేనలన్ని అప్పటి పరకు ఎవరెవరిలో యుద్ధం చేస్తున్నారో వారందరినీ వధించారు.

అంతుశేనాయ తిథీస్తున తురగారోపిణీ రణీ

తలూక్షణత మాన్యభ్య పరలోకాతిథిం వ్యధాత్

ఉలూకుతిత్తుతో అస్వరూపాదేవి యుద్ధం చేస్తూ, వాట్టి అంతశంతో పొడిచి పరలోకానికి అతిథిగా పంపింది.

సమృత్యుప్రభుతయ శ్వక్తిదండాధినాయకాః

పురుషే ముఖా నవ్యా స్నేహయుద్ధే వ్యదారయున్

మిగిలిన దేవతలు కూడా అసురేన్నార్ని సంపూర్ణమైన ఇక సాయంత్రం కాబోతున్నది. యుద్ధం పరిసమాప్తి కావాలి. ఈ లోపల విశుక్తుని మీదకి శ్యాములా దేవి బయలుదేరింది.

విశుక్తం యోధయామాస శ్యాములా కేపశాలినీ

అస్త్రప్రఘ్యప్ర ప్రాణైం భీషమేన దివాకసౌం

విశుక్తుడు సామాన్యుడు కాడు. భయంకరమైన అస్త్రాలు, శస్త్రాలు వేస్తున్నాడు. శస్త్రాలు అంటే మామూలుగా భూతికంగా కనిపీంచే ఆయుధాలు, అస్త్రాలు అంటే అమోఘమైన మంత్ర శత్రుల్ని నిఱిద్ధం చేసే పంపించేవి. శస్త్రాల కంటే భయంకరమైనవి అస్త్రాలు. విశుక్తుడు ఎస్తి అస్త్ర శస్త్రాల వేస్తున్నాడో, వాటిన్నిటికి బదులుగా శ్యాములా దేవి సమూధానం చెప్పింది ఆవిడ చేస్తున్న అమోఘమైన యుద్ధాన్ని చూసి దేవతలు కూడా ఆశ్చర్యపడితులై అమ్మిపై కుసుమ వృష్టి కురిపిస్తున్నారు.

అయుధాని పుత్రీక్ష్మాని విశుక్తస్య మహాఇసః

క్రమః ఖండయంతి సా కేతనం రథసారథిం

ధనుర్మణం ధనుద్ధండం ఖండయంతి శిలీముఖః

విశుక్తుడు వేస్తున్న ప్రతి అయుధాన్ని శ్యామలదేవి తన బాణాలతో ఖండన చేస్తూ క్రమంగా ఏడి రథం మీద షిండాను, రథసారథిని కూడా కొట్టేంది. ఏడి ధనుస్సు యొక్క వింబినారిని, ధనుస్సును కూడా ఖండించింది.

వాడింక విరథుకై పోయాడు. రథం ముక్కులై పోయింది, సారథి పోయాడు. ఇటువైపు చేతిలో ఉన్న ధనుస్సు, నారి కూడా తెగివడ్డాయి.

అప్రేష శ్రమ్భాశిరసా జ్యులశ్యాపకరోచిషా

విశుక్తం మశ్శయామాన సోత పతరే చ్ఛిన్న విగ్రహః

అప్పుడు శ్యామలదేవి త్రప్యమైన్ని ప్రయోగించింది. త్రప్యశిరోనామకాప్రం అంటే బ్రహ్మప్రం. అది అగ్ని జ్యోలులు వెదజల్లుతున్న దివ్యమైన అప్రం. వెంటనే ఆ అప్రం వెళ్లి వాడిని శాకిన వెంటనే విశుక్తుడు నేలటై పడి మరచించాడు. భయంకరమైన రాక్షసశక్తి నశించింది. ఇది శక్తి సేనలకి ఒక గొప్ప విజయం.

ఈక విషంగుని వైపు కదిలింది దండనాథా దేవి.

విషంగంచ మహామైత్రుం దండనాథా మదోధృతా

యోధయామాన చందేన ముసలేన వివిఘ్నాతి

స చాపి దుష్టో రసుః శాలదండ నిథాం గదాం

ఉద్యమ్య భాహునా యుద్ధం చక్రాయ శచథీషఃం

ఆవిడ రోకలి, నాగలి పట్టుకుని యుద్ధం చేస్తోంది. విషంగుడు కాలదండంతో సమానమైన గదను తీసుకుని అమ్మ మీదకు వచ్చాడు. వెంటనే ఆ తల్లి కూడా తన చేతిలో ఉన్న రోకలితో ఆ గదను ఎగర గొట్టేంది. క్రమంగా వారు ఉథయులూ రకరకాలైన ఆయుధాలతో ఒకరినొకరు కొట్టుకుంటున్నారు.

శుర్వాతో వివిధాంశ్చారీ స్వద్ధంతో పూర్వచేష్టాః

అవ్యోన్యదండహననా వ్యోహయంతా ముహంర్యహః

పీరి పరస్పర ఆయుధ ఫుట్టునాల వల్ల జ్యులిస్తున్న మెరువులతో ఆకాశం మెరిసిపోతోంది.

అవ్యోన్య ప్రహృతో రంగ్ర మీక్షమాచో మదోధృతో

మహాముసల చండాగ్ర ఫుట్టున క్లోధితామ్యరో

దండనాథదేవి యొక్క ముసలాన్ని పూలాన్ని పీండి చేద్దామని ప్రయత్నిస్తున్నాడు ఆ రాక్షసుడు, కని వాడి వల్ల కావడం లేదు. పీటి యొక్క ఫుట్టున వల్ల అగ్ని జ్యోలులు రేగుతుంటే ఈ రాక్షసుడి కళ్ళు మిరుమిఱ్లు గొలువుతున్నాయి.

శ్రీ లలితోషాఖ్యానమ్

అయుధ్యేతాం దుర్భాగ్యో రందినీ దైత్యేషారో

అధాయార్థ రాత్ర సమయ వర్షంతం కృతసంగ్రా

ఇలా అర్థరాత్రి వరకు యుద్ధం సాగింది. ఎప్పటికీ అంతం కావడం లేదు చూసి చందినీ దేవి

సంక్రమణంతు హరేషి విషంగం దండనాయకా

సా తస్మార్థి నిమగ్నేన హరేవార్త కృష్ణ లైమిషా

సాగరిని తీసుకుని వాడి మెడ మీద పడెలా విసిరి లాగింది.

కతోరం శాశవం చక్రే ముసాలేసాఉ థ ప్రోత్సి

సాగరితో దగ్గరికి లాగి రోకలితో నెత్తు మీద మొత్తింది. వాడి తల చిత్తికి నేల మీద పడి మరణించాడు. విషంగుడిని ఇలా సంహరించింది వారాహీ దేవి.

చూర్చిన శాంగేన సమం భూతల మాత్రయుహ

ఇతి కృశ్ణ మహాత్మర్థ మంత్రిచీ దండనాయకే

విశుక్తుని, విషంగుని సంహరించిన శ్యామలా, వారాహీల పై దేవతలు అధ్యక్షమైన తుము వృష్టిని కురిపించారు. శక్తినేనలు అనంద శాండవం చేసాయి. తన యొక్క బుద్ధి శక్తి అయిన శ్యామలా, అపంశార శక్తి అయిన వారాహీ చేసిన ఈ రాక్షస వధలకి సంతోషించింది లలితాదేవి. ఈ కథ ఏకాగ్రంగా వింలే లలితా సహస్రంలో జంతకాలం చదువుతున్న..

మంత్రిణ్యంబా విరచిత విషంగ వధతోషితా

విశుక్త ప్రాణ వారణ వీర్య సందితా

ఈ రెండింబిలో రెండు పొరపాట్లు ఉన్నాయి. ... అని తెలుస్తుంది. కథ ప్రకారం మంత్రిణ్యంబా అనగా శ్యామలా దేవి విశుక్తుని సంహరించింది. కానీ 'మంత్రిణ్యంబా విరచిత విషంగ వధతోషితా' అని చదువుతున్నారు.

దీనిని 'మంత్రిణ్యంబా విరచిత విశుక్త వధతోషితా' అని చదువుకోవాలి.

రెండవది 'విశుక్త ప్రాణ వారణ వారాహీ వీర్యసందితా' అని చదువుతున్నారు కానీ అది 'విషంగ ప్రాణవారణ వారాహీ వీర్య సందితా' అన్నది సరైన ఏమం.

విషంగుని సంహరించిన వారాహీ జంతకాలం చదువుతున్న దాన్ని మార్చేసుకోవాలా అని అనుకోవట్టు.

భాస్కరరాయల వారు రచించిన లలితాసహస్రనామ భాష్యం అధ్యక్షమైనది.

లై లిలోపాఖ్యానమే

ఆయనకు దొరికిన పాతాలలోనో ఎక్కడో ఈ ముద్రణ లోపం జరిగి ఉండవన్న. ఆ లోపాన్ని అనుసరించి ఇప్పటివరకు వ్యాఖ్యలన్నీ పశ్చానే ఉన్నాయి. కానీ సాభాగ్య భాస్ఫూర భాష్యానికి పూర్వ భాష్యాలు నారాయణ భట్టు ముదలైన వారు రచించినవి చూస్తే కొన్ని మార్పులు ఉన్నాయి.

అన్ని మార్పులను మనం స్నేకరించకపోయినా అందులో ఉన్నది మాత్రం-

“మంత్రిష్యంబా విరచిత విశ్వక్ర వథ తోషితా”, “ఏషంగ ప్రాణపూరణ పారాహీ వీర్య సందితా” అని దిర్ఘకోపాలి.

నారాయణభట్టు చెప్పిన పారంలో ఇలాగే ఉంది. దీనికి ప్రమాణం ఈ లిలోపాఖ్యానమే. లలితా సహస్ర సామస్తోత్రంలో మొదచి భాగమంతా అమృతారి లీలా వైభవం. భావికి అధారం లలితోపాఖ్యానం. లలితోపాఖ్యానమంతా వశిశ్వది వాగ్దేవతలు చిన్న నామాలలో పెట్టారు. ఇక వ్యాపి ఆ నామాలను చదివినప్పుడు ఆ కథంతా గుర్తురాహానికి ఈ ఉపాఖ్యానం చనికొస్తుంది. పూర్వపాతాలలో కూడా ఈ నామాలు ఇలాగే ఉన్నాయి.

ఈ యుద్ధంలో అమృతారి రథం ఉంది. ఆ రథంలో చిందు వక్రం నుంచి లెక్క వేస్తే మూడవ ఆవరణ ఉంది. ఆ మూడవ ఆవరణలో వశిశ్వది వాగ్దేవతలు ఉన్నారు. వాళ్ళ మొత్తం యుద్ధానికి సాక్ష్యాలు. వశిశ్వది వాగ్దేవతలు అలా చూసారు కనుకనే అమృతారు తన నామాలు చెప్పమనగానే లలితా సహస్రసామంలో ఆ కథంతా పిల్లలు.

ఈ మొత్తం ఉపాఖ్యానాన్ని ఆ నామాల్లో నిక్కిప్పం చేసి మనకందించారు. కథని చెప్పు ప్రతినామానికి అమృతారితో సంబంధం చక్కగా వెప్పారు.

మంత్రిష్యంబా విరచిత విశ్వక్ర వథతోషితా - మంత్రిషీ దేవి విశుక్రుని చంపినందుకు సంతోషించిన లలితాంబిక అన్నారు.

ప్రతి నామానికి లలితాంబిక అనే అర్థం. కానీ చేప్పే తీరు అలా ఉంది. కథని చెప్పి నామాన్ని చెప్పడం అనేది లలితాసహస్రసామస్తోత్ర ప్రత్యేకత. ఇలాంటి స్తోత్రం మరొకటి కనిషధదు. భావికదే సాటి.

ఒక వైపు కథ, ఒక వైపు మహిమ, ఒక వైపు మంత్రం ఇవన్నీ కూర్చుబడిన స్తోత్రం లలితాసహస్రసామస్తోత్రం. దీన్ని మామాలు మానవులు రాయలేరు కనుకనే వశిశ్వది వాగ్దేవతలు రచించారు.

ముఖ్యమైన విషంగ వథ, విశుక్ర వథ ఎప్పుడు జరిగిందో దేవతలందరూ మహానంద భరిపులయ్యారు. ఇదంతా చెప్పి హయగ్రీవుడు మౌసంగా ఉన్నాడు. వింటున్న అగ్నిప్పుడు

సామవేదం షష్ఠిషుచర్య -

శ్రీ లలితోపాభ్యాసమే

ఏలా వింటున్నాడో పరిజ్ఞించాలని.

ఇక మిగిలిన వాడు భండాసురుడొక్కడే. ఇక వాడితో యుద్ధం. ఇక లలితాంబికకు, భండాసురునికి యుద్ధం. ఇంతవరకు ఈవిడ యుద్ధరంగంలోకి రాలేను. ఇక రాణోతోంది. అప్పుడు అగ్నస్వాదు,

“అశ్వాసనసి మహోప్రాజ్ఞ! వర్షితం మంత్రితో బలం

విషంగస్య వథో యుద్ధే వర్షితో దండవాథయా

సుఖ్య చెప్పిన రెండు వృత్తాంతాలు వింటుంటే మహాసందరం కలిగింది. ఇప్పుడు అనలు తల్లి అయిన లలితామహో త్రివురసుందరీ పరా భట్టారిక ఏం వేసింది?

త్రే దేష్యాః క్రోతుమిచ్యామి రణవక్రే పరాక్రమం

ఆ లలితా దేవి పరాక్రమాన్ని నేను వినాలనుకుంటున్నాను. కనుక దయచేసి ఆనుగ్రహించి
నాకు ఒప్పువయ్యా!” అని అడిగారు.

హయగ్రీవ ఉవాచ:

ఇదం శృంగా మహో ప్రాజ్ఞ సర్వ పాప నికృంతనం

లలితాచరితం పుణ్య మణిమాదిగుణప్రదరం

అని దీనికి త్రయ్యేకమైన ఘలశృతి ముందే చెప్పున్నారు.

లలితోపాభ్యాసానికంతలోకి ఘల శృతి ఉన్నప్పటికీ, ఈ ఘుట్టం యొక్క
త్రయ్యేక ఘలశృతి - ఇది సర్వ పాపములను సమాలంగా నాశనం చేస్తుంది.

ఇది దివ్యమున లలితా చరిత్ర. దీనిని -

విఘ్నాయనకాలేషు ఘుట్టేషు నమయేషు చ

సిద్ధిదం సర్వ పాపఫ్యూం కీర్తితం పంచ పర్యాపు

సంవత్సరానికి రెండుసార్లు వచ్చే విషువలోను, పుణ్య కాలాలలోను, సంక్రమణం
ముద్దున వాలీలోను లలితోపాభ్యాసాన్ని పారాయణ చేసినా, పరించినా, శ్రవణం చేసినా
ఎంతో ఘలప్రదరం.

అయిదు పర్యాలు అంటే - అప్పుమి, నవమి, చతుర్దశి, పూర్ణిమ, అమావాస్య.

అయిదుపర్యాలు అంటే - అప్పుమి, నవమి, చతుర్దశి, పూర్ణిమ, అమావాస్య.

శ్రీ లలితాదీతి-భండాసురుల యుద్ధం

తమ్ముళ్ళిర్దరూ ఎప్పుడైతే చనిపోయారో, అప్పుడు భండాసురునికి మహా దుఃఖం కలిగింది. వెంటనే కుటీలాట్లని పెలిచాడు.

“మొత్తం మన సేనలలో ఎవరెవరు మిగిలారో వారందరినీ తీసుకుని వెళ్డాం పద” అని చెప్పి ఆక ఎప్పురినీ మిగల్చుకుండా అందరికోను బయలుదేరాడు.

భ్రాత్య సుత మహాశోకవప్పీం నిర్మాపయ్యా మ్యాహం

గప్ప రే కుటీలాట్కు! త్వం సళ్ళకుఱు పరాకినీం

జమ్ముక్కు కంినం వర్ష వాపిపాతసమం మహాత్

“కొడుకులు పోయిన దుఃఖం, తమ్ముళ్ళు పోయిన దుఃఖం ఈ మొత్తం సేనిప్పుడు తీర్చుకోవాలి. అది ఆ శక్తి సేనల రక్తంతోనే తీర్చుకోవాలి సేననంతటినీ సిద్ధం చెయ్యి”. అని విజం వంటి పులుకులు పలికి మొత్తంగా నాలుగు ద్వారాల దగ్గర కాపులా కాపున్న తాళజంఘుడు, తాళగ్గెప్పుడు, తాళభుజుడు మొదలైన వారందరినీ కూడా వాళ్ళ దగ్గరున్న సేనలతో సహా కదిలించాడు.

చతుర్భుజుకు శస్త్రాభాస్త్రుకపర్మఫి రుద్ధత్తః

ఛ్యా సహాప్త అక్షోహిణీం పంచాంగి శ్రూధితః:

ఈలా వాళ్ళను, వాళ్ళ సేనలను, ప్రత్యేకించి మరో ముప్పై అయిదు మంది సేనలను, కుటీలాట్లని సేనాపతిగా పెట్టి వాళ్ళని కదిలించాడు. మరొక వైపు భయంకరమైన సేనలు పేది దగ్గర ఉన్నాయి. ఫీక్కు కాక ముత్తంగా ఉన్న సేనలస్తోటినీ సమకూర్చుచున్నాడు. వారంతా కలిపి రంచువేలసూటపన్చైతయిదు అక్షోహిణుల ప్రస్వం ఉన్నారు. వీరందరినీ సళ్ళీకృతం చేసేందు.

శూస్యకే వగరే తత్ త్ర్యి మాత్ర మహాశితమ్

అభీల నామ దైత్యేంద్రో రథవర్యం మహారథః

శూస్యక నగరంలో అడవాళ్ళు మినపోయించి అందరూ బయలుదేరారు. ఈ భండుడి రథం పేరు అభీలము. అభీలమంటే భయంకరం అని అర్థం. వాడు ప్రపంచాన్ని భయ పెట్టేవాడు. పది మందినీ భయపెట్టే వాడు లేదా పది మంది దగ్గర భయపడేవాడు ఇదే అసురీ ప్రపుత్తి.

పేది దగ్గర ఉన్న రథం పరిపూర్ణమైన భయంకరమైన లక్ష్మణం కలిగిన రథం దానికి వెయ్యి సీంహేలు సారథులుగా ఉన్నాయి.

శ్రీ లలితోషాఖ్యానమ్

సహప్రయుగ్య సించోధ్య మారురోహ రకోధ్వతః.
యాతనానాముహ ఫ్లాధ శ్రీంద్రహస్య నమాక్షపి:

ఈతని దగ్గర తపస్య చేసి సాధించుకున్న ఒక ప్రశ్నేకమైన ఖద్దం ఉంది. ఈ ఖద్దం చేరు యాతన ఆది ఒక అర్థ చంద్రాకారంలా ఉంది. ప్రకాశమానంగా ఉన్న ఆ ఖద్దాన్ని అటూ ఇటూ తీవ్మతూ వస్తున్నాడు. ఈ భయంకరమైన రాక్షస సేనలన్నీ రకరకాల దుండుభీ నాచాలు, ఇముభేరులు ప్రొగ్గిస్తూ వస్తూ ఉండగా ముత్తం సముద్రాలన్ని అబ్బకల్గోలం అవుతున్నాయి. అలా రాక్షససేనలతో కదులుతున్న వీళ్ళ ముందు ఉల్ములు వదుతున్నాయి. ఉల్ములు పదచం అపశక్తునానికి సూచకంగా చెప్పారు. ఇలా వీరందరూ ఉయిలుదేరి వస్తూ ఉండగా, ఇటు అమ్మవారి రథం ఇచ్చుకు కదిలింది.

ఇక కదులుతున్నది శ్రీచక్త రథం.

నిశ్చిత్ లలితాదేవీ స్వయం యోధ్యం ప్రచక్తమే
భండదైశ్చేన దుష్టేన స్వయముద్గోగ మాస్తిశా

లలితా మహాత్రివురసుందరీ పరాభజ్ఞరిక భండుడితో లానే స్వయంగా యుద్ధం చేయడానికి వెచుతోంది. అమ్మవారి రథానికి ఉన్న చక్రాలు చెప్పున్నారు.

చముర్యేదమపోచక్తః పురుషాధ్యమపోహాయః
అనందధ్వజసంయుక్తః నవభి: పర్వతిర్యుతః:

అమ్మవారి రథానికి నాలుగు వేదాలే చక్రాలు. ధర్మ, అర్థ, కామ, మాక్షాలే ఆ రథానికి గుర్రాలు. ప్రధానంగా ఒక జెండా అమ్మవారి రథం వై చక్కగా రెపరెప లాడుతోంది. దాని పేరు అనందధ్వజం.

అమ్మవారంబేనే ఆనంద స్వరూపం. తొమ్మిది ఆవరణలతో కూడుకుని ఉంది, ఆ ఆవరణ దేవతలందరూ కూడా అనేక కోటి యాగినీ గణాల సేనలతో ప్రకాశిస్తున్నాయి.

దశయోజన మస్తుము శృంగార్యేణ విశ్వతః:
మహారాత్ చక్రరాజ రథేయర్దః ప్రశల స్వభా

పది యోజనాల ఎత్తులో గాలుగు యోజనాల విస్తారమై అలా కదలదం ధ్వారంభించింది తలి యొక్క రథం

తస్మిన్ప్రవితే జాప్తం శ్యామయో దండసాధయో
గీయచక్తం చచలాంగ్రే కిరిచక్తస్య వృష్టః:

ఆమ్మవారి రత్నం కదలగానే, ముందు గేయ చక్రం తరువాత కిరి చక్రం కూడా అమ్మను అనుసరిస్తూ బయలుదేరి వెళ్లాయి.

అన్యాసా పసి శక్తీనాం వాహనాని పరార్థః మిగిలిన శత్రులు కూడా వారి వాహనాలతో, అయిధాలతో బయలుదేరి వస్తున్నారు. బీరంతా వహ్ని ప్రాకారం దాటి ఐయటము రావారి ఆ ప్రాకారంలో ఏరు మేనుకున్న యోజన మాత్రం ద్వారం పీరండరూ బయటకి రావడానికి చాలాలేదు.

అప్పుడు ఆమ్మవారు ఒక్కసారిగా జ్యులామాలినికా దేవిని చూసారు.

'జ్యులామాలినికాశ్చిప్రవహ్నిప్రాకారమధ్యగ్రా'- ఆ ప్రాకారానికంతటికీ ఆవిడ అధిష్టతి కనుక ఆవిడ ఆమ్మవారి ఉద్దేశ్యాన్ని తెలుసుకుని ఆ ద్వారాన్ని వెంటనే విస్తారం చేసింది. అది ఆవిడ చేతిలో ఉన్న పని. ఆలా విస్తారం చేయగానే వారంతా వోఱిగా బయటకు వచ్చారు. ఆలా ఆమ్మవారు కదులుతున్నారుకు దేవతలు వారి లోకాల నుండి దుండుభులు తొంగిస్తూ కుముమ వృష్టి కురిపించారు.

మహా మహాతప్తంయ దివి దిష్ట మధ్యశ్శత

అభవ ఫ్లవిలా పైష్య ఉఖ్యాతాస్తు ద్రీష్టాం ఇరే

ఆమ్మవారికి పైన ఎలాగూ గొడుగు ఉన్నపుటికీ దేవతలు పై నుండి చక్రం సమర్పయామి, చాపరం వీషయామి అన్నట్టగా బహు విధ ఉపచారాలు సమర్పించు కుంటు న్నారు ఆమ్మ సేనలలో కుముమ వృష్టి ఇత్యాదులైన శుభ సూచకాలు కనిపిస్తున్నాయి రాక్షససేనలలో దుర్దిమిత్యాలు, అపశకునాలు గోచరిస్తున్నాయి. శక్తి సేనలకి అనుర సేనలకి నాలుగు రోజులు భయంకరమైన యుద్ధం జరిగింది. అప్పుడు భండుడి ఎదురుగా తల్లి పరాభట్టారిక తన జథ్క కోదండాష్టి సంధించి నిలబడి గోచరిస్తున్నది.

ప్రహరద్వయపర్యంతం సేనయో రుథయో దపి

తత్త శ్రీలవిశాయుశ్చ శండస్యో ఘృభిష ప్రణః

అప్రత్యుష్టప్రపంక్తోఽ రుములీకృత దిక్కటః

పాదు వేస్తున్న బాణాలు అస్త్రాలు, వాటికి ఆమ్మవారు వేస్తున్న సమాధానాలతో దిక్కులన్నీ అప్ర ప్రత్యుష్టాలతో నిండిపోయాయి.

పైగా ఆమ్మవారు ఆ బాణాలు వేస్తున్న తీరు సాగసుగా ఉంది.

పూస్త లాఘవ వేగేన సప్రాణ్యాయత కించన

సంధానే తేవుకడా తస్య దశధా చాపనిర్మమే

శ్రీ లక్ష్మిచాల్మావమ్

ఆవిడ ఆ చేతిని బాలా ఒడుపుగా ఘయాగిస్తున్నారు. చిత్రంగా అమ్మ ధనుస్సు మీద పట్టేటప్పుడు ఒక్క బాణమే కనిపిస్తోంది కానీ ధనుస్సు నుంచి బయలుదేరగానే పది బాణాలు అవుతున్నాయి. ఆవి ఆంశంలోకి చేరగానే నూరు అవుతోంది. ఔత్య సేనల దగ్గరికి చేరగానే వెయ్యిలాణాలపుతున్నాయి. దైత్యునేనల దేవోలకి తగిలేసరికల్లు కోచి సంభ్వ అవుతున్నాయి. ఒక్క బాణాన్ని అమ్మవారు అంత చేస్తోంది.

ఈ రకరకాలుగా వెళ్లు దాసవులందర్నీ బాణ వర్షాలతో ముంచి నశింపజేస్తూ ఉండగా, భండాసురుడు ఉక్కోపం రఱ్యకోలేక అమ్మవారి పైన ప్రత్యేకమైన అప్రాలు వేస్తున్నాడు. ఇవి బాలా ముఖ్యమైన అప్రాలు.

‘థండాసురేఐదునిర్ముక్త శప్తపత్యస్తపదిభీ’ అనే లవితాసహస్రనామంలో చెప్పినదిన అనేక శస్త్ర పత్యస్తాలు ఇక్కడ వివరింపబడతాయి.

వాడు ఒక అస్త్రం వేస్తే, అమ్మవారు ఒక ప్రత్యుషం వేస్తున్నారు. దాని వల్ల వాడి అస్త్రం మరణిస్తోంది. మనభూ లోకంలో రకరకాలుగా బాధించేవి ఏవి ఉన్నాయి అవే ఈ అప్రాలు. వాటిని పోగొల్లుడానికి సర్వమంత స్వరూపిణి అయిన అమ్మవారి నుంచి వచ్చే వివిధ మంత్రాలే ఈ ప్రత్యుస్త ములు. పిల్లలకు ఎన్ని కష్టాలో అమ్మవారికి తెలుసు. ఆవిడ వాళ్ళ ఆయన్ని కోరి రకరకాల తంత శాస్త్రాల్ని తయారు చేయించింది. ఎప్పుమా ఈ భౌతిక ఘయోజనాలేనా? మోక్షాన్ని, భౌతికఫలాన్ని రెండించినీ ఇచ్చే ఒక శాస్త్రం చెయ్యుకూడదా అని కిష్కని బాగా పోరితే, “సరేన”ని కిష్కుడు ఒక తంత్రం తయారు చేసాడు.

ఆ తంత్రమే శీవిద్య తంత్రం.

అలా ఆ తల్లి దేసిన నిర్మంధానికి శివుడు మనకిచ్చిన మహాపూర్వం ప్రేవిధ్య. స్వతంత్రం లే తంత్రం క్షీరితల మహాతీతరదిగం’ అన్నారు సౌందర్యలహరిలో శంకరాచార్యుల వారు. కముక శ్రీవిద్యలో అన్నిటికి మందులు ఉన్నాయి.

అది బ్రహ్మవిద్య మాత్రమే కాకుండా లోకానికి పనికి వచ్చే విద్య. అమ్మవారి దగ్గరికి వెళ్ళి ఆరోగ్యాన్ని ఇమ్ముంటి ఈ భౌతికదేహం మిథ్య మోక్షం ఒక్కటే కోరుకో అని చెప్పుదు. నాయనా! ఆరోగ్యం కావాలా అని చక్కని ఆరోగ్యాన్ని ఇస్తునే, మోక్షానికి కావలసిన జ్ఞానం కూడా ఇష్టుగలదు అది ప్రేవిద్యకున్న ప్రత్యేకత. అది ఆ తల్లి దయ.

ఖృత్తి ముక్తి కరీ విద్య. అవిడ్య వల్లనే అన్ని బాధలూ వస్తాయి. అది ఇప్పటి పాపం

కూవచ్చు, గత జన్మల పొం కూవచ్చు. ఆ అవిద్యారూపష్టిన భండూసురుడి వల్లే, యాతన అనే భయంకరమైన రథం ఔ నుండి ఖళ్ళ ప్రహోరాలు తగ్గయలుంటాయి. అని ఇన్ని రకాలూగా మన్మా ఉంచే ఆమ్మ పాటన్నిలికి సమాధానం చెప్పోంది.

ఇప్పుడు ఇక్కడ అసురుని నుండి రాబోయేవన్నీ మనలో ఉన్న దివ్య శక్తులను దెబ్బ తీసేవే. ఎటీ నుంచి కాపాడూనికి లలితా దేవి ముందుకు వచ్చింది. కనుక ఇక్కడ వాడు వేసే ఆప్రాణీ గుర్తు పట్టుకొని, అమ్మ వేసే ప్రత్యాప్రాణీ కూడా తలచుకుంటూ ఉండాలి. అలా చేస్తే ఆ మంత్ర దేవత అనుగ్రహం వెంటనే పొందగలరు. అందుకు కావలసినది క్రత్స్త.

అంధతామిప్రకం సామ మహాప్రం ప్రముఖోవ సః

మహాతరణి బాణేన రస్సునోద మహేశ్వరి

వాడు అంధ తామిప్రకం అనే బాణాన్ని వేసాడు. ఇది చీకటి బాణం చీకటి అంటే వేదాంతపరంగా అజ్ఞానం, మొత్తం చీకటి మనం ముందుకు వెళ్లలేం. వెంటనే అమ్మవారు ‘మహాతరణి’ అనే బాణం వేసారు.

తరణి అనగా సూర్య భగవానుడు. మహా తరణి అంటే సూర్యమంత్రం ఇక్కడ చెప్పుబడు తున్నది. శ్రీవిద్యలోనే సూర్య మంత్రం ఒక భాగం. ఆదిత్య ఉపాసన అని ఇక్కడ చెప్పున్నారు. శంకరులవారు శ్రీవిద్యనే ఎందుకు ఉద్దరించారంటే, ఒక్క శ్రీవిద్యలోనే సర్వదేవతలను అరాధించడం ఉంది. ఇతర ఆరాధనలలో కొన్ని అవైదిక ధోరణులు ఉన్నాయి. కొన్ని శైంపలలో విష్ణువును స్వరీంచరు, కొన్ని షైంపలలో శిఘ్రని స్వరీంచరు. ఇసి శ్రీవిద్యలో శిఘ్రనికి, విష్ణువుకి అందరికి మంత్రాలు ఉన్నాయి.

దేవత అంటే మంత్రాధిదేవత కనుక అమ్మ సర్వమంత్రాత్మిక, సర్వయంత్రాత్మిక, సర్వదేవతాత్మిక లలితామహాత్రిపురసుందరి.

ఆ తల్లి ఎప్పుడు ఏ అవసరం ఉంటే ఆ మంత్రాన్ని, ఆ దేవతను తన నుంచి ప్రయాగి స్తుప్యారు. స్తుప్యలో మహాంధకారం ఉంటే అమ్మ సూర్యుడు అనే ఎాడిని పెట్టడం వల్లే మన బ్రతుకు ఇలా సాగుతోంది. కనుక ఆ తరణిని అమ్మవారే ఇచ్చారు. ఆ సూర్య రూప శక్తిని మనం వేదాంతపరంగా ఇంచుమన్నా, లోకికపరంగా వెలుగొన్న ఇది అమ్మవారు మన కోసం ఇచ్చిన వెలుగు. ఆదిత్య మహామంత్రం ఇక్కడ చెప్పబడింది.

పాపండ్యాప్రం మహావీరో భండః ప్రముఖే రజే

గాయత్ర్యప్రం తస్య సుత్యై సస్వార ఇగదమ్మికా

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

పాపందాప్రం వేసాడు. కలియుగంలో పాపందులు ఎక్కువ అప్పతారు. ఎవరైతే వేదాధరాన్నికి వియద్దంగా వర్ణార్థమాలు అవసరం లేదంటారో, ఎవరు శాప్రం చెప్పిన విధులను అతిక్రమిస్తున్నారో, ఎవరు సంచారాన్ని అతిక్రమిస్తులో వాళ్ళని పాపందులు అంటారు కలియుగంలో బీరి సంక్షే ఎక్కువ ఇలాంటి పాపందతాన్ని అతడు అస్తంగా వేసాడు. దీనికి సమాధానం వైదికధర్మం. వేదానికంతటికి కలిపి ఒక దేవతాకృతి ఉంది. ఆ తల్లీ గాయత్రీ దేవి భండాసురుడు వేసిన పాపందాప్రానికి సమాధానంగా అమ్మ గాయత్రీ అస్తం వేసింది శ్రీవిద్యలోనే గాయత్రీ మంత్రం చెప్పబడింది. గాయత్రీ మహామంత్రాన్ని ఈ తల్లి ప్రయోగించింది. గాయత్రి చేస్తే పాపందత్వం ఓశుంది. అందరూ జపించదగ్గ గాయత్రి వ్యాసదేవుడు పురాణంలో చక్కా చెప్పారు.

సర్వ వైతన్య రూపాం శాం శాం,

అద్యాం విద్యాం త భీషమి,

బాధిం యా నః ప్రభోదయాత్.

ఇది సర్వులూ జపించదగ్గ గాయత్రీ. ఇది చేస్తే మనలో పుట్టే పాపందత్వం ఓశుంది.

అంధాప్రమస్తు భృండ శ్వకీర్షామివినాశనం

చట్టమ్యుచిమహాప్రేణ తమయామాస తత్త్వసూః

తరువాత వాడు అంధాప్రం అనే దాన్ని వేసాడు. అంధతామిప్రం వేరు. అంధాప్రం వేరు. ఐయట చీకటి ఉంటే కక్కున్నా చూడలేరు అది అంధతామిప్రం ఐయట ఎలుగున్నా చూడలేకపోవడం అంధాప్రం అనగా గుద్దితనం అని అర్థం. చీకటి వేరు. గుద్దితనం వేరు. ఆలా కట్ట సరిగా పని చెయ్యకపోవడం అనే దుష్ట శక్తిని ప్రయోగించాడు. కంటేకి ఏమైనా నమస్కులు వనే ఏం చెయ్యాలో చరిష్టారం అమ్మ చూపిస్తోంది.

ఆ అంధాప్రానికి అమ్మ వేసిన ప్రత్యప్రం చట్టమ్యుతీ. చట్టమ్యుతీ ఒక దేవత. చట్టమ్యుతీ దేవికి సంబంధించిన పిష్టయం మనకి ప్రదిక సౌరమంత్రాలలో గోచరిస్తుంది. దానిని శీలుకుని సర్వజనుల సౌలభ్యం కోసం లలితాపరమేశ్వరి కృపవల్ల శ్రీవిద్యలో చట్టమ్యుతీకి సంబంధించిన ఒక శీలకం ఉంది.

ఆ తల్లి సూర్యమండల మధ్యంలో అధివసించి ఉంటుంది. ప్రతి దాడి కంటే గ్రుడ్డు

శ్రీ లక్ష్మిచాల్కునమ్

తోపల ఈ దేవత ఉంటుంది. ఈ తల్లి అనుగ్రహం పొందితే, కన్ను గ్రుడ్డు చక్కగా వని చేస్తుంది. తపిడ ఎలా ఉంటుందో, ఎలా ధ్యానించాలో శాస్త్రం చెప్పేంది.

చథ్యస్తోషమయం పుష్టం కందుకం విశ్రేష్ఠం కల్పించు

రౌష్ణ సింహసనాధుభాం దేహిం చథ్యపుష్టం భక్తి

పెండి సింహసనం మీర కూర్చుని ఒక బంతిని, తేజోమయమైన ఒక తుసుమాన్ని పట్టుకుని ఉంటుంది. దేవతాశ్క్రిని మనవాళ్ళు ఏ విధంగా భావన చేసి సాక్షాత్కరింప చేసుకున్నారో పరిశీలించాలి. పెండి సింహసనం కళ్ళలో ఉండే తెలుపు. అదే విధంగా తేజోమయ పుష్టం పట్టుకొంది. పుష్టము అంటే వికసించుట అని అర్థం, కంటికి ఈ వికసనం అనే పుష్టి లక్ష్మిం ఉండాలి. కళ్ళ వికసిస్తేనే కదా దృష్టి. అమ్మ వుణ్ణున్ని పట్టుకుంది అంటే కంటికి ఉండవలసిన వికసనాత్మకమైన లక్ష్మిం అమ్మ ఆధినంలో ఉండన్నమాట. అమ్మ ఆయుధాలలో ఉన్న మర్మాలు మనకి అర్థం కావదం కోసం ఈ విశ్లేషణ చెయ్యుదం జరుగుతోంది.

కందుకం అనగా బంతి గుండ్రచి వస్తువు అది కనుగ్రుద్ధను చెప్పేంది. ఇవి భరించి చథ్యపుష్టి దేవి ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. ఆ తల్లికి నమస్కరం. ఈ చథ్యపుష్టి మహాప్రాణి మేసిన వెంటనే వాడి అంధాప్రం నశించింది.

శక్తినాశాధిభం భండో ముఖోచాప్రం మహారణి

విక్షూషసో రథాష్ట్రేణ తస్య దర్శ మపాకరోత్

శక్తిలాశము అనే ఒక అప్రాణి వేసాడు భండాసురుడు. దానికి సమాధానంగా అమ్మవారు వైదికమైన "విక్షూషసు" అనే మంత్రాప్రాణి ప్రయోగించింది.

అంతకాప్రం ససర్వోప్తై స్ఫుర్తుంక్రమ్మో భండదాసవః

మహామృత్యుంజయాప్రేణ నాతయామాప తద్భులం

తరువాత భండాసురుడు అంతకాప్రం అనే దానిని ప్రయోగించగా, అమ్మవారు దానికి సమాధానంగా మహామృత్యుంజయ మంత్రాప్రాణి ఇప్పంగా ప్రయోగించారు

సర్వాప్తస్ఫుర్తిసాచాఖ్య మస్తం భండో వ్యమంవత

ధారణాప్రేణ చక్రో తథ్యయం సమాశయచే

ఆటు తర్వాత వాడు అన్ని ఆప్రాణు మర్మిపోయే ఒక అప్రాణి వేసాడు. అప్రాణం మంత్రాలు. సరిగ్గా సమయానికి మంత్రం గుర్తురాకపోతే మంత్రం వని చెయ్యదు.

అవతలవాడికి అన్ని గుర్తు రాకుండా చేసేటట్టు అంటే జ్ఞాపకశక్తి సశించే ఒక

సామవేదం వుణ్ణుఖశర్య

శ్రీ లక్ష్మిపాల్యావమ్

అప్రాప్రాత్మస్యుతినాశభ్యాప్తంస్ని వేసాడు.

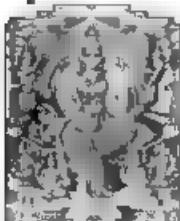
దానికి ప్రత్యస్పంగా అమ్మవారు ధారణాప్రం వేసింది. ఈ ధారణ, మేధ అవస్ని ప్రెదికమైన సారస్వత మంత్ర విశేషాలు.

ధారణ అనే అప్రాప్తి అమ్మవారు వెయ్యానే సర్వాప్రస్తుతినాశభ్యాప్తం సహించింది

భయాప్రం మస్యజ్యండ శ్వేతినాం భీతిదాయకం

అభయంకర మైవద్రాప్తం మమువే ఐగదమ్మికా

అటు తరువాత ఆ రాక్షసుడు భయాప్తం వేసాడు. కొండరికి ప్రతిదానికి భయం వేస్తుంటుంది. ఈ భయం వల్ల ముందుకు వెళ్లింది. ఈ భయాన్ని పొగొట్టడానికి అమ్మ అభయంకరమైన ఇంద్రాప్తం వేసారు. ఇంద్ర సంబంధమైన మంత్రాల్లో అభయంకర ఇంద్రము అనే మంత్రం ఉంది. ఇంద్రుడు అంటే మనకి సినిమాల్లో, పిట్టకథల్లో వినబడే ఇంద్రుడు కాదు

ఏ దేవత గురించి హోళస చేసినా మహిపాపం మూటిగట్టుకున్న వారే అపుతారు. ఇంద్ర, యమ ఇవస్తే కూడా ఒకే పరమేశ్వరుని యొక్క స్వరూపాలు. రుద్రంగాని, బుగ్గేదం గాని ఇంద్రుని ప్రథాన పరమాత్మగానే వర్ణించింది.

‘సోమవృష్టమ ఇంద్రశ్చ మే సవితా చమ ఇంద్రశ్చమే’ అని రుద్రచమకం చెప్పోంది. ఇంద్రుని యొక్క శక్తి లేకపోతే ఏ దేవతా పని చెయ్యదు. ఇంద్ర శక్షం చాలా గాపుర్చి.

ఇంద్రాణిదేవి యొక్క రహస్యాలను కావ్యకంత గణపతి ముని చాలా వ్యాఖ్యానించారు. కనుక ఇంద్ర సంబంధమైన పంద్రాప్తం అది. అభయంకర పంద్రాప్తాన్ని అమ్మవారు ప్రయోగించారు దానితో భయాప్తం పోయింది. అటు తర్వాత వాడు మహారోగాప్తం అనే దానిని వేసాడు. దీనికి అమ్మవారు వేసిన ప్రత్యస్పం ముఖ్యమైనది. ఈ రోగాప్తం వెయ్యానే దానిలోంచి అనేక రకాలైన రోగాలోచ్చాయి బయటకు. అనీ ఏంటంటే

మహారోగాప్త మస్యజ శ్వక్తి సేవాసు దానపః

రాజయక్షుదయో రోగా ప్రతోఽ భూపం త్వహాప్తః

తస్మివారణసిష్టుభం లలితాపరమేశ్వరీ

సామత్రయ మహామంత్రమహాప్తం సమచుంచత

అన్ని రకాల రోగాలు వాడు ప్రయోగించిన అప్రంలో ఉన్నాయి.

వాడు ఆ అష్ట్రోన్ని వెయ్యగానే, అమ్మవారు నామతయ మహామంత్ర మహాష్ట్రోన్ని వేసింది.
ఈ మహామంత్రం ఆందరూ చక్కగా చేసుకోవచ్చు. ఆది..

అచ్యుత శ్శాప్యసంతశ్శ గోవింద స్తుత్రోళ్లితాః

హంకారమాత్రనిర్మగ్ రోగాస్త్రముమన్మూరా

నత్యాచ కాం మహేశానీం తథ్మత వ్యాధిమర్మనం

అచ్యుత, ఈసంత, గోవింద అనే ఈ మూడు నామాలతో కూడిన మహామంత్రాన్ని
అమ్మవారు వేసారు వేసిన ఎంటనే అమ్మవారి అస్త్రంలోంచి ఈ ముగ్గురు దేవతలు
వచ్చి ఆ రోగరూప దేవతల్ని చూసి హంకారం చేసిన వెంటనే ఆ రోగాలన్ని కూడా
వెంటనే బూడిదైబోయియి.

అమ్మవారు మన కోసం ఇచ్చిన మహారోగనివారణాప్రం అచ్యుత, అనంత, గోవింద
అనే నామాలు, ఈ నామాలకు ఏ బీజాక్షరాలు లేదు. అవన్నీ ఉంటేనే నియమం. అచ్యుత,
అనంత, గోవింద వీటి క్రమం మారకూడదు. ఇదే వరువులో చెప్పాలి. దీనిని నిరంతరం
అనుకోవాలి. రోగంలో ఉన్నవాడు చుచిగా జపం చెయ్యాలేదు.

ఎడు ఎక్కుడున్నా, ఎలా ఉన్నా, ఎప్పుడైనా జపించుకోదగ్గ మంత్రం అచ్యుత, అనంత,
గోవింద. మనవాళ్ళు ఈ రోగాల్లో రోగాలు బోవదానికి ఎవరో పరాయావాళ్ళు ప్రార్థనలు
చేస్తారని చెప్పి ఈ మంత్రం లోంచి మారిపోతున్నాము. మనకి స్వస్థత ఇత్యాములన్ని మన
మతంలోనే దొరుకుతున్నాయి. ఎంతో చక్కటి రోగనివారణాప్రం అమ్మవారు మనకి
ఇర్చారు.

ఈ నామాష్టోన్ని ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా ఆహారోగ్యం కలిగినా లేదా ఎవరైనా ఆహారోగ్య
పీడితులు కనిపించిని అచ్యుతా, అనంతా, గోవిందా నామాలతో రాపిడి చేసి, ఆ
చేశిని ఆ వ్యాధితో ఖాధిపడుతున్న చేటు ఉంచి ఒక పదినిమిషాలు ఏకాగ్రంగా ఈ
నామాష్టోన్ని చేయ్యగలిగితే వెంటనే నివారణ జరుగుతుంది.

ఇది అనేక మంది అనేక చేట్లు చేసిన విషయమే ఈ నామాలు చేస్తుంటే తప్పకుండా
మందు దొరుకుతుంది.

ఆయశే ఈ నామాలు చేస్తుంటే సరిపోతుందా? వైమ్యదు అవసరం లేదా? అంటే
సరైన వైమ్యదు, ఔషధం దొరుకుతాయి. (ఇంత సైన్య అభివృద్ధి చెందాక ఇంకా దేవుడేంటే
అనుకుంటే ఆంత అభివృద్ధి అయ్యంది కనుకనే దేవుడు కావాలి ఏం అభివృద్ధి అయ్యందో
మనకు తెలుసు. ఎందుకంటే వైమ్యం వ్యాపారమై ప్రాణాలతో అడుకోవడం లలవాలైన
సామవేదం పణ్ణుఫశర్మ—

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

ఈ రోజుల్లో మనకి అమృతారే దిక్కు

మనకి పూర్వాయుగాలలో కంతే ఈ యుగంలోనే దేవుడి అవసరం ఇంకా షెరిగింది.
అచ్యుత, అనంత, గోవిందా నామాలు నిరంతరం జపించాలి).

పరిశిలించగలిగితే అమృతార్థి యుద్ధం ఎంత గొప్పగా ఉండో అర్థమౌతుంది. అది
లవితాదేవి యొక్క గొప్పతనం. అటు తరువాత

ఆయుర్వ్యాశనమస్తంతు ముక్తమాన్ భండదానవః

కాలపంకర్షణై రూపమస్తం రాళ్ళి వ్యమంచత

ఆయుర్వ్యాశనమనే అప్రాణ్మి భండాసురుడు వేస్తే వెంటనే అమృతార్థ కాలసంకర్షణమనే
మంత్రాన్ని ప్రయోగించారు. ఇది రుద్రమంత్రమే. రుద్రస్నానం. ఇది ఆయుర్వ్యాశన అప్రాణ్మి
నశింప చేసింది.

మహాసురాప్త ముద్దామం వ్యస్మిజ ద్భుండదానవః

తత స్వహాప్తశో జాతా మహాకాయా మహాపులాః

తరువాత వాడు మహాసురాప్రాణ్మి వేసాడు. మహారాక్షస అప్రం అంతే
ఇతకు ముందు యుద్ధాలలో మరణించిన అనురాంశలను, ఈ అప్రంతో
తీసుకొచ్చాడు. వారంతా వీడిలాంటే రాక్షస లక్షణం కలవారు వాడి
లాంటి లక్షణం ఉన్నమందరో కాలగ్ర్యంలోకి గెళ్ళిపోయాయి. ఈని ఒక
సీమడు పుడితే వాడు వాళ్ళందరినీ కూడా తెచ్చుకురాగలడు. రావణాసురుడు లాంటి
ఎళ్ళు, కుంభకర్ణుడు లాంటి ఎళ్ళు ఇప్పటికీ కనిపిస్తునే ఉంటారు. ఎఱు ఆ లక్షణాలని
తీసుకురాగలరు. భండాసురుడు లాంటి రాక్షసుడు ఇంకొకడు ఉండడు. వాడు ఈ
మహాసురాప్తంలో అందర్ని పట్టి బయటకు వదిలాడు.

పాచ్చైవరంటే...

మధుశృ కైటశైవ మహిషాసుర ఏవ చ

ధూపులోచనదైశ్యశృ చండముండాదయోత్తసుఖః

చిఠ్ఠర శ్వామర శ్రైవ రక్తబీజాసుర స్తుధా

హమ్మ శ్రైవ నిశమ్మశృ కాలకేయా మహోత్థాః

ధూపుభీధానా శృ పరే తస్మా దస్తా త్వముత్థితాః

తే సర్వ దావవర్మిష్టః కర్మరై శృష్టమండలై:

శక్తిసేనాం మద్దయంతో సర్వంతశ్చ భయంకరం

— శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

మధుకైటభులు, మహిషాసురుడు, భూములోచనుడు, చందుముండులు, చామరుడు,
రక్తబీళాడు, శుంభనిశుంభులు, కాలకేయుడు ఇత్యాదులందరూ గుంపులు, గుంపులు
కట్టుకుని వస్తున్నారు. పీరందర్ని చూసి శక్తినేసలన్నీ భయపడి

హహాతి క్రందమావాళ్ళ శక్తయో దైత్యమద్దితః

లలితాం శరణం ప్రాప్తః పాపో పాపోతి సత్యరం

'అమ్మా! రక్కించమ్మా! దైత్యులు కట్టులు కట్టుకుని వస్తున్నారమ్మా' అన్నారు.
ఆపుడు అమ్ములారికి మహా కోపం వచ్చింది.

అథ దేవి భృతం త్రుధ్వా రోపాట్టపోస మాతనోత

తతస్మయ్యా కాచి ధ్వర్ణా నామ యశస్వి

అమ్ములారికి కోపం వచ్చి అట్టపోసం చేసింది. అట్టపోసం అంటే పగలబడి నవ్వడం.
రోపంతో కూడిన ఆట్టపోసం లోంచి ఒక శక్తి వచ్చింది.

ఈవిడ నర్యదైత్యునాశకశక్తి అయిన దుర్గాదేవి. ఇక్కడ వెవ్వడం లలిత వేరు దుర్గ వేరు
అనికాదు. లలితాంబ అందరు అమ్ముల కలయిక లలితోపాథ్యానంలోనిదే దుర్గామయతం.
చండిసప్తశతి అంతా ఇక్కడ విశేషంగా దప్పారు. దుర్గాదేవే మధుకైటల్ని సహారించిన
మహాకాళి, మహిషాసురుని సంహరించిన మహాలక్ష్మీ, శుంభనిశుంభుల్ని సంహరించిన
మహాసరస్సులి.

ఈ రాక్షసులందరూ ఎప్పుడో మరకించారు. మాళ్ళీ ఎలా వచ్చారంటే? వారెప్పుడూ
పోలేదు.. మానవుల్లోనే గూడు కట్టుకు కూర్చున్నారని తలుసుకోవాలి. మధు-కైటభ.
మధు అంటే తీపి. ఘతివాడికి లోపల ఒక తీపి ఉంటుంది. నేను అనే భావనే తీపి. అదే
అహం. ఒక తీపిని పెడితే దాని మట్టు రకరకాల త్రిములు వస్తాయి. నేను అనే తీపిని
పెడితే నాది అనే కీటకాటు చేరతాయి

‘కీటవద్యాతి కీటకం, కీటభస్యభావం క్రొటం’ అని వ్యాఖ్యానం.

అహంకారం ‘మధు’, మమకారం ‘క్రొటం’. అహంకార మమకారాలే రాక్షసులు.
ఏళ్ళ వశ్చే అన్ని అరిష్టాలు వస్తున్నాయి.

అహంకారాలన్నీటినీ దెబ్యతినేది కాలం ఈ కాలప్రహాసంలో “నేను తప్ప ఇంకొకడు
లేడుని చెప్పుకున్న రాజులు పోయారు, రాజ్యాలు పోయాయి.

అనంత కాలాన్ని తలచుకుంటే అన్ని అహంకారాలు పోతాయి. అహంకారం, మమకారం
అన్నింటిని కటుచించేది కాలం. కాబట్టి మధుకైట సంహరం చేసిన తల్లి పేరు మహాకాళి.

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ఇక మహిష-అసుర వాళ్ల మనలోనే ఉన్నారు.

మహిష అంటే తెఱుగులో దున్నపోతు అని ఆర్థం. ఏ మాత్రం స్వందనలేని బండతనం వాదే. దానికి తోడు అసురత్వం కేర్దెంది. మహిషాసురుడు అంటే రశోగుణతమాగుణార్. ఇలా చండ, ముండ, చుంళ నిశుంభ వీరంతా అంటే.

ముందు చెప్పుకున్నట్టుగా నిరంహకారమూ పొపమే, దురహంకారమూ పొపమే. అదే చండముండ. పీచ్చిద్దరూ అటువంటి వారే. కుంభవిశుంభులు తమోగులా రజోగులాలు. రెండు ఎక్కువే వీట్కి. పీటిని పగలగొట్టాల్చిందే. అందుకోసం జ్ఞానస్వరూపిణి మహా సరస్వతి రావాట్చి వచ్చింది. ఇవన్నీ కలిపితే దుర్గాదేవి. ఆ దుర్గా మంత్రాన్ని ఇక్కడ చెప్పున్నారు. సమాంగణంలో దుర్గాదేవినే చెప్పిన్నరు.

భోగే భవానీ రూపా సా దుర్గా రూపా చ పంగరే

కోపే చ కాలికాపేషా పుంయాపే చ మదాత్మికా

సంగరేషు దుర్గా... అమృతారీ పరాక్రమస్వరూపం దుర్గ. ఈ యుద్ధంలో వచ్చిన దుర్గ సర్వదేవతల లేజన్సులో తయారైంది అంటే దేవతలంతా తయారుచేసిందని అర్థం కాదు

భండాసురుని సంచోరం కోసం దేవతలంతా తమని తాము ఆర్పించు కుంటే ఆమృతాచు ఎలా వచ్చారో, అలాగే ఈ రాళ్లనుల సంపాదం కోసం కూడా దుర్గ వచ్చింది. చందీస్వరుతలిలో ఈ రహస్యాలు ఉన్నాయి. మహిషాసురుడు తీవ్రంగా పరాక్రమిస్వండగా, దేవతలందరూ తిత్తని వద్దకు, విష్ణువు వద్దకు వెళ్లారు

అప్పుడు లిపునికి దైత్యులమీద మహాకోపం వచ్చింది కోపం రాగానే ఆయనలోని లేజం బయటకు వచ్చింది.

కోపం ఉంటేనేగా శక్తి బయటకు వస్తుంది. విష్ణువుకి కూడా దైత్యుల మీద కోపం వచ్చింది. ఆయనలోంచి కూడా ఒక లేజన్సు వచ్చింది. ఆది మాసి బ్రహ్మగారికి కూడా కోపం వచ్చింది. ఈ ముగ్గరి కోపం ఒక ద్వితిరకు రాగానే సమస్త దేవతలూ ఏఱి ఏఱి లేజన్సులను బయటకు తెచ్చారు.

జన్మి లేజన్సులు కలుపుకుని ఆమృతారు వచ్చారు.

కామాక్షి క్రోధసంభవా అనే లక్ష్మీసుహన్సవామానికి ఇదే ఆర్థం. చది కోపే అని ధాతువు నుండి “చండి” అనే సామం కలిగింది. చండి, క్రోధసంభవా రెండు ఒక్కటి. ఒక త్రంచించునైన పరాశక్తి ఉచ్చారించింది.

ఈ పూర్వక్కి సర్వదేవతల తేజస్వులోంచి వచ్చింది కనుక సర్వదేవాత్మికా.

సర్వ దేవతలు కలిసి అమృతారికి రూపం ఇచ్ఛారనుకోవడం పొరపాటు. అమృతారు ఇచ్ఛిన తేజస్వే వీరందరి యందూ విడివిడిగా ఉంది. దేవతలు ఆ విషయాన్ని తెలుసుకుని అమృత మా అంయరి యందు ఉన్నది నుఫ్ఫేసని ఆ శక్తిని ఒక సమూహాశక్తిగా తీసుకొచ్చాము. దీనిలోంచి అమృతారు ఆవిర్భవించారు.

ఆదేవిధంగా చండీసప్తశతిలో శుంఖసింఘులు విజ్యించించినప్పుడు దేవతలందరూ వెళ్లి హిమవతుర్వతంలో ప్రార్థన చేసారు.

యాదేవి సర్వభూతేషు శక్తిరూపేణ సంస్కార
నమస్తుష్టై నమస్తుష్టై నమస్తుష్టై నమస్తుష్టై
సమోద్యై మహాద్యై తిఖాయై సతతం నమః
నమః ప్రకృత్యై శక్తాయై నియుకాః ప్రణతాఃస్య శామ్

ఈలా ప్రార్థన వెయ్యానే గౌరీదేవి వచ్చి వారికి అభయం ఇచ్చింది. అప్పుడు గౌరీదేవి దేహం సుంచి ఉధ్వవించిన కొత్తికి అనే తల్లి దేవతలందరికి అభయం ఇచ్చి ఆవిడ ఒక్కరే యుద్ధానికి వెళ్లింది. కానీ ఆమె యుద్ధం చేస్తుంటే ఆమె సుంచి సప్తమాతృకలు, అనేక రకాలైన శక్తులు ఉధ్వవించి శుంఖసింఘులతో యుద్ధం చేసారు. చివరికి నిశంభుడు చంపబడి శుంఖుడు ఒక్కపు మిగిలాడు.

శుంఖుడు అమృతారితో, “ఇదేఘ్నానా గొప్పు అనేక మంది ఆదవారిని తీసుకుని వచ్చి యుద్ధం చేస్తున్నావం” టే “పిచ్చివాడా! నీది అనేకం. నాది అనేకం చాదురా!” అంది అమృత.

“నీ రాక్షసులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చారు కనుక నా సుంచి అనేక శక్తులు వచ్చాయి కానీ నేను ఏకనే. కావాలంబి మాదు” అనగానే విడిగా అమృత సుంచి వచ్చి యుద్ధం చేస్తున్న దేవతలందరూ తిరిగి అమృతలోకి వెళ్లిపోయి అమృత ఒక్కరే కనపడి వాట్చి సంపారించింది. ఇక్కడ విడివిడిగా అమృత సుంచి దేవతలొచ్చారు.

అక్కడ దేవతల సుంచి అమృత వచ్చింది. రెండింటి ఆర్ధం ఒక్కటి.

అమృత ఎప్పుడూచ్చినా సర్వదేవాత్మికా అని తల్పుకోవాలి. ఈ ఒక్క ఘుట్టంలో ముత్తుం దేవిమహాత్మాన్ని భాలియిసేసారు.

యాచట్టీ పుధురైటభాది దమనీ యా మాహీచోస్యాలినీ
యా ధూప్రేష్టికంచ్ఛమామామథనీ యా రక్తపీళాశని

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

శక్తి: కుంభ నికుంభ దైత్యదమనీ యసిధ్విధాత్రి పరా
సా దేవీ నవకోటి మూర్తి సహితా మాం పాశు విశ్వేషురీ॥

దుర్గాంభ అంబే అంత చరిత ఉంది. అందుకే సమస్తదేవ తేజోభి ర్షిర్షితా విశ్వరూపిణీ అని చెప్పారు. అమ్మవారిని

దుర్గా దుర్గా దుర్గా దుఃఖహంత్రి సుఖప్రదా
దుష్టదూరా దురాచారమునీ దోషహంత్రితా

అని ప్రార్థిస్తారు. ఆ తల్లి పద్మానిమిది చేతులతో ప్రకాశిస్తూ ఆ చేతుల్లో రకరకాలైన అయిథాలు ధరించి, ప్రకాశిస్తున్నది. ఎవరెవరూ ఏ ఏ అయిథాలని ఇచ్చారో చెప్పున్నారు.

శూలంచ శూలినా దత్తం చక్రం చక్రిసమర్పితం
శంఖం వరుణదత్తంచ శక్తిం దత్యాం పావిర్పుతా
చాపముఢ్యయతూతోరం మరుద్దతుం మహాద్వానిం
వజ్రదంతం చ కులిశం ఘంటా మైరావతార్పితం
కాలదత్తం మహిదండం పాశం పాశఫరార్పితం
బ్రాహ్మణదత్తం కుండికాం చ చపకం ధనవారింతం
మృత్యుదత్తం ఖద్దచేటో చోరం జలధినార్పితం
విశ్వతత్పుప్రదిష్టాని భూషణాని చ భిత్రాం
ఇంగై స్వహాస్తకిరణాక్రేణి భాసుర రశ్మిభి:
అయిథాని సమస్తాని దీపయంతీ మహాదయా

అమ్మవారికి శూలం ఈ శురుదు ఇచ్చాడు. శివుని యొక్క శక్తి ఆవిడలో ఉండని దాని అర్థం. చక్రం విష్ణువు ఇచ్చాడు. శంఖం వరుణుడు ఇచ్చాడు.

శక్తి అనే ఆయిథాన్ని అగ్నిదేవుడైచ్చాడు. ధనుస్సు, బాణాలు వాయుదేవుడు ఇచ్చాడు. ఇంద్రుడు వజ్రము, ఘంట, శారావతము ఇచ్చాడు. యముడు దండ్యాన్ని, పాశాన్ని ఇచ్చాడు. బ్రాహ్మణుడేవుడు ఒక చపకాన్ని ఇచ్చాడు.

ఇలా అమ్మవారికి ఒకొక్కరు ఒకొక్కచీ సమర్పించారు. ఈ వివరణ అంతా చండిసప్తశతి (దేవీమహాత్మ్యం)లో చెప్పారు. ఇక్కడ అమ్మవారి చేతుల్లో దేవతలిచ్చిన ఆయిథాలంబే అర్థం మళ్ళీ అమ్మవారు సర్వదేవాత్మిక అని చెప్పడమే ఇందులోని ఆంతర్యం.

అమ్మకు సమస్యరిస్తే అందరు దేవతలకు సమస్యరించినట్టే ఒగదం ఏ రూపం ధరించినా సర్వదేవాత్మిక. అందుకు అలా తయారై -

పించువాహన మారువ్య యుద్ధం నారాయణ్ వ్యాక

తయా తే నుహిష్టవ్యా దానవా వినిపాతితః

దుర్గకే నారాయణ్ అని పేరు.

‘నారాయణే నమోస్తుతే’ అని అమృతి కీర్తిప్రాయ అమృతారు నారాయణుని సోదరి. సరణం సమూహం నారం అంటే జీవ సమూహం అని ఆర్థం. అయినం అంటే ఆత్మయమని ఆర్థం. నారాయణే అంటే సర్వజీవ సమూహానికి ఆత్మయమైన తల్లి, దిక్కెన తల్లి అని ఆర్థం.

మనకేం కష్టం వచ్చినా నారాయణేని స్మరించాలి.

ఆవిడ అనుగ్రహించడానికి సిద్ధంగా ఉంది. అమృతార్థికి ‘శ్రీ’ అని పేరు. ‘శ్రీ’ అంటే ఆత్మయశక్తి అని ఆర్థం.

శ్రీ, నారాయణే, శరణ్య వీటన్నిచికి ఇదే ఆర్థం. ఈ తల్లి ముగ్గురుమ్మల మూలఫూబమ్మ కనుక ‘శరణ్య త్ర్యంబకే గౌరి నారాయణే నమోస్తుతే’ అని ఆ తల్లిని కీర్తిస్తున్నారు.

ఈ దుర్గాదేవిని స్మరించడానికి మహామంత్రం -

సర్వమంగళ మూంగళ్య శివే సర్వార్థ సాధితే

శరణ్య త్ర్యంబకే గౌరి నారాయణే నమోస్తుతే

దుర్గకు సంబంధించి ఎన్నో మంత్రాలు ఉన్నప్పటికీ దీన్ని ప్రధానంగా తీసుకోవచ్చ. అటువంటి ఈ దుర్గాప్రాం ఎప్పుడైతే విషయంభించిందో వెంటనే ఆ మహాసురాప్రాం సుంచి వచ్చిన రాక్షసులందరూ సంహరింపబడ్డారు.

దుర్గామంత్రం ద్వారా ఆసురీ శక్తుల నాశనం జరిగింది. ఈ పని చేసి దుర్గాదేవి వచ్చి లలితాదేవితో, “ఊడేం దెయ్యమంటావ”ని అడిగితే “మహ్య నా లోపలికి రా!” అనగానే లలితలో దుర్గ లీనమయింది.

తత్కృత్యా దుప్పరం కర్మ లలితాం ప్రధానామ సా

మూకాప్ర మస్సుల ద్వ్యాప్త శ్వక్తి సేనాసు దావవః

భండుడు మూకాప్రం ప్రయోగించాడు. ఇది భయంకరమైన అప్రాం. మూక అంటే మూగతనం నోరు పనిచేయకపోవడమే మూగతనం కాదు చెప్పరల్చుకున్నది చెప్పలేక పోవడం కూడా మూగతనమే. బుద్ధిలోకి ఆలోచన కూడా రాకపోవడం కూడా మూకమే కనుక బుద్ధి, శాక్యు ప్రాంభించడమే మూకతనము భండాసురుడు వేసిన మూకాప్రాణికి ప్రత్యుప్రాం మహావాగ్మిదినీ అనే మంత్రాన్ని వేసింది.

శ్రీ లలితోంబ్రావునాము

మహావాగ్యదినీనామ సస్పూత్తం జగత్త్రసూః

విద్యారూపస్వ వేదస్య తస్మా ససురాధమాన్

ఇది వాగ్యదినీ మంత్రం. ఈ మంత్రం జిహ్వ స్తుత లోయి వెంటనే జ్ఞానం, వాట్ను వికిషణుంది. మూర్ఖస్యం కూడా వ్యాఘరమయ్యాక భందాసురుడు కొత్త రాక్షసులు స్ఫ్యోదచడం మొదలు పెడుతున్నాడు.

దక్షహస్తాంగస్థసభా స్ఫురోజ్ఞస్పుమథ్యితః

మహామత్యాకృతి శ్రీమా నాదినారాయణో విభుః

తేవ తే వేదహంచార స్నేమకాద్య వినాశితాః

ఇక్కడ సుంచి మరో అప్రతిప్ర వర్షం జరుగుతోంది. వాడు సోమకుడు అనే రాక్షసుని త్రయోగించాడు. వెంటనే అమ్మ తన ధనుస్యను త్రక్కన పెట్టి చేతి వేళ్లతో ఇప్పుడు యుద్ధం చేసున్నారు. ముందుగా కుడి చేతి భ్రాటునపేలిని కదిలించగానే, ఆ తేలి గోరునుంచి ఒక శక్తి వచ్చింది.

అదే మత్యావశారం

అదినారాయణుడు మత్యాకృతి ధరించి వచ్చి ఆ సోమకాసురుని కొట్టి వేసాడు.

అర్థవాస్త్రం మహాశీలో భందమైత్యే రచేత స్ఫుజత్

తతోర్ధామపయఃపూర్ శక్తిసైవ మమద్రత

అథ శ్రీలలితా దక్షహస్తతర్మనికాసభాత్

అదికూర్చుస్పుమత్తువ్వే యోజనాయతవిస్తరః

ధృతా స్నేసమహాభోగ కర్మరేణ ప్రథియసా

శక్తయో హర్ష మాహన్నా స్పముద్రాస్త భయం జహుః

వెంటనే భందుడు అర్థవాస్త్రం వేసాడు. ఇది ఒక సముద్రంలా ఉంటుంది ఈ అప్రం వచ్చి అందరినీ ముంచేస్తోంది. అలా మునిగిహోసుంటే ఉద్ధరించడానికి వెంటనే ఆ తల్లి తన మాతుడు ఔలిని కదిలించగానే, ఆ తేలి గోళ్లోంచి అదికూర్చుస్పుమి ఉద్ధిషించి శక్తిసేసలన్నిటిని ఉద్ధరించి ఈ అర్థవం మంచి బయలుపెట్టాడు.

వెంటనే భందుడు హిరణ్యకుం అనే అప్రాన్ని త్రయోగించగా వెంటనే అమ్మ మధ్యాపేలి గోరులోంచి మహామాహస్యమి ఉధ్వచించారు.

ఈయన పస్తునే హిరణ్యకుని సంహరించాడు.

వాడు హిరణ్యకోప అప్రాప్తి ప్రయోగించాడు. అమ్మ తన ఉంగరపు ప్రేతి కొనల్లోంలి

తస్యాధ్యతసటాజాలః ప్రజ్ఞలలోచనత్రయః

సింపోస్యః పురుషాకారః కంతస్యాం ధో జనార్థనః

ముఖాగం సింహం, క్రింది ధాగం హారి కలిపి నరహరిహాచంతో నరసింహాకృతి ఉద్ఘవించి హిరణ్యకోపుని, అతని పరివారాన్ని సంహరించాడు. ఆటుతరువాత భండుడు బలీంద్రాప్రం ప్రయోగించగా అమ్మవారి చిట్టికెన దేలునుంచి

శదప్రదర్శనాశయ వామనా శ్వతతోఽభావః

పందల కొద్దీ వామనులోచ్చారు. ఆ పచ్చిన వాళ్ళు బలిని, అతని సేనలన్నింటీనీ కూడా అణచివేసారు.

ఆటు తర్వాత భండుడు శ్వాహాయాప్రం అనే దానిని ప్రయోగించాడు. శ్వాహాయుడు అనగా కార్యాఫీర్యాస్తాన్ని ప్రయోగించాడు.

జవస్నీ మంత్రవిద్యలే. ఇవి వింటుంటే అనేక ప్రశ్నలు ఉద్ఘవిస్తూ ఉంచాయి.

వీటన్నిటికి కూడా సమాధానం చెప్పుకోవచ్చు.

శ్వాహాయాప్రం సమస్యజాత్ భండదైత్యో రణజిరే

ఇందులోసుండి అనేక మంది కార్యాఫీర్యాస్తానులు వచ్చారు. అప్పుడు అమ్మవారి ఎడమ చెఱ్యే శ్రీంకణ ప్రేతి గోరు నుంచి పరుపురాముడు సింహాశం చేస్తూ వచ్చి ఆ కార్యాఫీర్యాస్తానులందరినీ సంహరించాడు.

ప్రజ్ఞలద్వాధ్యవో రామ స్పకోధ స్నేంహాదవాన్

అథ కుద్రో భండదైత్యో క్రోధమంకార మాతనోత్

ఇంక క్రోధంతో భండుడు పుంకరించాడు.

ఆ హుంకారంలోంచి రాక్షసుల గుంపు వచ్చింది.

ఆ రాక్షసుల గుంపుకు అధ్యక్షుడు పది తలకాయలవాద్దన దళకంతుడు. వాడి ప్రక్క కుంభకర్ణుడు, ఇంద్రజితు ముదలైన వారు రాగానే

అథ శ్రీత్రిపురా వామపూస్తతర్మనికా నథాత్

కోదండరామ స్నమభూలక్ష్మణేవ సమన్వితః

అమ్మవారి ఎడమచేత్తి మాపుడు ప్రేలు నుంచి కోదండరాముడు హనుమత్తికా లక్ష్మణాథరత శత్రుఘ్ను పరివార సమేతంగా వచ్చి రావణాప్రం ముత్తాన్ని సంహరించాడు.

ఆ పచ్చిన ఆరందాల రాముడు

శ్రీ లలితామానమ్

ఇటామకుటవాస్వర్త్తి బద్ధతూణీర షృష్టభూః
సీలోత్పలదళత్యావో ధనుర్మిష్టారయ స్వహాః
వాశయామాన దివ్యాప్రిః క్షణా ద్రాక్షస సైనికమ్
చుర్మయామాన చౌలస్త్రం కుంభకర్ణం వ సోదరమ్
అజానుబాహుం అరవింద దశాయతాక్షం...

'అటు తర్వాత థండుడు ద్వివిదాస్త్రం అనే దానిని వేసాడు. అప్పుడు అమృత తన ఎడకుచేతి మధ్య వేలును చూపించారు. దాని నుండి బిలరాముడు నాగరి ధరించి వచ్చాడు.

అథ శ్రీత్రిపూరా వామపూర్ణమధ్యంగుళీ సభాత్
అవిర్భవ సలభరః క్రోధమద్యారుఛేక్షణః

ఇతడు ద్వివిదుడనే రాక్షసుని సంహరించాడు. అప్పుడు థండుడికి బాగా ఉకోపం

వచ్చి మరో రాక్షసాస్త్రమైన రాజానురాస్తాన్ని వేసాడు.
ద్వాపరయుగంలో ఆసురులందరూ రాజులుగా వుట్టారు
రాజాసురం నామ మహా త్యసర్వాంశ్రం స దానవః
తప్యో దస్తా త్యముద్యాతా బహువో స్వపదానవః
కిశుపాతో దంతవక్త స్నేహ్యః కాశీపతి స్తథా
శాంద్రకో వాసుదేవశ్చ బుక్కీ చూంసక దిమ్మకో
శమ్యరశ్చ ప్రేపమ్యశ్చ తథా భాజాసురోఽషి చ
కంప శ్యామారమ్మల్లశ్చ ముఖీకోత్సలశేఖరా
అరిష్టో ధేమకః కేశి కాశీయో యమభార్తునో
పూతనా శక్తి స్త్రీవ తృణావర్ధాదయోఽసురాః
అస్తై స్తుపా సేనాతి రుథితా శృష్టప్రాణయః

శిశుపాలుడు, దంతవత్రుడు, సాల్యుడు, కాశీపతి, శాంద్రకవాసుదేవుడు, రుథితి, హంస కుడు, దీంబకుడు, శమ్యరుడు, ప్రలంబుడు, కంసుడు, చాణూరమల్లులు, ముఖీకుడు మొదలైనవారు వచ్చారు వీరందరినీ దునుమాడదానికి ఒక మహాపతారం, దివ్యావతారం పరిపూర్ణాపతారమైన శ్రీకృష్ణాపతారం వచ్చింది.

ఈ అవతారం అమృతారీ ఎడమచేతి ఉంగరం వైలినుంచి ఉధ్యమించింది.

తాన్నీనాశయతుం స్వర్వ న్యాసుదేవ స్వసాతనః
శ్రీదేవి వామపస్త్రామ్మనామికాసభసమ్మహః

చతుర్యుషం పమాతేనే చత్వార స్తోత్ర భవన
 వాసదేవో ద్వితీయస్తు సంకర్జన ఇతిస్తుర్తః
 ప్రశ్నమ్మా శ్యామ నిరుద్ధర్ష శే సర్వే ప్రోదధాయుథః
 కృష్ణవితో పాఠుగా ప్రమ్యమ్యుట, అనిర్మదు ఇత్యాధులంరూ ఉద్ధవించి ఈ రాజునుబ
 అప్రాన్ని పోగార్థాయ, దానితో ఘండాసురుచు...

ధర్మవిష్ణువకం ఘోరం కల్పిస్తం పమముంచత
 పేదవిష్ణువకా ధర్మద్రోహిణాః ప్రాచీహింసకాః

కలి అనే అప్రాన్ని వేసాడు. మేఘశ్యామ్మి ప్రేమింకే సంస్కృతియే కలి మేఘులంట
 మనకి చాలా ఇష్టం. ఈ అష్టం మంచి వచ్చిపంచారు మాఱులు, యమసులు. ఈవే
 పాశ్చాత్యదేశాల సంస్కృతి సుంచి వచ్చినవి. ఆ మేఘాది మతాల వారందరినీ కొట్టుధానికి
 కనిష్టికాసతోద్యాతః కర్మిశ్యామ జన్మాద్యః

అశ్వారూధః ప్రదిష్టుతి రట్టహసం చకారః

అమృతారి ఎడమచేతి చిలికెనఫేలు నుండి కల్పి అనే జనార్థనుడు గుర్తం మీద వచ్చి
 ఇష్టహసం చేస్తూ వారందరిని ఇధ్యంతో సంపారించాడు. ఇలా అమృతారి పది చేతుల
 సుంచి పది తపశారాలు వచ్చాయి.

లలితానామం “కర్మాంగులినటో త్రస్తునారాయణవశాకృతిః” తెలియజేసినటి

ఈ కథ ఎప్పుడు జరిగిందనేది మన ప్రశ్న. కల్పి అవతారం ఇంకా జరగలేదు. కాని
 కల్పి అవతారాన్ని ఇక్కడ చెప్పేరు సృష్టిలో ఎన్ని కల్పాలు జరిగాయో, ఎన్ని అవతారాలు
 జరిగాయో ఎవరికి శేలీదు. ఇష్టాలకి ఎన్నిమార్పు అసురశక్తులోస్తున్నా, అన్నిమార్పు దేవతా
 శక్తులకు రక్షణగా నారాయణుడో, నారాయణో వచ్చారు. సృష్టిలో ఇది సహజం. సృష్టిలో
 ఎప్పుడు నత్యరంజస్తుమో గుణాలు ఉంటాయి.

అలా ఉన్నప్పుడు సత్యగుణానికి ప్రాధ్యానముంటూ సత్యగుణం చేత రజోగుణం,
 తమోగుణం నియమింపబడితే ఆది క్షేమం. ఆ రజోగుణ, తమోగుణాలు సత్యగుణాన్ని
 నియమిస్తే అది రావణుడు, కుంభకర్మడు దగ్గర విభీషణుడిలా అయిపోతుంది. ఎప్పుడైతే
 ఆ తేదాలు వస్తాయో ఆప్పుడు పరమాత్మ ఏది పెరిగిందో దానిని కొట్టి ధర్మస్తాపన
 చేస్తాడు.

లోకంలో ఇది సహజం,

పంటలు పండించేటప్పుడు కలుపు మొక్కలు వస్తే మధ్యలో ఏరిపారేస్తారు. అయినా
 సామవేదం షష్ముఖశర్మ... —

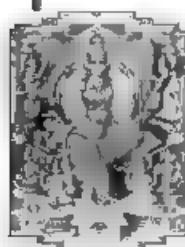
శ్రీ లలితోదాత్మకావస్తా

అలాగే చేస్తాడు. అలా ఇప్పటి వరకూ ఎన్ని జరిగాయో తెలీరు. స్నానధపురాణంలో అర్థుతమైన విషయం చెప్పారు. కాళీక్షేత్రంలో నారాయణుని ప్రతీ అవతారం ఉంటాయి. అవతారం అయిచేయన పంటనే అయన ఒక విభూతిని కాళీ క్షేత్రంలో ఉంచి పైకుండానికి వెళ్లిపోతాడు.

సర్వలోకాయ, సర్వావతారశక్తులు కాళీక్షేత్రంలో బీఇరూపంలో ఉంటాయి. అదోక రహస్యం. అలాంచీవి ఇప్పటికి 'ముదురుకచ్చపములు మూడు పదులు' అన్నారు. ముపై కుర్చువతారాలు ఉన్నాయి.

వేయి కృష్ణావతారాలున్నాయి. ఇరవై ఒకటి రామావతారాలున్నాయి.

ఎన్ని కల్పాలలో ఎన్ని జరిగాయో మనకి ఉండు. అవి ప్రాసుకుండామని ప్రయత్నిస్తే అది మన అజ్ఞానం. కాలం మనకి దొరకదు, అందదు.

ః పదిమంది రాఘవులు మనలో ఉన్నారు

ఈ పది అవతారాలు మనకి కావాలి. అది ఎలాగంచే ముందు సోమ చానురుడు. వాడు వేదాలను పట్టుకుని సముద్రంలో దాచేసాడు. మన విజ్ఞానాన్ని అజ్ఞానంలో దాచేనే ప్రపృత్తి సోమకానురుడు. భూమి నుండి చయిల పెట్టుదానికి మశ్యావతారాన్ని స్వరించాలి.

అటు తర్వాత కూర్చువతారం క్రంగిపోతున్న పర్వతాన్ని ఎత్తాడు.

ధాని అర్థం ఈ కీమనంలో క్రంగిపోతున్న మనస్సుని దైర్యంగా ఎత్తి నిలపగలిగేది కూర్చువతారం. గతి తప్పినప్పుడు తిరిగి ధానిని స్థిరపరిచేషాడు వరాహస్యామి. ఇంక నరసింహాడు ఎందుకొచ్చాడు? భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడని ప్రఫ్ఫోదుడు చెప్పుంటే ఎక్కుడా లేదు అంటాడు హౌరణ్యకశిష్టుడు.

అయన ఎక్కుడా లేదు అనేవాడు మనలోనే ఉన్నాడు. ప్రతి ఆస్తికుడిలో నాస్తికుడన్నాడు. ప్రతి నాస్తికుడిలో ఆస్తికుడన్నాడు. వరమాత్మ ఉనికిని సందేహించి, తత్త్వజ్ఞానాన్ని ఎంత చట్టినా ఎక్కుని అహంకారమే హౌరణ్యకశిష్టుడు.

హాట్టి చీల్చుదానికి నారసింహం కావాలి. అంతా నేమన్నాను అని ప్రకటించిన నత్యమే నారసింహుడు.

అటు తర్వాత ఎలాగోలా అంతా సంపాదించుకుని అంతా నాదే అని అవాంకరించేవాడే ఓరి. వాడు ముల్లోకాలు సంపాదించి ఆస్తి నావే అన్నాడు.

అప్పుడు ఎమనుడు వచ్చి, మూడు అడుగులు ఇస్తే చాలు అన్నాడు. రెండు అడుగులతో

మొత్తం కొలిచేసాడు. ఏది మూడో అడుగు అన్నాడు.

“మమ” అంతా రెండడగులకు అయిపోయింది. ఇంక మిగిలింది అహం. అది కూడా ఎట్టేస్తున్న తీసుకోి అన్నాడు.

“అహం” కూడా ఇచ్చేసాడు. ఒలి అంటే కూడా అని అర్థం.

అహంకార మమకార సమర్పణమే ఆసలైన జలి ఆ అహంకారం పొగొట్టడానికి త్రివిక్రముడు వచ్చాడు. అయిన కొత్తగా ఏమీ ఆక్రమించలేదు.

ఓరి పిచ్చిపాడా! ముద్దోకాలు నేనే అని చూసించాడు.

“త్రిభువన వపుషం విష్ణుమీశం నమామి” అదే పాపున, త్రివిక్రమ

ఆ పాపునుని తర్వాత వచ్చినపాడు పరపురాముడు. ఎంత నరుకుతున్న మాటిమాటికి తలలెక్కే పాటిని పూర్తిగా నరికిపారేయడానికి గంధ్రగొట్టలి పట్టుకుని వచ్చినపాడు పరపురాముడు. తయిన మహా తపస్సీ ఇది పనికిమాలిన హింసకాడు. పరపురామావతారం అమోఘమైన అవతారం.

శాక్షేయంలో ప్రచండ చండి, చిన్నమస్తా, రేణుకా మొదలైన వాటితో సమన్యయించి మనకి చూపించిన దివ్యావతారం. మాటిమాటికి తలపుతున్న అహంకారాన్ని నరికి పారేసేదే పరపురామావతారం.

అటుతర్వాత పది తలకాయలున్న తగిని కామంతో దెబ్బిపోతున్నప్పాడే రావణుడు. పర అనే వ్యామోహం ప్రతి వాడికి ఉంటుంది. పది జ్ఞానేంద్రియాలు, పది కర్మేంద్రియాలు. పీటితో ఎప్పుడూ ఆశించేది పరవస్తు, పరద్రవ్య అభిలాషీ, తనకి దేదనే దానికంకి ఎదుటపాడికుండని ఏదుపు

రావణ -రామ రెండు ఏరుద్దమైన స్వభావాలు. భండ లలితా ఏలాగో రావణ -రామ అలాంచివే. రెండించీకి ఎంతో తేడా ఉంది. రావణుడు అవకాశం ఉంటే ఏడిపిస్తాడు. చీతకాకపోతే ఏదుస్తాడు. కానీ రాముడు ఆనందస్వరూపుడు. హింసాప్రవృత్తితో కూడిన లక్ష్మణం రావణుడు. మొత్తానికి మనలో ఉంటే ఈ చెడుస్వభావాల్ని కొట్టడానికి ఆ రమ్యమైన రామమార్పి రావల్సిందే.

అనేక రకాలైన అసుర ప్రవృత్తులు ఎప్పుటికీ పోకపోతే మనలో ఎండుతనం వచ్చేప్రే ఆప్సుడు పరిపూర్ణమైన పరతత్త్వమే పదచోరు కళలతో ఏకంగా దిగి రావాలి. ఆ పరిపూర్ణ మైన పరతత్త్వం వచ్చి మనలో ప్రాణాలనే గోవులతో, ఇంద్రియాలనే గోపికలతో ఆడు కుంటూ ఉన్న గోపాలకృష్ణమూర్తి తన మధురమైన వేణునాదంతో పరమానందమ్యుతాన్ని

శ్రీ లలితాపాఠ్యానమ్

అందించదానికి వస్తాడు. అలాగే మనకి పనికి మారివ పొలం ఒకటే ఉంది. ఆనేక జన్ముల నుండి దానిలో పనికిరాని వంటలు పండించి డాన్ని నిస్సారం చేసేశాం.

ఆదే మన బ్రతకు ఈ బ్రతకనే పొలం ఓండరాళ్ళతో, చింత తుప్పులతో నిండిపోయింది. లీటిని బాగు దేసి మంచి మంచి చండించాలంటే హలభరుడు రావాల్సిందే.

మన బ్రతకు వంటను బాగుచేసి జ్ఞానాల్చి వంచమనదానికి బలరాముని పీలవాల్సిందే. అటు తర్వాత మేఘ భావాలు బయట ఎన్ని ఉన్నాయో లోపల కూడా అన్ని ఉన్నాయి. ఎందుకంటే ఆ మేఘ సంస్కృతి పై మనకున్న ప్రేమ, దాన్ని అనుకరిస్తూ, ఎవరైనా సంప్రదాయ వేత్త కనపడితే చీదరించుకుంటూ ఉండడం. కనుక ఆ మేఘ భావాలు. ఇతరులను ఆక్రమించుకని హింతలోనే, లేదా మరో రకమైన కృతిమధ్యాన కపటంలోనే తమ వైపు మరణ్యకొనేవన్నీ కూడా స్నేహభావాలే.

అ మేఘుల ఆక్రమణాల నుంచి బయట పెట్టడానికి కల్పి ఆనందేవాడు రావాలి. కనుక ఇవి ఎప్పుడో ఇరిగాయా? ఎప్పుడు ఇరుగుతాయి? అని పిచ్చి ఫ్రశ్చులు వేసుకోకుండా, ఎప్పుడూ పది అవతారాలు మనకు కావాల్సిందే... తసి తెలుసుకోవాలి.

దశావతార సంకీర్తనలు మనకి చెప్పబడుతున్నాయి. ఈ అవతారాలు అమృతారీ చేతిప్రేత్త గోళ్ళలోంచి వచ్చాయి. ఇందులో ఉన్న విశేషం.

“యా ఉమా సా స్యాయం విష్ణు”:.. అని మొదటి నుండి తెలియజేయద మయింది. ఇగ్నోర్స్‌హిస్ అవతారం లలితాదేవసి సృష్టంగా చెప్పుకున్నాం. ఉమయే విష్ణువు, విష్ణువే ఉమ.

నారాయణీ, నారాయణుడు సోదరీ సోదరులు. జగద్రక్షణకోసం ఆయన పురుషరూపం, ఈవిడ ట్రై రూపం అంతే తేడా. ఆవిడలోంచే అవన్ని వచ్చాయంటే అర్థం ఆవిడ సాక్షాత్తు నారాయణుడు.

ఈ పది అవతారాలు అమృతారీ చేతులనుండే రావడంలో కూడా అంతర్మార్గం ఉంది. చెఱ్యు దేనికి సంకేతం? ఎవరైనా సరే కొట్టటోతే అడ్డుకునేది చేతితోనే కదా! చెఱ్యు చూపించారంటే అడ్డుకోబానికి అంతే రక్కించబానికి. రక్కణ అనగా స్థితికి సంకేతం. స్థితికారకుడు నారాయణుడు.

అమృతారీ చేతిలోంచి వచ్చారంటే, స్థితికారకును నారాయణశక్తి అని దీనిలో అంతర్మార్గం. వీరందరూ ఈ పని చేసి, అమృతారీ దగ్గరకు వెళ్లి, “మమ్ముల్ని ఏం చేయుమంచావ”ని

అడిగిఁ “వైకుంఠానికి ఎట్టి అక్కడ ఉంటూ, ఏ ఏ కల్పంలో ఇలాంటి అసురులు వడ శారో అప్పుడప్పుడు అవతరిస్తూ ఉండడంది” అని చెప్పింది శ్రీ లరితాపరాభ్యారిక. వారం దిరూ ప్రకుంఠానికి పెళ్ళారు.

ఈ విథంగా భండానురుదు ప్రయోగించిన పది విధాల దనుబిల్లి, ఆ పది అవతారాలు నశింపచేసాయి. ఆ తరువాత అతడు మహామాహిత్రం అనే దూస్తి వేసాడు. మాహం గల్గో దెబ్బతింటేనే గాని కైపల్చం సిద్ది లభించదు.

మిగటా అన్నిటినీ ఒకలా చెప్పి, దీనికి ప్రత్యేకంగా చూపించారు. నిజానికి అక్కడ భండానురుదు వేసిన అప్పొలలో ఇఖరి అస్తుం ఇది. ఈ అప్పొన్ని కొడితే ఒక అప్పొలు బయటకి తీయునక్కరలేదు. ఇది మహా మోహిత్రం.

సృష్టిలో అన్నిటి కంటే భయంకరమైనది మాహం. మాహం పోతేనే జ్ఞానం భగవద్గీత అంతా అయిన తరువాత అర్థనుదు

“సభ్యా మోహః స్నృతిభూత్య త్యుత్పుసాధాస్త్యయామ్యత
ఫ్లోస్తై గత సందేహః కరిష్య వదవం తవ” - ఇవ్వాడు.

మాహం సత్యాన్ని తెలియినివ్వదు. అసత్యాన్ని సత్యంగా త్రమింపచేస్తుంది. ఈ మాహం పోయే వరకూ, సంసారం నుండి బయట పడలేరు. అదీ మాహం యొక్క భయంకరమైన లక్షణం. సత్యాన్ని తెలియినిప్పాడి మాహం. దానినుండి దాబించే విభ్య పేరే “త్రిపురా విద్య”. మాహం నుంచి ధార్మించే విద్యకే బ్రహ్మవిద్య అని పేరు. త్రిపురా విద్య ఏదో, అదే బ్రహ్మ విద్య. దేవీకి పనికిరానిదని తెలిసినా దాని గురించి వేదన వదలదు. ఈ విషయమే దేవి మహాత్ముం మొదటిఁ చెప్పుబడుతుంది.

భండానురుదు వేసిన మహా మోహప్రాన్ని కొట్టడానికి అమ్మారు శాంభవాప్రాన్ని వేసింది

“శం భవతి ఇతి శంభుః” అంతే కాదు... “శం” అనే దానికి అమ్మ “భూః”-అంతే మూలకారణం, ఆధారం, ఉనికి అని అర్థం. “శం”కి ఎది ఉనికో అతడు శంభువు. సుఖం, చుధం, శాంతి ఈ మూడింటికి శం అని పేరు. దాని భూః అంతే ఆధారమైనవాడు శంభుడు. ‘శం భూవయతీతి శంభుః శాంతినీ, మభాస్తై ప్రసాదించువాడు. పరమాత్మ తత్త్వమే నిజమైన సుఖం, నిజమైన శాంతి. ఇది పరమాత్మ యందే ఉంది.

శంభు అంతే పరమాత్మ జ్ఞానమని, శాంభవాప్రాం అంతే జ్ఞానాప్రమని అర్థం.

తరువాత భండానురుదు ఏ అస్తుం వేయకుండానే తల్లి నారాయణప్రాన్ని ప్రయోగించి వేసాడు.

శ్రీ లలితోదాభూనామ్

గించింది. కారణం మొహప్రసం నశించిపోతే, ఇక భండాసురుడి దగ్గర ఏ అస్త్రాలు లేవు. కానీ వాడి దగ్గర సైన్యాలు ఉన్నాయి. లక్ష్మీన్ని ఆ సైన్యాలను అమ్ము చూసింది. మరొక ఔప్పు 45 మంది సుక్ష్మితలైన మహాయోధులు ఉన్నారు అమ్ము వాళ్యందరిని సంహరించాలి. ముందు ఈ లెక్కకుండని అక్షోహిఱుల సేనల్ని కొట్టుదానికి అమ్ము నారాయణాప్రాణ ప్రయోగించింది. ఆ అప్రంతో మొత్తం అక్షోహిఱే సేనలన్నీ క్షజంలో భస్యమైపోయాయి.

ఇక్కడి నుంచి నారాయణాప్రాణం, కాంభవాప్రాణం, పాశుపత్రాప్రాణం అని ప్రథానంగా చెప్పబడే అస్త్రాలు వస్తాయి. ఈ మూడూ ఆత్మజ్ఞానానికి సంబంధించిన విషయాలే. నారాయణ అనేది ఆత్మజ్ఞానానికి సంబంధించిన సాధన. శంకరభగవత్పూర్వాచార్యుల వారు ప్రతి యతీంద్రునికి నారాయణ స్వరణే నియమంగా పెట్టారు.

‘నారం’ ను అందరూ మాదగలరు కానీ, నారాయణుని సిద్ధులు మాత్రమే మాదగలరు.

నారం అంటే జీవ సమూహం.

వారందరియందు అంతర్జామీగా వ్యాపించినవాడే నారాయణుడు. అతడే ఆత్మ, పరమాత్మ అని చెప్పబడేవాడు. ఆ జ్ఞానమే నారాయణాప్రాణం. ఆ నారాయణాప్రాణ ప్రయోగం చేత అసురునేనలన్నీ సంహరింపబడ్డాయి. ఆ తరువాత మిగిలి ఉన్న 45 మంది ప్రథాన సేనలను నశింపజేయడానికి అమ్ము పాశుపత్రాప్రాణం ప్రయోగించింది.

అథ పాశుపత్రాప్రేష దీప్తకాలావలఖ్యాతా-

చత్వారింశ ఘృమూనాథ స్వపోర్చ్ఛ వ్యష్టశ్యామే

ఈ పాశుపత్రాప్రాణలో మిగిలిన 45 మంది కూడా సంహరింప బడ్డారు. ఇక భండాసురునికి తన వారంటూ ఎవరూ మిగలేదు. అవిధ్య యొక్క అంగములన్నీ నశించియాయి. అలా ఆ 45 మందిని కొట్టిన అప్రం పేరు పాశుపత్రాప్రాణం.

ఈ ఘుట్టున్ని గుర్తుచేసే లలితాపంచాంగ నామం-

“మహాపాశుపత్రాప్రీగ్ని విర్భగ్భసుర శైవికా”.

పాశుపత్రాప్రం అంటే ఏమిదీ?...

పాశుపతం అనే పేరుతో ఒక మతం కూడా ఉంది. మతం అనగానే ఆదేదో భాష్యమైన విషయం కాదు. అది విచారణాత్మకమైన గొప్ప అంశం.

దీని గురించి శివపురాణంలో పార్వతీదేవి శివుని “జ్ఞానం అంటే ఏమిటి? పాశుపతం అంటే ఏమిటి?” అని అడుగుతుంది.

— శ్రీ లలితాబ్ధానమ్

అప్పుడు శివుడు “పాశుపత్రమే జ్ఞానం” అన్నాడు. అమ్ముఖారికి తెలీదా? అని అనుకో కూడదు. ప్రశ్నింపడం మనకి తెలియదు కాబట్టి, మన కోసం అమ్మ అయ్యవారిని ప్రశ్నిం చింది. శివుడు చెప్పున్నాడు అమ్మవారితో, “పశుపాశ పశిర్భానం జ్ఞానమిత్యభిధీయతే - పశువులు, పాశము, పశి ఈ మూడింటి గురించి తెలిస్తే భానికి జ్ఞానమని పేరు. ముందు పశువులు, పాశము, పశి ఏటి అర్థాలను తెలుసుకోవారి.

సృష్టిలో పశువు కానివాడు లేదు. పాశములో బంధింపబడేది పశువు. రెండవ జ్ఞానం - పాశం అనేది తెలుసుకోవడం. మూడవ జ్ఞానం ఆ పాశాల్ని కట్టి వాటిని నదుపుషున్న ఆ పశుపతికి సంబంధించిన జ్ఞానం.

ఈ మూడూ కలగాలి.

“గ్రహప్యద్వా స్నావరాంతాశ్చ పశః పరికీర్తితాః” - ఖప్పుదేషుడు మొదలుకొని ఈ సృష్టిలో ఉన్న పర్మక్షులు కూడా పశువులే అని చెప్పారు.

వీరంలా కూడా త్రాళ్ళ చేత కట్టుబడిన వారే. మన చుట్టూ ఎన్నో పాశాలు ఉన్నాయి. కనిపీంచని పాశాలు. ఏనుగును కట్టుడానికి ఉనయోగించే తాడు విజానికి ఒక చెట్టు నుంచి వచ్చే నార మాత్రమే. విడి విడిగా మాన్మో వాటికి బలం లేదు. కాని వాటన్నిలేని పేసి వాలా ఇలంగా చేసి ఏనుగును కూడా కడతారు.

అలాగే మన దగ్గర కూడా కర్మపాశ, గుణపాశ ఇత్యాది పాశాలన్ని కలిసి ఒక పెద్ద తాడులా ఉంది. ఆ ఒక్క తాడు ఫేరే ఆవిద్య.

అందరు ఆ ఆవిద్యనే తాడుకి కట్టుబడే తిరుగుతున్నారు. ఈ ఆవిద్య కూడా పూర్యజన్మ కర్మవిశేషం చేత తగిలింపబడింది. దాన్ని మాత్రాత్మగా తెంచేసేనా ప్రమాదమే దెబ్బ తగిలితే కట్టు కట్టుకోవడం కూడా పాశమే. కాలికి కట్టిన కట్టును కూడా మాత్రాత్మగా తీసివేస్తే కాలికి ప్రమాదం. కాలు బాగుపడ్డక తియ్యాలి అదేవిధంగా ఆ కట్టునే కాలు అనుకుంటే అది మరీ ప్రమాదమే. కాలికి కట్టుకున్న కట్టు నేను కాబు అని ఎలా తెలుసుకున్నావో,

అలాగే ఈ పేపుడికి ఈ దేహము, బంధాలు ఉన్న ఆవి నేను కాదని వ్యుత్తా ఉండాలి. నైయుడు ఎలాగైతే రోగం తెలుసుకుని కట్టు కట్టి రోగ నియ్యాలనం అయ్యందని కట్టు తీస్తాడో అలా ఆ పరమేశ్వరుడు కూడా మన కర్మానుభవమనే రోగంక్రయం చేయడానికి తపిద్య అనే కట్టు కడతాడు.

తరువాత ఆ తీపుడు యోగ్యుడైనప్పుడు ఆ కట్టు తిసివేస్తాడు. అదే “పశుపాశ విమోచని” నామంలో అర్థం, అదే పాశుపతాంగం.

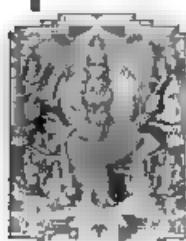
శ్రీ లలితాపూర్ణాము

కట్టుబడ్డారని తెలుసుకుంటే కొంత జ్ఞానం వచ్చినట్టే కానీ అది ఒప్పుకోరు అజ్ఞానాన్ని గుర్తించడం సగం జ్ఞానం. తరువాత ఆ పాశం నుండి ఎలా బయట పడాలా అనే వేదన ఉండాలి. తరువాత ఈ ముత్తం నా చేతిలో లేదు పరమేశ్వరుడు చేతిలోనే ఉండని ఆయన్నే షట్టుకోవాలి. అదే పశు-పాశ-పతి జ్ఞానం. ఇదే పౌశుపతమతం అంటే అర్థం. “పశునాం పతయే నమః” అని పరమేశ్వరుని రుద్రంలో ప్రార్థన చేస్తున్నారు.

ఆ పౌశుపత తత్త్వమే అమ్మి, అమ్మి అమ్మి, అయ్యి చేరు కాదు. పతుపాశవిషాచనీ

ఈ జ్ఞానం కలిగితే ఇక అవిద్యా సేనలు మిగలవు. అందుకే 45 మంది ఆ పౌశుపతూ స్వంతో దగ్గరుయ్యారు. జపి బయట వేసిన అస్త్రాలు మూత్రమే కాదు, మనం లోపల విచారణలో ప్రయోగించవలనిన అప్రములని తెలుసుకోవాలి.

శ్రీ లలితాపూర్ణార్థిక విజయం

ఈక భండాసురుడు, వాడి రాజ్యం మిగిలాయి. వాడి రాజ్యం పేరు శూన్యకపట్టణం. సేనలను, భండాసురుని చంపి ఊరుకుంటే మరొక భండాసురుడు పుట్టే ఆవకాశం ఉంది. కర్మకేషం కొద్దిగా కూడా మిగల కూడదు. అమ్మిపారు అప్పుడు మహాకామేశ్వరాప్రాప్తం ప్రయోగించారు. మహాకామేశ్వరుడు అంటే సాక్షాత్కార పరమతివజ్ఞానం.

పరిష్కార పరులప్పుజ్ఞానం.

ఈ పరిప్రమ్మతత్త్వంతో అనుసంధానమే మహాకామేశ్వరాప్ర ప్రయోగం. పరుబ్బాముతో తాదాత్మం చెందించుట అని దీని అర్థం ఇక సేను అనే భావం మిగలకురదా బ్రహ్మ భావంలో లీనమవడమే మహాకామేశ్వరాప్ర సంధానం. ఇది వేస్తే ఇంకేం మిగలము ఆ అస్త్రాన్ని అమ్మిపారు ఎంత లలితిగా ప్రయోగించా రంటే, ఆది భండాసురుడిని నాశనం చేయుదమే కారుండా శూన్యక పట్టణం మొత్తాన్ని దగ్గం చేసింది.

అక్కడ ఇంకా మిగిలిపోయిన వారు కూడా ఈ అప్రం వల్ల దగ్గపుపోయారు. ఇదే లలితాసమానంలో “కామేశ్వరాప్రవిర్మిసభండాసురశూన్యకా” - శూన్యకపట్టణంతో సహి భండాసురుడ్ని కామేశ్వరాప్రంతో తగలబెట్టిన తల్లి అలా ముత్తంగా భండాసురుడు, వాని పట్టణం కూడా నాశనమైపోయాయి. ఇంతకాలం ఇంతగా బాధపట్టిన భండాసురుడు సమూలంగా నాశనమైపోయాడు.

దేవతలందరూ ఆనందంతో విజయధ్వనులు చేస్తూ లలితా మహాత్రిపురసుందరీ పరా భట్టార్థికా మహారాజేశ్వరీదేవినై కుసుమవృష్టి కురిపించారు.

ల్రీ లింగేశ్వరానాయ

అమృతారు ఎందుకు ఆవతరించారో ఆ పని షూర్పి అయింది. భండానురుదు సంపూర్ణంగా నశించాడు. చివరికి బ్రహ్మక్షుమే లలితావిద్య యొక్క ప్రయోజనం. ఆశ్రయించిన వారికి ఆ తల్లే ఇస్తుందని దీనిలో ఉన్న అసలైన ఆంతర్యం. వెంటనే

అవాకిర ముఖ్యమృష్టేవా పార్శ్వ సేమన్నితాః
దేవదుండుభయో నేడు ర్ఘ్వ ర్ఘ్వంత వాయవః
దిశః ప్రసవ్తూ మాఘః నథశ్చ విమలం తథా

ఒక్కారిగా దేవదుండుభులు ప్రోగాయి. వసంత వాయువులు వీచాయి. అప్పీ ప్రసన్నమయ్యాయి.

ఆసురీక్కులు పెరిగితే పంచభూతాలు క్రోభిస్తూయి. పంచభూతాలలో కాలుష్యాలకు భూతిక కారణాలు వెతుకుతుంటారు. కానీ అసలు కారణం ఆసురీ శక్తిల విజ్యంభజ. అసురీక్కులంబే మనలో రజో గుణ, తమోగుణ వికారాలు పెరిగిపోతే కాలుష్యం పెరిగి పోతుంది.

వాచివల్ల ఏర్పడే పరిస్థితుల ద్వారా ప్రవంచంలో కూడా కాలుష్యం పెరిగిపోతుంది. ఎవ్వుడైతే ఆసురీ శక్తులు నశించిపోయాయో దిత్యులన్నీ ప్రసన్నమయ్యాయి నిర్వులత్వం వచ్చింది. ఎవ్వరైతే ఆత్మజ్ఞానం పొందుతారో వారి మనస్సుకు వచ్చే పరిస్థితి అంతా ఇక్కడ విశరిస్తున్నారు.

అంతర్యంలో దానిని గ్రహించాలి. మోక్షం అంటే మరణం తరవాత వచ్చేదని అనుకో రాదు. బ్రాహ్మికుండూనే జీవభావం పోయి, బ్రహ్మావంతో కాదాత్మాం చందిన జీవస్యక్కులు ఎందరో ఉన్నారు. అలాంటి వారి మనస్సితి ఎలా ఉంటుందో ఇక్కడ వాతావరణ స్తోతిని అలా వర్షిస్తున్నారు. పురాణకథలో బయట కథలో పొటు లోపల ఆత్మవిద్యని ఆవిష్కరించు కోవడం జరుగుతుంది. అలా ఆక్కడ ప్రసన్నత, నిర్వులత్వం ఏర్పడింది. వెంటనే దేవగంధర్వ స్తోత్రంలంకా అమృతారీ ముందుకు వచ్చి పోరటలిచ్చారు. విజయాన్ని పొందిన ఆశ్లీకి ఆనంద కర్మార్జ సిరాజనాలిచ్చారు.

మంగళార్థికం చతు క్షేవగంధర్వ యోషితః
పసుతు శ్చాపురష్టేష్ట్వా ఉర్వాశే మేనకాదయః

ఊర్వాశే. మేనక మొరలైన అప్పరనలందరూ దీవ్య సృష్టాలు చేసారు. దేవతలు, మహారూపులు అమృతారీ చుట్టూ చేరి రండు దేవులూ తలపై పట్టుకుని గద్దదమ్మన కంరంతో ఆసందాత్మవులు జాలువారుతున్న నేత్రాలతో అమృతారీకి జయ జయ ధ్యానాలు పలుకుతూ

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

వేదమంత్రాలతో నమస్కరిస్తున్నారు .

సప్తర్షుయో పలిష్టోద్యు బ్యాగ్యజాస్మామరూపీభి:

అథర్వరూపై ర్ఘృంతైశ్చ వర్ధయంతో జయుల్మియం

అమ్మవారిని తూ దివ్య మంత్రాలతో వారు కీర్తించారు. ఇలా విజయం సాధించిన అమ్మ తన శ్రీమన్మగరానికి బయలుదేరుతున్నారు. ఆమెను శక్తిసేవలన్నీ అనుసరించాయి. మిగలవలసినది శ్రీమన్మగరం. తగలబడవలసినది శూస్యక నగరం.

అలా శ్రీమన్మగరంలోనికి ప్రవేశిస్తుండగా ముందు వెనుక కూడా ప్రథాన శక్తులు ఉన్నాయి.

అథ సంపత్తి దేవి చవాలాఉ_గ్రే స్వసేనయా

పాశాయుధసమత్వున్నా హాయూరుధా స్వసేనయా

శ్రీమన్మగరానికి ఏదుతున్న అమ్మవారికి ముందు ఉన్నది సంపత్తిదేవి. వెనక వైపు ఆశ్వారూధా దేవి ఉంది. వాళ్ళంతా విజయ పతాకాలు ఎగుర చేస్తూ అమ్మవారికి జయిజయ ధ్యానాలు పలుకుతూ ఉన్నారు.

పార్వత్యుద్వయం సమాజిత్య మహారాణ్ణా ప్రచేపించుః

మంత్రిం దండనాథే తే ఆరుచ్ఛ్వ రథపుంగవా

గేయచక్ర రథం ఔ మంత్రిందేవి, కిరిచక్ర రథంఔ దండనాథాదేవి అమ్మ రథానికి ఇరువైపులు ఉండగా అమ్మవారు శ్రీమన్మగరానికి చేరుకున్నారు.

ఇశ్టం విధాయ సురకార్య మనింద్యురూపా

శ్రీ చక్రరాజ రథమండల మండనశ్రేః

చామేశ్వరీ త్రిజగతాం జనసీ ఇఖానే

విద్యోతమానవిభవా విషయశ్రేయాల్ ధ్యా

తూ విధంగా ఆ మహాకామేశ్వరీ, ఆ ముల్లోకాల తల్లి, శ్రీ చక్రరాజరథానికి శభనిచ్చి. సమస్తమైన షైలావాల్మీ ప్రకారింప చేస్తూ శ్రీమన్మగరంలో ప్రవేశించింది.

అప్పుడు దేవతలందరూ సింహాసనారుఢ అయిన ఆ తల్లిని స్తోత్రం చేస్తున్నారు.

ఇమం వెవిత్రం లలితా పర్వతమం

సమప్త పాపఫ్లుషశేష సిద్ధిదమ్

పరంతి పుణ్యమా దినేషు యే సరా

భజంతి తే భాగ్య సమృద్ధి మత్తుమామ్

అప్పుడే వరకూ చెప్పబడిన ఈ లలితా పరాక్రమగాథను ఎవరు వించారో, వారికి నమస్త పాపాలు తొలగి, నమస్త సిద్ధులు లభిస్తాయి పీటిని వుణ్ణి దినాలలో పరించిన వారికి భాగ్య నమ్మద్ది లభిస్తుంది. లలితోపాభ్యాసంలో ఒక్కాక్షు ఘట్టానికి ఒక్కాక్షు ఘలితం ఉంది. ప్రథానూ భండాసుర సంహర ఘట్టం చివరకు లలితమ్మ చేసిన పరాక్రమ హృద్యకమైన విజ్ఞంభజానికి ప్రత్యేక ఘలశ్శతి చెప్పడం ఇదొక ప్రత్యేకభాగమని అని చెప్పడం దీనిలో ఉన్నేశం.

అమ్మపారు తన శక్తి సేనలన్నిటినీ చూసింది. అంతవరకూ ఆ శక్తిసేనలన్నీ యుద్ధం చేసేటప్పుడు రాక్షసుల యొక్క శస్త్రాల దెబ్బుల తిన్నారు. దానితో వారిలో కూడా తమ కనిపించింది. అమ్మపారు వారందరినీ తన కళ్ళతో ఒకసారి చూడగానే

లలితా పరమేశాన్యాః కట్టామ్యుత ధారయా

జహు ద్యుధ్య పరిక్రాంతిం శక్తయః ప్రీత మాపసా

అమ్మపారి ఆ కళ్ళ నుండి వచ్చిన అమ్మతమయమైన చూపులతో శక్తిసేనలన్నీ ఒక్కసారి తను త్రమనంతటిని మఱచి తేణోవంతాలయ్యాయి

“కన్ముల తల్లి” అని అమ్మపారిని ప్రత్యేకించి చెప్పారు. మీనాక్షి, కామాక్షి, విశాలాక్షి, శతాక్షి, ఇంద్రాక్షి, అమ్మయాక్షి సమాప్తాక్షి అని ఇలా కళ్ళ మీద ఇన్ని పేర్లు ఒక్క అమ్మకే ఉన్నాయి. ఆ కళ్ళతో ఎన్ని పనులు చేస్తున్నాడో?

‘అరుణా’ అనగానే ‘కరుణా తరంగిలాక్షీం’ అని వెంటనే అంటున్నారు. ఆ కళ్ళ నుండి వస్తున్న కరుణ వట్టి కరుణ కాదు. అది అభండ శక్తిని దాచుకున్న కరుణ. అమ్మ దయ అంటేనే అనంత శక్తి. దయకి ఉన్న శక్తి అంతా ఇంతా కాదు. ఆ దయలోనే అన్ని ఉన్నాయి ఆ కళ్ళ చూపుల నుంచే అఫండభువొలను స్ఫుర్తించిందంచే దయతో ఈ జగతినంతటిని అమ్మ స్వచించింది.

దయ జాలుహారే ఆ నేత్రాలు దయామ్యత తరంగాల్ని వర్షింప చేస్తున్నాయి కనుక శక్తి సేనలన్నీ ఉళ్ళివితపై హాయిగా ప్రశాంతతమ అమభవించాయి. అప్పుడు సిద్ధులు, కింపురుషులు, యత్కులు, ధ్వాదశాదిత్యులు, ఏకాదశ రుద్రులు, అష్ట వసువులు, మరుత్తులు, తహ్మ విష్ట రుద్రాదులు, ఇంద్రాది దిక్షాలకులు వీరందరూ అమ్మ ముందు నిలబడి రెండు చేతులు తలటై దోయాలించి అమ్మపారిని కిర్పిస్తున్నారు.

ఈ నామమే లలితాసమాప్తంలో “ఐహ్యోపీంద్ర మ హీంద్రాది దేవ సంస్తుత త్రిభవా” అని చెప్పబడుతున్నది. వాళ్ళ చేసిన స్తుతం ఇక్కడ ఉంది.

శ్రీ లలితోపాఖ్యానమ్

బ్రహ్మ, ఉపేంద్రుడు మొదలైన దేవతలందరి చేత స్తోత్రం చేయబడిన లలితాంబిక అని ఆ నామానికి అర్థం. ఇది చాలా గొప్ప స్తోత్రం.

అమృతారు అవిర్భవించినప్పుడు చేసిన స్తోత్రమంత గొప్పది ఈ స్తోత్రం

అమృతారు అవిర్భవించిన స్తోత్రమట్టునికి లలితాసహస్రంలో “దేవద్రిగుణసంఘాత స్తుయమానాత్మ వైభవా” అని చెప్పారు.

ఇది అవిడ చిదగ్నికుండంలోంచి ప్రకటింపబడగానే చేసిన ధానికి చెప్పారు యుద్ధమంతా చేసిన తరువాత వచ్చిన నామం -

“బ్రహ్మోపేంద్ర మహాంద్రాది దేవ సంప్రత వైభవా”.

ఈ విధంగా లలితా సహస్రం ఎంతో క్రమంద్ధమైన అందమైన కూర్చు.

ఒక వైపు కథ, ఒక వైపు లీల, ఒక వైపు తత్త్వం, ఒక వైపు మనిమ ఇలా అన్ని దానిలో పెట్టారు.

ధాన్ని భావించడం చేత్తెనేతే బ్రతుకుకుంతలికి ఒక్క లలితాసహస్రమం సరిటోఱుంది. ధానిలో అంత లోతు ఉంది. అది ఒక రణాల పెట్టి. అదోక కల్ప వృక్షం ధానిలో లేనిది లేదు

అమృతారు ఎన్నెన్ని రూపాలు ధరించిందని వేదాలు, పురాణాలు చెప్పాయో అన్ని ధానిలో ఉన్నాయి. ఏ రూపం కాపాలంలో ఆ రూపంలో అందులోనుండి అమృతారు మనకోసం వస్తారు.

మనం నిత్యం మనసం చేసుకోవడానికి ధానిలో అమృత చరిత ఉంది.

తథగా ఈ ఉపాఖ్యానాన్వరంతలని తెలుసుకున్న తరువాత లలితాసహస్రం చదివితే ఈ ఘుట్టులన్నీ అనుభూతిలోకి రావాలి

ఇది నిత్యం మనక అనుభవానికి రావడాన్నికి వచ్చినాయిది వాగ్దైవతలు ఒక్కాక్కు నామంలో ఒక్కాక్కు కథను నిర్మిష్టం చేసారు.

ఆ అవశార ఘుట్టుంలో చెప్పబడ్డ మంత్రాధిదేవతలందరూ ఆ నామాలలో కూర్చుని ఉంటారు

ఒక్క నామంలో ఒక కథ, ఒక మంత్రం, ఒక తంత్రం, ఒక తత్త్వం కూడా డాగి ఉన్నాయి.

శ్రవణేషంర్మహంద్రాదులు చేసిన స్తుతిం

నమో నమస్తే ఇగదేకాథే నమోనమస్తీ త్రిపురాధిధానే,
నమో నమో భండమహసురమ్మీ నమోస్తు కామేశ్వరి వామకే.
1
చింతామణే చింతిత దానదక్షేత్ర చింత్యే చిదాశారశరంగమూలే,
చిత్రాంశరే చిత్రజగత్రసూతే చిత్రాభ్య నిత్యాభిగతే నమస్తే.
2
మోక్షుపుటే ముగ్ధకథాంకమాడే ముగ్ధస్మైతే మోహావిథేదక్షే,
ముద్రేశ్వరీచర్చిత రాజ్యతంత్రే ముద్రాప్రియే దేవి! నమో నమస్తే.
3
క్రూరాంధకభ్యంసిని కోమలాంగి కోపేమ కాశీ తమమాదధానే,
క్రోధానసాపాఠిత సైన్యచక్రే క్రోధికృతాశేషదయే! నమస్తే.
4
పదంగదేవి పరివారగుత్తే పదంగయుతక శ్రుతివాక్యమ్యుగ్యే,
పట్టుకునంచ్చే చ పచ్చార్థిఘంతి పచ్చావరూపే లారితో నమస్తే.
5
కామేశ్వరీముఖు నమస్తు నిత్యా కాంశావనాంతే! కమలాయాశ్మి,
కాముప్రదే కామిని కామశంభో! కామ్యే కళానామథిషే! నమస్తే.
6
దివ్యాఘు సిద్ధాఘు నరోఘురూపే దివ్యే దినాధీశ సహాస్రకాంతే,
దేదీష్యమానే దయయా సొధే దేవాదిదేవ ప్రమదే నమస్తే.
7
సదాణిమాద్యష్టక సేవనియే సదాణివాత్మైభూలసుంచవానే,
శామ్యే సదేకాయనపాదమూర్ఖే సవిత్రి లోకస్తు నమో నమస్తే.
8
బాహ్యముఖ్యర్థగ్రసిర్పిష్టేవ్యే బ్రహ్మాప్రియే బ్రాహ్మణాభంధమాంత్రి,
బ్రిహ్మమృతప్రాతసి రాజమాంసి బ్రిహ్మాశ్వరీ త్రీలలితే నమస్తే.
9
సంక్లోధించుఖ్య నమస్తు ముద్రా సరసేవతే సంసరణప్రమాంత్రి,
సంసారలీలాకరి సారసాశ్మి సదా నమస్తే లలితేతు ధినాథే.
10
నిత్యాకళాఛోదశకేన కామాకర్షణ్యధిత్రీప్రథమేన సేవ్యే,
నిత్యే నిరాతంకదయాప్రవంతే సీలాలకట్టే నమో నమస్తే.
11
అవంగపుష్పాదిభిరుస్యాభి-రనంగదేవిథి-రఙప్ర సేవ్యే,
అభప్య పంత్రుత్తర రాశిరూపే పాశారివర్గే లలితే నమస్తే.
12
సంక్లోధించుఖ్య చట్టర్మార్పిర్మాలాఖ్యతోదార మహిప్రదీపం,
అత్యానమాచిత్రతి విత్రమస్యే కుట్రాశయే కుఢ్హపదే నమస్తే.
13

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

ససర్వసిద్ధ్యుదికశక్తిఖూండే సర్వజ్ఞ విజ్ఞాత పదారథిందే,
సర్వాధితే సర్వగతే సమస్తసిద్ధిహదే శ్రీలలితే సమస్తే. 14

సర్వజ్ఞతాయుభ్రుమాఖి-రస్యదేవీభి-రఘ్వార్థిత చక్రభూషితే,
సర్వామురాకాంశ్మిత తూర్పులుత్తి. సర్వస్య లోకస్య సవిత్రి. పాపి. 15

వంద్యే వలిన్యుదిక వాగ్నిభూతి వర్ణిష్ట చక్రధ్వార్థివాహివాహి,
ఇలాహిక క్షామకచే పచోళై పరప్రదే సుందరి పాపి. విశ్వం. 16

బాణాది దివ్యాయుధ సార్వభూతే భండాసురానీక వాంతదాచే,
ప్రత్యుగ్ర తేఙో జ్యురితాంబురాజే ప్రాపల్యమానే పరితో సమస్తే. 17

శామేశి వల్లైక భగీతిరూపే కల్యై కలే కాలవిలోపదక్కే,
కథావశేషిక్షుతదైత్యసైన్మే! కామేశాంయే కమలే సమస్తే. 18

వింధుస్తోరే వింధుక్షూకరూపే ల్రాప్యుతోరే జ్యంపొత చిత్రుకాచే,
భృహత్సువాభోగవిలోలహారే జ్యాహత్ప్రూభావే వరదే సమస్తే. 19

కామేశ్వరోత్సంగ సదానివానే కాలాత్మికే కండపితామకంపే,
కల్యామపోవోత్థిత కాలిధూపే కామప్రదే కల్యాలతే సమస్తే. 20

సర్వారుచే సాంద్రసుధాసునీతే సారంగశాఖాక్షి సరోజపక్కే,
సారస్యసారస్య సద్రుకభూమే సమస్త విద్యేశ్వరి సస్మితిస్తే. 21

◆ ◆ ◆

వమో సమస్తే ఇగదేకనాథే నమో నమః శ్రీత్రిపురాభిధానే
వమో సమో భందమహాసురభ్యు నమోత్త స్తు కామేత్యరివాహమేతి
పో జగస్థుననీ జగదేకనాథే... జగత్పుంతచీకీ ఏక అయిన దిక్కునైన తల్లీ! మనందరికి
ఒకే ఒక దిక్కు అమ్మవారు. అమ్మవారికి త్రిపురా అని పేరు త్రిపురా! త్రిపురనుందరి!
అమ్మవారు. అమ్మవారి ఒకొక్కు నామానికి ఒకొక్కు శక్తి ఉంటుంది
దీన్ని అమ్మవార్చు స్తుతిస్తూ కాలిదాసు చప్పాడు.

ఉత్క్షీరు రాజతలే జయాం రణముఖే త్వేముంకరీ మధ్యుని
క్రుమ్యుది ద్విష వర్గ భాషి శంకరీం కాంపార డుర్గే గిరా
భూత ప్రైత పితాచ జ్యంథిక భయే స్వీశ్వా మహో బైరాం
వ్యామోహే త్రిపురాం తరంతి విపుడా స్తోరాం చ శోయుభువే
ఎక్కునా ఉస్తుతి కావాలసుకుంపే లక్ష్మీ నామం చెయ్యాలని చెప్పారు.

— శ్రీ లలితోచాల్మానమ్

దానీ వల్ల పట్టవాళ్ళు కూడా గౌరవిస్తారు. ఇది లక్ష్మీ నామానికి ఉన్న శక్తి. ఎక్కుడైనా జయం సాధించాలంటే జయా స్వరూపిణి అయిన ఆహరాజితా దేవిని స్ఫురిస్తే జయం కలుగుతుంది. పశు పట్టుముల వల్ల, క్రిమి కీటకాదుల వల్ల, అరణ్యాలలోను ఏషైనా ప్రమాదాలు ఉంటే, అంటే ఒంటరితనం వల్ల ఏషైనా ప్రమాదాలు పస్తాయనిపిస్తే తథారీ దేవిని స్ఫురించాలి. శభదినే పనదుర్గా అని అంటారు.

భూతప్రేత పికాచాల భయం కలిగేటప్పుడు త్రిపురత్రారహితేవి స్ఫురించాలి. ఈవిద క్షుద్రశక్తులన్నిటిని కూడా తొలగించగలదు. అన్నిటికంటే పెద్ద భయం మోహం. అది తొలగించుకోవడానికి త్రిపురా నామం స్ఫురించాలి త్రిపురాదేవి అన్ని మోహిత్తు తొలగించి అజ్ఞానాన్ని సమూలంగా నాశనం చేసే ల్రహ్మవిద్యాస్ఫురూపిణి. ఆ త్రిపురసుందరిని ఇక్కడ బ్రహ్మాది దేవతలు జయ జ్యానాలతో సమస్ఫురిస్తూ అమృతారీ సర్వ మైథవాన్ని చెప్పా మొత్తం నవావరణ చక్రంలో ఉన్న దేవతలందరిని ఈ శ్శ్రీత్తంలో కీర్తించారు.

భంధాసురాధ్యా సమరప్రచండ
 మాతా ఇగత్పుంటకూం ప్రయాతః
 నవ్యాని పర్యాప్తి పవ్యాంషి దేవి
 త్వశ్శాంధ్రకారుణ్య సుధాఘులాని

అమ్మా సీ దయ వల్ల భంధాసురుడు సంహరింపబడ్డాడు, సీ చిదగ్ని కుండంలో పడడం వల్ల తిరిగి మా అందరికి నుష్ట దివ్యమైవ దేహాభా ఇచ్ఛాపు. ఇంకా సీ వల్ల ఇరగాల్చిన పని కొంత మిగిలించమ్మా అవ్యారు.

మత్తుభుని జీవింపజేసున అత్మమారి తరుక

“శ్రీ శంఖుశాథస్య మహాయశ్స్య” - సీ స్నామి అయిన ఏ శంఖుడు ఉన్నాడో ఆయనే ఇక్కడ కామేశ్వరుడుగా వ్యక్తమయ్యాడు.

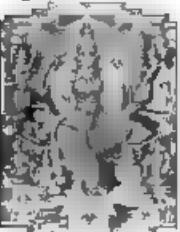
ఆయనే ఈ ఇగత్పులో రుద్రుడుగా అవతరించి ఉన్నాడు. అప్పుడు నుష్ట గౌరిదేవిగా ఉడ్యవించి ఉన్నాపు. అప్పుడు మీ ఇద్దరి యొక్క శక్తివల్ల సుఖపూజ్యామై ఉత్సవమయ్యా తారకాసురుడిని తంపాలి కాని ఆయనేమా మహా బైరాగ్యంతో ఉన్నాడు. ఆవిద కూడా ఇప్పుడు తపస్సుకు వెళ్ళి కూర్చుంది. వాళ్ళిద్దరూ తపస్సుల్లో కూర్చున్నారు. ఇప్పుడు లోక రక్తం ఎలాగ? వాళ్ళిద్దరూ అంటే మీరిద్దరే.

ఆప్యుండాలకు అతీతంగా ఇలా ఖాసిస్తున్నారు. ఈ బ్రహ్మాండాలందు మీరే శిష్ట పార్వతులుగా ష్టకమై ఉన్నారు. ఇప్పుడు విడి విడిగా ఉన్న మీ ఇద్దర్ని తిరిగి మీ ఇద్దరికి సామవేదం షష్మిఖశర్మ —

శ్రీ లలితామాల్యావమ్

ఒకరి పథ్థ ఒకరికి రాగం కలిగించాలి. అని రాగం కలిగించే మన్మథుడు కాలిపోయాడు. ఇస్కుడు నువ్వు అవశేషం కద్దా! కనుక ఆ పరమేశ్వరునికి పొర్చుతిటై అనురాగం పుట్టేలా అమును చేపుట్టేలా నువ్వే ఏదైనా దేయమ్మా అని అడిగారు అక్కడ అందరూ అనుందిస్తున్న సమయంలో రత్నిదేవి ఏదుస్తోంది. అమ్మవారు పతిఫ్రత ఏదిస్తే తట్టుకోలేదు.

“పతిఫ్రతాంగనాభీష్టఫలదామై నమో నమః” అని అమ్మకి పేరు అవిదే పెద్ద పతిఫ్రత కనుక ఆవిడకు సాధ్య అంటే అంత ఇష్టం. భర్త పోయాక దుఃఖిస్తూనే జీవితమంతా గదిపిన ఆ రత్నిదేవిని చూసి అమ్మ కరుణించింది కాముడ్ని అజ్ఞిలోంచి సృష్టించిన తల్లి కనుక కాముడ్ని

తతః కట్టా దుత్పస్తుస్మయమాన మూలాంబుః
పూర్వదేహాధిక రుచిర్మంత్తాఽఽ మదమేదురః
స త కందర్మచీరోఽ వి పమస్తుత్య మహేశ్వరిం
శ్వాశపయదిదం వాక్యం భక్తివిభూరమానః

మందహసవదనంలో వద్దాడు మన్మథుడు. అయిన మునుపదీ శరీరం కంటే మించిపోయిన అందంలో ఉన్నాడు. ఇస్కుడు అమ్మవారి కంటిలోంచి వద్దాడు. అయిన వస్తునే అమ్మవారికి నమస్కారం జేసి, “అమ్మ! అయిన కాశ్యసాడు. నువ్వు బ్రతికించావు!” అన్నాడు. ప్రియిల్ని తండ్రి గట్టిగా కొఱ్చి మందలిస్తే వాళ్లు తల్లి దగ్గరకెళ్లి అమ్మ! అని ఏదుస్తారు. వెంటనే తల్లి దగ్గరకి శిసుకొని లాలించి ఓడారుస్తుంది. అలా మన్మథుడ్ని నాస్తి కాశ్యస్తే అమ్మ భ్రతికించింది. ఎంలో వార్యల్యాన్ని చూపించింది. మన్మథుడు నమస్కరించి, “నన్ను ఏం దేయమంటావు తల్లి!” అని అడిగాడు.

ఇదే లలితాసహస్రంలో “హార్షణైశ్రాగ్నిపందగ్రూకామసంజీవనోపథిః” అనే ఖామం. ఈ నామాన్ని మధ్యలో విభజించరాడు. “హార్షణి యొక్క కంటి మంటల్లో కాలిపోయిన మన్మథుని బ్రతికించిన ఓ సంజీవనోపథి లలితాంభా” అని అర్థం.

ఇక్కడ గమనించాల్సిన అనేక అంశాలు, లోతు, తత్త్వం, పరమార్దం ఉన్నాయి అమ్మవారి అవతార ప్రయోజనం భండాసురుని చంపడమా? మన్మథుని బ్రతికించడమా? దండూ ప్రయోజనాలే మన్మథుడంటే మన దృష్టిలో కాముడు ముదటి శత్రువు అనుకోంటారు. మన్మథుడు అరిషండ్రూలలో ముదటి శత్రువు అనేది అందరి అభీష్టాయం.

ఆని ఆది వ్యతిరేక ధోరణి. “ధర్మాత విరుద్ధో భూతేషు కామోతి స్నేహరత్నభో” అని కృష్ణ పరమాత్మ గీతలో చెప్పినట్టుగా ఆ కామస్వరూపం వేరు ఆది లేకపోతే జగత్ స్థోత్రి లేదు. మరి ఆశ్వధ కాముడికి అర్థం ఏమిటి? బ్రహ్మవిద్యాస్వరూపిణియై అమృతారు కాముడ్ని తిరిగి బ్రతికించడం ఏమైనా తగునా?

ఆది జ్ఞాగ్రథ్యా తెలుసుకోవలసిన ప్రథానాంశం.

మన్మథుడు అమృత వారి ఉపాసకులలో చాలా గొప్పవాడు. పంచరణికి ‘కామరాజ విధ్య’ అని పేరు. పన్నెండు మంది బ్రతానమైన త్రివిద్యోపాసకులు ఉన్నారు.

ఒక్కాక్కరిది ఒక్కాక్క సంప్రదాయం ప్రశ్నతం ప్రచారితమౌతున్న సంప్రదాయం ‘కాది విధ్య’. తా అనే ఆశ్వరంతో మొదలయ్యే పెదివేసు ఆశ్వరాల విధ్య.

‘పోడి విధ్య’ అని మరొకటి ఉంది.

ఆది లోపాముద్ర మొదలైన వారు చేసిన గొప్ప విధ్య.

అమృతారు మన్మథుని బ్రతికించడమంచే ఒక కోణంలో శివునికి వ్యతిరేకంగా పనిచేసినట్టే శివుడు కాశ్యాస్త్ర అమృత బ్రతికించింది భావనాశక్తి లేనివాడికి ఇవి అర్థం కావు. నిజానికి అమృత పరమేశ్వరుడు చేసిన పనిని పూర్తిగా పరిపూర్ణం చేసింది. శివుడు మన్మథుడి దేహాన్ని పూర్తిగా కాల్పనుండా బూడిదను మిగిల్చాడు.

ఆ మాగిన బూడిదంతా కలిగి భండాపురుషు అయ్యాడు వాడిని సమూలంగా నాశనం చేసింది అమృతారు. అసలు శివుడి పనిని అమృత పూర్తి చేసింది.

మన్మథుని బ్రతికించింది. ఆయన మన్మథుడనఱడే చేపుడు. ఆయన దేహం పోయింది కానీ ఆయన బ్రతికున్నాడు. పరమేశ్వరుడు దేహాన్ని ఎందుకు కాల్పాడు?

“నేను మన్మథుడును. ఈశ్వరుని కూడా జయిస్తాను” అహంకారమంతా దేహగతమైన అహంకారం. ఆది శివుని యొక్క కంటి మంబలలో కాలిపోయింది. శివుని కన్న అంటే జ్ఞానాగ్ని.

“జ్ఞానాగ్ని దగ్గ కర్మాణం తమాహుః పండితః ఐధాః” అన్నాడు గీతలో జగద్గురువైన కృష్ణపరమాత్మ.

శివుడు గురు స్వరూపుడు. ఆయన ఇచ్చిన జ్ఞానంతో దేహాత్మాభిమానం పోయింది. కాని పూర్తిగా కర్మకుటుంబం జరగాలంచే బ్రహ్మవిద్యాస్వరూపిణిన ఆ తల్లి అనుగ్రహం కావాల్చిందే. ఆదే అమృత జరిగింది. అమృత ఇంక శివుడు మిగిలిపోయాడు. అమె థర్మ శరీరం తీసేసాడు కనుక ఈవిడ శరీరం అమృత.

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

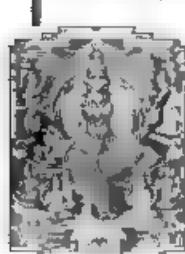
ఆమ్మవారు వత్సిఘ్రత. రత్నదేవికి మాత్రమే కనబదే శరీరం ఇచ్చింది. రత్నదేవి వత్సిఘ్రత కనుక ఆవిడను ఏడిపించకూడదు కనుక మీ అయిన సీకు మాత్రమే కనబదొదు ఇంకె వ్యరికీ కనబదు అని వరమిచ్చింది. మన్మథుడు అనంగుడైపోతాడు. అనంగుడు అంటే శరీరం లేనివాడు. శరీరం లేనివాడు అంటే శరీరం అవసరం లేనివాడని అర్థం.

నదిలో కొట్టుతుపోయే వాడికి పడవలేకపోతే పడవ లేనివాడు అంటారు. ఒడ్డుకు చేరిన వాడికి పడవ లేకపోతే పడవ అవసరం లేనివాడు అంటారు.

మన్మథునికి దేహాదులు అవసరం లేకుండానే అన్ని పనులు చేయగలిగి శక్తిని ఆమ్మ ఇచ్చింది. దేహాత్మ ప్రాంతి పూర్విగా తొలగిన తర్వాతే జ్ఞానం వస్తుంది.

దేహాత్మక్రాంతి అంటే స్వాల దేహం నేను అనుకోవడం ఒక అజ్ఞానం.

సూక్ష్మ దేహం నేను అనుకోవడం మరొక అజ్ఞానం. కారణదేహం నేను అనుకోవడం

మూడవ అజ్ఞానం. ఈ మూడు దేహాలు నేను కాడు, నేను ఆఖండమైన సన్మిద్ధానందాత్మ స్వరూపమని తెలుసుకోవడం అనట్టన జ్ఞానం.

దేహాత్మ ప్రాంతి లోతే జీవుడు అనంగుడై పోతాడు.

దేహం అవసరం లేని స్నితి. అదే జన్మరూపాత్మం. అప్పుడు ఎక్కడ పడితే అక్కడ ఉంటాడు. మన్మథునికి దేహం ఎప్పుడైతే లేదో ఎక్కడికి కావాలంటే అక్కడికి ఎక్కిపోగలిగాడు. దేహం ఉంటే ఎక్కుమన్నాడో అక్కడే ఉంచాలి.

దేహం లేకపోవడంతో సర్వత్రా వ్యాపించిపోయాడు. ఆ జీవుడిని ఆమ్మవారు సర్వత్రా వ్యాపించిన తత్త్వంగా మార్చివేసారు. సర్వవ్యాపకమైన పరమాత్మ తత్త్వంలో విలీనం చేసి త్రప్యుక్యాన్ని కలిగించారు. అది దీనిలో తెలుసుకోవాల్సిన అంతర్యం.

గమనిస్తే ప్రతి జీవుడు కాముడే. ఈ కాముడు గొప్ప కాముడు. మనం ఈ కాముడై పోవాలి. ఈ కాముడు తివ శక్తులను ఒకటీగా చూడడానికి బయలుదేరిన కాముడు.

ఈయన్ని దేవతలందరూ తిపార్వతులను కలపమని పంపించారు. దేవతలంటే ఇంద్రియాలని చెప్పుకున్నాం. ఆ ఇంద్రియాలన్నీ నిగ్రహించి, ఆ పరతత్త్వాన్ని తెలుసుకోవడానికి తాప్తయపడితే, సిఫుడు తన మూడవ కంటితో కాల్పివేసాడు అయిన ముందూ

అది చూడాలని దేవతలందరూ కథిసి కోరుకున్నారు. ఆ కోరికే కాముడు. దేవతలంటే ఇంద్రియాలని చెప్పుకున్నాం. ఆ ఇంద్రియాలన్నీ నిగ్రహించి, ఆ పరతత్త్వాన్ని తెలుసుకోవడానికి తాప్తయపడితే, సిఫుడు తన మూడవ కంటితో కాల్పివేసాడు అయిన ముందూ

శ్రీ లతింపాఖ్యానమ్

అనుగ్రహంతో తన జ్ఞానాగ్నితో వీడి దేవతృ బ్రాంతిని దగ్గం చేసాడు. అప్పుడు ఆ మిగిలిన కర్కుత్యమెదైనా ఉంటే ఆ లలితా పదాభట్టారిక సంపూర్ణంగా నశింపజేసి ఆ జీవుని శివశక్త్యక్ష తత్త్వానికి అనుసంధానం చేసిందని ఈ కథలోని అంతర్యం

అమృతారు చిదగ్నికుండంలో ఎవరెవరు పద్మార్బో ఖారందరిని స్ఫుర్తించారు. ఇని థండాసురుడు చిదగ్నికుండంలో పడలేదు. వాడు కూడా ఆ చిదగ్నికుండంలో పడి ఉంటే కథ ఇంతవరకూ వచ్చేదే కాదు. దేవతలందరూ పద్మారు.

చక్కని శరీరాలతో మళ్ళీ పరిఘార్థల్లో వచ్చారు కాని మన్మథుడు ప్రశ్నేకించి యుద్ధమంతా అయిన తరువాత అమృతారి కంటే సుంది వచ్చాడు. చిదగ్నికుండంలో ఎవరు పద్మార్బో వాళ్ళ మాత్రమే అమృతానించి వస్తారు. మరి చిదగ్నికుండంలో పడని మన్మథుడు అమృత సుంచి అప్పుడు ఎలా వచ్చాడు? వాడు వీళ్ళందరి కంటే ముందే చిదగ్నికుండంలో పద్మాడు. అదే శివుడి కంటి మంటల్లో కాలిపోపడం. శివుడు కంటిమంటి చిదగ్నికుండం. శివుడు చిదగ్నికుండం అక్షప్రించే రగిల్చాడాని చెప్పారు. అదీ సరైన సమన్వయం.

ఈ విధంగా మన్మథుడు అమృతారి అభయాన్ని పొంది ద్విర్యంగా ముందుకు సాగాడు. చేతిలో చెరకు విల్పు, పుష్పుల బాబాలు, స్నేహితులు మలయ పవనుడు, పసంతుడు, చిలుకల రథం, ఏమీ గట్టి జలం లేదు.

థసు: శొష్యం హౌర్య మథుకరమయా పంచవిథిః

వసంత స్నామంతో మలయమరుడా యోధన రథః

తథాప్యేకస్పర్శం హిమగిరిసుశే కామపి కృపా

మపాంగాత్తే లభ్యు ఇగదిరమంగో విషయతే

అని శంకరులు సొందర్యలహారిలో చెప్పినట్లుగా శరీరం లేకపోయినా శివుడి దగ్గరకు జయించడానికి ద్విర్యంగా వెళ్తున్నాడు. అమృతామన్మథుడు పరమేశ్వరుని జయించి తీరాతాడు ఎందుపల్లనంటే ఆయనకి సీ కడకంటే చూపులోంచి ఏదో అనిర్మచించున దయ దొరికింది. అందువల్ల ఆయన అంత శక్తిమంతుడయ్యాడు. పనికిరాని వాఢ్చి కూడా పనికొచ్చేటట్లు చేయగలదు ఆ పరాశక్తి

కాల్రుకేయ జవేసం. తారకాసురాచి రాక్షసుల వభి

మన్మథుడు మహా ఆనందంగా బయలుదేరి శివుడు పరమ బైరాగ్యంలో ఉన్న స్ఫోఱ్స శ్రమానికి చేరుకున్నాడు.

అప్పుడు అమృతారి ఇచ్చిన శరీరం, అమృతారు ఇచ్చిన ఆయుధాలతో ఉన్నాడు.

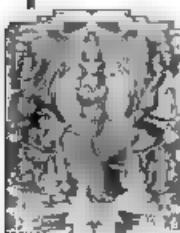
శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

అథ కందర్ప బాణామై స్తుదిత శృంద్రశేఖరః
దూరీ చతోర వైరాగ్యం తప స్తుత్యాజ్ఞ దుష్టరం

మన్మథ జాణాల వలన, వైరాగ్యం అంతా దూరం చేసుకుని తపస్స విడిచి పెట్టి,
పార్వతీదేవి తపస్స చేస్తున్న లోటుకి వర్ణాదు. అమృతో “అద్య ప్రత్యుతి లే దాసః” -
“ఈ రోజు నుండి నీ దాసుడిని” అన్నాడు. అంతకు ముందు ఎన్ని తపస్సులు చేసినా
పలకని స్వామి, నీ దాసుడిని అన్నాడు.

ఇది మన్మథుని శక్తి కాదు అమృతారి కంటి చూపుకి ఉన్న శక్తి ఆ శక్తి వల్లే మన్మథుడు
వెళ్లి ఆ పని చేయగలిగాడు. అమృతారి కను చూపు అనే మన్మథుడే ఆ పని చేయగలదు.

పంచకర శాస్త్రశోధన పరమావ్యాఖా దృష్టిపాతేన
కాంచీసీమ్మ కుమారీ శాచన మాహాయుతి కామజేతారమ్
అంటారు మూకశంకరులు.

‘ప్రతిస్ని తప తపశ్చి’ నీ తపస్సుతో నస్సు ప్రేతి పొందించావ్యాదు.
పార్వతీ పరమేశ్వరులకు దివ్యమైన కళ్యాణం జరిగింది.
ఇక అక్కడి మండి ఆప్తి ఆయనకు ప్రపంచం. పరమేశ్వరునికి అమృతారిపై
ఎంత ప్రేమ! శివుడు మహాతపస్సు, మహా వైరాగ్యం అంటారు. వైరాగ్యమంతే
శివుడే గుర్తు పస్తాడు. కానీ అయినంత శృంగార పురుషుడు మరొకడుండడు.

దివ్యమైన భూపాలలో పరమేశ్వరుడు అమృతారితో కలిసి విహరిస్తూ ఉన్నాడు

ఆ పరమేశ్వరుని దివ్యలేజం అమృతారి కారణంగా వలికి వల్పింది ఆ శాంభవలేజం
ముందుగా ఈ వృధ్యి పీద పడింది. కానీ వృధ్యి భరించలేకపోయింది. అప్పుడు ఆది
శాయువు ద్వారా అగ్నికి అప్పగించబడింది. అగ్ని కూడా ఆ మహాజేణ్ణి భరించలేక
పోయాడు. శివతేజం పంచభూతాలకు మూలమైనది. పంచభూతాలలో ఒకడైన అగ్ని
కూడా ఆ తేజస్సును భరించలేకపోయాడు.

అగ్ని ధానిని తీసుకుని వెళ్లి గంగ యందు ఉంచాడు. కానీ గంగ కూడా ధానిని
భరించలేక తపస్సే మామూలు అగ్ని దాలదని బ్రహ్మ దేవుడు ఒక ప్రత్యేక తపస్స చేసి
ధానితో అగ్నితేఖలతో కూడిన రెల్లు తుప్పను తయారు చేసాడు.

రెల్లుకి ‘శరము’ అని పేరు.

తుప్పకి ‘తనము’ అని పేరు. ఆ రెండూ కలికితే “శరవణం” అయింది.

అలా తయారు చేసిన శరవణంలో ఈ శివ తేజస్సు ఉంది. ఆ శరవణం జగన్నాతు

రూపమే. ఆ కివలీజం కొంత కాలానికి ఒస్సెందు చేటులలో, అరు ముఖూలలో వ్యక్తమంది. అదే “శరవణ భవ” అయిన తేజస్సు.

అదే “స్వందో”. స్వందుడు అంటే కివని నుండి జారివచ్చిన తేజస్సురూపుడు.

దీనిలో స్వష్టి క్రమమంతా చెప్పబడింది. విశ్వమంతా ఒక మహాశక్తి వ్యాపించి ఉంది. ప్రపంచమంతా పార్వతీ పరమేశ్వరులకు పుత్ర స్థానమే.

ఈ జగత్కులో మూడే తల్లులు ఉన్నాయి. అవి మాతృ, పేతృ, పుత్ర తల్లులు. విశ్వంలో ప్రధానంగా నాలుగు దిక్కులు, బైన ఓకటి, క్రింద ఓకటి - మొత్తం అరు. ఈ అరు దిక్కులా వ్యాపించి ఉన్నదంతా ఆ కివశక్తుల తత్త్వమే అని తెలుసుకోవడమే అరు ముఖూల సుఖపూజ్య తత్త్వం.

విశ్వమంతా కుమారస్థానంలో ఉంది. దానికి మూలమైనశారు కివశక్తులు. వంచభూతాలకు అతీతమైన పరమాత్మ తేజస్సు ప్రకృతి ద్వారా వచ్చింది ప్రకృతి ప్రేరణ శక్తి ఆ ప్రకృతి పార్వతీ. పరమేశ్వరుని నుండి వ్యక్తమైన ఆ తేజస్సు భూమి రాపోతునలో ఎయ్యాం మనో బుధిదీపవచ్చ ఇలా భూమి, సీరు, అగ్ని, వాయువు, ఆశాశం ఆలా క్రమంగా వ్యాప్తి చెంది విశ్వంగా విస్తృతమయింది.

విశ్వమంచంతటా వ్యాపించినది కివశక్తుత్వక్రమైన తత్త్వం అదే సుఖపూజ్య తత్త్వం, అదే సమ్ముఖతత్త్వం. అది లభిస్తే విశ్వమంతా ఆ కివశక్తిమయమనే జ్ఞానం కలుగుతుంది. అతని చేతికి అమృతారు జ్ఞానశక్తి అనే అయ్యాధాన్నిచ్చారు.

ఆ శక్త్యాయిధంతో స్వామి భండాసురుడు ఓగా మిగిలిన శారకాసురుడు మొదలైన రాక్షసులను సంహరించాడు. దేవసేనలన్నిటినీ ఓకటి చేసాడు.

ఇక్కడ సుఖపూజ్య తల్లున్ని స్వరించుకోవాలి రామాయణంలో రామ లక్ష్మణులకు విశ్వానితుడు సుఖపూజ్య తల్లున్ని చెప్పారు.

అలాగే మహాభారతం అరణ్యపర్వంలో స్వయంగా మార్గందేయ మహర్షి సుఖపూజ్య తల్లున్ని ధర్మరాజుకు చెప్పారు. దించు యుద్ధాలకు ముందుగా సుఖపూజ్య తత్త్వం చెప్పబడింది.

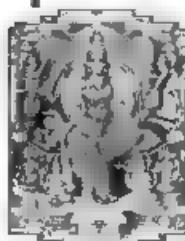
రావణ యుద్ధం కోసం రాముని పంపించేటప్పుడు విశ్వామిత్రుడు మొదట చెప్పినది అంటే అవశారప్రయోజనం నెరవేర్చడానికి ముందు చెప్పినది సుఖపూజ్యతత్త్వం కురుక్షేత్రసంగ్రామంలో ఘార్యారంగంగా చెప్పింది సుఖపూజ్యతత్త్వం. దేవ శక్తులు చాలా గాపువే కాని అసురిశక్తుల వల్ల అవస్తీ చెల్లాడెహరైసోయాయి.

శ్రీ లక్ష్మీపాల్కునమ్

వేలికి ప్రత్యేకమైన ఐలం లీక క్లిఫింబిపోయాయి. సుఖ్రూహృద్యాదు దేవశక్తులన్నిటినీ సమీకరించి, వారందరికి నేనున్నానని అభయమిచ్చాడు. అందుకే దేవసేనాని అయ్యాడు. అందరిని కలిపి వాటిని దుష్ట శక్తుల మీద విజృంభణ చేయించి వాటిని సంహరించాడు.

ఎప్పుటికీ ఎవిత్రమైన దైవిగుణాలు కలిగిన వారు ఎందరో ఉన్నారు. కాని వారి శక్తులన్నిచెల్లాడెదరై పోయి ఉన్నాయి సుఖ్రూహృద్యాన్ని ఆరాధిస్తే ఆ దైవి శక్తులన్నిటిని ఒకవోట సమకూర్చు, బలమిచ్చి ఇసురీ శక్తులను సంహరింప చేయగలడు. ఎప్పుడైనా భద్రురక్తాలకు సుప్రహృద్య లేజం అవశరించాలి.

ఆదే విధంగా అష్టాన శక్తుల్ని నాశనం చేయడానికి సుఖ్రూహృద్యాతేజం ఎప్పుటికప్పుడు అవిప్పరింపబడుతుంది.

ఈ సుఖ్రూహృద్యాదు జ్ఞానవరఠగా చూస్తే గురుగుహండు, శేవశక్తుల తత్పుంతో మనకు లభించిన గురుస్వరూపుడు. ఆ గురుస్వరూపుడై అవశరించి అవశారాలే జ్ఞానసంహంధుడు, అదిశంకర భగవత్పాదులు, రఘు మహార్షి వీరందరూ సుఖ్రూహృద్యావిభూతులు. ఈ విభూతి దైవియమైన గుణాలన్నిటిని సమీకరిస్తుంది కనుక రామాయణంలో, థారశంలో చెప్పుబడినట్టు సుఖ హృద్య స్వరూప ప్రభు దైవి శక్తులకు రక్షణ కలుగుతుంది.

అసురీ శక్తులు బలపొనవోయాయి. సుఖ్రూహృద్యాన్ని ఆవిర్యావమే పార్వతీ పరమేశ్వరులకు అనందం. ఆలా ఈ లభితోపాశ్వానం కూడా కుమార సంభవంతో హూర్తి అయింది. ఈ రఘుస్వం తెలిసిన కాళిదాన పుహికవి రచించిన 'కుమార సంభవం' లో ఎక్కువా కుమార స్వామి యొక్క పుట్టుక ప్రస్తావన ఉండదు.

కానీ పేరు మాత్రం 'కుమార సంభవం'. దానిలో ఆయన శివ పార్వతుల కళ్యాణం, శివ పార్వతులు అనందంగా కలిసి విషారించడం వరకు చెప్పి అవివేసారు. తరువాత ఇరిగేదే కుమార సంభవం.

శివ శక్తుల ఏకత్వమే కుమారస్వామి. శివుడు అయియ ముఖాల హాడు, శక్తిది ఒక ముఖం. ఆ రండూ కలిసి అరు ముఖాలు. సుఖ్రూహృద్యాదుంటే శివశక్తేశ్వరూపుడు. ఆయన దేవతల్ని రక్షించాడు. దేవతలంబే యజ్ఞ స్వరూపులు. యజ్ఞం అంటే సత్కర్మ దాని వల్లే లోకం నిలుస్తుంది. ఆయన యజ్ఞస్వరూపుడు. యజ్ఞంలో ఒక అగ్ని పైకి రగులుతూ ఉంటుంది. దాని పైన ఆష్టాం వేస్తారు. దానినే సోమం అంచారు.

ఈ ఆష్టాం క్రీందికి పదుపుంది. ఆష్టాం యొక్క దిశ ఎప్పుడూ క్రీందికి ఉంటుంది.

శ్రీ లలితోపాధ్యానమ్

అగ్ని దిశ ఎష్టుడూ ఘైకే ఉంటుంది. ఈ రిందూ కలిపితే దేవతా శక్తులు అందులోంచి వ్యక్తమై అనుగ్రహిస్తున్నాయి.

పైకి వెళ్ళి అగ్ని తివుడు, క్రిందికి వచ్చే సోమం శక్తి. అగ్ని లేనిదే సోమం లేదు. సోమం లేనిదే అగ్ని ప్రజ్ఞారిల్లదు. పమస్యమాయ చ రుద్రాయన ఇనంలో ఇది అంతర్యం.

పైకి వెళ్ళి అగ్నికి సంకేతం డార్శన త్రికోణం. క్రిందికి వచ్చే సోమానికి సంకేతం అథః త్రికోణం. ఈ రెండు త్రికోణాలు కలిపితే ఆరు త్రికోణాలు అవుతాయి. అదే పట్టోళాం. అదే షష్ఠ్యాఖతత్త్వం. యుజ్ఞతత్త్వమంతా సుబ్రహ్మణ్య తత్త్వంలో దాగి ఉంది.

'కుమార గిభవాధాంబా తుష్టిః ప్స్త్టిః మచిర్భూతిః' అనే నామంలో చెప్పిందిన గణపతి. సుబ్రహ్మణ్యులు ఇశ్వరుడు ఈ లలితోపాధ్యానంలో చెప్పబడ్డారు.

శక్తిం దత్తాం స గుహో దేవసేనామమపాయత

సా శక్తతసయా దేవసేనా సామ్యి యతస్వినీ

ఆ సుబ్రహ్మణ్యానికి అంద్రుడు స్వయంగా దేవసేనను ఇచ్చి వివాహం చేసాడు. వార్తి అనే శక్తి. ఈ రెండు సారాయణని యొక్క శక్తులు వరున ప్రకారంగా సుబ్రహ్మణ్యుడు సారాయణనికి మేసల్లుడు అవుతారు. మేసల్లుడికి తన బిల్లవిద్ధర్మి ఇచ్చినట్లు పురాణాలు చెప్పే అందమైన కథ. దీనిలో ఎన్నో సంకేతాలుస్నాయ దేవసేన కయినను ఒక భార్య. సుబ్రహ్మణ్యుడు దేవసేనలస్నిటినీ సమీకరించాడు కనుక ఆ దేవసేనా శక్తికి ఒక రూపు ఇస్తే ఆదే దేవసేన.

వార్తి అంటే తీగ. తీగ అంటే చుట్టుకొనేది అని అర్థం. సామాన్యంగా మూలాధారం వద్ద కుండలిని క్రిందికి చూస్తూ ఉంటుంది. సాధన చెయ్యగా మూలాధారం వద్దనున్న గణపతి అనుగ్రహిస్తే ఆ కుండలిని శక్తి దత్తాంబాతుంది. అలా మేల్నోన్న కుండలిని తీగలూ పైకి వెళ్ళడమే వార్తి శక్తి. అలా అది ఆరు చక్రాల మీద నుండి వెత్తుంది కనుక ఆరు ముఖాలు. అలా ప్రయాణం చేస్తూ ఆ వార్తి శక్తి మహాకూలాసానికి చేరుకుంటుంది. అక్కడ తివాచ్యక్తతత్త్వం ఉంటుంది అక్కడ ఈ కుమార-గణవాధులు, అమృత-అయ్యల ఒడిలోకి వెళ్ళిపోతారు.

ఇదీ యోగపరమైన తత్త్వం. యోగపరంగా, యుజ్ఞపరంగా, యంత్రపరంగా, తత్త్వపరంగా ఇంత అంతర్యం ఉంది.

శ్రీమన్మగర వస్త్రవ

అగస్టుల వారు శ్రీమన్మగరం ఎలా ఉంటాందో చెప్పావా స్వామీ? అని అడ్డారు. హాయగ్రీవుల వారు చెప్పు “ఇది ఏకాగ్రగంగా వింపే సర్షోత్స్వప్తి ఫలప్రదం”. అని వివరిస్తూ, “బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రుల్ని అమృతారు విషానం ద్వారా తీసుకుని వెళ్లిన చోటే మజీద్దీపం. ఆ మజీద్దీపాన్ని విష్ణుకర్మ థండాసురంపోరం కోసం ఇక్కడ దించాడు. అదే శ్రీమన్మగరం. ఆయన అమృతారు తిరగడానికి పదపోరు శ్రీమన్మగరాలు చేసాడు. ప్రధానపైన శ్రీమన్మగరం గురించి ఇప్పుడు చెప్పున్నాను విను” అన్నాడు హాయగ్రీవ స్వామివారు.

ఈ శ్రీమన్మగరం సుమేరు అనబడే పర్వతం మధ్య శిఖరంలో ఉంది.

“సుమేరు శృంగ మధ్యస్థా శ్రీమన్మగర నాయకు” అని లలితానామం. సుమేరుపర్వతం. సుమేరు అనగా ప్రధాన ఆధార కేంద్రం అని ఆర్థం.

ఒది కొండ అంచే మనం చూసేటట్టు ఉందదు. ఇదికంటేకి కనిచేసి ఒక తేజోమయ మైన భూమిక ఇదే ఈ జగచ్ఛక్తానికే కాక సర్వశివ్యందా లకు ఆధారం. సర్వభువనాలకి ఆధారం సుమేరుపర్వతం. ఈ సుమేరుకు మూడు శిఖరాలు ఉన్నాయి. అవే బ్రహ్మ విష్ణు, రుద్రశిఖరాలు.

ఈ మూడింటికి మధ్యలో ఒక ముఖ్య శిఖరం ఉంది. ఇదే ‘త్రికూటా’. ఆ ప్రధాన శిఖరమే సుమేరు మధ్య శృంగం. ఆ దివ్య శిఖరంపై శ్రీమన్మగర నిర్వాణం ఇరిగింది.

మజీద్దీపవరంగా వద్దిన్నే అమృతమయమైన సముద్రమధ్యంలో మజీద్దీపంలో శ్రీమన్మగరంగా భావించాలి అద్భుతమైన సుమేరు శృంగంలో, అమృతమయమైన ఒక రస పూహం, దాని మధ్యలో ఉన్న మజీద్దీపం ఇక్కడ తెలియజేయబడుతోంది. దీనిలో మొత్తం ఇరవై అయిదు ప్రాకారాలు ఉంటాయి. ఆ తరువాత అమృతారి చింతామజీ గృహం ఉంది.

దానిలో అమృతారు కూర్చున్నారు. శంకరభగవత్పూర్వాచార్యులువారు సౌందర్యలవారిలో సరళంగా ఒక శ్లోకంలో చెప్పారు.

సుధా సెంధోర్మధ్య సురవిటపి వాటి పరిష్కరే
మజీద్దీపే నీతోపవనవతి చింతామజీ గృహే
కించారే మంచే పరమతివపర్యక్త నిలయాం
భజంతి ర్ఘ్యం ధన్యః కతిచె విదానంద ఉహరీం

శ్రీ లలితోపాభ్యానమ్

సుర విటపి వాటే పరిషృతే అని ఒక్క మాటలో చెప్పారుగాని దీనిలో చాలా ప్రాకారాలు ఉన్నాయి. మటిద్విషే...మణి అంటే రత్నాలు. ఆ రత్నాలతో మరికొన్ని ప్రాకారాలు ఉన్నాయి మటిద్విషంలో ప్రథమ ప్రాకారంలో ముదచి ఎనిమిది ధాతుప్రాకారాలు. ధాతువు లంటే ఇనుము, వెండి, బంగారం మొదలైనవి. ఉటువాత తోముది నమరత్న ప్రాకారాలు. తరువాత కొన్ని మఱుల మండపాలు, చివరకు మహాపద్మాంధి, తరువాత చింతామణి గృహం. మటిద్విషపవర్ధన దేవీభాగవతంలో చివరకు చెప్పబడింది.

దానినే శ్రీమతున్నగురవర్ధన అని లలితోపాభ్యానంలో చివరకు తెలియజేసారు. చివరికి ఏ చోటుకి చేరికే మరి తిరిగి వెనక్కి రాడో ఆ చోటు అది. అది

న తభ్యాసయతే సూర్యు సక్తాంతో న పాపఙ్

యద్భూత సనివర్తంతే తద్వామ పరమం మమ

అని చెప్పబడ్డ పరమమైన ధామం. ఏది నిరంతరం చింతన చేస్తే అదే అపుతారు. అ దివ్యధామ చింతకులు, ఆ కాశ్యత ధామానికి చేరుకుంటారు.

ప్రాకారః ప్రథమః ఛోక్తః కాలాయన వినిర్మితః

పట్టుతూధిక సిహాప్రయోజనాయత వేష్టనః

ప్రథమ ప్రాకారం ఉక్క లోపంతో విర్మించబడింది. ప్రతి ప్రాకారానికి మద్యలో ఏదు యోజనాల దూరం ఉంటుంది. ప్రథమ ప్రాకారానికి ఏదు యోజనాల దూరంలో కాంస్య ప్రాకారం ఉంది. కాంస్యం అనగా కంచు.

కాలాయసస్య సాలస్యంతరే మారుత యోజనే

అంతరే కాంస్యసాల స్మృత్యుర్వవద్వోపరాన్వితః

ఈ ప్రాకారంలో చక్కటి గోపురాలు, పసుపులు ఉన్నాయి. ఉక్క ప్రాకారానికి, కాంస్య ప్రాకారానికి మధ్య ఉన్న ఏదు యోజనాల విస్తరించున అద్యతమైన భూమిలో రకరకాల దివ్య వృక్షాలు ఉన్నాయి.

మటిద్విషమంలే ప్రపంచమనే వృత్తానికి కేవర్దం కేంద్రంలో ఏది ఉందో అదే వృత్తంలో విస్తరించి కనిపిస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో ఏవేవేళ చూస్తున్నారో వాటిలో భోషించేవి, రక్కించేవి, కపాదేవీ దివ్యములు చాలా ఉన్నాయి.

వీటన్నిటి మూలాలు అక్కడ ఉన్నాయి. అవే ఇవ్వాండములందంతటా పంచబడి ఉన్నాయి.

మటిద్విషంలో ఏ ఏ వృక్షాలు చెప్పున్నారో అవి ఈ భూమి పీద ఉన్నట్టే అనిపిస్తాయి.

శ్రీ లక్ష్మీపాఠ్యానుష్ఠాని

పాటి దివ్యత్తు రూప వృక్షాలు అక్కడ ఉన్నాయి. అందుకే దీని పేరు నానావృక్షముహోద్యసం.

ఏలా లవంగా స్తుతిశ్లో స్తుతా కర్మార శాఖినః

పీలవః కాకటుండ్రాశ్చ నలకా త్వాసన స్తుతా

అని నానా వృక్షములు అక్కడ ఉన్నాయి.

నానా వృక్ష మహోద్యానే వర్తంతే వర శాఖినః

ఈ ప్రాకారంలో ఉన్న ఒక్కొక్క ఉద్యాన వనానికి ఒక్కొక్క అధిదేవత ఉంటాడు. వారి స్నేరణ కూడా ఎంతో ప్రయోజనికరం. మూడవది శాస్త్రమయ(రాగి) ప్రాకారం, కాంస్య ప్రాకారం, రాగి ప్రాకారాలకు మధ్యలో ఉన్నది కల్ప వాటిక. ఇక్కడి నుండి ఆరు ప్రాకారాలు కల్పవృక్షాల తోటలు. మందారం, కల్పవృక్షము, పౌరిజాతం, సంతాసం, పౌరిచందనం అని అయిదు రకాలున్నాయి. ఆరు రకాల కల్పవృక్షాలలో మొదటిది కల్పకం.

దీని తరువాత పీసమయమైన నాల్గవ ప్రాకారం ఉంది. ఈ ప్రాకారంలో పంతానవాటిక అనే కల్పవృక్షాలతోట ఉంది.

తరువాతది ఆరకూటమయమైన అయిదవ ప్రాకారం. ఆరకూటం అంటే ఇత్తడి. ఇటు సీసమయ ప్రాకారానికి, ఇటు ఆరకూట ప్రాకారాల మధ్యలో ఉన్నది పౌరిచందన వాటిక అనే కల్పవృక్షాల తోట. ఆరవ ప్రాకారం పంచలోహ ధాతుపులతో కూడకూడి. ఈ ప్రాకారానికి, ఇత్తడి ప్రాకారానికి మధ్య ఉన్నది మందార భ్రమ వాటిక. మందార కల్పవృక్షాలతోట.

ఏడవ ప్రాకారం రజత(వెండి)మయమైనది. ముందు చెప్పబడిన పంచలోహ ధాతు ప్రాకారానికి, రజత ప్రాకారానికి మధ్యలో పౌరిజాతం అనబడే కల్పవృక్ష వాటిక ఉంది. ఇత్తడితో కల్ప వృక్షాలు హర్షిత అవుతాయి.

ఎనిమిదవ ప్రాకారం పేరు హేమసాలం. ఇది హర్షిత బంగారంతో చేయబడినది ఇది శ్యామలా దేవి ఉండే చోటు హేమసాలానికి రజతప్రాకారానికి మధ్య ఉన్నవి కడిమి చెట్లు.

తత్త దివ్యా నీపవృక్షః యోజనద్వయ ముస్తు

అవి కదంబ వృక్షాలు. ఈ తల్లిని కదంబవనాసిని అని పిలుస్తారు. మొత్తం కదంబవనాలు అక్కడ భాసిస్తూ ఉంటాయి. ఆ కదంబవనాలలో శ్యామలా అమృతారు తన అంగ దేవతలు, పరిపార దేవతలు, సీనలతో కూడి ప్రత్యేక నిపాసం ఉంటుంది. ఈ తల్లికి ఇక్కడ ప్రత్యేక భవనం కాక, అమృతారి చింతామణి గృహానికి ప్రక్కన మరొక

— త్రీ లంతోపాఖ్యానమ్

భవనం కూడా ఉంది. ఒక్కడ ఈ విభాగం చూస్తునే శ్యామలా దేవి మరొక రూపంతో అమృతారిని కొలుచుకుంటూ ఉంటుంది.

నివాపా నగరీ సేయం శ్యామాయః పరికీర్తితా

సేవాళ్ళ సగరీ త్యాజ్య మహాపుచ్ఛాయుషీ శ్థాచే

ఈవిడే మాతంగక్ష్య, హయగ్రీవుల వారు అలా చెప్పగానే ఇగస్తుదు, “అమెను మాతంగ కస్య అని ఎందుకన్నారు”ని ప్రశ్నించాడు.

మతంగ మహార్షి పరిష్కారు మొదలైన వారితో సమానమైన తపస్సు చేసినవాడు.

మతంగో నామ తపసామేకరాశిస్తపోధనః

మహాప్రభావసమ్మన్సే ఇగత్ప్రస్తనలమ్మటః

ఈ మతంగ మహామునికి మాతంగుడు అని ఒక కొడుకు ఉండేవాడు. అతను తండ్రి ద్వారా అమృతారి ఉపాసనను స్వీకరించి శ్యామలాదేవిని ఉపాసించాడు.

ఆ తల్లి అతని ఆవ్యాజమైన భక్తిని మాతి అనుగ్రహించి వెంటనే కనబడింది.

దేవి త్వత్స్ముతి మాత్రేణ మమ సర్వాశ్చ సిద్ధయః

జాథా ఏవాం సిమాద్య స్తో పూర్వా అవ్యా విభూతయః

అమృ ఏం కావాలని అడగ్గానే ఆయస “అమృత వాకేం వద్దు. నిన్ను స్ఫురిస్తే చాలు ప్రత్యక్షం కాకుండానే అన్ని ఇస్తుపు. నీ వల్ల నాకు అన్ని రకాల సిద్ధులు లభించాయి, అన్ని కోరికలు తీరిపోయాయి. అన్ని విభూతులు నాకు లభించాయి కానీ ఒక్క కొరత మాత్రం ఉండిపోయిందమ్మా!

పూర్వం హిమవతా సార్థం సౌపోద్ధపరిపోసవాన్

క్రీదా మరువంం వాక్యై స్వత తేన ప్రగల్భితమ్

అహం గారీగురురితి శ్యామ మాత్రుని రేనివాన్

నాకు హిమవంతుడు మిత్రుడు, అతను ఏదైనా సందర్భం వచ్చినపుడల్లా జేము గారీదేవి తండ్రినోయే’ అని మాటిమాటికి ఉంటూ ఉంటాడు. ఎంత గొప్ప! ఇగత్థంతటినీ కన్పది ఆ తల్లైతే ఆ తల్లిని కన్పుచూడిని నేను అని హాయిగా చెప్పుకుంటూ ఉంటాడు. అది నాకు అసూయ కాదుగాని అలా అనిపించుకోశాలని నాకూ ఉండమ్మా! అని అడిగాడు.

అప్పుడు, “అమృ సరీ అనుగ్రహిస్తున్నాను” అని వరమిచ్చింది.

మాతంగుడి భార్య పేరు సిద్ధిమతి.

అనిదకు అమృతారు స్వప్నంలో కనిపించి-

శ్రీ లక్ష్మిపాల్యానమ్

శాపింభమంజరీమేకాం దదో కర్ణావతంసక:

తత్కుప్పుస్త ప్రభావేన మాతంగ సహ ధర్మిణి

తాను పట్టుకున్న కడిమిహూల గుత్తి నుండి ఒక గుత్తిని తీసి ఈ సిద్ధిమతికి ఇచ్చింది.
వెంటనే మరుఖోళ అమృతేజం అను యందు ప్రవేశించింది.

అలా మాతంగమునికి సిద్ధిమతి యందు అవతరించింది శ్యామలాదేవి. అప్పుడు ఆ
తల్లి మాతంగక్కు అనిసించుకుంది.

అవిదనే 'మాతంగక్కుం మనసాస్యరామి' అని కీర్తిస్త్రా ఉంటారు.

ఈవిదే శ్యామలాదేవి యొక్క మంక్రూలలో లఘుశ్యామల అనఱడే తల్లి

లఘుశ్యామా మహాశ్యామా మాతంగీబ్యందసంయుక్తా

తత ఏవ సమయస్త్రాన్న మాతంగి తేవ కీర్తికా

లఘుశ్యామేతి సా ప్రోత్సు శ్యామేయం మూలకందఫూః

ఈ తల్లి ప్రభావస్త్రువ శక్తిగా భాసిస్తున్నదని ఆ అమృతారి ప్రాకారాన్ని
వ్యక్తించారు.

ఆయా వనాల అధిదేవతల వివరాలు హాయగ్రిపస్యామివారు చప్పుస్త్రారు.

మొట్టమొదటటి ప్రాకారం నానావృక్షమహోద్యసంలో మహాకాలుడనే ఆయన
మహాకాళికో పొటు ఉంటారు.

మహాకాళో మహాకాళో లలితాశ్లో ప్రవర్తకో

విశ్వం కలయతః కృత్పుం ప్రథమాద్యాన వాసిపా

నిజానికి దీనిలో ఉన్న సంకేతపాదం పరిశీలిస్తే అదంకా ఒక పెద్ద గ్రంథం అవుతుంది.
ఎన్నో అద్యాత విషయాలు ఉన్నాయి.

ప్రవంచంలో కాలం ఎలా విభజింపబడింది? దేశం ఎలా విభజింపబడింది? అనే
విషయాల్ని ఇంత స్వప్తంగా మరే మతంగాని, దేశంగాని చెప్పాలేదు. ఇక్కడ మహాకాళీ-
మహాకాలుడూ ఉన్న యంత్రం ఉంటుంది. ముందు తెలియజీసిన యుయులిజ్ఞానం ఇక్కడ
గుర్తు తెచ్చుకోవాలి.

ఈ యంత్రంలో మన్మంతర దేవతలు, యుగ దేవతలు, వగలు-రాత్రి దేవతలు,
చీకటి-వెలుగుల దేవతలు, ప్రదీప దేవతలు, సంధ్య దేవతలు, అర్థరాత్రి దేవతలు
అన్ని రకాల పూర్తిమా-అమావాస్యలలో ఉన్న దేవతలు, కాలంలో సూక్ష్మ విభాగాలైన
కలా, కాష్ట నిమ్మిష, క్షత్రి, లవ, తృటి, ముహూర్త, కుతప, ఫోర అపస్త్రీ అవరజ దేవతలుగా

ఉండి, అ మధ్యలో మహేకాళీ-మహోకాలుడు ఉంటారు. సర్వకాల స్వరూపం ఇక్కడ చూపించ బడింది.

తరువాతది రండవ ఉద్యానవనమైన కల్పవృక్షాల వాటిక ఇక్కడి నుండి ఆరు కల్ప వృక్షాలలో ఆను బుతువుల అధిదేవతలు ఉంటారు. ఈ బుతువులకు, మన శరీరానికి సంబంధం ఉంది. ప్రపంచంలో ప్రతి పస్తుజాలం మీద బుతువుల ప్రభావం ఉంది

కొన్ని బుతువుల్లో కొన్ని పస్తువులు దొరుకుతాయి. కొన్ని బుతువుల్లో కొన్ని వ్యాఘ్రులు, ఖాథలు వస్తుంటాయి. బుతువులు మంచి, చెడు రెండూ చేస్తాయి. కానీ ఇప్పుడు చెప్పుబోయే ఈ బుతు దేవతలను నమస్కరించుకుంటే, ఆ బుతువుల యందు మేలు తప్ప కీడు జరగదు. ఆ బుతువులలో కాలపరమైన ఇఖ్యందులు తోలగడం భౌతిక ఫలం.

ఈ బుతు దక్తమంతా శరీరమునందే ఉంది. వారే పట్టుక్కాఢిదేవతలు, ఇమస్తు మరింత లోతైన విషయాలు. కాలమంతా ప్రధానంగా ఈ బుతుశక్తుల ద్వారానే మనకి అస్త్రాచీఫీ ఇస్తోంది నీరు, గాలి, ఘలాలు, సస్యాలు ఇంచ్చి బుతువుల యందు ఆధారమై ఉన్నాయి కనుక ఇక్కడి నుండి ఆరు కల్పవృక్షములు బుతువులకి చెప్పబడుతున్నాయి.

రెండవ కల్పవృక్షాటికలో అధిదేవతగా ఉన్నవాడు, ఆ ఉద్యానవన రక్తకుదు పసంతుడు.

ఈయనకు ఇద్దరు శక్తులు ఉన్నారు. వాళ్ళే భార్యలుగా చెప్పబడుతున్నారు. భార్యలు అంటే వారి యొక్క శక్తులు. వారు మధుత్రీ, మాధవత్రీ.

మూడవ ఉద్యానవనం సంతాన వాటిక. ఇక్కడున్న బుతుదేవత గ్రీష్మ బుతు. ఈయనకి ఉన్న రెండు శక్తులు శత్రుత్రీ, కువిత్రీ.

నాయగవ ఉద్యానవనం హరిచందనవాటిక. ఇక్కడ ఉండేవాడు వద్ద బుతువు అధిదేవత. ఈయనకు చాలా శక్తులు ఉన్నాయి. నభశ్రీ, నభస్యశ్రీ, సరసా, సస్యమాలినీ, అంబారుల, నితత్తీ, అభ్యర్థయంతి, మేఘయంతిక, వర్షయంతి, చిత్రాచిక, వారిధార ఇవి ముఖ్య మైనవి. క్రూవణ భాద్రవదాలలో మేఘాలు మబ్బులుగా మారి ధారలుగా కురిసి అస్త్రాచీఫీ నింపదమనే మొత్తం పద్మతిని ఒక్కొక్క స్తోతిలో ఉండే శక్తులుగా ఇక్కడ చెప్పబడ్డాయి. ఇవి ద్వాదశ శక్తులు.

అయిదవ ఉద్యానవనం మంబార వాటిక. ఇక్కడ శరద్యుతువు అధిదేవత ఉంటాడు. ఇష్టారీ, చుర్మారీ అనే ఇద్దరు ఇతనికి ప్రాణ శక్తులుగా భాసిస్తున్నారు.

ఆరవ ఉద్యానవనం పొరిజాతవాటికకు పొమంత బుతువు అధిదేవత.

సహారీ, సహస్రారీ అనే వారు ఈయన భార్యలు.

శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్

ఉద్యానవనాల్లో ఎడవదైన కరంబవనవాటిక అంటే ఎనిమిదవ ప్రాకారంలో ఉన్న దేవత తితిర బుతువు. తపస్యారే ఈయన శక్తులు. పీరి స్వరూప ఆ బుతు దేవతలు అనుగ్రహాన్ని కలిగిన్నంది ఇలా ధాతు ప్రాకారాలు ఎనిమిదింటి వర్తన పూర్తి అయింది.

శరువాతి తొమ్మిది రట్ట ప్రాకారాలు.

“పుష్పురాగాది విద్రుమాంత సవరత్న ప్రాకారేభ్యే నమః” పుష్పురాగం నుండి పగడం వరకు తొమ్మిది ప్రాకారాలు తెలియజేస్తున్నారు.

ముందుగా ఉన్నది పుష్పురాగమయ ప్రాకారం. దీని ముందు ఉన్న ప్రాకారం బంగారు ప్రాకారం నుండి ఈ ప్రాకారం వరకు మధ్యలో ఉన్నదంతా పుష్పురాగమయమే. ఇక్కడి నుండి అమ్మవారి ఉపానశులు ఏ స్థాయికి చెందిన వారు ఏ ప్రాకారంలో ఉంటారో చెప్పబడుతుంది. సిద్ధ జాతులలో లలితా దేవిని ఉపాసించేవారంతా పుష్పురాగ మయ ప్రాకారంలో అద్భుతమైన దివ్యానుభూతిని పొందుతూ అమ్మవారిని ఆరాధన చేస్తూ ఉంటారు. ఇక్కడ పొందే అనుభూతి చాలా విశేషం.

శరువాతది పద్మురాగమయ ప్రాకారం. ఇక్కడ చారణలు అనేవారు ఉంటారు. హర్యంలో అమ్మవారిని ఉపాసించడం వల్ల నీళ్లి పొంది దివ్య దేహములలో ఈ ప్రాకారంలో భాసిస్తూ ఉంటారు. ఐటు ఆ లలితాంపిక దివ్యానుగ్రహ అనందాన్ని పొందుతూ ఉంటారు ఈ లోకమంతా అనందలోకమే. ప్రతి ప్రాకారము అనందమయమే. ఎవరి ఉపాసనా స్థాయిని బట్టి వారికి అనుభవం ఇక్కడ కలుగుతూ ఉంటుంది.

శరువాత గోపేధిక ప్రాకారం. ఇది పద్మించవ ప్రాకారం. ఇక్కడ యోగరూప శక్తులన్నీ ఉంటాయి. కోణ్ణ కోలది యోగినులు, శైవులు ఉంటారు. వీరు లలితాదేవిని కాలసంకరిణీ అనే రూపంతో ఆరాధన చేస్తూ ఉంటారు.

వన్నెండవది హీర ప్రాకారం అంటే వజ్ర ప్రాకారం. ఇక్కడ గంధర్వులు. అఘురనులు ముద్రలైన వారంతా అమ్మవారిని పత్రేశ్వరి అనే పేరుతో ఆరాధిస్తారు.

ఇక్కడ వజ్ర అనే సది ఉంది

శరువాతది వైఘాణ్య ప్రాకారం. ఇక్కడ పాతాళవాసులైన నాగ జాతులైన శేష, కరోణుక, మహాచెద్వ, ఐసుకి, శంఖ, తత్కుక, శంఖచూడ, మహాదంత, మహాఫుణ మొదలైనవారంతా అమ్మవారిని ఆరాధించుకుంటూ ఉంటారు.

ఈ చేటంతా మహిసందఫరితంగా భాసిన్ను ఉంటాంది.

పద్మాల్ఫావది ఇంద్రజీలమయ ప్రాకారం. ఇక్కడ నదులు, సరస్వతిలు ఉంటాయి. వాటిలో నీరు కూడా మధురంగా ఉంటాయి. అద్యుతమైన భోగ్య పదార్థాలు ఇక్కడ ఉంటాయి థాలోకంలో ప్రశ్నగా అమృతారీ ఉపాసన చేసే వారంతా ఉండే చేటు ఇది

యే థాలోకగా మర్మా లలితామయత సాధకాః

తే దేహంతే శక్రసీలకఙ్కుం ప్రాప్య వసంతి హి

ఇక్కడికి చేరడం అంత తేలిక కాదు. కానీ ఇక్కడికి చేరడమే పరమావధి కాదు. మానవులు సకామంగానో, మరొక విధంగానో అమృతారీని ఆరాధిస్తూ ఉంచే ఇక్కడికిక్కడే కొన్ని పూర్తి అవుతూ ఉంటాయి. కొంతమంది కేవలం ప్రేమతో అమృతారీ ఆరాధన చేస్తూ ఉంటారు. వీరికి ఇంచు, అత్య విచారణ, వైరాగ్యం ఇవేషీ ఉండవు.

ఆపారమైన భక్తి కూడా వీరికి సిద్ధించక పోవచ్చు, ఇంకా లౌకికమైన వాసనలు ఉంటాయి. అలాంటి వారు వెళ్లి చేటు ఇది. ఈ చేటు నిస్సంశయంగా భూమి కంటే ఎంతో ఉదాత్మమైనది ఎందువలననగా ఇది బ్రహ్మండాలస్తులోకి అవల ఉంది. స్వగ్రాది లోకాల కంటే ఎత్కువ ఆనందం ఇక్కడ అనుభవిస్తారు. కానీ ఇక్కడ పొందే ముక్కి పేరు సాలోక్యముక్కి. ఆ లోకంలో ఉండే ముక్కి మాత్రమే. ఇంకా చింతామణి గృహసికి వీరు చేరలేదు.

ఇక్కడివారు లలితాదేవిని ధ్యానిస్తూ ఆ ధ్యానానందాన్ని అనుభవిస్తారు కాని కర్కుర్యమైన తరువాత వారు భూమి యందు ఉత్తమ ఇన్నలు పొందుతారు. అప్పుడు వాళ్ళు ఇంచు, యోగులై విచారణ చేస్తారు.

ద్వాంద్వారహితులు—అనగా సుఖ దుఃఖాలు, లాభ నష్టాలు, శీతోష్ణాలకు అతీతులై, జీవిందియులై ఎవరైతే ఆత్మతాఘాన్ని తలుసుకుంటారో ఆ ఇంచులు మాత్రమే చింతామణి గృహంలో ఉన్న అమృతో శీనమఘుతారు.

ఈ ప్రాకారానికి చేరినా తరువాత ఇన్నలలో ఎప్పటికైనా ఇక్కడికి చేరే ఆభయం తనిపిస్తున్నది. అమృతారీ ఉపాసన చేసే వారందరూ కూడా త్రమత్రమంగా ఇంచు వైరాగ్యాలను అవలంబించుకని సాత్మ్రికమై అంతర్ముఖానమారాధన చేస్తే ఈ ఇన్నలోనే చింతామణి గృహంలో ఉన్న అమృతో సాయించ్చుం పొందగలరు.

ఇది పదునాల్సి ప్రాకారం.

ఈ ప్రాకారంలో ఉన్నవారంతా చాలా గట్టి సాధకులే. సామూహికులకారు.

శ్రీ లక్షోతుఖ్యానమ్

తరువాత వచ్చేది ముక్కారత్నమయ్యాకారం అంటే ముత్యల ప్రాకారం. తామ్రపద్మి, మహాపద్మి, సదాముక్కా, సదోదకా అనే మంచి నదులు ప్రవహిస్తు ఉంటాయి. ఇక్కడ ఉండేవారంతా దేవలోక వాసులు ఇంద్రాది లోకాలలో ఉండే దేవతలు అమృతార్థిని ఆరాధిస్తే ఇక్కడకు దేరకారు. ఆ దేవతలంతా ఇక్కడ దివ్యానంద అసుభవాస్త్రి ఓంముతూ ఉంటారు.

ఇక్కడ ఉన్న దేవతలను రక్షించడానికి బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర లోకాల విభూతులు ఇక్కడ ఉంటాయి. బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర లోకాలు ప్రతి బ్రహ్మండానికి ఉంటాయి కానీ వాటి మూలం ఇక్కడ ఉంది. ఈ పదిహేనవ ప్రాకారంలోనే అష్ట దిక్కాలకుల లోకాలు ఉన్నాయి. దీనిలో తూర్పు వైపు రుద్ర లోకం ఉంది.

ఈ రుద్రలోకంలో పదవోరు అవరజాలు ఉంటాయి. ఈ పదవోరు అవరజాల మధ్యలో మహారుద్రుడు ఉంటాడు. పొరబ్యాహసురు, సేనాని, దికాంపతి, పూరీకేతుడు, పశుపతి, స్నేహింజరుడు, త్వామిమంతుడు, పథ్మాం పతి, బభుతుడు, వివ్యాధి, అస్మపతి, పూరీకేతుడు, ఉపాపతి, పుష్ట్రానాంపతి అని ఇలా వీళ్ళ పేభుంటాయి. రుద్రంలో చప్పుబడ్డ దేవతలందరూ ఇక్కడ ఉన్నారు.

లలితోపాఖ్యానంలో ఈ భాగం ఏంటే రుద్రాభివేకం. రుద్రాపసిషత్ జపించిన ఫలితం వస్తుండని చెప్పారు. అమృతిమృతో అన్ని వద్దులు ఉన్నాయి.

తరువాతది మరకత ప్రాకారం. ఇది రత్నప్రాకారాల్లో కీలకమైన ప్రాకారం. ఈ ప్రాకారం దండనాథాదేవీ అంబే ఎఱాహాదేవీ ఉండే చోటు. ఇక్కడ అయ్యతమైన గృహాలు, విస్తారమైన ఆశ శృష్టములు(తాటి చెట్లు) ఉంటాయి. అవస్థి బంగారు అకుల తాటి చెట్లు, ఆ చెట్ల బెరడు కూడా బంగారంగా ఉంటుంది. మెత్తగా ఉంటుంది. వాటి క్రిందకు వెడితే శాంతి లభిస్తుంది.

దండనాథా దేవి యొక్క సమస్త పరిపార దేవతలు ఈ ప్రాకారంలోనే ఉంటారు. ఈ తల్లికి ఇక్కడే కాక అమృతార్థి చింతామణి గృహం దగ్గర మరాక భవనం కూడా ఉంది. ఉన్నత వైరావి, స్వామైశ్, తిరస్కరించే, కిరిపదాదేవీ మొదలైన వారాహా శక్తులు ఇక్కడ భాసిస్తూ ఉన్నాయి.

తరువాతది విద్రుమ ప్రాకారం. విద్రుమం అనగా పగడం. దీనిలో రత్న ప్రాకారాలు పూర్తి అపుతాయి. ఈ పదిహేడపప్రాకారంలో బ్రహ్మలోక వాసులందరూ ఉంటారు. బ్రహ్మలోకంలో ఉండేవారు అమృతార్థం పాందితే ఇక్కడికి దేరుకుంటారు. బ్రహ్మదేవుని

వాసం. ఇక్కడ దివ్య మహర్షులు, వేదాలు కొల్పావే ఉంటాయి.

తరువాత వచ్చేది మాణిక్య మండపం. దీనినే నానారత్నమయుష్మాకారం అంటారు. తది చాలా ముఖ్యమైన ప్రాకారం. ఇక్కడ పైతుంరంలో ఉన్న శక్తులన్నీ ఉంటాయి. అమ్మ లోకాలలో అన్ని లోకాలు ఉన్నాయి. అమ్మలో అందరు దేవతలు ఉన్నారు. ఇక్కడే అమ్మారి నథాల నుంచి పుట్టిన దశావతారాలు ఉన్నాయి. ఆదిశేషువు పర్వంకం పై నారాయణుడు ఇక్కడ శయనిస్తూ ఉంటాడు సమస్త ఆయుధాలతో, సర్వ శక్తులతో సర్వజ్ఞాదు, సర్వతో ముఖుడైన దామోదరుడు ఇక్కడ ప్రకాశిస్తూ ఉంటాడు.

తరువాతది సహస్రస్తంభమంటపం. ఇది పంతోమీదవ ప్రాకారం. ఇక్కడ శివుడు సౌభ్యాత్మక మహాశ్వరస్వరూపుడు మహాదేవుడన్న పేరుతో ప్రకాశిస్తూ ఉంటాడు ఇక్కడ 28 శైవాగమాలు రూపం ధరించి పూజలు అందుకుంటూ ఉంటాయి. లలితాదేవీశక్తులైనవారు ఈ మహాదేవుని ఆశ్రయస్తే, వారి మంత్రం, తపన్స సైద్ధించేటట్లు అనుగ్రహిస్తాడు. ఇక్కడితో రత్న ప్రాకారాలు పూర్తి అయ్యాయి. మొత్తం ఇప్పటి వరకూ పంతోమీది ప్రాకారాలు పూర్తి అయ్యాయి.

తరువాతది మనోమయుష్మాకారం. ఇప్పటి వరకూ చిప్పినవన్నీ భూతికంగా కనిపిస్తున్నాయి. కానీ మనస్య ఎన్నో కల్పించగలడుగాని భూతికంగా వాచిని చూడలేదు. భూతికంగా కూడా సాధ్యం తానివాచిని సాధ్యం చెయ్యగలిగి ప్రాకారాలు ఇక్కడ నుండి మూడు రకాలు వస్తాయి. వాటిలో మొదలేదే ఈ మనోమయ ప్రాకారం.

సహస్రస్తంభమంటపానికి, ఈ మనోమయ ప్రాకారానికి మధ్యలో ఒక బావి ఉంది. ఇది అమృత బాహి. అమృతపు బావి. దీని స్వరం చాలా పుణ్యపురదం. దీనిలో జలాన్ని త్రాగినవారు సిద్ధులు, మహాబలులు, మణి శరీరులు, ప్రాణులు అవుతారు. ఈ సీరు ఎంత శక్తిమంత్రమందంతే వాసన మాసినా దాని యొక్క శక్తి లభిస్తుందని చెప్పాడు.

ఇక్కడ అనేక రకాల పట్టలు ఉంటాయి. ఈ పట్టులన్నీ లలితా మంత్రమే జపిస్తూ ఉంటాయి. అమృతపాచి అతి విశాలమైనది. దానిలో నౌకలు తీరుగుతూ ఉంటాయి. అక్కడికి చేరగలిగి స్థితి గల సిద్ధులకి ఆ నౌకలలో విపోరం చేయస్తూ ఉంటారు ఆ దివ్యానందాన్ని వారు పొందుతూ ఉంటారు. ఆ నౌకలలో ఎవరు ఎక్కాలనేది చూసుకుని నడిపే ఒక రంధ్రపీ ఉంటాంది.

అవిడ నౌకేశ్వరీదేవి. ఆ నౌకేశ్వరీదేవి వారాహా దేవి చేత నియమింపబడిన ఒక శక్తి. అవిడ పేరు తార్. తార అంటే దాచించునది అని అర్థం.

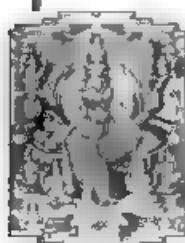
శ్రీ లలితోపాథ్యానమ్—

నభు కలువల వంలీ నీలకాంతులతో ఉన్న పరిహారికలు ఈ తారాదేవికి ఉంటారు.
ఏరి అనుషుతి లేనిదే ఎవ్వరూ జటు రాలేరు.

తరువాత వచ్చేది బుద్ధికాలము. మనోప్రాకారానికి, బుద్ధి ప్రాకారానికి మధ్యలో ఇనండ
వాహి అనే బావి ఉంది. ఈ బావిలోని నీరు మద్యంలా ఉంటుంది. అంచే మత్తుప్రస్తుంది.
లోకంలో చూసేవి కావు ఇవి దివ్యములైనవి. దీనికి శిగదఫూల వాసన ఉంటుంది.
జలా చెప్పడంలో మాయగ్రీవ స్వామి ధృత్యం చెప్పడమే కాకుండా శబ్దం వినిపిస్తున్నాడు.

వాసన కూడా చూపిస్తున్నాడు. మణిద్విపాశ్ని అనుభవంలోకి తస్తున్నారు. ఆ బావిలోని
నీరు బంగారు రంగులో భాసిస్తూ ఉంటుంది.

ఇక్కడి నౌకోశ్వరీదేవికి వారు కీడేవి, సుధామాలిని, అమృతేశ్వరీ అని మూడు పేర్లు
చెప్పారు.

తరువాతది అహంకారమయ ప్రాకారం. ఇక్కడ విమర్శపాపి ఆనే పెద్ద
బావి ఉంది. సుషుమ్మా నాదిలో స్ఫవించే అమృతపు రుచి ఇక్కడ ఉంటుంది.
సుషుమ్మాంతర్మశతమైనది. సుషుమ్మలో ప్రతి వారికి చిదేకరసరూపీఁడే అని
ఒక అమృతభార ఉంటుంది.

ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఒకొక్క జంద్రియ ప్రభును దాచి ఎదిగినవాడు ఒకొక్క
ప్రాకారానికి చేరుకుంటాడు. ఇక్కడ భక్తుడి ప్రభు ఏ స్థాయి చూకా వచ్చాక
దేహం చాలించాడో, ఆ స్థాయిలో ఆక్కడు చేరుతాడు. అనాత్మ తత్త్వాన్ని పరిహారించడులో
సాధకుడు ఏ ప్రాకారం వరకు రాగులాడో ఆక్కడి నుంచి మణిద్విపుంలో కొనసాగుతుంది.

సుషుమ్మలో ఉన్న ఆ పరమామ్మత రసాన్ని పట్టుకోగలిగినవాడు ఇక్కడికి చేరుకుంటాడు.
ఏ స్థాయిలో దేహస్నే విడిచి పెదతాడో ఆ యోగ్యతిని ఆక్కడ అనుభవిస్తున్నాడు. ఆ మణిద్విపుపై
రుచి ఉచాకి అందదు. ఇక్కడి నౌకోశ్వరీ దేవికి మరోపేరు తురుతుఱ్ఱాడేవి.

ఈ మూడు వాపికలు ఇదా, పింగళ, సుషుమ్మలుగా భావించవచ్చు.

తరువాత వచ్చేది సూర్యాఖింణమయప్రాకారం.

మన భూమికి ఒక సూర్యుడు, కానీ ఇలాంటి సూర్యులు ఎందరో ఉన్నారు. వారందరికి
మూలస్తానం ఈ ప్రాకారం. ఇక్కడి తల్లి సంకల్పంలోంచి సూర్యమండలాలకి మూలమైన
ఒక తేజస్సురూపు వచ్చాడు. ఆయన పేరు మార్గాండ బైరవుడు.

ఆయన నుండే సమస్త బ్రహ్మింధాలలోకి సూర్యుడు వచ్చాడు.

ఇక్కడ ఎండ ఉంటుంది కానీ అది వేడిగా కాకుండా ఆహ్లాదమయంగా ఉంటుంది.

శ్రీ లలితోదాఖ్యమ్

ఇక్కడ ఉండే సురలు, సిద్ధులు, నరులు, అసురులు అందరి శరీరం సూర్యకాంతిలా ఉంటుంది. ఈ సూర్యమండలం దగ్గర మార్గాండ కైరవుడు పస్సెండు రూపాలతో ప్రకాశిస్తూ ఉంటాడు ఏం ద్వాదశాదిత్యులు. మార్గాండ కైరవుని దగ్గర ముగ్గురు ప్రథాన శక్తులు ఉంటారు. ఆ పేర్లనీ విని ఆ దేవతలు అనుగ్రహించాలని నమశ్శారం చేసుకొంటే వాలు బ్రాహుకు బాగుంటుంది. వీరంతా అమృతారిని ఆరాధన చేస్తూ ఉంటారు.

అవి మహాప్రకాశకళ్ళి, చక్షుప్స్తుయి, భాయాదేవి అనే మూడు శక్తులు.

వీర వల్లి వెలుగు వస్తోంది. మహాప్రకాశకం అంటే కాంతి. చక్షుప్స్తుయి అంటే కమ్ము చూడగలిగే శక్తి. భాయ అంటే సీద. వెలుగు ఉంటేనే సీద ఉంటుంది.

దీనినే బాలాతపోద్దూర భూమి అంటారు. ఆతపం అంటే ఎండ లేదా కాంతి. ఆ లేత సూర్య కాంతి ఉద్దారమై విస్తారమై ఉన్న చోటు కాబట్టి దీన్ని సూర్యబీంబమయ్యాకారమని, బాలాతపోద్దూరమనే అంటారు.

తరువాత చంద్రబింబమయ్య ప్రాకారం. ప్రతి ప్రాకారమధ్యంలో దూరం ఏడు యోజనాలు. ఈ ప్రాకారంలో వెన్నెల కాంతి పరుచుకుని ఉంటుంది. దీని పేరు చంద్రికోద్దారము. సర్వచంద్రులకు, రసాలకు అధిదేవుద్దన చంద్రుడు సోమనాథుడు అనే పేరుతో త్రకాశిస్తూ ఉంటాడు. నిర్వులమైన ఆకారం కలిగి ఉంటాడు.

అయిన చుట్టూ అశ్చిస్తూడి నశ్శక్తాధిదేవతలు ప్రకాశిస్తూ ఉంటారు. సోమనాథుడు వీరందితో కలిసి అమృతును ఆరాధిస్తూ ఉంటాడు.

తరువాతది శృంగారప్రాకారం. శృంగారం అంటే అలంకారం, కోథ. దీన్నే కెలుగులో సింగారం అంటారు ఇది కౌస్తుభమణిలతో నిర్మించబడింది. ఇది భూమి యందు దొరికే మణి కాదు, సముద్రమధనంలో ఉద్ధవించిన మణి. నారాయణుడు వక్కస్థలంలో పెట్టుకునే మణులు. ఇక్కడ మహాశృంగార పరిషు ఉంది. పరిషు అంటే కండకం(అగ్ర). కోటల దగ్గర కండకం తవ్వి దానిలో సీరు పోసి శత్రువులు బాటి రాకుండా ఏర్పాటు చేస్తారు. ఆ విధంగా అక్కడ మహాశృంగార పరిషు ఉంది. దాని నిండా మంచి రసమయమైన జలం నింపబడి ఉంటుంది. దానిలో చాలా మంది చక్కగా అలంకరించుకున్న అంగార్చు, అందగత్తెలు విహరిస్తూ దివ్యమైన ఆనందాన్ని అసుభవిస్తూ ఉంటారు. వారందరి మధ్యలో కూర్చుని, ఆ పరిషునంతటిని జాగ్రత్తగా చూసుకునేవాడు మన్మథుడు. ఇక్కడ ఎవరు చింతామణి గృహంలోకి వెళ్ళాలో నిర్మయించేది ఇతడే. అది దాటి వెళ్ళడం మహా కష్టం. మోహస్తు ఎవరు పూర్తిగా జయిస్తాలో వారు మాత్రమే దీనిని దాటి వెళ్గగలరు.

శ్రీ లలితామానుజున్

సంసారిణ్ణ రాగాంధాః ఇచ్చే సంకల్ప కల్పనాః

మాహితులూహ్ పురుషా వికల్పుక్తోభభూసరాః

ప్రభూత రాగ గహవాం ప్రొఢవ్యామోహదాయీమ్

సంసారులైనవారు, రాగాంధులు (ఒక వస్తువు నాది అని మమకారంలోనే ఉడి ఉండిపోయేవారు), అనేక సంకల్పాలు కలవారు, ఎంతో గొప్ప సాధనలు చేసినప్పటికీ ఈ ప్రాకారం వరకే చేరగలరు.

యస్య సర్వే సమారంభాః కామవంకల్పవ్యూతాః

ఖ్లానాగ్నిదగ్నకర్మాం తమాపాః పండితం ఘధాః

అమ్మ యొక్క ఆసలు తత్క్షం(ఆత్మతత్క్షం) మంత్రానికి, ఐపొసవకు కూడా దొరకదు. దేవిషబ్ల అది దొరుకుతుందో, దానికి కావల్సిన చిత్తశర్ధిని ఇష్వానికి ఇవస్తే పనికి వస్తాయి. చాలా మంది పూజ భోతికప్రయోజనాల కోసమే కానీ ఆత్మతత్క్ష సాధన కోసం చెయ్యారు. భోతికప్రయోజనాలు లోకయాత్రకి మాత్రమే. ఆసలు పరమార్థం అమ్మ ఒడిని చేరడం. అమ్మ ఒడిని అడిగితే అమ్మ కని పిస్తుంది. ఏదో కావాలని అమ్మని అడిగితే, అమ్మ కనపడదు. తప్ప అమ్మది కాదు. విశ్వామి విశ్వం అడిగితే అమ్మ రావక్కలేదు. పరిపారిక వచ్చి విక్త వేసి పంపించేస్తుంది. సంసారిణ్ణలై, రాగిణ్ణలై సంకల్పాలతో ఉన్నవారందరినీ అక్కడ ఆపేస్తారు అమ్మ దగ్గరకి భమ్మ విష్ణు, మహేశ్వరులు మాత్రం స్నేహగా వెళ్లచ్చు, వారు సాక్షాత్తు అమ్మ యొక్క స్వరూపాలు.

త్రిమూర్తులు కాక, ఈ వికారాలను జయించిన సిద్ధులు/మహాత్ములు ఈ ప్రాకారం దూటి వెళ్లగలు/గుతారు.

ఇక్కడికిఁ 25 ప్రాకారాలలో ప్రథానమైనవన్నీ అయిపోయాయి. వీటన్నిటి తరువాత వచ్చేది అమ్మహారి నిషాసమైన చింతామణి గ్రహం.

ఇరవై ఆయిదు ప్రాకారాలలో ప్రతి ప్రాకారానికి నాయిగు దిక్కుల్ా నాయిగు గోపురాలు ఉన్నాయి. మొత్తం పంద గోపురాలు దాటాక చింతామణిగ్రహంలోకి ప్రవేశం. ఇది ప్రాకారంగా చెప్పబడలేదు ఈ చింతామణి గ్రహం చుట్టూ పెద్ద వనం ఉంది, దాని పేరు మహాపద్మాటి పవం. ఆ మహాపద్మాటిలో ఉన్నవన్నీ మెట్ట తామరలు. మెట్టతామర లంతే నేల మీద వచ్చే బామరలు. ఇవి చింతామణి గ్రహణికి ఆరు యోజనాల దూరంలో విస్తరంగా వ్యాపించి ఉంటాయి. ఇక్కడి మట్టి అంతా సపరత్తుమయ్యామని.

- శ్రీ లలితేషాభ్యాసమ్

ముందు చెప్పుకున్న పద్మరాగ మయిప్రోకారం దగ్గర ఉన్న భూమి కూడా ఆ విధంగానే ఉంటుంది. మజులకి స్వయం ప్రకాశక లక్షణం ఉంటుంది.

అమృవారి చోటు మణిధీపం అంటే స్వయంప్రకాశకమైన ధీపం. ఈ భూమి రత్న మయమైనది. ఆ భూమిలో బంగారుకాడలతో కూడిన పెద్ద పద్మాలు ఉంటాయి.

ఒకొక్క కాడ పొడవు ఒక యోజనం ఉంటుంది ఈ పద్మాలు పత్రాలు పది జాలిచెట్టి పొడవు కలిగి ఉంటాయి వారి కేసరాలు (కీంజల్ఫములు) అయిదు తారీ చెట్ల పొడవు ఉంటాయి. హూల మధ్యభాగం ఉన్న దిద్దు వంద మూరల ఎత్తుతో ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. వాటి కాండాల నిండా చిన్న కంటకాలు అందంగా భాసిస్తూ ఉంటాయి.

మహా పద్మాబి కక్ష్యకి టూర్చు భాగంలో అర్థ్య పాత్ర ఉంటుంది. శ్రేవిద్యేషాసనకులు నవావరణ అర్థాన చేసేలపుడు ఈ అర్థ్య పాత్ర పెట్టుకుంటారు. అర్థ్య పాత్రలో మూడు భాగాలు ఉంటాయి. ఆధారము, పాత్ర, పాత్రలో రసం.

ఆధారం అగ్ని కళలతో చేయలడింది. భూమూర్ఖి, ఇంచు, ఇంచులిని, విస్ములింగిక మొదలైన పది కళలతో అగ్ని అక్కడ ఉంటాడు. దాని పైన పన్నెందు సూర్యకళలతో పాత్ర ఉంటుంది. దానిలో అనేక కీపథీ జలములతో నింపిన అమృతం ఉంటుంది. రీనిలో చంద్ర కళలు పరచోరు, బ్రాహ్మ కళలు పది, విష్ణు కళలు తొమ్మిది, రుద్ర కళలు పది, సాలుగు మహేశ్వర కళలు, పదపోరు సహాయ కళలు భాసిస్తూ ఉంటాయి. ఈ కళలతో భాసిస్తూ, వికాలమైన పాత్రలో చిన్న నౌకలు ఉంటాయి.

ఆ నౌకలలో ఈ కళా దేవతలు త్రీదిస్తూ ఉంటారు. ఇది ఆ పాత్రలో ఉండే సాగసు. ఈ పాత్రలోని సర్వాపథిరసాన్ని మహాపద్మాబిలో ఉండేవాళ్ళు, అమృవారి శ్రీచక్రంలోని తొమ్మిది అవరణలలో ఉండే దేవతలు తాగుతూ ఉంటారు వీళ్ళ తాగడానికి మోసుకుని వెళ్ళి పరిచారికలు ఉంటారు.

శ్రీచక్రంలో త్రైలోక్యమాహానచక్రం నుండి సర్వానందమయచక్రం పరకు చెప్పబడ్డ అణిమ మొదలైన శక్తుల నుండి కామేశ్వరి, భగవాలిని పరట అందరికి అడవా దడపా ఈ పాశీయం కావారి. పీరిని అది త్యాప్తి పరుస్తుంది.

శ్రీ విద్యులో ఆర్థ్యపాత్రను పెట్టి తర్వయామి పూజయామి ఆని చెప్పు ఉంటారు ఇదే రహస్యం ఇత్యున్న చెప్పబడుతోంది.

ఈ అణిమాది శక్తులందరూ అమృవారి చింభామణి గృహం లోపల ఉంటారు. పరిచార కులు వచ్చి కోల్చు కొలది బంగారు రత్న కుంభాలతో తీసుకుని వెళ్ళి అణిమాది దేవతలకు సామవేరం చుట్టుఖశర్మ—

శ్రీ లలితామాల్యానము

ఇన్ను ఉంటే పారు తాగుతూ ఉంటారు. ఆచువంచీది ఈ అర్థు పూత.

మహాపద్మాటవి కక్ష్య అగ్నీయ దిగ్వాగంలో అగ్నికుండం ఉంది. ఒక్క జంబీకే అగ్ని హోత్రం చేసుకోవాలి అన్నప్పుడు, విశ్వమనే ఇంచి దంపటులైన ఆ కామేశ్వరీ కామేశ్వరులు విశ్వరక్షణ కోసం అగ్నిహోత్రం చేస్తారు. అక్కడ అగ్నీయ దిగ్వాగంలో చిదగ్ని రగుబుతూ ఉంటుంది. ఆ చిదగ్ని కుండంలో హోత్రిగా లలితా మహాదేవి, హోత్రా మహాకామేశ్వరుడు ఈ సుధాధారలు హోమంలో వేస్తూ ఉంటారు.

ఈ గృహానికి నైబుణి భాగంలో చుక్కరాజరథం బాసిస్తూ ఉంది. గృహరాజునికి వాయవ్య భాగంలో మంత్రిణీదేవి యొక్క గేయచక్రరథం ఉంటుంది.

ఈశాన్యభాగంలో వారాహాదేవి యొక్క కిరివక్ర రథం ఉంటుంది.

చింతామణిగృహానికి అగ్నీయదిక్కులో ఉన్న చిరగ్నికుండానికి పడమటి దిక్కులో గాయత్రీ దేవి మందిరం ఉంది. దాని ప్రక్కన అభయంకర మందిరం ఉంటుంది. దాని ప్రక్కగా సూర్య మందిరం, ఓంకార మందిరం. తురీయ గాయత్రీ మందిరం, చక్కషుటీ మందిరం, గంథర్జురాజ మందిరం, త్రైపారి మందిరం. మహాగుణవతిమందిరం, పంచాక్షరీమంత్ర వాచ్యదైన శివ మందిరం, త్వాక్ర మంత్ర వాచ్యదైష మహామృత్యుంజయ మందిరం ఉన్నాయి. నర్వ మంత్రాధిదేవతలు అక్కడ ఉన్నారు.

ఇస్తే చింతామణి గృహానికి చుట్టూ ఉన్నాయి. చింతామణిగృహం యొక్క తూర్పు ద్వారానికి దక్షిణానైపు మంత్రిణీదేవి అయిన శ్యామలా దేవి యొక్క ఇల్లు ఉంది. వామభాగంలో దండనాథ అయిన వారాహాదేవి యొక్క ఇల్లు ఉంది మధ్యలో ఉన్న చింతామణి గృహం రెండు యోజనాల విస్తృతం కలిగి ఉంది

ఒక్కాడి గోదలు ఒక్కాడి క్రోసెడు విస్తృతంలో ఉంటాయి. ఈ గోదలలో ఇటుకలు మట్టి, రాయ ఏమీ లేవు, అన్న చింతామణలే. చిచ్చకి స్వరూపమే చింతామణి గృహం. చిచ్చకి యందు గర్భమైన మహాతేజ స్నేహితులు విషాక్షిక్యరూపాలింధి లలితాంబిక. చింతామణి గృహంలో చిచ్చకి స్వరూపిణి అయిన ఇగదంబిక భాసిస్తున్నది.

ఇక్కడి గోదలు నాలుగు యోజనాల ఎత్తు ఉండి దానిలో చింతామణలు ప్రకాశిస్తూ ఉంటాయి. కోరుకున్నప్పుడ్నీ ఇచ్చే మణలే చింతామణలు.

ఇల్లాలి లక్ష్మణమే ఇంద్రో కనబడుతుంది అమృత అందరి చింతనలను తీర్చే అసలు చింతామణి కనుక అవిడ ఉన్న ఇల్లు కూడా ఆవిడ వెలుగుతోనే నిండి ఉంది చింతామణి

గృహం యొక్క అన్ని ద్వారాలలోను చిప్పణిన శక్కులు నిపసిస్తూ ఉంటాయి. ఆ ప్రాంత మంత్రా తల్లి యొక్క ఎర్రని కాంతులతో ఘ్రాశిస్తూ ఉంటుంది. ఈ చింతామణిగృహం మధ్యభాగంలో ఒక మహాపీరం ఉంది అదే శ్రీచక్రం. శ్రీచక్రానికి మధ్య భాగంలో బింధువు దగ్గర ఒక మండం పరచబడి ఉంది. ఇక్కడ శ్రీచక్రంలో దేవతలందరూ వర్ణింపబడ్డారు. మంత్రానికి నాలుగు కోళ్ళు, మధ్యలో ఒక బల్ల ఉంది. వాటిలో ఒక పాదం జపాకుసుమంలా ఉంది. అంటే ఎర్రని పుష్ట వలె భాసిస్తూ ఉంది. అది మంత్రానికి అగ్నీయభాగంలో ఉంది. ఆ కోడు బ్రహ్మదేవుని స్వరూపం అలా ఖ్రమించుకుపైన పొదం అగ్నీయ దిశలో ఉంది.

పెండవ పొదం సైములి దిక్కులో ఉంది, అది విష్ణుత్థకమైనది. అది ఇంద్రీలిల కాంతు లతో భాసిస్తూ ఉంటుంది. మూడవది రుద్రాత్మక పొదం పుద్మస్పలీకంలా ఉంది వాయవ్య దిక్కులో ఉంటుంది. ఈ శ్వారాత్మకమైన పొదం క్రూరారము (కొండగోగు పుష్ట) రంగులో భాసిస్తూ ఉంటుంది. ఇది తశాస్య దిక్కున ఉంటుంది, మహాశ్వర శక్తి.

మధ్యలో పరచబడిన బల్ల దానిమ్మ పుష్ట రంగులో ఉంటుంది అది దానిమ్మ పుష్ట రంగులో ఉండడాన్ని ఆదిశంకరులు భావిస్తూ, "నిజానికి ఆది తెల్లనిదిమ్మా కారణం అది సదాకివుడు. విశుద్ధమైనతత్త్వం అది. సర్వాయిష అయిన తల్లి అభ్యర్థ కూర్చేవడంతో అది అంతా వ్యాపించి ఆయన ఎర్రబడిపోయాడ"ని పర్మించారు. విశుద్ధమైన అశ్వే అన్నిలోకి శారణమని భాసింపజేసేది ఆయన యొక్క అఖండశక్తి ఆయన జగదంచిక అని దీనిలోని తత్త్వం. ఈ విధంగా భాసిస్తూ ఆ బల్లమైకి ఎక్కువానికి 36 రకాల మెట్లు ఉన్నాయి.

ఈ ప్రపంచంలో వ్యాపించిన 36 తత్త్వములు. దాని పైన "శివాకారే మంచే పరమశివ పశ్చంశనిలయాం" – కామేశ్వరుడైన పరమశివుడు ఉన్నాడు.

ఆయనే ఐదు అయ్యాడు. మొత్తం కలిపి 'శివాకారే మంచే' అన్నారు. పేరుకి నాలుగు కోళ్ళు, బల్ల అని చెప్పినా ఆంతా కలిపి ఒకే కర్త కడా! చూడడానికి అయిదుగుర్దైనా అంతా కలిపి ఒకే శివుడు సృష్టి పని పెట్టుకుంటే ఆయిదు. సృష్టి పని లేకపోతే విశుద్ధతత్త్వమైనవాడే. సృష్టి చెయ్యాలనుకున్నపుడు కామేశ్వరుడు. ఆ కామేశ్వరుని యొక్క అంకంలో అమ్మారు ఉన్నారు. ఆయన ఎంత అంధాదీఁ!

తస్మేపరి వసస్యార్థుదిబ్యుభో దయయాన్వితः

శృంగారవేషుకిరస్యా ఛోదశచార్థికః

ఉద్యద్యాస్యరచింహాఽ శృంగాస్ప త్రిలోచనః

శ్రీ లలితోపాఖ్యానమ్—

పార కేయూర మకుట కటకాద్వైరలంకృతః

కమనీయ స్నిత జ్యోత్స్నా పరిష్కారపోలభూః

ఈయన తూర్పు దిక్కుకు అభిముఖంగా ఉన్న దయాన్మితుడు. అద్భుతంగా అలంకరించుకుని కూర్చుని ఉన్నాడు. ఈయనది ఎప్పుడూ పచచారేణ్య వయసు. ఉదయమ్మన్నస్తు సూర్యకాంచి వంటి ఎర్రని కాంతులతో ఉన్నాడు. నాలుగు చేతులలో ఆమ్మపారి ఆయుధాల వంటి ఆయుధాలే ధరించి ఉన్నాడు. అందమైన వెన్నెలవంటి వప్పులతో ఆయన బుగ్గలు మరిసిపోతున్నాయి. అంత అందంగా ఉన్నాడు స్వామి.

ఇగ్రి భగవానాదిదేవః కామేశ్వరః పరః

తస్మీత్వుంగే సమానీసా తఱణాదిత్యపోటు

ఆయన యొక్క అంకంలో ఆమ్మ ఉంది. ‘శివకామేశ్వరూంకస్తు’ అయింది. ఆయన నుంచి విడదియలేని శక్తిని ఆని చెప్పుడానికి ఆమ్మ ఆయన ఒడిలో కూర్చుంది.

సదా భోదశమధ్యావ వవ యోవవదర్శితా

ఆమ్మష్ట వద్వరాగాభ చరణాద్భూనభచ్ఛటా

యాపక్ష్య నిర్మయపేళ్క పారలోహాత్య వాహానీ

కల నిష్పునమంజీర రచత్యుంక మనోహరా

ఇనంగీర హాచీర దర్శిస్వథన జంఖుకా

సర్వశ్చంగార చేపాథ్య సర్వాభరణమండితా

సమస్తలోకమశా చ సదాపంచ విప్రినీ

ఇలా ఆమ్మ పాదం నుండి తల వరకు వ్యక్తించారు.

ఆదే లిపిశాసహస్రంలో “కురువిందమణిక్రీణికనత్తోబీరమండితా” నామం నుండి వర్ణింపబడింది. ఆ తలి అద్భుత శాందర్భాన్ని తాను వ్యక్తించలేనని హాయ గీవస్యామివారు చెప్పు, “అగస్త్య! నేను చెప్పిందే ఆమ్మరూపం ఆనుకుంటావు నువ్వు.

కానీ నేను పూర్తిగా పట్టలేను. నేనే కాదు ఈ లోకంలో ఉన్నారే కాక బృఘాస్పతులైనా ఆమ్మను గురించి పూర్తిగా చెప్పలేరు” అని చెప్పుడు

తస్యః క్రీలవితాదేవ్యా పద్మయామి కథం చప్పః

పద్మకోరి సహస్రాంశు జ్యోతింశో నహి పద్మతే

పద్మనా నామ వాగ్రూపా వాచప్రస్యాం కుతో గతిః

యతో వాతో నిపర్చుంతే అప్రాప్త మనసా సహ

శ్రీ లలితోషాఖ్యానమ్

ఆ తల్లి చుట్టూ పెద్ద తర (చాందినీ) కట్టబడింది. అదే మహామాయా యవనిక. ఆ పైన ఒక చక్రం ఉంది, అది ఎంద్రగోప విజానం దాని నుండి అభ్యుత్పొన రత్నకాంతులు వస్తూ ఉంటాయి. వాచిని ధ్యానించాలి. అక్కడ భాసిస్తుస్తూది ఈ తల్లి. ప్రాకారాలస్తే చూసి ఆనందించినా మనం వేరవలసిన చోటు ఇది. మన మనస్సు అక్కడ నిలిచిపోవాలి.

ఘలశ్వతి

వావాష్టుక్ మహోద్యానమారథ్యేతి క్రమేష యే

వదంతి శ్రీపురకథాంతే యాంతి శాం పరమాంగిత్మే

ఎవ్వరై ఈ నానా వృక్ష మహోద్యానం నుండి క్రమంగా ధ్యానిస్తూ, చిందుస్తానంలో ఉన్న లలితాదేవి పరకూ భావిస్తోరో, వారికి పరమామైన గతి తప్పకుండా లభిస్తుంది.

అక్షరయంతి పృష్ఠంతి వితస్యంతి చ యే వరః

యే పుస్తకే ధారయంతి శే యాంతి పరమాం గతిమే

ఇది ప్రశ్నగా విస్తృత స్థారించినా, వివరించి చెప్పినా, విసాలని కుతూహలంతో అడిగినా వారంతా ధన్యులు వారికి సధ్యతి లభిస్తుంది. ఈ విషయాలను ఒక పుస్తకంలో వ్రాసి, ఆ పుస్తకాన్ని పట్టుకున్నా పరమగతిని పొందుతారు “నాయనా! ఇది దేవి యొక్క మందిరం. ఇంతకు మించిన గౌప్య చోటు మరొకచి లేదు నుమా కనుక దీనిని భావించు.” అని చెప్పారు హాయగ్రీవుల వారు. 25 తత్కాలీ క్రాకారాలు. ఈ ప్రపంచమంతా పృష్ఠాన్ని గాని, సమష్టి గాని ఈ 25 తత్కాలతో నిండి ఉన్నదే. సాంఖ్య ప్రకారంగా పంచ తన్మాతులు, పంచ భూతాలు, పంచ జ్ఞానేంద్రియాలు, పంచ కర్మేంద్రియాలు, మనో బుద్ధి అహంకార చిత్తములు, జీవుడు. ఇవి మొత్తం 25.

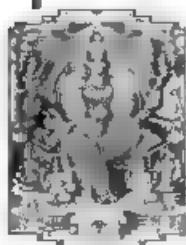
ఈ 25 కూడా 26వదైన పరమేశ్వరి వైతస్యం చేతనే వెలుగుతున్నాయి. 24 నేను అనుకునేవాడు జీవుడు. ఈ జీవుడు ఎవరి వల్ల ఉన్నడో తెలుసుకుంటే, ఒక ఆ జీవుడు మిగిలడు. అదే మిగిలి పోతుంది. నిజానికి 24 చెప్పారుగాని 25,26 మనం ఆర్థం చేసుకోవడానికి చెప్పారు. నిజానికి ఇన్ని లేవు, ఉన్నది ఒకటే పరతత్వం. అదే ఈ 24 యందు నిండిపోయి భాసిస్తోంది. ఏటి యందు భాసిస్తూ ఇదే నేను అని తస్యయం చెందితే జీవుడు. ఏటన్నీలేనీ నదిపిస్తున్నా, ఇవేవీ నేను కాదు అని తెలుసుకుంటే ఈత్సురుడు. ఆ తత్త్వంతో ఒలోలిస్తే ఉపేశ్వరులకి భేదమే లేదు. ఈ 25 ఎవరి వల్ల వెలుగుతున్నాయో ఆ తల్లి ఆవిడ క్రమంగా తెలుసుకోవలసినది అప్పువారి శ్రీమత్నగురం. ఇది నాచి అనుకుంటే శూన్యకనగరమై జీవుడు భండాసురుడోతాడు. నాది అనుకుంటే శూన్యకం.

సామవేదం షష్ణుభాశ్రూ

శ్రీ లక్ష్మీపాణ్యవిషయమ్

ఆమ్మది అనుకుంటే శ్రీమత్తుగరం. నాది అనుకున్నది ఏది నిజానికి నాది కాదు. కానీ నాది ఆనికిసోంది, అందుకే దాని పేరు హస్యకం. ఇదే దేహశ్రు భూంభి. మిథ్య అంటే అదే. ఈ 24 తల్చులు ప్రపంచమంతా ఉన్నాయి కనుక ప్రపంచమంతా ఆమ్మ చోపే. ఇచ్చేస్తే ఈ శరీరంలోనే ఉన్నాయి కనుక ఇదంతా అమ్మ చోపే. ఎపరి హృదయం ఆమ్మవారిని నిరంతరం ఆరాధన చేస్తూ ఉంటుందో వారి శరీరమే శ్రీమత్తుగరం. అదెప్పుడూ శ్రీమంతమంతమే. శ్రీమంతమంతే ఇందువంతం, ప్రకాశవంతం, కాంతివంతం, లక్ష్మీవంతం. మన శరీరంలో అమ్మ వెలుగు ప్రసరిస్తేందని ఎరుక కలగాలి. అలాంటి వారికి ఇంద్రియాలు ఇంద్రియాల్లు కాకుండా ఆమ్మవారి విభూతుల వల్ల గోవరిస్తూ ఉంటాయి.

ఆవి తెలుసుకునే క్రమంగా “స్తోత్రువ దేవతా ప్రోత్సాహితా చిత్తప్రవగ్రహమో” అన ఆ మూలంలో సహస్రార కమలంలో భాసిస్తున్న ఆ తల్లిని గ్రహించగలమని చెప్పుదమే

ఇప్పటి వరకూ తెలియజేసేన శ్రీమత్తుగరవర్ధనకంతలేకి ఇసలైన పరమార్థం. ఎవరైటే ఈ చింతనం నిరంతరం చేస్తూ ఉంటారో వారి యొక్క ఇంద్రియ ప్రపృత్తులు, మనా ప్రపృత్తులు, బుద్ధి ప్రపృత్తులు, ప్రాణ ప్రపృత్తులు మొత్తం లభితామయమై వారి ఉనికి మణిద్బేపం అయిపోతుంది. అలాంటి వారు సంచరిస్తుంటే ఆమ్మవారు తిరుగుతున్నట్లే కనుకనే దీనిని భావన చేస్తూ ఆమ్మవారి హంత్రం చెయ్యాలి.

ఆమ్మ మంత్రం కాదివిధ్య, హోదివిధ్య మొదలైన అనేక రూపాలతో ఉంది లోకంలో కాదివిధ్య ఉహము, పరమ కూడా ఇష్టగలిగిన గొప్ప విధ్య, దీనిని ఏ విధంగా ధ్యానించాలే చెప్పు, “ఉదయాన్నే నిద్ర లేచి మంచం మీదే కూర్చుని క్రమంగా ఒక్కాన్ని చూటు తున్నట్లు ధ్యానం చేసి బైసున్న శిరస్సులో సంఘర్ష పాచుకలమ స్థాపించాలి. తరువాత అమ్మవారిని చింతన చేసుకుని ఉష్ణదంక(పేదినీరు)తో స్నానం చేయాలి వేడి నీళ్ళ స్నానం సాధకుడికి మంచిది. జలము ఖుద్ది చేస్తుంది, వేడి చేయడం వల్ల ఆగ్ని కూడా కలస్తుంది కనుక ఆడి శుద్ధం చేస్తుంది. ఆ తరువాత

పరిధాయ పట్ట ఖుద్దా కౌసుంభా వాథవారుడా-ఎప్రసి రంగు ఆమ్మకు శ్రీతిపాత్రమైనది కనుక ఎప్రసి కనకాంబరం రంగు కలిగిన పట్టబట్టగాని లేదా, మడి పత్రం కానీ కట్టుకుని, పవిత్రంగా తనని తాను అలంకరించుకుని, వారి వారి సంప్రదాయాలను అనుసరించి ఉర్ధ్వ పుండ్రం కాని, త్రిపుండ్రం కానీ లేదా విందువుగా గానీ ఖాలభాగాన్ని అలంకరించుకోవాలి.

— శ్రీ లలితోపాధ్యానము

అటు తరువాత సూర్య భగవానునికి వారి వారి విధూనాల ప్రకారంగా అర్థ ప్రధానాలు చేసి, సంధ్య పండనాదులు పూర్తి చేయాలి. అటు తరువాత సూర్య మండలాంతర్వర్షాల్ని అయిన అమృతార్థిని ధ్యానించి, దేవ పీత్త తర్వణలు చేసి అప్పుడు ఇంతవరకు చెప్పినదుంతా ధ్యానం చేయాలి.

నానా వ్యక్త మహాద్యానం అరభ్య లలితావథి - నానా వ్యక్త మహాద్యానం నుంచి లలితాదేవి వరకూ ధ్యానించి, పూజాఖండంలో చెప్పిన విధంగా పూజించాలి పూజ చేసేబప్పుడు తూర్పు ముఖంగా కానీ, ఉత్తర ముఖంగా కానీ కూర్చొన్ని జపించాలి ఆ సింహసనచేశ్వరిని స్తాపించి, పూజానంతరం అమృతార్థి మంత్రాన్ని జపం చేయాలి

ఎవరికి ఏ మంత్రాలు ఉపదేశింపబడ్డాయి అవి జపించాలి. ఏ మంత్రం లేకపోతే 'శ్రీమాత్రీసమా' అనే మహా మంత్రాన్ని జపించవచ్చు.

మంత్రాన్ని అదే సర్వస్సుంగా శక్తి కొలది చెయ్యాలి. నా బ్రతుకంతా ఆ మంత్ర జపం కోసమే ఇష్టుబడిందన్న సాధనగా మంత్ర జపం చేసినపాటు ఏ పాపం లేచిపాడవుతున్నాదు. అటువంటి వాడ్చి దేవతలందరు నమస్కరిస్తారు. వారు లలితా దేవి యొక్క అనుగ్రహాన్ని పొందుతారు. ఈ తల్లిని రకరకాల ప్రయోజనాల కోసం, రకరకాలుగా ఆరాధించడం ఉంది. కొంత మంది తల్లి తెల్లని కాంతితో భాసిస్తున్నట్లు ధ్యానిస్తారు. అటువంటి వారికి దివ్యమైన ధ్యానస్తుద్ది, వాక్ సిద్ధి లభిస్తాయి.

యే ధ్యాయంతి మహాదేవీం తాంస్త్రస్సిష్ట్రీ ధృజంతి తే

మనోరాదిమఖండస్తు కుందేందు ధవక ర్ఘృతిః

అప్సాచ్చక్రం ఇష్టలభ్యుల ధృంతనీయస్తు మూలకే

ఎవరైతే అనూహాత వక్రంలో అమృతార్థిని తెల్లని కాంతులతో ధ్యానిస్తురో హరికి దివ్యమైన సిద్ధులు లభిస్తాయి.

ఇంద్రగోవక సంకాశో ద్రుతీయో మనుఖండకః

విభావనీయో పూచ్ఛక్త అఫాలాంతం ఇష్టలభ్యుః

తరువాత అమృతార్థిని నీలకాంతులతో భావిస్తూ హృదయం నుంచి ఝాలం వరకు ధ్యానించాలి.

అథ లలాటపట్టస్థ ద్రుద్రశాంబుజ కోటరే

విభావనీయ స్తాప్తీయ ఖండో దురితఖండకః

ముక్తా ధ్యేయాత్ శశిష్టోఽన్నధవళాక్షరమ్మితా

శ్రీ లలితోద్ధూసమ్

అక్కడి నుండి పొలభాగం పైన అంతా కూడా శశి జ్యేశ్వరుధవళకృతిః అని చెప్పారు.

**దీనినే - శరస్సిశాచంద్రనిథా శాలస్టోంద్ర ధనుశ్శ్రీథా
మృదయస్థా రవిప్రభ్యా త్రికోణంతరదీపికా**

అని లలితాసహస్రంలో చెప్పారు. ఇలా అమ్మవారిని హృదయం నుండి కిరస్సు వరకు ఉర్ధ్వపక్రాలలో ధ్యానించాలి. ఇది ఉత్తమమైన సాధన. ఇది దివ్యమైన విద్య. ఉత్తమమైన గురువుల దగ్గర ఓంధాఖ్యంది. ఎవరికైతే లలితాదేవిని హృదించాలని బుట్టి పుడుతుందో వారికింక భయం లేదు. వారింక క్రింద పడరు. వారి స్థానం బట్టి పై పైకి వెళుతూ ఉంటారని చెప్పారు.

యస్య వో పశ్చిమం ఇస్య స్యయం యో వా న శంకరః
న తేన లభ్యతే విద్యా లలితా పరమేశ్వరీ

అని చెప్పారు. ఎవరికి చివరిజన్మే, వారికే శ్రీవిద్య లబిస్తుంది లేదా సాఙ్కాత్కు కించంక ఉన్నవాడికి శ్రీవిద్య లభిస్తుంది.

ఇయమేవ అత్మవిద్యాస్వాక్త ఇయమేవ పరాగతిః
న ప్రాప్యతే కుచారిత్తిః కుష్మాత్తిః కుచిలాశ్యైః
వేదబాహ్యః వృథాతర్మ్యః వృథావిప్రాంత బుధిభిః
స్మైరజీలైచుచ్ఛిష్టః కలభ్రష్టిశ్చ విష్ణుషః
దర్శనద్వేషిభిః పాపకీలై రాచారనివ్విః
చార్యాక్షమతనిష్ఠాతై ధృతిత్తిః పరమాపత్తిః
అనాత్మజై రనర్పేష్టః క్రోధనై ర్భూరుబాధక్తః
ఉధృతై రుద్రతాలాభైర్భాంభికైరతిమానిభిః
వితాదృశానాం మర్మానాం ఇయమత్యంత దుర్భథ

ఇది ఆత్మవిద్య అని చెప్పుబడుతోంది. ఆ తర్వాని ఆరాధించాలంటే ఎవరు అర్థులో చెప్పు, “చరిత మంబిది కాని వారికి, కుట్టిత బుట్టి కలవారికి, కుచిలమైన హృదయం కలవారికి, వేదమార్గానికి విరుద్ధంగా ఉన్నవారికి, వృథా తర్మాలు చేసేవారికి, రకరకాల అయోమయాలతో ఉన్నవారికి శ్రీవిద్యను ఇప్పురాదు. అంతే కాక శీలము లేనివారు, ఎంగిళ్ళ తినేవారు, కులప్రములు, శ్రేవము, శాక్తము మొదలైన దర్శనాలను ద్వేషించువారు, పాపకీలురు, ఆచారనిందకులు, చార్యాక మత నిష్ఠ్మతులు శ్రీవిద్యకు పనికిరారు.

చార్యాకులు అంటే భౌతికవాచులు. ఇతరులను దూషిస్తూ తిరిగేవారు, ఆత్మతత్త్వం

గురించి తెలుసుకోవాలని తపన లేనివారు, క్రోధనులు, ఇతరులను బాధించేవారు, గురువు వట్ల భక్తి లేనివారు, అమంకార పూరితులు, పనికిమాలిన మాటలు మాట్లాడే వారు, అదంబరాలు కలిగినవారు, పొగరుగా ఉండేవారు వీరికి అమ్మవారు దొరకరు.

అటువంటి వారికి ఎవరైనా శ్రీవిష్ణువి ఇచ్ఛినా అది వారికి ఘలించను.

కథం చిదపి లబ్ధ్యుతి పి విద్యా వేషు పరాజ్యుభి

ఉన్నదోషాలను తొలగించమని ప్రార్థించినా, అమ్మ అనుగ్రహించి తొలగిస్తుంది. ఇప్పటి వరకు చెప్పిన ఈ ఘట్టమంతా దేనికదే గొప్పది. అమ్మవారు ప్రకృతి, ఇగన్స్టోమిని, లలితాంబికలుగా మూడు రూపాలు, అందులో జగన్మహిసీ అవతారానికి ఒక ఘలితం ఉంది. అటు తర్వాత ఒక్కొక్క దేవత వచ్చి, ఒక్కొక్క రాక్షస సమూహిన్ని కొట్టడంలో ఒక్కొక్క ఘలితం ఉంది. సంపత్కురీ, అశ్వారూధా, నకులీ, తిరస్కరిణీ, శ్యామల, వారాహీ, బాలాత్రిపురసుందరీ, మహాగజపతి - ఏరందరి రాక్షససంహరగాథలకు ఒక్కొక్క ప్రయోజనం ఉంది. అవి చదివితే ఆయా మంత్రాధిదేవతల అనుగ్రహం లభిస్తుంది.

చివరగా అమ్మవారు చేసిన భండాసుర సంహరగాథ. తరువాత శివ పార్వతీ కళ్యాణం, సుఖపూజ్య జననం చదివితే దివ్యఘలితాలు లభిస్తాయి. అన్నిటికంటే మహాస్నేహమునది శ్రీమన్మగర వద్దను. ఇదంతా ఎవరైతే చదువుతారో, వారికి అమ్మవారి పరిపూర్ణ అనుగ్రహం లభిస్తుంది. లోకానికి అతితంగా ప్రకాశించే అతిలోక లావణ్యపతి(లలిత) కాబట్టి అవిష్టి పర్చించలేమని చెప్పారు.

“యతో వాతో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహా” అన్నాడు వాయుగ్రహస్యమి. మాట, మనసు దేనిని వర్ణించలేవో అవిదే లలితాదేవి అనగా సాక్షాత్తు పరమాత్మ అని ఆర్థం.

సదాశివస్య మనసో లాలనాతే లలితాభిదా

ఇవిడ సదాశివుని మనసుని లాలింపచేస్తుంది అంటే ఆనందింపజేస్తుంది కాబట్టి ఈవిడ పేరు లలిత అని చెప్పయాదీంది.

య ఇదం త్రుణయాద్యైవ్యం ఆభ్యాసం కుంభసంభవ

తస్య సిద్ధి: కరణైవ న స భూయోఽాపి జాయతే

ఎవరైతే దీన్ని వింటారో వారికి సిద్ధులన్నీ తరచేతిలో లభిస్తాయి. ఎవరు ఏది కోరుకొని దీనిని వింటారో, అది వారికి తప్పకుండా లభిస్తుంది. రోగాదులచే బాధపడేవారు ఈ చరిత్రను వింటే, ఆ రోగాలనుండి ఐయటపడతారు.

ఎవరైనా వ్యాధిగ్రస్తులు వారంతట వారు చేసుకోలేకపోతే వారికి లోగ నిర్మలన

సామవేదం మమ్మాశర్మ —

శ్రీ లలితాభ్యానమ్

జరగాలని ఎవరైనా పారాయణ చేస్తే వారికి ఆ రోగం పోతుంది.

అభిచారాదులు అంటే ఇతరులు చేసే ప్రయోగముల ద్వారా బాధలు వస్తే, ఈ ఉపాభ్యానాన్ని పారాయణ చేస్తే, ఆ బాధలు పోతాయి. వీటిని పంచ పర్వత యందు అనగా అష్టమి, సప్తమి, చతుర్థి, పూర్ణిమ, అష్టవాస్తుల యందు, ఇన్న తిథులలోనూ, పుణ్య క్షేత్రాలకి వెళ్లినపుడూ పారాయణ చేయాలి.

రాఘ్యంలో ఏవైనా క్షేత్రాలు ఉన్నప్పుడు, తండ్రిలో ఏవైనా అల్లకల్లోలమైన రోగాలు వస్తే ఇది చదివితే శాంతి లభిస్తుంది. ఈ శాస్త్రం ఒక అమృత స్వరూపం.

ఇది ఒక దర్శన శాస్త్రం అని చెప్పారు. ఇది చదవడానికి

అశుభిర్యా శబ్దిర్యాపి యాధ్యక్ష ధృగవష్టితః

ప్రత్యజ్ఞ మత్సువే దార్శ పారయేమధ్యమివల్లభః

శుచి చేసుకునే అవకాశం లేని పరిస్థితులలో, అశుభిగా ఉన్నప్పటికీ చదవవచ్చు. ఏదో ఒక విధంగా ఈ గ్రంథాన్ని చదువుకోవాలి. ప్రతి సంవత్సర ఆరంభంలో దీన్ని చదవాలి. దుర్భ ఉత్సవాలలో (శరన్వపరాత్మలలో) దీనిని పారాయణ చేయాలి. సంక్రమణం అమృతారిక చాలా ప్రీతి.

ఇది ఒక్కసారి చదివితే చండిపాతం కోలీసార్లు చదివిన ఫలితం లభిస్తుందని చెప్పారు.

ధ్యాతింశరికాయాస్తు సక్కదావర్తనాదపి

చందితా కోచి పాతస్య సద్యశం ఘలముధ్వచేత

అభ్యాన మేతదవదాత గుజాః పకంతః

సత్యంప్రదాయక మహాకృత సర్పదుఃఖం

విభూన దీప్తి కలికం లరితా మహాశే

మాసాధ్య చేతసి వహంత సదాతథి తృప్తిమ్

ఈ త్త్విని ఈ ఆభ్యానంతో నమస్కరించి సత్యంప్రదాయ ప్రకారంగా ఆరాధిస్తే, ఆ తర్వి వారి మృదయంలో విజ్ఞానదీపిని ప్రజ్వలింపజేసి తన తత్త్వాన్ని ప్రకటిస్తుందని లలితోపాభ్యానం ఆభరి శ్లోకంలో తెలియజేసారు.

శ్రీ లలితాంబ్రా చరణారవిందార్పుణమస్తు

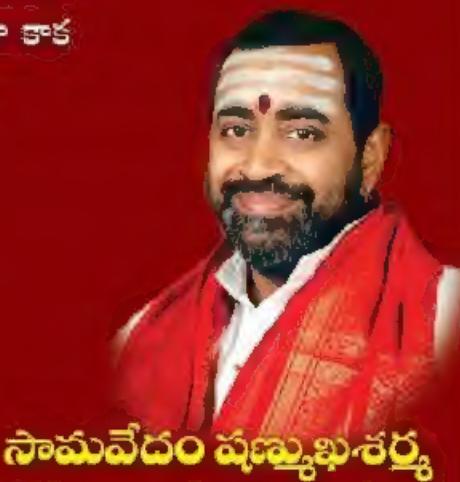

శ్రీలతతోపాఠాన్వేష్ట

(ప్రవచన పాతం)

అహృండపురాణంతర్గతమైన లలితోపాభ్యానంతోని
ఘుట్టాలను పూర్వాపర పరిశీలనతో సమస్యలున్న
ప్రవచించడం జరిగింది.

ఆయు సన్నివేశాలను, అసురగణ సంహరానికి
అమృతుండి ఆవిర్భవించిన దేవీరూపాలను
ఉపాసనాపరంగా, తత్త్వాపరంగా వ్యాఖ్యానించడం
ఈ గ్రంథ ప్రత్యేకత, కేవలం పురాణకథగా కాక
ఒక తత్త్వాపత్రిపాదనగా లలితా చరితను
సంభావిస్తూ ప్రసంగించిన విషయాలనే
గ్రంథంలో పొందుపరచడముయ్యాంది.

సామవేదం షణ్ముఖార్థు

బుధిపీఠం ప్రచురణ